DİJİTAL KÜTÜPHANE KANALI

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

https://rantey.org

Yedek ve Duyuru Kanallarımız
Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

• Telegram: https://t.me/birkitapbir

• WhatsApp Kanalımız : https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4IvMoc0Y

MÜKEMMEL SERİSİ I

Bay MÜKEMMEL

PAROLA YAYINLARI

PAROLA YAYINLARI: 371
Roman: 74

Eser: Bay Mükemmel
Yazar: Aşkın Nur Karataş

Yayın Koordinatörü: Ahmet Üzümcüoğlu
Genel Yayın Yönetmeni: Celal Coşkun
Editör: Ayşenil Urhan Haşimoğlu
Kapak Tasarım: Merve Kayalı Kürşat
İç Tasarım: Merve Balkış

Baskı-Cilt: Çalış Ofset Matbaacılık Turizm San. ve Tic. Ltd. Sti.
Davutpaşa Cad. Yılanlı Ayazma Sok.
No: 8 Davutpaşa Topkapı/İstanbul
Tel: 0212 482 11 04

T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı Sertifika No: 17265
ISBN: 978-605-9398-42-8

1. Basım: Şubat 2017
2. Basım: Kasım 2017

© Aşkın Nur Karataş
© Parola Yayınları 2017

Bu kitabın her türlü basım hakları *Parola Yayınları*'na aittir... Yazarın, çevirmenin, derleyenin, hazırlayanın veya yayınevinin yazılı ve resmî izni olmadan basılamaz, yayınlanamaz, kopyalanamaz ve dijital kopyalar dahil çoğaltılamaz. Ancak kaynak gösterilerek kısa alıntı yapılabilir.

Parola Yayınları:
Mareşal Çakmak Mah. Soğanlı Cad. Can Sok.
No: 5-A Güngören / İstanbul
Tel: 0212 483 47 96 Faks: 0212 483 47 97
web: www.parolayayinlari.com
e-posta: parolayayin@gmail.com

MÜKEMMEL SERİSİ I

Bay MÜKEMMEL

Aşkın Nur Karataş

Parola yayınları

TEŞEKKÜR

Bu kitap benim yayınlanmış ilk kitabım değil fakat yazdığım ilk kitabım. O yüzden bende yeri çok ayrı. İlk adımımda beni cesaretlendiren tüm okuyucularıma teşekkür ediyorum bu kitap onlara ithaf edilmiştir. Edepsiz hatunlarım iyi ki varsınız.

Okuyucularım dışında yazdığım her kelimede arkamda olan biricik eşime çok teşekkür ediyorum. Sürekli aradığım o yeteneği yeni keşfettiğimi biliyorsun ve yanımda olmanın değeri paha biçilemez. Senin yanımda olman her zaman en büyük desteğim olacak.

Anneme teşekkür ediyorum ilk adımımdan beri yanımda olup hala olmaya devam ettiği için, Anneanneme teşekkür ediyorum bana sevildiğimi hissettirdiği ve yazdığım her kelimeyi atlamadan okuduğu için, kardeşime teşekkür ediyorum paylaşmayı, güvenmeyi ve sevgiyi öğrenmemi sağladığı için...

Sevgili Çilek Kız Yasemin Şahin'e teşekkür ediyorum. Kitabımın düzeltmelerinde yardımcı olduğu ve başından beri her kelimemi okuduğu için...

Son teşekkürümde Yayınevime; öncelikle cesaretiniz ve yazarınıza verdiğiniz değer için teşekkürler. Yazdıklarımın en ufak bir parçasını bile değiştirmediniz ve bu benim için çok anlamlı. Kalemimden akanlar aktığı gibi kaldı...

BİRİNCİ BÖLÜM

Bu gece içimde çok kötü bir his vardı. Odamda ki küçük pencereden görünen gökyüzünde yıldızlar yoktu, sanki tüm yıldızlar siyah bir örtü ile örtülmüştü. Gökyüzü yere yakın duruyordu elimi uzatsam dokunabilecekmişim gibi. Bağırma sesleri üzerine cama doğru ilerledim. Odamın penceresi bahçeye ve evin önündeki küçük yola bakıyordu. Karşıda boş bir arazi vardı ve o arazide top oynamaya, ip atlamaya bayılırdım. Sabah olunca arkadaşlarım ile erkenden dışarı çıkıp oyun oynayacaktım. Yaz tatillerini seviyordum annem akşam ezanı okununcaya kadar sokakta kalmama izin verirdi. Pencereden babamı gördüm bir yengeç gibi yan yan yürüyor, oldukça iri olan vücudu bir sağa bir sola sallanıyordu. Babamı sadece sabah kahvaltılarında görüyordum. Bu yüzden sabah kahvaltıları günün en nefret ettiğim anıydı. O, beni korkutuyordu... Gözlerimi kapatarak gitmesini diledim ama gitmedi duraksaya duraksaya eve yaklaşıyordu. Annem bugün erkenden beni odama göndermişti, çünkü komşunun oğlu Tolga'nın kafasına kocaman bir taş atmıştım. Çocuğun kafasından kan akmıştı. Ama ne yapayım tüm suç onundu bugün iki defa ip atlama oyunumuzu bozdu. Bende yerden bir taş alıp kafasına attım. Erkek çocuklarından nefret ediyordum... Babam dış kapıyı yumruklamaya başladı resmen bütün ev sallanıyordu. Biraz daha vurursa evi başımıza yıkabilirdi. Korku ile köşeye büzüldüm.

"Ben gelmeden şu kapıyı aç diye kaç defa söyleyeceğim!" Kapı-

nın açılma sesini duydum. Zavallı annem bu canavara kapıyı açmıştı. Babam şu an sanki bir canavarın etkisi altında gibiydi. Genelde böyle kötü bir adam değildi, neden böyle oluyordu anlayamıyordum. Tamam, onu fazla görmüyordum ama gördüğüm zamanlarda böyle olmadığını biliyorum. Diğer çocukların babaları gibi benimle bakkala gitmiyor, beni okula götürmüyor ya da bana güzel oyuncaklar almıyor olabilir fakat yine de bazen benim yemem için odama yatağımın üzerine çikolatalı gofretlerden bırakıyordu onlar benim en sevdiğim bunu biliyordu. Babamın gür sesi ile bağırışları artmıştı, annemin sesini duyamıyordum sanırım yine ağlıyordu. Babam durmadan bağırıyor ve bir şeyleri atıp kırıyordu. Kulaklarımı kapatarak sayı saymaya başladım belki böylece hemen geçer giderdi. Bine kadar saydım ve kulaklarımı açtım evet sesler kesilmişti. Kapıya doğru küçük adımlarımla yürüdüm ve kulağımı kapıya dayadım. Tokat sesleri duyuyordum... Annemin seslere eşlik eder gibi belli bir ritimde ağlayıp bağırması duyuluyordu. Hayır, bitmemişti. Anneme vuruyordu buradan çıkıp onu korumalıydım. Artık on yaşında kocaman kız olmuştum. Kapıya yaklaştım ve kolu çevirdim, bu akşam annem kapımı kilitlemeyi unutmuştu, kapıyı gıcırdatmamaya özen göstererek hafifçe araladım, içeri süzülen ışık gözlerimi kamaştırdı. Kafamı kapıdan uzattım. Annemin bağırması ve ağlaması acı çekiyormuş gibi geliyordu. Babamın gür sesini duydum.

"Sus, kes sesini yoksa o kıymetli kızının boğazını keserim anlıyor musun? Sen yalancı bir orospusun şimdi bana istediğimi vereceksin."

"Lütfen! Lütfen kızıma dokunma. Bana ne istersen yap ama ona dokunma!"

***

Ter içine yataktan fırladım. Doğrulup bir süre titreyen ellerime baktım. Bu kâbusları geride bırakmam gerekmiyor muydu? On iki sene geçmişti ve ben hala bu kâbuslarla uğ-

raşıyordum. Geçmişini ne kadar unutmaya çalışsan da ya da olmamış gibi yapsan da peşini bırakmadan seninle geliyordu. Yetimhaneden ayrıldığımdan beri bu kâbusları görmüyordum ama bu gece yine gelmişlerdi arada kendisini hatırlatması gerekiyordu demek ki. Normal bir çocukluk geçirmeyince devamı da pek normal gelmiyordu. Babam uyuşturucu bağımlısı pisliğin tekiydi zavallı anneme çektirdikleri yüzünden ondan nefret ediyordum. Onun yüzünden bu kâbuslarla uğraşmak zorunda kalmaktan nefret ediyordum. Benim normal bir hayat yaşama şansımı elimden almıştı. Boğazımda oluşan düğümden kurtulmak için su bardağına uzandım. İki elimle bardağı tutup bir kaç yudum su içebildim. Annem ve babam öldüğünde on yaşındaydım, geçmişim yüzünden kendimi bile yalan söyleyerek kandırıyordum. Kimse gerçekleri bilmiyordu bir yalan uydurmuş herkese onların bir trafik kazasında öldüğünü söylüyordum hatta buna ben bile inanmaya başlamıştım. Hayatımın 8 yılı yetimhane ve koruyucu aile yanlarında oradan oraya sürüklenerek geçti. Asla evim olmadı. Hiçbir yere evim diyemedim. Ama şimdi hayal ettiğim hayata kavuşmama üniversitemin son senesini bitirmek kaldı. Sonra mimar olarak bir şirkette iş arayabilir, kendi hayatımı kurabilirim. Geçmişimi geride bırakamam belki ama onu insanlardan ve kendimden saklayabilirim. Zaten şu anda yaptığım tam olarak bu değil miydi?

Tuvalete gitmek üzere yatağımdan çıktım. Evin karanlık koridorunda ilerleyerek banyoya girdim. Evin bu halinden nefret ediyordum. Karanlık, sessiz ve yalnızlık dolu bir ev. Daha geleli üç gün olmuştu ama şimdiden sıkıntıdan patlamak üzereydim. Sanırım ev arkadaşlarımdan önce dönerek hata yapmıştım yalnızlık pek benlik değildi çıldırmak üzereydim. Neyse ki yarın dönüyorlardı, yalnızlığım son bulacaktı. Yaz tatili bitmiş son senemize resmi girişimizi iki gün sonra yapacaktık.

Hayallerimin mesleğini yapacağım için çok mutluydum.

Aşkın Nur Karataş

Tek isteğim başarılı bir mimar olup çalışmak çalışmak ve çalışmaktı. Çalışmaya gerçekten bayılıyordum. Kışın okul masraflarımı karşılamak için part-time garsonluk yapıyordum, yazında İstanbul'da yalnız kalmamak için güneydeki otellere mevsimlik garson olarak gidip birkaç ay çalışıyordum. Bu bana iyi geliyordu hem maddi özgürlük sağlıyor hem de çalıştıkça kendimi unutuyordum. Kendimi unutana kadar çalışınca her şeyi unutuyordum bu iyiydi...

***

2 Gün Sonra

Bir gürültünün içine uyandım. Günlerdir sessiz olan ev şu an resmen yıkılıyordu. Bir pop şarkısı bütün evde yankılanırken kıkırtılar da bu müziğe eşlik ediyordu. Kıçımı yataktan çıkardım hala uykumu alamadığım için sinirliydim ve birazdan o iki gürültücüyü parçalayacaktım. Kapımı sertçe açıp kendimi dışarı attım. Sesler Eylül'ün odasından geliyordu. Bütün gece o ikisinin tatil maceralarını dinlemiştim dinlemek beni yormuştu ama anlaşılan Eylül ve Burcu anlatmaktan yorulmamıştı. Kapıyı açarak ikisine baktım. Eylül makyaj masasına oturttuğu Burcu'nun saçlarına maşa yapıyordu bir yandan da bir şarkıya eşlik ediyorlardı. Eylül telefonundan yükselen müziğin sesini iyice kıstı ve ikisi de kapıdaki o canavarvari görüntüme bakarak başlarını önlerine eğdiler.

"Sizin derdiniz ne?" Burcu gözlerini aynaya çevirdi siyah kısa saçlarını eli ile dağıttı şu an saçının yarısı dalgalı yarısı düzdü.

"Onu güzelleştiriyorum." Eylül açıklamasını yapmıştı. Sarı saçları sevimli bir şekilde örülüydü tabii yüzünde ki makyaj sevimli havasına ihanet ediyordu. Daha sonra maşasını bana doğrulttu.

"Ve senin de buna ihtiyacın var. O halin ne öyle çabuk

hazırlanmaya başla ilk günden böyle pasaklı pasaklı okula gidemezsin!" Kendime baktım. Mor pijamalarımın içindeydim ve uzun saçlarımdaki toka kuş yuvasına dönmüş saçıma karışmıştı.

"Sabah güneş doğana kadar oturduk farkında mısınız?" Kızlar başlarını salladılar bu sefer bana cevap veren Burcu oldu.

"İşte bu yüzden uyumak büyük hataydı tatlım." Şaşkınlıkla yüzlerine baktım.

"Ne yani uyumadınız mı?" İkisi de başlarını iki yana salladılar. Allah'ım! İki psikopat ile aynı evde yaşıyordum.

"Hadi giyin gel saçını yapalım." Saçlarım korumam gereken değerli bir eşyaymış gibi ellerim ile kapattım.

"Hayır, saçıma dokunmanı istemiyorum." Bu bir süre sonra ciddi bir işkenceye dönüşüyordu. Neredeyse kalçalarıma kadar uzanan saçlarım ile uğraşmayı seviyorlardı ama bu saatler süren güzellik maratonu benim için elektrikli sandalyede kavrulmakla aynı şeydi. Eylül'ün telefonu çalmaya başlayınca ikisinin de gözleri telefona kilitlendi ve anlamsız çığlıklara karışan coşku hezeyanı ile doldular.

"İnanmıyorum! Okan arıyor!" Yerinde zıplarken Burcu'da heyecanla oturduğu yerden fırlamıştı.

"Açsana!" Eylül hafifçe öksürerek boğazını temizledi hızlı adımlarla odadan çıkarken benim kenara çekilmemi bile beklemedi.

"Yine neler oluyor?" Burcu sinsi bir şekilde güldü ince dudakları kenarlara doğru kıvrılmıştı.

"Tatilde tanıştığı çocuk arıyor." Ah! Bu hiç iyi değildi. Eylül kalbini herkese açan delicesine romantik bir kızdı. Bu durumda çok yakında kanepede oturup çikolata yerken ve delicesine ağlarken onu teselli etmek zorunda kalacaktık. Neyse ki arkadaşlarımı çok seviyordum. Burcu bana baktı.

"Benimle aynı şeyi mi düşünüyorsun?" Başımı salladım.

"Sanırım."

"Sence ne kadar sürecek?" Tahmin yürütemiyordum.

"Bir tahminim yok. Siz ikinizi erkek ırkının yarattığı yenilgilerden sonra teselli etmekten sıkıldım." Burcu burnunu kırıştırdı.

"Senin sevgilin olduğunda ve saçma bir şekilde acı çektiğinde biz de seni teselli ederiz." Gözlerimi devirdim.

"Bu olmayacak... Saçma duygusal yıkılmalardan almayayım. Hem sizin için fazla mesai yapıyorum." Burcu yerinden kalkarak kollarını boynuma doladı.

"Ama bizi seviyorsun..." Tamam, belki biraz... Ondan kurtulup banyoya ilerledim. Hazırlanmaya başlamalıydım. Kızların saatler süren hazırlanmasına nazaran benimki yaklaşık on beş dakika sürmüştü. Kot pantolonumu, tişörtümü giymiş saçlarımı da düzgünce toplamıştım. Kızlar salonda oturmuş fısır fısır bir şeylerden bahsediyorlardı.

"Neler oluyor burada?" Eylül kıkırdadı.

"Burcu ile yaz tatilimizin özel ayrıntılarını konuşuyorduk." Tek kaşımı havaya kaldırıp onlara sorgularcasına baktım.

"Bilirsin işte... Şu özel ayrıntılar." Evet, onları dün gece kesinlikle dinlemekten kaçınmıştım. Burcu'nun sürekli ayrılıp barıştığı uzatmalı sevgilisi vardı. Memleketi Ankara'da yaşıyordu ve çok sık görüşememek ile ilgili bazı sorunları yaşıyorlardı. Eylül ise kadın ırkının çapkın versiyonuydu. Gerçi çapkınlık yapan erkekler bu işe duygularını pek katmıyorlardı fakat Eylül duygularını es geçemeyecek kadar balık burcuydu.

"Okan denen o çocukla ne kadar ileri gittiğini sorsam cevap beni mutlu etmez herhâlde?" Eylül suçlu bir şekilde sırıtırken başını önüne eğdi.

"Hadi ama Eylül sadece öpüşüp biraz takıldık demiştin!" Eylül kulağındaki küpeyle oynarken

"İşte o biraz takılma kısmı sana anlatmamam gereken kısımdı." Hiç erkek arkadaşı olmayan bir kız için yeterince fazla şey biliyordum aslında. Bu iki kız bana her anlamda eziyet edercesine her ayrıntıyı anlatıyordu. Bu işi yapmamış olmama rağmen yaparken kesinlikle yabancılık çekmeyeceğime emindim. Tabi yaparsam...

"O azmış hormonlarınızı kontrol altına alın ve okula gidelim." İkisi de yerlerinden kalktı hala yüzlerindeki gülümseme solmamıştı hep birlikte evden çıktık.

***

Okul bahçesine girince okulu özlediğimi fark ettim. Okula gitmeyi ve ders çalışmayı hep çok sevmiştim. Sık sık karar değiştirmiş olsam da şu an gerçekten sevdiğim bir bölümde sevdiğim iş olan mimarlığı yapmak için okuyordum ki bu da okulu daha harika bir yer kılıyordu. Arkadaşlarım için bu okul daha çok ailelerini memnun etme çabası ile geldikleri bir yerdi. Sonuçta burası bir özel okuldu. Burcu'nun ailesi Ankara'da oldukça varlıklı bir aileydi. Babası devlete yakın ve saygın bir pozisyonda çalışıyordu. Eylül'ün aile bağları biraz kopuktu. Annesi İzmir'de ikinci evliliğini yapmıştı aynı zamanda da bir güzellik salonu işletiyordu. Babasıysa iflah olmaz bir zampara olmanın yanında başarılı bir müteahhitti. Ben ise bu okulu kazanmak için gerçekten delicesine çalışmıştım. Tam burslu okuyordum devlet desteği de alıyordum ama yine de çalışmam gerekiyordu.

Kızlarla okulun ilk senesinde tanışmıştım. İkisi birlikte bir eve çıkma planları yaparlarken bende yurttan pek memnun değildim. Geç saatlerde giriş yaptığım için sorun yaşıyordum. Böylece üçümüz şimdi oturduğumuz eve çıkmıştık o günden beri de yakın arkadaşlardık. İlk dersler oldukça sohbet havasında geçmişti ve öğlen saatinin nasıl geldiğini anlayamamış-

tım okulun kafeteryasında oturuyorduk. Ben uzaklara dalmış düşünürken önümdeki yemekle oynuyordum.

"Naz tatlım öğle yemeğine dokunmadın bile. Şu dalıp gitme huyun sana çok hoş ve gizemli bir hava katıyor fakat bunu bu kadar sık yapmamalısın. Bunun yerine biraz gülümse." Eylül'ün sesini duyunca tabağımdan kafamı kaldırdım. O ise çatalını bana sallayarak konuşuyordu.

"Bunu hatırlamaya çalışırım. Bugün yeni işe başlıyorum bilirsin iş stresi gibi bir şey yaşıyorum sanırım." Burcu tostunu elinden bıraktı.

"Ve bunu şimdi mi söylüyorsun?" Dün bundan bahsetmeye fırsatım olmamıştı.

"Dün gece sizi dinledim unuttunuz mu?" Çalışmaya başlayacağım restoran şuana kadar çalıştığım yerlerle kesinlikle kıyaslanamazdı. Çok lüks bir yerdi iş görüşmesi sırasında bile etrafı gezerken dilim tutulmuştu. Bu tarz yerlerde çalışmak için ciddi bir tecrübe ve eğitim gerekiyordu fakat ben araya giren bir tanıdık sayesinde bu işi almıştım, bu pek doğru değildi belki ama ne tam anlamıyla doğruydu ki zaten? Antalya'da çalıştığım otelin müdürüne, İstanbul'da akşamları garsonluk yaptığımı söyleyince bu restoranın müdürünü arayıp bir görüşme ayarlamıştı. Verdikleri ücret dolgundu. Lüks ve güvenli bir semtte olduğu için akşamları rahatça gidip çalışabilirdim. Bu benim için büyük bir şanstı.

"Nerede çalışmaya başlıyorsun?" Eylül meraklanmıştı.

"Yazın çalıştığım otelin müdürünün burada lüks bir restoranda tanıdığı varmış. Çok iyi bir paraya akşamları orada çalışmaya başlıyorum. Eski iş yerimde aldığım ücretin iki katı bir ücrete." Pahalı bir semtte oturup özel bir okula gittiğim için para konusu benim için çok önemliydi. Kendi ayaklarımın üzerinde durmam da cabası. Kendimden başka desteğim yoktu.

"Hangi restoranmış bu?"

"Mavi Palmiye."

"Naz sen ciddi misin? Orası mükemmeldir. Bütün iş adamları, saygın kişiler oraya gider. Gerçekten bu çok havalı bir sürü ünlü isim falanda görürsün benim sevdiğim ünlüler ile fotoğraf çekilmeyi unutma sakın." Yüzünde kocaman bir gülümseme ve hayret içinde bana bakıyordu, Burcu'da, Eylül'ün coşkusuna katılmayı ihmal etmemişti.

"Oraya daha önce gittin mi?"

"Hayır, pek sayılmaz. Beni de aşan yerler var tatlım. Orası sıradan zenginler için değil. Belki zengin bir yakışıklı falan tavlarsın."

"Oraya garsonluk yapmaya gidiyorum Eylül. Zengin yakışıklıların ilgisini pek çekebileceğimi sanmıyorum. Akşam beşte orada olmam gerekiyor."

"O halde bizde çılgın kızlar olarak bir kaçamak yapalım mı Burcu?" Burcu kafasını iki yana salladı.

"Üzgünüm Eylül ama Serdar ile daha yeni barıştım. Gece dışarı çıkarken ona yalan söylüyorum ve her seferinde yakalanıyorum bu akşam yalnızsın." Eylül omuzlarını silkti.

"Biriniz iflah olmaz bir yalnız diğeriniz ise bir boktan uzun ilişki insanı. Çok sıkıcısınız." Eylül'ün bu değerlendirmesi üzerine birbirimize baktık. Bu gördüğünüz güçlü, çapkın, çılgın kız tam bir şıpsevdiydi bir aya kalmadan birimizin omuzunda ağlarken tüm erkeklere lanet okuyacaktı.

***

Evde aldığım hızlı bir duş ve kıyafet değişiminin ardından hazırdım. Umarım bu işin altından kalkabilirim. Son kez aynada kendime baktım. Çok paspal görünmemek için saçlarımın tepesini kabartıp atkuyruğu yapmıştım. Biraz Rimel ve açık ton bir ruj sürdüm. Hazırdım... Daha önce ilk iş günüm için böylesine heyecanlandığımı hiç hatırlamıyordum. Sanırım başarısız olma korkusu beni esir alıyordu.

Metrodan inince restorana doğru yürümeye başladım. Deniz havasını içime çekerek kendimi rahatlatmaya çalıştım kalbim hızlı hızlı çarpıyordu. Binanın önüne gelince tekrar etrafı inceledim. Gerçekten çok lükstü. Boğazın dibince tamamen koyu renk camlar ve taş duvarlarla kaplı üç katlı bir binaydı. Genişliği yemyeşil palmiye ağaçları ile dolu, bahçe boyunca uzanıyor, etrafı bir nakış gibi süsleyen beyaz güller taş döşeli yürüyüş yolu boyunca yayılıyordu. Güvenlik kabininin önünde durdum. Güvenlik görevlisine işe yeni başladığımı ve restoran müdürü Mehmet Bey ile görüşmek istediğimi söyledim. Kısa bir telefon görüşmesinden sonra ana kapıdan içeri girmemi koridorun sonuna gitmemi söyledi. Daha önce de gelmiştim fakat kısa bir görüşme olmuştu üç gün önce beni arayıp işe başlayabileceğimi söyleyene kadar görüşmenin olumlu sonlanacağını düşünememiştim.

Cam kapıdan içeri geçtim etraf kristal avizelerle çevriliydi. Devasa camlar içeriye gösterişli bir hava vermişti. Yerler bordo renk halılar ve ayna gibi parlak ahşap ile kaplıydı. Yerdeki döşemeyle uyumlu tonda kahverengi oturma alanları camın köşesine dizilmişti. Orta yer tamamen boştu, gösterişli ve altın varaklı danışma masasında duran kıza başımla selam verdim. Yavaş adımlarla koridorun sonuna yürüdüm. Saat henüz erken olduğu için restoran kısmına giden koridor karanlıktı. Oturma kısımları boştu. Camlardan görünen kafe kısmı mutlu insanlarla doluydu. Kapının önünde durarak üzerimdeki gömleği çekiştirdim tedirgin bir şekilde kapıyı çaldım.

"Gir." diyen adamın sesi ile dizlerim titreyerek kapıyı açtım.

"Merhaba Mehmet Bey bugün iş başı yapacaktım." Adam gözlüklerini çıkararak masaya koydu tedirgin bir şekilde dikilen bedenime bakıyordu sanırım heyecanımı fark etmişti ve gülümsedi. Ellili yaşlarında olmalıydı kumral saçları boyalı olduğunu bağırıyordu aynı boyayı bıyıklarında da kullanmıştı.

"Hım. Evet, hatırladım Nazenin'di değil mi? Biraz otur

şef garsonu çağırayım seninle ilgilensin." masasındaki telefon ile danışmayı aradı ve şef garsonu çağırdı. Kısa bir beklemenin ardından kapı çalındı. İçeriye oldukça yakışıklı bir adam girdi. Genç görünüyordu. Sarı saçları kısaydı yüzü tamamen ortaya çıkmıştı. Sevimli bir suratı ve yeşil gözleri vardı.

"Ah gel Doğukan. Sana bahsetmiştim yeni garsonumuz Nazenin. Okuldan sonra burada akşam vardiyasında çalışacak. Hazırlanmasına yardım et, yapması gerekenleri göster."

"Peki, Mehmet Bey." Bana dönüp gözlerime bakarak sıkmam için elini uzattı. "Aramıza hoş geldin. Ben Doğukan, şef garsonum."

"Memnun oldum Doğukan Bey." Peşine takılıp odadan dışarı çıktım.

"Beni takip et giymen için sana kıyafet bakalım." Beni süzdü. "Bu kıyafetle çalışamazsın sana etek gömlek takımlardan ayarlayalım giyin ve daha sonra sana yapacağın işleri anlatırım. Bu arada bana 'Bey' diye hitap etmene gerek yok Doğukan demen yeterli. Etrafta müşteri yokken tabii." Gülümsedi oldukça içten bir ifadesi vardı.

"Peki. Doğukan. Sende bana Naz diyebilirsin."

"Peki Naz, gel bakalım." Peşine takılıp merdivenlerden aşağı indim. Depodan bana uygun bedenlerde üniformaları çıkararak elime tutuşturmuştu. Neden sıradan kot tişörtlü bir üniforması yoktu ki? Beyaz gömlek, siyah mini etek, rugan topuklu ayakkabı pek benim tarzım değildi.

Giyinme odasına girerek kendime bir dolap seçtim ve şifre koydum. Giyinme odaları bile teknolojikti. Kıyafetleri giyerek aynada kendime bakmak için yürümeye çalıştım. Kahretsin lanet topuğu yürürken sürüyordum. Bu çirkin ses birazdan bütün restoranda yankılanacaktı. Aynaya ulaşınca kendime baktım. Gömleğin yakasından belli belirsiz dekoltem gözüküyordu. Siyah etek kalçalarımı sarmıştı ve dizimin üstünde bitiyordu. Ayakkabı boyumu daha uzun göstermiş-

ti. Beyaz bacaklarım olduğu gibi ortadaydı. Ten rengi çorap almayı unutmamalıydım. Yaz dönüşü bembeyaz parlamak pek hoş değildi, birde Antalya'dan yeni dönmüştüm söylesem kimse inanmazdı. Kendimi incelerken giyinme odasının kapısı açıldı. İçeri uzun boylu, kırmızı saçlı bir kız girdi. Bana gülümserken kulağındaki kulaklıkları çantasına tıktı. Koyu renk gözleri neşe ile bakıyordu.

"Hey merhaba, sen yeni garson olmalısın. Ben Sinem aynı vardiyada garsonluk yapacağız. Bir şeye ihtiyacın olursa söylemen yeterli." Bana elini uzatırken ifadesi dost canlısıydı.

"Merhaba. Evet, yeni garsonum. Memnun oldum Sinem. Bende Naz." En dost canlısı ifademle elini sıktım. En azından iş arkadaşlarım kasıntı değildi.

"Bende hazırlanayım. Sonra işe başlarız." Kıyafetlerini çıkararak giyinmeye başladı. Gerginliğimi fark etmiş olmalı ki gülümsedi.

"Bugün benimle çalışırsın istersen. Hem işi öğrenirsin hem de ilk günden fazla yorulmazsın. Ayrıca o ayakkabılarla yürüme alıştırması yapmış olursun. Alışkın değilsin galiba." gülerken kendi ayakkabılarını giyiyordu.

"Pek sayılmaz. Daha çok spor ayakkabı insanıyım." Bu doğruydu topuklu ayakkabı giyecek hiçbir ortama girmemiştim ama bunlara gerçekten alışmam gerekiyordu iş yaşamında önemli bir yere sahipti sanki hayatın içinde çok fazla eziyet yokmuş gibi bir de topuklu ayakkabıdan gelenleri çekmek zorundaydım.

"Dik dur ve karşıya bak. Ayaklarına bakarsan zorlanırsın." dediği gibi yapıp başımı ve sırtımı dikleştirdim. Pek işe yarayacağını sanmıyordum gerçekten umutsuz vakaydım.

***

Önce mutfak bölümünü sonra restoran kısmını ve özel bölümleri gezdim. Restoran gerçekten büyüleyiciydi. Yerler koyu kahverengi ahşaptı o kadar parlaktı ki biraz zorlasam kendimi görebilirdim. Taş duvarlar içeriye bir mahzen havası katıyordu. Mahzen gibi karanlık değildi ışıklandırması çok güzeldi. Ayrıca ön cephe tamamen boğazla iç içeydi. Masaların üzerinde devasa şamdanlar vardı. Beyaz örtüler ipek ve satendi. Restoranın ortasında büyük bir palmiye ağacı ilgi çekiciydi. İşe alışana kadar Sinem ile beraber servis yapacaktım. Alışmam için biraz zamana ihtiyacım vardı. Gece on bire kadar sipariş alma, siparişi götürme, tabak toplama işlerini aksilik çıkarmadan yapmayı başarmıştım neyse ki. Restoranda kimse kalmamıştı son kontrolleri yapıp çıkmaya hazırlanıyorduk. Topuklu ayakkabılarımla oradan oraya giderken bir şeye çarptım. Gerçekten sert ve büyük bir şeye, başımda bir sarsıntı hissettim. Duvar olmasını umdum korkarak kafamı kaldırırken uzun boylu geniş omuzlu takım elbiseli duvar bana doğru döndü. Kahretsin ilk iş günümde müşterilerden birine bodoslama dalmıştım, tam da bir aksilik olmadan geçtiğine şükretmem gereken bir günün sonunda bu olacak şey miydi? Hayatımda gördüğüm en uzun adam olabilirdi. Siyah takım elbisesini sanki ilk defa giymişti. Jilet gibiydi. Yüzüne bakmak için kafamı daha da kaldırdım. Sert ve şekilli yüz hatları vardı, yeni tıraş olmuş gibi yüzü parlıyordu. Biçimli ince dudakları ifadesizdi, ondan geldiğine emin olduğum büyüleyici koku burnuma doldu ve mest oldum. Koyu mavi gözleri beni delip sanki diğer tarafı görüyor gibi bakıyordu. Kahverengi saçları ne uzundu ne de kısa tam olması gerektiği gibiydi kusursuzluğunu bozmayacak şekilde geriye yatırılmıştı. Mükemmeldi...

İKİNCİ BÖLÜM

Hayatımda gördüğüm en koyu mavi gözlerini dikmiş bana bakıyordu. Yirmili yaşlarının sonunda falan olabilirdi ama takım elbise ona olgun bir hava da katıyordu yaşı konusunda pek emin değildim. Bana bu şekilde bakması tüm bedenime yoğun bir ürperme göndermişti. Titrediğimi hissediyordum, dişlerim bile takırdıyordu sesini duymaması için dudaklarımı iyice birbirine bastırdım. Midemde daha önce hissetmediğim bir burkulma hissediyordum. Hasta falan mı oluyordum acaba? Adama bir şey söylemem lazımdı hadi Nazenin konuşmak oldukça kolay sadece ağzını açıp kendini zorlaman yeterli bunu bir yaşına gelmeden başarmıştın ve şu an da yirmi iki yaşındaydım bunu tekrar başaramamam için bir neden yoktu. Adam etrafta değişik bir elektrik yaratıyordu sanki tüm evreni kendi derinliğinin içine çekiyordu kanımın bile vücudumdan çekildiğini hissediyordum.

"Üzgünüm... Gerçekten özür dilerim, sizi görmedim. Kusura bakmayın, ilk iş günüm ve koşturuyorum." Salak kes sesini. Ne saçmalıyorum ya. Özür dile ve konu kapansın oldu olacak çok yorulduğumu ve yarın okulumun olduğunu da söyleseydim. Ağzıma bir tane vurmak istedim. Ayrıca o titreyen benim sesim miydi? İfadesini hiç bozmadan, gözünü bile oynatmadan konuşmaya başladı. Genizden gelen kalın sesi

kalbimin ağzımdan çıkacakmış hissi yaratmasına neden oldu. Kalbim ağzımda atıyordu hayır, ağzımda falan atmıyordu şu an ağzımdan çıkmış ve tam önümde atmaya devam ediyordu.

"Önemli değil." Yaka kartıma doğru bakarak "Nazenin." dedi. O üç hece, benim bacaklarımın titremesine neden oldu. Nazenin ismi biraz eski moda ve anlaşılması zor olduğu için pek kimse kullanmazdı. Genelde Naz olarak tanınırdım ama adam ismimi öyle güzel söylemişti ki bundan sonra Naz ismini kullanabileceğime emin değildim. Nazenin bir anda dünya üzerinde en sevdiğim isim olmuştu. Şu an bir ayna tutsalar ve kendimi görsem intihar edebilirdim. Çok büyük bir ihtimalle kızarmış yanaklarım, şapşal bir ifadem ile mal mal adama bakıyordum. Budala bir erkek avcısı gibi görünüyorumdur muhtemelen. İçimde arkamı dönüp oradan koşar adım kaçma isteği doğuyordu ama bunu yapmak çok daha utanç verici olabilirdi. Daha önce kendimi hiç böylesine rahatsız hissetmemiştim. Bir şekilde gitmem ya da bir şey söylemem gerektiğinin farkındaydım bu şekilde dikilip adama bakmak pek doğru bir şey değildi. Adam üzerimdeki rahatsızlığı hissetmiş olmalı ki omzuma dokundu. O dokunduğu yer alev alev yanıyordu. Adam tek dokunuşu ile beni tutuşturmuş bir avuç küle çevirmişti. Terlediğimi hissettim. Sıcaklık göğsümden geçip bacaklarımın arasını yakmaya başladı. Aynı anda da üşüyordum bedenimde hafif bir ürperme dolaşıyordu serin bir yaz akşamında esen rüzgârın bedeni irktiği gibi irkiyor insanda kollarını göğsünde birleştirme isteği uyandırıyordu. Endişeli bir ifadeyle bakmaya devam ediyordu. Bu değişik duygu silsilesinden hiç ama hiç hoşlanmamıştım.

"Nazenin. İyi misin? Biraz sarsılmış görünüyorsun." Eli hala omzumdaydı bir adım geri çekilince eli boşta kaldı. Bana dokundukça kendimi daha kötü hissediyordum omuzumda ki alevi kaybetmek büyük bir boşluk hissi yaşamama neden oldu.

"Evet, evet iyiyim. Tekrar özür dilerim." Kekelediğim için kendimden utanıyordum adam hafifçe gülümsedi.

"Demek işe yeni başladın?" Benimle ilgileniyor muydu gerçekten? Yoksa sadece kibar davranmaya mı çalışıyordu?

"E-Evet yeni başladım." Beni tepeden tırnağa süzdüğünü hissediyordum. Dar gömleğimden gözüken göğüs çatalımda fazlaca oyalanınca kızardım. Adamın bana bakması neden beni rahatsız etmek yerine benimde ona bakma hissimi kuvvetlendiriyordu. Olamaz... Olamaz... Kahretsin gözüm bacaklarının arasına kaydı. Sadece bir anlıktı ne olur görmemiş olsun utançtan ölmek üzereydim ben böyle şeyler yapamam böyle şeyler yapan bir kız değilim. Olamaz yine baktım ve bu sefer beni yakaladı sanırım gülümsemesi yüzüne yayıldı. O inci dişler gerçek miydi? Adam rezilliğimi görmezden gelmeye karar verdi.

"Yoğun bir gün müydü?" Bu çok anlamsız bir soru olmasına rağmen bana bir şey soruyor olması mutluluk hormonlarımı yerlere saçmıştı. Dün Eylül ve Burcu ile fazla vakit geçirerek o aptal hormonlarını bana bulaştırmalarını mı sağlamıştım? Yoksa büyük konuşmuş olmanın acı bedelini mi ödüyordum?

"Biraz... Biliyorsunuzdur bu tarz yerler yoğun olur." Adam bir müşteriydi restorandaki çalışma şartlarını bilecek bir adama benzemiyordu ama yine de sanki bildiği tek şey buymuş gibi beni onaylayarak başını salladı. Bu sahne garip bir şekilde bana bir yerlerden tanıdık geliyordu. Bir tür aşk romanı ya da romantik komedi filminin içinde gibi hissediyordum.

"Gitmeliyim. Tekrar özür dilerim." diyerek, arkama bile bakmadan hızlı adımlarla yürümeye başladım. Beni muhtemelen şaşkın bir garson kız olarak tanımlamıştı. Oysa benim onu tanımlamam gerekse sadece Bay Mükemmel demek ile yetinirdim. Arkadan beni incelediğini hissettiğime yemin edebilirdim. Hızlıca giyinme odasına girdim ve kapıyı kapattım. Servise doğru yürürken adamın gözleri aklımdan çıkmadığı için Sinem'in anlattıklarını dinlememiştim bile...

Sabah, okula erken geldiğimiz için kafeterya da oturmaya karar verdik. Kahvelerimizi alıp, kafeteryanın sessiz bir köşesine geçtik. Eylül akşamdan kalma görünüyordu. Gece geldiğini bile duymamıştım, aslında duyamayacak kadar kendi düşüncelerim ve hislerim ile meşguldüm.

"Kahvenin yeterli olacağını sanmıyorum. Gözlerin mosmor. Kendine bu eziyeti neden yapıyorsun?" Ona doğru kaşlarımı çatarak oldukça etkileyici bir şekilde konuşmaya çabaladım. Hem belki onunla meşgul olursam dün neler oldu diye sormazdı. Burcu çok meraklı bir tip değildi fakat Eylül bir şeyleri deşerse Burcu'da en az onun kadar yırtıcı olabilirdi. Daha önce bunları yaşamamış bir kız olarak fazlasıyla büyük konuşmuştum ve onun bedelini ödüyordum. Tabi benim durumum biraz farklıydı sıradan bir çocuğa bunları hissetmek yerine hayatımda bir daha belki de hiç göremeyeceğim benden yaklaşık on gömlek falan üstte bir adamı beğenmiştim. Tam da benden beklenecek umutsuzlukta bir hareket her zaman ki gibi harikayım.

"Dün geri dönüşümü kutladım. Liseden arkadaşlarım ile birlikteydim eve geldiğimde Burcu sevgilisi ile telefon seksi yapıyordu. Sende mışıl mışıl uyuyordun..." Burcu kıkırdarken ona vurdu.

"Öyle bir şey yapmıyordum." Eylül yalandan başını salladı.

"Tam olarak onu yapıyordun. Gecenin üçünde telefon ile konuşuyor olmanın nedeni uyumayan sevgilisini özleyen kalbin olamaz. Kesinlikle azmış hormonların iş başındaydı." Eylül'e bu konuda karşı çıkmak imkânsızdı her zaman her şeyin doğrusunu tahmin etme gibi insanüstü bir kabiliyeti vardı. Benim üzerimde ki gerginliği anlaması içinde yüzüme bakması yeterli olmuştu. İşaret parmağının hedefine girince kendimi dart oyunundaki o küçük kırmızı hedef gibi hissettim tabi Eylül'de iyi bir atıcıydı.

"Sende bir şey var... Yanakların kırmızı, gözlerin uykulu bakıyor, bizden bir şey saklıyor olabilir misin?" Ona gözlerimi devirerek karşılık verdim.

"Bunu içerisinin sıcağından kızarmış yanaklarıma, yorgunluktan zor uyuduğum için uykulu bakan gözlerime bakarak mı anladın?" Burcu alnına düşen kâküllerini düzeltti.

"Hayır, tatlım... Sadece yeni işinden bahsetmedin ve Eylül bir şeyler saklıyor olduğunu buradan anladı." Nefesimi dışarı doğru bıkkınlıkla verdim.

"Bahsedecek bir şey yoktu. Zenginlerin takıldığı kasıntı bir restoran ve gerçek bir üniforması var hatta topuklu ayakkabıları..." Burcu kahkaha attı.

"Sen topuklu ayakkabı ile mi yürüdün?" Başımı salladım.

"Sadece yürüsem kabul edilebilirdi... Bir de servis yaptım." Bu sefer daha güçlü bir kahkaha gelmişti. Eylül ise hala şüphe ile beni süzüyordu. Ela gözleri parıldıyordu.

"Sende başka bir şey var." Onları geçiştirmek için arkama yaslandım ve savunmamı vermek içinde kollarımı göğsümde bağladım.

"Nasıl bir şey olması gerekiyor?" Eylül gözlerini şüphe ile kıstı.

"Heyecanlı görünüyorsun. Ne oldu?" Eylül'ün acilen mimarlığı bırakıp medyumluğa başlaması gerekiyordu. Gerçekten bu işten iyi para kazanırdı. Burcu'da aynı Eylül'ün şüpheli tavrı ile beni süzmeye başlamıştı. İri kahverengi gözleri üzerime odaklıydı. Kendimi çıplak hissediyordum. Burcu çocukça omuzlarını silkti.

"Hadi ama biz sana her şeyi anlatıyoruz." Hatta oldukça detaylı anlatıyorlardı ve bazen utanç verici olabiliyordu.

"Sizden o kadar ayrıntı vermenizi ben istemiyorum." Eylül saçlarından bir tutamı işaret parmağına dolamıştı.

"O ayrıntılar işin en renkli kısmı zaten. Şimdi dökül baka-

lım. Garson bir çocuktan mı etkilendin?" Öyle bir şey olsa bu benim için çok normal olurdu. Normal kızların normal hoşlantıları oluyordu ama ben tam manası ile anormal sınıflandırmasında kombineye sahip olduğum için en anormali bana uygundu.

"Bir müşteri..." Burcu dudaklarını yaladı.

"Nasıl tanıştınız? Yakışıklı mıydı? Kaç yaşlarında?" Eylül devam etti.

"Adı neymiş? Zengin mi? Uzun boylu mu?" İkisi de merakla soru bombardımanlarını sürdürürken siper alacağım lanet kum çuvallarım bile yoktu. Tam savunmasızlık... İkisini de anlamsız bakışlarım ile süzerken sorularını tek tek cevaplarsam daha az acı çekeceğime kanaat getirdim.

"Restoranda çarpıştık, çok yakışıklı, yirmilerinin sonunda olduğunu tahmin ediyorum." Burcu'nun cevaplarını vermiştim ama hala tatmin olmuş görünmüyordu başka bir şey sormasına fırsat vermeden Eylül'e odaklandım.

"Adını sormadım Eylül adama çarptıktan sonra ismini sormam son derece saçma olurdu. O restoranda müşteri olduğuna göre büyük ihtimal zengindir. Hayatımda gördüğüm en uzun boylu adamdı." Eylül'ü atlatmak Burcu'yu atlatmaktan çok daha zordu heyecanla masada öne doğru eğildi.

"Telefon numarasını aldın mı?" Adama çarpıp özür diledikten sonra telefon numarasını mı istemeliydim? Ha madem size çarptım o zaman telefon numaranızı alayım çünkü abazanlıkta sınır tanımıyorum.

"Her çarpıştığın adamdan numara mı alıyorsun Eylül?" Eylül dudaklarını büzdü.

"Yakışıklı ve uzun boyluysa tabi ki... Ve sen hayatında ilk defa bir adamdan etkileniyorsun. Nasıl telefon numarasını almazsın!" Burcu'da ona katıldığında resmen iki ateş arasında kalmıştım.

"Bu tam olarak etkilenme mi bilmiyorum. Çok karışık..."

Dudaklarımı ısırmıştım etkilendiğimin farkındaydım ama böyle hissetmekte bana pekiyi gelmemişti.

"Ne hissettin?" İkisi de sanki birazdan çok romantik bir aşk masalı dinleyeceklermiş gibi bana bakıyorlardı.

Bunu tanımlamam gerekse garip derdim... Ya da farklı... Bilmiyorum... Kışın terlemek gibi, koşmadan nefes nefese kalmak gibi..." Eylül ve Burcu gözlerini kısmış gülümseyerek bana bakıyorlardı.

"Bunlar ne biliyor musun?" Kafamı iki yana salladım. Ne oldukları ve neden oldukları hakkında bir fikrim yoktu. Eylül müthiş tanımlarından birini yaparak olayı aydınlattı.

"Bunlar tatlım, bunlar şehvet açlığıyla yanan ve tatmin olma arzusu ile tutuşan vücudunun haykırışları." Masanın altından onu tekmelerken sinirle gülümsedim. Burcu, Eylül'e takdir dolu bir beşlik çakmıştı.

"Belki de mimarlık değil de edebiyat okumalıydın ha!" Kıkır kıkır gülüyor ve gözlerinden akan yaşları siliyordu.

"Kızım doğru söylüyorum. Adama bak be bizim erkek ve orgazm düşmanı Naz'ı bile etkilemiş. Belki de gün yüzüne çıkmayan arzunu sıkıştığı yerden çıkarır ve sana şehvetin gizemli dünyasını tanıtır." Ona bu sefer daha sert bir tekme attım. Teslim olur gibi ellerini havaya kaldırdı ama gülümsemeye devam ediyordu.

"Onunla öyle bir şey yapmayacağım Eylül. Hem onu bir daha göreceğimi sanmıyorum." Burcu çayından bir yudum aldı.

"Peki, onu bir daha görsen? Öyle bir ihtimal olsa... Görmek ister misin?" Bu çok zor bir soruydu ama inatla kafamı iki yana salladım. Buna tabi ki inanmamışlardı.

"Bay iç çamaşırı ıslatanı çok merak ettim." İkisi kahkahalara boğulurken kafeterya da oturan diğer öğrenciler rahatsız olmuş bakışları ile bizim masaya bakıyorlardı.

"Bence, onu yeniden göreceksin. İçime öyle doğuyor." Bilgece konuşurken yaptığı gibi çenesini hafifçe yukarı kaldırdı.

***

Okuldaki sıkıcı günümün ardından evde işe gitmek için hazırlanıyordum. Onu yeniden görürüm umuduyla saçlarımı düzleştirdim ve özenle topladım. Kendimi parfüme buladım. Aynaya bakınca gördüğüm kız her zaman ki gibi değildi. Mavi gözlerim donuk değil de sanki heyecanlı bakıyordu. Dudaklarım dolgundu ama bu kadar kızardığını hatırlamıyorum. Yanak ve göğüs bölgemde dün akşam beliren kızarıklık onu düşündükçe ortaya çıkıyordu. Bunları kafamdan atmaya çalışarak apartmandan aşağıya indim. Topuklular ve iş kıyafetlerim çantamdaydı. Hem bugün ten rengi çorabımı yanıma almıştım. Beyaz tenimi biraz kamufle edebilirdim. Servisin en uzak noktasından, Sinem bindiği için o ve iki kız daha servisteydi. Sinem'in yanına oturdum. Beni görünce sarıldı ve yanaklarımdan öptü.

"Bugün nasılsın bakalım. Dinlenebildin mi?" Bu kadar sıcakkanlı olması insanın içinde gereksiz bir neşe yaratıyordu.

"Okulun fırsat verdiği kadar dinlendim işte." Diğer kızların bana baktığını fark edince onlara doğru gülümsedim. Bana sahte bir gülümseme ile karşılık verdiler.

"Doğru senin okulun var değil mi? Hangi bölümü okuyorsun kaçıncı sınıftasın?" İlgiyle bakışlarını bana çevirdi.

"Mimarlık bölümünde okuyorum. Son senem." Çantamın fermuarı ile oynarken ona cevap verdim.

"Mimar mı olacaksın. Çok havalı." Mimik ve hareketleri abartılıydı ama onunla bir iki defa konuşunca samimi olduğunu anlıyordunuz.

"Evet Umarım. Peki ya sen? Sen gündüzleri ne yapıyorsun." gülerek cevapladı.

"Gündüzleri evde pineklemek dışında bir şey yapmıyorum. Tabi birde nüfusun yüzde yetmişi gibi açıköğretim'de okuyorum tahmin et bakalım hangi bölüm?" Tekrar gülerek kendi sorusunu cevapladı.

"Tabi ki işletme, başka bölüm okumak açık öğretim kurallarına aykırı." Bende onun bu neşesine kayıtsız kalmayarak güldüm. Yol boyunca bana sorular sordu. Sohbet aileme gelince gerilmiştim. Ama ikisinin de trafik kazasında öldüğünü söyleyince bir daha soru sormadı. Bu hoşuma gitti en azından gereksiz merakı ile insanların yaralarını kazımaya bayılan tiplerden değildi.

***

Restoran kalabalıktı. Kafamın dağılması için bu iyiydi. İşten başka bir şey düşünmeden bütün akşam oradan oraya koşturdum. Ayakkabılar bugün biraz daha iyiydi. Tabii canım hala acıyordu. Ama en azından rahat hareket ediyordum. Doğukan'ın gözü sürekli üzerimdeydi. Sanırım bir sakarlık yapmamdan korkuyordu ama geceyi kazasız belasız noktaladığımda rahat bir nefes aldım. Bugün belki onu yine görürüm diye düşünmüştüm neden böyle düşündüğüm hakkında en ufak bir fikrim olmasa da onu görmek istedim ama yoktu. Bende iyice saçmalıyorum. Adam sürekli buraya gelecek değildi ya. Yemeklerin tabak fiyatı benim ev kiram kadardı. Düşüncelerim arasında bana doğru gelen ayak sesleri duydum. Arkamı bir beklentiyle döndüm fakat arkam da dikilen o değildi. Doğukan'ı karşımda görünce hem rahatlamış hem de üzülmüştüm. Yine karmaşık duygular silsilesindeydim. Bir şeyin nasıl hem olmasını isterken aynı anda olmamasını dileyebiliyordunuz..

"Seni korkuttum mu?" Saatlerdir bizi denetleyip oradan oraya koşturmuştu, ama hala yakışıklı görünüyordu. Dağılmış saçları, yorgun yeşil gözleri vardı. Kıyafetlerine doğru bakınca üzerini değiştirdiğini fark ettim. Bir kot, spor gömlek ve spor ayakkabıları ile farklıydı. Onu böyle hayal etmemiştim yakışıklı çocuktu. Benden çokta büyük değildi henüz yirmi yedi yaşındaydı. Tabii Eylül'ün deyimi ile Bay iç çamaşırı ıslatan ya da benim deyimimle Bay mükemmel ile kıyaslanamazdı. Doğukan bende ne kelebek ne çamaşır ıslanması oluşturuyordu. Ama onun yanında kendimi rahat hissediyordum

"Yok, sadece etrafı son kez kontrol ediyordum dalmışım." Yalan sadece Bay Mükemmel'i düşünüyordum, neden gelmediğini onu yeniden görüp görmeyeceğimi falan.

"Bu kadar oyalanmamalısın. Yoksa servisi kaçırırsın. Bu saatte yalnız başına evine dönme. Daha üzerini değiştirmemişsin. İstersen seni eve ben bırakayım bu gecelik servisi bekletmemiş olursun." Bunları söylerken yere bakıyordu söylediğinden çekiniyormuş gibi bir tavrı vardı. Saatin farkında değildim. Teklifini reddedip üzerimde ki kıyafetle servise binebilirdim ama bunu yaparsam kabalık yapacakmışım gibi hissediyordum. Sonuçta bana nazikçe bir teklifte bulunmuştu ve kabul etmeliydim.

"Tamam, olur ben hazırlanayım dış kapıda buluşuruz." dedim. Yüzü aydınlandı.

"Tamam, o zaman dış kapıda bekliyorum." diyerek dışarıya doğru yöneldi.

***

Giyinme odasına gittiğimde, kimse kalmamıştı. Işıklar kapalıydı. Üzerimi değiştirdim ve hızlıca dış kapıya doğru yürüdüm. Hava serinlemişti. Doğukan otoparkın kapısında arabanın içinde beni bekliyordu. Yürürken sanki birinin beni

izlediği hissine kapıldım. Arkamı döndüğümde, kimse yoktu tuhaf, yani birinin arkamdan baktığına emindim doğrusu. Hızlıca Doğukan'ın arabasına bindim. Park yerinden çıkarken lüks arabalardan biri farlarını açmış otoparktan çıkıyordu. Ben arabaya bakarken Doğukan sessizliği bozdu.

"İlk günlerin nasıl geçiyor bakalım, seni memnun edebiliyor muyuz?" Arabayı kullanırken kafasını bana doğru çevirdi.

"Ben sizden memnunum ama sizin de benden memnun olmanız önemli tabi. Popoma tekme yemek istemem." dediğimde Doğukan'da gülmeye başladı yeşil gözleri kısılmış ve yanaklarında sevimli gamzeler belirginleşmişti.

"Şimdilik bir sıkıntı yok. Şu işkolik tiplerdensin sanırım öyle tipleri her iş yeri sever." Kesinlikle doğru tespitti. Çalışırken kendimi kaybediyordum.

"İş dışında neler yapıyorsun?" Sıradan bir sohbet başlamıştı.

"Okula gidiyorum." Kibar görünmek için gülümsedim.

"Demek okuyorsun... Tahmin etmeliydim. Çok gençsin." Hadi ama o kadarda küçük değildim yani hem o da gençti aramızda pek yaş farkı yoktu.

"Çokta genç sayılmam yirmi iki yaşındayım." Umarım sesim bazı şeylere yeşil ışık yakmış gibi çıkmamıştır. Daha önce hiç erkek arkadaşım olmamıştı ve olmasını da istemiyordum. Cevap vermesine fırsat bırakmamak için ben ona bir soru sormaya karar verdim.

"Ya sen, sen de sadece geceleri çalışıyorsun sanırım. Gündüz ne yapıyorsun?" Yüzüme doğru baktıktan sonra yola dönüp konuşmaya başladı.

"Rehberlik yapıyorum buraya gelen turistlere tarihi mekânları falan gezdiriyorum." Bu ilgimi çekmiş ve beni şaşırtmıştı Doğukan bunu fark ederek devam etti.

"İngilizce turizm mezunuyum. Aslında Akdeniz otelleri bana daha uygun fakat İstanbul'dan da ayrılmak istemiyorum." Bu anlaşılırdı bende başka bir yerde yaşamayı hiç düşünmemiştim. Yolun kalanında havadan sudan bahsederek sohbet ettik. Beni evime bıraktı ve ona kibarca teşekkür ettikten sonra çantamda dakikalarca dış kapının anahtarını aradım fakat pes ederek zile basmaya karar verdim. Sokağın başında bir arabanın farları parlıyordu arabaya doğru baktım ama bir şey göremiyordum. Kapı açıldığında hızla içeri girip arkamdan kapattım bu durum beni biraz korkutmuştu.

***

Koskoca iki hafta boyunca Okul, iş, ev süper üçlüsü arasında mekik dokudum. Hayatım oldukça monotonlaşmıştı gerçi önceden de pek renkli değildi ama o zamanlar bunun farkında olmuyordum. Bay Mükemmel'i bir daha görmemiştim açıkçası görmeyi beklememde saçmalıktan başka bir şey değildi. Cumartesi sabahı Doğukan, Sinem ve Eylül ile beraber kahvaltıya gittim Burcu'nun Ankara'dan sevgilisi geldiği için bize katılamamıştı. Arkadaşlarım artmıştı ve bu bana kendimi iyi hissettiriyordu. Toparlanmaya başlamıştım bu akşamda işe gidecek ve eve gelecektim her zaman olduğu gibi... Restorana girer girmez telaşlı Doğukan ile karşılaştım.

"Naz! Senden bir şey isteyeceğim." dediğinde merakla ona baktım.

"Vip bölümünde garsona ihtiyacımız var. Gerçekten zor durumda kaldık bana yardım edersin değil mi?" Ne diyeceğimi bilemedim topu Sinem'e atmayı düşündüm ama buna pek hevesli görünmüyordu bu fazla sorumluluk demekti altından kalkıp kalkamayacağımdan emin değildim.

"Ederim tabi ama... Biliyorsun oldukça acemi sayılırım ve Vip standartlarına uyacağımı sanmıyorum." Vip salonu

üst kattaydı kesinlikle özel insanlar için bir bölümdü. Özel odalar genelde ünlü sanatçılar, siyasetçiler için ayrılmıştı. Açıkçası orada servis yapma düşüncesi beni ürkütüyordu.

"Sinem burayı kendi başına idare eder. Sen burada biraz zorlanabilirsin, merak etme sadece sipariş alacaksın ve servis yapacaksın bende orada olacağım." Gergin görünüyordu. Misafir çok önemliydi anlaşılan tamam deyip onunla beraber vip bölümün merdivenlerine doğru yürüdüm. Tabii bende en az onun kadar gergindim, umarım sakarlık ya da kendimi utandıracak bir şey yapmadan atlatacağım bir akşam olurdu. Kapının önüne gelince, Doğukan bana doğru döndü telaşlı bir şekilde konuşmaya başladı. Konuşurken aynı zamanda üstümü başımı düzeltiyordu.

"Naz, içerideki misafir bu restoranın ve Ataman Holding'in sahibi oldukça önemli bir misafir. Servis konusunda oldukça titizdir. Kibar bir şekilde onun ve misafirinin siparişini al. Sonra servisini yap." Söylediklerine karşı kafamı salladım. İçerde ki muhtemelen yaşlı ve huysuz kendini beğenmiş zengin bir adamdır. Doğukan'ın elime tutuşturduğu mönülerle beraber, kapıdan içeri yavaşça girdim. Kapı göründüğü kadar ağır değildi ve tek hamlem ile kolayca ve hızlıca açıldı.

***

İçerisi - büyük ve ferahtı. Salonun ortasında, geniş bir yemek masası ile altın varaklı koyu lacivert gösterişli sandalyeler sıralanmıştı. Taş duvarların içine yerleştirilen ışıklı akvaryumların içinde çeşit çeşit balıklar yüzüyordu. Aydınlatma için sadece duvarlardaki akvaryumlar ve masadaki şamdanlar kullanılmıştı. İçerisi, ana salona göre karanlıktı. Devasa camın köşesinde, etrafı koltuklarla çevrili masaya doğru ilerledim. Masa ve koltuklarda yine altın ve lacivert tonlarındaydı yemek salonunun genel ambiyansına oldukça

uyumluydu. Romantik bir yemek için koltuklu kısım çok iyi seçimdi. Koltuklar sandalyelerden daha rahat görünüyordu. Ayrıca camdan görünen nefis İstanbul boğazı manzarasını da atlamamak lazım tabi köprünün ve boğazın büyüleyici ışıkları içeri yansıyordu. Ben odanın mimarisini incelerken şuh bir kadın kahkahası tüm salonda yankılandı. Kafamı kaldırıp masaya doğru baktım. Loş ışıkta gördüğüm bir çift mavi göz bu geceyi sorunsuz atlatamayacağımın işareti gibi dikkatle beni inceliyordu.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

O, mükemmeldi. Loş ışıkta, yanında sevgilisi varken bile nefesimi kesmişti. Koyu renk takım elbisesi, beyaz gömleği, bordo kravatı, parıl parıl parlayan kol düğmeleri, Oldukça şekilli görünen koyu kahverengi saçları, Geçen seferki gibi tıraşlı yüzü ve koyu mavi gözleri ile bana bakıyordu. Bay mükemmel... Bu karanlıkta bile adamın her ayrıntısını ezberlemiş gibi sıralamıştım. Kendine has bir ışığı vardı ve tamamen karanlık bir alanda bile onun her ayrıntısını görmek zor olmazdı. Gözlerimi ondan ayırınca, yanında ki kadın göğsüme bıçak saplanmasına neden oldu. Gerçekten sevgilisi miydi acaba? Tabii sevgilisi, aptal yoksa onu neden böyle lüks bir restorana özel odaya getirsin ki. Kadın çok güzeldi. Fazla güzel. Umutsuzluk içime işledi. Onunla şansım olacağından falan değildi tabi ama hayallerimde bir şansım vardı şimdi onu tamamen kaybetmiştim. Bu adamın hayaller için bile fazla olduğu gerçeğiyle yüzleşmiştim. Kadının sarı saçları omuzlarından aşağıya dökülüyordu. Hani şu bizim kabaca at gibi tabirini kullandığımız kadınlardandı, uzun boylu, uzun bacaklı, atletik, çok ama çok seksi. Yeşil gözleri buradan bile parıldıyordu. Yüz hatları ince ve çekiciydi. Üzerinde benim giymeyi bırak, yanından bile geçmeye cesaret edemeyeceğim koyu yeşil mini bir elbise vardı. Şık dekoltesinden taşan göğüslerini cesurca sergiliyordu. Bir kadın olarak bile beni bu

kadar etkilediyse karşısında ki Bay Mükemmel'i daha çok etkilemişti muhtemelen ve Bay Mükemmel bu gece bu kadın ile emeline ulaşacaktı ben ise bu gece yatağımda yalnız başıma uzanıp hayaller âleminde benimle olduğunu hayal edecektim. Yanlarına gidince sesimin titrememesini umarak tane tane konuşmaya çabaladım.

"Merhaba Alp Bey, Merhaba Hanımefendi." İkisini de başımla kibarca selamladım. Yüzüme de samimi görünmesini umduğum bir gülümseme yerleştirdim. Benim konuşmamla beraber Bay Mükemmel'e bir şeyler anlatmayı bırakan sarışın afet beni süzdü ve sahte bir gülümsemeyle gülümsedi. Bay Mükemmel'in gözleri zaten ben odaya girdiğimden beri üzerimde olduğundan onda belirgin bir değişiklik olmadı, ya da ben gözlerinin benim üzerimde olduğunu hayal ediyordum.

"Ben Naz, bu gece size hizmet edeceğim. Dilerseniz siz mönüleri incelerken bende içecek bir şeyler getireyim ne arzu edersiniz." Evet, bunları tek nefeste sıraladım, tamam pek tane tane olmadı, ama en azından sesim titremedi.

"Merhaba..." O yüzünde beliren, hınzır bir gülücük mü? Yoksa bana mı öyle geldi? Beni hatırlamış olabilir mi? Hiç sanmıyorum. Alt tarafı iki hafta önce ona çarpmış ve saçmalayarak kaçmıştım. Beni hatırlaması gereksiz olurdu.

"Bize beyaz şarap getirin lütfen, yemek siparişini şarap gelince veririz." Kafamı sallayıp, kapıya doğru yürümeye başladım. Titrememem dışarıdan belli olmadığını ummaktan başka yapacağım bir şey yoktu. Bir adam beni nasıl bu kadar heyecanlandırabilir, hem de yanında sevgilisi olan, sahipli bir adam ne yapıyorum ben kendine gel Naz. Kapının dışında Doğukan bekliyordu. Dağılmış gibi göründüğümü fark etmediğini umarak konuşmaya başladım.

"Beyaz şarap. Beyaz şarap istiyormuş." Doğukan başını salladı ve asansörün yanındaki megafon ile şarap istedi. Çok kısa bir süre sonra elimde içinde şarap şişesi olan bir buz kovası ile içeri giriyordum ve ellerim öylesine titriyordu ki

kovanın içinde ki buzlar rezil bir şekilde ses çıkararak titriyorlardı hemen derin bir nefes çekip kendime gelmeye çalıştım. Tökezleme Naz, lütfen tökezleme, bu çok kolay sadece şarabı düzgünce bardaklara dolduracaksın. Tabi onun mavi gözleri, üzerindeyken şarabı bardaklara dolduracaksın, kahretsin. Şarabı, önce yanındaki kadına doldurdum. Sonra dönüp onun bardağına doğru eğildim, ellerim deli gibi titriyordu ve ağlamak üzereydim. İçimde neden ağlamak gibi bir his doğduğunu anlayamıyordum ben kolay kolay ağlayan bir kız değildim. Şarabı koyarken gözleri göğüslerimdeydi onlarla ilgilenir gibi görünüyordu daha önce bir erkeğin göğüslerimi beğenmesini istememiştim ama o beğensin istiyordum hatta dokunsun... Kötü düşünceler çıkın kafamdan! Şu an kıpkırmızı kesildiğime emindim loş ışıklara dua ediyordum. Yüzüme doğru hafif bir sırıtışla bakıyordu ki bu sırıtışa bakılırsa kızardığımın da gayet farkındaydı ne rezil bir durumdu bu böyle kendimi şarap kovasında boğmak istiyordum. Derinden gelen sesi ile "Teşekkürler." dedi. Siparişlerini söylemeye başladığında, eksiksiz not almaya konsantre olmuştum aslında bu çok zordu çünkü destansı bir ses tonu vardı sadece sesine konsantre olup sadece onu dinlemek istiyordum söylediklerini anlamak umurumda değildi. Hızlıca kapıdan çıktım ve Doğukan'a siparişlerini söyledim. Yine rekor denecek kadar kısa bir sürede servis arabası ile içeri giriyordum. Yemek servisini yaparken Bay Mükemmel'in gözleri yine göğüslerimdeydi. Artık bilerek oraya baktığına emindim. Bu adam, resmen sevgilisinin yanında bana bakıyordu. Belki de Bay Mükemmel, değil de Bay Pislik daha uygun olabilirdi, tabi bana baktığı için böylesine heyecanlanıp bacakları titreyen ben de "Bayan Zavallı Bakire." oluyordum kendimden utanarak iç sesimle kavga ediyordum. Servisten sonra arkaya doğru çekildim ve kendimle olan kavgamı sürdürdüm. Akvaryumun önünde duruyordum gözlerimi yerdeki bir noktaya sabitlemiştim. Eğer birbirlerine fazla yakınlaşırlarsa, buradan onları görmemiş gibi yapabilirdim. Ne konuştuklarını tam olarak anlayamı-

yordum ama romantik konular olmadığı kesindi belki de çok sıkıcı bir çifttiler. Kendi düşünce denizimdeyken kadının çınlayan sesi duyuldu.

"Tatlım, adın neydi hatırlayamadım." Bana doğru el işareti yapıyordu. Saçını kavrayıp kafasını tabağa sokmak için neler vermezdim. Alp benden önce davranıp "Nazenin." dedi. İsmimi onun ağzından duymak yine bende ufak çaplı kalp krizine neden olmuştu ve bir şeyi daha anlamamı sağlamıştı Bay Mükemmel kesinlikle beni hatırlıyorlardı. İçimde saçma bir umut filizlendi ve hemen kendime geldim. Gözleri benim üzerimdeydi.

"Nazeninciğim bir bardak su alabilir miyim?" Su şişesi yanında duruyor kaltak, diye bağırmak istiyordum ama yutkunarak tükürükle beraber onu da yuttum. O bir müşteriydi ne yapıyordum ben, saçma saçma kıskançlık duyguları hissetmeye hakkım yoktu ki.

"Tabii." diyerek masaya doğru ilerledim. Bay Mükemmel, eliyle bana durmamı işaret etti.

"Gerek yok, su yanımızda ben doldururum." ifadesi sertti acaba bana mı kızmıştı? Çok mu duraksamıştım? Kahretsin sen garsonsun kadın suyu tabii senden isteyecek. Ama o öyle deyince yerimden kıpırdayamadım. Bay Mükemmel'in yanındaki kadın lavaboya doğru yürümeye başladı. O sırada Bay Mükemmelin erkeksi sesi, odada yankılandı. İç çamaşırımın düşmanı olan, üç heceyle bana seslendi.

"Nazenin..." Ona doğru bakınca gözlerinin beni delip geçtiğini hissettim. Gözlerinde anlam arayarak yanlış mı yapıyordum? Sanki beni tanıyormuş gibi bakıyordu ve bu bakış bana kendimi huzursuz hissettiriyordu. Bu elektriklenmeler falan da adamın fazla yakışıklı olmasından kaynaklanıyor olabilirdi belki de hormonlarım çıldırmıştı kim bilir belki de gerçekten şu orgazm olayına ihtiyacım vardır. Saçmalama, saçmalama Naz kendine gel... Gözlerini üzerimden ayırmadan ifadesiz bir şekilde benimle konuşmaya başladı.

"Yemeğimiz bitti servisleri alabilirsin." Bunu söylerken eli biçimli çenesinde geziniyordu.

Titreyen sesimle "Peki Alp Bey." diyebildim. Masaya doğru ilerledim. Gözlerini bir an benden ayırmıyordu. Yaptığım her hareketi inceliyordu. Çok gergindim, titriyordum ve nefes nefese kalmıştım. Tabakları toplayıp servis arabasına yerleştirdikten sonra gözlerine bakarak titreyen sesimle.

"Başka bir isteğiniz var mı?" diye sordum. Gözlerini gözlerimden ayırmadan ciddi ifadesinde en ufak bir oynama olmaksızın;

"Sen." dedi. Şaşkınlığın resmi tanımı da şu andan itibaren zavallı bendim. Kafamdan neler uyduruyordum böyle? Beni istediğini falan söylememişti değil mi?

"A-anlamadım?" Adam gülümsedi sağ dudağının kenarı ufak bir hareketle yukarı kıvrılmıştı.

"Kolay bir soruya verilmiş kolay bir cevaptı Nazenin. Sen akıllı bir kızsın ve anladığını biliyorum. Şimdi bana bir cevap verme, bunu düşün çünkü cevabımı almak üzere tekrar karşına çıkacağım." Şaşkın ifadem sanırım onu eğlendiriyordu ve ben az önceki şaşkınlığımın yüz katı daha fazlasını yaşıyordum. Piç resmen gülüyordu benim halim ise içler acısıydı, midem düğüm düğümdü inanılmaz bir elektrik tüm bedenimde beni çarparak geziniyordu bu hislerin tarifi yoktu hiçbir benzetme şu an ki hislerimin tercümesi olamazdı. Çokta doğru bir zamanlama yaparak kız arkadaşı lavabodan çıkıp masaya doğru yürümeye başladı. Pislik herif bana ne demişti öyle? Hiçbir şey söylemeden servis arabası ile beraber kendimi dışarı attım. Arkamdaki kapıya yaslandım nefesimi düzenlemeye çalışıyordum.

"Naz? Bir şey mi oldu? İyi görünmüyorsun..." Doğukan'ın endişeli bakışları benim bitik halimin yansımasıydı.

"Yok, bir şey sadece... Yoruldum, hem de çok sanırım ayakta durmak beni yordu." Sözcükler art arda ağzımdan çıkarken acınası ses tonum havada asılı kalmıştı.

"Kötü görünüyorsun. Bu akşamlık bu kadar yeterli eve git. Onları ben gönderirim." Şükürler olsun bitmiş miydi? Acemi kalbim bu heyecana daha fazla dayanamazdı zaten. Doğukan'a teşekkür edip, kendimi giyinme odasına attım. Sadece ayakkabılarımı değiştirip üzerime hırkamı giydim. Kendimi dışarı atar atmaz derin bir nefes aldım. Ciğerlerim yanıyordu. Hızlı adımlarla metro istasyonuna doğru yürüdüm.

***

Eve girmek için bile büyük bir mücadele vermek zorunda kalmıştım doğrusu anahtarı deliğe sokmak titreyen ellerim ile her zamankinden daha zor bir uğraşa dönüşmüştü. Adamın üzerimdeki etkisi beni korkutuyordu. Kızların seslerini duyarak salona girdim Eylül bilgisayarı ile uğraşıyordu Burcu ise televizyon izliyordu. Kendimi bir çuval gibi koltuğa bıraktım hala titriyordum. Eylül ve Burcu'nun bakışlarını bana çevrildi.

"Çok acayip bir şey oldu." Kesinlikle ilgilerini çekmiştim bir şey söylememi bekliyorlardı ama açıkçası bunu nasıl açıklayacağımdan emin değildim.

"Onu gördüm." İkisi de şaşkın görünüyordu Eylül'ün şaşkınlığı birkaç saniye sonra çapkın bir gülümsemeye dönüştü.

"Bay iç çamaşırı ıslatanı mı?" Bu tanım bile beni güldürmedi.

"Senin deyiminle... Benim deyimimle Bay Mükemmel. Kendi deyimi ile Alp Ataman..." Eylül ufak çaplı çığlığa karışmış bir söz öbeği ile konuştu.

"Alp Ataman mı?" Eylül bu kadar hayrete düştüğüne göre kesin ünlü biri falandı yani hepten hapı yutmuştum. Başımı sallayarak onu onayladım benzer bir şok ifadesi Burcu'nun yüzünde de dolaşıyordu.

"Şu meşhur Alp Ataman'dan bahsetmiyor değil mi? Ataman Holding falan..." Burcu soruyu Eylül'e yöneltmişti.

"Sanırım tam olarak ondan bahsediyor." Eylül bilgisayarında bir şeyler yaptı daha sonra Bay Mükemmel'imin mükemmel bir fotoğrafını bana gösterdi. Bir toplantı masasında tüm heybeti ile oturuyordu.

"Senin bay iç çamaşırı ıslatan bu mu?" Onu onayladım.

"Evet..." İkisi çığlıklar atarken oturdukları yerlerden kalkarak yanıma geldiler. Eylül sağımda Burcu ise solumda oturuyordu.

"Çabuk anlat ne oldu?" Korku dolu gözlerimle ikisine baktım.

"Ünlü falan mı?" Eylül'ün yüzündeki şeytani gülümseme bile beni korkudan sindirmek için yeterliydi.

"Daha iyi... Çok zengin!" Çığlıklar oturma odamda yankılanırken adamın zengin olmasının onları neden bu kadar etkilediği hakkında bir çıkarım yapamıyordum.

"Bu akşam çok saçmaydı. Açıkçası beni hatırlamasını beklemiyordum ama hatırladı." Bana dikkat kesilmiş arkadaşlarım büyük ihtimal çarpışma ile başlayan, kitapları yere düşürme ile gelişen ve sonsuza kadar mutlu olarak devam eden bir masal bekliyorlardı ama ne yazık ki ben masallara inanamayacak kadar çok şey yaşamıştım.

"Ona ve kız arkadaşına restoran da servis yaptım sanki... Sanki oraya beni görmeye gelmiş gibi bütün akşam beni izledi." Burcu kaşlarını havaya kaldırdı.

"Belki de seni görmeye gelmiştir." Bunun gerçek olmasına imkân yoktu ki öyle bile olsa yanında kız arkadaşı ile gelmesi nasıl bir pislik olduğunun göstergesiydi.

"Bu çıkarıma nerden vardın Nazcım?" Dudaklarımı ısırdım.

"Biri bana baktığında bunu anlayabilirim Eylül... Yani onun gibi baktığında ve bana söylediği şey..." Eylül kolumu sıkıca kavramıştı.

"Ne dedi?" Burcu'da aynı coşku ve merak ile carladı.

"Şunu düzgün anlatsana kalp krizi geçireceğim!" Utançla yüzümü yere eğdim.

"'Sanırım, yani eğer yanlış anlamadıysam beni istediğini söyledi." Eylül kafasını kaşırken bir şey anlamamış gibi görünüyordu.

"Nasıl yani?" Kafamı iki yana salladım.

"Bilmiyorum... O, çok garip. Kız arkadaşı ile restorana geldi, bütün gece beni izledi, beni istediğini söyledi ve cevap için sana zaman tanıyorum ama yakında tekrar görüşeceğiz dedi." Burcu açık kalan ağzını kapatmak için uğraşmıyordu bile Eylül ise donup kalmıştı bu kızlar böyle hayret, şok karışımı arasında kaldıysa benim ne yapmam gerekiyordu? Eylül elini kaldırdı.

"Dur, dur bir dakika... Ne dedi? Seni istemesi ile ilgili tam olarak?" Gözlerimi ellerime odakladım olanların etkisi ile hala titriyorlardı.

"Bilmiyorum Eylül. Eğer kulaklarım ya da beynim bana oyun oynamadıysa. Seni istiyorum cevabını daha sonra alacağım dedi. Bana bir şey söyleme şansı bile vermedi." Burcu yerinden kalktı ve kapıya yönelirken

"Sana bir şey söyleme şansı verse ne derdin?" Bunu benim yerime Eylül cevapladı.

"Tabii ki senin olurum diyecek. Ne diyecek? Adamdan bal gibi etkilenmiş bu şansı tepemez." Onu onaylamam için bana bakıyordu.

"Hadi ama Eylül adamın sevgilisi varmış. Hem Naz için iyi bir seçim olur mu bilemiyorum. Kalbini kırabilir..." Benim yerime karar vermeye mi çalışıyorlardı gerçekten?

"Kalbimi kıramaz çünkü onunla destansı aşk yaşama gibi bir planım yok. Ayrıca Eylül sevgilisi olan zengin bir adamın öylece altına yatamam. Ben bunları daha önce yaşamadım ve bilmiyorum... Yani tabi evlenme falan gibi planım yok ben

aile kavramına da, evliliğe de, aşka da inanmıyorum." Burcu mutfağa giderken Eylül ellerimi ellerinin arasına aldı.

"Seni daha önce hiç böyle görmedim. Heyecanlısın... Yanakların kızarmış ve onu anlatırken bile farklısın. Ben de onun beyaz atlı prensin olduğunu falan söylemiyorum elbette. Sonuçta çok çapkın olduğu gibi bir gerçek var. Eğer seni üzmeyeceğine inanıyorsan içinden geleni yap." Beni üzemeyeceğini biliyordum.

"Belki de benimle dalga geçiyordur Eylül..." Yerimden kalkarak odama doğru yöneldim. Onlarla daha fazla konuşursam daha sonra pişman olacağım şeyler yapmak için ikna edilebilirdim. Doğruca odama girerek aklımı başka yere odaklamaya karar verdim ve kafamı bir deve kuşu misali ders kitaplarımın içine gömdüm.

***

Koca hafta değişik hiçbir şey olmadı. Restorana, onu görme gibi saçma heveslerle gittiğim her akşam hayal kırıklığı ile eve döndüm gözlerim her akşam Alp Ataman'ı nam-ı diğer Bay Mükemmel'i aradı fakat bir akşam bile gelmedi. Cevabımı almaya geleceğini söylemişti ama ortada yoktu gerçi ortada verilecek bir cevap olduğu da söylenemezdi. Hem belki de adam sadece benimle dalga geçmişti nasıl tepki vereceğimi görmek istemişti. Bu duygu bana o kadar yabancıydı ki. Ona karşı hissettiğim şey, kesinlikle sevgi ya da aşk değildi. Bir çekim hissediyordum bedenimin istem dışı ona doğru çekildiğini hissediyordum. Bütün vücudum ona karşı çekiliyordu, tek sözü ile nefes nefese kalıyordum. Tek bakışı bacaklarımı titretiyordu. Bunlar normal şeyler miydi? Restorana geldiğimde, sıradan bir akşam olacağından neredeyse emindim. Her zaman ki gibi servisle işe geldim, giyinme odasında üzerimi değiştirdim. Tabii restoranın girişinde oradan oraya koşturan oldukça gergin görünen Doğukan'ı görene kadar.

"Naz seni gördüğüme sevindim. Sinem nerede, size ihtiyacım var." Beni selamlarken hafifçe gülümsemişti. Aslında Doğukan bana karşı pek arkadaşça duygular beslemiyordu bunun farkındaydım onu cesaretlendirmemeye çalışıyordum, ben sevgili olacak tipte bir kız değildim. Onun arkadaşlığını ve iş yeri huzurumu da kaybetmek istemiyordum.

"Sinem lavaboda şimdi gelir. Ne oldu gergin görünüyorsun. Yoğun bir akşam bizi mi bekliyor?" Umarım bugün çok yoğun olurdu. İş yeri ne kadar yoğun olursa ben o kadar düşüncelerimden uzakta oluyordum. Sürekli Bay Mükemmel'i düşünmekten kafayı yeme durumuna gelmiştim. Her boş vaktimde onu hayal ediyordum vücudunun takım elbisesi olmadan nasıl göründüğünü, saçlarının ıslakken ne kadar mükemmel olacağını, dokunuşu ile bana neler yapabileceğini... Daha önce hiçbir erkekten etkilenmediğim düşünülürse bu benim pekte normal davranmadığımı gösteriyordu.

"Restoran ayarlamalarını yapmaya uğraşıyorum. Biz yokken servis çok aksamasın diye yerimize birilerini ayarladım." Şaşırmış ifadem ile Doğukan'a baktım ve konuştum.

"Nasıl yani biz yokken? Bir yere falan gidiyormuşuz gibi konuştun."

"Evet, canım bir yere gidiyoruz. Sen, ben ve Sinem tabii hemen burada olursa. Bir toplantı yemeği varmış onun için servis elemanı ve yemek istediler. Çok kalabalık bir yemek değil üçümüz halledebiliriz." Yüzü ifadesizdi ama bana yakın duruyordu. Bu yakınlıktan biraz rahatsız oldum ve iki adım geriledim.

"Peki, gitmeden önce yapılacak bir şey var mı?" Saçma bir toplantının bitmesini bekleyip bir kaç adama yemek servisi yapmak çok yoğun bir akşam demek değildi. Bana daha yoğun bir şeyler lazımdı. Neden benim yerime başkası gitmiyordu ki hatta o gidenin yerine bile ben çalışabilirdim daha önce de çalışmaya çok istekliydim ama şu an iki kat daha istekli bir durumdayım.

"Yok, her şeyi hallettim. Siparişler hazırlanıyor. Sende Sinem'i bul hemen çıkalım."

***

Restoranın aracı ile yola çıkmıştık. İstanbul trafiği, her zaman ki gibi yoğundu. Araçta çalan şarkıya dalmış camdan trafiği izliyordum. Yanımda oturan Sinem ve Doğukan bir konu hakkında sohbet ediyorlardı, ama ne konuştuklarını dinleyemiyordum. Omzuma dokunan Doğukan'ın elini hissedince irkildim.

"Gözün açık mı uyuyorsun tatlım?" Gülümsemesi tüm yüzüne yayılmıştı.

"Yok. Yani hayır. Sadece dalmışım... Geldik mi?" Araçta ayağa kalktım ve kapıya doğru ilerledim. Biraz temiz hava alıp işimi yapmaya başlayabilirdim.

"Evet geldik. Yol boyu çok sessizdin bir sorun yok değil mi?" Eli şimdi koluma dokunuyordu. Kolumu çekip araç kapısından inerken ona gülümsedim.

"Sorun yok... Hadi bakalım şu içerdeki takım elbiselilere dünyanın en mükemmel servisini gösterelim." Durduğumuz binanın önüne gelince kafamı tamamen camdan oluşan bina boyunca kaldırdım. Buradan bakarak en üst katı göremiyordum. Gözüm kapıdaki kocaman yazıya kitlenmiş bir şekilde, olduğum yerde kaldım. Binanın ana giriş kapısının üzerinde gözümü çıkaran 'ATAMAN HOLDİNG!' yazısı nefesimi kesmişti. Evet, gerçekten bu akşam çok ama çok uzun olacaktı. Kapıya kilitlenmiş vaziyette bakarken, Sinem ve Doğukan'ın kapıya doğru ilerlediğini gördüm. Şoför yemek servis arabasını ve malzemeleri araçtan indiriyordu. Kararsız ve ürkek adımlarla binaya doğru ilerledim. Bizi neden çağırmıştı? Acaba beni yeniden görmek mi istemişti? İyi de benim servise geleceğimi nereden bilecekti ki? Pekâlâ, herhangi bir elemanı

da yollayabilirlerdi ama yollamamışlardı. Alp Ataman'a ben servis yapacaktım cevabını almak istiyor olabilir miydi? Peki, benim cevabım ne olacaktı?

Binanın girişi oldukça ferahtı. Hep böyle bir yerde çalışmayı hayal ederdim. Ayağımın altında parlayan granit zemin altın rengi ve siyahtı. Tavandaki spotlar zemine yansıyordu. İleride oldukça uzun koyu siyah bir banko vardı. Binanın dışı gibi sanırım içinde de duvar yoktu. Duvar olması gereken yerler ayna kaplıydı. Biz yaklaşınca bankoda duran kızlardan biri bize doğru gülümsedi. Daha kısa saçlı olan kız yüzündeki gülümsemeyi hiç bozmadan konuşmaya başladı.

"Siz yemek servisi için geldiniz değil mi? Alp Bey sizi bekliyor. Asansör ile en üst kata çıkın oradan sizi yönlendirecekler." Kıza teşekkür edip asansörlerin olduğu sağ tarafa ilerledik. Asansörün içi de tamamen aynadandı. Belki de aynaları seviyordu. Tabi ki de seviyordu, adamın yüzü dünyanın sekizinci harikası olabilirdi. Asansörden dışarıya attığım adım ile resmen şok olmuştum hatta ve hatta küçük dilimi yutmak üzereydim. Kesinlikle bu şirketin mimarını tanımak isterdim. Her ayrıntı mükemmeldi. Gördüklerimi hafızama kazımak için her ayrıntıyı incelemeye çalıştım. Altın ve siyah granit zemin burada da hâkimdi, İleride koyu kahverengi ahşap ile çevrelenmiş buzlu camlı ofisler vardı. Girişin tam ortasında siyah bir süs havuzu ortama huzurlu bir hava katıyordu. Buradaki bankoda aşağıdaki ile aynıydı. Bankonun arkasında zayıf ve esmer bir kadın dikiliyordu. Gerçek olamayacak kadar beyaz dişleri ile gülümsüyordu. Kız, bankodan çıkıp bize doğru ilerledi.

"Yemek servisi için değil mi? Toplantı salonu bu tarafta beni izleyin lütfen!" Kızın, topuklarının zeminde çıkardığı sese konsantre olmuş bir şekilde koridor boyunca ilerledik. Çok büyük bir holding olmasına rağmen binanın bu bölümünde kimse yok gibiydi, oldukça sessizdi. Ahşap çift kanatlı kapının önünde durduk. Kız kapıyı çaldı ve cevap bekleme-

den içeri girdi. Bizde peşinden odaya girdik. Geniş odanın ortasında, büyük bir toplantı masası vardı. Burada granit zeminin yerini koyu kahverengi ve altın rengi ağırlıklı bir halı kaplama almıştı. Dev projeksiyon ekranı masadan iki basamak yüksekteydi. Odanın ön cephesini saran camdan gökyüzü ve diğer büyük binaların tepeleri gözüküyordu. Masanın etrafında ki bütün sandalyeler doluydu. Her yaştan adam ve kadın koyu renk resmi kıyafetleri ile toplantı masasının etrafında oturup konuşuyorlardı. İçeride ki belli belirsiz uğultu, biz girince tamamen kesildi. Herkes kafasını bize doğru çevirmişti. İçeri de on, on beş kişi vardı ama benim gözlerim tek bakışla, aradığı kişiyi bulmuş ve bulduğu kişiye kilitlenip kalmıştı.

DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Bay Mükemmel, masanın başında oturuyordu. Çok güçlü bir görünümü vardı. Bu kadar insanın arasında bile hemen göze çarpıyordu. Koyu kahverengi kısa saçları, doğal ama mükemmel görünüyordu bu sefer geriye yatık değildi dağınıktı. Biz, odaya ilk girdiğimizde masanın üzerinde ellerini birleştirmiş bir konu hakkında konuşma yapıyordu. Bizi görünce konuşmasını bitirip doğrudan bana bakmaya başladığını fark ettim. Sert yüzü yumuşamış gözlerini ayırmadan her ayrıntımı inceliyordu. Bende aynı şekilde onu. Acaba ben ona baktığım için mi bana bakıyordu? Ah, rezil oluyor olabilirdim hemen gözlerimi onun koyu mavi gözlerinden ayırdım. Acaba hala bana bakıyor muydu? Tekrar bana bakıp bakmadığını kontrol etmek için bakışlarımı ona çevirdim. Evet, artık emindim kesinlikle bana bakıyordu... Bizi buraya getiren kız aramızdaki sessizliği bölerek, konuşmaya başlayana kadar birbirimize kilitlenmiştik.

"Alp Bey, Yemek servisine başlansın mı?"

"Evet başlayabilirsiniz. Toplantımız bitmişti." Bunu söylerken kafasını çevirme gereği bile duymadı bakışları hala üzerimdeydi bu adamın hiç utanması yok muydu? Peki ya ben ne zaman bu kadar arsızlaşmıştım? Sert ve tok erkeksi sesi diz kapaklarıma ufak elektriklenmeler gönderdi. Bu

adam benim elektroşokumdu. Doğukan'ın işaretiyle, kapının önünde duran servis arabasını içeri aldık. Sinem bardakları masaya dizerken bende içecek servisini yapıyordum. Bay Mükemmel'e yaklaştıkça ensemde bir ürperti dalgası dolaşıyordu. Yanına yaklaşarak ona bakmadan konuştum.

"Ne içersiniz?" Uzunca bir süre cevap vermedi sadece bakıyordu. Dudaklarımı izliyordu, daha önce dudaklarımın izlenmesi beni hiç böyle heyecanlandırmamıştı.

"Beyaz şarap, beyazı çok severim." Bunu beyaz göğüs dekolteme bakıp tüm tenimde gözlerini gezdirirken söylemişti. Gerçekten şarabı kastettiğinden şüpheliydim. Bay Mükemmel'in şarap servisi en zorlu kısımdı, çünkü bakışları bedenimin en mahrem yerlerinde geziniyordu ve ben ellerimin titremesine engel olamıyordum. Ellerimin titrediğini fark etmek onun eğlendirmiş olmalı ki yüzünde bir gülümseme belirdi. Dökmeden saçmadan şarabını bardağa koymayı başarmıştım ama dilim damağım kurumuştu doğrusu. Tam yanından ayrılırken başparmağını bileğimin içine değdirdi. Bilinçli yapmıştı artık gerçekten benim hayalim olmadığına emindim. Bu adam benimle ilgileniyordu ve bu akşam o cevabı isteyecekti. Yanından ayrılırken gözleri hala benim üzerimdeydi. Şarap servisini bitirince, Doğukan'ın hazırladığı ordövr tabaklarını masalara servis ettik. Zengin mezeler ve kaliteli şarap eşliğinde toplantı odasında yoğun bir sohbet ortamı oluştu. Artık herkes önündeki yemekle ve sohbetle ilgileniyordu. Bay Mükemmel, masanın sağında oturan yaşlı bir adamı dinliyordu. Belki de dinliyormuş gibi görünüyordu, çünkü resmen tamamen bana dönüktü. Kendimi çok rahatsız hissediyordum. Tamam, bütün hafta onu görmek, bu hisleri tekrar yaşamak için ölmüştüm. Ama gerçekleşmesi de, gerçekleşmemesi kadar rahatsız ediciydi. Dakikalar boyunca beni izledi. Ben de kafamı yerden kaldırmamaya karar verdim. Sanki bilerek beni etrafında istiyor gibi bir hali vardı. Ordövr servisi bitmiş ve ana yemekleri servis etmiştik. Ana yemekler bitince tabakları toplayacak ve buradan gidecektik. Bu duruma biraz

daha dayanmalıydım. Ama zaman geçtikçe kendime hâkim olamıyordum. Düşüncelerim yüzünden yanaklarım ısınmıştı. Onun gözleri benim üzerimde gezinirken bana dokunmasını istiyordum. Hayır, istemiyordum buna ihtiyaç duyuyordum. Bacaklarım artık bedenimi taşıyamıyormuş gibi hissetmeye başlamıştım. Adam, bana sadece bakıyordu ama ben eriyordum. Nefesim ve nabzım hızlanmıştı. Ağzına attığı her lokmayı izliyordum. Eylül'ün anlattığı heyecan ve kelebeklenme hissi şu an hissettiğim şeyin yanından bile geçemezdi. Bu his canımı acıtıyor ama bitmesini de istemiyordum. İçimde öyle bir yoğunluk vardı ki elle tutulur, gözle görülürdü. Yanıyordum ama sönmek istemiyordum bitene tükenene yitip gidene kadar yanmak istiyordum.

Bana aylar gibi gelen, yemek nihayet bitmişti. Tabakları toplamaya başlamıştık. Çoğu kişi odadan çıkmıştı. Masa da sohbet eden bir grup adam ve ondan başka kimse yoktu. Ben tabakları alıp çöplerini sıyırıp servis arabasına diziyordum. Bay Mükemmel, dünyanın en zevkli işini izliyormuş gibi gözlerini bana dikmiş yanında oturan yaşlı adama bir şeyler anlatıyordu. Doğukan, kirli tabakları ve çöpleri şoför ile beraber aşağıya taşırken Sinem ile bende örtüleri topladık. Artık salonda kimse kalmamıştı. Bay Mükemmelden başka. Sinem kapıya doğru ilerledi, bende Bay Mükemmele doğru dönüp bir çocuk kadar ince bir ses tonuyla;

"Alp bey başka bir isteğiniz yoksa biz gidiyoruz." diyebildim. Ellerimin titrediğini görmemesi için onları karnımın altında birbirine kenetlemiştim. Bana doğru gözleri alev saçarak baktı, yavaşça yerinden kalkarak aramızda ki mesafeyi kapattı. Her an olduğum yere yığılabilirdim. Baharatlı ve erkeksi parfüm kokusu, güzel bir sabunun tatlı aromasına karışıyordu. Kokusu ciğerlerime dolmuştu, tekrar gülümserken biraz daha yaklaştı kokusunu sevdiğimi anlamış mıydı? Ne yapıyordum ben ya resmen adama yürüyordum. Naz! Kendine gel bu sen değilsin, sen böyle şeyler yapmazsın.

"Daha önce bu soruna net bir cevap vermiştim Nazenin." Bir hafta önce bana söyledikleri bütün hafta uykusuz geceler geçirmeme neden olmuştu. Şu an ölebilirdim. Acaba kalp atışımı duyuyor mudur? Buna cevap vermeli miydim? Yoksa gitmeli miydim? Tam da bu sorular içinde bocalarken, kafamı kapıya çevirdim. Sinem kapının önünde beni bekliyordu. Cevap vermeden kapıya doğru yöneldim. Güçlü ve büyük eli bileğimi kavradı beni kendine doğru çevirdi.

"Sence cevabımı istemeli miyim?" Gözleri dudaklarım ve gözlerim arasında gidip geliyordu. Sesimin tereddütsüz çıkmasını umarak; "Benden ne istediğinizi anlayamıyorum Alp Bey." Kesinlikle anlıyordum ama yanlış anlamayı umuyordum bana seks teklif ediyordu ve bu hiç ama hiç doğru bir şey değildi. İfadesiz duran dudakları yukarı doğru kıvrılırken bakışları da yumuşadı.

"Anlıyorsun Nazenin. Bunu anladığını gözlerinde görebiliyorum. Anlıyorsun ve istiyorsun... Ama asıl sorun bunu istediğini itiraf edecek kadar cesur musun?" Her zaman cesur olduğumu düşünürdüm. Yalnızsanız ve kötü şeyler yaşadıysanız cesur olmak zorunda kalıyordunuz. Aslında hiçbir kız cesur olarak dünyaya gelmiyordu. Onlara bu sıfatları ekleyen hayatın kendisiydi. Kadın cesur, güçlü, dayanıklı, sert olmak zorunda değildi. Kadın mutlu olmak zorundaydı. Bay Mükemmel'in gözlerinin içine baktım bir saniye olsun gözlerini kırpmamıştı.

"Biraz daha açık olmamı mı istiyorsun?" Evet, belki de biraz daha açık olmalıydı. Onu onaylayarak başımı salladım.

"Senden, seni istiyorum. Bedenini istiyorum... Vücudunun her ayrıntısına dokunmak ve keşfetmek istiyorum, sana hükmetmek istiyorum." Ağzım açık kalmıştı. Mecazi anlamda değil gerçek anlamda. Yüzümdeki şok ifadesi onu neşelendirmiş gibi görünüyordu. Ne diyecektim şimdi ben, bunu deli gibi istiyordum ama ona evet demek istemiyordum. Adam gerçek bir sapıktı. Kafamı Sinem'e doğru çevirdim. Kapının

önünde şaşırmış bir şekilde bana bakıyordu. Tam da o anda, elinin hala bileğimde olduğunu fark ettim. Yani eğer gitmek istiyorsam, ona bir şey söylemeliydim uzun cümleler kuramazdım ama evet veya hayır diyebilirdim. Deli gibi evet demek istesem de bunu yapamazdım kendime saygımı bu şekilde kaybedemezdim olmazdı.. Sesimin kararlı çıkması için dualar ederek sorusunu cevapladım.

"Hayır!" Lanet olsun, hayır derken o ses tonumda neydi öyle? İstemem yan cebime koy der gibi. Binanın camları açık olsa, kendimi şuracıktan aşağı atardım. Cevabım beni tatmin etmedi, ama sanırım onu tatmin etti. Bileğimdeki yakıcı hissi yok oldu. Beni bırakmıştı. Bir şey söylemeden kapıya doğru ilerledim.

***

Mesaimin geri kalanını sessiz ve bitmiş bir halde sürdürdüm. Hayatımın en uzun akşamı olmuştu. Mesai bitiminde üzerimi bile değiştirmeden kendimi servise attım eve gitmek için sabırsızlanıyordum. Kızlarla konuşmalıydım bu akşam olanları onlara anlatıp saçma ve delice tavsiyelerini dinlemeliydim. Eylül büyük ihtimalle saçma bir hata yaptığımı savunacaktı, Burcu arkamda olabilirdi bu durumda kafam ya hepten karışacak ya da onların yardımıyla toparlanacaktım. İkisi de salonda oturmuş ders çalışıyorlardı bu akşam benimde onlarla ders çalışmam gerekiyordu son senemizdi ve bir de sınıfta kalmak istemiyordum. Ben içeri girdiğim anda ikisinin bakışları da bana yöneldi.

"Naz, tatlım bok gibi görünüyorsun!" Eylül nokta atışlarında oldukça iyiydi. Gerçekten de kendimi bok gibi hissediyordum. Pişmanlık duygusu ondan uzaklaştıkça daha da artmıştı. Sandalyelerden birine oturdum ve kafamı salladım.

"Benim için kullanılabilir bir tabir." Bu akşam yaşadıkla-

rımı virgül atlamadan ikisine anlattım. Anlatmam bitene kadar nefes bile almadılar. Bu yaşadıklarım Eylül'ü delirtmişti en az benim kadar heyecanlıydı ve verdiğim cevabın tam anlamıyla yanlış olduğunu düşünüyordu. Burcu ondan bir nebze daha aklı başındaydı bu yüzden cevabımın doğru olduğu konusunda Eylül'e uzun uzadıya nutuk çekti. Yani tamamen arada sıkışıp kalmıştım... Tıpkı delicesine onu isteyen bedenim ve biraz olsun mantık diye yalvaran beynimin arasında kaldığım gibi.

***

Verdiğim cevaptan pişman olduğum üç gün geçirdim. O günler boyunca hep restoranda onu görmeyi diledim fakat yoktu. Üçüncü akşam oldukça yorgundum hava iyiden iyiye serinlemişti üzerimde ki deri ceketin önünü kapattım boynuma sardığım mor şalın içine biraz daha girdim. Servise doğru hafif çiseleyen ve soğuk soğuk suratıma çarpan yağmurun altında yürüyordum. Bir arabanın önünden geçtiğim sırada aracın farları yandı istemsiz olarak kafamı arabaya doğru çevirdim. Bunu yaptığım anda jeepin kapısı açıldı içinden inen adamı karanlıktan seçemiyordum fakat kesinlikle takım elbise içinde olduğundan emindim. Bana doğru attığı iki adım ile onu tanımıştım. Bay Mükemmel... Ben hareketsiz kalakalmıştım adam elinde duran şemsiyeyi açarak tam önümde durdu beni de şemsiyenin altına aldı sanki bir tür koruma çemberindeydim. Yağmur anında kesilmişti adamın iri bedeni rüzgârı da kesmişti ama ben hala titriyordum. Belki de adamın kendisi bir rüzgârdı estikçe beni titretiyordu.

"İyi akşamlar Nazenin." Cevap vermek için ağzımı birkaç sefer açıp kapattım.

"İ-yi akşamlar." Umarım sesimin soğuktan titrediğini düşünür. Ne demeye gelmişti ki şimdi bu adam?

"Seni evine götürmek istiyorum. Hem bu arada şu verdiğin yanlış cevap hakkında da konuşabiliriz." O da yanlış cevap verdiğimi mi düşünüyordu? Yapamazdım... Hayır, hayır... Bu bir aşk romanı ya da romantik film falan değildi. Böyle adamlar, benim gibi kızlarla sadece kitaplarda ve filmlerde ilgilenirdi. İyi de o zaman neden şimdi yine gelmişti?

"Üzgünüm bunu kabul edemem. Cevabımın da yanlış olduğunu düşünmüyorum." Gitmek üzere döneceğim sırada adam beni tekrar yakaladı. Bileğimde yine o ateş yükseliyordu. Adam dokunduğu yeri resmen küle çeviriyordu.

"Nazenin. Bak, gerçekten ben ısrarcı bir adam değilim. Bu yaptığım şeyi de daha önce kimseye yapmadığımdan emin olabilirsin. Belki de bana hayır dediğin için geldim. Bilmiyorum ve açıkçası umurumda da olmaması gerekir fakat umurumda..." Bu adam ne zırvalıyordu? Kaşlarımı çatarak adamın sözünü kestim.

"Bakın Alp Bey. Ben flört tarzı şeylerle ilgilenen kızlardan değilim. Açıkçası bir metres olmak içinde uygun olduğumu sanmıyorum." Eli hala bileğimi tutuyordu ve başparmağı bilek içimi çok ama çok yavaşça okşuyordu bu bile beni kendimden geçirmek için yeterliydi.

"Bende zaten seninle flört etmek, sevgili olmak falan istemiyorum ve metres tabiri hoş değil ben bekâr bir adamım. Sadece seninle olmak istiyorum bunu ayrıntılı bir şekilde konuşabiliriz." Bana arabasını işaret etti. "Gel benimle sadece seni evine bırakacağım." Bileğimi ondan kurtardım.

"Kusura bakmayın sizi tanımıyorum ve arabanıza binemem." Alp bana yaklaştı resmen baş döndürüyordu bedeni ile bedenimin arasında bir solukluk boşluk vardı. Sıcaklığını hissedebiliyordum dizlerim titrerken, nabzım hızlanıyordu. Bay İç Çamaşırı Islatan... Çok doğru bir tabirdi.

"Bunu hissediyor musun?" Anlamamış gibi yüzüne baktım. "Saf ayağına yatma Nazenin hissediyorsun. Bu yoğun-

luğu hissediyorsun bedenin benim için yanıyor. Dizlerin titriyor, nabzın delicesine çarpıyor, ağzın kuruyor, bedeninde gezinen bir elektrik akımı var." Bu adam bir medyum falan mıydı? Bunların hepsini nasıl bilebilirdi. Beden benim bedenimdi. Ama adam benim bedenimde olanları benden daha iyi tarif ediyordu. Fakat buna daha fazla maruz kalırsam bineceğim araba servis değil Bay Mükemmel'in arabası olurdu.

"İyi akşamlar Alp Bey." Onu arkamda bırakarak hızlı hızlı servise yürüdüm. Kızlara akşam olanlara dair bir şey anlatmadım çünkü kafam zaten karışıktı. Bu ikinci hayır deyişimdi ve adamın daha fazla ısrarcı olmamasını diliyordum. Bir kere daha hayır diyecek gücü içimde bulamayabilirdim.

***

Okulda en sevdiğim derse bile konsantre olamıyordum. Aklımda hep o vardı. Gözleri, elleri ve dudakları. Acaba onunla öpüşmek nasıl olurdu. Daha önce hiç öpüşmemiştim ıslak olduğunu tahmin ediyordum. Ben, onunla ilgili bilmediğim konular hakkında fanteziler kurarken okulda son dersten çıkmıştık. Dört saat sonra işe gitmem gerekiyordu. Neyse ki yarın cumartesiydi ve izinliydim. Restorandan içeri girer girmez kendimi işe vermiştim. Doğukan'ın yanıma geldiğini bile fark etmeyecek kadar dalgındım.

"Naz, senin bölümünü bu akşamlık Sinem idare etsin sen vip bölüme servise gidiyorsun."

"Neden? Kime?" Şaşkın şaşkın cevap vermesini bekliyordum, o olabilir miydi? Ona hayır demiştim hem de iki kere... Neden şimdi benim için gelsin ki?

"Alp Bey, burada senin servis yapmanı istedi. Geçen seferki odada." Bu sefer Doğukan yanımda olmayacaktı. Kendi başıma ona servis yapmak zorundaydım demek. Tabii bu önemsiz bir ayrıntı asıl önemli konu onun burada olması.

Kahretsin o burada ve beni istiyor. Cevabımı kabul etmemiş miydi? Belki de sadece kız arkadaşı ile bana nispet yapmaya gelmişti. Hayır dediğim için pişman olduğumu görmek mi istemişti? Saçma düşüncelerimi kovalayıp işimi yapmaya başlamalıydım Merdivenlerden yavaş yavaş çıktım dizlerim koşuşturmamı taşıyamazdı. Koridorun sonundaki vip odasına doğru ilerlerken kalbim ağzımda atıyordu, desem abartmış olmazdım. Topuklarımın zeminde çıkardığı her seste kalbimin ritmi değişiyor daha da yükseliyordu. Diz kapaklarımda dengemi kaybetmeme neden olan bir titreşim hissediyordum. Ahşap kapıyı yavaşça ittirdim. Geçen seferki gibi koltuklu bölümde cam kenarında oturmuş boğaz manzarasını izliyordu. Loş ışık sanki bu akşam daha da loştu. Camın önünü şehrin ışıkları aydınlatıyordu. Buradan nefes kesici görünüyordu. Koyu renk takım elbisesi kusursuz vücuduna tam oturmuştu. Burası neden bu kadar karanlıktı? Sadece bir siluet gibi görünüyordu kusursuz bir siluet. Topuk seslerimi duyunca, kafasını bana doğru çevirdi. Yüzünün ifadesini seçemiyordum. Ona doğru ilerlerken bedenimi izliyordu. Nefesim hızlandığı için göğsüm inip kalkıyordu. Oda derin bir nefes aldı. Yanına gittim ve mönüyü masaya bıraktım. Bir adım geri çekilip mönüyü incelemesini bekledim, en iyi planım buydu hiçbir şey olmamış gibi davranacak ve işimi yaparak onun tepkisini inceleyecektim. Tabii o mönü ile ilgilenmiyordu hala bana bakmaya devam ediyordu, sessizlik beni kafayı yeme derecesine getirene kadar sabırla bekledim ama konuşmaya niyeti yok gibiydi sadece bakıyordu aklımdan edepsiz düşünceler geçmeye başlamıştı mesela birden üzerine atılmak ve gömleğinin üzerinden göğsüne dokunmak gibi. Acaba nasıl bir histi kesin taş gibi sert ve bir kor gibi sıcaktı. Bu sessizliği bozmam lazımdı kendimi çok rahatsız hissediyordum. Kendimi toparladım ve konuşmaya başladım. "Alp Bey, yemekten önce şarap servisi yapmamı ister misiniz?" O kusursuz, erkeksi suratını bana dikmiş bakarken içimi titreten ses tonuyla; "Yemek istemiyorum sadece şarap. Belki sonra da... Tatlı yerim." Umarım

o imalı şekilde söylediği *'tatlı'* ben değilimdir. Çünkü şu an o kadar seksi ki beni yemek istese hayır diyemem... Başımı sallayıp, mönüyü aldım ve dışarı çıktım. Kapıya yaslanıp derin bir nefes aldıktan sonra, servis asansörünün yanındaki telefonla aşağıyı arayıp kaliteli meze ve şarap siparişini verdim. Servis asansörü kısa zamanda geldi. Siparişleri servis arabasına yükleyip kapıya doğru yürümeye çalıştım. İçeri girdiğimde cep telefonuyla ilgileniyordu.

Ben yaklaşınca kapattı ve cebine koydu. Şarap servisini yapıp, mezeleri masaya koyarken yine dekoltemi inceliyordu. Onlara dokunmasını istiyordum. Ah lanet düşünceler bana ateş basmasına neden oluyordu. Servis bittikten sonra geri çekilmek üzereydim ki, yine o sert ve büyük elleriyle bileğime yapıştı sıcaklığı elimden tüm bedenime yayıldı. Emir veren bir ses tonu ile "Karşıma otur." dedi. Ne yapacağımı şaşırmış bir halde suratına bakıyordum. Bileğimi hala tuttuğunu fark edince dediğini yapmam gerektiğini anladım, dediğini yapmadan beni bırakmayacağı belliydi anlaşılan sözünü dinletmeye alışkın bir tipti. Neden bu adama sorgusuz itaat ediyordum? Kafayı sıyırmış olmam en kuvvetli ihtimaldi. Tam karşısındaki koltuğa oturdum. Boğaz köprüsünün ışıkları, karşıdaki ışıklar, mükemmel boğaz manzarası harikaydı. Tabi tam karşımda şarabını yudumlayan manzara hepsinden iyiydi. Ben karşısına oturunca yüzünde memnun bir ifade oluştu.

"Kendine de servis aç, bana eşlik et." Şarabını bana doğru kaldırarak konuşmuştu.

"Sanırım bunu yapmasam daha iyi. Restoranda mesai saatleri içinde yemek yememiz yasak." Sesim rezil bir şekilde titriyor ve nefesim oldukça ritimsiz olduğundan soluk soluğa onunla konuşmaya çabalıyordum.

"Burası özel bir oda Nazenin kimse seni görmez. Ayrıca, bunu ben istiyorum." Kendinden emin ifadesi daha da heyecanlanmamı sağlıyordu. Sesi o kadar sakindi ki duyan söylediklerinin çok sıradan olduğunu zannederdi.

"Teşekkür ederim Alp Bey. Ben yemek yedim ve hiç aç değilim. Size afiyet olsun." Kendi kendime içinden telkinlerde bulunuyordum ve tek nefeste söylediğim kelimeler bu sefer ağzımdan düzgün çıkmıştı.

"Peki, en azından şarap iç." Şarap şişesine uzanmak üzereyken ona elimle durmasını işaret ettim. Bir şişe bira ile bile ölümüne sarhoş olabiliyordum eğer içersem bu odada çok büyük bir rezillik çıkaracağıma emindim.

"Ben içki içmiyorum. Yani hiç içmedim ve bunu yapmasam daha iyi olur." Yüzünde o hafif gülümsemesi belirdi. O, şarabını içip mezelerini yerken bende oturuyordum. Ellerimi bacaklarımda birleştirmiş onu izliyordum. Güçlü bir ateş boğazımdan ayaklarıma kadar vücudumun içinde dolaşıyor her zerremi yakıp kavuruyordu. Klimalar çalışmasına rağmen terliyordum hem terliyor hem de titriyordum ve vücudumun bu tepkimelerine engel olamıyordum. İçimden sürekli şu an ki durumumuzu sorgulayıp duruyordum. Neden benden oturmamı istedi? Ben neden onun istediklerini yapıyorum? Neden bu kadar çekici? Ben kendimle mücadele ederken sessizliği bozdu.

"Nazenin bana biraz kendinden bahset." Belki de onunla konuşmalıydım. Hem ona iki sefer hayır demiş ve iki sefer de pişman olmuştum, bu sefer fazla düşünmeyecek sadece anı yaşayacaktım.

"Şey... Gördüğünüz gibi garsonluk yapıyorum. Akşamları burada çalışıyorum."

"Peki, gündüzleri ne yapıyorsun?" Beni merak mı ediyordu gerçekten?

"Gündüzleri okula gidiyorum. Mimarlık fakültesinde okuyorum bu sene son senem." İlgisini çekmiş görünüyordu. Bakışlarını bana sabitledi.

"Demek mimar olacaksın. Mezun olunca İstanbul'da mı yaşayacaksın?" Benim için en iyi iş imkânları buradaydı ve

daha önce İstanbul'dan başka yerden yaşamamıştım burada doğmuş ve büyümüştüm.

"Evet." Umarım bu sohbet aileme gelmezdi. Yalan söylerken kendimi pek rahat hissetmiyorum ve ailemle ilgili olan tüm sorulara daima yalan söylemeyi tercih ediyorum.

"Belki benim inşaat firmamda benim için çalışırsın. Benim için çalışmanı isterim."

BEŞİNCİ BÖLÜM

Daha dün seks teklif ediyordu şimdi de iş mi? "Olabilir..." Yuvarlak ve kısa cevaplar vermek sohbetimizi kısa tutardı belki bende bu üzerimdeki gerginlikten çabuk kurtulurdum.

"Ailenle mi yaşıyorsun?" Ah işte beklediğim konulara geldik. "Hayır, ailem ben çocukken geçirdikleri bir trafik kazasında öldüler. Yurtta büyüdüm. Burada ev arkadaşlarımla yaşıyorum." Yüzü bir an gölgelendi. Üzülmüş gibi görünüyordu ifadelerinden de bir çıkarımda bulunamıyordum ki üzgün mü, kızgın mı, mutlu mu? Hiç biri belli değildi onu anlamak çok zor ve çok karmaşıktı.

"Üzüldüm. Başın sağ olsun."

"Uzun zaman oldu. Alıştım..." Artık yalan söylerken inanmaya bile başlamıştım. Sanki gerçekten trafik kazasında ölen beni seven bir ailem varmış gibi hissediyordum.

"Ev arkadaşların? Kız mı?" Neyi öğrenmeye çalışıyordu?

"Evet, Eylül ve Burcu, Üniversite'ye başladığımdan beri birlikte yaşıyoruz."

"Güzel." Rahatlamış gibi görünüyordu.

"Erkek arkadaşın mı var?" Hafifçe öksürdüm.

"Hayır. Ben kimseyle çıkmam. Yani flört tarzım değil size

de söylemiştim." Ona hemen cevap vererek merakını giderdim. Şarabından büyük bir yudum aldı.

"O zaman neden bana hayır dedin?" Ne yani ona hayır demem için tek neden bir erkek arkadaşımın olması mıydı? Bir insan kendi özgür iradesi ile *'hayır'* cevabını veremiyor muydu? İlla bir bahane mi gerekiyordu?

"Bilmiyorum." Ona en dürüst cevabımı verdim. Gözleri gözlerime kilitlenmişti.

"Bana hayır demek istemedin değil mi? O hayır çok kararsız bir hayırdı ikisi de öyleydi. Bu gece buraya ondan geldim. Cevabın beni tatmin etmedi." Bu sefer hayır diyemeyeceğimden neredeyse emindim. Bu sefer ben bitmiştim. Uzun bir sessizliğin ardından masadan kalktı. Yanıma doğru iki adım attı ve tam önümde dikildi. Boyu çok uzundu. Onu öpmek için parmak uçlarımda yükselmem gerekliydi. Saçmalamayı keserek yüzünü görebilmek için kafamı iyice kaldırdım. Elini uzatıp beni ayağa kaldırdı. Ayağımda topuklu ayakkabı olmasına rağmen benden bir kafa uzundu. Elini çeneme koyup kafamı kaldırdı. Beni öpmek ister gibi başını eğmişti. Nefesini tenimde hissedebiliyordum. Gözleri yakından daha güzeldi insanı hipnoz ediyordu. Bu şekilde bana ne isterse söyletebilirdi.

"Sorumu tekrarlama mı ister misin?" Bunu kısık bir sesle söylemişti. Çamaşırımda ıslaklık hissedince yanaklarım kızardı. Kafamı iki yana salladım. Eğer tekrar ederse evet derdim.

"Ne yapmamı istersin peki?" Gözlerinde alevler belirdi desem abartmış olmazdım. Benim kesik kesik nefesim odanın sessizliğini bozan tek şeydi. Yüzü o kadar güzeldi ki ona bakmaktan kendimi alamıyordum.

"Seni şu masada becermek istiyorum." Bu neydi böyle? Bu laf bacaklarımın arasındaki ıslaklık ve baskıyı daha da arttırdı. Bunu bana başkası söylese suratına tokadı yapıştırırdım. Ama bu adam, en kaba sözleri bile bir iltifatmış gibi kabul ettiriyordu. Elleri kollarımda duruyordu titrediğimi hissedince

bu hoşuna gitti. Eğildi bana iyice yaklaştı. İstemsizce dudaklarımı yaladım.

"Benden seni öpmemi iste." Kocaman açılmış gözlerle ona baktım.

"Ne?" Biraz şoklu biraz heyecanlı bir şekilde cırtlak sesimle sormuştum.

"İste... Seni öpmemi iste Nazenin çünkü bunu istiyorsun ve bunu ben de istiyorum ama bunu bana söylemezsen seni öpmeyeceğim." Bunu istediğimi inkâr edecek değildim ve istediğini yaptım.

"Bunu istiyorum. Beni öpmenizi istiyorum." Tam da o anda dudakları dudaklarımın üzerine kapandı. Dudaklarının verdiği his nefes kesiciydi. Aynı hayal ettiğim gibi yumuşak ve ıslaktı. Alt dudağımı ve üst dudağımı sıra ile emerken dilini ağzıma kaydırdı. Bir süre dili ağzımın içinde ki dilim ile buluştu ona önce dokundu sonra kendisine çekerek yaladı ve olaya dişleri dâhil oldu. Kalın alt dudağımı dişleyince inledim bu onu daha da harladı ısırıkları üst dudağım ve alt dudağımda şiddetlendi bende bir cesaret ile ellerimi saçlarına götürerek onu kendime yaklaştırıp ağzıma bastırdım. Öpüşmemiz devam ederken, ellerini göğüslerime kaydırdı. Onlara gömleğimin üzerinden dokunarak sertçe sıktı. Ufak bir çığlık attım, canım acımıştı ama bunu pek umursamadı. Elleri bedenimdeki istilasına devam etti. Önce belime, oradan kalçalarıma indi elleri eteğimin altına kaydı. Sanırım bu işin artık geri dönüşü yoktu.

Sert elleri külotlu çorabımın üzerinden beni okşarken, öpmeye devam ediyordu. Ellerini içeri soktu artık aramızda sadece külotum vardı. Külotumun üzerinden beni okşamaya başlayınca ağzımdan ufak bir inleme döküldü. Sert ellerinden birini külotumun içine kaydırdı. O anda ağdaya şükrettim. Yoksa bu utanç verici an daha da kötü hissetmeme neden olurdu. Elini en mahrem yerinde hissetmek neden beni rahat-

sız etmemişti bilmiyordum şu an tek istediğim bana daha çok dokunmasıydı içimde anlamlandıramadığım bir ihtiyaç büyüyordu bir şey istiyordum ama ne istediğimi bilmiyordum. Elini bacak arama sokunca titredim boğazından sert bir inleme çıktı. Öpüşmeyi bırakıp bana baktı.

"Kahretsin Nazenin! Sadece öpüşerek mi bu şekilde ıslandın? Sırılsıklamsın..." Utançtan kıpkırmızı olmuştum.

"Öpüşmeden önce olmuş olabilir." Neden saçma bir şekilde dürüst olmak zorundaydım?

"Konuşmam mı seni tahrik etti?" Heyecanla yüzünü bana yaklaştırmış o baştan çıkarıcı sorularını soruyordu.

"Görünüşün, bakışların, konuşman..." Sözümü bitirmeme izin vermeden, tekrar dudaklarımı istila etmeye başladı. Bir eli ıslanmış bacak aramı okşarken, diğeri de göğüslerimi sıkıyordu. Acıyla karışık zevk yüzünden alev alev yanıyordum. Tekrar durdu bana bakarak;

"Şimdi söyle Nazenin, bana istediğimi verecek misin?" Artık onun istediği şey benimde en büyük isteğimdi ihtiyaç ile yanıyordum evet ona istediği her şeyi verecektim. Ama benden alacağı şey sadece bedenim olacaktı tek gece, tek sefer... İncecik ve titreyen sesimle ona;

"Evet." dedim. Aldığı cevap bu sefer onu tatmin etmiş gibi görünüyordu, dudaklarına o hafif gülümseme yerleşmişti. Elini çekip benden bir adım uzaklaştı. Bu hiç hoşuma gitmemişti. Ona evet demiştim. Neden geri çekiliyordu? Çaresizlik içinde yüzüne bakıyordum. Bir şey demesini bir şey yapmasını bekliyordum. O sadece üstümü başımı düzeltiyordu. Ona baktığımı fark edince gülümsemesi derinleşti.

"Şimdi değil Nazenin. Sana sahip olmadan önce benimle ilgili bilmen gereken şeyler var. Başka bir akşam seni bu masada becereceğim merak etme." Bu kelimeleri çok rahat bir ses tonuyla söylerken şaşkın suratıma, yaklaşıp dudaklarıma bir öpücük kondurdu.

"Çıkışta seni almaya geleceğim ve artık tanıştığımıza göre arabama binersin..." Yutkundum ve sadece başımı salladım. Alp beni orada bırakarak gitti.

***

Akşamın kalanında bir nevi robottum bana söylenenleri yaptım ve beynimi tamamen diğer her şeye kapattım. Yaşadığımız o dakikalar gözlerimin önünden gitmiyordu bu akşam neler olacağı ise tam bir bilinmezlikti. Beni istediğini söylediğinde bu kadar aceleci olacağını gerçekten düşünmemiştim. Ne olacaktı yani? Bu akşam beni alıp evine götürecekti ve bu iş bitecek miydi? Giyinme odasında giyindiğim sırada kızlara beni merak etmemeleri için geç geleceğime dair bir mesaj attım. Üzerime ceketimi giydim ve her zaman ki mor şalımı boynuma doladım. Çıkışta Alp Ataman'ı görüp göremeyeceğimi bile bilemiyordum. Belki de gelmeyecekti... Herkesin çıkması için bir süre oyalandım son olarak Sinem ve ben kalmıştık.

"Servise gelmiyor musun?" Bakışlarımı kaçırdım.

"Şey... Gelmiyorum bir arkadaşım beni almaya gelecek." Sinem bana çapkınca gülümseyerek göz kırptı.

"Arkadaş... Tamam, o halde iyi akşamlar ve eğlenceler..." Giyinme odasından dışarı çıkarken eğlence kısmına katılamıyordum nasıl hissedeceğim hakkında bir fikrim yoktu.

Restoran binasından çıktığım an da soğuk hava yüzümü yaladı. İrkilerek ellerimi ceplerime soktum. Görünürde kimse yoktu ve onu görmediğim için umutsuzluğa kapıldım ama bu umutsuzluk birkaç saniyeden fazla sürmedi. Arabası tam karşıdaydı Bay Mükemmel aracın önünde tüm heybeti ile dikiliyordu. Takım elbisesi üzerindeydi ve deniz kıyısında böylesine esen bir rüzgârda bile üşüyormuş gibi görünmüyordu. İsyankâr rüzgâr onun saçlarında söz sahibi değildi anlaşılan

benim saçlarım asi buğday başağı gibi oradan oraya savrulurken onun saçlarında tek tel kıpırdamıyordu. Tereddütlü adımlarımı ona doğru yönlendirdim. Bedenimde ki titremeye neyin yol açtığından emin değildim. Tek düşündüğüm oydu. Bay Mükemmel... Titreyen dizlerim ve bedenim ile tam önünde durdum. Başımı kaldırarak yüzünü görmeye çalıştım yüzünde tam bir ifadesizlik vardı.

"Artık beni tanıyor musun Nazenin?" Alp bana arabayı işaret ederken bu soruyu sormuştu. Sadece başımı salladım.

"Sanırım..." Memnun gibi görünmedi.

"Sanırım kelimesini bir cevap olarak kabul edemem. Her şeyden önce kendinden emin olduğunu bilmeliyim. Bana beni tanıdığını ve benden ötesini tanımaya hazır olduğunu söyle." Neden söyleyeceğim şeyleri seçiyordu ki? Bunları söylesem bile benim sözlerim olacağından nasıl bu kadar emin olabiliyordu?

"Evet, buna hazırım." Bay Mükemmel zarifçe başını salladı. Hareketlerinde ki o erkeksi zarafet insanda saatlerce onu izleme isteği uyandırıyordu. Arabaya binmem için kapımı açtı bu zarif hareket karşısında beceriksizce teşekkür ederek araca bindim. Yüksek jeepin içi krem renk deri kaplıydı. Deri kokusu içeride hala duruyordu ve bu aracın yeni olduğunu gösteriyordu. Teknolojik ön panelin ışıkları aracın içini aydınlatıyordu ama hala yeterince aydınlık olduğu söylenemezdi. Bay Mükemmel şoför tarafına geçerek arabayı çalıştırdı içerisinin sıcağı ile gevşemesi gereken bedenim hala oku hedefine fırlatmaya hazır bir yay gibi gergindi.

"Heyecandan mı titriyorsun yoksa üşüyor musun?" Adamın bunu anlaması karşısında kızaran yüzüm bedenimdeki o üşümeyi kesmişti. Cevap için duraksadığımı fark ederek

"Dürüstlük ve güven önemli değerlerdir." dedi. Dürüst olmamı mı istiyordu? Bende olurdum o halde...

"Heyecandan..." Kısa cevabım karşısında sırıttığını his-

sedebiliyordum. Aracı sahil yolunda sürüyordu. Yanımızdan akan trafiğe gözlerimi dikmiştim.

"Nereye gidiyoruz?" Buna hazırlıklı olduğumdan emin değildim. Kalbim bir yüksek sesler korosuna eşlik edebilecek kapasitede çarpıyordu mikrofonu kalbime tutsam tüm o dev davul ritimlerini çalabilirdi.

"Merak etme evime gitmiyoruz. Yani bu akşamlık... Bu akşam sana bazı şeylerden bahsedeceğim. Daha sonra karar vermen için sana bu gecelik zaman tanıyacağım." Kararı ne için vermeliydim? Ona zaten evet demiştim hatta neredeyse restoranda bana sahip olmasına izin verecek kıvama gelmiştim. Şimdi bana zaman vermesi demek kararımı tekrar değiştirmem anlamına gelebilirdi. Bunu göze alarak neden riske atıyordu ki?

"Verdiğim kararı sana restoranda söylemiştim." Birkaç uzun saniye boyunca sessizlik aramızda konuşulan dil olmuştu. Cevaptan ümidimi kestiğim an da söylediği şey aramızdaki dilin gizemini bozmuştu.

"Seni becermemi istedin ama ne şekilde olacağı hakkında bir şey bilmeden buna karar vermeni istemiyorum. Beni tamamen tanımadan ve güvenmeden seni becermeyeceğim." Boğazıma takılan yumruyu belirgince yutkundum. Bunun şekilleri de mi oluyordu yani? Neden bahsettiğini anlayamıyordum kızlar bana her şeyi anlatmamışlar mıydı? Tüm bu şeyler diğer herkesin yaptıkları ile aynı değil miydi yani? Yoksa ben aynı olduğunu düşünerek cahillik mi etmiştim? Uzun dakikaların ardından Alp aracını bir Marina'ya soktu. Geç bir saat olduğu için sokak lambaları dışında karanlık görünüyordu. Kapıdaki güvenlik araca şöyle bir baktı hiçbir şey söylemeden otomatik demir kapıyı bizim için açtı. Araç karanlığı yararak bir süre ilerledi Marina'nın en sonunda diğerlerinden büyüklüğü ile ayrılan teknenin önünde durduk. Teknenin tüm ışıkları yanıyordu önceden hazırlandığı açıktı. Alp araçtan inerek ben daha kapıyı açmaya yeltenmeden inmem için

kapıyı açmıştı. Soğuk deniz havası ile bir kez daha ürperdim yüksek araçtan inerken tökezleyince ellerini belime dolayarak dengemi sağlamama yardımcı oldu. Adam bana her dokunduğunda tenim alev alıyordu. Bu alevler içimde bir yangın başlatmıştı ve onu bir şekilde söndürmem gerektiğinin farkındaydım. Kendimi alevlerin sahibine teslim ederek doğru yapıp yapmadığımı bilmiyordum. Yata girmek için iskeleye uzanan merdivene kadar elini belimden çekmedi. Korumacı yanı beni çok etkilemişti. Hayatım boyunca böyle bir koruma hissetmemiştim. Yıllardır hissetmediğim ne demek olduğunu bile bilmediğim bir şey bir an da ihtiyaca dönüşmüştü. Huzursuzluk içime çökerken adımlarım beni kurt inine sokuyordu. Tanımadığım bir adamla bir yata girerek ne yaptığımı sorgulayacak beyin hücrelerimin hepsini tatile göndermiştim. Şehvet ve tutku düşüncelerin önüne geçiyordu ve tabi mantığında... Yatın içine adım attığımız sırada Alp omuzlarımı tutarak beni kendine çevirdi gözlerine bakmak az önce sorguladığım her şeyi çöpe atmıştı.

"Korkma." Onun için söylemesi kolaydı tabi. Korku, heyecan, istek, şehvet, bilinmezlik... Hissedebileceğim her şeyi hissederek ona koşuyordum.

"Güven bana..." Bu sözcüğü öylesine bir anlam yükleyerek söylemişti ki sırtıma binen yükü hissettim. Güven kelimesinin ağzından çıkışı bile ona koşulsuz şartsız güvenmemi sağlayabilirdi. Başımı sallamakla yetindim.

"Deneyeceğim." Bana elini uzattı ona uzatacağım eli istekle bekliyordu. Elimi ceketimin cebinden çıkardım buz kesmiş parmak uçlarımı umursamadan elimi adamın büyük sıcak avucuna bıraktım. Avucuna bıraktığım değerli bir emanetmiş gibi bakışlarını elime dikti. Diğer elini de elimin üzerine kapattı.

"Seni korkutursam ya da bana güvenemeyeceğini hissedersen bunu bana söyle. Eğer senden isteyeceklerimi yapamayacağını söylersen ve bundan gerçekten eminsen, seni

bırakırım Nazenin. Söz veriyorum..." Elimi dudaklarına götürerek parmak boğumlarımı dudaklarına bastırdı.

"Alp Ataman sözünü daima tutar." Titrek nefesimi dışarı doğru verdim. Elimi avucunun içinde sarmaladı bedenime yayılan sıcaklık içimi ısıttı. Beni teknenin iç kısmına yönlendirdi cam kapıyı açarken içeri önce benim girmem için bir adım geriledi. Teknenin içi sıcacıktı biz gelmeden önce ısıtıcılar çalıştırılmış olmalıydı. Önümdeki basamağı inerek açık renklerin harika uyumu ile döşenmiş alana baktım. Lüks bir evin salonunu andırıyordu köşede küçük bir mutfak vardı mutfak ile oturma bölümünü servis tezgâhı bölüyordu. Köşeyi boydan boya kaplayan oldukça büyük krem renk koltuk ve son derece teknolojik aletleri inceledim. Alp oturmam için koltuğu işaret etti.

"Ceketini alayım." Başımı sallayarak deri ceketimi ona verdim ama şalımı boynumdan çıkarmadım hala ısınmış sayılmazdım. Alp ceketimi askıya asarak kendi ceketinden de kurtuldu. Beyaz gömleği tüm hatlarını sarıyordu ve bu kesinlikle şu an benim görmem gereken bir manzara değildi. Adam beni çok etkiliyordu farkında olmadan nefesimi tutmuştum ve bunu fark ettiğimde o da benimle aynı anda fark etmişti. Yüzünde beliren gülümseme her seferinde kendimi küçük düşürmüşüm gibi hissettiriyordu. Yanıma oturdu ama aramızda yeterli mesafe bırakmayı da ihmal etmemişti.

"Bir şeyler ister misin? Yemek söyleyebilirim, istersen içecek bir şeyler de var?" Kafamı iki yana salladım.

"Hayır, teşekkür ederim." Sessizliğin içinde beni izlemeye başladı. Yüzüme o kadar dikkatli bakıyordu ki kızarmamı kontrol altına alamıyordum. Tenim kora sokulan bir demir parçası gibi yanıyordu.

"Utanıyorsun. Neden?" Bu şu durumda sorması gereken bir soru muydu yani? Hayatımda ilk defa bir erkekle baş başa kalıyordum ki bu adamla birlikte olmak istiyordum bedensel bir şekilde bunu hissediyor olmam beni tabii ki utandırıyordu.

"Daha önce böyle bir şey yapmadım. Açıkçası şu an ne yapacağımızı bile bilemiyorum. Beni neden buraya getirdiniz anlamıyorum." Alp elini çenesine götürdü okşadığı çenesinin yerinde olmak gibi çok akıl ürünü olmayan şeyler düşünmeye başlamıştım bakışlarımı ondan kaçırdım.

"Seni becermemi istiyorsun." Oha! Yüksek sesle de söylemek isterdim ama ağzımdan kelimeler dökülmedi. Bu kadar açık olması şart mıydı?

"Dürüstlük ve güven Nazenin bunu unutma. Şimdi benden çekinmeden ya da utanmadan isteklerini söyle çünkü ben de öyle yapacağım. Bunda utanılacak bir şey yok çünkü ben seni hayal dahi edemeyeceğin şekillerde becermek istiyorum." Söylediklerinden sonra yutkunamadım bile.

"E-eevet. Sanırım... Ya-ni istediğim sanırım bu." Kekelemelerimi ve ağzımın kaymasını durdurarak bir şeyler gevelemiştim.

"Peki, bedensel acı hakkında ne düşünüyorsun?" Bedensel acı mı? Bu bir psikolojik test falan mıydı? Yüzüne anlamsızca bakarken adam derin bir nefes aldı.

"Bedensel acı Nazenin. Bedensel acının bir tür zevk kaynağı olması hakkında bir şey biliyor musun? Ya da bu tarz şeyler sana ilgi çekici gelir mi?" Sinirleniyor muydu? Yoksa gergin miydi? Üzerinden bir çıkarım yapamıyordum ve sorularını gerçekten anlamıyordum. Birden aklıma Burcu ve Eylül'ün beni sürüklediği şu malum film ve okumam için verdikleri kitaplar geldi. Neydi... Bdsm... Yok artık diye düşündüğüm sırada dudaklarım var artık dercesine bambaşka bir şeyler mırıldandı.

"Bdsm gibi mi?" Adam bunu bilmemin şaşkınlığı ile birkaç saniye duraksadı sonra pembe dudaklarını dili ile yaladı başını sallayarak tezimi onayladı. Adam tescilli bir psikopattı ya da sapık... Bay Sapık veya Mükemmel Sapık... Kendime birkaç tokat atma isteği ile doldum ama yapmadım. Bu şey bana neden birden böyle cezbedici gelmişti. Kendime itiraf

etmek istemesem de bununla ilgili okuduğum kitaplar ilgimi çekmişti. Acıyla aram kötü de sayılmazdı. Bazen biraz mazoşist olabiliyordum bedenimde hissettiğim ufak acılar bazen bana kendimi güçlü hissettiren dayanma noktaları gibiydi. Açılan bir yaranın kabuğunu kaldırıp acıyı tekrar yaşamak gibi... Ya da sıcak bir suyun altına girip bedenimin ne kadar acıya dayanacağını görmek gibi...

"Bunun hakkında ne biliyorsun?" Alp Ataman'ın gözlerini kaplayan koyu rengin içine dalmak istiyordum.

"Kitaplar... Bazı kitaplar okudum. Romanlar... Aşk romanı." Kelimeleri bir araya getirip uygun bir cümle ortaya çıkaramasam da anlamlı sayılabilecek bir şeyler saçmalamıştım. Benimle dalga geçercesine güldü.

"Gerçekten onları okudun mu?" Bu ona komik mi gelmişti yani? Onu onayladım.

"Evet, birkaç tane okudum." Neden dürüst olmam gerektiğini söyledi diye dürüst oluyordum Bu bir doğruluk mu, cesaret mi? Oyunu değildi yine de dediklerini yapmaktan kendimi alamıyordum.

"Ne düşündüğünü söyle fakat bunu yaparken dürüst ol." Omuzlarımı silkerken bakışlarımı ayağımdaki spor ayakkabılarıma odakladım.

"Değişik, ilgi çekici ve merak uyandırıcı." Alp ayağa kalkarak mutfak kısmına ilerledi ama gözü hala üzerimdeydi.

"Senin ilgini çeken kısım hangisiydi? Zengin, yakışıklı, romantik tavırlı adamlar mı? Yoksa acının tanımlanması mı ya da sadece seks mi?" İçimden bir ses yalan söylememi haykırsa da onu dinlemedim.

"Acının tanımı..." Bardağa su koymayı yarıda kesti doğruca bana odaklanmıştı.

"Neden? Acı seni neden etkiliyor?" Bu konuyu açan oydu ve şimdi benim yerle bir olmuş olan psikolojimi mi yargılıyordu yani? Yerimden kalkarak kapıya yöneldim.

"Üzgünüm Alp Bey... Sizi anlayamıyorum ve bu beni rahatsız ediyor. İsteklerimizin uyuştuğunu sanmıyorum." Alp bir anda mutfak tezgâhını aşarak elimi tuttu. Bedenimi kendi bedenine çekerken gözleri gözlerime kilitlenmişti. Nefesi tenimi ateşin üzerine esen sıcak rüzgâr gibi okşarken sıcaklığı da kızgın bir güneş misali bedenimi kavuruyordu.

"İsteklerimiz sanırım tahminimden daha fazla uyuşuyor Nazenin..." Elimi omuzlarıma götürerek beni sıkıca tuttu. Tutuşu olması gerekenden çok daha sıkıydı ve canımı acıtıyordu.

"Bunu sana nasıl anlatmam gerek bilmiyorum. Daha doğrusu seni korkutmadan ya da kaçmana neden olmadan nasıl açıklarım bilemiyorum." Sıkkın yüz ifadesine odaklanmıştım. Kafamı kaldırmış doğruca yüzüne bakarken Alp'in omuzlarımda duran elleri beni iyice kavramıştı.

"Sana acı vermek istiyorum. Sadece dayanabileceğin kadar. Asla sana zarar verecek kadar büyük acılar değil. Bedenini uyarıp seni tetikleyecek sinyaller gibi düşün ve tabii değişik aletler de olacak onları bana olan güven derecene göre üzerinde kullanacağım hemen değil yani hemen o raddeye gelemeyeceğimizin farkındayım. Ne dediğimi anlıyor musun?" Kitaplarla aynı şekilde yürüyordu. Zengin, yakışıklı her bakımdan kusursuz adam genç kızı gözüne kestirir ve kız tam anlamıyla geri zekâlı olduğu için adamın her dediğine razı olur. Hikâyedeki o geri zekâlı kız size de bir yerden tanıdık geldi mi? Evet, o tam anlamıyla ben oluyorum.

"Bunu anlıyorum." Bu kadar daha fazlasını söylemeye dilim razı olmamıştı. Bütün organlarım beynimle olan işlerine son vermiş greve çıkmışlardı.

"Anlıyor musun?" Alp güldü. Böyle bir durumda gülmesi garip olsa da gülüşü muhteşemdi.

"Sana bir psikopat olduğumu, sana acı vermek istediği ve bundan zevk alacağını söylüyorum ve sen bunu anlıyorsun?" Omuzlarımda duran elleri düşmüştü ama ben gerilemedim.

"Evet, bunun nesi garip geldi anlayamadım? Benimle dalga mı geçiyorsunuz? Yoksa ciddi misiniz?" Cevap alamadım. Yerine çok daha cezbedici bir şey aldım. Harika, baş döndürücü ve nefes kesici bir öpücük... Belimi kavrayan sert eller ve dudaklarıma kapanan sıcak, ıslak dudaklar ve sonuç olarak bir parça tereyağı gibi eriyen ben... Nihayet yoğun öpüşmemiz bittiğinde ben dengemi bulmaktan bile acizdim o ise hiçbir şey olmamış gibi gözlerime baktı.

"Ne kadar ciddi olduğuma inanamazsın..." Bacaklarım titrerken omuzlarına tutunduğumu fark ettim ellerimi çekmek üzereyken tek elini elimin üzerine koyarak orada kalmasını istediğini belirtti.

ALTINCI BÖLÜM

"Artık biliyorsun... İsteklerimi tahmin ediyorsun ve hala kaçmadın." Aslında az önce teknik olarak kaçıyordum fakat korktuğumdan ya da bunları istemediğimden değildi elbette. Sadece ciddi olmadığını düşünmüştüm. Yani normalde böyle değildi değil mi? Böyle olmaması gerekiyordu... Fazla normal şeyler beklemiştim normal olmayan bir kızın beklediği normal şeyler...

"Tam olarak hala anlamış değilim. Açık konuşacağım." Bunu istediğini belirterek başını salladı. "Bana bedensel acı vereceksin. Vuracaksın ve bunu aletler kullanarak da yapacaksın. Sonra da..." Devamını söyleyemedim yüzüme basan ateş gereğinden fazla açık konuştuğumu belli ediyordu. Alp gülümseyerek başını salladı.

"Ve sonra da seni becereceğim... Her şeyi tam olarak anlamışsın. Bu durumda bunu yapmak istiyor musun?" Hemen ardından yutkundu. "Bunu sana bir defa soracağım ve sonra söz verdiğim gibi bir daha peşine düşmeyeceğim." İçimdeki ateş sönmeden ve bedenimdeki istek giderilmeden öylece kalakalmak istemiyordum. Bunu tek sefer yapacaktım konu da kapanacaktı. Bu haleti ruhiye beni zayıflatıyordu bambaşka birine bürünüyordum bu yeni benden de pek hoşlandığım söylemezdi.

"Benim şartlarım ile benim olmayı kabul ediyor musun?" diye sordu. Onun olmak... Bu fazla ağır ve iddialı değil miydi? Öylece kendimi ona teslim edecek değildim elbette ama yine de bedensel olarak beni benden alabilirdi. Sadece başımı salladım doğruca yüzüne bakıyordum ve açıkçası şu an tek düşündüğüm dudaklarını bir daha hissetmekti. Alp gülümsedi.

"Seni şu an öpmek istiyorum çünkü tadın çok leziz." Ah! Kesinlikle doğru nokta Bay Mükemmel ya da İç Çamaşırı Islatan. Yap şunu! "Ama yaparsam eğer bu iş planladığım gibi olmaz. Seni yere yatırıp becermek istemiyorum daha farklı planlarım var." Planlar umurumda bile değildi ama bunu ona söylemedim. Hiçbir şey söylemedim sadece yüzüne baktım.

"Şimdi seni eve bırakacağım. Yarın izinli misin?" Bu halde beni eve gönderirse uykusuz bir gece beni bekliyor demekti.

"Şey... Evet, izinliyim." Elini saçlarının arasından geçirdi mucizevi bir şekilde saçlarının şekli gram bozulmadı aynı hareketi ben yapsam elimi bir daha saçlarımın arasından geri alamazdım.

"O halde yarın seni alırım. Hem bütün gece düşünmek için fırsatın olmuş olur." Onu onayladım. Birlikte yattan çıkarak Alp'in arabasına bindik. Aracı çalıştırmadan önce telefon numaramı telefonuna kaydetti ve bana çağrı yaparak numarasını kaydetmemi istedi her dediğini sorgusuz sualsiz yapıyor olmamı garipsiyordum fakat yine de ona karşı gelecek cesareti içimde bulamıyordum. Oturduğum mahalleye girdiğimizde ona evimi tarif etmediğimi hatırladım.

"Sana adresi söylemedim?" Bana bakmadı bile gözleri yoldaydı. Sadece başını salladı. Bay ciddi anlamda sapık beni takip mi etmişti? "Beni takip mi ettin?" Cevap alamadım tabii ki aracı apartmanımım önünde durdurdu.

"Cevabını bildiğin sorular sorma Nazenin." Ne diyeceğimi bilemiyordum adam resmen beni takip ederek adresimi öğrenmişti fakat ben tepki bile vermekten acizdim.

"İyi geceler... Bu gece iyice düşün ve bundan tamamen emin ol. Yarın sabah on da seni buradan alırım." Uzanarak dudaklarıma çok küçük bir öpücük kondurdu kendimi zorlukla ondan ayırdım. Arkama bakmamaya çalışarak titreyen ellerim ile çantamdan anahtarımı buldum. Aracın ışıkları hala yanıyordu ve hala orada bekliyordu...

***

Eve girdiğimde kızlarla yüz yüze gelmekten kaçınarak çok yorgun olduğumu söyledim ve kendimi odama kapattım. Onlara bunu açıklayacak bir psikolojide değildim. Bir de fikrimi bir şekilde etkilemelerini istemiyordum. Pijamalarımı giyerek yatağa girdim. Yatakta sürekli sağa sola dönerken telefonumun mesaj sesi ile yerimden sıçradım. Titreyen ellerim ile mesajı açtım. Tahmin ettiğim gibi mesaj Alp'tendi...

Umarım kararın değişmez. Yarın sana yapacaklarım için sabırsızlanıyorum. Kararımın hala değişmemiş olması benim bir kaçık olduğumu gösteriyordu yazacağım cevabı birkaç dakika düşündüm.

Kararımın hala değişmemiş olması beni ne tür bir insan yapar? Samimi bir cevap bekliyordum.

Bu seni sadece meraklı, heyecanlı, ateşli bir kadın yapar... Bunu benimle yaşamak istediğin için seni yargılamam sen de kendini yargılama. Bu mesajda biraz kendini beğenmişlik seziyordum.

Söz veriyorum çok zevk alacaksın... Gelen ikinci mesaj bana bir şeyler vadediyordu ve bu Alp'in de çok istekli aynı zaman da heyecanlı olduğunu gösteriyordu. Hoşuma gitmişti...

Tek isteğim bu. Yüz yüze asla söyleyemeyeceğim şeyleri öylece yazıp göndermek kalbimde çarpıntıya neden olmuştu.

İstediğinden ve tahmininden fazlasını alacaksın.

Sabah erkenden kalktım. Hazırlanmalı ve bir şeyler yemeye çalışmalıydım. Enerjiye ihtiyacım olabilirdi. Önce duşa girmeye karar verdim. Her yerimi güzelce yıkadım. Yeni ağda yaptırmış olmama dua ettim. Tenim yumuşacıktı çıplak vücudumu çilekli vücut losyonuma buladım hem mis gibi kokmuştum hem de tenim ipek gibi kaygan olmuştu. Banyodan çıkıp kendime tost hazırladım. Bir bardak meyve suyu ile tostumu yedim. Sonra tam dört sefer dişlerimi fırçaladım o kadar heyecanlıydım ki içim kıpır kıpırdı. Böyle bir şeyi yaşamak isteyeceğimi ve bunun için heyecandan öleceğimi söyleseler buna kesinlikle inanmazdım ama Bay Mükemmel ile gerçekten bunun tadına varmak istiyordum. Bu güdü öylesine güçlü bir şekilde bana hükmediyordu ki gerileyemiyorum bile. Kızları uyandırmamak için tam sessizlikte hareket ediyordum. Şu an kendimi açıklayabilecekmişim gibi hissetmiyordum. Bir bilinmezliğin içinde sürükleniyordum ve bunu ben istiyordum. Bu duygulara çok yabancıydım ama beni içine çekiyordu. Merak ediyordum, heyecanlanıyordum en çokta belki içimdeki duygu geçer ümidi ile ona gidiyordum Odama gidip dolabımı açtım. Daha önce hiç bu tarz bir şey yapmamıştım. İç çamaşırından başlamaya karar verdim. Onları erkekler görmüyor olsa da ben iç çamaşırı takımlarını çok seviyordum. İlk defa iç çamaşırımı *'ve tabii içindekileri'* bir erkek görecekti. O yüzden mor renk bir iç çamaşırı seçtim. Külotun ön kısmı dantel yanları ve arkası ise satendi. Destekli sutyen yeterli büyüklükte olan göğüslerimi daha da dolgun göstermişti. Sutyeninde üst kısımları da danteldi meme ucuma kadar belli belirsiz sergilenen memelerim dantelin bittiği yerde yumuşak bir satenle gizleniyordu. Beyaz tenimde çok uyumlu durmuştu. Açık dolap kapağına birkaç dakika baktıktan sonra, Eylül'ün bana hediye olarak aldığı siyah mini elbisemi giymeye karar verdim. Bu elbise Eylül tarzıydı ve

bana fazla hitap etmiyordu fakat bugün durum farklıydı. Çekici görünmek istiyordum. Siyah elbise bedenimi tamamen sarıyordu özellikle pekte küçük olmayan kalçalarım bu elbise ile şahane görünüyordu, elbisenin yaka kısmı biraz açıktı ve beyaz göğüs çatalım hayal gücüne çok yer bırakmadan sergileniyordu. Dekoltenin biraz fazla olacağını düşündüğümden boynuma mor bir şal takmaya karar verdim. Kalın siyah ve parlak külotlu çorapla kıyafetimi tamamladım. Her zamankinden özenli göründüğüm kesindi. Kısa siyah çizmelerim ve üzerime giyeceğim siyah deri ceketim ile kıyafetimi tamamlayacaktım. Aynada saçlarıma ve yüzüme bakmaya başladım ne yapmalıydım? Acaba Eylül'ü uyandırıp yardım istemeli miydim? Bu düşüncemden hemen vazgeçtim. Koyu kestane rengi saçlarım kalçama kadar geliyordu. Uzun saçlarımı çok seviyordum ama biraz fazla düzdü ve şekil vermek çok güçtü toplamaya karar verdim basit bir topuz yaptım çokta özenli olmak istemiyordum. Makyaj yapmayacaktım zaten boyalarla aram pekiyi değildi ve çok abartı görünmek istemiyordum. Tam zamanında hazırlanmam bitmişti. Evden çıkmak için kapıya doğru ilerledim.

"Naz nereye gidiyorsun bugün cumartesi." İçeriden Eylül'ün uykulu sesini duyunca irkildim. Şimdi ne yapacaktım ona söylemeli miydim? Her şeyi anlatmadan kısa bir bilgi vermem doğru olurdu. Sonuçta adamı tanımıyordum zengin ve tanınmış olması bir seri katil olmadığı anlamına gelmiyordu.

"Seni uyandırmak istemedim tatlım. Sanırım benim bir randevum var. Yani buna randevu demek ne kadar doğru olursa. Ama konuşacak zamanım yok çıkmam gerek."

"Bay iç çamaşırı ıslatan mı?" Yüzünde munzur bir gülümseme vardı. Bu onu mutlu etmişti.

"Evet. Akşam görüşürüz." Yanaklarımın kızardığını görmemesi için başımı öne eğip çizmelerimi giymeye başladım.

"Görüşeceğiz... Her ayrıntıyı bekliyorum. Gördüklerini kafana iyi kazı." Terbiyesiz arkadaşımın kahkahası evin için-

de çınlarken ben kendimi kapıdan dışarı attım. Asansördeyken saatime baktım 09.55'ti. Derin bir nefes aldım asansörün aynasında kendime bakmaktan kaçınıyordum kızarmış suratım beni daha da heyecanlandırıyordu. Apartman kapısından çıktığım sırada Bay Mükemmel'de arabasını park ediyordu ya çok dakikti ya da o da benim gibi heyecanlıydı. Yüksek siyah jeepin film kaplı camlarından içeriyi göremiyordum zaten aracı park eder etmez inerek bana bakmıştı. Yüzünde şaşkınlığa karışık bir memnuniyet görüyordum. Kıyafetleri her zamankinden çok farklıydı. Rahat bir kot pantolon ve taba rengi deri ceket içindeydi. Ayağındaki botları da ceketi ile aynı renkteydi. Her hali ile göz kamaştırdığı inkâr edilemeyecek bir gerçekti. Zorlukla yutkundum. Birkaç adımda tam önümde durdu. Ona yaklaşınca belime sarılıp yanağımı öptü. Kokusu başımı döndürüyordu.

"Merhaba Nazenin... Açıkçası seni görmek beni şaşırttı." Hala adamın az önce bana sarıldığında içimi saran şeyle savaş veriyordum.

"Burası benim evim ve bu önceden kararlaştırılmış bir buluşma." Bay Mükemmel'in dudakları kıvrıldı.

"Bunun farkındayım... Sadece dün sana anlattıklarımdan sonra akıllıca davranarak vazgeçersin diye düşündüm." Bana aptal olduğumu mu söylemeye çalışıyordu? Eğer öyle yapıyorsa kesinlikle sonuna kadar haklıydı.

"Gel arabaya binelim. Hala kararın değişmediyse tabi..." Kararımı değiştirmek için çok çabalamıştım ama içimde ki acı çekmeye gönüllü taraf acısını Bay Mükemmel'in ellerinden almak istiyordu. Bir şey söylemeden Alp'in yönlendirmesi ile araca bindim. Alp'te diğer tarafa geçerek aracı çalıştırdı evimden uzaklaşırken güvenli alandan da çıktığımın farkındaydım. Neredeyse hiç tanımadığım ve normal bir insanın *'sapık'* olarak nitelendireceği bir adam ile birlikte bir bilinmezliğe doğru yola çıkmıştım.

Uzun araba yolculuğumuz sırasında bana bir şey söylemedi sanırım gerilmemi istemiyordu ya da düşünmem için bana hala zaman tanıyordu yani sağlıklı düşünmem için... Hala İstanbul sınırlarında olduğumuzdan şüpheliydim. Şehir merkezine uzak, aralıklı devasa evler ve bolca ağacın çevrelediği bir yerdeydik. Onun bir rezidansta falan yaşadığını hayal etmiştim. Böyle doğa ile iç içe şehirden uzak bir evi onunla bağdaştıramıyordum. Büyük siyah demir kapının önünde durduk. Güvenlik bölümünden takım elbiseli bir adam otomatik kapıyı bizim için açtı. İlk dikkatimi çeken, evin bahçesi oldu. Çok bakımlı sonbahar ayı için bile yeşil bir bahçeydi. Evin planı oldukça farklıydı, iki kata bölünen bahçenin içindeki yoldan ilerleyip ikinci bahçe katına çıkıyor o şekilde evin binasına ulaşılıyordu. İlk bahçe katında sık ağaçlar ve yürüyüş yolları vardı. Yüksek bir duvar alt bahçeyi daha mahrem bir alan kılıyordu. İkinci bahçe katında büyük bir yüzme havuzu vardı buradan bakınca deniz olduğu gibi görünüyordu. Böyle sakin bir yer seçtiği için evin binasının daha klasik olacağını düşünmüştüm ama öyle değildi. Oldukça modern di, dev pencereleri bahçedeki havuza ve denize bakıyordu. Etrafa tepeden baktığı için manzarasının nefes kesici olduğunu düşündüm. Beyaz bina ahşap giydirme bölümleri ile hareketlendirilmişti. Üç katlı binanın ön cephesi tamamen cam kaplıydı. Evin önüne gelince arabadan indi ve benim tarafıma hızla geçip inmem için kapıyı açtı. Arabadan inerken hala etrafa bakıyordum. Evin ilgimi çektiğini anlamış olacak ki konuşmaya başladı;

"İstersen daha sonra sana evi gezdirebilirim?" Buna gerek var mıydı? Belki de her şey bittikten sonra gitmek isterdim. Şu an gitme şansım olup olmadığını bile bilmiyordum. O demir kapı sınırdı ve ben artık sınırı geçmiştim. Artık tamamen onundum.

Bu evden çıkınca ben eski ben olmayacaktım. Belki daha iyi belki daha kötü...

"Olabilir." dedim. Beni evin girişine doğru yönlendirdi. Cam kapıyı açarak içeri girdik eli beni yönlendirmek için kullandığı kontrol noktasında yani belimdeydi. Asansörün önünde durduğumuzda şaşırmıştım. Evinde asansör vardı. Bunun sadece yabancı filmlerde olduğunu sanıyordum. Asansör küçük olduğundan birbirimize fazlasıyla yakın duruyorduk tenindeki sıcaklık beni yakmasına rağmen ben titriyordum. Vücudumda ki bu tepkimeler onunla yatınca geçecek miydi? Geçse iyi ederdi yoksa bu hisler silsilesi beni yok edecekti. Asansör kapısı bir bip sesi ile açıldı ve bizi geniş bir salona çıkardı. Evet, iç dekorasyon tıpkı tahmin ettiğim gibi modern, erkeksi, oldukça siyahtı. Tam da Bay Mükemmel'e uygun bir salondu burası. Yerlerin siyah seramiği ayna kadar parlaktı. İleride siyah bir şömine ağır ağır yanıyordu. Şöminenin etrafına modern ve klasiğin birleşimi gümüş rengi ile siyah ağırlıklı koltuklar, karşı duvardaki devasa televizyonu görecek şekilde yerleştirilmişti. Tam karşımızda bir ev için fazla büyük olan cam bir masa ve etrafında on iki adet siyah büyük sandalye vardı. Evin koyu renkli camlarından deniz manzarası harika görünüyordu. Ben orada dikilip salonu incelerken bana baktığının farkında bile değildim. Kendi ceketini çıkardı ve beni işaret etti.

"Ceketini alayım." Başımı sallayarak ceketimi çıkarıp ona verdim. Gözleri boynumdaki şaldaydı.

"Ya o?" Yutkundum. Tereddüt ederek şalımı da çıkardım. Daha şimdiden kendimi çıplak hissetmeye başlamıştım. Bu hissiyatıma Bay Sapığın da katkısı büyüktü gözlerini kaçırma gereği bile duymuyordu. Ceketleri asansörün yanındaki aynalı dolaba astı çantamı da elimden alıp dolaba koydu bana daha fazla bakmadan sağ taraftaki aynalı bara doğru ilerledi.

"Bir şeyler içmek ister misin?" Ben burada heyecandan ölürken o sinir bozucu derecede rahat görünüyordu.

"Hayır teşekkürler." Elinde renksiz bir sıvı olan bardağı ile şöminenin karşısında ki büyük koltuğa oturdu. Yanını işaret ederek "Otur." dedi. Kısa ve emrivaki cümleleri sinirimi bozmakla beraber beni heyecanlandırıyordu. Dediğini yapıp yanına oturdum. İçkisinden birkaç yudum içti.

"Buraya neden geldin?" Bu saçmalıktı! Gerçekten... Beni buraya getirmek için haftalardır uğraşmıyor muydu? Kaşlarımı çattım.

"Benimle dalga geçmediğine emin misin? Haftalardır istediğin beni yatağa atmak değilmiş gibi neden geldiğimi mi soruyorsun?" Ciddi anlamda sinirlenmiştim ama adam sanki bundan keyif alırmış gibi gülümsüyordu.

"Yatağa atmadan önce başka isteklerim olduğunu dün akşam açıkladım." Evet, beni de buraya getiren o saçmalıklardı zaten. Bardağını sehpaya bıraktı bedenini bana doğru döndürdü.

"Beklediğin şey benimkilerden farklıysa verdiğim söz geçerli. Seni bir daha rahatsız etmem." Dişlerimi birbirine bastırdım.

"Beklediğim şey tam olarak ifade ettiğiniz şey. Fakat hala dalga geçip geçmediğiniz konusu üzerinde düşünüyorum bu beni sinirlendiriyor." Ellerimi ellerinin içine aldı. Soğuğa karışan sıcak tüm bedenimi ısıttı.

"Dalga geçmiyorum. Ne kadar ciddi olduğumu göstermeme izin ver." Yerinden kalkarken beni de kaldırdı. Birlikte salonun yan tarafında uzanan koridora girdik. Koridorun sonunda ki kapının yanında duran panele sayılar girdi. Kapının kilidi serbest kalırken tuttuğum nefesimde kapı kilidi ile birlikte özgürlüğe kavuşmuştu. Kapıyı eli ile ittirdi ve elimi tutan elini daha da sıkarak içeri girmem için beni yönlendirdi. Nefesim kesilmişti. Kocaman ahşap zeminli odada pencere yoktu. Dışarısıyla hiçbir bağlantısı yoktu. Tamamen tanımadığım ve sapık olduğundan emin olduğum bu adamın mer-

hametindeydim. Odanın en sonunda daha önce hiç görmediğim kadar büyük bir yatak vardı. Yatağın üzerinde beyaz bir çarşaf ve iki yastık duruyordu. Direkleri, yatak başı ve tepesi demirden yapılmıştı. Etrafından zincirler sarkıyordu. Oda da biraz ilerleyince duvarların şirketinde ki gibi tamamen ayna kaplı olduğunu fark ettim. Karşı tarafta iki basamak yukarıda bir yükseltinin üzerinde muayene yatağına benzeyen siyah deri bir yatak duruyordu. Yükseklik ve açı ayarlamak için yanında bir kumandası vardı. Onun etrafında da yatağın yanındakine benzer zincirler sarkıyordu. Bu yatak tek kişilikti sanırım o kişide bendim. Odanın ortasında siyah zincirlerle tavana asılı bir salıncağa dikkatimi yoğunlaştırmıştım. Salıncağın etrafından sarkan deri kemerler yutkunmama neden oldu. Daha ne işe yaradığını bilmediğim bir sürü eşya vardı. Kırbaçları ve diğer malzemeleri göremiyordum. Ama sonra siyah perdeli bir bölüm olduğunu fark ettim demek ki göz korkutmamak için onları arkada tutuyordu. Benim yerimde daha makul bir kız olsa bu odadan çığlıklar atarak kaçardı, ama ben her aletin yanına giderek onları inceliyordum. Alp kapının önünde sessizce beni inceliyordu. Yüzümde en ufak bir korku belirtisi arıyordu. Ama ben korkmuyordum. Hasta ruhum bunların hiçbirinden korkmuyordu...

"Korkuyor musun?" Cevabımın evet olmasını bekliyordu ağzımdan çıkan söz onu şaşırttı.

"Sanırım hayır..." İçimde bir duygu vardı ne olduğunu bilmiyordum ama korku kesinlikle değildi.

"Bunu söylediğine pişman olabilirsin." Bana doğru bir adım attı gözleri gözlerime değiyor ve ifadem üzerinde geziniyordu. Heyecanlı görünüyordu, benim için heyecanlanıyor muydu gerçekten? "Sana sert davranacağım hem de çok sert."

Kendimden emin bir şekilde omuzlarımı dikleştirdim. "Buna dayanabilirim." Ağzım artık beynimle ortaklığını bozmuştu. Sanırım alt kısımlarımdaki elektriklenme hissini veren organımdan emir almaya başlamıştı. Alp tekrar gülümsedi.

"'Ne kadarına dayanabileceğini göreceğiz. Bunun için önce bana güvenmen lazım bunu yapacaksın değil mi? Bana güveneceksin ve ne dersem sorgusuz yerine getireceksin." Güven? Hayatım boyunca hiçbir erkeğe güvenmemiştim ve güvenemeyeceğime emindim. Peki ya şimdi bu yabancı adama güvenebilir miydim? Bana ne yapacağını ne kadar ileri gideceğini bilmiyordum bunları bilmeden ona kendimi teslim etmek tam bir salaklıktı. Ama onunla bu odaya kadar gelip bu konuşmayı yaptığıma göre bende akıl sağlığı pek yerine olan bir insan değildim zaten. O halde ona tamamen güvenemesem bile en azından bunu deneyebilirdim zaten devamı gelmeyecek bir şeydi ve bedenim bunu denememi deli gibi istiyordu.

"Güveneceğim. Ne dersen yapacağım." dedim. Suratını bana iyice yaklaştırdı heyecanlı nefeslerimiz birbirine karışıyordu. Onunda benim gibi heyecanlı olması hoşuma gitmişti. Onun gibi kontrollü, güçlü bir adam bile heyecanlanıyorsa benim kadar deneyimsiz bir kızın heyecanlanması da oldukça normal bir durumdu.

"Sana acı vermek istiyorum." Bir nefes daha çekti. Fısıldıyordu... "Seni çok sert becereceğim." Eli yüzüme gitti ve çenemi tutarak beni iyice kendine sabitledi. "O kadar sert olacak ki her yürüdüğünde ya da oturduğunda beni hatırlayacaksın. O kadar sert olacağım ki bedeninde yaratacağım kızarıklıklar, morluklar uzun süre geçmeyecek. Bedenine her baktığında benim varlığımı hissedeceksin." Dudaklarını neredeyse dudaklarıma değmek üzereydi gözlerimi kapattım ve hemen tekrar açtım. "Seni öyle sert becereceğim ki Nazenin kim olduğunu unutacaksın..." Dudaklarıma öyle sert yapıştı ki, bir an nefesim kesildi. Isırıkları ve dil darbeleri hem canımı yakıyor hem de daha fazlası için kıvranmama neden oluyordu. Dudaklarını dudaklarımdan çekince daha çok acı hissetmeye başladım. Gözlerinde ki alev bu sefer beni korkutmuştu. Her zamankinden daha sert bir tonda.

"Arkanı dön." dedi. Bende uslu bir kız gibi arkamı döndüm. Alp'in elleri omuzlarımdan aşağıya doğru kaydı elbisemin arkasında ki fermuarı yavaşça aşağıya kaydırdı. Fermuarın çıkardığı ses odada duyulurken nefes bile almıyordum. Elbiseyi omuzlarımdan kaydırırken ellerinin dokunuşu bir tüy kadar hafifti. "Gevşe..." Gerginliğimi hissediyor olmalıydı ama ne yaparsam yapayım sakinleşemiyordum. Üzerimden kayan elbisenin içinden çıkmam için elini uzattı. "Tenin çok beyaz buna bayıldım." Gülümsemeye çalıştım ama yapamadım. Alp önümde diz çöktüğünde ağzımdan titrek bir nefes kaçmıştı.

"Sakin ol Nazenin." Külotlu çorabımı da aynı elbisemi çıkardığı gibi bacaklarımdan kaydırırken dokunmadık tek bir noktamı bırakmamıştı. Ayakkabılarımı çıkarıp hemen ardından da çorapla aramdaki bağı kopardı. Ayağa kalktığında mor renk iç çamaşırı takımlarımı iştahla süzüyordu. "Normalde iç çamaşırlarından nefret ederim. Onlar hedefime ulaşmam ile arama giren engeldir." İşaret parmağını sutyenimin askısından aşağıya doğru kaydırdı ve ben titredim. "Fakat... Daha önce böylesine bir manzara görmemiştim. Bir görsel şölensin." Başımı öne eğdim ona bakmam için işaret parmağını çeneme dayayarak yüzümü kaldırdı. "Utanıyor musun?" Dürüst olmam gerektiğini söylemişti nedensizce onu hatırlayarak kuralına uydum.

"Evet..." Gülümsemesi beni rahatlatıyordu.

"Biri sana doğruları söylediğinde utanma." Arkama dolaşıp sutyenimin kopçasını büyük bir ustalıkla çözdü. Kim bilir kaç kadının sutyenini bu şekilde çıkarmıştı? Ön tarafıma dönünce memelerime büyük bir iştahla baktığını fark ettim. Uçlarını tutup sert bir şekilde sıktı. Dudaklarımdan ufak bir çığlık kaçtı. Külotumun kenarlarını tutup aşağıya doğru indirdi. Yere düşen külotumun üzerinden bir adım atarak çıktım. Karşısında tamamen çıplaktım. Gözleri iştahla bedenimde

geziniyordu. Yüzünü tekrar gözlerime sabitleyerek genizden gelen müthiş sesi ile konuşmaya başladı.

"Güven, itaat, dürüstlük, acı ve zevk Nazenin. Sana vereceklerime ve senden alacaklarıma hazır mısın?" Birkaç saniye düşündüm. Belki içimde en ufak mantıklı bir nokta kalmıştır ve bunun saçmalık olduğunu söyleyerek beni buradan kurtarır diye umut ediyordum fakat hayır! Mantıklı tek bir zerrem kalmamıştı adam her şeyimi ele geçirmişti.

YEDİNCİ BÖLÜM

"Hazırım." Tek hamlede ve sanki tüm istediğim, beklediğim buymuş gibi söylediğime ben bile şaşırmıştım. Alp birkaç saniye tereddüt etti.

"O halde bir güvenli kelime seç." İşte şimdi bir şey anlamamıştım.

"Anlamadım?"

"Yaptıklarım sana fazla geldiğinde ve dayanmayacağını hissettiğinde kullanmak için bir sözcük seç. Anlamlı bir şey olması gerekmiyor. Dur, yapma, yavaşla gibi şeylerin dışında çünkü bunları sık sık kullanacaksın ama durmamı istemeyeceksin." Şeytani bir sırıtış ile buz kesmiştim. Gözlerimi yere dikerek birkaç saniye düşündüm ve aklıma ilk gelen saçmalığı söyledim.

"Çilek..." O sırıtış yayıldıkça yayıldı.

"Neden gülüyorsun? Komik mi? Başka mı seçmeliyim?" Gülmeye devam ederken derin bir nefesle gülüşünü bastırdı.

"Hayır, sadece güvenli kelime için kokunu seçmen... Hoşuma gitti." Kafamı omzuma doğru çevirerek kendimi kokladım ama değişik bir koku falan almıyordum. Çilek mi kokuyordum? Alp bana doğru bir adım attı kafasını boynuma gömerek derin bir nefes aldı.

"İnsanın tadına bakası geliyor." Hayvani itirafı karşısında kızardım. "O halde yaptıklarım fazla geldiğinde *çilek* diyebilirsin. Sakın aklından çıkarma." Başımı salladım. Başka bir şey demeden siyah perdenin arkasına geçti. Çırılçıplak ve belirsiz bir şekilde odanın ortasında dikiliyordum. Kısa bir süre sonra elinde bir kırbaç tutuyordu. Kalın demir çubuğunun ucunda siyah deri saçaklar vardı. Kırbacı göğüslerime, karnıma, bacak arama yavaşça sürttü. Derinin serin hissi sıcak bedenime değdiğinde ürperme hissettim. Sonra arkama geçti. Ben ilk darbenin gelmesini merakla beklerken o arkamda nefesini ensemde hissedeceğim kadar yakın bir mesafede bekliyordu. Tam daha ne kadar bekleyeceğini düşünürken kalçamın altında kırbacın şaklamasını hissettim. Sesten sonra yayılan sıcak acı hissi ile öne doğru bir adım attım. Alp biraz daha bekledikten sonra ikinci darbeyi daha sert bir şekilde aynı noktaya indirdi. Bu darbe diğerinden daha çok canımı yaktı sıcak his yavaşça kalça ve bacağımda yayılıyordu. Benden bir feryat, bir ses, bir tepki beklediğini biliyordum. Ama hiçbir şey alamadı. Bana saatler gibi gelen bir süre daha bekledi. Üçüncü darbe geldiğinde, tuttuğum çığlık bastırılmış bir şekilde ağzımdan döküldü. Bu darbe nefesimi kesmişti. Acının sıcaklığı tüm vücuduma yayılırken gözlerimden yaşlar akıyordu. Alp beni kendine doğru döndürdü kafamı kaldırıp yüzüme baktı.

"Nazenin! Bağırmanı istiyorum canın yandığında bağır. Bu şekilde tepkisiz kalırsan her seferinde daha sert vururum." Gözlerimden akan yaşlardan utanarak başımı eğdim. Titrek ve ağlak sesimle; "Tamam." dedim. Acıdan ağlamıyordum. Bu duygu hoşuma gittiği için ağlıyordum. İnanılmaz korkuyordum. Çocukluğumda yaşadığım travmalar bende ciddi psikolojik hasarlar bırakmıştı demek ki. Acıdan zevk alan bir mazoşisttim. Korkuyordum... Ama korktuğum kişi Alp değildi. Kendimdim... Kırbacı yere attı ve elini bacak arama götürdü. Bu hisle birlikte içimdeki şehvet tekrar varlığını gösterdi. Bana dokunması nefesimin içime sığmamasını sağlıyordu.

"Ah Kahretsin. Islanmışsın... Sana vurmam hoşuna mı gidiyor?" Eli mahrem yerimde, ıslaklığın içinde dolaşırken yüzüne bakamıyordum. Utanıyordum. Acıdan zevk alan bir mazoşist olduğumu bilsin istemiyordum. Bu odadan çıkmak istiyordum. Ben cevap vermeyince büyük, sert ellerinden biri kalçama sert bir darbe indirdi. İnledim... "Sana sorduklarıma cevap vereceksin." Sesi sinirli geliyordu. Bu her zaman duyduğum çekici sesten çok farklıydı.

"Evet..."

"Ne evet Nazenin," Ah piç... Ne kadar sapkın olduğumu ağzımdan duymak istiyordu. Bir fahişe gibi istediğimi vermesi için ona yalvarma mı istiyordu?

"Bana vurman hoşuma gitti." Bana sarılıp dudaklarıma şefkatli bir öpücük kondurdu. Kendini geri çekerek konuştuğunda, ben kokusuyla mest olmuştum. O kadar etkileyici ve hükmediciydi ki, sanki bu adamın her noktası benim ona koşulsuz itaat etmem için yaratılmıştı.

"Yatağa geç ve yüzüstü yat." Transa geçmiş gibi yatağa doğru ilerledim, devasa yatağın tam ortasına yüz üstü yattım. Nasıl aciz göründüğüm hakkında hiç bir fikrim yoktu. Aynadan bu halimi izleyebilirdim, ama bunu yapmak istemiyordum. O yüzden gözlerimi kapalı tutmaya karar verdim. Alp'in soyunduğunu duyduğum kumaş sürtünme seslerinden anlamıştım. Ona bakmak nefis vücudunun çıplakken nasıl göründüğünü izlemek istiyordum. Kaslarını incelemek hayal ettiğim gibi olup olmadığına bakmak istiyordum. Ama gözümü açıp aynada kendimi görmek istemiyordum bu yüzden bakmadım. Yanıma yaklaşıp ellerini bedenimde gezdirdi önce boynumda sonra sırtımda sert ellerini hissettiğimde inledim ve kıvrandım. Ayaklarımı iki yana açtı, ne yapacağını merak ediyordum bu merak beni daha çok heyecanlandırıyordu. Yatağın kenarında duran zincirlerin seslerini duydum ayak bileklerim de soğuk metali hissettiğimde tuttuğum nefesimi verdim. İki Ayak bileğimi de yatağa bağlı zincirlere

kelepçelemişti. Hareketim kısıtlanmıştı ama o daha fazlasını istiyordu. Ellerimi de yatak başına kelepçelediğinde tamamen savunmasız kalmıştım. Ayak bileklerimi biraz gevşetti ve kalçamı yukarı doğru kaldırdı sanki ne yapacağına henüz karar verememiş gibiydi oldukça heyecanlı olduğu açıktı.

Dizlerim yatağın üzerine gelecek şekilde popom havadayken kelepçeyi ayarladı. Nasıl göründüğüme bakmamak için büyük çaba sarf ediyordum. Daha sonra yerden kırbacı aldığını hissettim. Bütün vücudum beklenti ile gerildi. Soğuk deriyi sırtımdan aşağıya kaydırdı önce popom da hissettim sonra daha aşağıya kaydırıp bacaklarımın arasındaki ıslak sıcaklığa temas ettirdi. İnleyerek hareket etmeye çalıştım ama hareket edemiyordum bileğimdeki kelepçeleri germiş ve soğuk metalin tenimi sıyırmasına sebep olmuştum. Bunu yaptığım anda Alp kırbaçla bacaklarımın arasına sert bir darbe vurdu. Ağzımdan güçlü bir çığlık döküldü. Kırbacı bacaklarıma doğru kaydırıp, baldırlarıma arka arkaya altı ya da yedi darbe vurdu. İlk darbelere tepkisiz kalsam da sonradan ufak çığlıklarım odada yankılanmıştı. Canım yanıyordu ama durmasını istemiyordum bu zevki tarif etmemin imkanı yoktu.

"Gözlerini aç izlemeni istiyorum." Bunu söyleyeceğini tahmin etmiştim kendimi izlemek istemesem de onun mükemmel çıplaklığını görmek istiyordum. Rahat görebilmem için kafama bir yastık yerleştirdi. Tekrar arkama geçtiğinde gözlerimi yavaşça araladım. Önümde duran aynadan onun mükemmel bedenini gördüm. Dikkatle inceliyordum, kasları, geniş omuzları, düz karnı, göğsünden aşağıya kasıklarına uzanan ince tüyleri tam anlamıyla bir erkekti. Yukarıda duran kalçam yüzünden belden aşağısını erkekliğini göremiyordum merakla kalçamı oynatmaya çalıştım ve kalçalarıma sertçe inen kırbacın yakıcı hissi ile gözlerimi tekrar kapattım.

"Hareketsiz durmalısın. Seni bu yüzden kelepçeledim." dedi.

"Seni görmek istiyorum." Ne zamandan beri seksüel

beklentilerim olmuştu ve bunları bu kadar açık ifade etmeye başlamıştım? Alp neşeli bir ses tonu ile "Göreceksin... Ben ne zaman istersem. Şimdi senin teninde kırbacım ile biraz daha kızarıklık bırakmak istiyorum. Ten rengin ve hassaslığın harika her darbemde kızarıyor. Yarın bu izlere bakarak benim sana yaptıklarımı hatırlayacaksın." Bu sözler yüzünden bacak aramda ki ıslaklık biraz daha arttı. Sanırım yatağa bağlı olmasam isterik bir kız gibi üzerine atlardım. Sözlü olarak ona yalvarabilirdim. Beni becermesini isteyebilirdim ama bunu yapmayacaktım... Sanırım o kırbacın verdiği acı hissini en az onu istediğim kadar istiyordum. Sayamadığım kadar çok darbe sırtıma, kalçama, karnıma, bacak arama, bacaklarıma inerken ben acı ve zevk karışımı çığlıklar atıyordum. Aynadan ona bakıyordum yüzünde daha önce hiç görmediğim acımasız bir ifade vardı göz bebekleri büyümüştü. Çocukken babamın gözlerinde gördüğüm ifadeye çok benziyordu. Gözyaşlarım yanaklarımdan yastığa akıyordu. Kırbacın yere düşme sesi ile irkildim. Alp ayak bileklerimde ki kelepçeleri açtı daha sonrada ellerimi serbest bıraktı. Bir süre gözlerimi kapatıp o şekilde yattım. Vücudumun her noktası alev alev yanıyor ve zonkluyordu. Beni doğrultup yatağa oturttu yumuşakça saçlarımı okşarken ben derin derin nefesler alıyordum dokunuşları tüm acımı alıyordu. Hangi Alp daha çok hoşuma gitmişti bilmiyordum acımasız olan mı, şefkatli olan mı? Yumuşak bir ses tonu ile saçlarımı okşayarak;

"İyi misin?" dedi. Dikkatimi ona verdim üzerinde siyah bokserdan başka bir şey yoktu. Vücudu yakından daha da mükemmeldi, ona dokunmak istiyordum. Canım acıyordu ama bu his çok hoşuma gitmişti.

"Evet iyiyim." Sesimi ben bile tanıyamamıştım. Gerçekten az önce o kadar acıyı ben çekmemişim gibi güçlü ve kendinden emin çıkmıştı. Bundan memnun bir şekilde başını salladı. Elimi uzatıp karın kaslarına dokundum. Çok sertti, elimi yavaşça seyrek tüylerini izleyerek yukarı kaldırdım. Ondan

destek alarak ayağa kalktım. Dokunmak çok hoşuma gitmişti. Vücudunun her noktasını hissetmek istiyordum. Göğüslerine ve omuzlarına dokundum daha sonra hep hayal ettiğim gibi ellerimi suratına götürdüm, biçimli sert çenesini ve elmacık kemiklerini ellerimle hissettim. Nefesi değişmiş hızlanmıştı. Ellerimi yüzünden çekip beni kendine çekti dudaklarımı tutkulu bir şekilde öptü, dili yine ağzımın içindeydi. Ellerini göğüslerime götürüp onları okşamaya başladığında inledim. Dudaklarını boynuma doğru kaydırdı artık nefesim duyulabilecek şekilde hızlanmıştı. Beni kucaklayıp yavaşça yatağa yatırdı. Bu sefer oda yatağa oturdu. Dudaklarını boynumdan aşağıya göğüslerime kaydırdı. Etrafına ufak öpücükler konduruyordu. Birinin ucunu ağzına aldığı sırada güçlü bir ses çıkardım bu his mükemmeldi. Sıcak ağzında meme uçlarım eriyordu. Belirgin bir şekilde şişmiş ve hassaslaşmışlardı. Kısık ve seksi ses tonu ile "Nazenin memelerin hayal ettiğimden bile güzel." dedi Bu beni mutlu etti. Demek ki benim onu hayal ettiğim gibi oda beni hayal etmişti. Dili göğüslerimdeki istilasını bitirmiş, göbeğime doğru kayıyordu. Ben ise yatakta çaresiz bir şekilde kıvranıyordum daha fazlasına ihtiyacım vardı. Alp yarımdan kalkıp bokserını sıyırdı. Gördüklerim karşısında gözlerim büyümüştü. Erkekliği mükemmel bir şekilde dikilmişti, neredeyse karnına uzanıyordu. Tamam, büyük olacağını düşünmüştüm ama bu hayallerimin ötesindeydi acaba herkesin ki böyle büyük müydü? O şeyi içimde hayal edince ürperdim. Korktuğumu görünce gülümsedi. "Merak etme canını çok yakmamaya çalışacağım." Sanki bu mümkünmüş gibi. Ben onun mükemmel organına bakarken kasıklarında organın başladığı noktada bulunan kahverengi doğum lekesi dikkatimi çekti. Bir bulut şeklindeydi kasığından erkekliğinin başlangıcındaki boşluğu dolduruyordu doğum lekesi insanda bu kadar seksi durabilir miydi?

Komodine doğru ilerlerken seksi kalçasını izleyerek manzaranın tadına vardım. Çekmeceden parlak küçük paketler çıkardı. Prezervatif olduğunu anladığımda yanaklarım kı-

zardı. Prezervatif paketini ağzı ile yırtıp aletinin tepesinden aşağıya doğru kaydırdı. Şimdi o mükemmel erkekliği şeffaf bir kılıfla çevrilmiş içime girmeye hazırdı. Bana doğru yaklaşıp ayak bileklerimden başlayarak bacağımın iç kısımlarını öpmeye başlamıştı. İçime girmesini istiyordum. Sanki içime girdiği an da bu bedenimden yükselen ateş geçecekmiş gibi hissediyordum. İnlemelerim şiddetlenmişti. Acaba ona bakire olduğumu söylemeli miydim? Gerçi bunun ne önemi vardı hem sormamıştı bile. Sadece bugün zevk dolu bir gün geçirecektim ona böyle ufak bir ayrıntıyı söylemeye gerek yoktu. Bacaklarımın arasına yerleşip aletini girişime yasladığında kendimden geçmiştim. Gözleri şehvet ile puslanmış her zamankinden daha dumanlı bir maviye dönüşmüştü. Kalçamı ona doğru kaldırıp kıvranıyordum, o ise hareketsiz bir şekilde duruyordu. Ani ve sert bir hamle ile içime kaydı o kadar sertti ki gözlerimden kayan yaşlara engel olamadım. Daha önce atmadığım kadar güçlü bir çığlık attım kırbaçlardan bile daha çok canım yanmıştı acım o kadar yoğundu ki birkaç saniye nefesimin kesildiğini hissettim. Kendini geriye çekip tekrar yüklenince çığlığımın şiddeti arttı. Yatak çarşaflarına tutunmuş acı içinde kıvranıyordum tamam, büyüktü ama bu kadar büyük acı vermesi normal miydi? Hep böyle acılı mı oluyordu? Eylül'ün söylediğine göre acı hissi çabuk geçmiyor muydu? Birden içimden çıktığını hissettim. Onun sıcaklığından yoksun kalmak fiziksel acıdan daha kötü hissetmeme neden olmuştu. Gözlerimi açıp ona bakınca yüzünde bir dehşet ifadesi gördüm. Daha önce yüzünü böyle çaresiz ve dehşet içinde görmemiştim onu, gözleri çarşafa ve bana kilitlenmişti.

"Siktir..."

"Siktir... Siktir..." Peşpeşe sıraladığı küfürler kızgınlığının dışa vuru muydu. "Kahretsin... Nazenin sen bakire misin?" Bakireydim... Birkaç dakika öncesine kadar. Bunu anlayabiliyorlar mıydı? Doğru ya kan onu unutmuştum. Bir an bakire olmadığımı söylemediğim için pişman oldum. Belki de salak, mazoşist bakireler ile ilgilenmiyordu.

"Şey... Evet."

"Siktir. Nasıl evet... Lanet olsun!" Yatağın ucuna oturup kafasını önüne eğmiş elleri ile saçlarını çekiyordu. Yataktan kalktım yanına doğru ilerledim önünde diz çökerek ellerini ellerimin arasına aldım. İfadesiz gözleri gözlerime kilitlenmişti.

"Özür dilerim... Bundan rahatsız olacağını düşünemedim. Söylemem gerekirdi." Kafasını kaldırıp bana dediklerimi anlamıyormuş gibi bakıyordu.

"Benden özür mü diliyorsun? Bundan rahatsız olduğumu mu düşünüyorsun? Sen kaçık falan mısın?" Şok olmuş bir şekilde ellerini ellerimden çekti.

"Az önce seni kırbaçladım Nazenin. Seni bir hayvan gibi becermek istedim." Şimdi ayağa kalkmış odanın içinde gezinmeye başlamıştı. Kesinlikle sinirliydi ben ise oturduğum yerde kalmıştım. "Senin hazır olup olmaman umurumda değildi. Kim bilir canını ne kadar yaktım? Kendimi pislik gibi hissediyorum ve sen gelmiş benden özür diliyorsun." Söyledikleri kafamın içinde dönüp duruyordu. Durumumuzu düşünüyordum. Evet, söylediklerinde haklıydı bunların hepsini yapmıştı ama yaparken bu kadar kötü değildi şimdi söyleyince daha kötü gelmişti. Odanın içinde gezinirken onun için endişelenmeye başladım. Canımı yakmıştı bunu inkâr edecek değildim fakat hoşuma gitmişti ve bunun böyle son bulmasını istemiyordum onun için endişeleniyordum. Ona ne söylemem gerektiğini bilmiyordum, yanına gittim ve önüne geçip onu durdurdum.

"Bunların hepsini ben istedim. Ne kadar zevk aldığımı sana ifade edemem, çünkü bunu nasıl ifade etmem gerektiğini bilmiyorum. Evet, canım yandı ama bu aldığım zevki gram azaltmadı." Ben kendimden emin bir şekilde ona hissettiklerimi anlatmaya çalışırken, o ifadesiz yüzü ile bana bakıyordu.

"Eğer beklentilerini karşılayamıyorsam, yani beni yete-

rince tecrübeli bulmuyorsan gidebilirim. Ben asla senden romantik bir ilişki beklemiyorum. Buraya ne olacağını bilerek geldim." Sert eli bileğimi kavradı. Suratına tokat atmışım gibi gözlerimin içine bakıyordu.

"Gitme." Bana bunu söylediği anda tuttuğum nefesimi verdim. Git derse gider miydim? Sanırım artık hiçbir yere gidemezdim. Onunla olmanın tadı bambaşkaydı.

"Bana karşı dürüst olmanı istiyorum. Bunu daha önce konuştuk ve bana söz verdin." Başımı salladım.

"Biliyorum... Üzgünüm... Ama sana yalan söylemedim. Sen sormadın ben de söylemedim. Şey... Şimdi o yaptığımız şeye devam edebilir miyiz?" Ben kulaklarıma kadar kızarırken o kahkahalarla gülüyordu. Bir şey söylemeden elimden tutarak beni siyah perdenin yanındaki kapıya doğru yönlendirdi.

"Nereye gidiyoruz." Telaşlanmıştım gitmek istemiyordum.

"O yaptığımız şeye devam edeceğiz. Ama önce seninle banyo yapmak istiyorum." Kapıdan içeri girdiğimizde, içerisinin bir banyo olduğunu anladım. Lavabonun üzerinde duran vücut yağı, pudra, krem, ağrı kesici gibi malzemeler dikkatimi çekti. Alp küvete doğru ilerleyip suyu açarken arka tarafında omuzun da bir dövme olduğunu fark ettim. İncelemek için yaklaştım. Zincirlerinden kurtulmuş bir kartal figürüydü. Dövmesi olmasını beklemiyordum.

"Alp dövmen var."

"Evet, üniversite yıllarında bir arkadaşım yapmıştı. O yıllarda bende dövme yapmayı öğrendim."

"Dövme yapabiliyor musun?" Başını evet anlamında salladı. "Her dövmenin bir anlamı olduğunu düşünmüşümdür hep, seninkinin de var mı?" Yüzünü yine o karanlık ifade kapladı. Demek ki sormamam gerekiyordu. Cevap vermesini beklemeden, yarısı çoktan dolmuş olan küvete girdim ve sıcak suyun içine yavaşça oturdum. Sıcak su kaslarıma iyi gelse

de bana vurduğu noktalarda ve bacaklarımın arasında bir sızı hissettim. Alp de küvete girerek arkama yerleşti. Beni sanki kırmaktan korktuğu değerli bir eşyaymışım gibi yavaşça ve okşayarak yıkamaya başladı.

"Canın çok yandı mı?" Aynadan bakınca ifadesinin üzgün olduğunu fark ettim.

"Evet, ama bir anını bile değiştirmek istemezdim." Ben gülümseyince onunda dudakları kıvrıldı ama gözlerinde hala farklı bir ifade vardı. Üzgün, endişeli ve korkmuş görünüyordu.

"Bunlar... Sana bu yaptıklarım nasıl bu kadar normalmiş gibi davranabiliyorsun?" Gözlerini dikmiş kapının yanındaki aynalardan bana bakıyordu. Yüz ifademden çıkarım yapmaya çalışıyordu ona yalan söylemiyordum gerçekten iyiydim.

"Ben iyiyim. Sana yalan söylemiyorum. Beni burada alıkoymuyorsun bunlardan hoşlanmasam çoktan gitmiş olurdum." Başka bir şey söylemedi sadece beni yıkadı. Daha sonra yumuşak beyaz bir havluya her yerimi kuruladı.

"Arkanı dön." Lavabonun önündeydik dediğini yaparak arkamı döndüm. Vurduğu yerlere krem sürdü. Kremin soğuk hissi iyi gelmişti. Kollarımdan tutarak tekrar önümü döndürdü ve baş döndürücü bir şekilde dudaklarımı öptü. Bir adam aynı anda hem bu kadar acımasız olup, hem nasıl bu kadar şefkatli dokunabilirdi aklım almıyordu. Beni hiç zorlanmadan kucağına alıp yatağa taşıdı. Öpüşleri artık dayanılmayacak kadar yoğundu nefesim kesiliyordu. Dilini çenemden boynuma doğru indirdiğinde belirgin bir şekilde titredim. Bana verdiği haz hoşuna gidiyordu. Dilini daha da aşağıya kaydırıp göğüs uçlarıma ulaştı. Ucunu dişlerinin arasına alıp ısırınca sırtımı dikleştirip inledim. Göğüslerime yeterli ilgiyi gösterip onları kabarttıktan sonra dilini göbeğime kaydırdı. Daha aşağıya inmeye başladığında, artık nefes almakta zorlanıyordum bacaklarımın arasında o mavi gözleriyle bana bakıyordu.

"Devam et." Sesim yalvarır bir tonda çıkıyordu. Sıcak ne-

fesini bacak arama üflediğinde kendimden geçmiştim. Onu içime almak için sabırsızlanıyordum. Tam artık beni daha çok heyecanlandıramaz dediğim anda, dilini klitorisime sürtmeye başladı. Elleri bacaklarımda geziniyordu. Ben kıvranıyor ve ona daha fazlası için yalvarıyordum. Kendimi daha önce hiç bu kadar ihtiyaç dolu hissetmemiştim. Vajinamı ağzının içine alıyor, dilini içine kaydırıyor, onunla öpüşüyordu.

"Nazenin... Bu harika... Küçük beyaz yarığın inanılmaz derecede lezzetli. Tam anlamıyla bir tatlısın." Kahretsin içimde bir şeyler kıpırdanıyordu. Bu his orgazm olabilir miydi?

"Nazenin daha önce hiç orgazm oldun mu?" Bu soruyu sorarken gözlerimin içine bakıyordu. Kafamı hayır anlamında salladığımda gülümsemesi bütün yüzünü aydınlattı.

"Şimdi en güzelini yaşamanı sağlayacağım." Bir elini klitorisime götürüp maharetli parmaklarını üzerinde gezdirirken, diğer elinin iki parmağını içime kaydırmış dili ise vajinam ile resmen öpüşüyordu. Çıldırmak üzereydim. İçimde kıpırdanan o şey bir çığlık ile ağzımdan çıkarken bacak aramda kasılmalar hissediyordum. Şiddetli kasılmalar yüzünden ayaklarım uyuşmuştu. Vücudumun her yerinin boşaldığını hissederken, bedenimi enfes bir rahatlama hissi kapladı. Alp ellerini üzerimden çekmiş yüzüme bakıyordu. Yüzümde ki ifade kesinlikle onu tatmin etmişti ve tabi beni de... Ayağa kalktı ve komodine ilerledi. Prezervatifi taktıktan sonra yanıma geldi. Dudaklarımı öpünce tadımı hissettim. Bu oldukça erotikti erkekliğini girişimde tutuyor gözlerimin içine bakıyordu sanki benden izin ister gibiydi. İlk seferden oldukça farklıydı. Bana sabitlenmiş gözlerine bakarak;

"Lütfen!" dedim.

"Bana ne istediğini yüksek sesle söyle." Tamam, belki ifadeleri ve hareketleri biraz yumuşamıştı ama o hala bir dominanttı. Onun bu hali aklımı başımdan alıyordu.

"Lütfen Alp... Seni içimde istiyorum." Girişimde duran

aletini, oldukça yavaş bir şekilde içime kaydırdı. Benim her zerremi doldurmuştu canım ilk seferki kadar fazla yanmamıştı sanırım bunun sebebi beni hazırlamış olmasıydı. Bu doluluk hissi mükemmeldi. Yavaş ritimlerle içimde gidip gelirken gözlerini yüzüme sabitlemiş her ifademi kontrol ediyordu. Ritimleri hızlandıkça nefesim ve inlemelerim şiddetlenmişti. Zevkten gözlerim bile yanıyordu. İçimdeki kıpırtı yine başlamıştı orgazmım yaklaşıyordu. Alp hızını arttırmıştı artık kendini sonuna kadar içime itiyordu. Aletinin içimde karnıma kadar ilerlediğini hissediyordum. Kesinlikle çok canımı yakıyordu ama aldığım zevk her acıya değerdi.

"Nazenin... Çok yakınsın hissedebiliyorum. Kendimi tutmakta zorlanıyorum... Bu çok dar." Kelimeler ağzından kesik kesik çıkarken, benim çığlığım odaya tekrar hâkim oldu. Bu sefer ilkinden daha güçlü bir şekilde boşaldım. Ben boşaldığım sırada Alp'in boğazından bir hırıltı yükseldi şiddetli vuruşları yavaşladı ve nefesi ritmik bir hal aldı. Yavaşça içimden çıktı prezervatifinin ucunu bağlayıp kenara koydu. Yatağa uzanıp beni göğsüne yasladığında kalbimin atışı kulaklarımda uğulduyordu. Kollarını etrafıma sararak kafamı öptü. Bu hissin tek seferle geçeceğini düşünmekle ne büyük aptallık etmiştim. Artık kaçışım yoktu ona koşulsuz teslim olmaktan başka yapacağım hiçbir şey yoktu. Tamamen Alp'in merhametine kalmıştım.

SEKİZİNCİ BÖLÜM

Sımsıcak ve güven içinde uyandığımda, saatin kaç olduğu hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Ama bedenimin acısı hala sönmemişti. Yanımda sessiz bir şekilde uyuyan Alp'e doğru döndüm. Bay Mükemmel uyurken, kusursuz yüzünü inceledim. O kadar güzeldi ki, gözlerimi ondan ayırmak istemiyordum. Boyumu aşan bir işe girişmiştim ne yapacağım hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Onu uyandırmak istemiyordum ve şu an burada olmakta istemiyordum. Ondan uzak kalmak istiyordum kafamı toplamaya ihtiyacım vardı. Yavaşça yataktan kalktım bir yığın halinde yerde duran elbiselerime doğru sessizce yürüdüm. Kıyafetlerimi giydikten sonra kapıya doğru parmak uçlarımda ilerledim. Ses çıkarmamak için ayakkabılarımı giymemiştim. Kapının kolunu yavaşça çevirdim. Ama açılmadı...

"Bir yere mi gidiyorsun Nazenin?" Alp'in tanıdık sesini hissettiğimde, kalbim çarpmaya başladı. Yeni uyanmış olmasına rağmen sesinde en ufak bir değişiklik yoktu. Yavaşça arkamı döndüm.

"Kapı neden kilitli?" Doğrudan ona bakıyordum. Saçları karışmıştı yüzünde ise sert bir ifade vardı.

"Neden beni uyandırmadan kaçar gibi gidiyorsun?" Anlaşılan benim sorularımı cevaplamayacaktı.

"Eve gitmek istiyorum." Yataktan kalktı ve yerde duran pantolonunu giydi. Üzerinde bir şey yokken dar kalçalarından düşecek gibi duran kot pantolon ile hayatımda gördüğüm en seksi erkekti. İçimde yeni keşfettiğim o kıpırtıyı hissettim. Ama o içimdeki yeni duyguya teslim olmayacaktım. Eve gitmek istiyordum ve gidecektim. Düşünmeye ihtiyacım vardı. Yanıma gelip tam önümde durdu.

"Eve gitmek istiyorsan bana söylemen yeterli. Bu şekilde kaçar gibi hiçbir yere gidemezsin." Gözlerinde o koyu renk kısım yine büyümüş ve mükemmel maviliği bir donukluk kaplamıştı. Gözleri bana bu şekilde bakınca içimde bir korku beliriyordu.

"Tamam... Eve gitmek istiyorum. Gidebilir miyim?" Çaresizlik içinde fısıldar gibi ağzımdan dökülen kelimeler yüzünün yumuşamasını sağlamıştı.

"Bir şeyler yedikten sonra seni eve bırakırım." Sinirlenmeye başlıyordum bu adam kim oluyordu da beni burada alıkoyuyordu. Kendimi çaresiz hissediyordum ve düşünmeye ihtiyacım vardı.

"Alp, eve gitmek istiyorum." Bu sefer sesim ikna edici çıkmış olmalıydı ki yerde duran gömleğini üzerine giydi.

"Peki, seni eve bırakacağım." Tam itiraz etmek için ağzımı açıyordum ki güçlü ellerini dudaklarımda hissettim.

"İtiraz istemiyorum. Seni evine kadar bırakacağım." Ona itiraz etmedim. Kapıyı açarak önce benim geçmem için kenara çekildi koridordan salona geçince güneşin batmak üzere olduğunu fark ettim. Saatlerdir buradaydım demek ki. Evden çıktık kapının önünde duran arabaya, kapıyı onun açmasına fırsat vermeden açıp bindim. Tek gece diye gelmiştim ve öyle olacaktı. Bir şey demeden arabaya bindi kapıyı yerimden sıçrayacağım kadar sertçe kapattı. Onun sert ve sinirli yüzüne bakmamak için yol boyu kendimle savaştım. Ben güçlü ve kararlı bir kadınım diye kendi kendime hatırlattım.

Apartmanın önünde durduğumuzu fark edince daha o arabadan inemeden, ben kapımı açtım ve arabadan indim. Apartmana doğru yöneldiğim sırada kolumu tutan sert elini hissettim. Beni kendine doğru tek hamlede çevirdi. Gücü beni büyülüyordu. "Nazenin sorun ne?" Beni kırbaçlarken bile bu kadar sinirli görünmemişti gözüme. Şu an gerçek anlamda gözlerinde alevler vardı.

"Sorun yok... Bak sadece evime gitmek istiyorum." Gözlerim dolmuştu. Yaşların gözümden akmaması için dua ediyordum.

"Siktiğimin evine geldik zaten... Sadece... Neden böyle benden kaçıyormuşsun gibi davranıyorsun." İşte şimdi her zaman kontrollü olan sesi yükselmişti. Kolumu tutan eli canımı yakacak şekilde sıkıydı. Sesini alçaltarak;

"Sana yaptıklarım yüzünden mi? Bunu kaldırabileceğini sanmıştım. Hoşuna gittiğini söylemiştin," dedi. Ne cevap vereceğimi bilmiyordum. Doğruyu mu söylemeliydim.

"Evet, hoşuma gitti. Tam da bu yüzden kaçıyorum... Senden biraz uzak kalmak düşünmek istiyorum. Lütfen... İzin ver evime gideyim. Daha sonra seninle konuşurum." Titreyen sesim ile resmen ona yalvarmıştım. Bunları duyunca yüzünde bir gölgelenme fark ettim. Kolumu tutan eli yavaşça gevşedi ve beni bıraktı. Üzerinde bir suçluluk geziniyordu sanki yaptığı şeylerden dolayı pişman gibiydi ama buna gerek yoktu kahretsin ki çok hoşuma gitmişti. Hiçbir şey söylemeden apartmana girdim. Arkama bile bakmadan merdivenlere yöneldim. Ona bakarsam büyük ihtimalle asla yanından ayrılamazdım. Gözlerimden akan yaşlar yanaklarımdan süzülürken çantamda anahtarımı arıyordum. Dakikalarca aradıktan sonra pes edip kapıyı çaldım. Eylül kapıyı açınca şaşkınlıkla çığlık attı.

"Naz... Neyin var ne oldu?" İçeri girip kapıyı arkamdan kapattım ve ağlamam daha da şiddetlendi. Eylül bana sarılmış saçlarımı okşuyordu.

"Naz anlatır mısın artık lütfen daha önce seni hiç ağlarken görmedim. Endişeden ölmek üzereyim."

"İlk seferin kötü mü geçti? Seni üzecek bir şey mi yaptı?" Zorlukla yutkunup gözyaşlarımı kollarımla sildim.

"Hayır... Mükemmeldi... Korkuyorum Eylül... Bu hiç... Tahmin ettiğim gibi değildi." Beni salona götürdü koltuğa yanıma oturdu, elleri hala saçlarımdaydı. Ne yapacağını şaşırmış görünüyordu. Burcu şaşkınlıkla salona girdiğinde birkaç saniye donup kalmıştı Eylül yanımdan kalkarken yerini Burcu aldı. Onun da bu durum karşısında şaşırdığı açıktı. Genelde uzatmalı sevgilisi onu terk ettiğinde o ağlar Eylül ve ben de onu teselli ederdik. Eylül'ün tespiti boğazımı düğümledi.

"Âşık mı oldun?" Dudaklarından dökülen kelimeler donup kalmamı sağlamıştı. Evet, ben neden ağlıyordum neden içimde bu saçma acı vardı? Âşık mı olmuştum? İnsan sadece fiziksel olarak bir şeyler yaşadığı bir insana âşık olabilir miydi? Hem de bu adam tescilli bir sapıksa...

"Hayır... Sadece kafam karıştı. Bir duş alıp uyusam bir şeyim kalmaz endişelenme..." Doğrudan banyoya girip kapıyı kapattım. Kıyafetlerimi çıkardım ve sıcak suyun altına girdim. Su tenime değdikçe vücuduma bıraktığı izler isyan eder gibi sızlıyordu. Her sızlama onu hatırlamamı sağlıyordu. Ama içim vücudumda ki izlerden daha fazla yanıyordu. Onsuz olmak iyi gelir sanmıştım fakat hiç iyi gelmiyordu. Duştan çıkıp bornozumu üzerime geçirdim hemen odama girerek kapıyı arkamdan kilitledim. Boy aynamın önünde bornozumu üzerimden attım izler kimi yerde mor kimi yerde kırmızıydı. Tenimin neredeyse her köşesi onun izleriyle doluydu. Ellerimi vücudumda yavaşça gezdirdim. "Yarın bu izlere bakarak sana yaptıklarımı hatırlayacaksın." demişti. Her saniyesi gözümün önünden geçiyordu. Bana söyledikleri, yaptık-

ları, inlemesi, öpüşü... Şişmiş dudaklarımda elimi gezdirdim. Vücudumun her zerresi ondan kalan anılarla kaplıydı artık. Unutmam imkânsızdı...

***

Sabah gözümü açtığımda, vücudumun her yeri ağrıyordu. Yavaşça yataktan çıktım. Bileklerimde belli belirsiz kelepçe izleri vardı. Kızların görmemesi için üzerime hırka giydim. Onlara bu durumu açıklamak biraz zor olabilirdi. Burcu mutfakta kahvaltı hazırlarken Eylül oje sürüyordu. Ev işlerini genelde Burcu yapıyordu ve açıkçası bundan zevk alıyordu. Bizim küçük bakıcımız gibiydi. "Dün birileri çok yorulmuş anlaşılan..." Eylül'ün yüzünde hınzır bir gülücük vardı. Bende belli belirsiz bir şekilde gülümsemesine karşılık verdim.

"Dün hakkında bir şeyler anlatacak mısın? Yoksa konuşulmaması gereken bir konumuz daha mı oldu?" Burcu tezgâha yaslanmış sorgulayan bakışlarla beni inceliyordu.

"Hayır... Sadece ne anlatmam gerek bilmiyorum. Dün biraz kafam karıştı hepsi bu acemilikten sanırım." Ona bakmamaya özen göstererek kahvaltılıkları masaya yerleştirmeye başladım. "Nasıldı? Yani o kadar kadınla birlikte olmuş. İyi miydi?" Eylül 'ün gözleri merakla açılmıştı. Bu kadar merakla gece nasıl uyumuştu acaba?

"İyiydi..." Yanaklarımda yanan ateşi hissettim.

Eylül, "Kızardın Naz... Demek gerçekten iyiydi ha. Tahmin etmiştim. Geldiğinde dağılmış görünüyordun. Sanki nefes almadan sevişmiş gibiydin." deyip gülmeye başlayınca dayanamadım bende gülmeye başladım Burcu'da bize katıldığında gerçek arkadaşlığın gereğini yerine getirmişlerdi. "Demek bay iç çamaşırı ıslatan lakabının hakkını veriyor." Hala gülmeye devam ediyorlardı.

"Evet kesinlikle... Ama daha fazla konuşmak istemiyo-

rum. Kafamı toplamalıyım. Akşam işe gitmem gerek ve kafamda onu hayal ederek servis yapamam."

"Peki... Kahvaltıdan sonra dışarı çıkalım mı? Burcu ayakkabı alacakmış ona yardım ederiz sonra da sinemaya gideriz?" Burcu gözümün içine evet de dercesine bakıyordu.

"Ben evde kalsam daha iyi olur. Dinlenmek istiyorum yoğun bir hafta geçirdim." Eylül ve Burcu hazırlanıp dışarı çıktıktan sonra, kafam yine Bay Mükemmel'e kaymıştı. Dikkatimi dağıtmak için temizlik yapmaya karar verdim. Laptop'u mu açıp bulabildiğim en hareketli şarkıları çalma listeme ekledim ve temizliğe başladım. Onu düşünmemeliydim. Çünkü her düşündüğümde elim telefona gidiyordu. Temizliğim bitince neredeyse akşam olduğunu fark ettim. İşe gitmek için hazırlandım ve evden çıktım. Çalışırken Alp aklımdan siliniyordu. Onu her düşündüğümde göğüs kafesimde bir sancı hissediyordum. Alp'le olamazdım... Bana yaptıkları normal değildi bunlardan zevk almakta hiç normal değildi. Ondan uzak durmakta en az yanında olmak kadar zordu. Daha yirmi dört saat önce onun kollarında acı ve zevk gibi birbirine bu kadar zıtken bir o kadar da benzer iki duyguyu tatmıştım. Kalbimi kelebek misali çarptırmış hissedileceğinden bile emin olmadığım duygular hissetmemi sağlamıştı.

***

Saatler sonra restoran neredeyse tamamen boşalmıştı. Ben hala etrafı topluyordum. Çoktan servis gitmiş olmalıydı ama umurumda değildi. Kafamın dağılması için bir şeylerle uğraşmalıydım. Kendimi tamamen kaptırdığım sırada, arkamda birinin varlığını hissetmemle irkildim. Arkamı döndüğümde beklediğim kişi olmamasının beni hayal kırıklığına uğrattığını fark ettim. Doğukan yumuşak bir ifade ile beni izliyordu. "Naz bu saatte hala neden buradasın? Mesai çoktan

bitti." Elleri kot pantolonunun cebinde tam önümde dikiliyor beni inceliyordu.

"Kafamı dağıtmaya çalışıyordum sanırım biraz abartmışım. Saatin farkında değilim." Onun burada olması beni tedirgin etmişti.

"Bugün çok solgun görünüyordun zaten, canını sıkan şey ne bana anlatabilirsin." Nefesini hissedeceğim kadar bana yakın duruyordu. Bir eli omzumdaydı bedeninden yayılan sıcaklığı hissedebiliyordum.

"Hiç... Önemsiz şeyler." Sesimin mümkün olduğunca ciddi çıkmasını sağlayarak sorusunu cevapladım.

"Önemsiz şeyler için mi? Saatlerdir kafanı dağıtmaya çalışıyorsun. Yapma Naz sen... Sen çok özelsin... Seni bu şekilde görmek beni üzüyor." Sıcak ve yumuşak elleri ile ellerimi tutuyordu. Alp'in sert ellerine nazaran Doğukan'ın elleri çok yumuşaktı.

"Sen gerçekten iyi bir arkadaşsın Doğukan. Sadece ben çok paylaşmayı seven bir insan değilim." Gözlerimi gözlerinden kaçırmıştım.

"Arkadaş... Sesi canı yanıyormuş gibi çıkıyordu. Yüzü iyice yüzüme yaklaşmış sıcak yumuşak ellerinden biri yanağıma doğru kaymıştı.

"İşte sorun da bu Naz... Ben seni sadece arkadaş olarak görmüyorum... Göremiyorum. Seni ilk gördüğüm andan beri arkadaşlıktan öte duygular hissediyorum." Tam bir şey söylemek için ağzımı açıyordum ki yumuşak dudaklarını dudaklarımın üstüne bastırdı. Ne yapacağımı şaşırmıştım o benim dudaklarımı öperken ben sadece dikiliyordum. Şaşkınlığım geçince ellerimi göğsüne götürüp onu ittirdim.

"Doğukan... Lütfen. Lütfen bunu yapma olur mu?" Gözlerim dolmuştu. Doğukan ise yıkılmış bir ifade ile bir adım geriledi.

"Neyi Naz. Neyi yapmayayım. Seni sevmeyi bırakmamı

mı istiyorsun? Bu adil değil. Bana bir şans vermelisin." Ellerimi tekrar tutup yalvarır gibi konuşuyordu.

"Hayır Doğukan olmaz. Sen çok iyi bir arkadaşsın bu şekilde seni kaybetmek istemiyorum. Bu akşamı unutalım lütfen!" Ne diyeceğimi bile bilemiyordum. Aklım ve bedenim hala Alp'e hissettiklerimle boğuşurken Doğukan'ın bu itirafları kanımı dondurmuştu. Bir şey söylemesine fırsat vermeden, hızla restorandan çıktım ve giyinme odasına gittim. Üzerimi değiştirmeden sadece çantamı alıp kendimi temiz havaya attım. İstanbul'un serin boğaz havasını içime çektim içimde ki boşluk daha da büyüdü. Bu boşluk nedendi? Acaba onu arasam ne tepki alırdım? Dün ona açıklama yapmadan yanından ayrılmıştım. Oda beni düşünüyor muydu? Düşünseydi arardı ya da gelirdi diye aklımdan geçirirken dünden beri hiç çantamdan çıkarmadığım telefonumu aramaya başladım. Telefonumda hiç çağrı yoktu. Alp beni aramamıştı... Gözlerimden yaşlar akarken onu aramaya karar verdim mantıklı karar organım işten istifa etmişti yerine şimdilik manyağın biri bakıyordu telefonumun ara tuşuna bastım. Telefon ikinci çalışında dizlerimi titreten bir ses tarafından cevaplandı.

"Nazenin!" Bir insanın ses tonu bile özlenir miydi?

"Alp... Ben restoranın önündeyim. Gelip beni alır mısın?" Sesim soğuktan, heyecandan, özlemden ve duygu karmaşasından titriyordu. Ama şu an kendimden son derece emindim tek istediğim onunla olmaktı.

"Beni bekleme salonunda bekle birazdan oradayım." Sert ses tonu ile bana bu soğuk kelimeleri söyleyip telefonu kapatmıştı. Bana kızgın olduğunun farkındaydım ama kızgınlığının geçip geçmeyeceğini bilmiyordum Dün resmen bir çocuk gibi davranmıştım. Kendime kızarken dediğini yapıp bekleme salonunun kırmızı koltuklarına oturdum. Kısa bir süre sonra Doğukan eve gitmek üzere hazırlanmış bir şekilde kapıdan çıkarken beni fark etti yanıma doğru yürüdü.

"Naz? Burada ne yapıyorsun. Hala eve gitmedin mi? Bak

tamam haklısın bu akşamı unutalım. Özür dilerim. Beni affedebilecek misin?" Yüzünde yine her zaman ki Doğukan'ın samimi güler yüzlü ifadesi vardı.

"Seni affettim. Unuttum gitti." Yüzüne bakmadan onu yanıtladım.

"Hadi gel seni eve bırakayım." Elini bana doğru uzatmıştı. Onu nazikçe geri çevirmek için kafamı kaldırıp gülümsedim.

"Teşekkür ederim. Buna hiç gerek yok."

"Hadi ama affedilmedim mi? Israr ediyorum seni eve bırakacağım küçük hanım." Bu sefer eli bileğimi yakalamış beni yerimden kaldırmaya çalışıyordu. Arkamdan gelen ses irkilmeme neden oldu.

"Sanırım küçük hanım beni bekliyor." Büyük adımlarla tam önümde durdu. Doğukan'ın bileğimdeki eli düştü. Şimdi alışkın olduğum ve ihtiyaç duyduğum el elimden tutmuş beni kaldırmıştı. "Hadi gidelim Nazenin." Kapıya doğru Alp tarafından sürüklenirken Doğukan'a sessizce iyi geceler dedim. Arabaya giderken elimi hiç bırakmadı. Tek kelime etmeden arabanın kapısını açtı. Kapıyı sertçe kapatıp, diğer tarafa geçti. İfadesiz yüzü, beni çok endişelendiriyordu. Arabayı çalıştırıp hızla restorandan çıkarken, Doğukan'ın arabasının zayıf ışıkları arkamızda kayboldu. Şimdi benim patronla kırıştıran bir fahişe olduğumu düşünecekti ne harika... "Onu neden affetmeni istedi Nazenin." Gözünü yoldan ayırmadan, oldukça sert bir tonda sorusunu yöneltince sıcak arabanın içinde buz kestim.

"Hiç önemsiz bir şey..." Neden bahsettiğini anlamamış gibi yüzüne bakıp onu geçiştirmeye çalıştım. Ama o ikna olmuş görünmüyordu. Elleri ile direksiyonu sıktı.

"Önemli mi, önemsiz mi olduğuna ben karar verebilirim. Şimdi sorumu cevapla." Bu adamın yanında insan ister istemez aklına gelen her şeyi söyleyebilirdi. Benim gibi içine kapanık bir kızdan bile lafların en doğrularını almayı beceriyordu.

"Restoranda beni öptü. Bir anlık bir şeydi... Önemli değil." Direksiyonu parmak boğumlarını beyazlatacak kadar sertçe kavradı. Bana doğru dönmüyordu ama dönmesine de gerek yoktu. Gözlerinde ki alevi, arabanın ön camında ki yansımasından görebiliyordum.

"Geri dönüp onun yüzünü dağıtmalıyım." Bu kadar sert bir cümleyi kendine has sakin tonu ile söyleyince gözüme daha da korkutucu görünmüştü.

"Buna gerek yok Alp. Kendi sorunlarımı kendim halledebilirim. Bir daha böyle bir şey olmayacağına eminim." Beni kıskanıyor muydu? Korkuyordum ama Alp'ten de ayrı kalmak istemiyordum. Artık o ne isterse ne derse yapmaya hazırdım. Küçücük yüreğim ile ondan başka kimseye sığınmak istemiyordum. O yüreği parça parça edecek tek kişi artık oydu. Ruhumdan kalan son kırıntılar onun ayaklarının önünde seriliydi.

"Bu konuyu daha sonra konuşuruz Şu an çok sinirliyim sağlıklı düşünemiyorum." Kafasını ilk defa bana doğru döndürüp yüzüme bakmıştı. Yolculuğumuzun kalanı sessiz geçmişti. Oturduğu yer gece daha ıssızdı. Gitmek istesem bile buradan tek başıma gitmem mümkün değildi. Zaten gitmekte istemiyordum... Evine gelince arabadan inerek kapımı açtı elini ince belime koyup beni içeri yönlendirdi. Alt katta ki büyük salona girdik. Geçen geldiğimde üst kattaki salon beni modernliği ile büyülemişti. Ama bu salon çok daha ciddiydi. Modern havadan uzak klasik dekore edilmişti. Karşıda ki kapıdan geçince büyük bir yemek odasına gelmiştik. Duvarlar açık kahverengiydi. Sütunlar ahşap kaplama ile hareketlenmişti. Dev siyah masanın etrafında on iki adet sandalye vardı. Bahçede ki havuzun ışıkları, camdan yemek odasına vuruyor ve nefis bir atmosfer yaratıyordu. Masada iki kişilik servis açık olduğunu görünce çok şaşırdım. Bizim için yemek mi hazırlatmıştı? Hiçbir şey söylemeden oturmam için sandalyeyi çekti. Masada ki atıştırmalıklar enfes görünüyordu.

"Saat geç olduğu için aperatif bir şeyler hazırlattım. Ben şarap içeceğim sen ne içmek istersin? Meyve suyu, su?" Yerine yerleşip kadehine bordo renk şarabı doldururken bana bakıyordu.

"Sanırım ben de şarap alabilirim." Daha önce hiç şarap içmemiştim. Kızlarla dışarı çıktığımızda bir sefer bira içmeyi denemiş ve bütün gece kusmuştum. Ama şarap oldukça güzel görünüyordu. Alp bir şey demeden şarabı kadehime doldurdu. Peynir tabağından görüntüsünü beğendiğim bir kaşar peyniri ağzıma atıp bir yudum şarap içtim. Tadı çok mayhoştu. Boğazımdan aşağıya inerken genzimi yakmıştı. Ama bira kadar kötü değildi hoşuma gitmişti. Üzeri süslenmiş kanepelerden ağzıma bir tane atıp bu sefer daha büyük bir yudum şarap aldım. Yanaklarımın yandığını hissediyordum Alp ise beni izliyordu.

"Nazenin biraz yavaş iç. Seni becerirken ayık olmanı istiyorum." İçtiğim şarap tam anlamıyla boğazıma takıldı ve deli gibi öksürmeye başladım. Alp yerinden kalkıp bana su verirken

"İyi misin?" diye sordu. Piç'in yüzünde hınzır bir gülümseme vardı.

"Evet iyiyim..." Kadehlerimi sayamayacak hale gelene kadar şarabın mayhoş tadına vardım. Artık başım ciddi anlamda dönüyordu. Alp itiraz etmeden kadehimi doldurmuş, ben de kendimi kontrol edememiştim. Şimdi eve nasıl gideceğimi düşünürken aklıma çantamda ki cep telefonum ve meraklı ev arkadaşlarım geldi. Kesinlikle meraktan ölmüş olabilirlerdi. Onlara haber vermem gerekiyordu, fakat yerimden kalkarsam eminim masanın dibine yığılırım. Alp'ten telefonumu istemeye karar verdim aramızda bir anlaşma gibi süren sessizliği bozdum.

"Şey... Telefon... Telefon etmem lazım. Kızlar merak etmiştir... Cep telefonum çantamda onu getirir misin?" Ağzımda kayan sözcükleri toplamış mantıklı sayılacak cümleler

oluşturmuştum. Çantam aslında çok uzakta değildi, hemen duvar kenarında ki, büyük aynalı dolabın üzerinde duruyordu ama benim oraya gidecek kadar bile cesaretim yoktu. Yavaşça yerinden kalktı çantamı bana uzattı. Yüzünde, dünyanın en şirin gülümsemesi ile eli çenesinde bana bakıyordu. Sanırım bu durum onu eğlendiriyordu. Telefonumu bir süre çantamda aradım tabi bunu yaparken elimden iki defa düşürdüm. Nihayet telefonuma ulaştım ve onu da düşürdüm. Elim ayağım tutmuyordu. Mükemmel piç ise keyifle beni izliyordu. Nihayet zafer kazanmıştım ki telefonda ki tuşları ve ekranı göremediğimi fark ettim. Ekran gözlerimin önünde kayıyordu. Beni izlerken bir yandan da yumuşak bir ses tonu ile konuşmaya başladı.

"İstersen senin için arkadaşını arayabilirim."

"Sanırım mesaj atmış ama okuyamıyorum." Gülmeye başlamıştım. Neden güldüğüm hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Güçlü elleri ile küçük telefonumu ellerimin arasından aldı mesajı açarken Burcu'dan gelmiş olmasını diliyordum. Eylül'ün mesajları genelde insan içinde okunmaması gereken mesajlar kategorisine giriyordu.

Naz tatlım öldüm meraktan telefon insanlara ulaşmak içindir. Bay iç çamaşırı ıslatanla mısın? Beni ara!

Eylül... Kahretsin! Mesaj, onun mükemmel dudaklarından dökülürken yüzüm ve bütün vücudum alev aldı.

"Bay iç çamaşırı ıslatan... Ben mi oluyorum?" Yüzündeki ifadeyi süzüyordum. Ama ifadesizdi acaba ondan bahsettiğim için bana kızmış mıydı?

"Şey... Sadece aramızda sana böyle bir lakap taktık... Kızdın mı?" Daha fazla ona bakamayacaktım utançtan ölmek üzereydim. Gülmeye başladığını duyunca kafamı kaldırdım.

"Bu lakabı sevdim. Bay iç çamaşırı ıslatan... Hakkını vermeye çalışacağım." Onun bu kadar güzel gülmesine tepkisiz kalamayıp bende ağzımın içinde tuttuğum kahkahamı koy verdim.

"Onu arayıp telefonu bana verir misin?" Ara tuşuna basıp telefonu kulağıma tuttu. Daha ilk çalışında Eylül'ün meraklanmış sesi karşı tarafta ciyaklıyordu.

"Allah aşkına Naz! Sen ne yapmaya çalışıyorsun? Öldük meraktan aklımıza bin tane şey geldi... Az daha polisi arıyorduk."

"Sorun yok Eylül. Merak etme Alp'le beraberim." Alp ise şu an tam karşımda duruyordu, muhtemelen onun söylediği her şeyi duyuyordu. Bu konuşmayı fazla uzatmasam iyi ederdim.

"Tahmin etmiştim. Bay iç çamaşırı ıslatanın performansı çok iyi herhalde bu kadar zamandır aklına gelmediğimize göre." Şimdi Alp'in yüzü hınzır bir gülücük ile aydınlanmıştı. Eylül'ün arkasından Burcu'nun kıkırtısını duyuyordum.

"Bundan bahsetmek istemiyorum. Görüşürüz." Telefonu acele ile kapattım ama, Alp duymaması gerekeni duyduğu için keyifliydi.

"Arkadaşlarım çok merak etmiş. Sanırım artık beni eve bıraksan iyi olur." Masadan kalkmaya çalışırken sendeledim. Alp tutmasa büyük ihtimal yere kapaklanırdım.

"Seni hiçbir yere götürmüyorum. Haline bak ayakta duramıyorsun. Yarın dersin saat kaçta?" Eli belimde doğrudan gözlerime bakıyordu. Yakışıklı... Hem de çok...

"İlk dersim sabah on da." Onunla kalmak istiyordum. Bu yüzden itiraz etmedim.

"Tamam, seni derse yetiştiririm." Bana iyice sarılıp asansöre doğru yönlendirdi. Bende kaslı kollarına sarılmıştım. Yer resmen ayağımın altından kayıyordu. Üçüncü kata çıktığımızda, ben sağ tarafta ki koridora gitmeyi beklerken sol tarafa gittiğimizde şaşırdım. Nereye gittiğimizi sormama fırsat vermeden çift kanatlı siyah bir kapıdan içeri girince ağzım açık kaldı. Burası yatak odasıydı. Neredeyse salon kadar, dünyanın en erkeksi dekore edilmiş yatak odası... Pencerelerden

nefis deniz manzarası görünüyordu. Cam kenarında normal boyutlardan çok daha büyük siyah yüksek bir yatak vardı. O kadar yüksekti ki, yatağa otursam ayaklarım kesinlikle yere değmezdi. Yatağın tam karşısında siyah bir sürgülü kapı duruyordu. Kapıdan içeri gözümü gezdirdim burası Alp'in giyinme odasıydı. Gümüş rengi ve siyah tonlarında nefes kesen bir giyinme odası. Alp'in bütün takım elbiseleri askılardaydı. Ağırlıklı olarak siyah olmakla birlikte, başka renk takımları da gözüme çarptı

"Burası yatak odan mı?" diye sorduğumda ellerini belimden çekmeden; "Evet," dedi.

DOKUZUNCU BÖLÜM

Beni banyo olduğunu düşündüğüm kapıdan içeri soktu. Yerler gümüş rengi ve parlaktı. Köşede, duvar kenarında gümüş rengi bir duşa kabin yerleştirilmişti. Duvarın diğer tarafı beyaz lavabo ve gümüş rengi dolaplara ayrılmıştı.

Belimi bırakınca lavabonun kenarına tutundum, duşu açtı suyu ayarladı. Bana yaklaşıp üzerimdeki kıyafetleri çıkarırken hiç itiraz etmedim. Onunla banyo yapmak harikaydı ve şu an ayılmak için soğuk suya ihtiyacım vardı. Kıyafetlerimin hepsini çıkarınca, içime giydiğim siyah iç çamaşırı takımına iştahla baktı.

"İç çamaşırlarını seviyorum. Çok seksisin." Yanaklarım kızarırken, iç çamaşırlarımı da kolaylıkla çıkarıp dolabın üstüne koydu. Ellerini saçlarıma götürüp topuzumu tutan tokaları hiç zorlanmadan çıkardı. Uzun ve düz saçlarım, belimden aşağıya dökülürken derin bir nefes aldı.

"Saçların çok seksi, bu şekilde belinden dökülen saçların, çıplak vücudun enfes görünüyorsun." İşaret parmağı ile çenemi tutup yüzümü yukarı kaldırdı. Heyecandan bütün bedenim buz kesmişti.

"Şimdi seni soğuk suyla yıkayalım. Sert bir kahve ile kendine gelince sana biraz acı çektireceğim." Sakin ses tonu titrememe yol açmıştı.

"Acı ne için?" Aslında cevabı biliyordum ama duymak istiyordum.

"Bana bir açıklama yapmadan kaçar gibi gittiğin ve benim olana dokunulmasına izin verdiğin için." Gözlerinde o donukluk yine belirmişti ama son söylediği kanımı dondurmuştu.

"Son söylediğini anlayamadım."

"Nazenin... Kaçar gibi gittikten sonra, beni arayıp seni almamı istedin. Eğer bugün beni aramasaydın seni rahat bırakacaktım bende tatlı bir anı olarak kalacaktın..." Derin bir nefes alıp dudaklarını yüzüme iyice yaklaştırdı ve konuşmasına devam etti. "Ama beni aradın... Bu saatten sonra artık benimsin... Kaçmak, gitmek yok. Önce senin ayılmana yardım edeyim, sana daha ayrıntılı açıklama yapacağım." Dudakları nazikçe dudaklarımla buluştu ve beni soğuk suyun altına soktu. Sözleri yüzünden mi, yoksa sıcak bedenime değen soğuk su yüzünden mi, bilmiyorum ama her zerrem titriyordu. Beni hızlıca yıkadı aynı onun gibi kokan yumuşak bir havluya sardı. Soğuk su iyi gelmişti artık başım dönmüyordu. İçeri geçince sehpanın üzerinde duran kahveler dikkatimi çekti. Beni yatağa oturtup giyinme odasına girdi. Kısa bir süre sonra elinde bir şort ve tişört ile odadan çıktı.

"En küçük kıyafetlerim bunlar sanırım sana olur." Elinde duran kıyafetleri alıp.

"Teşekkürler," dedim. Siyah şort ve beyaz tişört bana biraz büyük gelmişti, ama çıplak oturmamdan iyidir diye düşündüm, arkamı döndüğümde saç kurutma makinesini fişe takmış yatağın kenarına oturmuş keyifle bana bakıyordu.

"Benim kıyafetlerim içinde çok ufak kaldın. Ama hala çok seksisin, tam ağzıma layık." Bunu söylerken dudaklarını yalamış ve gırtlağından nefis bir ses çıkarmıştı. Benim ise yanaklarım anında sıcacık oldu. Kızarmamdan zevk aldığı her halinden belliydi.

"Gel de o güzel saçlarını kurutalım. Rapunzel'imin has-

talanmasını istemem." Kalbimin atışı acaba dışarıdan görünüyor mudur? Ona doğru kızarmış yanaklarım ve şapşal gülümsememle yürüdüm. Beni yanına doğru çekti ve arkamı döndürdü. Saçlarımı elleri ile havalandırarak kurutmaya başladı. Elleri saçlarımda geziniyor sonra yavaşça boynuma iniyordu. Bir insan saç kuruturken bile nasıl bu kadar erotik olabilirdi. Saçlarımın yeterince kuruduğuna kanaat getirince, elimden tutup koltuğa oturttu. Sade ve acı kahveden bir yudum almama yardım etti. Kahveden birkaç yudum aldıktan sonra rahatladığımı hissediyordum. Boğazını temizleyerek konuşmaya başladı.

"Nazenin daha önce bana bir ilişki istemediğini söylemiştin bu hala geçerli mi?"

"Evet... Ciddi bir ilişki istemiyorum." Yüzündeki ifadesizlik beni deli ediyordu. Onun ne düşündüğünü öğrenmek için her şeyi yapardım.

"Ama seninle olmak istiyorum..." Bu söylediğim ifadesiz yüzünde bir aydınlanma yarattı. Ne söyleyeceğini merak ederken, ellerim ile kahve fincanını sıkıyordum. Acaba o buna devam etmek istiyor muydu?

"Güzel... Bende seninle olmak istiyorum." Rahatlama hissi ile birlikte omuzlarımdan resmen bir yük kalktı.

"Aramızdaki şey sadece seks olacak... Çok sert seks... Benim sana anlattığım ve senin kabul ettiğin tarzda." Ellerini o yumuşak saçlarının arasında gezdirirken gözleri bana kilitlenmişti.

"Genelde seks partnerimin birileriyle görüşmesini kısıtlamam. Başkasıyla seks yapmadığı sürece istediği kişi ile görüşüp çıkmakta özgürdür. Ama bu akşam seni başkasıyla görmek beni çileden çıkardı." Şimdi o nefis yüzü gölgelenmişti. Gözlerinin maviliği koyu hareler tarafından çevrelenmiş ellerini ise yumruk yapmıştı.

"Sanırım bu benim ilkin olmanla ilgili her konuda... Sen

bana kendini verdiğinde bir bakireydin... Ben daha önce hiçbir bakirenin tadına bakmamıştım. Bu olay bende bir sahiplenme yaratmış olabilir..." Onun söylediklerini kafamda tartıyordum. Konuşmasını kesmek istemediğim için bir şey demeden sadece güzelliğini inceliyordum.

"O yüzden benimle olduğun süre içinde başkası ile görüşmeni istemiyorum. Aynı hassasiyeti ben de senin için göstereceğim." Zaten erkeklerle ilgilenen bir kız olmadığımdan, bu benim için uyması kolay bir kuraldı. Ama fazla geliyordu. Ona kendimi adamak onun bana kendini adaması... Bunlar bizi birbirimize fazla bağlardı. Artık emindim Alp ile beraber olduğum zamanlar bu sadece seksten fazlası... Ama onsuz olmak istemiyordum. Bu yaptığım bencillik ise ben koca bir bencildim.

"Peki... Daha dikkatli olacağım." Sözlerine verdiğim kısa ama etkili cevap onu tatmin etmiş olmalı ki, yerinden kalktı ve ellerimi tutup beni de ayağa kaldırdı.

"Anlaştığımıza göre bu akşam ki itaatsizliğinin acısını çektikten sonra, seni kollarımda yorgunluktan uyuyakalana kadar becerebilirim." Ah işte beklediğim şey... Yüzünde beliren o hınzır sırıtış ve bu bacak arası ıslatan sözler tüm vücudumda bir elektrik akımının gezmesine yol açtı. Benden bir cevap beklemeden doğrudan koridorun sağ tarafına doğru ilerledik... Akşamın başından beri olmak istediğim yere...

***

Odaya girdiğimizde beni yatağa götürmesini beklerken, Alp beni tavandan odanın ortasına sarkan zincirlere doğru yönlendirdi. Bu bir askıydı. Zincirlerin ucunda deri kemerlerin olduğu bir askı vardı. Bunu denemek istiyordum. Yavaşça bütün vücuduma ellerini değdirerek tişörtümü ve şortumu çıkarmıştı beni düzeneğin altına doğru çekti. Deri bileklikleri

bileğime geçirip, onları hareket edemeyeceğim ama kangren de olmayacağım sıkılığa getirdi. Bileklerimi sıkıyor ama canımı yakmıyordu. Daha sonra zinciri çekerek yüksekliğimi ayarladı. Kollarım yukarı doğru kalkmıştı. Sadece ayak parmaklarım yere değiyordu. Resmen askıya alınmıştım. Aynadan kendime bakınca savunmasız bir kız görüyordum. Savunmasız ama istekli bir kız... Tişörtünü başından çıkarınca enfes kasları meydana çıktı. Bir erkeğin vücudunu bu kadar çekici bulabileceğim aklıma gelmezdi fakat söz konusu Alp olunca her ayrıntı çekici bulunabilirdi. Hızlıca pantolonundan kurtuldu ve beni belinden düşecek gibi duran bokserı ile baş başa bıraktı. Onu incelerken ağzım sulanıyordu. Kasıklarına doğru uzanan seyrek tüylerin arasında, v şeklinde duran kasları izlenmeye değer bir görsellikti.

Bir süre onu izlememe izin verdikten sonra, siyah perdenin arkasına geçti. Bu sefer elinde değişik bir kırbaç vardı geçen ki derili kırbaçtan daha korkunç görünüyordu. Tutma yeri oldukça büyüktü tam avuç içine oturuyordu ucu ise bir urgandan biraz daha kalın bir halattı. Kırmızı halatın ucu düğümlüydü, tamamen acı çektirmek için yapılmış olduğu belliydi. Bana doğru yürüdü yüzü yine gölgelenmiş ve gözleri o siyah tonun esiri olmuştu. Benim yerimde sıradan bir kız olsa, şimdiye ağlamaya başlardı ama bende en ufak bir korku belirtisi yoktu. Yanıma yaklaşınca derin bir nefes aldım. Gözlerinden çok çıplak ayaklarına kilitlenmiştim. Bir erkeğin ayağı seksi olabilir miydi? Bana ne yapacağını merak ederek her noktasını inceliyordum. Yavaşça arkama geçti sırtımdan popoma doğru elini kaydırdı. Nefesim daha da hızlanmış bütün tüylerim diken diken olmuştu. Sırtıma inen ilk darbe beni hazırlıksız yakalamıştı. Darbe şiddetle beni öne doğru savururken ağzımdan şaşkınlığa karışık bir inleme çıkmıştı. İyi ki ellerimi tavana bağlamıştı yoksa yüzüstü yere kapaklanırdım. İkinci ve üçüncü darbe arka arkaya belime indi. Sıcak his bütün vücudumu kavurdu. Aynadan bana bakarak ifademi kontrol ediyordu. Art arda on darbe daha sırtımın değişik

noktalarına vurdu. Bu darbeler bana çığlık attıracak kadar şiddetliydi. Diğer darbeler aynı şiddette kalçama ve baldırlarıma indi. Onları sayamıyordum çünkü gerçekten canım yanıyordu. Gözlerimden akan sıcak yaşlar, yanaklarımdan göğüslerime iniyordu. Vurduğu noktalarda alev alev yanan bir zonklama hissediyordum. Kalbim deli gibi çarpıyordu. Tam daha ne kadar sürecek dayanabilecek miyim diye düşünürken kırbacı yere attı. Kafamı kaldırıp yüzüne bakmak istiyordum, fakat küçük bir çocuk gibi ağladığımı görmesinden utanıyordum. Çok geçmeden güçlü elleri çenemi kavrayıp yüzümü yukarı kaldırdı. Elinde bir mendil tutuyordu gözlerimdeki yaşları sildi. Gözlerine hükmeden derin mavilik onun sakinleştiğini belli ediyordu. Fırtına geçmişti ve Alp'in gözlerine dinginlik gelmişti. Mendili yere atıp dudaklarımı ısırır gibi öpmeye başladığında içim şehvetle doldu. Bana bu kadar acı çektirmiş olmasına rağmen onu arzuluyordum. Öpüşlerine büyük bir açlıkla karşılık verdim. Ellerinden biri göğüslerime kaydı. Memelerimi avuçluyor ve sertçe okşuyordu. İçimin yangını daha da arttı. Maharetli parmak ucu meme uçlarımı sıkınca bacaklarımın arasındaki ıslak noktanın ağırlaştığını hissettim. O güçlü ellerini oramda istiyordum. Bunu belli etmek için kendimi öne doğru ittirdim. Yumuşak, sıcak vücudum onun sert karnına ve çoktan dikilmiş sertleşmiş organına çok kısa bir süre temas etti. Dudaklarını benden ayırarak yüzüme baktı. Şehvetli gözleri vücudumda dolaşıyordu. Bende hiç utanmadan gözlerimi onun seksi vücuduna dikmiştim. Her ayrıntısı bana inanılmaz zevk veriyordu. Yükselmiş erkekliğine prezervatif takmış benim için hazırdı. Ona manalı bir bakış atınca dudakları yukarı kıvrıldı.

"Söyle..." dedi. Lanet herif beni konuşturmak istiyordu. Madem öyle bende konuşacaktım.

"Becer beni Alp... Lütfen!" Sesim ince ve titrek çıkmıştı ama kesinlikle kararsız değildi. Ne istediğimden son derece emindim. Mavi gözleri parlarken bacaklarımı beline doladı.

Ellerini kalçalarıma dayayıp, beni erkekliğinin üzerine sabitledi. Yavaşça sertliğini alev alev yanan ıslak organımdan içeri ilerletti. Beni yarısına kadar üzerine çekip geri itiyordu. Bu bile benim için fazlaydı ama ben hepsini istiyordum. Ona ihtiyacım vardı. Onun içimi doldurmasına ihtiyacım vardı. İnleyerek kendimi ona doğru itmeye çalıştım ama hareketlerim kısıtlanmıştı.

"Alp hepsini istiyorum." Bu kelimeler benim ağzımdan mı dökülüyordu? Kahrolası Piç bilerek yapıyordu.

Bir şey demeden organının tamamını içime kaydırdı. Şimdi o beklediğim doluluk olması gereken yerdeydi. Onunla bir bütün olmuştum. Bedenim onun bedenine yapışmıştı. Sıcaklıklarımız birbirine karışmıştı. Kısa bir süre o şekilde durduktan sonra, kalçalarımda duran elleri ile beni organının üzerinde hareket ettirmeye başladı sanki canımı yakmamak için ona alışmamı sağlamaya çalışıyordu. Ritmimizi bulmuştuk. Odada sadece onun hırıltılı nefesi ve benim inlemelerim vardı. İçimdeki o yabancı duygu yeniden alevlenmiş kasıklarımdan aşağıya bir şeylerin indiğini hissetmiştim. Alp bunu anlamış olmalı birden içimden çıkarak beni uçurumun kenarından çekti. Kahretsin! O kadar yakındaydım ama ulaşamamıştım. Bu beni çıldırtırken Alp'i memnun etmişti yüzünde yayılan hınzır gülümseme beni etkisi altına almıştı.

"Bu kadar kolay değil Nazenin. Orgazm'ın için başka planlarım var." Ah bu ses... Sen bu sesle bu kadar edepsiz konuşursan orgazmım için plana ihtiyacın kalacağını pek sanmıyorum. Beklenti duygusu hala içimdeydi ama bir şey söylemedim. Beni bırakıp bir adım geriledi. Tam acaba nasıl bir eziyet peşinde diye düşünürken, önümde diz çöktü bacaklarımı boynuna doladı o yakışıklı yüzü, sıcak nefesi organımın üzerindeydi. Şaşkınlıktan ne yapacağımı şaşırmıştım. Aynadan bakınca bu manzara fazla seksi görünüyordu. Ben aynadan onu izlerken Alp vajinam ile öpüşüyordu. Sıcak ve ıslak dilini vajinamın tepesinden aşağıya kadar kaydırıyor

sonra onu ağzının içine çekiyordu. Elleri ise popomun üzerindeydi. Popomu okşuyor kendisine doğru bastırıyordu. Az öncekinden daha güçlü duygular ile inliyordum. Yüzüm kıpkırmızı olmuş gözlerim ise yanıyordu. O güçlü duyguyu tekrar içimde hissettim. Bu sefer oldukça güçlüydü kesinlikle ertelenemezdi. Kendimi bastırabildiğim kadar onun ağzına bastırırken dudaklarımdan onun adını defalarca haykırdım. Güzel kafasını bacaklarımın arasından, çıkarıp yüzüme baktığında gülümsedi. Bu derin bir gülümsemeydi onun yüzünde nadir görülen türden.

"İşte istediğim buydu. Orgazm çığlıklarının arasında adımı haykırmanı istedim. Bunu daha sık yapmalısın Nazenin hoşuma gitti." Ben bir şey söyleyemeyecek kadar yorulmuştum sadece ona gülümsedim. Uzanıp tekrar bacaklarımı beline sardı tek hamlede içime girdi. Fazlasıyla ıslak olduğum için bu sefer hiç zorlanmamıştı. İçimi tamamen doldurup gidip gelmeye başlayınca haz hissim büyüdü, gözlerim tekrar alevlendi. Bir dalga daha hissediyordum. Alp'in ağzından çıkan hırıltılar beni çok etkiliyordu. Derin nefeslerim bir süre sonra inlemelere dönüştü.

"Çok yakınsın... Ben şimdi deyince aynı anda gelmemizi istiyorum." Hırıltılı ve kısık bir sesle söylemişti bunu. Bu ses beni inanılmaz etkiliyordu, bacaklarım çözülmeye başlamıştı bile. İçime sertçe yüklenmeye başladı nefes nefese kalmış şekilde ağzından...

"Şimdi." sözü döküldü.

Sanki bedenim onun bunu söylemesini bekliyormuş gibi, çığlık atarak orgazm oldum. Ağzımdan yine Alp'in adı dökülmüştü. Oda yavaşladı adımı söyleyerek boşaldı. Onun nefes nefese kalmış ağzından adımı duymak çok seksiydi. İçimden çıkıp prezervatifinin ucunu bağlayıp ilerdeki çöpe attı. Bana doğru yürürken nabzım kulaklarımda atıyordu. Bileğimdeki kemerleri çözerek beni serbest bıraktı. Ayaklarım yere temas edince uzun süredir bağlı duran bileklerimi ovuşturdum. Kı-

zarmış ve uyuşmuşlardı. Kocaman elleri ile bileklerimi kavradı etrafına öpücükler kondurdu. Onun öpücükleri ile uyuşma hissimin geçtiğini hissettim. Öpücükleri büyülüydü tıpkı dokunuşları gibi.

"Saat çok geç oldu, duş alıp uyumalıyız. Yarın okula gitmen gerek." Bunu bu kadar hissiz söylediğine göre, ben sanırım misafir odasında falan kalacaktım. Yaptığımız konuşmada ilişki kararı almıştık ama bu kesinlikle normal bir ilişki değildi ben hiçbir şeyin normalini yaşayacak kadar normal değildim. Alp sadece beni beceriyordu, ben de küçük bir fahişe gibi bundan inanılmaz zevk alıyordum. Beni zevk odamızdaki banyoya sokup yıkadı, onunla beraber banyo yapmaya bayılıyordum. Sırtımda aynadan gördüğüm kadarı ile geçen seferkinden daha belirgin ve daha uzun süre kalıcı izler vardı. İzlerden biri o kadar belirgindi ki eminim moraracaktı. Alp'ten uzun süre kalıcı izler, sanırım bu izleri seviyordum... Anormalliğimi onları sevmemden anlamanızda mümkün tabi. Sırtımı yıkayan Alp'in yüzünü görünce bütün mutluluğum uçtu. Sırtıma sanki dünyanın en çirkin şeyiymiş gibi bakıyordu. Gözlerindeki o karartı geri gelmişti. Beni yumuşakça yıkarken onunla konuşmaya karar verdim.

"Bir sorun mu var?" Güzel yüzü aynada benimkini buldu. Bana her baktığında nabzım yükseliyordu bu normal miydi acaba? Uzun bir sessizliğin ardından bana cevap verdi.

"Canını çok mu yaktım?" Neden bu kadar üzgün görünüyordu. Bundan hoşlandığını sanıyordum. Şimdi sanki onu ben zorlamışım gibi görünüyordu.

"Biraz... Ama bu hoşuma gidiyor." Gerçekten doğruyu söylüyordum. Her ne kadar bu beni bile korkutsa da hoşuma gidiyordu.

"Sanırım bu izler biraz uzun kalacaklar. Morara bilir krem sürmeyi ihmal etmeyelim. İzlerin geçene kadar sırtına dokunmayacağım." Puslu ses tonu içimi yakıyordu. Gerçek-

ten canım acıdığı için üzülmüştü. Bu herif ne çeşit bir sapıktı? Ben daha cevap veremeden konuşmasına devam etti.

"Bundan sonra sana kızgınken etrafında olmak istemiyorum. Bugün çok serttim daha büyük zararlarda verebilirdim. Sinirlerimi kontrol edemedim." Demek bugüne özel sertlik bana kızgın olduğu içindi. Acaba öfke sorunu mu vardı? Sadece bir sapık olsa bu yaptığının onu üzmesi saçma olurdu.

"İstediğinin canımı yakmak olduğunu sanıyordum." Gözlerimi ellerime indirdim. Onunla konuşurken yüzüne bakamıyordum.

"Hayır. İstediğim şey zevk... Senin canını yakmak değil. Ben bir psikopat değilim Nazenin. Sana çok kızgındım evet belki ceza vermek istedim, ama asla bu kadar sert davranmak istemedim. Acı ve zevk aslında birbirlerine çok benzeyen ve birbirini tamamlayan duygulardır. Acı doğru şekilde uygulandığında zevki daha yoğun yaşamanı sağlar." Bu doğru olabilirdi. Çünkü seks bana hiçbir zaman çekici bir aktivite gibi gelmemişti. Fakat Alp ile yaptıklarım beni tamamen seks düşkünü birine çeviriyordu. Sinirini yatıştırmak için

"Sorun değil Alp. Ben iyiyim. Evet, canım acıdı... Ama aldığım zevkin yanında lafı bile olmaz." dedim.

Nefes alış verişleri yavaşladı ve sudan çıktı. Acaba yanlış bir şey mi söylemiştim? Beni bu şekilde banyoda bırakması hiç hoşuma gitmemişti. Ama o dışarı çıkmak yerine beline bir havlu bağladı bana elini uzatıp küvetten çıkardı. Yumuşak havluyu çıplak, yaralı ve ıslak bedenime sararak kafamın üzerine bir öpücük kondurdu. İşte tamda şu anda kalbim bir kelebek oldu. Bana sert davranmasını seviyordum evet ama bu şekilde şefkatli ve sevecen davranması içimi eritiyor kalbimi kanatlandırıyordu. Yüzümdeki şapşal gülümsemeye aldırmadan, uzanıp krem alarak arkamı döndürdü. Soğuk kremi büyük bir titizlikle sıcak izlerin üzerine sürdü. Elimi tutup beni odadan çıkardığında misafir odasına gitmeyi beklerken

doğrudan kendi odasına götürdü. İçimi inanılmaz bir rahatlama doldurdu. Onunla uyuyacaktım. Ne zamandan beri bir erkekle sarılıp uyumak bana bu kadar çekici gelmeye başlamıştı? Alp benim kimyamı değiştiriyordu. Umurumda mıydı? Sanırım değildi... Çekmecesinden bir boxer çıkarıp giydi. Bütün gece benim yanımda o boxerla mi uyuyacaktı? Merhaba uykusuz geçecek gecem... Bana bir tişört ve boxer uzattı, üzerime geçirdim kokusu bedenimi sardı. Alp'in kokusu beni mest ediyordu. Yatağın siyah örtüsünü tek hamlede açarak beyaz yorganı benim içine girebileceğim kadar araladı. Yatağa süzülüp yerleştim. Dudakları yukarı doğru kıvrıldı oda yanıma yatarken gece lambalarını da kapatmayı ihmal etmemişti. Bedenini bana yaklaştırıp kaslı kollarını etrafıma doladı. Güçlü bacakları da bacaklarımı sarıyordu. Bu şekilde her yerim onunla doluyken nasıl uyuyacaktım? Uyuyana kadar karanlıkta ki siluetini izledim. Alp'in nefesleri düzene girince, uzanıp yavaşça yüzüne ve saçlarına dokundum. Bir erkek güzel olabilir miydi? Alp gerçekten güzeldi. Karanlıkta bile sert erkeksi surat hatları düzgün burnu ince ama biçimli dudaklarını seçebiliyordum. Uyumadan önce hatırladığım son şeyin onun yüzü olmasına bayılmıştım.

ONUNCU BÖLÜM

Saatin kaç olduğunun farkında değilim. Ama eski evimizdeyim. Çocukluğumda kaldığım odadayım. Fakat çocuk değilim. Sanırım yine o kâbuslardan birinin içindeyim. İlk defa kâbuslarımdan birinde kendimi şu anki halimle görüyorum. Yatağımdan kalkıp kapıya yürüyorum. Kapı yine kilitli... Bir süre kapıyı açmadan önünde dikiliyorum. İçeriden ses gelmediğini her şeyin normal olduğunu düşünürken, tiz bir kadın çığlığı duyunca yerimden sıçrıyorum kapının anahtarını kavrayıp yavaşça çeviriyorum. Aralanan kapıdan karanlık odama ışık doluyor, gözüm ışığa alışınca koridora ilk adımı bir korku ve kararsızlık içinde atıyorum. İlk adımı attığım sırada, annemin hıçkırıklarına karışan ağlamasını duyuyorum. İkinci adımda, babamın anneme bağıran sesi ve havada şaklayan kemerin çıkardığı ses kulaklarıma doluyor. Adımlarımı hızlandırıp, merdivenlerden aşağıya hızlıca iniyorum. Bana ne yapacağı umurumda değil, ilk defa rüyamda çocuk değilim ve annemi onun elinden kurtaracak güce sahibim. Merdivenlerden inince salonda annemin yerde eğilmiş, elbisesinin sırtının yırtılmış olduğunu görüyorum. Babam iri cüssesi ile annemin üzerinde ve elindeki kemeri o anda fark ediyorum. Kemeri tüm gücü ile kaldırıp büyük tokalı kısmını annemin sırtına indiriyor. Annemin sırtı kanlar içinde bu manzara boğazımdan yükselen bir çığlığa neden oluyor, tam o anda babamın bana bakan siyah gözlerini görüyorum.

"Bak sevgilim... Kim gelmiş. Senin küçük kızım. Bu manzara hoşuna mı gidiyor Nazenin. Sen de benim gibi bir sapıksın değil mi?"

Bu konuşmanın böyle olmaması gerekiyordu. Rüyamda babam ya da annem benimle konuşmazdı. Bu sözleri babamın ağzından duyunca gözlerimde yaşlar birikti. Ben kolay ağlayan biri değildim ama bu sözler doğruydu... Kafamı anneme indirince, mavi gözlerinin yaşlarla dolu olduğunu gördüm. Bana iğreniyormuş gibi bakıyordu. Bu benim annem olamazdı benim annem bana her zaman şefkatle bakardı. Ben annemin ifadesini incelerken, babamın gür sesi tekrar içimi acıttı.

"Sen sorunlusun Nazenin... Annen o kadar acıyı benden nefret ederek, her gece ağlayarak çekti ama sen acıyı kollarını açıp kucaklayarak karşılıyorsun. Sen aşağılık, sorunlu veledin tekisin!"

***

Bu kelimeler hıçkırarak ağlamama neden oldu. Babamın derin kahkahası odayı dolduruyordu. Tüm gücümle hıçkırıyor ağlıyordum... Uzaktan bir yerlerden Alp'in sesini duydum.

"Nazenin... Nazenin. Uyan sadece bir rüya uyan hadi."

Yatakta doğrulmuş ve gece lambasını yakmıştı. Dağılmış saçları, uykulu gözleri ile bana bakıyordu gözümü açınca gözyaşlarımın yanaklarımdan süzülüp bütün yastığı ıslattığını fark ettim. Rüyalarım hiç bu kadar gerçekçi olmazdı. Genelde yaşadığım o anı görür ve çığlık atıp uyanırdım tıpkı çocukluğumdaki gibi. Ama bu sefer öyle değildi. Babam benimle konuşmuştu. Beni kendine benzetmişti. Ben o değildim... Olamazdım... Alp'te o değildi. Alp onun gibi değildi! Alp beni kaldırıp kafamı göğsüne bastırdı.

"Geçti... Ben yanındayım. Sadece bir kâbustu." Gözyaşlarımı göğsüne akıtırken, saçlarımı okşuyordu. Alp bana ciddi zararlar veriyordu ama şu an tesellisi çok iyi geliyordu. Ne olursa olsun ondan ayrı kalmak istemiyordum.

"Ne gördün?" İşte bende bu soruyu sormasından korkuyordum. Ona nasıl anlatabilirdim ki? Beni bir daha ister miydi? Bunu yıllardır kimseye anlatmıyordum. Anlatabilir miydim onu bile bilmiyordum?

"Hiç... Unuttum bile basit bir kâbustu. Uyuyalım olur mu?" Beni şaşırtacak şekilde bir şey demeden yastığa kafasını koydu benim kafamı da göğsüne yasladı. Saçlarımı okşamayı sürdürürken derin bir uykuya daldık.

***

Sabahın ilk ışıkları gözümü çıkarırken uyandım. Alp'in güçlü kolu beni sarmış, kaşık pozisyonunda yatıyorduk. Yavaşça yataktan kalkıp saate baktım, çoktan sekiz olmuştu. Hemen banyoya girdim, elimi yüzümü yıkadım. Tam diş fırçamı yanıma almadığım için kendime söverken lavabonun yanında açılmamış şekilde duran mor diş fırçası dikkatimi çekti. Diş fırçasını elime alıp salak salak gülerken ayna da dünyanın en yakışıklı adamını gördüm. *'Sabah yeni uyanmış hali ile.'* Bana doğru gülümseyerek baktı.

"O senin. Sanırım en sevdiğin renk mor. Seni her gördüğümde üzerinde mor bir şeyler oluyor." Bunu söylerken dudakları yukarı doğru kıvrılmış, gözleri ise gördüğüm en berrak maviye bürünmüştü.

"Şey... Evet, en çok moru seviyorum. Teşekkür ederim." Başka bir şey demeden tuvalete doğru yürüdü bokserından organını çıkarıp işemeye başladı. Ağzım beş karış açık ona bakıyordum. Ne tepki vermeliydim ki? Neden bu kadar rahattı? Tecrübeleri olduğunu biliyordum ama bu kadar rahat olduğuna göre demek ki daha önce kadınlarla yaşamıştı. Ben ona bakarken organını bokserına geri sokup elini yıkamak üzere lavaboya geldi. Ellerini sabunlarken, şaşkın ifadem dikkatini çekti ve gülmeye başladı.

"Daha önce işeyen erkekte görmedin değil mi?" Kafamı iki yana salladım.

"Bu saflığın çok hoşuma gidiyor. Sanırım buna alışsan iyi olur, burada kaldığın zamanlarda banyoyu ortak kullanacağız." Kafamı aşağı yukarı salladım ve bir şey demeden öylece kalakaldım bu hayatımda hiç görmediğim bir şeydi. Yani Alp'in normal bir insan gibi işemesi garip gelmişti... Düşünün artık aklımda onu nasıl insanüstü bir yere koyuyordum. Bir yandan bunu garipserken bir yandan da benim yanımda bu kadar rahat olmasından mutlu olmuştum. Ellerini kurulayıp, tam önümde durdu. Güçlü parmaklarıyla çenemi kavrayıp kafamı yukarı doğru kaldırdı.

"Benim yanımda hiçbir şeyden utanmanı istemiyorum. Kendin gibi ol, evde nasılsan öyle. Çünkü ben senin yanında öyleyim. Şimdi o dişlerini fırçala." Onun yanımdan gitmeyeceğini anlayınca, diş fırçamın üzerine biraz macun sıktım ve fırçalamaya başladım. Bu iğrençti adam resmen dişlerimi fırçalarken gözlerini dikmiş beni izliyordu. Yanaklarım kıpkırmızı olmuş, hatta boynum bile kızarmaya başlamıştı.

"Cinsel hiçbir şey yaşamadığının farkındayım Nazenin. Peki, benden önce kimse seni öptü mü?" Bu soruyu duyunca ağzımı çalkalamak için aldığım su büyük bir hızla ağzımdan geri çıktı hem de benim tarafımdan püskürtülerek. Ama Bay Uyuz bundan keyif alıyordu muhtemelen, çünkü o gülümseme yine suratındaydı. Doğukan'ın beni öpmesini saymazsak *'ki hem Alp'ten sonraydı hem de bir öpüşme sayılmazdı daha çok zorla alınmaya çalışılmış bir öpücüktü'* daha önce öpüşmemiştim.

"Ha-yır." Tek heceyi ikiye bölerek söylerken bile sesim titremişti. Yüzündeki gülümseyen ifade silinmiş ve Bay İfadesiz geri dönmüştü.

"Erkek arkadaş? Daha önce flört ettiğin erkek arkadaşın falan olmuştur değil mi? Lise de mesela." Bu soruya sesli cevap vermek yerine kafamı iki yana salladım.

"Ne yani kimseyle flört etmedin mi?" Oldukça şaşırmıştı. Az önce ben onu işerken gördüğümde yüzümün hali nasılsa, şu an onunda öyleydi. Belki birazda dehşete düşmüştü.

"Hayır, daha önce flört etmedim. Sana söylemiştim ben erkeklerle çıkan bir kız değilim. Romantik ilişkiler hiçbir zaman bana göre olmadı." Bir şey söylemeden bana sarıldı ve burnunu saçlarıma gömdü. Uzun bir süre öylece durduk çekici sesi ile konuştu.

"Sana nereden rastladım ben? Benim için çok farklısın. Çok fazlasın... Seni hak ediyor muyum emin değilim?" Ne diyeceğimi bilemedim. Evet, romantik bir ilişki düşünmüyordum, ama Alp'i tanıdığımdan beri onun tarafından sevilmek istiyordum. Sonunda bunu kendime itiraf edince derin bir nefes verdim. Benim kendi için fazla olduğumu düşünüyordu bende aynı şeyi kendim için düşünüyordum. İkimizde aynı şeyi istiyorduk aslında ama o bana ciddi anlamda fazlaydı sadece zevklerini tatmin etmek istiyordu. Belki ilerde benden sıkılıp beni artık oynamak istemediği bir oyuncak gibi kenara atacaktı. Bunları biliyordum, ama ondan uzak duramıyordum. Bana ne yaparsa yapsın ne kadar acı çektirirse çektirsin onu yaşamak istiyordum.

"Hadi hazırlanalım. Okula geç kalacaksın." Beni banyoda bırakıp, çıkınca düşmemek için lavaboya tutundum. Bu adam dengemi kaybetmeme neden oluyordu. Bir süre banyoda dikilip kendime gelince, odadan çıktım koltuğun üzerinde duran iş kıyafetlerimi katlayıp çantama koydum. Çantamdan siyah kadife pantolonumu ve ince mor kazağımı çıkardım. Sevdiğim rengi bilmesini hatırlayıp gülümsedim. Alp giyinme odasında hazırlanıyordu. Bende burada giyinmeye karar verdim. Dünkü iç çamaşırlarımı bu odada çıkardığım için dua ederek giyindim. Külotumu giymedim ve çantama tıkıştırdım. Alp'in bokserının üzerine pantolonumu çektim. İç çamaşırı çalmak sapıklıksa evet ben bir sapıktım. Giyininçe, aynada dağılmış görünen saçlarıma baktım hemen uyduruk

bir topuz yaptım. Ben tamamen hazır olunca, giyinme odasının kapısında duran adam nabzımı yükseltti.

Enfes takım elbiselerinden birini giymişti. Koyu gri takım ve siyah bir kravat. Düşmemek için koltuğun kenarına tutunmak zorunda kaldım. Bir insanın bu kadar mükemmel olması adil değildi. Saçlarında tek bir isyankâr tel bile yoktu her şeyi düzgündü. Tıraş olmamıştı, yüzünde çıkan minik sakallar onu olduğundan seksi gösteriyordu. Alt tarafımda kıpırtılar hissettim.

"Hazırsan kahvaltı yapıp çıkalım."

"Kahvaltı yaparsam geç kalırım. Okulda bir şeyler yerim." Deri ceketimi ve botlarımı giydim, çantamı da omzuma taktım. Uzanıp elimi tuttu ve beraber odadan çıktık.

***

Okulumun olduğu semte gelince, beni okula bırakmakta kararlı olduğunu fark ettim. Bir şoför ve yakışıklı becericim tarafından okula bırakılmak istemiyordum ve bu araba... Bu limuzin kırması arabayı herkes fark edecekti.

"Beni okula bırakmana gerek olmadığını söylemiştim. Kendim gidebilirim." Yolun başından beri elimi tutan eli sıkıldı ve yüz kasları gerildi.

"Kendin gidebileceğini biliyorum." Şu an Bay piç ile beraberdim demek ki. Sabahki Bay anlayışlı çok kısa süre benimleydi, sanırım onu özlemiştim. Böyle inatçı olduğu zaman onu o kravat ile boğmak istiyordum. İtiraz etmem işe yaramıyordu. Okul yolu boyunca oldukça sessizdik okulun önüne geldiğimizi fark edince uzanıp onu yanağından öptüm.

"Teşekkür ederim." Bana doğru döndü ve yanaklarımı kavrayarak sıktı çok sert değildi ama istese sert olabileceğinin farkındaydım.

"Ben bir şeyi yapmak istiyorsam yaparım. Bana karşı gel-

me." Bu soğuk kelimelerden sonra dudaklarıma sıcacık bir öpücük kondurdu. Başka bir şey söylemedi. Bu sırada şoförün, kapımı açtığını fark ettim kanım donmuştu. Okuldaki herkes okula şoförle geldiğimi görecekti. Benim zenginlerle yatan bir fahişe olduğumu düşüneceklerdi. Yavaşça arabadan indim Allahtan okulun önünde pek kimse yoktu. Araba yavaşça yanımdan hareket edip gidince arkamda bana dikilmiş kocaman iki çift göz ile karşılaştım.

Eylül ve Burcu şaşkınlıktan donup kalmıştı. Eylül'ün zaten büyük olan gözleri, şimdi yüzünün yarısını kaplıyordu. Burcu'nun çekik gözlerinin de onunkinden bir farkı yoktu. Yanlarına doğru her şey gayet normalmiş gibi yürüdüm. Sanki her zaman böyle güzel arabalar ve şoförler ile okula bırakılıyormuş gibi bir hava takındım.

"Sorun ne kızlar? İkinizde donup kaldınız?" Sorgulayan gözler üzerime kilitlendi kendini ilk toparlayan Eylül oldu.

"Bu da neydi? Bir gece ortadan kayboluyorsun eve gelmiyorsun ve özel bir kadın olarak okula geliyorsun. Julia Roberts'a mı özendin tatlım?" Bu sözleri beni gülümsetti. Özel bir kadın filmi Eylül'ün bıkmadan izlediği filmlerden biriydi. Bana izlettiği zaman bunun çok saçma olduğunu, böyle bir erkeğin asla öyle bir kadına bakmayacağını, bunun gerçekçi olmadığını söylemiştim.

"Sadece erkek arkadaşım beni okula bıraktı ne var bunda?" Şimdi daha çok şok olmuştu. Burcu daha fazla dayanamamıştı.

"Erkek arkadaş? Kimseyle sevgili olmak istemediğini sanıyordum." Ah işte şimdi harika bir noktaya parmak basıyordu. Ne cevap verecektim? Resmen kendi ayağıma sıkmıştım.

"Evet, zaten sevgili değiliz yani sanırım. Şimdi konuşmayalım olur mu? Derse geç kalacağız." Onları binaya doğru sürükledim.

Derslerden çıktığımızda kendimi hem bedenen hem de ruhen inanılmaz yorgun hissediyordum. Bir an önce eve gidip biraz dinlenmek için ölüyordum. Yoksa akşam restoranda çalışacak enerjim kalmayacaktı. Kızların bir şey demesine fırsat vermeden kendimi odaya attım ve arkamdan kapıyı kapattım. Üzerime rahat bir eşofman giyip elimi yüzümü yıkadım. Salona gittiğimde ikisi de bir köşeye tünemiş beni bekliyorlardı. Tekli koltuğa oturdum ama daha konuşmaya başlamamıştım. Eylül daha fazla dayanamadı.

"Dinliyoruz!" Evet, işte beklediğim an. Her şeyi anlatmak zorundayım ama anlatamam. Hikâyeyi biraz kırpıp değiştirerek anlatmaya karar verdim. Sonuçta bu kızlar benim arkadaşımdı.

"Geçen gün ona tek kelime etmeden evinden apar topar çıktım. Biliyorsunuz anlatmıştım. Onunla konuşmamaya kararlıydım çünkü sen haklıydın." Ona âşık olduğum teşhisini koyan Burcu'ya baktım. Gözlerini bana dikmiş başka hiçbir şey ile ilgilenmiyordu.

"Ne konuda haklıydım." O kelimeleri ağzımdan duymak için sabırsızlanıyordu. Dudaklarını yemeye bile başlamıştı. Eylül ise nefesini tutmuş vereceğim cevabı bekliyordu.

"Sanırım ondan hoşlandım." Hoşlandım kelimesi duygularımın ne kadarını karşılar bilmiyordum, ama daha fazlasını söylemeye cesaretim yoktu. Hele bu hisler tek taraflı olunca insana daha da ağır geliyordu. Burcu'nun ifadesini görmek için arkamı döndüğümde koltukta ben sana demiştim ifadesi ile sırıttığını gördüm haklı çıkmanın gururuyla göğsü kabarmıştı. Eylül'ün meraklı bakışları hala tatmin olmamıştı. Devam etmem için hafifçe öksürdü.

"Akşam restoranda biraz fazla vakit geçirdim. Doğukan geldi ve benden hoşlandığını hatta beni sevdiğini söyledi.

Sonrada beni öptü." İkisinin ağzından dökülen hayret nidaları ile gözlerimi karşımdaki duvara sabitledim.

"Dört senedir renklenmeyen aşk hayatın bir ay içinde zirvelere çıktı. Seks yapıyorsun restoranda çocuklardan öpücükler alıyorsun. Bu inanılmaz..." Eylül'ün olaya bu şekilde bakması şimdi de beni hayrete düşürmüştü. Bu kız neden bu kadar ufak noktaları yakalıyordu? Tam bir romantik... Burcu ise ona nazaran biraz daha gerçekçiydi.

"Ağzının ortasına bir tane çarpsaydın. Bu iş yerinde tacize girer!" Yani gerçekçi dediysem çokta şey yapmamak lazım...

"Beni öpünce rahatsız oldum. Alp'i arayıp beni almasını istedim. Tabii bu arada Doğukan da benden özür diledi ve konuyu kapattık." Eylül koltukta duran yastıklardan birine sanki bir yakışıklıya sarılıyormuş gibi sarıldı.

"Dur sonrasını ben tahmin edeyim. Beyaz atlı Bay iç çamaşırı ıslatan geldi... Aşkını ondan çalmaya çalışan adamdan seni aldı sarayına götürdü... Sabaha kadar göklerde gezdiniz sevgi sözcükleri ile birbirinizi boğdunuz. Sabahta seni okula bıraktı." Gülümsemesi kulaklarına kadar yayılırken heyecanla hikâyesini anlatıyordu. Durum hiçte böyle değildi ama o bir romantikti. Doğruları ona anlatamazdım ama bu şekilde olmadığını anlasa fena olmazdı en azından içimdeki sıkıntıyla tek başıma mücadele etmek zorunda kalmazdım.

"Pek öyle değil. Geldi beni aldı beraber bir şeyler içtik. Şaraptan dolayı sarhoş oldum ondan sana mesaj atmasını istedim ve ona Bay iç çamaşırı ıslatan dediğini gördü." Bunu söylerken kaşlarımı çatmıştım ama Eylül'ün umurunda değildi hala sırıtıyordu.

"Daha sonra seks yaptık. Ama öyle romantik şeyler yoktu. O... O benden hoşlanmıyor sadece seks istiyor. Bunu açıkça konuştuk ama bu sürede onunla olmamı istiyor." Ben bile bu olanları anlamazken kızlar nasıl anlayacaktı ki? Şimdiden ikisinin de kafası karışmış görünüyordu. Alp beni darmadağın ediyor sonra tek dokunuşu ile tüm parçalarımı birleştiriyor-

du. Ona ait olmak çok hoşuma gidiyordu, onun bana yaptığı şeyler herkese çok sapıkça ve sadistçe gelse de ben her saniyesinden keyif alıyordum. Ama başta ona normal bir ilişki istemediğimi söylemiştim, oda bu fikri desteklemiş kendisinin de böyle bir ilişki yaşayamayacağını söylemişti. Kısacık zaman içinde benim duygularım hislerim tepe taklak olmuştu.

"Ona başta ilişki istemediğini sen söylemiştin Naz. Belki de onu sevdiğini söylemelisin onun hislerini öğrenmenin en kolay yolu ona sormak." İşte sorunda buydu benim ona bunu söyleyecek gram cesaretim yoktu. Onu seversem kaybederdim. Kesinlikle onu kaybetme düşüncesi bile içimi yakıyordu. Burcu'ya üzgün bir şekilde baktım.

"Bunu ona söyleyemem. Dediğim gibi bu sadece seks. Ona bunu söylersem kaybederim." Gözlerim dolmaya başlamıştı. Bunu anlayan Eylül yanıma gelerek bana sarılmıştı. İçimde yükselen ağlama istediğini geri ittim. Elleri sırtımda ki derin ize baskı yapınca ağzımdan bir çığlık koptu.

"Ne oldu Naz?" Ona ne diyeceğimi kafamda biraz toparlamaya çalıştım.

"Şey yok bir şey sadece sırtım et kesmiş biraz ağrıdı." Bana garip garip baktı ve yüzü aydınlandı.

Dün iyiydi ha? Eminim bacakların bütün gece iki yana açık durduğu için ağrıyordur." Yüzü neşelenmişti. Kahkahalarla gülüyordu Burcu ona katılma fırsatını tepmemişti. Bu pek öyle değildi ama bu halleri beni eğlendirdi ve bende gülmeye başladım.

***

Restorana gitmek için servise bindim. Sinem'le her zamanki gibi havadan sudan sohbet ettim. Sinem'in en sevdiğim yanı çok soru sormaması ve konuşmak istemediğim bir konu hakkında beni bunaltmamasıydı. Yolun çoğunda yeni

erkek arkadaşından bahsettiği için benimle ilgilenecek pek vakti kalmadı. Giyinme odasında hazırlanırken gözüm telefonuma kaydı. Hiçbir şey yoktu. Evet, daha sabah beraberdik, ama gün boyu en azından bir mesaj atabilirdi. Bende saçmalıyorum adam seks partnerine neden mesaj atsın ki? Kendi kendime kızıp telefonu dolabıma koydum ve iş için hazırdım. Şimdi en büyük sorunum Doğukan ile yüzleşecek olmamdı... Restoran bugün her zamankinden daha kalabalıktı. Doğukan ile bir iki sefer karşılaştım ama iş dışında bir şey konuşacak fırsatımız olmadı. Umarım bütün akşam bu şekilde iş dışında bir şey konuşmamıza gerek kalmazdı. Ona ne diyeceğim hakkında en ufak bir fikrim bile yoktu. Belki de beni zengin erkeklere kanca takan bir kız olarak görüyordu, gerçi benim hakkımda ne düşündüğünden çok onun arkadaşlığını kaybetmekten korkuyordum. Doğukan oldukça iyi bir arkadaştı, buraya geldiğim ilk günden beri bana karşı çok iyiydi. Yavaş yavaş mesainin sonuna gelmiştik bu yoğunlukta zamanın nasıl geçtiğinin bile farkına varmamıştım. Hiçbir şeyle ilgilenmeden doğrudan giyinme odasına gittim ve üzerimi değiştirdim. Sinem ile beraber restorandan çıktık tam kapıya gelmiştik ki bileğimde bir el hissettim. Yavaşça arkama doğru döndüm ve Doğukan ile göz göze geldim. Sinem ise bir iki adım sonra dönmüş bize bakıyordu.

Doğukan bana doğru bakarak; "Biraz konuşalım mı Naz?" diye sordu. Ben kararsızca kafamı salladım. Doğukan Sinem'e doğru dönüp; "Sen gidebilirsin servisi kaçırma. Naz'ı ben bırakırım." dedi ve ardından beni dışarıya yönlendirdi. Kafenin masalarından birine oturduk. Yüzünü inceleyince her zaman ki gibi gözlerinin içinin gülmediğini fark ettim. Yüzü sert değildi ama o gülümseyen suratı şu an yoktu. Çok daha ciddi ve tereddütlüydü. Bir şey demesini bekleyerek gözlerimi ellerime indirdim ve parmaklarımla oynamaya başladım.

"Alp Ataman'la mı çıkıyorsun?" Soruyu sorarken bana bakmamıştı az önce benim yaptığım gibi kafasını önüne eğ-

mişti. Acaba ona doğruyu mu söylemeliydim? Yalan söylesem bile eninde sonunda öğrenecekti. Uygun kelimeleri düşündükten sonra hafifçe boğazımı temizleyip konuşmaya başladım.

"Şey... Aslında tam manası ile öyle değil. Sadece görüşüyoruz diyelim." Gözlerinde çakan şimşekler yüzünden bakışlarımı kaçırmak zorunda kaldım. Yavaşça masanın üzerinde duran elime uzandı.

"Buna üzüldüm. Seni çok mutlu edebilirdim. Ama Alp Ataman ona dikkat etmelisin Naz. Zengin, çapkın bir adam kadınlarla olan geçmişini duymamış olamazsın? Seni üzmesine izin verme. Aranızda ki şey ciddileşmeden buna bir son ver. Seni kaybetmek istemiyorum o adam seni yok eder."

Kelimeleri oldukça yavaş ve yumuşak bir sesle sanki fısıldar gibi söylemişti. Herkes Alp Ataman hakkında bu kadar şeyi nasıl bilebiliyordu? Ben adamın adını bile daha önce duymamıştım. Kelimeleri kafamın içinde düşünürken eve gidince onun hakkında biraz araştırma yapmaya karar verdim.

"Merak etme kendime dikkat ederim. Uyardığın için sağ ol." Ona nezaketen gülümsedim yavaşça yerimden kalktım. Hemen yanıma geldi beraber otoparka doğru sessizlik içinde yürüdük. Araba ile eve doğru giderken sessizliğimizi bozdu.

"Aranızdaki bu şey ne zaman başladı?" Tam olarak onu gördüğüm an benim için başlamıştı aslında. Ama ciddi olarak ona servis yaparken beni okşaması ile başlamıştı, tabii ki bunu Doğukan'a söyleyemezdim.

"Sadece birkaç gündür. Dediğim gibi sevgili değiliz sadece görüşüyoruz." Bir süre bir şey demeden yola doğru baktı daha sonra kafasını bana çevirmeden konuştu.

"Daha eski olduğunu düşünmüştüm. Vip bölümünde senin servis yapmanı istediğinde tanışmıyor muydunuz?" Doğukan bunu söyleyince donup kaldım. Demek ki ilk karşılaşmamızda oda benden etkilenmişti ve vip için benim servis

yapmamı istemişti. Ama bunu neden yapmıştı, pekala iş çıkışında yanıma gelip benimle tanışabilirdi. Onunla seve seve konuşurdum. Hem de o akşam yanında misafiri vardı aklından ne geçiyordu, ilk fırsatta bunu ona sormayı düşündüm.

"O akşam, yani misafiri ile geldiği akşam benim servis yapmamı kendi mi istedi?" Çok meraklı görünmeye çalışıyordum umursamaz tavrım ile cevabımı beklemeye başladım. Sanki cevap vermesi saatler sürmüş gibi gelmişti.

"Evet, beni çağırıp bizzat senin servis yapmanı istediğini söyledi. Ben başta nedenini pek sorgulamadım ama geçen akşam gelip seni alınca..." sözünü keserek kendimi savunmaya başladım.

"Onunla restorana ilk geldiğimde çarpıştım hepsi bu ona servis yaptığım akşam kim olduğunu bile bilmiyordum." Dudaklarında dalga geçer gibi bir gülümseme belirdi.

"Pislik herif demek ki seni o zaman gözüne kestirmiş. Adam tam teşekküllü bir zampara..." Direksiyonu iyice sıkıyordu. Bir şey söylemedim onunla bu konu hakkında tartışmak istemiyordum. Kısa bir süre sonra evin kapısındaydık Doğukan'a teşekkür edip eve doğru yürüdüm. Ev karanlıktı kızların bu akşam evde olmayacağını tahmin etmiştim aslında.

Burcu'nun sevgilisi gelmişti Eylül ise zaten evde durmaktan pek hoşlanmıyordu.

***

Odamdan bilgisayarımı aldım, kendime sıcak çikolata yapıp salonda ki koltuğa kuruldum. Google'a girdim ve Alp Ataman yazdım önce wikipedia bir göz atmaya karar verdim. Titreyen parmaklarım ile yavaşça wikipedia sonuçlarına tıkladım. 22 Nisan 1980 doğumluydu. Aramızdaki yaş farkını düşününce kalp atışım hızlandı. İstanbul'da doğmuş üniversiteyi Amerika'da okumuş. Babasının ölümüne kadar yani 27

yaşına kadar Amerika'da yaşamış. Türkiye'ye döndüğünde babasının şirketi batmak üzereymiş ve o şirketi kurtarıp kısacık bir zamanda Ataman Holding'i dünyanın en iyi şirketleri arasına sokmuş. Başarılarını okudukça nabzım hızlanmaya başlamıştı. Annesinin Alp on beş yaşındayken öldüğünü okuyunca onun için içim buruldu. Kim bilir Alp ne kadar üzülmüştü? Annemi kaybetmek hayatımın en acı olayıydı ve atlatmam için yıllar geçmesi gerekmişti. Hala o anların kâbusları ile boğuşuyordum.

Wikipedia'dan çıkıp derin bir nefes alarak Google görseller kısmına tıkladım. Gördüklerim karnıma bir yumruk yemişim hissi verdi. Alp'in boy boy çekilmiş fotoğrafları vardı. Kiminde, belli davetlerde ve yemeklerde poz vermiş, kimi ise magazincilerin yakaladığı fotoğraflardı. Her fotoğrafta kalbime bıçak saplanmasına neden olan kızlar vardı. Her fotoğrafta başka bir kız... Farenin imlecini aşağı doğru sürükledikçe Alp'in yanında ki kadınlar değişiyordu. Birkaç resimde o restoranda yemek yediği sarışın vardı. Beraber çekildikleri fotoğraflardan birine tıkladım.

İsminin Handan Uca olduğunu öğrendiğim sarışının babasının Amerika'da Uca şirketinin sahibi olduğu yazıyordu. Alp ise bu şirketin ortağıymış. Handan Uca, babası, annesi ve Alp'in beraber çekilmiş yemek fotoğrafları gözüme çarptı. Alp hariç herkesin güldüğü fotoğraflar... O kadınla bu kadar çok fotoğrafının olması sinirimi diğer kadınlardan daha çok bozmuştu. Sanırım bu hiç normal değildi. Alp gerçekten herkesin dediği gibi bir kadın avcısı mıydı? Bu kadar sene erkeklere karşı kendimi koruduktan sonra neden Azrail'ime âşık olmuştum ki? Alp gerçekten beni üzecekti hem de çok...

Resimlere hipnotize olmuş gibi bakmayı sürdürürken telefonum çalmaya başladı. Sehpaya uzanıp arayan kişinin ismini görünce buz kestim. Ekranda kocaman Alp yazısı yanıp sönüyordu.

ON BİRİNCİ BÖLÜM

Telefonu açıp kulağıma dayadım ama bir şey söyleyemedim. Karşı taraftan onun sesini duyunca donup kalmıştım.

"Nazenin?"

Nefesimi düzenleyip; "Efendim." dedim.

Boğazını temizledi ve konuşmaya başladı. "Seni arayamadım. İşlerim çok yoğundu beklemediğim bazı sıkıntılar çıktı. Aslında bu gece görüşmek istiyordum ama acilen Amerika'ya gitmem gerekiyor." Gitmek mi? Amerika'ya ne zaman gidiyordu? Ne zaman geliyordu? En önemlisi o yokken ben ne yapacaktım? Kısacık zamanda ona o kadar bağlanmıştım ki onun yokluğunu düşünmek bütün vücudumun sızlamasına yol açtı. Titreyen sesim ile

"Ne zaman gidiyorsun?" diye sordum. Bir süre sessiz kaldıktan sonra konuştu.

"Aslında hemen, şu an havaalanındayım." Hemen mi? Gözlerimin dolduğunu hissettim. Bütün duygular aynı anda üzerime gelmeye başladı. Üzüntü, kıskançlık, ümitsizlik ama umursamaz görünmem lazımdı. Ona olan hislerimi anlamaması lazımdı en azından benden sıkıldıysa ve terk etmek istiyorsa bile gururum bende kalmalıydı. Şu an tek istediğim en azından Alp'e karşı onu korumaktı.

"Peki, iyi yolculuklar." Sanırım böyle bir cevap beklemiyordu. Herhalde diğer kızlardan uzaklaşırken onların ağlayıp sızlamalarını dinliyor ve bundan mutlu oluyordu. Evet, fiziksel acıyı seviyordu belki kalpleri acıtmaktan da hoşlanıyordu. Bu kadar kötü olabilir miydi? Uzunca bir süre bekledikten sonra genizden gelen sert ses tonu telefonun diğer ucundan duyuldu.

"Ne kadar kalmam gerek bilmiyorum. İşimi halleder halletmez döneceğim. Seni oradan ararım. Görüşürüz." dedi. Cılız sesim ile "Görüşürüz." deyip telefonu kapattım. Gözlerimden akmaması için kendimi sıktığım gözyaşları şimdi yanaklarımda sıcak bir iz bırakıp akıyordu. Ağlamamak için dişlerimi birbirine o kadar kenetlemiştim ki kendimi bırakır bırakmaz dişlerim ağrımıştı. Elimin tersi ile gözümdeki yaşları sildim. Ama hiçbir işe yaramadı, ben sildikçe yerine yenileri geliyordu. Tıpkı sorunlarımdan birinin gidip birinin geldiği gibi...

Bütün gece ağlamaktan şişmiş gözlerimi aralayınca güneşin doğmuş olduğunu gördüm. Yatağımın üstüne öylece yatmış ve uyuyakalmıştım. Yataktan kalkıp banyoya girdim. Ilık bir duş aldım. Gece eve geç gelen kızları uyandırmak için verdiğim çabaların sonunda derse gecikmelide olsa yetişmiştik.

Uzun süren blok derslerin ardından nihayet bugünde geçmişti. Ders boyunca telefonum sessizdeydi ve bir şey var mı acaba diye ona baktım. Tabii hiçbir şey yoktu. Üzüldüğümü belli etmemeye çalışarak kızların konuşmalarını dinliyormuş gibi yapmaya karar verdim.

"Dökül bakalım, neyin var?" diye bir ağızdan sordular. Eylül ve Burcu konuşmalarını keserek bana odaklanmışlardı. Montumdan çıkan bir iple oynamaya başladım ve yüzlerine bakmadan cevap verdim.

"Alp. O Amerika'ya gitti. İş ile ilgili acil bir şey dedi." Eylül beni rahatlatmak adına gülümsedi.

"Sen de şimdiden özledin değil mi? İşlerini halleder hal-

letmez dönecektir merak etme. Hem seni biraz özlemiş olur fena mı? Geldiğinde o özlem ile çıldırmış olacak ve sana defalarca orgazm yaşatacaktır." Kendimi gülümsemeye zorladım.

"Evet haklısın." Okulun önünde Burcu'yu bekleyen erkek arkadaşı bize kısaca merhaba diyerek Burcu ile birlikte arabaya binip gitmişti. Biz de Eylül'le eve doğru yola çıkmıştık. Eve yaklaşırken, ne zamandır aklımda olan şeyi Eylül'e sormaya karar verdim.

"Şey Eylül... Hani senin kullandığın bir ilaç vardı." Gerisini sormaya utanmış ve devam edememiştim tabi Eylül bu tarz konularda lep demeden Çorum'u anlıyordu.

"Doğum kontrol hapını mı diyorsun? Bende fazladan bir kutu var eve gidince sana onu veririm." dedi gülümseyerek. Gülümseyince bütün yüzü aydınlandı. Aslında Alp dönünce ona ihtiyacım olup olmayacağını bilemiyordum. Belki de döndüğünde, bir daha görüşmek istemeyecek ve başka bir seks partneri arayacaktı. Onun kadar mükemmel bir erkek neden seks partneri olarak tecrübesiz bir bakireyi istesin ki? Yine de o ilacı kullanmak istedim. İçimde hala ufak bir ümit vardı. Kahrolası...

Restoranda hayatımın en tatsız akşamını geçirdim. Alp tüm gün beni aramamıştı tabii ben de onu aramadım. Kafam sürekli onunla meşguldü hatta o kadar meşguldü ki iki masanın siparişini birbirine karıştırmış bir masaya da şampanya yerine şarap götürmüştüm. Sinem durumu fark edip neyim olduğunu sorunca onu da geçiştirmiştim. Giyinme odasında üzerimi değiştirirken, telefonum çalmaya başladı. Alp arıyordu... Nabzım yükseldi. Onun sadece araması bile beni heyecandan öldürüyordu. Telefonu açıp; "Efendim." dedim. Mükemmel ses konuşmaya başlayınca dizlerimin bağı çözüldü.

"Nazenin, kusura bakma seni arayamadım. Anca vakit bulabildim ve sana her şey yolunda demek istedim. Üç gün boyunca toplantılarım var. Çok sık arayamayacağım ama en kısa zamanda dönmeye çalışacağım." Sözleri buz gibiydi.

Hiçbir özlem belirtisi yoktu. Orada başka kızlarla özellikle Handan'la görüştüğünü düşününce midem bulanıyordu. Sesimi düzenlemek için bir süre bekledikten sonra; "Tamam, burada da her şey yolunda. Ben de çok yoğunum zaten ne zaman istersen o zaman ara." Ona aynı soğuklukta cevap verdim. Karşı tarafta derin bir nefes aldığını duydum.

"İyi geceler Nazenin." deyip benim bir şey dememi beklemeden telefonu kapattı. Telefon elimde öylece kalakaldım. Sinem bana kilitlenmişti ve yanıma oturup elini omzuma koydu.

"Bir sorun mu var Naz?" Gözlerimden kurtulmak için çırpınan yaşları kovalayıp ayağa kalktım.

"Hiç, yok bir şey." Bana doğru bakıp; "Sorunlu bir erkek arkadaş mı?" İlk defa bir şeyi merak ediyordu. O kadar kötü mü olmuştum gerçekten?

"Sayılır, aslında tam olarak erkek arkadaş sayılmaz ama sorunlu olduğu kesin." Bu söylediğim karşısında gülümsedi ve çantasını omzuna taktı birlikte servise doğru yürürken beni neşelendirmek için sürekli konuştu.

***

Üç gün boyunca Alp'ten tek bir telefon bile almadım. Artık kesinlikle benden sıkıldığına emindim. İçimin yangını o kadar büyüktü ki hiçbir şey o yangını söndüremiyordu. Doğukan bir şeyler olduğunu hissetmiş üç gün boyunca beni bir an yalnız bırakmamıştı. Hatta eve gelip Eylül, Burcu ve benimle patlamış mısır, çay, film keyfi bile yapmıştı. Gerçekten komik ve nazikti. Onun gibi bir erkek arkadaş, bir kızı asla üzmezdi. Kızlarda ona bayılmış sürekli onu bana övüp durmuşlardı. Sanırım onlarda Alp'in benden sıkıldığını düşünüyorlardı. O yüzden beni Doğukan ile yakınlaştırmaya çalıştıklarını hissediyordum. Alp olmadan önceki hayatıma dönmek istiyor-

dum, ama başaramıyordum çünkü artık her zerrem onun esiri olmuştu. Vücudumda dokunmadığı tek zerre kalmamıştı. Her yerime nüfuz etmiş beyaz kâğıda dökülen mürekkep gibi her yere yayılmıştı. Kâbuslarım bile değişmişti. Artık o kahrolası akşamı görmüyordum. Kâbuslarımda Alp'i Handan'ın kollarında görüyordum. Bu inanılmaz canımı yakıyordu. O kadını bu kadar kıskanmamın sebebini bilmiyordum ama çıldırıyordum. Bugün onsuzluğumun dördüncü günüydü. Dört asır gibi gelen dört gün...

Restorana Doğukan ile gelmiş ve kendimi yine her zaman yaptığım gibi tamamen işime odaklamıştım. Bu yüzden Doğukan'ın bana yaklaştığını bile fark etmedim.

"Naz, şey... Vip bölüm oda bire gider misin? Orada sana ihtiyaç varmış." Bunu söyledikten sonra bir şey dememe fırsat vermeden yanımdan hızla uzaklaştı. Oldukça soğuk hatta sinirli bir şekilde söylemişti ya da bana öyle gelmişti. Ama ben o odada servis yapmak istemiyordum. O oda Alp'e servis yaptığım odaydı ve onunla ilgili her anım orada tekrar canlanacaktı. Bir süre öylece kaldıktan sonra yapacak bir şeyimin olmadığını fark ettim merdivenlere yöneldim. Yavaşça yukarı çıkıp malum odaya doğru yürüdüm. Alp'e servis yaptığım odaya... Beni becermek istediği odaya... Bağıra bağıra küfür etmek istiyordum...

Odanın önüne gelince kapıyı yavaşça açtım. Oda yine karanlıktı. Akvaryumlar dışında hiçbir ışık yoktu. Biraz ilerleyince camın önünde dikilen gölge olduğum yere çakılmamı sağladı. Dünyadaki en geniş omuzlar en mükemmel vücut arkası dönük bir şekilde karşımda dikiliyordu. Ne yapacağımı şaşırmıştım. O burada mıydı gerçekten? Bana mı gelmişti? Şu an koşup ona sarılmak ve güçlü kollarının arasında kaybolurken erkeksi kokusunun ciğerlerime dolması için derin derin onu koklamak istiyordum ama yapamazdım bu çok fazlaydı. Ben düşüncelerim ile boğuşurken titreyen ellerimde tuttuğum, menü elimden kaydı zeminde sessiz ambiyansı

bozan bir gürültü çıkardı. Tam o anda mükemmel gölge bana doğru döndü. Yüzünde ki ifadeyi seçemiyordum. Ya ayrılık konuşması yapmaya geldiyse? Ben ne yapardım? Telefonda olduğum kadar soğuk durabilir miydim? Gözlerim yanmaya başlamıştı ki genizden gelen sesi odada ve kulaklarımda yankılandı.

"Nazenin... Yanıma gel hemen..." Bay dominant aklımı başımdan alıyordu. Kendimi onu dinlemek zorundaymışım gibi hissediyordum hiçbir şey demeden ona doğru yavaşça yürüdüm. Yavaş adımlarımda bile ona kavuşmak için yanıp tutuşan tatlı bir telaş hâkimdi. Tam önüne gelince durdum. Yüzüne bakmamak için gösterdiğim ekstra özenin karşılığını ağlamayarak almak istiyordum. Ben gözyaşlarımın hücuma kalkmaması için uğraşırken Alp'in elini çenemde hissettim. Kafamı yukarı doğru kaldırıp suratımı gözlerine sabitledi. İstanbul'un ışıkları yüzünü aydınlatıyordu bir tür sanat eseri gibiydi bu ışıklar muhteşemliğini daha da ortaya çıkarıyordu. Koyu mavi gözleri beni delip geçiyordu. Yine yüzü ifadesizdi. Hiçbir şey okunmuyordu. Ne düşündüğünü deli gibi merak ediyordum. Uzunca bir süre bana baktıktan sonra dudaklarını dudaklarıma yaklaştırdı. Beni daha önce hiç öpmediği bir şekilde öptü. Bu öpücük sıradan bir öpücük değildi. Her zaman ki gibi ısırırcasına değildi. Bu öpücükte her şey vardı. Açlık, özlem, aitlik her şey Alp'in dudaklarından benim dudaklarıma akıyordu. İlk şaşkınlığı atlatır atlatmaz, bende onun yumuşak dudaklarına karşılık verdim. Öpüşümüz bir süre sonra derinleşti ve nefeslerimiz odayı doldurdu. Kendini geri çekip yüzüme baktı. Şu an gördüğüm şey mutluluktu. Onun yüzünde mutluluğu gördüğüme yemin edebilirdim. Ama o ifadenin silinmesi de uzun sürmedi.

"Gelmişsin... Neden haber vermedin?" Daha düzenleyemediğim nefesimle ona sorumu yönelttim.

"Aniden karar verdim, haber vermeye fırsatım olmadı. Seni görmek istedim." Masaya oturup gözlerini bana dikti. O

an masada iki kişilik şarap ve meze servisi olduğunu fark ettim. Karşı sandalyeyi işaret ederek bana;

"Otur." dedi.

"Çalışma saatleri içindeyim seninle burada oturamam." Sinirli bir şekilde soludu.

"Görevin bana hizmet etmek değil mi?" Lanet olasının gözlerinde yine o ateş yükseliyordu. Neden bu kadar çabuk sinirleniyor ki?

"Seninle konuşmak istiyorum. Otur. Şimdi." Sözcükleri arasında birer nefeslik boşluk bırakarak konuşunca her şeye ikna olmaya hazır duruma geliyordum.

Ona itaat ederek sandalyeye oturdum. Kadehime bordo renk şarabı doldurdu. Kendininkinden bir yudum aldı. Odada derin bir sessizlik vardı. Konuşmuyordu ve ben meraktan ölmek üzereydim. Beni terk mi edecekti? Sıkıldığını mı söyleyecekti? Ya da daha kötüsü başkasını mı bulmuştu? Kafamda ki düşünceleri uzaklaştırmak için boğazımı temizleyip ben konuştum.

"Seni dinliyorum." Şarabından büyükçe bir yudum daha aldı ve gırtlağından gelen hırıltı gibi ses ile konuştu.

"İlişkimiz hakkında konuşmak istedim." Duraksadı... Lanet olası konuş burada bayılmak üzereyim. Benden bu kadar çabuk mu sıkılmıştı? İyi ama o öpücük neydi veda öpücüğü müydü?

"Başta senin tecrübesiz olduğunu fark etmiştim. Yani benim dünyamdan olmadığını biliyordum. Daha önce hiç kendi dünyamdan olmayan bir kadınla birlikte olmadım." Evet, işte benim tecrübesiz olduğumu düşünüyordu. Onun beklentilerini karşılayamıyordum. Gözlerim cayır cayır yanarken sinir bozucu gözyaşlarım çıkışa doğru koşuyordu.

"Seninle bu yüzden sınırları ve kuralları olan bir sözleşme imzalamak istemedim. Birlikte bunu keşfetmek istedim. Seninle bunu denemek istedim."

Boğazını temizleyerek gözlerini göz bebeklerime dikti.

"Seninle yaptığım her şey hayallerimin ötesindeydi. Bu yaptıklarımızdan inanılmaz zevk alıyorum. Ben buna seninle devam etmek istiyorum Nazenin... Benim kölem olmanı istiyorum... Sadece bana ait olmanı istiyorum. Sana sahip olmak istiyorum. Senin efendin olmak sana hükmetmek istiyorum." Bu duyduklarım gerçek miydi? Gözlerim ile onu inceliyorum ifadesi çok içtendi. Kulaklarım bana bir oyun oynamıyordu demek ki? İçimde inanılmaz bir rahatlama oluştu. Ne zamandan beri kendini beğenmiş yakışıklı bir adamın kölesi olma fikri beni bu kadar mutlu ediyordu? Kendimi onun o güzel ağzından ne çıkarsa yapmaya hazır hissediyordum.

"Ya sen Nazenin? Sen yaptıklarımız ile ilgili ne düşünüyorsun? Bunlar seni rahatsız ediyor mu?" Bu soruyu sorduktan sonra delici gözlerini suratıma dikmiş, merakla benim cevabımı bekliyordu. Soruyu kafamda biraz düşündükten sonra cevabımın zaten hazır olduğunu fark ettim.

"Hayır, şey... Hepsi çok güzeldi." Cevabım onu çok mutlu etmişti. Derin bir nefes verdi ve şarabının son yudumlarını kafasına dikti. Oldukça rahatlamıştı. Tabii bende çok rahatlamıştım. Yerinden kalkarak elini bana uzattı ayağa kalktım. Kafamı kaldırıp gözlerimi güzel gözlerine odakladım. Gözlerimiz birbirleri ile dans ediyordu. Nefes kesici... Elini cebine atarak siyah kadife bir kutu çıkardı. Ben ise nefesimi tutmuş bekliyordum. Kutuyu yavaşça açtı içindekini görünce resmen şok olmuştum... Kolye... Ucunda asma kilit olan bir kolye. Kolyenin zinciri parıl parıl parlıyordu. Kesinlikle gümüş veya altın değildi. Ucunda ki asma kilit küçük küçük bir sürü pırlanta ile bezenmişti. İnsanın gözünü çıkarıyordu. Yutkunarak kafamı kaldırdım. Bir şey söyleyecek miydi? Bunu takmamı mı bekliyordu?

"Bunu takmanı istiyorum. Sadece bana ait olduğunun bir simgesi olarak." Kolyeyi eline aldı ve boynuma doğru yaklaştırdı.

"Alp... Bu çok güzel ama ben bunu takamam. Bu çok değerli bir şey." Zayıf sesimi duyunca gözlerinde yine ateşler belirdi. Bundan hiç memnun olmamıştı. Daha sert bir ses tonuyla konuşunca yerime çakıldım.

"Değerli insanlar değerli şeyleri hak ederler. Bir daha bana karşı gelirsen canını yakarım Nazenin. Eğer benim olarak kalmak istiyorsan bunu takacaksın. Eğer istemiyorsan gitmekte özgürsün. Ben senin efendinim görevin bana itaat etmek." Sinirli konuşması anında buz kesmeme neden olurken tek kelime edememiştim. Gitmek mi? Bunu asla düşünmemiştim bile... Onun olmak, ona ait bu benim istediğim şeydi.

"Söyle Nazenin. Beni kabul edecek misin? Efendin olarak bana itaat edecek misin? Heyecandan sesimin nasıl çıkacağını bilmediğim için başımı sallamakla yetindim.

"Söyle dedim. Baş sallamak bir cevap değil!" Bu sefer sesi bir kademe daha yükselmişti yutkundum.

"Kabul ediyorum." Kolyeyi boynuma geçirdi. Klipsi olmadığını o anda fark ettim. Kolye kutusunda ufak bir zincire asılmış ufak bir anahtar duruyordu. Anahtarı kolyenin kilidine yerleştirdi ve kolye kilitlendi tıpkı kalbimin kapısını kendi üzerinden kilitlediği gibi artık bedenimin kilidini de boynuma takmıştı. Anahtarı cebine atarken bana hafif bir tebessüm ile baktığını hissettim. Harika o anahtar olmadan, bu göz çıkaran kolyeyi boynumdan çıkaramayacaktım. Biraz geri çekilip boynumda parlayan kolyeye baktı. Memnun gülümsemesi tüm yüzüne yayıldı. Beni göğsüne bastırdı kafamın tepesinde sıcak nefesini hissederken konuştu.

"Benimsin..." Hırıltılı sesi alt taraflarımı elektriklendirdi.

"Evet, efendim." Bir adım gerileyerek yüzüme baktı. Gülümsemesi oldukça belirgindi. Onu memnun etmek beni neden bu kadar mutlu ediyordu?

"Çabuk öğreniyorsun benim küçük zevk kölem." Dudaklarıma ıslak ve sıcak bir öpücük kondurdu.

"Gitmem gerek halletmem gereken bir iki iş var. Yarın çalışıyor musun?" Benden uzaklaşınca her yanımı bir soğuk sardı. Ondan uzak kalmak bedenimi zayıf düşürüyordu.

"Yarın izinliyim."

"Peki ya okul?"

"Okulumda yok." diye cevapladım.

"Güzel. İş çıkışı seni alırım. Yarın tüm gün benimlesin." Ah evet onunla olma fikrini düşünmek bile harika. Ondan uzak kalmaya dayanamıyorum.

"Eve uğramam lazım. Hazırlıklı değilim evden bir şeyler almam gerekli." Dudaklarının kenarları hafifçe kıvrıldı. Elimi tutup dudaklarına götürdü.

"Buna hiç gerek yok ben her şeyi hallederim. Görüşürüz." O odadan çıkarken hiçbir şey diyemedim. Öylece kalakaldım. Daha ne kadar mükemmel olabilirdi ki? İki sözü ile ayaklarımı yerden kesiyordu. Onun varlığı odayı terk edince elimi boynumdaki kilide götürdüm. Bunu bana bir tasma gibi takmıştı çok aşağılayıcı ama neden kendimi mutlu hissediyordum? Alp'in bana hissettirdikleri neden bu kadar yoğun? Kölesi olmamı istemesi beni neden mutlu ediyor? Lanet olsun ben ne çeşit bir psikopatım? Ilık gözyaşlarım yanaklarımdan süzüldü. Dizlerimin üzerine çöktüm. Umarım Alp bana merhamet ederdi. Bu şey bittiğinde canımın yanacağını bile bile elimi ateşe sokuyordum.

Biraz sakinleşince lavaboya girdim. Yüzümü yıkadım ve kendime geldim. Aynada parlayan kolyeme gözüm takıldı yakamdan apaçık gözüküyordu. Keşke bir iki düğmem daha olsaydı diye düşündüm piç herif herkesin görmesi için böyle bir şey seçmişti kesin. Bedenimdeki titreme geçtikten sonra masayı topladım yavaşça aşağı kata işime geri döndüm. Doğukan'ın gözü üstümdeydi. Her zamankinden sinirli ve endişeli görünüyordu. Restorandaki işler bitince oyalanmadan giyinme odasına girdim kot pantolonumu siyah kazağımı ve

ceketimi giydim. Hızlıca ayağımdaki topuklu ayakkabıları botlarımla değiştirdim. Aynada kendime baktım saçlarım darmadağın görünüyordu, lastik tokamı çözüp saçlarımı serbest bıraktım, ellerimi aralarında gezdirip biraz düzelttim. Sinem arkada bana bakıyordu.

"Çıkışta seni kim almaya geliyor bakalım." Yüzünde muzip bir gülümseme vardı.

"Buda nereden çıktı." Şaşırmış bir şekilde arkamı döndüm.

"Genelde kendine hiç bakmadan giyinip çıkarsın, aynada bu kadar kendine baktığına göre kesin biri geliyor. O boynundaki nefes kesen kolyeyle bir ilgisi var mı?" Onun hayret verici sözlerini dinlerken gözlerimi devirdim. Sinem Eylül'leşmeye mi başlıyordu?

"Şey... Ciddi bir şey değil. Sadece bir adam." Ona cevap vermeden geçiştirmek istemiyordum. Kısa zamanda gerçekten bana iyi bir arkadaş olmuştu.

"Seksi bir adam mı? Merak ettim, açıkçası erkeklerle ilgilenen bir kıza benzemiyorsun." Gülümsemesi bulaşıcıydı. Bende gülümsemeye başladım.

"Sanırım... Oldukça." Kısa cevaplarımın ardından kıkırdayarak çıkışa doğru yürüdük.

Lobide elleri ceplerinde Doğukan bekliyordu. Beni görünce yanıma doğru yürüdü söyleyecek bir şeyi varmış gibi görünüyordu. Sinem bana şapşal şapşal sırıtarak;

"Seksi adam Doğukan deme bana." dedi. Doğukan bunu duyduğunda duraksadı Sinem'in ise yüzünde hınzır bir sırıtış vardı. Şaşkın şaşkın suratına bakarak

"Tabii ki de hayır..." dedim. Doğukan'ın çenesi belirgince kasıldı.

"Nazenin konuşabilir miyiz?" Ben sorusuna cevap vermeye fırsat bulamadan, karşıdan hızla gelen Alp'in iri bedenini fark ettim. Bonus'ta geldiğine göre işler biraz daha çorba olabilirdi. Telaştan ellerim buz gibi olmuştu. Hatta koluma

girmiş olan, Sinem bile gerginliğimi hissetmiş bana garip bir ifade ile bakıyordu. Alp tam önümüzde durdu baştan ayağa göz kamaştırıcıydı. Doğukan'a gözdağı veren sert bir bakış attıktan sonra Sinem'e hafif bir baş selamı verdi.

Ardından bana elini uzattı, "Sevgilim hazırsan gidelim mi?" Ağzım resmen açık kaldı. Piç kurusu az önce bana *'sevgilim mi'* demişti? Doğukan'ın sık nefesini duyuyordum. Etraftaki gerginliği hissedince Sinem'in eli kolumdan yavaşça çekildi. Ben ise Alp'e doğru bir adım attım. Elimi yakalayıp, sıkıca tuttu beni kendine çekip belime sarıldı.

Kapıya doğru dönerken Sinem ve Doğukan'a bakarak; "İyi geceler, sonra görüşürüz." dedim. Doğukan bir şey demedi gözlerini dikmiş öylece ikimize bakıyordu aynı şaşkınlığı bende taşıdığım için onu yadırgamadım. Sinem gülümseyerek. "Çok seksi." dedi. Bu söylediğine bende güldüm.

Yanımdaki taş adam bunu duymamıştı. Beni kapının önünde duran nefes kesici siyah spor arabaya bindirdi. Daha önce bu arabasını görmemiştim ama şimdiden hayran olmuştum koltuğuna iyice gömüldüm. Emniyet kemerimi bağlayıp, sürücü koltuğuna geçti. Hızlı bir manevra ile aracı çevirip restorandan çıktık. Ona bakmaktan kaçınıyordum gözlerim o hariç aracın her noktasında geziniyordu en son çareyi kafamı öne eğmekte buldum.

"Kölen olduğumu sanıyordum, sevgilin değil." Bana şaşırmış gibi baktı ve çenesinin gerildiğini hissettim. Gözlerindeki ateşten bahsetmiyordum bile. O alevler benim her yanımı sarıyordu.

"Burada önemli olan nokta bana ait olman. Gerisi sadece önemsiz detaylar..." Ciddi ses tonu duygularıma çarparken bedenim titredi.

"O çocuk, bunu fark etse iyi olur. Yanına yaklaşmasından hoşlanmıyorum, işini seviyorsa senden uzak durması gerek." İşte şimdi kan beynime çıkmıştı. Lanet olası onu işten çıkara-

bilirdi. Doğukan gibi iyi bir insanın benim yüzümden kovulmasını istemiyordum. Yüzüne bakıp en yüksek ses tonumla onunla konuşmaya çalıştım.

"Hayır, bunu yapamazsın, onu kovamazsın. Alp o sadece benim için endişelenen bir arkadaş. Lütfen..." Yola bakmaya devam ederek oldukça sakin bir şekilde cevapladı.

"O zaman ona sevgili olduğumuzu söylemeni istiyorum. Anladın mı? Benim olduğunu bilmeli." Kafamı aşağı yukarı salladım. Bu fikirden hoşlanmasam da dediğini yapacaktım.

ON İKİNCİ BÖLÜM

Evine varınca, kapımı açtı ve elimi tutarak beni içeri yönlendirdi. Bu sefer doğrudan asansöre doğru yürüdü, üçüncü kata çıktık. Siyah salonda şömine yanıyordu. Karşısındaki sehpaya şarap, meyve ve kuruyemiş tabakları hazırlanmıştı. Üzerimden ceketimi ve çantamı alıp asansörün yanındaki askıya astı. Restorandan çıkmadan kızlara mesaj atıp Alp ile kalacağımı haber vermiştim, telefonumu çantamdan almaya ihtiyacım yoktu. Kendi ceketini ve kravatını da çıkardı, gömleğinin kollarını el çabukluğu ile kıvırıp katladı. Gömleğinden iki düğmeyi bana bakarak açtı. Lanet olası pislik çok yakışıklıydı tüm görsel duyularıma hitap ediyordu... Ben onu incelerken bana doğru yürüdü ve yanıma oturdu. Şarap kadehine uzandı.

"Şarap?" Bunu sorarken suratında belli belirsiz bir sırıtma oluştu. O akşamki hadiseyi hatırlamış olmalıydı.

"Hayır, sanırım içmesem daha iyi." Gülmesini bastıramadı dişleri dudaklarının arasından görünürken gözleri de kirpiklerinin ardında gizlenmişti kendi kadehine şarabını doldurdu.

"Şarap içince çok tatlı oluyorsun." Ah demek şarap içip sapıtınca tatlı oluyorum ha. Şimdide benimle dalgamı geçiyorsun Bay Mükemmel?

"Tatlı olmuyorum, sadece rezil oluyorum." Hafifçe kıkırdadım.

"Geçen sefer beni çok eğlendirmiştin ve bu kesinlikle tatlıydı. Meyve suyu ister misin ya da başka bir şey?" Yanımızdaki servis arabasına içecekler dizilmişti.

"Meyve suyu olabilir." dedim. Uzanıp vişne suyunu alarak bardağıma doldurdu. Vişne suyunu sevdiğimi nereden biliyor ki?

"Vişne suyu sevdiğimi nereden bildin." Bana doğru dönüp gülümsedi. Dudaklarıma tatlı bir öpücük kondurdu.

"Tahmin ettim. Seni tanımaya çalışıyorum. Gerçi bu biraz zor pek bir şey anlatmıyorsun." Saçlarımı kulaklarımın arkasına sıkıştırırken yüzümü inceliyordu.

"Sende pek bir şey anlatmıyorsun." Elini saçlarımdan çekip önüne döndü. Demek ki, onunda benim gibi sırları vardı, sırları olan insanları hemen fark ediyordum. Acılar ve sırlar bunları taşıyanlar tarafından anlaşılıyordu. Alp kesinlikle sırlarla doluydu. Benimkileri bilmesini istemiyordum ama onunkileri deli gibi merak ediyordum. Şarabını içmeye devam ederken onu izledim. Mükemmel yüz hatlarını ne kadar da özlemiştim. Varlığı bile bana ne kadar iyi geliyordu. Onu izlediğimi fark edince duraksadı ve bana doğru döndü. Yüzünde memnun bir gülümseme vardı.

"Benim olmayı kabul etmene sevindim. Seninle olması çok hoşuma gidiyor. İnanılmaz derecede seksisin." *Ah Alp, sende inanılmaz seksisin ve bana böyle yiyecekmiş gibi bakınca kendimden geçiyorum.* Yanaklarımın kızardığını hissettim, uzanıp yanaklarıma elinin tersi ile dokundu ve elini yüzümden boynuma doğru kaydırdı. Ufak bir iç çekiş ile ona karşılık verdim.

"Çok sıcaksın terledin mi? Şömineyi kısmamı ya da kapatmamı ister misin?" *Emin ol şu an vücudumdan yükselen ısının şömine ile bir ilgisi yok, o çok masum Bay Mükemmel ateşimi yükselten sizsiniz.*

"Hayır, sıcağı çok severim." Bunu söyleyince yüzünde hınzır bir gülümseme belirdi. Aklına sanki bir şey gelmiş gibi bana baktı. Aklına gelen her neyse pek masum bir şey olmadığını tahmin edebiliyordum. Gözlerinde ateşler yakacak kadar yaramaz bir şeyler olmalıydı.

"Bunu söylediğine pişman olacaksın küçük zevk kölem... Gel senin için güzel bir oyunum var."

Elimi tutup beni zevk odasına doğru yönlendirdi. Onun bana yapacaklarını her zaman merak ediyordum. Her anı beni heyecanlandırıyordu. Bu bizim aramızdaki kesinlikle sadece seks olamazdı. Seks gibi basit bir şey bizim aramızdaki ile aynı olamazdı. Bütün bedenim ürperirken, odanın kapısını açtı ve beni içeri yönlendirdi. Ellerini tenime değdirerek uzanıp kazağımı çıkardı. Pantolonumun düğmelerini de büyük bir titizlikle açtı. Pantolonu kalçamdan indirirken ellerini bacaklarıma sürttü bu temas ile irkildim, pantolonun içinden çıkınca kırmızı sutyen ve külotum ile kalmıştım. İç çamaşırlarıma bakarken yüzüne iştahlı bir gülümseme belirdi. Sanki dünyanın en lezzetli yemeğine bakıyormuş gibi bakıyordu bana. O, bana bu şekilde bakınca kendimi inanılmaz hissediyordum. Bir şey demesini bekleyerek yüzüne baktım.

"Kırmızı sana çok yakışıyor." Gözleri parlıyordu. Ellerini kalçama külotumun başlangıç noktasına koydu. Sıcak ve sert ellerini yukarı doğru yavaşça gezdirince titredim. Elleri boynum indiğinde nefes almayı tamamen bırakmıştı. Başparmakları usul usul boynumu okşuyordu.

"Çok seksisin." Fısıltı halinde çıkan sesi beni eritti. Gömleğine uzanıp düğmelerini göğsü iyice gözükecek şekilde açtı. Sanırım soyunmayacaktı onu çıplak görmeye bayılıyordum ama şu an bu dağınık hali nefesimi kesmişti. Arkama geçip saçlarımı tepemde topuz yaptı topuzu büyük mandallı bir toka ile tepeme tutturdu. Ellerini saçlarımdan sırtıma kaydırdı. Omurgamdan yavaşça kaydırdığı sert ve sıcak elleri düşüncelerime hükmediyordu. Sutyenimi tek hamle ile açarak

askılarını kollarımdan kurtardı sutyenin yere düşmesini izledi. Külotumun kenarlarına tekrar parmaklarını dayadı onu da aşağıya doğru yavaşça sıyırdı. Şimdi tamamen çıplaktım. Savunmasız... Ve ona ait...

"Bekle." dedi. Perdenin arkasına geçti, elinde siyah büyük bir minder ile döndü. Minderi odanın ortasında duran iki metal direğin arasına yerleştirdi. Tekrar perdenin arkasında kayboldu bu sefer elinde küçük siyah bir tabure ile tekrar döndü. Tabureyi minderin hemen yanına ortalayarak yerleştirdi. Ciddi ifadesinden hiç ödün vermiyordu. Ben ise ne yapacağını merak ediyordum. Şimdiden heyecanlanmış ve soluk soluğa kalmıştım. Bilerek bu şeyleri ağırdan alıyordu beni bekletmek ona zevk veriyordu anlaşılan, meraktan çıldırmak üzereyim. Bay karanlık fantezinin planlarını çok merak ediyordum. Tekrar perdenin arkasında kayboldu, elinde iki adet kelepçe iki adet zincir ve kırmızı bir göz bandı ile döndüğünde çok ilginç şeylerin peşinde olduğundan emindim. Ayakları çıplaktı ve pantolonunun paçalarını biraz kıvırmıştı. Bu şekilde çekici olması hiç adil değildi. *Bay iç çamaşırı ıslatan...* Bana doğru yürüdü tam önümde dikilip dudaklarıma açlıkla öpmeye başladı onun dudakları ile benim dudaklarım bir araya geldiğinde dünya dönmeyi bırakıyor ay ve güneş istifa edip çekip gidiyordu. Evren, zaman, mekân her şey ama her şey bir hiçliğe gömülüyordu. Geri çekildiğinde nefes nefeseydim. Konuşmaya başlayınca onunda sesinin titrediğini fark ettim. Bay Mükemmel heyecanlanıyordu demek... Onu heyecanlandırdığımı bilmek beni güçlü hissettiriyordu.

"Nazenin bana güveniyor musun?" Gözlerimi kaçırmamam için çenemi tutup kafamı sabitledi ve gözlerini gözlerime dikti. Ona güveniyor muydum? Daha doğrusu ben kimseye güveniyor muydum? Kendime bile güvendiğim söylenemezdi. Buna ne cevap vermeliydim? Ona güvensem canım çok yanacaktı, kesinlikle fiziksel acı umurumda bile değildi korktuğum kalbimi ve ruhumu acıtmasıydı. Onlar

zaten çok yaralıydı ve en ufak bir darbesi beni yok ederdi. Uzun uzun düşündüm. Bana yaptıklarını geçirdiğimiz zevk dolu saatleri. Şimdiye kadar bana dayanamayacağım bir şey yapmamıştı. Fiziksel acı vermesi beni korkutmuyordu bunları yaparken oldukça bilinçli ve tecrübeli görünüyordu. Derin bir nefes aldım.

"Evet... Sana güveniyorum." *Lütfen Alp lütfen güvenimi boşa çıkarma kalbim ve ruhum bende kalsın bedenim senin kölen olsun...*

Dudakları yukarı doğru kıvrıldı. Uzanıp dudaklarıma uzun bir öpücük kondurdu. Belimi tutarak mindere doğru yönlendirdi.

"Mindere sırt üstü uzan Nazenin." Hiç tereddüt etmeden dediğini yaptım, minderin soğuk yüzeyi ürpermeme neden oldu. Yanıma eğildi ellerimi birbirine kelepçeledi ve zincirin klipsini kelepçelerin ortasına geçirdi. Diğer taraftaki klipsi de metal direğe taktı. Ellerim başımın üzerinden direğe zincirlenmişti bir santim bile kıpırdatamıyordum. Ayaklarıma doğru ilerledi bu sefer soğuk kelepçe ile ayaklarımı hareketsiz hale getirdi. Diğer zinciri de ayarlayıp karşıda duran metal direğe sabitledi. Tamamen savunmasızdım hareket bile edemiyordum. Hatta kelepçeleri hafifçe oynatmam bile bileklerimi acıtıyordu. Bunların izini yarında taşıyacaktım. Bana doğru geldi.

"Hareket edebiliyor musun?" Yerimde biraz kıpırdandım ama hayır hareket edemiyordum.

"Hayır, efendim şimdi tamamen savunmasızım." Hafifçe gülümsedi.

"Güzel..." Dudaklarıma bir öpücük kondurdu göz bandını takıp yan taraftan sıkıca bağladı. Hiçbir şey göremiyordum ve bu beni daha çok heyecanlandırıyordu sanki bir anda görme dışındaki tüm hislerim elektrik şartelinin devreden çıkıp jeneratörün devreye girmesi gibi ortaya çıkmıştı. Merak etmemi istiyordu. Beni orada uzun bir süre yalnız bıraktı, tam beni unuttuğunu düşünmeye başlamıştım ki kibrit sesi duymamla

irkildim. Beni yakmayacaktı değil mi? Zaten onun yüzünden içim alev alev yanıyordu şimdi gerçekten yakmasını istemiyordum. Güvenli kelimeyi söylemeyi düşündüm ama hemen vazgeçtim merak ediyordum ve ona güveniyordum bana dayanamayacağım bir şey yapmazdı. Kibrit sesini tekrar duydum birkaç saniye sonra tekrar...

"Korkuyor musun?" Heyecandan kuruyan dudaklarımı yalayarak ıslattım.

"Hayır, hayır efendim. Korkmuyorum..." Bir kibrit sesi daha duyuldu.

"Güvenli kelimen neydi? Hatırlıyor musun?" Evet, en sevdiğim meyveydi unutmam mümkün değildi.

"Evet hatırlıyorum." Odada çiçekli bir koku vardı. Bunlar mum muydu? Mum kokusu alıyordum. Sanırım kokulu mumlar yakarak romantik bir ambiyans yakalamaya çalışıyordu. Bay romantik mi olmak istiyordu? Hiç sanmıyordum...

"Kullanman gerekirse kullanmaktan çekinme." Kullanmak istemiyordum en azından şimdilik. Merakla ne yapacağını beklemeye başladım. Taburenin üzerine oturduğunu hissettim. Ellerini boynuma götürdü, kolyemin zincirinin etrafında parmaklarını gezdirdi ona ait olmamın sembolünden güç çekiyor gibiydi. Uzanıp kilide dokundu muhteşem eller boynumdan aşağıya göğüslerime doğru kaydı. Meme uçlarımdan birini kavrayıp sertçe sıkınca irkildim diğer meme ucuma daha kuvvetli bir baskı uyguladı ufak bir çığlık ağzımdan kaçtı. Ellerini yavaşça her yerime maksimum şekilde temas ederek göbeğime kaydırdı göbek deliğimin etrafında daireler çizmeye başlamıştı ve ben tir tir titriyordum. Maharetli elleri daha aşağılara kaydığında artık nefeslerim odayı dolduruyordu. Olmasını istediğim yerdeydi kadınlığımın tam üzerinde...

"Çok pürüzsüz..." Sesi genzinden bir hırıltı ile çıkınca kasıldım.

Uzanıp parmaklarıyla klitorisime ufak ufak masaj yap-

maya başladığında nefes nefese inliyordum. Her zamankinden daha yoğun hissediyordum. Hatta biraz daha dokunursa orgazm olabilirdim. Bunu anlamış olmalı ki, ellerini bacak aramdan çekti. Şimdi bekliyordum... Bekliyordum...

Göğüslerimin tam üzerine ufak bir sıcaklık yayıldı. Sıcaklık yavaş yavaş üzerime damlıyordu. Gerçekten çok sıcak bir his anlık bir acı veriyordu daha sonra geçiyordu. Göğüslerime sıcaklığı yavaşça temas ettiriyordu. O neydi? Meraktan çıldırıyordum. Ufak ufak inliyor ya da çığlık atıyordum göğüslerim arasında gezinen sıcaklık bedenimi anlık bir acı ile irkiyor daha sonra bedenimin ısısına karışıyordu.

"Nasıl hissediyorsun?" Bu sorunun büyük bir merak ve beklentiyle sorulduğunu hissettim. Çığlıklarımın arasından tek hamlede.

"Güzel," dedim. Derin bir nefesin sonunda "Bu ne?" diyebildim. Sıcak istilayı durdurup gözlerimdeki bandı çözdü. Gözlerim odadaki loş ışığa alışınca etrafımın küçük cam şişelerde kırmızı mumlarla çevrili olduğunu gördüm. Sanki bir ritüelin ortasındaymışım gibi... Biraz doğrulup göğüslerime baktım. Kırmızı küçük damlalar göğüslerimde ve çevresindeydi. Kafamı kaldırıp ona baktığımda elinde uzun kırmızı bir mum olduğunu fark ettim yanan bir mum. Mumu eritip bedenime damlatıyordu. Bu nasıl bir fanteziydi böyle? Sıcak mum kulağa orta çağdan kalma bir işkence yöntemi gibi geliyordu ama inanılmaz zevkli ve baştan çıkarıcı olduğunu da es geçmemek gerekliydi. Kendimi, burada bu şekilde yatarken dünyanın en seksi kadını gibi hissediyordum. İşte Alp'in bana yaptığı buydu her fantezisi seksi hissetmeme neden oluyordu.

"İzle." dedi ve mumu yavaşça eğerek karnıma damlattı. Kırmızı damla karnıma düştüğü anda yakıcı bir his bedenimi ele geçirdi. Anlık bir yanmanın ardından kurudu, bu ufak acılar gerçek bir işkenceydi. İfademi inceledikten sonra mumu tekrar eğdi ve karnıma arka arkaya kırmızı mumu damlattı. Uzunca bir süre göğüslerim ve karnım arasında kırmızı dam-

ları damlata damlata gezindi. Hala acıyordu, ama sanırım bedenim alışmaya başlamıştı artık çığlık atmıyor sadece inliyor ve hafifçe kıvranıyordum. Ellerim bağlı olmasa daha büyük hareketler yapabilirdim bu oyunu beni bağlamadan oynaması imkânsızdı. İşkencesine bir son vererek durdu koyu mavi gözleri aşağıya bacak arama doğru kaydı. Ha siktir. Orama mı damlatacaktı? Eğer o kızgın mumu bacak arama damlatacaksa beni bu metal kelepçeler tutamayabilirdi. Benden onay bekliyormuş gibi tekrar yüzüme baktı. Derin bir nefes alıp gözlerimi yumdum. Cevabını almıştı. Mumun ilk damlası organımın tam üzerine düşünce çığlık atıp kıvrandım. Kelepçeler ayaklarımı sıyırdı. İlk acı geçtikten sonra ikincisi ve üçüncüsü arka arkaya geldi. Mum damlaları hassas noktamı kavuruyordu. Ama buna dayanabilirdim, çünkü kahretsin ki zevk alıyordum. Ben kesinlikle sapkın bir kaltaktım. Bunu fark etmiş olacak ki, mum damlalarını hızlandırdı. Arka arkaya kırmızı damlalar bacak arama düştü. Gözlerim yaşarmaya başlamıştı daha fazla dayanamayacaktım. Tam yeter diyecekken muma üfledi. Ah bu inanılmazdı. Eli ile alnındaki ter damlalarını sildi. Nefes nefese kalmış en az benim kadar heyecanlıydı.

"Nefes kesicisin Nazenin. Bunu daha önce hiç böylesine zevk alarak yapmamıştım. Buna bayıldım. Sana tapmaya bayıldım."

Dudaklarıma doğru eğilip dilini dudaklarımın içine kaydırdı derin, tutku dolu bir şekilde öpüldüm. Ayağımdaki ve ellerimdeki kelepçeleri çözdü. Beni yavaşça ayağa kaldırdı. Bir süre dik durmakta zorlandım. Alp eğilip mumları söndürdü, bende o sırada aynada vücudumu izledim. Kırmızı damlalar göğüslerimde karnımda göbeğimde ve bacak aramdaydı. Alp'in bu ortaçağdan çıkmış gibi duran karanlık fantezilerinden çok, benim bunlardan zevk almam hayrete düşmeme neden oluyordu. Bu adam kesinlikle içimde gizli olan sapığı ortaya çıkarıyordu. Yanıma gelip arkamda durdu.

"Tenine kırmızı damlalar çok yakıştı," dedikten sonra omzuma bir öpücük kondurdu ve aynada gözlerime bakarak konuşmaya devam etti;

"Ne düşünüyorsun?" Şimdi gözlerinin rengi berrak bir mavi olmuştu. Merakla sorusunun cevabını bekliyordu.

"Senin bir sapık olduğunu." Yüzü bir an gölgelendi ve hemen gülümseyip devam ettim. "Ve bu sapıklıklarının inanılmaz olduğunu. Hayatımın en yoğun şeylerini yaşattığını. Senin yanındayken kendimi dünyanın en seksi kadını gibi hissettiğimi düşünüyorum." Rahatlamış gibi omuzlarını düşürdü ve gülümsedi.

"Sen dünyanın en seksi kadınısın. Hayatımda senin kadar seksi bir kadın tanımadım. Ateşli bir itaatkârsın." Uzunca bir süre birbirimizi izledikten sonra;

"Hadi gel seni yıkamak istiyorum. Sonrada becermek." Ah Bay romantiğe elveda. Hoş geldin Bay becerici...

Beraber geniş küvete girdik. Tüm bedenimi yumuşak hareketlerle yıkadı, bedenimdeki mumları çıkardı. Tenim sıcak sudan pembeleşmişti şimdi sıra bendeydi bende onu yıkamak istiyordum. Küvette ona doğru döndüm ve banyo lifini elinden aldım. Ne yapmak istediğimi anlamıştı gülümseyerek kendini bana bıraktı. Bu seksi şeyi yıkayacaktım ben inanılmaz şanslı bir sürtüktüm. Life duş jelinden biraz sıktım ve köpürttüm. Geniş omuzlarından başlayarak her yerini köpükledim bacak arasını en sona bıraktım elimi oraya ilerletince aletinin dimdik olduğunu fark ettim. Yıkamam kesinlikle hoşuna gitmişti. Mükemmel'in fedaisi durumdan gayet memnundu gülümseyerek organını yıkadım, duşu alıp onu duruladım.

"Bu hoşuna mı gidiyor?" Yüzünde büyük bir mutlulukla bana bakıyordu. Utanarak bakışlarımı kaçırdım.

"Evet..." Dudağını dişledi.

"Normalde böyle şeyler yapmak için benden izin alma-

lısın." Yanlış bir şey yaptığımı söylemesi üzülmeme neden olmuştu. Bu işin kuralları olması gerektiğini biliyordum ama daha önce bunu düşünmemiştim.

"Üzgünüm..." İşaret parmağını dudağımda hissetti."

"O kelimeyi kullanma. Seni bu kurallardan muaf tutuyorum. Bu şekilde olman hoşuma gidiyor." Sözleri beni memnun etmiş ve daha fazlasına daha fazla umutlanmama neden olmuştu. Bir süre sıcak suda yattıktan sonra banyodan beni kucağında çıkararak yatağa taşıdı, sırt üstü yatağa yatırıp mumu damlattığı yerlere krem sürdü. Ufak kızarıklıklarımı sevmiştim. Tenimde bu alevli gecenin kalıntılarını taşımak harikaydı.

Yanıma yatınca onunda tükenmiş olduğunu fark ettim aklıma bir şey geldi. Daha önce bunu yapacağım aklıma bile gelmezdi hatta bunu çok küçük düşürücü ve iğrenç bulurdum ama şu anda yapmak istiyordum. Yatakta doğrulup, Alp'in bacaklarının arasına yerleştim hafifçe eğilip dimdik duran organına yaklaştım. Alp beni hissederek gözlerini açtı. Şu an o mavi gözler şaşkın şaşkın bana bakıyordu. İnanılmaz. Bay Mükemmeli şaşırtmıştım kesinlikle heyecanlı görünüyordu acaba bunu yapmak için izin almalı mıydım? Hayır izin almak istemiyordum. Bunu yapıyordum hemen... İlk önce onu ilk çıplak gördüğümde yapmak istediğim şeyi yapıp organının başlangıcında bulunan, doğum lekesini öptüm boğazından çıkan hırıltıyı keyifle dinledim. Dilim ile organını hafifçe yaladım derin bir nefes aldı. Daha sonra dudaklarımı tepesine yerleştirip onu ağzıma aldım inleyerek kıvrandı bu beni heveslendirdi. Ağzımı iyice açıp biraz daha ilerlemesini sağladım yavaşça yalıyor ve ağzıma girip çıkarken ellerim ile onu alttan okşuyordum boğazımı iyice rahatlatıp burnumdan nefes almaya başladım bu şekilde biraz daha ileri gidebilmişti. Kesinlikle zevk aldığına emindim, çünkü daha önce hiç onu bu kadar şiddetli inlerken duymamıştım. Bu beni daha da gaza getirdi tek hamlede gırtlağıma kadar ilerlemesine izin

verdim. Bunu sevmiştim. Ona zevk verebildiğimi bilmek çok hoşuma gitmişti ayrıca bu çok edepsizdi ve tahrik olmuştum. Bu muhteşem şeye bir süre daha devam ettim. Alp tamamen bana teslim olmuştu her seferinde tamamını ağzımın içine çekerken ellerini yumruk yapmıştı. Bir süre sonra ağzımın içinde büyüğünü hissettim. Nefes nefese beni uzaklaştırmaya çalıştı.

"Siktir. Siktir, Nazenin hemen çekil yoksa ağzına boşalacağım." *Ne güzel işte bende bunu istiyorum zaten Bay Mükemmel. Tadına varmak istiyorum.* Onun söylediklerini dikkate almadan ipeksi organını yalamaya emmeye devam ettim. Bir süre sonra tuzlu sıcak sıvı boğazıma aktı. Alp küfürler ediyor ve deli gibi kasılıyordu. Bütün sıvısını tek yudumda yutup keyifle ona baktım. Kızlar asla yutmadıklarını söylemişti ben onlardan bir basamak daha üstteydim. Saçlarımı sertçe kavrayıp yüzümü suratına yaklaştırdı.

"Sen bana ne yaptın? Ah Siktir hayatımda hiç böyle bir şey yaşamadım iliklerime kadar boşaldım." Fısıltıyla söylediği bu kelimeler benim resmen ayaklarımı yerden kesmişti. Bir şey söylemeden yanına uzandım şimdi onun sırasıydı. Üzerime doğru eğilip, dudaklarımı öptü daha sonra boynuma memelerime göbeğime öpücükler kondurdu. Elini, bacak arama götürüp sırılsıklam olduğumu fark edince gülümsedi. Komodinde ki prezervatife uzandı.

"Şey... Sanırım onu kullanmaya bilirsin. Doğum kontrol hapı kullanmaya başladım." Bunu duyunca donup kaldı ve bana döndü.

"Bunu daha önce hiç yapmadım. Prezervatifsiz hiç ilişkiye girmedim." Sanırım bunu yapmak istemediği anlamına geliyordu. Üzüldüğümü belli etmemeye çalışarak kafamı eğdim tam o anda kaslı bedeni üzerime yerleşti.

"Sanırım benimde sana bir ilk borcum var." Başımı kaldırınca, hınzır gülümseme suratındaydı. Zafer benimdi... Gülümseyerek memnuniyetimi ifade ettim. Uzantısını girişime

yaslayıp zorlanmadan yavaşça derinlerime doğru ilerledi. O içimdeyken içimdeki boşluk doluyordu. Bütün bedenim ani bir zevkle gerilirken, Alp küfür ediyordu. İyice içime yerleşince başını eğip göğüslerimi öpmeye başladı. Bende saçlarına parmaklarımı daldırdım yumuşak saçlarını ellerim ile çektim ve onları hissettim. Bu çok yoğundu... Şu an sevildiğimi hissediyordum. Biz sevişiyorduk... Alp benimle sevişiyordu. Dudakları, dudaklarımla buluşunca içim eridi. Dişleri çenemi istila ederken tatlı tatlı inledim. Gözlerimin içine bakarak her yerimi öpüyor içimde yavaş yavaş her noktayı hissederek gidip geliyordu. Bir süre sonra ikimizde terden yapış yapış olmuştuk. Orgazma ulaşırken, kalbime bir sıcaklık hücum etti. Alp gözlerime bakarak, beni öperek, içime boşalmıştı. Ben ise defalarca onun adını sayıklamıştım. Yanıma devrildiğinde bana sımsıkı sarıldı gözlerini kapattı. İkimizde çok yorgun düşmüştük. Gözlerimi kapatıp kendimi kâbuslarımın içinde bulana kadar Alp'in nefesini dinledim.

***

Evimizdeydim. Bahçemizde annemin güzel kokulu çiçekleri etrafımı sarıyordu. Ama çocuk değildim. Tahta masada oturuyordum. Yanımda ise annem vardı onu hatırladığım hali ile saçları mavi bir tülbendin altındaydı. Yanlarından çıkan koyu kahverengi teller omuzlarının üzerine dökülüyordu. Mavi gözleri, gözyaşları içinde değildi hatta nadiren de olsa gördüğüm mutlu hallerinden birindeydi. İnce dudakları beni görünce güzel bir gülümsemeyle kıvrıldı. Elinde iğne oyası vardı. Bana bakarak iğne oyasını masaya bıraktı. Saçlarıma dokundu. Bunu yapmasını özlemiştim. Gözyaşlarım akmaya başladı. Yumuşak sesi ile konuştu.

"Kızım neden ağlıyorsun yoksa... O canavar mı ağlatıyor seni? Canını mı yakıyor?" Bunu söylerken Alp'ten bahsettiğini anlamıştım. Annemin rüyamda da olsa Alp'ten canavar diye söz etmesi içimi sızlatmıştı. Yaşasaydı kesinlikle beni mutlu ettiği için Alp'i

severdi. Gözlerimi benim gözlerimin birer kopyası olan gözlerine diktim.

"Hayır anne... Alp canavar değil. O çok iyi. Beni çok mutlu ediyor." Bana doğru kaşlarını çatarak ve dudaklarını büzerek baktı. Genelde yaptığım yaramazlıklardan sonra bu bakışı belirirdi suratında.

"O bir canavar. Tıpkı baban gibi Nazenin. Sen onun için fazla masumsun. Fazla hüzün var hayatında. O senin gibi hassas bir kıza göre değil." Kafamı iki yana sallarken, gözlerimden yaşlar akıyordu. Konuşmak için ağzımı açında bir iki hıçkırık kaçtı. Derin derin nefes aldım. Leylak kokuları burnuma doldu.

"Anne lütfen öyle söyleme... O babam gibi değil. Beni mutlu ediyor. İstemediğim bir şeyi bana asla yapmaz." Gözlerimden akan yaşları sildim ve derin bir nefes daha alıp konuştum.

"Ben Alp'e âşık oldum. Onu çok seviyorum. Onu bırakamam..."

Şimdi hıçkırarak ağlıyordum. Annem bana sarıldı ve saçlarımı okşamaya başladı.

***

Yavaşça gözlerimi araladım. Akan yaşlarımın arasında Alp'in endişeli yüzünü gördüm. Şok olmuş gibi bakıyordu bana, sanırım kâbuslarım artık onu endişelendiriyordu. Saçlarımı okşayarak beni kendine çekti.

"Geçti Nazenin. Ben yanındayım. Sadece bir rüya." Başımın tepesine ufak bir öpücük kondurdu. Yanımda olması bana her şeyi unutturuyordu bir ağrı kesiciydi tek sözcük ile tüm dertlerim diniyordu. Göğsüne iyice yaklaşarak kokusunu içime çektim. Alp ve seks kokuyordu. Yavaşça yataktan kalkarak beni kucakladı.

"Ne yapıyorsun?" İncecik sesimle konuştum. Kapıya doğru yürürken hala kucağındaydım.

Aşkın Nur Karataş

"Seninle bu odada uyumak istemiyorum. Odamız yani odama gidiyoruz." Odamız dedikten sonra kendini toparladığını fark ettim, sanırım bunu yanlışlıkla söylemişti. Bir an oranın ikimizin odası olmasını istedim. Hep onunla kalmak onunla uyuyup, onunla uyanmak istedim. Allah'ım bana yardım et...

ON ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

Odaya girdik, tek eliyle yatak örtüsü ve yorganı kaldırırken hala kucağındaydım. Beni yatağa yatırıp yanıma yattı. Göğsüne yatırıp uyuyana kadar saçlarımı okşadı. Bu bir seks kölesine yapılacak bir davranış değildi. Acaba bütün kölelerine bunun yapmış mıydı? Onun hakkında bir şeyler öğrenmek istiyordum, çünkü kendi tahminlerim canımı sıkıyordu.

İlk defa alarm veya gözüme giren güneş ışıkları ile uyanmamıştım. Sıcacık bir kucakta güçlü kolların arasında sarmalanmış ve öpülerek uyandırılmıştım. Gözümü hafifçe araladığımda, Bay Mükemmel'in mükemmel suratını gördüm dünyanın en mutlu insanı ben olabilirdim.

"Uyan bakalım uykucu. Saat neredeyse dokuz. Beni de kendine benzetiyorsun." Ona doğru yanaklarım kızararak baktım ve uykudan daha uyanamamış çatallı sesimle;

"Bir kere ben uyku sorunları olan biriyim. Normalde iki üç saat önce uyanmış olurdum." Dudakları kıvrıldı burnuma bir öpücük kondurdu.

"Hımm... Bu uykucu halinin benim yanımda uyumanla ilgisi var yani"' Ona doğru gülümserken o çok beğendiğim hatta müptelası olduğum yüzüne dokundum. Yeni çıkmaya başlayan sakallarında parmaklarımı gezdirdim.

"Sanırım. Yanında uyumak iyi geliyor." Beni iyice bedenine yasladı. Çıplak bedeni bedenime temas etti.

"Ah benim seksi kölem... Çıplaksın ve bu beni çıldırtıyor. Hemen banyoya girelim ve giyinelim. Sabah seksi ile enerjimizi boşa harcamak istemiyorum başka planlarım olabilir." Beni kaldırıp banyoya sürükledi. Ilık bir duşun ardından havluma sarındım, Alp'in yatağının üzerine oturdum. Belindeki havlusu ile Alp tam karşımda dikiliyordu. Hafif nemli vücudunda kasları muhteşem görünüyordu. Daha ufak bir havluyla saçlarını kuruladı bunu yaparken kollarındaki kaslar belirginleşmişti. Dünyanın en erotik görüntüsünü izliyordum şu anda ve sırıtmaktan yanaklarım acımıştı.

"O güzel gözlerinizi vücudumdan ayırırsanız, size göstermek istediğim bir şey var bayan." Ah demek siz biz olduk ha! *Lanet olası çok yakışıklısın ve üstüne atlamamak için kendimle cebelleşiyorum.* İç sesim git gide çirkinleşiyor yolundan çıkıyordu. Elimi tutarak beni giyinme odasına sürükledi. Kapaklı bir dolabın önünde durduk dolap kapaklarını açtı. İçinde her renkte, çeşitte kıyafetler vardı. Elbiseler etekler pantolonlar eşofmanlar akla gelebilecek her şey... Çekmecelerden birine uzandı. İç çamaşırları... Bazıları giyilmeye cesaret edilemeyecek parçalardı. Yan tarafta başka bir dolabı açtı. Sıradan bir kıza bile kalp krizi geçirtecek ayakkabı ve çantalar gözümü kamaştırdı. Bu adam kesinlikle bir romantikti kendi ne derse desin. Ama bunlar gerçekten çok fazlaydı, bana bunları alarak kendimi özel hissetmeme neden oluyordu. Ona daha çok bağlanıyordum benden sıkıldığında kendimi toplayamayacaktım.

"Bunlar... Bunlar çok güzeller Alp. Ama hiç gerek yoktu benim için paranı bu şekilde harcamana gerek yok, zaten yeteri kadar kıyafetim var." Ona doğru dönerek ve sözlerimin etkili olması için gözlerimi gözlerine diktim. Derin mavi gözleri gölgelendi.

"Bana karşı gelemezsin ne istersem yapmak zorundasın. Ben senin efendinim... Ayrıca merak etme, param bitecek bo-

yutlarda değil. Sana dünyadaki tüm kıyafetleri de alsam yine de bitmez. Sadece teşekkür et..." Bu adam tam bir pislik olduğunun farkında mıydı acaba? Bu tavırları beni sinir ediyordu ve çığlık atarak ayaklarımı yere vurmak istiyordum.

"Teşekkür ederim. Ama gerçekten bana bir şeyler almandan rahatsız oluyorum. Bunu istemiyorum. Bu bana kendimi değerim varmış gibi hissettiriyor. Unutma Alp ben sadece senin seks kölenim." İşte şimdi Bay Mükemmel'in gözleri alev almıştı. Bu hali beni ciddi anlamda korkutuyordu. Bana babamı hatırlatıyordu. Ağlayarak saklanma hissi uyandırıyordu daha fazla gözlerine bakmadan başımı önüme eğdim. Çenemi tutarak kafamı tekrar gözlerine sabitledi çenemi sıkıyordu.

"Bir daha bu şekilde konuşmayacaksın Nazenin. Kendini bu şekilde aşağılayamazsın. O küçük kızın cezalandırılmak istemiyorsa bana sadece teşekkür et ve hediyelerimi kabul et." Gözleri beni çok korkutmuştu. Daha fazla dayanamayarak "Teşekkür ederim." dedim.

Elini çenemden çekerek kendi dolabından gri bir eşofman altı ve koyu yeşil bir tişört aldı. Beni giyinmem için odada yalnız bırakıp çıktı. Bir iki derin nefes alıp kendime geldim. İç çamaşırı çekmecesini açtım. Nefes kesen çamaşırların arasından sarı bir iç çamaşırı takımı gözüme takıldı. Daha önce hiç sarı takım almamıştım. Dantelli sutyenin ortasında küçük bir fiyonk vardı tam destekliydi. Hemen sutyeni giydim memelerim resmen içinden taşmıştı. Dekolteme ben bile hayranlıkla bakakaldım. Bunlar kesinlikle benim aldığım ucuz iç çamaşırlarından değildi. Külotunun kenarları ince bir iptendi. Ön ve arka kısmı ise yumuşacık bir dantel, onu da giydim. Dolaptan giyecek bir şeyler bularak hızlıca hazırlandım bu kıyafetleri Alp'in gözünün önünde çıkarmak için sabırsızlanıyordum.

"Saçlarını kurutalım. Sonra kahvaltı yaparız." Sanırım bugünlük ona daha fazla itiraz etmeyecektim, yavaşça başımı salladım. Saç kurutma makinesini alıp yatağa oturdu. Oturmam için yanını işaret etti. Oturdum ve elleri saçlarımı

okşayarak kuruturken rüyamı düşündüm... Acaba annem yaşasaydı Alp hakkında ne düşünürdü? Bana, bunları yaptığını bilse kesinlikle ondan nefret ederdi. Ama ben bana yaptıklarını seviyordum bundan zevk alıyordum tabii buna kimse inanmaz fakat olan bu. Ben mazoşistin tekiyim. Alp'in yaptıkları neye göre, kime göre yanlış ya da kötüydü. Bunları bana kendi isteğimle yapıyordu bu onu neden kötü bir insan yapsındı ki? Bunlar benim arzularımdı...

Saçlarımı iyice kuruttuktan sonra, elimi tutarak beni aşağıya yönlendirdi. En alt katta arka tarafa doğru uzanan koridordan geçip camlarla çevrili bir bahçeye çıktık. Krem, açık kahve ve yeşil tonlarındaki bahçe mobilyalar saksılardaki rengârenk çiçekler, ormana bakan manzarası ile nefes kesiyordu. Cam masada muhtemelen kuşun olmayan sütünün bile olduğu bir kahvaltı hazırlanmıştı. Tekli bambu koltuklardan birini çekerek beni oturttu Alp ise tam karşıma geçti. Uzanıp, bardağıma çay doldurdu. Ben kahvaltılıklara göz gezdirirken o tabağına istediklerini almış yemeye başlamıştı. Ama gözü benim üzerimdeydi. Sanki ne yapacağımı görmek ister gibi her hareketimi takip ediyordu. Tabağıma biraz kaşarlı omlet, domates, salatalık ve yeşil zeytin aldım. Kızarmış ekmeklerden birine vişne reçeli ve tereyağı sürdüm. Yemeye başladım bu Alp'i memnun etmişti. Aslında bunu tam olarak onu memnun etmek için yapmamıştım. Dün akşam bir şey yememiştim o kadar da enerji harcamıştım yani kurt gibi açtım. Her şey çok lezzetliydi. Alp'le konuşmak istiyordum şu an doğru bir zamandı.

"Şey... Merak ediyorum da acaba kadınlarla hep böyle mi ilişkin oluyor? Onlar senin kölen olup her dediğine itaat ediyor ve sen de onlara acı çektirip ardından bunu zevk ile mi perçinliyorsun?" Soru sormam onu şaşırtmıştı. Tabağından kafasını kaldırıp bana baktı.

"Tam olarak olan budur. Onları kırbaçlar, güzelce becerir, türlü fantezileri uygularım. Onları kıskanmam, onları

önemsemem, onları şımartmam..." Bunları duymak benim ürpermeme neden olmuştu. Ama bir yanımda benim farklı olmamama seviniyordu. Demek ki oda bana karşı... *Hayır hayır Nazenin böyle şeyler düşünme o sana karşı farklı şeyler falan hissetmiyor. Kıskanması tamamen üstün erkeklik egosundan kaynaklanıyor. Seni önemsiyor ve şımartıyor olması da bir şey ifade etmiyor...*

Kahvaltımızın kalanı büyük bir sükûnet içinde geçti. Hayatımda ilk defa iştahla kahvaltı yapıyordum. Alp ise ağzına attığı lokmaların arasından beni izliyordu. Kahvaltımız bittiğinde bana evi gezdirdi. Evin görmediğim kısımları da, gördüğüm kısımları kadar mükemmeldi. Ev gezimizi bahçede ufak bir yürüyüş ile devam ettirmeye karar verdik. Bu eve ilk geldiğimde de en dikkatimi çeken şey muhteşem bahçesi olmuştu. Uzunca bir süre el ele *'evet el ele'* bahçede gezindik. Bahçenin bitiminde devam eden ormana doğru yürüdük. Temiz hava çok iyi gelmişti. Çam ağaçları ve toprak kokusunu içime çektim yapmaya karar verdiğim konuşma için cesaret topladım.

"Alp, eğer kızmazsan sana bir itirafta bulunmak istiyorum." Kaşlarını yukarı doğru kaldırarak bana baktı.

"Seni dinliyorum." Sesi sakin geliyordu.

"Şey... Ben senin hakkında biraz araştırma yaptım. Bilirsin işte Google senin gibi insanlar hakkında çok bilgili." Sözlerime biraz espri katarak soracaklarımı yumuşatmaya çalışıyordum ama Alp'in kalkık kaşları hala aynı şekildeydi.

"İnternette her okuduğuna inanmamalısın." Yürümeye devam ederken bana bakmayı bıraktı.

"Evet, biliyorum. Ama hani şu restorana geldiğin sarışın kadın. Onunla resimlerin vardı. Ben düşündüm ki... Onunla da bir..." Daha ben cümlemi bitirmeden Alp durdu. Beni kendine çevirip etkileyici sesi ve ikna edici ifadesi ile soramadığım sorunun cevabını verdi.

"Onunla aramda yaşanmış bir şey yok. Tabii soracağın buysa." Gözlerini görür görmez gözlerimi hayran olduğum mor spor ayakkabılarıma dikerek cılız sesim ile konuşmaya çabaladım.

"Kölen de mi değildi?"

"Hayır, Nazenin kesinlikle hiçbir şeyim değil. O sadece bir iş arkadaşı o kadar. Sana asla yalan söylemem, bundan emin olabilirsin" İkna olmuştum. Ona güvenmek istiyordum, her dediğine inanmak istiyordum. Sessizlik içinde yüzümü incelemeye devam etti. O gözlerinde gördüğüm şehvet ateşi miydi? Beni kendine çekerek tüm gücü ile dudaklarıma yapıştı. Uzunca bir süre nefes nefese öpüşürken, tek hamlede beni kucakladı biraz ileride duran devasa gövdeli çam ağacının altına yavaşça yatırdı. Ah evet bu kesinlikle çağ dışı. Kaslı vücudunu üzerime eğerken dudaklarımda ki istilasını sürdürdü. Elleri ise çoktan göğüslerimi bulmuştu. El yordamı ile eşofman üstümün fermuarını bularak açtı. Eşofman üzerinden kurtulduktan sonra elleri tişörtüme kaydı. Birinin bizi görme riskini düşünerek gerildim. Tam o anda Alp'in nefes nefese kalmış sesi kulağıma fısıldadı.

"Merak etme, burası özel mülk. Kimse gelmez." Rahatladığımı fark edince, tişörtümü çıkarmaya kaldığı yerden devam etti. Kısa bir süre sonra bayıldığım sarı sutyen ile göz gözeydi. Beğendiğini yüzünün aldığı şekilden fark ettim. Göğüslerimin taşan kısımlarına ısırıklar ile ödüllendirdi yavaşça göbeğime kaydı. Elleri eşofmanımın kenarındaydı. Aceleyle onu da çıkardı bedenime olan açlığı beni de azdırıyordu.

"Hmm, bu iç çamaşırı çok hoşuma gitti. Ama bunu yapmak istiyorum. Sana sarı bir çamaşır takımı borçluyum." Bu kelimeleri söylerken külotumun ince lastiğini tek hamlede kopardı. Alp bazen tam anlamıyla bir hayvan olabiliyordu. Onun bir hayvana dönüşüyor olması benim heyecanlanmama engel olmamıştı. Uzanıp, onun da kıyafetlerinden kurtulmasına yardımcı oldum. Kısa bir süre sonra Alp bacakları-

mın arasındaki yerini almıştı. Oldukça sert bir hamle ile içime yüklendi. Tiz bir çığlık atarak tırnaklarımı sırtına geçirdim. Bu hareket Alp'i heyecanlandırmış olmalı ki boğazından bir hırıltı yükseldi beni çevirerek pozisyonumuzu değiştirdi aynı ata biner gibi üzerindeydim. Uzanıp önden kopçalı sutyenimi açtı arzudan ve serin havadan dikilmiş göğüslerim özgür kalmıştı. Onları avuçlarken bende tutturduğum tempoda Alp'in üzerinde gidip geliyordum. Bu his kesinlikle mükemmeldi. Alp ilk defa kontrolü bana bırakmıştı. Aynı tempoda bir süre daha devam ettim göğüslerim ritmime eşlik ederek sallanıyordu Alp'in gözleri ise onların üzerindeydi. Memelerimi beğendiğini biliyordum ilk defa büyük göğüslere sahip olduğum için mutluydum. Artık dayanamayacağım bir yere gelmiştim ihtiyaç tüm bedenimi yakıyordu. Daha fazla karşı koyamayacağımı fark edince kendimi bıraktım ve yüzümü Alp'in göğsüne gömdüm. Aynı anda o da beni kendine iyice bastırarak sıcaklığını içime akıttı.

***

Ormanda geçirdiğimiz ateşli sevişmenin ardından eve döndük. Alp her zaman yaptığı gibi beni özenle yıkadı ve saçlarımı kuruttu. Benimle bu şekilde şefkatle ilgilenmesine bayılıyordum. Çırılçıplak bir şekilde Alp'in yatağında onun güçlü kolları arasından yatarken, aklıma pazartesi günü önemli bir sınavımın olduğu geldi. Yataktan hızlıca kalktım.

"Bir sorun mu var?" Yataktan yavaşça doğrulurken endişelenmiş görünüyordu.

"Eve gitmem lazım, pazartesi çok önemli bir sınavım var ve kızları çalıştıracağıma söz verdim." Ona cevap verirken Alp'in benim için hazırladığı giysi dolabına ilerledim. Elime geçirdiğim ilk kot pantolonu, çok pahalı olduğundan emin olduğum bordo renk kaşmir kazağı ve rastgele bulduğum iç çamaşırı takımını giymeye başladım.

"Acele etme, en azından beraber bir yemek yiyelim, sonra seni eve bırakırım." Gidecek olmama üzülmüş gibi görünüyordu. Ne yani benim yanında olmam hoşuna mı gidiyordu?

"Üzgünüm, başka zaman yeriz. Şimdi eve gitmem gerek." Yataktan çıkıp giyinme odasına yürürken." Peki, ben de hazırlanayım. Seni eve bırakırım." dedi. Hazırlanıp evden çıkmış yol boyunca tek kelime konuşmamıştık. Alp beni evimin önüne getirdiğinde arabadan inerek benim için kapıyı açtı.

"Teşekkür ederim. Hayatımın en güzel saatlerini geçirdim." Parlayan gözleri beni kendine esir ederken dudakları esaretimi belgelendirircesine dudaklarımı öptü.

"Ben sana teşekkür ederim. Ben de uzun zamandır bu kadar güzel zaman geçirmemiştim." Bunları onun ağzından duymak resmen dizlerimin bağını çözdü. Uzun zamandır yapmak istediğim bir hareketi aniden yaptım ve kollarımı onun boynuna dolayarak ona sıkıca sarıldım. Tıpkı gerçek bir sevgiliye sarılır gibi, tıpkı bir genç kızın aşığını kucaklayacağı gibi. Bu tepkim karşısında kaskatı kesildi, bütün kaslarının bedenimin altında kasıldığını hissettim yavaşça onu bıraktım.

"Özür dilerim. İzin almam gerekiyordu sanırım." Bu kadar donuk olması rahatsız olduğunu hissettirmişti. Kolumu yakaladı bu hareket ile yüzüne baktım.

"İzin alma... Sadece daha önce kimse bana sarılmadı." Nasıl yani? Kimse mi? Şaşkınlığımı açıkça okuyordu. Başka bir şey söylemeyince ben de arkamı dönerek apartmana girdim. Evin kapısını anahtarımla açarken ellerimin titrediğini fark ettim. Yavaşça içeri girip montumu ve ayakkabılarımı çıkardım.

"Naz?" Eylül'ün meraklı sesi içeriden geliyordu.

"Benim." Çantamı da portmantoya bıraktıktan sonra salona doğru ilerledim. Eylül ve Burcu çoktan sınava çalışmaya başlamıştı.

"Merhaba kızlar, nasılsınız? Bende sınava çalışmak için

erken geldim." Eylül Kafasını önündeki çalışma kâğıdından kaldırarak, siyah çerçeveli gözlüklerinin ardından bana baktı.

"Hoş geldin tatlım. Biz de senin gelmeyeceğini düşündüğümüz için çalışmaya başladık." Yüzüne hınzır bir gülücük yerleştirmişti. Burcu'da elindeki kalemi ağzına sokmuş kaşları havada yüzümü inceliyordu. Tam beni süzerken bir ciyaklama koptu.

"İnanmıyorum. O üzerindekiler yeni kıyafetler mi? Sana kıyafet mi almış? Bu çok ama çok romantik bir davranış. Bu adam kesinlikle anasının gözü. Bir kadını nasıl mutlu edeceğini biliyor." Eylül Sandalyesinden kalkarak bana yaklaştı.

"Şey, evet benim için bir dolap dolusu kıyafet ve ayakkabı almış." Onun evinde, onun dolabında benim kıyafetlerimin olduğunu düşününce içimi bir mutluluk kapladı. Onun seks kölesi bile olsam benim varlığımın ben yokken onun evinde olacağı fikri hoşuma gitti. Kendimi sanki onun hayatında çok önemli bir rolüm varmış gibi hissettim.

"O boynunda ki ne?" Burcu gözlerini kazağımın açık v yakasından gözüken, göz çıkaran kolyeye dikmişti.

"O da bir hediye." Eylül kolyenin ucunu parmaklarının arasında tutarak incelemeye başladı. Ne yorum yapacaklarını çok merak ediyordum. Tam anlamıyla bir köle sembolü, umarım dışarıdan da bu şekilde algılanmıyordur. Eylül ağzı açık kalmış bir şekilde kolye ucunu incelerken Burcu'da ona katılmıştı sonunda ilk yorumu yapan Eylül oldu.

"Ah bu inanılmaz bir şey, pırlantalarla süslü bir platin. Bay iç çamaşırı ıslatan kesinlikle paraya kıymış tatlım. Ayrıca kalbinin kilidini sana vermiş gibi duruyor. Kesinlikle seni seviyor." Böyle bir anlam çıkarmasını beklemiyordum. Bu kolyeye bu şekilde bir anlam yüklemek kesinlikle aklıma bile gelmemişti. Eylül'ün tamamen yanlış yorumladığını bile bile aptal kalbim hareketlendi. Bu bir kalp kilidi değildi, benim köleliğimin sembolü, özgürlüğümün ve bedenimin kilidiydi. Tamamen ona ait olduğumun göstergesiydi. Eylül'ün bu

yorumuna karşı tepkisiz kalmayı seçtim sadece gülümsedim. Burcu'da ona katılıyormuş gibi görünüyordu.

"Kızım bu harika bir şey. Benimki bacaklarımı aralamamın karşılığında gümüş bir alyanstan başka bir şey almadı." Burcu parmağındaki alyansı gösterdi. Üniversiteye başladığında kıskanç erkek arkadaşı ona bir yüzük almıştı. Akşamın geri kalanı her şeyden oldukça uzak geçti, kızlar ile birlikte sadece ders çalıştık. Tabi benim kafamı toplayabildiğim kadar.

***

Ertesi gün sınav ve derslerle dolu olduğu için hiçbir şey düşünmeye fırsatım yoktu. Günüm oldukça dolu ve kafa yorucuydu. Ders bitimine yaklaşırken Alp'ten tek bir arama ya da mesaj gelmediğini fark ettim. Benim bütün zamanlarım onu düşünmekle geçiyordu ama o, yanından ayrıldıktan sonra benimle iletişim kurmuyordu. Alp ile ilgili kafamı kurcalayan şeyler artık beni her zamankinden daha çok etkilemeye başlamıştı. Okuldan eve döndüğümüzde kapıda tanıdık bir arabanın durduğunu fark etmem uzun sürmedi. Arabanın önünde dikilen adamı da hemen fark ettim. Doğukan elleri montunun cebinde, evin kapısına doğru dalgın dalgın bakıyordu. Beni fark edince yanıma doğru yürümeye başladı. Eylül ve Burcu aynı anda bana bakarak kaşlarını yukarı doğru kaldırmakla yetindiler. Doğukan birkaç adımda aramızda ki mesafeyi kapattı.

"Merhaba Naz, Eylül, Burcu. Sizi bekliyordum. Naz eğer müsaitsen biraz konuşmak istiyorum." Bu da neydi böyle, şaşırmış ifadem yüzümde bir süre öylece kaldı. Burcu ona kibarca merhaba derken Eylül bir merhaba ile yetinemeyecek kadar düşük çeneliydi.

"Ah Merhaba Doğukan, Naz'da çok önemli bir sınavdan az önce çıktı biraz kafa dağıtsa fena olmaz. Sonra görüşürüz."

O sürtük bana bir şey deme şansı bırakmadan yanımızdan ayrılırken ben öylece kala kaldım. Tam anlamıyla bir kala kalmaktan bahsediyorum. Birinin beni evin önünden kazıması gerekebilirdi. Alp bunu öğrendiği an da bundan hiç ama hiç mutlu olmayacağı kesindi ama yine de Doğukan'a cevap vermeden onunla arabasına doğru yürüdüm. Doğukan kendi tarafına geçerek arabayı çalıştırdı.

"Habersiz geldiğim için özür dilerim. Ama seninle konuşmak istedim." Arabayı çoktan evin önünden uzaklaştırmış sahil yoluna doğru ilerliyordu. Bana bakmamaya özen gösteriyordu.

"Önemli değil. Ne konuşacağını gerçekten merak ettim ve fazla zamanım yok biliyorsun iş için hazırlanmam lazım." Yüzünde sahte bir gülümseme belirirken, bana doğru döndü.

"Bende aynı iş yerinde çalışıyorum Naz ve merak etme uzun sürmez." Ona başka bir şey söylemedim, zaten çok geçmeden deniz kenarında bir çay bahçesinin önünde durmuştuk. O kapısını açarken bende aynı anda arabadan indim. Beraber sessizlik içinde çay bahçesine oturduk, garsona çay siparişini verdikten sonra sevimli yeşil gözlerini bana kilitledi.

"O adamla sevgili olmadığını sanıyordum. Ama geçen gün sevgilin olduğunu söyledi. Bunu birde senden duymak istedim." Normalde olsa bunu sonuna kadar inkâr ederdim ama Alp'ten kesin talimat almıştım ve Doğukan'ın bizi sevgili sanmasını istiyordu bunun mantığını tam olarak anlamasam da ona Alp'in sevgilim olduğunu söylemeye karar verdim.

"Evet, yani biz kısa zaman önce sevgili olmaya karar verdik."

Yüzünde acı çekiyormuş gibi bir gülümseme belirdi. Masanın üzerinde duran eli ise benim elimi kavradı. Bu oldukça dostane bir yaklaşmaydı sanki beni teselli eder gibi o yüzden elimi çekmedim.

"O adamın tehlikeli olduğu konusunda seni uyardım

Naz. Sen çok hassas, masum, iyi niyetli bir kızsın o, o kesinlikle sana göre değil."

İşte şimdi sinirlenmeye başlamıştım. Evet, Alp'in bana göre olmadığının farkındayım ama Doğukan'ın sürekli üstüne basa basa bunu söylemesi sinirime dokunmaya başlamıştı. Ellerimi masadan çekerek sakin kalmak adına bir kaç nefes aldım.

"Bunun kararını sen veremezsin Doğukan, sen benim sadece iş arkadaşımsın." Yüzündeki o acılı ifade tekrar geri gelmişti. Gözlerini gözlerime kilitledi.

"Arkadaş olduğumuzu sanıyordum, demek şimdi iş arkadaşına düştüm ha. Neyse bu önemli değil beni ne olarak görürsen gör ama o kadın avcısının seni göz göre göre kandırmasına izin veremem." Tam ağzını açmıştı ki elinde çaylarımızla garson geldi. Doğukan lafını yarıda keserek garsonun çaylarımızı bırakıp çekilmesini bekledi. Ben ise sinir olmuş bir şekilde ne söyleyeceğini bekliyordum. Garson yanımızdan uzaklaşınca boğazını temizledi ve devam etti.

"O seni kandırıyor Naz. Senden ayrı olduğu o haftayı hatırlıyorsun değil mi? İşte o hafta nerede olduğunu biliyor musun? Seninle geçen gün restoranda buluşmadan önce nerede olduğunu? Onun hakkında hiçbir bilgin yok ve o kahrolası senin bu saflığından ve masumiyetinden faydalanıyor." Şimdi bu da ne demek oluyordu? Ne demeye çalıştığı hakkında en ufak bir fikrim yoktu ama şimdiden içimde çok ama çok kötü bir his vardı. Ona cevap vermedim sadece konuşmaya devam etmesini bekledim.

"Sen onu Amerika da toplantı da zannederken o lanet olası, uzun zamandır sürekli ayrılıp barıştığı sevgilisi ile Amerika'da gününü gün ediyordu. Bunu biliyor muydun? Seninle buluşmak için restorana gelmeden önce Amerika'dan sevgilisi ile beraber döndüğünü biliyor muydun?"

Bu sözler resmen kalbime bir bıçak gibi saplandı. Kalbi-

min acısı bir anda tüm vücuduma yayıldı. Gözlerime bir sıcaklık ve ıslaklık hücum etti. Canım bir an için o kadar yandı ki Alp'e olan duygularımın gerçekliğinden tam da şu an emin oldum. Ona olan aşkımdan da emin oldum. Şu an cevap veremeyecek durumdaydım. Zaten Doğukan'da benden bir cevap beklemeden telefonunu eline aldı. Bir süre sonra elinde ki telefonu benim elime tutuşturdu. Telefonu elime alır almaz elimin kor gibi yandığını hissettim.

Sulanmış gözlerim ile telefondaki magazin sayfasına baktım. *'TÜRKİYE'NİN EN ZENGİN VE EN ÇAPKIN İŞ ADAMI ESKİ AŞKINA DÖNDÜ!'* manşeti kulaklarımdan buharlar çıkmasına neden oldu. Parmağımı telefonun ekranında kaydırınca Alp ve Handan'ın lüks bir restoranda gizlice çekilmiş resmine bakakaldım. Resimde karşılıklı oturmuş baş başa yemek yiyorlardı. Parmağımı biraz daha kaydırdım ve makaleye göz attım.

Türkiye'nin sayılı milyarderlerinden Ataman Holding'in sahibi Alp Ataman, uzun zamandır ayrılıp barıştığı uzatmalı aşkı, Alp Ataman'ında ortağı olduğu Uca Şirketler Topluluğunun varisi Handan Uca ile Amerika'da görüntülendi.

Çiftin Türkiye'de görüntülenmemek için özellikle Amerika'da buluştuğu gelen bilgiler arasında yer almakla birlikte, bu aşkın kısa zamanda evlilik ile noktalanacağı da çıkan dedikodular arasında.

Çift Amerika'da yapılan bir davete de beraber katıldı. Röportaj yapmaktan kaçınan çift çıkışta da mekândan beraber ayrıldı. Türkiye'ye dönüşlerini ise Alp Ataman'ın jetiyle yapan çift adeta çıkan dedikoduları doğruladı.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

Biraz daha aşağıya inince davette boy boy çekilen resimler kıskançlık gibi yeni tanıştığım bir duygu ile dolmama neden oldu. Handan Uca petrol mavisi tamamen sırt dekolteli bir gece elbisesinin içindeydi yanında ise benim yakışıklı sahibim Alp vardı. Daha fazla bakmaya katlanamadım ve telefonu masaya bıraktım resmen şok geçiriyordum ne söylemem, ne yapmam, nasıl davranmam ile ilgili tüm konumlar beynimle olan ilişkilerini kesmişti. Doğukan bana bakarak bir tepki bekledi beklediği tepkiyi alamayınca, uzanıp telefonunu aldı.

"Naz iyi misin? Çok üzgünüm, bunları sana ben söylemek istemezdim ama buna mecburdum. Seni, seni bu şekilde kandırmasına izin veremezdim. Madem sadece arkadaşız bende bu rolü en iyi şekilde yapmalıyım. Bunu sana borçluyum. Sen tanıdığım en iyi, en masum, en temiz kızlardan birisin." Bunları cidden içten söylediğine eminimdim o da oldukça üzgün görünüyordu. Hissettiğim acının tarifini yapmam mümkün değildi kalbime yerleştirilen kor orada duruyordu. Hani tek koruyacağım şey gururum demiştim ya onun için savaşmam gerektiğini hissediyordum tek sorun bu savaşta silahsız olmamdı.

"Beni eve bırakır mısın?" Doğukan kafasını salladı, ma-

sanın üzerine hesabı bıraktı. Benden daha büyük bir tepki bekliyor gibi bir hali vardı ama ben şu an bütün fırtınaları içimde koparıyordum. Yol boyunca aramızda büyük bir sessizlik vardı. Arabanın motor sesi içeri de bir kasırga etkisi yaratıyordu. Evin önüne geldiğimizi fark edince ona doğru döndüm.

"Teşekkür ederim." dedim ve ona fırsat vermeden arabadan indim.

Eve kadar nasıl yürüdüm ve şu an odama nasıl girdim bilmiyorum. Tek bildiğim içimdeki yanma hissi, acı... Kandırılmış olmama inanamıyordum. Kendimi bunca yıl bu saçma üzüntülere karşı koruduktan sonra resmen gözünü çıkarmış olmama inanamıyordum. Dünyanın en çapkın adamına âşık olmuş olmama inanamıyordum. Çantamı karıştırarak telefonumu buldum. Doğukan'a mesaj çektim.

Doğukan ben kendimi pekiyi hissetmiyorum. Bu akşam için izin kullanabilir miyim?

Daha mesaj sayfasından çıkamadan mesajımın cevabı gelmişti.

Tabii ki Naz sorun değil. Sen iyi ol yeter.

Bir saat boyunca yatağıma yatıp ağladım. Kapıya gelen Eylül'e başımın ağrıdığını söyledim, üzerime gelmeden kapıdan uzaklaştı hıçkırıklarımı bastırmak için yorganımı ısırıyorum. Ağladığım için kendime kızıyorum. Onu umursamamalıyım, ben sadece bir seks partneriydim. Belki de o sarışınla evlilik hazırlıkları yapıyordur. Bana telefon bile etmediğine göre... Ben kendi kendimi tüketirken telefonumun melodisi odama doldu. Yavaşça yataktan kalkıp yere fırlattığım çantamın içinden cep telefonumu buldum. Ekranda en son konuşmak istediğim kişinin adı yanıp sönüyordu. Evet, onunla konuşmayacaktım artık itaat bitmişti. Bana ihanet etmesi canımı her şeyden çok yakmıştı. İhanet etmesi yetmezmiş gibi sözünü tutmamış, bana yalan söylemişti. Artık onun sesini

bile duymak istemiyordum. Telefonumu sessize alarak yatakta ağlama moduna geri döndüm.

O şekilde ne kadar süre daha ağlayıp kendime kızdığımı hatırlamıyordum. Kapının zilini duyunca kafamı yastıktan kaldırdım, muhtemelen Eylül'ün bir arkadaşı gelmiştir diye düşünerek geri yattım. On saniye kadar sonra kapım çalındı.

"Kendimi iyi hissetmiyorum. Bana bu akşam biraz izin verin lütfen!" Sanki benim söylediklerimi duymamış gibi biri kapıyı açtı. Kapının açılma sesi resmen sinirlerimi oynatmıştı. Kafamı yeniden yastıktan kaldırıp kapıya doğru döndüm. Tam kızlardan birini azarlamayı planlıyordum ki kapıdakinin kızlardan biri olmadığını fark ettim. Bay Mükemmel kapımda dikiliyordu. Üzerinde takım elbisesi vardı ama kravat takmamıştı, saçları ise dağılmıştı, yüzünde kesinlikle oldukça endişeli bir ifade vardı. Bana doğru bir adım attı elimle ona durmasını işaret ederek ağlak sesimle konuştum daha doğrusu konuşmaya çabaladım.

"Sakın, sakın bana yaklaşma. Alp bir süre duraksadı fakat bu ikazım onu durdurmak için yeterli olmadı. İki adım sonra yatağımın hemen yanındaydı.

"Açıklamama izin ver." Demek ki neler olduğunun farkındaydı. Her şeyin farkındaydı... Benim bu depresyon halimin nedenini biliyordu. O zaman neden böyle dağılmış görünüyordu? Mutlu olması gerekmez miydi? Acı çekiyordum işte, beni duygusal olarak yıkmayı başarmıştı. Beni kendine âşık edip sonra da aldatarak benimle oynamıştı. Şimdi neden böyle darmadağındı? Bir hışımla yataktan doğrulup kalktım. Onunla böyle rezil bir halde yüzleşmeyecektim. Bir çocuk gibi yatağımda ağlarken izlemesine izin vermeyecektim. Ona bu tatmini yaşatmayacaktım. Ayaklarımın üzerinde ve başım dik olarak onunla konuşacaktım.

"Bana hiçbir şey açıklamak zorunda değilsin, hem neden açıklama yapmak zorunda olasın ki?" Tam önünde dikilip en

sakin tavrımla konuştum. Alp bana inanmaz gözlerle bakıyordu. Nedenini anlayamasam da kesinlikle üzgün görünüyordu. Her zaman konuşurken yaptığı gibi gözlerini gözlerime sabitledi.

"Nazenin tabii ki sana açıklama borçluyum. O haberleri gördüğünü biliyorum. Seni görmek için restorana gittim ve Doğukan bana her şeyi anlattı. İnan bana o haber..." İlk defa Alp'in sözünü keserek konuşmasını engelledim. Ona beni yerle bir etme zevkini yaşatmayacaktım. Kendi kendimi yerle bir edecektim. Evet, ona tüm doğruları anlatacaktım.

"Evet, bravo oyununu oldukça başarılı oynadın. Sonuçlarını görmek içinde hiç geç kalmadın, tam zamanında buradasın." Anlamsızca bana bakmaya devam ediyordu. Sanki sözlerimden hiçbir şey anlamıyormuş gibi boştu gözleri. Onu umursamadım bir tür sinir krizinin eşiğindeydim beynim güverteyi terk etmişti.

"Seni gerçekten tebrik ediyorum. Beni kandırmada gayet başarılıydın. Beni elde ettin bedensel acılarla kendini tatmin ettin şimdide bana duygusal acı vermeyi başardın. Evet, Alp gördüğün gibi bütün gün odama kapanıp ağladım. Sende yaşadığım acıdan umarım zevk almışsındır tabii ki almışsındır sen nasıl olsa bir sadistsin..." O ifade bir acı ifadesi miydi? Ah sanırım ondan önce davranıp oyununun zevkini kaçırdım.

"Ama beni yeteri kadar sinirlendirmeyi başaramadın. Ben senden çok kendime kızıyorum. Sana inanıp güvendim. Salak gibi benimle olmak hoşuna gidiyor sandım. Bana değerli bir kolye aldın diye kendimi bir halt sandım hayatında bir yerim olduğunu düşündüm. Kölen olmamın bir anlamı varmış gibi mutlu oldum. Alp Ataman sözünü daima tutarmış... Sen sözlerini tutabilecek bir adam değilsin." Kendime nefes almak için zaman tanıdım.

"En çokta kendime neden kızıyorum biliyor musun? Sana âşık olduğum için kızıyorum." İşte şu an yüzünde beliren ifade kesinlikle bir şok ifadesi... Benden böyle bir itiraf bekle-

miyordu sanırım. Aslında bende kendimden böyle bir itiraf beklemiyordum. Biraz fazla gaza gelmiş olabilirdim... Lanet olsun! Tabii ki fazla gaza gelmiştim. Ne demiştim ben? İçimden kendime küfürleri sıralarken nefes dahi alamıyordum.

Bana yıllar gibi gelen bir süre sessiz kaldık. Alp yüzündeki karmakarışık ifade ile gözlerini benden ayırmadan beni inceliyordu. Bende bakışlarımı onun gözlerine dikmiştim. Yükümden kurtulmuştum, şimdi bana gülüp oyununu güzel oynadığı için mutlu olarak çekip gitmesi gerekmiyor muydu? Neden hala öylece odamda duruyordu? Bir şey söylemesi bir ömür sürdü desem fazla abartmış olmazdım.

"Sen az önce ne dedin?" Neyi öğrenmeye çalışıyordu ki? Hem dediklerimin ne önemi vardı. Bütün duymak istediklerini duymuştu hatta fazlasını bile duymuştu. Daha ne istiyordu? Canımı yakmayı başarmıştı, oyun bitmişti neden hala defolup gitmiyordu?

"Ne dediğimin ne önemi var. Duyman gerekenleri duydun işte. Git artık." Elleri ile yüzümü kavradı. Yüzümü kendine doğru iyice yaklaştırdı ve o etkileyici kalın dudaklarının arasından genizden gelen enfes sesi duyuldu. Bu sesi bir daha duyamayacaktım...

"Sen az önce bana âşık olduğunu mu söyledin?" Evet, bu doğruydu ama sanırım bunu Alp'e söylememem gerekiyordu. Bu ona daha fazla zevk vermekten başka bir işe yaramazdı. Neden bunu kendime saklamadım ki? Ben cevap vermeyince iyice yaklaştı artık nefesini yüzümde hissediyordum. O kadar yakındım ki kafamı çok hafif öne eğsem dudaklarına kavuşabilirdim...

"Soruma cevap ver." Gözlerimi gözlerine diktim.

"Olmayacağını bile bile hayal kurdum ben Alp. Ne kadar aptal ve zayıf bir kızım değil mi? Sanırım sadece seks yapıp bunu unutan kızlardan olamadım. Bu oyununa ekstra bir renk katmış oldu." İşte şimdi gözlerinde şimşekler çakıyordu. Birazdan kopacak fırtınanın belirtileriydi.

"Sen ne oyunundan, ne zevkinden bahsediyorsun Nazenin?" Gücümü toplamak adına gözlerimi gözlerinden indirdim.

"Sadece bedensel acıdan zevk almadığını biliyorum. Duygusal ve ruhsal olarak da acı çekmemi istedin ve başardın işte. Oyunun amacına ulaştı. Gözlerine bakamasam da nefes alışından şimşekleri hissedebiliyordum. Yüzümü tutan elleri iki yanına düştü.

"Ne yani seni aldatıp, üzerek mutlu olduğumu mu sanıyorsun? Evet, tamam kabul ediyorum çok normal biri değilim, sadistçe zevklerim var, bedensel acı çektirmekten zevk alıyorum. Benim hakkımda yanılmıyorsun ben pisliğin tekiyim ama seni asla aldatmadım, yalanda söylemedim. Emin ol şu an seni böyle üzgün görmek beni mahvediyor. Canımın nasıl yandığını sana anlatamam." Canım yanıyor ifadesi bana pek mantıklı gelmemişti canı yanan tek kişi vardı o da bendim. Hem de öylesine yanıyordu ki acısı tüm benliğime işlerken bir bıçağın açık yarayı deşmesi gibi içimi yakıyordu.

"Canın neden yansın ki? Beni kandıran, oyuna getiren sensin."

Ellerimi ellerinin arasına aldı dokunuşu canımı daha da yaktı. "Sana oyun falan oynamadım. Nazenin sana açıklama yapmak için geldim. Sana internette gördüğün her şeye inanmamanı söylemiştim. Ama sen benimle konuşmak yerine internette çıkan haberlere inanmayı seçiyorsun." Bu da ne demek şimdi? Kafamı kaldırarak o yakışıklı yüzüne ve gözlerine baktım.

"Ne yani tüm o çıkan çarşaf çarşaf haberler yalan mı? Hem yalan olsa bile sana daha önce Handan ile ilişkin olup olmadığını sormuştum sen bana hiçbir şekilde ilişkinin olmadığını söyledin. Ama şimdi öğreniyorum ki uzun süredir sevgilinmiş." Tekrar yüzümü, yüzüne sabitledi, sinirini bastırmaya çalışır gibi bir hali vardı.

"Sana söylediklerim arasında tek yalan kelimem yoktu

Nazenin. Handan'ın ailesi bizim birlikte olmamızı çok istedi. Ortak olduğumuz için sık sık görüşüyorduk, basında bu yüzden ben ve Handan ile ilgili bir sürü yakıştırma yaptı. Bu haberlerin hepsi o saçma yakıştırmalar yüzünden, ama ne Handan ne de ben böyle bir şey olamayacağının farkındayız. O sadece bir arkadaş hepsi bu."

Derin bir nefes aldı, "Basın benim hakkımda pek haber yapamıyor. İlişkilerimi mümkün olduğunca göz önünde yaşamamaya çalışıyorum. Ama merak ediliyorum Nazenin, bu servet, şirketler, ben merak ediliyorum. O yüzden hakkımda çoğu doğru olmayan bir sürü haber var." Söylediği her kelimeyi itina ile kafamın içinde döndürdüm. Bana doğruyu söylüyor olabilir miydi? Hepsi bir yalan haber olabilir miydi? Bunları bana söylerken gözlerini bir an bile gözlerimden ayırmadı. Tavırlarından doğru söylediği anlaşılıyordu. İnternet haberlerine güven olmayacağının bende farkındayım. Ama ona gerçekten inanmak istiyor muydum? İşte onu bilmiyordum.

"Ne yani o çıkan haberler yalan mı? Amerika'da onunla değil miydin? O resimler ne o zaman?" Ellerini yüzümden çekerek buz gibi olmuş ellerime uzandı.

"Hayır, Amerika'da onunla görüştüm. Ama bizim ortak bir şirketimiz var ve Handan da o şirketin yönetim kurulunda. Şirketle ilgili düzenlenen bir davete beraber katıldık. Biz zaten bu tarz davetlere sıkça katılırız, internette gördüğün resimlerin hepsi bu tarz davetlerden." Evet, ona inanıyordum. Kahretsin! Ona inanıyordum işte. Ona az önce yaptığım itiraf aklıma geldi ve bir anda gözüm kararadı, o kopasıca çenem, az önce aşk itirafı yapmıştım. Nasıl bu kadar salak olabilmiştim, Alp başından beri ilişki istemiyordu. Şimdi ben ona âşık olduğumu itiraf ederek onu tamamen kaybetmiştim...

"Hâlâ bana inanmıyor musun?" Kafamın içinde kendimle kavga ederken sorduğu soru karşısında irkildim. Kafamı kaldırdığım anda gözlerim, onun delici mavi bakışlarıyla karşılaştı. İçimi gören, beni delip geçen bakışlar. Kalbim resmen

ağzımda atıyordu. Neden tek bir bakışı ile beni böylesine heyecanlandırıyordu?

"İnanıyorum." Tek kelimelik cevabıma tüm hislerimi gizlemek istemiştim. Ama bu mümkün değildi, hislerimi kendi ağzımla ele vermiştim. Alp'i kaybetmek istemiyordum, onu kaybetmenin acısını az önce atlatmıştım.

"Bundan sonra bu tarz haberler okuduğunda, onlara inanmak yerine bana sormanı istiyorum. Anlaştık mı?" Bundan sonra mı? Gerçekten bundan sonra mı dedi? Demek ki gitmiyor, beni bırakmıyor, bundan sonrasını istiyor... Mutluluk tüm acımı dağlarken açık yaramı unutturmuştu. Ona sarılmak için delicesine bir ihtiyaç hissetsem de bunu yapmadım.

"Anlaştık..." Yüzünde rahatlamış bir ifade oluştu.

"Ve unutma Alp Ataman sözünü daima tutar. Bir daha bana sözümü tutmadığımı söyleme." Başımı salladım. İnanılmaz, farkındayım ama Alp bana başka bir şey söylemedi. Az önce yaptığım itirafın bahsini açmadı. Sadece bana sarıldı. Uzun sarılmamız bittikten sonra yatağıma uzanıp yorganı açtı, yatağa yatmama yardımcı oldu. Bir adım gerileyince onsuzluk tüm hücrelerime işledi. Gitmesini istemiyordum.

Zayıf ve cılız sesimle; "Gitme." dedim. Yakışıklı yüzü bana doğru döndü. "Bir yere gitmiyorum. Takım elbise ile yatamam, sadece soyunacağım." Alp'in kıyafetlerini çıkarıp sanki buraya ilk gelişi değilmiş gibi kapının arkasında ki askıya asmasını izledim. Üzerinde sadece bokseri ile kalmıştı. Odanın ışığını kapatıp yatağıma yaklaştı, benim yatağıma... Ona yer açmak için kenara kaydım. Tek kişilik bir yatakta açabileceğim en büyük boşluğu onun için açtım. Onun yapılı vücudunun yatağıma nasıl sığacağını çok merak ediyordum. Açtığım boşluğa sıkıştı beni biraz doğrultup göğsüne yatırdı böylece geniş omuzları yatağıma rahatça sığdı. Kokusunu derin bir nefesle içime çektim. Hayat ne kadar garipti saatler önce kendimi aldatılmış, kandırılmış hissediyordum. Ama şimdi yanımdaydı, benim yatağımda yatıyorduk.

"Teşekkür ederim." Kulağıma fısıldadığı sözcük içime bir sıcaklık yaydı. Ne için teşekkür ediyordu?

"Ne için?" Kafamı kaldırıp yakışıklı yüzüne baktım. Gözleri kapalıydı ama yüzü oldukça huzurlu görünüyordu. Cevabını duyamadan Alp'in göğsünde uykuya dalmıştım...

***

Sabah çalan alarmımın sesi ile gözümü açtım. Yatakta yayılmış yatıyordum ama yanım boştu. Yanımda olması gereken sıcak bir vücut eksikti. Akşam kapımın arkasına astığı kıyafetlerde gitmişti. Yatağıma oturup gözlerimi yumdum. Acaba dün akşam olanlar bir rüya mıydı? Yoksa gerçekten yaşanmış mıydı? Derin bir nefes alıp kokusunu aradım, onun burada olduğuna dair bir iz ama bir şey yoktu. Yavaşça yataktan kalktım dolaptan elime ilk gelen kıyafetleri çıkardım hızlıca giyinip banyo ya gittim. Banyo da işim bittiğinde okula gitmeye hazırdım. Çantamı hazırlamak için odama döndüğümde çalışma masamın üzerinde duran mavi not kâğıdı dikkatimi çekti.

Umarım iyi uyumuşsundur.

Sabah erken saatte bir toplantım var, çıkmam gerekti.

Akşam görüşürüz.

Alp...

Kendi el yazısı ile benim not kâğıdıma benim kalemimle yazılmış bir yazı onun burada olduğunun en büyük kanıtıydı. Tamam, belki de âşık bir sevgiliden gelen romantik bir not değildi, ama bu bile beni mutlu etmeye yeterli olmuştu. Yüzümde oluşan şu şapşal gülümsememden nefret etmem gerekirdi ama edemiyordum. Sanırım Alp aşk itirafımı görmezden gelecekti. Olsun her şeyin eskiden olduğu gibi devam etmesine

razıydım, onunla olduktan sonra ne olduğumuzun bir önemi yoktu. Ben elimde notla öyle dikilirken açık kapımdan içeri Eylül girdi.

"Ateş bacayı sarmış ha! Akşam evler basıldı, kavgalar edildi, gece burada kalındı, sabahta masanda aşk mesajı mı buldun? Kaçıncı yüzyılda yaşıyorsunuz bakalım." Eylül bir elini kapımın pervazına, bir elini de beline koymuş kocaman bir gülümseme ile bana bakıyordu.

"Romantik bir not değil. Ama benim için yeterli." Notu özenle katlayıp çalışma masamın üzerinde duran metal kutunun içine koydum. Çantamın içine kitapları koyup montumu dolaptan aldım. Okul yolunda Eylül ve Burcu'ya tüm olanları anlattım. Alp'in de bana âşık olduğundan o kadar eminlerdi ki onlara itiraz etmedim. Belki de itiraz etmememin en büyük sebebi böyle bir olasılığın bile beni mutlu ediyor olmasıydı.

Okuldan sonra eve geldiğimde komodinimin üzerinde duran cep telefonum dikkatimi çekti arayan var mı diye kontrol ettim. Doğukan'dan yedi cevapsız çağrı vardı. İki tanesi gece ben Alp'in kollarında uyurken yapılmıştı. En son çağrısı bir saat önceydi. Geri ara tuşuna basıp telefonun çalmasını bekledim. Doğukan telefonu neredeyse ilk çalışında açtı. Sesi oldukça meraklanmış geliyordu.

"Naz! Neredesin? Dün akşamdan beri sana ulaşmaya çalışıyorum, meraktan öldüm."

"Üzgünüm iş ile ilgili bir sorun yok değil mi? Bu akşam restorana geleceğim merak etme." Karşı taraf bir süre sessiz kaldı.

"İşle ilgili bir sorun yok onun için aramadım. Sadece seni merak ettim, Dün Alp Ataman geldi ve seni sordu. Ben de..." Sözünü keserek konuşmaya başladım.

"Evet, haberim var. Dün akşam konuştuk. Kapatmam lazım hazırlanmalıyım, geç kalmak istemiyorum. Restoranda görüşürüz olur mu?" Derin bir nefes alıp verdi ve "Görüşürüz." dedi.

Onu kırmak istemiyordum ama ne şekilde olursa olsun bir şeyler için umutlanmasını ya da yanlış düşüncelere kapılmasını istemiyordum. Doğukan iyi bir arkadaştı hepsi bu. Hazırlanmaya başlamadan önce kendimi banyoya atıp güzel ve uzun bir duş aldım, saçlarımı kuruttum, restoranda giyeceğim kıyafetleri hazırladım. Aynada kendime bakınca ilk defa görüntü beni memnun etmedi. Tamam, kendini beğenen bir kız değildim ama artık beğenmek istiyordum. Sanırım bu Alp ile ilgiliydi. Özel günler için birkaç parça makyaj malzememin durduğu makyaj çantamı aldım. Kirpiklerime biraz rimel sürdüm, mavi gözlerim belirginleşti. Şeftali rengi allık ile beyaz suratıma biraz renk kattım. Yine şeftali tonunda bir ruj ile dudaklarımı boyadım, dudaklarım ilk defa gözüme bu kadar dolgun geldi. Basitçe topladığım saçlarımı açtım ve kulak hizamdan başlayarak saçlarımın ön kısmını ördüm, örgünün ucunu kafamın arkasına tokaladım. Saçlarımın uzunluğu ve şekli ortaya çıkmış önüme gelen saçlardan şık bir şekilde kurtulmuştum. Şimdi hazırdım... Odamdan çıktığımda Eylül bana inanmaz gözlerle baktı.

"Naz bu sen misin? İnanmıyorum." Sanki hiçbir şey yokmuş gibi ona gülümsedim.

"Evet, benim ve beğenmene sevindim." Eylül'e laf kalabalığı yaparak geç kalmak istemediğim için montumu giyerek kendimi acele ile evden dışarı attım. Zamanlamam yine harikaydı neredeyse bir saniye sonra servis kapıdaydı. Sinem yine yan koltuğunu benim için ayırmıştı, ona kocaman gülümseyerek yanına oturdum. Aynı şekilde gülümseyerek bana karşılık verdi.

"Vay canına Naz, harika görünüyorsun. Doğukan hasta olduğunu söylemişti, çabuk toparlamana sevindim." Çantamın içinde az önce mesaj sesi duyulan telefonumu ararken Sinem'e cevap verdim.

"Evet, şey ben kendimi pekiyi hissetmiyordum. Ama şimdi iyiyim." Bana anlayışla gülümseyip elinde duran kitabı

okumaya daldı. Ben de sonunda çantamda ki kalabalık arasından küçük cep telefonumu bulmayı başarmıştım. Alp'ten bir mesaj vardı.

İşlerim uzadı, ama gece seni almaya geleceğim. Beni bekle...

Evet, kesinlikle şimdi kızların erkek arkadaşlarından bahsederken neden *'odun'* ifadesini kullandığını anlamaya başlıyordum. Alp kesinlikle odun sınıfında erkek topluluğuna kombine üyelik alabilirdi. Yüzümde bir gülücükle ona cevap yazdım.

Emredersiniz Alp Bey...

Çok geçmeden telefonumun mesaj sesi yeniden duyuldu. Kimseyi rahatsız etmemek için telefonumun sesini kapatıp mesajımı okudum.

En büyük hobim, bunu en iyi siz bilirsiniz. Sizli bizli konuşma olayını sevdim. Bu konuşmayı ofisimdeki masamın üzerinde de yapmalıyız. ☺

Hmm sonunda gülücük olan seksi bir mesaj, Bay Mükemmel, aklımı başımdan almak konusunda üstüne yok kesinlikle. Hızlıca mesajına cevap verdim ve geldiğimizi fark ederek telefonu çantama koydum.

Siz nasıl isterseniz...

Giyinme odasında hızlıca hazırlandıktan sonra, acele ile restorana geçiş yaptık. Restoranın giriş kapısında duvara yaslanmış şekilde birini bekleyen Doğukan gözüme çarptı. Beni fark eder etmez yanıma doğru yürüdü, demek ki beklediği bendim. Tam önümde durup sevimli yeşil gözlerini yüzüme dikti.

"Naz, oldukça iyi görünüyorsun. Seni çok merak ettim?" Kollarımı göğsümde kavuşturarak ona cevap verdim.

"İyiyim, teşekkür ederim. Doğukan'a açıklama yapmak istemiyordum. Zaten dün izin kullanmıştım ve şu an işten kaytarıyormuş gibi görünerek daha da kötü hissetmek istemiyordum.

"Sen, yani siz, hala..." Doğukan'ın sözünü kestim.

"Evet, hâlâ beraberiz. Haberleri yalanladı ve ona inanıyorum." Doğukan ile Alp hakkında konuşmaktan nefret ediyordum. "Sevindim diyemeyeceğim. Umarım daha fazla üzülmezsin. Neyse sonra konuşuruz." Başka bir şey söylemeden yanımdan hızlıca uzaklaştı, bende işime dönebildim. Üç saat kadar sonra restoran tamamen dolmuştu. Çalışmayı kesinlikle seviyordum. Zamanın nasıl geçtiğini bile unutuyordum. Ama benim bölümümde cam kenarına oturan tanıdık bir yüz bu akşam bütün keyfimin kaçmasına neden olmuştu.

Handan fazlasıyla yakışıklı esmer bir adamla beraber cam kenarında ki masaya yerleşiyordu. Şimdi ne yapacaktım, onu görmek bile vücuduma bir ürperme göndermeye yetmişti. Maalesef yapacak bir şeyim yoktu, yanlarına doğru kendime güvenen adımlarla yürürken, bugün kendime özen gösterdiğim için mutluydum. Yanlarına iyice yaklaşınca Handan'ın çok çekici göründüğünü fark ettim, üzerine tamamen yapışmış diz üstü siyah bir elbise giymişti. Dekoltesi oldukça iddialıydı, tabii onların varlığını bu kadar rahatça sergilediği için oldukça da basit görünüyordu. Sarı saçları fönlenmiş ve havalanmış şekilde omuzlarına dökülüyordu. Kıpkırmızı dudakları elli metre öteden bile fark ediliyordu. Kahretsin! Bu kadından neden bu kadar nefret ediyordum? Sanırım hissettiğim bu yeni duygu da kıskançlık oluyordu. Bu sürtük gerçekten seksiydi... Tam masalarının önünde durduğum anda Handan beni fark etti. Beni tanımasını ummuyordum bu yüzden rahattım zaten o gece Alp'le ilgilenmekten bana bakmaya fırsatının bile olmadığını düşünüyordum.

"Hoş geldiniz, Ne arzu edersiniz?" Handan'ın bana bakışında bir öfke seziyordum ama bana öyle geldiğini düşünerek yüzümü toparladım. Belki de kendi içimdeki öfkenin yansımasını görüyordum. Tanımadığınız bir insandan bu kadar nefret etmek normal bir duygu değildi.

"Önce şarapla başlayabiliriz. Sarafin Fume Blanc olabilir. Yanında deniz ürünleri tabağı da alalım. Yemek siparişini

daha sonra veririz." Genelde erkeklerin sipariş vermesine alışık olduğum için, Handan siparişini böyle arka arkaya sıralayınca donup kalmıştım. Anlaşılan Amerika'da sipariş verme işini erkekler kadınlara bırakıyordu. Adamın yabancı olduğu çok belliydi. Gülümsemeye çalışarak kafamı salladım ve yanlarından uzaklaştım. Aslında pek endişelenmem gereken bir durum yoktu. Alp ile aralarında bir şey olmadığına şimdi emin olmuştum. Alp kesinlikle utangaç ve itaatkâr kızlardan hoşlanıyordu. Handan ise resmen bir panterdi. İtaatkâr olduğunu hiç ama hiç sanmıyordum. Diğer masaların siparişlerini aldıktan sonra Handan'ın siparişlerini servis arabasına koyarak yanlarına doğru ilerledim. Bir şey hakkında konuşuyorlardı. Az buçuk İngilizcem ile iş konuştuklarını anladım. Şarap servisini yapıp, servis tabaklarını da özenle önlerine koydum. Tam gitmek için arkamı döndüğüm sırada adımı duymamla irkildim.

ON DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"Nazenin!" Beni irken şey Handan'ın çekici ses tonunun adımı söylemiş olmasaydı. Beni hatırlıyor muydu? Saçlarımın arkasında kalan yaka kartımı görmüş olabilir miydi acaba? Biraz duraksadıktan sonra arkamı döndüm ve ona yaklaştım. Gözleri beni biraz inceledikten sonra tek bir şeye odaklanmıştı, boynumda sallanan kolyeme... Uzunca bir süre kolyeyi inceledi. Bunu neden yaptığı hakkında en ufak bir fikrim yoktu. Hafifçe öksürerek kendine geldi.

"Yemek siparişimizi verelim. Levrek ızgara, roka salatası ve ahtapot salatası." Söylediklerini not edip yanlarından koşar adım uzaklaştım. Bu kadın beni inanılmaz rahatsız ediyordu. Diğer masalarla ilgilenmeyi sürdürdüm. Kısa bir süre sonra Handan'ın siparişini mutfaktan aldım ve ona doğru ilerledim. Tabaklarını masaya yerleştirdim, şarap kadehlerini doldurdum. Bütün bu süre boyunca gözü kolyemdeydi. Nedenini anlamıyordum ama kolyemle özel olarak ilgilendiğine emindim. Alp'in hediyesi olan kolyem... Acaba beni tanımıştı ve kolyenin Alp'ten geldiğini anlamış mıydı? Servisi bitirdiğimde gözlerimin içine bakarak.

"Teşekkürler." dedi. Ama sesi de, ifadesi de oldukça donuktu.

Yemekleri devam ederken yanlarından birkaç defa geç-

tim. Handan her geçtiğimde beni süzdü, inceledi. Artık beni hatırladığından kesinlikle emindim. Fakat bana neden bu kadar dikkatli baktığına anlam veremiyordum. Çıkış saatimiz geldiğinde son masalarda boşaldı ortalığı topladık. Handan'da son çıkanlar arasındaydı, çıkarken o yeşil gözlerini bana dikmeyi yine ihmal etmemişti. Restoranda ki işlerimiz bitince Alp'in kapıda olduğunu düşünerek hızlıca giyinme odasına koşturup üzerimi değiştirdim. Aynada kendime baktım ve rujumu tazeledim. Evet, iyi görünüyordum... Giriş kısmına kadar yanımda Sinem ile yürüdüm. Alp yanında Handan ve restoranda ki yabancı adamla konuşuyordu, bir an duraksadım ne yapmam gerektiğine karar veremedim. Acaba yanlarına mı gitmeliydim? Yoksa yoluma devam mı etmeliydim? Yanlarına gitsem Alp bana kızar mıydı? Sinem bu uzun sürekli duraksama mı fark edince bana doğru döndü.

"Naz ne oldu, neden durdun?" Ona ne cevap verecektim ki, hem zaten biraz daha yürüyünce o da Alp'i fark edecekti. Erkek arkadaşıma neden selam vermeden yürüdüğümü sorarsa ne diyecektim? Ayrıca şu an resmen düşünce duyumu kaybetmiştim.

Handan, Alp'in benim Bay Mükemmel'imin omzuna dokunuyordu... İçimdeki Nazenin üzerine atlayıp saçını başını yolmamı söylese de, onu dinleyerek kendimi basitleştirmeyecektim. Sinem'e cevap vermeden yürümeye devam ettik. Birkaç adım sonra Alp'i fark etti.

"Hey Naz! Şu senin yakışıklı sevgilin değil mi?" Adımlarımı yavaşlatıp onun ışıl ışıl gözlerine baktım.

"Şey, evet o. Arkadaşlarıyla konuşuyor dışarıda beklesem daha iyi olacak sanırım. Muhtemelen iş konuşuyorlardır." Bana gülümseyerek yürümeme eşlik etti. Bana sonsuz gibi gelen adımlardan sonra önlerinden geçmek üzereyken Alp beni fark etti. Gözleri üzerime kilitlenirken bana seslendi.

"Nazenin! Buradayım..." Ne yani onu görmediğimi falan mı düşünmüştü? Onu fark etmemem mümkünmüş gibi...

Yüzlerce metre öteden bile göz kamaştırıyordu. Beni orada bırakıp kapıya doğru ilerleyen Sinem'e bir gülümseme ile iyi geceler diledikten sonra çaresiz Alp'in yanına doğru yürüdüm. Handan, Alp'e bir şeyler anlatmaya devam ediyordu. Ama Alp'in gözleri bana kilitlenmişti. Bana ilk defa her zamankinden çok farklı bakıyordu. Genelde bana baktığında kendimi dünyanın en seksi kadını gibi hissederdim ama şu an bakışlarından şehvet eksikti. Bana daha önce hiç bakmadığı gibi bakıyordu. Bu bakış kendimi Tanrıça gibi hissetmeme neden olmuştu. Bir kaç adım sonra Alp'in tam önünde durdum. Handan ise konuşmasını kesmiş beni süzüyordu. Ne yapacaktım? Onlara ne demeliydim? Kafamda büyük bir karmaşa ile orada dikilirken Alp benden önce konuştu.

"Nazenin, iş arkadaşım aynı zamanda ortağım Handan ve arkadaşı Eric." Konuşmasına kısa bir nefes ara verince beni ne diye tanıştıracağını düşündüm ve buz kesmem çok uzun sürmedi...

"Kız arkadaşım Nazenin..." *'Kız arkadaş'* Bütün vücudum kıpkırmızı olmasına rağmen Handan ve Eric ile el sıkıştım. Handan elimi kocaman bir gülümseme ile sıkarken, Eric büyük bir çekinceyle benimle tokalaştı. Adam yüzünü yerden kaldırmıyordu. Handan'ın yüzünde çok sahte bir gülümseme vardı rujunu bozmaktan korkarmış gibi gergin gülümsüyordu.

"Seninle tanıştığıma memnun oldum Nazenin. Alp'in ilk defa bir kız arkadaşı ile tanışıyorum denebilir."

"Ben de tanıştığıma memnun oldum." demekle yetindim. Çünkü devamında ne demem gerektiğini bilmiyordum. Alp ile aramızda ki şeyin ne olduğunu bile bilmezken onun sevgilisiymişim gibi davranmak ve Alp'i kızdırmak istemiyordum. Benim tedirgin ve kısa cevabımdan hemen sonra Alp etkileyici ama soğuk bir tona büründü.

"Nazenin benim için büyük anlam ifade ediyor. Bu yüzden tanınmayı hak ediyor." Doğrudan gözlerime bakarak sevimli bir tebessüm attı. İnanmıyorum. Şu an Alp'in güç-

lü kolu belimde olmasa düşüp bayılabilirdim. Bu kahrolası adam ne yapıyordu? Zaten tamamen âşık olmuş ve savunmasız durumdaydım, bu sözler sayesinde kör kütük âşık kıvamına geçmek üzereyim. Handan'a rol yapıyor olabilir miydi? Ama aralarında bir şey olmadığını söylemişti ve bu durumda rol yapması da saçma olurdu. Belki de Handan Alp ile ilgileniyordur. Alp'te bunun farkındaysa kız arkadaşı olduğunu vurgulamak için bu tarz sözler söylüyor olabilir. Kafamın resmen çorba olduğunu hissediyordum. Neyse ki daha fazla şok olmama gerek kalmadan Alp beni kapıya doğru çevirirken Handan ve Eric ile tokalaştı.

"Size iyi geceler, Nazenin oldukça yorgun görünüyor, onu daha fazla burada tutmayayım." Handan'ın bir şey demesine fırsat vermeden beni kapıya yürüttü. Yürürken eli belimde sımsıkı duruyordu ama yüzünde endişeli bir ifade vardı. Ya da bana öyle geliyordu. Restoranın önünde duran gösterişli arabasına doğru yürümeye başladık.

"Neden beni kız arkadaşın olarak tanıştırdın?" Yürümesini kesmeden bana çok kısa bir bakış attı.

"Çünkü öyle söylemek istedim. Neden buna bir isim vermekte ısrar ediyorsun? Bana ait olup itaat edeceğini söylemiştim ama sürekli itaatsizlik ediyorsun!" Bir insan sımsıcakken bir anda nasıl böyle buz kesebilirdi? Sıcak ve soğuk birbirine tamamen zıt kavramlarken nasıl böyle bir adamda bütünleşebilmişlerdi? Alp'le bu konu hakkında konuşmamaya karar verdim. Konuşsam bile beni tatmin edecek bir cevap alamayacağımdan emindim. Benim için arabanın kapısı açarak binmeme yardımcı oldu. Bana karşı bu kadar özenli ve korumacı olmasına bayılıyordum. Üstelik odunluk yaptığı zamanlarda bile bu huyundan vazgeçmiyordu. Ana yola çıkana kadar aramızda bir konuşma geçmedi. Onunla sessizlik içinde olmak beni çok geriyordu. Tam sessizliği bölmek üzereyken telefonum çalmaya başladı. Giyinme odasından çıkmadan önce montumun cebine koyduğum telefonumu cebimden çıkarıp

kimin aradığına bakınca yüzümün ifadesi değişmişti. Arayan Doğukan dı. Bir an yanımda araba kullanan Alp'e baktıktan sonra telefonumu açtım.

"Doğukan! Bir sorun mu var?" Ben Doğukan ismini söylediğim anda Alp'in kor gibi yanan bakışları dev bir ağacın gölgesi gibi üzerimde belirdi.

"Nazenin, neredesin, serviste yoktun ve seni merak ettim. Eğer evdeysen yani senin için endişeleniyorum ve evine yakınım belki biraz konuşabiliriz." Doğukan'ın sesi gerçekten de oldukça samimi ve meraklıydı. Onu kırmak istemiyordum ama evden oldukça uzaktaydım.

"Evde değilim." Alp'in bakışları yol ve benim aramda gidip geliyordu. Hatta bana yoldan fazla bakıyordu kaza yapmaktan korkmaya başlamıştım.

"Anladım... Rahat konuşamıyorsun sanırım. Tamam, daha sonra görüşürüz." Kesinlikle moralinin bozulduğunu sesinden anlayabilmiştim.

"Sonra görüşürüz," diyerek telefonu kapattım. Bir süre Alp'e kaçamak bakışlar atarak konuşmasını bekledim. Uzunca bir sessizliğin ardından sonunda konuştu.

"Neden evde olup olmadığını soruyor?" Alp'in sakin konuşması sinirli halinden bile daha tehlikeliydi. Bunu fark edecek kadar iyi tanıyordum onu ve şu an bana bu soruyu oldukça sakin soruyordu.

"Beni merak etmiş." Gözlerini bir an kapatıp açtı ve derin bir nefes aldı.

"Seni merak etmek ona mı düşmüş?" Şimdi derin nefes alma sırası bendeydi. Bu ne küstahlık böyle Doğukan'ın benim arkadaşım olduğunu neden kabullenmek istemiyordu? O benim zor zamanlarım da sürekli yanımdayken onu bu şekilde ötekileştirmesine izin veremezdim. Gerekirse Bay Psikopat ile kavga bile edebilirdim.

"O sadece ilgili bir arkadaş ve arkadaşlar birbirlerini me-

rak ederler. Ben sana arkadaşlarınla ilgili soru bile soramazken sen beni bu şekilde sorgulayamazsın." Sesim beklediğimden de sert çıkmıştı ama pişman değildim. Tamam, bana sahipti ama bu sahiplik sadece bedenendi. Bana bu şekilde baskı yapmaya hakkı yoktu.

"Tanımadığın arkadaşlarım hakkında soru mu sormak istiyorsun? Sor öyleyse..." Bay Mükemmel şaşırmıştı. Anlaşılan oda bu kadar sert çıkmamı beklemiyordu.

"Handan'ı magazin sayfaları sayesinde bol bol tanıdım. Ama bu akşam onunla konuşmama bile izin vermeden beni apar topar restorandan çıkardın. Sana onun hakkında soru bile soramıyorum. Bunun özel bir nedeni olduğuna eminim." Bana baktığı anda gözlerinde beliren ateşler dizlerimi titretmişti. Ama geri adım atmayacaktım. Ok yaydan çıkmıştı bir kere. Cevap vermesini bekleyerek uzun süre içim içimi yedi. Sakinleşmek için çabaladığını sürekli kasılan çenesinden ve aynı noktaya odaklanan gözlerinden anlıyordum. Hatta sakinleşmek için içinden yüze kadar sayıyor bile olabilirdi. Ama bu sefer kızması ve sinirlenmesi gereken kesinlikle bendim.

"İşine gelmeyen konularda sinirini kontrol edebiliyorsun bakıyorum?" Ona doğru dümdüz bir bakış attım. Eminim şu an benimde gözlerim alev alev yanıyordur. Bu Alp'e ilk karşı gelişim, sanırım ona âşık olduğumu söylediğim için kendimi daha özgür hissetmeye başladım. Ya da şu an beni tamamen çileden çıkardı.

"Bunu şimdi konuşmayacağım. Eve gidene kadar bekle. Bir kaza yapmak istemiyorum." Dişlerinin arasından konuştuğunu duyunca dizlerim titredi. Ondan neden bu kadar korkuyordum ki? Kesin kararlıydım bu akşam olanlar hakkında konuşmadan o aptal cezalara ve seks oyunlarına izin vermeyecektim. Tüm sorunları beni kırbaçlayıp becererek çözemezdi ve aramızda konuşulması gereken ciddi sorunlar vardı.

Yolculuğumuz sırasında arabada sadece ikimizin de sinirli solumaları vardı. Onun dışında resmen çıt çıkmamıştı ve ben tüm yol boyunca somurtup Alp'in yüzüne bakmamıştım. Nihayet sessizlik yemini ettiğimiz yolculuğumuz bitmiş ve Alp'in kalesine gelmiştik. Arabayı hızla evin önüne sürdü ani bir fren yaparak durdu. Beni daha önce okula bırakan şoför sanki kapıda bekliyormuş gibi hemen yanımızda belirmişti.

Alp'in kapımı açmasına fırsat vermeden kendimi arabadan atmıştım. Siyah takım elbiseli ve iri yarı şoför arabayı garaja götürmek üzere sürücü koltuğuna geçerken, Alp benimle arasına bir adım mesafe bırakmaya özen göstererek evin açık kapısından içeri girdi bende onu takip ettim. Doğrudan asansöre yöneldi bir an tereddüt ederek asansöre bindim. Kesinlikle o odaya gitmek istemiyordum. Orada tüm güç Alp'in elinde oluyordu ve ben, ben ona bu gücü bu gecelik vermeyecektim. Konuşmamız gereken ciddi sorunlarımız vardı. Ben kendimle mücadele ederken asansörün kapısı açıldı Alp geçmem için biraz geri çekildi. Asansörden indiğimiz anda öne geçerek zevk odasına doğru yöneldi, hareket etmeden salonun ortasında dikildim. Peşinden gitmediğimi fark edince o da duraksadı ve bana doğru döndü bir cevap bekler gibiydi.

"Hayır! Oraya gelmeyeceğim. Şimdi değil önce konuşmak istiyorum." Bana doğru bir adım atarken ceketini çıkarıp koltuğa fırlattı.

"Bana itaatsizlik ettiğinin farkında mısın? Bunu bu akşam ikinci sefer yapıyorsun. Zaten konuşacağız, o oda da." Sağ ayağımı yere vurarak ellerimi belime koydum. Şu an belki kavgacı küçük bir kız gibi görünüyordum ama umurumda değildi. Onun her dediğini yapmayacaktım.

"Hayır Alp! O oda da konuşmak istemiyorum. Bu konuşmayı senin kölen olarak yapmayacağım. Bu konuşmayı

senin..." Ne diyeceğimi bilemedim. Sahi ben onun neyiydim? Neyi olarak yapacaktım bu konuşmayı? Ben onun ucuz, basit, mazoşist kölesiydim daha fazlası değil. Ona aşk itirafı yapmış olmam hiçbir şeyi değiştirmiyordu. Zaten itirafımı dikkate bile almamıştı. Kafamı yere eğerken, belimde duran ellerimde iki yanıma düştü. Adımlarının bile farkına varmadan Alp bana yaklaşmış ve tam önümde durmuştu. Güçlü elleri ile çenemi tutup yüzümü yukarı kaldırdı. Gözlerim onun alev alev yanan gözleri ile karşılaşınca, geri göndermek için çabaladığım gözyaşları gözlerime hücum ettiler. Yanaklarımdan süzülen tek damla yaşa ikincisi ve üçüncüsü eşlik etti. Alp gözlerimden damlayan yaşlara şaşkınlık içinde bakıyordu. Uzanıp işaret parmağı ile gözyaşlarımı yakaladı. Beni esir alan o gözlerini kapatarak konuşmaya başladı.

"Sen benimsin..." Yüzümü tamamen yüzüne yaklaştırıp, kapalı gözlerini açtı. Gözlerinde ki ateş sönmüş yerini dingin bir maviye bırakmıştı. Tıpkı fırtınalı bir günün ardından durulup güneşe teslim olmuş deniz gibi. Yüzümde ellerini gezdirirken yalvarır gibi konuştu.

"Gözlerin... Dudakların... Saçların ve vücudun benim... Hepsi bana ait. Sadece bana ve bunları paylaşmaya niyetim yok. Anlıyor musun?" Akan birkaç damla yaşın ardından kafamı anladığımı belirtir gibi salladım. Gözyaşlarımı tekrar silerek konuşmasını sürdürdü.

"Beni karmakarışık ediyorsun. Bana çok büyük zevkler ve tatminler yaşatırken bir yandan içimde olduğunu bile bilmediğim acıma ve merhamet duygularımı canlandırıyorsun. Beni çok mutlu ederken bir yandan paramparça ediyorsun." Duraksadı sözlerini duydukça daha çok ağlıyordum. Neden ağladığımı bile bilmiyordum. Aslında söylediği şeyleri bile tam manası ile kavrayabildiğime emin değildim.

"Beni güçlü sanıyorsun ama sen benden daha güçlüsün. İstersen beni yerle bir edebilirsin ama bunun farkında bile değilsin. İstesen bana öyle acılar verirsin ki benim kırbaçlarım

bu acıların yanında sadece yumuşak dokunuşlar olarak kalır." Ne demek istediğini hala anlayamıyordum. Ona ne gibi bir acı yaşatabilirdim ki? Ben onun için sadece basit bir kızdım. Beni istese köpek yavrusu gibi kapıya bırakırdı. Ben hala konuşmak için kendimi toplayamamışken burnunu saçlarıma gömdü ve içimi titreten kelimeleri söyledi.

"Sen benimsin... Sadece benim. Gitmene izin vermeyeceğim." Bu da ne demek şimdi? Gitmek istediğimi mi düşünüyor? Bu çok mantıksız neden onu bırakıp gitmek isteyeyim ki? O Bay Mükemmel... Onun beni bırakıp gitmesi benim en büyük kâbusumken benim gideceğimi düşünmesi gerçekten çok saçmaydı.

"Hiçbir yere gitmiyorum. Sen beni bırakmadığın sürece gitmeyeceğim." Bu diyaloglar bizim ilişkimize tamamen tersti. Ama bunların bize ters olması hoşuma gitmediği anlamına gelmiyordu. Aksine bu sözler içimi ısıtıyordu, çoğunun anlamlarını çözemesem de sıcaklığı tüm vücudumda gezinip kalbime yerleşmişti. Bana acılar çektiren, beni beceren, beni küçük düşüren Alp'i ne kadar seviyorsam, bu yeni keşfettiğim yumuşak ve kırılgan Alp'i de çok sevmiştim. Alp hala burnunu saçlarıma gömmüş kokumu içine çekiyordu sanki kokuma ihtiyacı varmış gibi... Ortamı biraz yumuşatmak için kendimi geri çekip gülümsedim.

"Bir kıskançlık krizi geçirdim diye seni bırakacak falan değilim. Böyle şeyler düşünme..." Yüzüme bakarken kaşlarını da çattı. Kısa bir an sonra yüzünde bir gülümseme oluştu.

"Beni mi kıskandın?" Yanaklarıma sıcak basarken bakışlarımı yere indirdim.

"Evet, seni kıskandım. Sanırım bende paylaşmayı sevmiyorum." Tam onun bana daha önce söylediği gibi benim olanı paylaşmayı sevmediğimi söyleyecektim ki kendimi topladım. Alp benim değildi, o bir efendiydi ve kimseye ait olamazdı. Ellerimden birini tutup avuç içimi benim gibi tecrübesiz ve âşık bir kızın sevgi olarak nitelendireceği bir sıcaklıkla öptü.

"Ne tuhaf. Neredeyse aynı duyguları paylaşıyoruz o zaman. Ben senin soluduğun havayı bile kimseyle paylaşmaya dayanamıyorum sanırım hastalıklı ruhum sayesinde her şeyi en uçta yaşıyorum." Aramızda ki buzlar tamamen erimişti. Çaresizlik limanına demir atmış kendimi dalgaların merhametine bırakmıştım. Çenemi kavrayarak dudaklarını dudaklarıma değdirdi. Çok ufak bir öpücüktü, hatta Alp'ten gelmesini bekleyemeyeceğim kadar yumuşaktı. Öpüşmemiz kısa süre sonra derinleşti ve dillerimiz de olaya dâhil oldu. Uzun uzun öpüşmekten nefes alamaz hale gelmiştim. Dudaklarını benden ayırınca içimde bir sızı, bir kimsesizlik hissettim ama bu his uzun sürmedi. Bir anda o güçlü kollarıyla beni kavrayarak kucakladı. Zevk odasına gitmeyi beklerken Alp beni koridorun sonunda duran merdivenlere yönlendirdi. Kucağında ben varken bile basamakları kolayca çıktı. Daha önce evde bana göstermediği bir bölümdeydik. Burası bir çatı katıydı. Tavanı tamamen camdan olan çatı katı geniş bir alanı kaplıyordu ve hiç duvarı yoktu. Tamamen bir erkek için dekore edilmiş çalışma ve hobi odası gibi bir yerdi. Ama cam tavandan görünen yıldızlar harikaydı bir masalın içinde olmak gibiydi. Terasa açılan bölümde camdandı. Köşeli deri siyah bir koltuk, tam camın önüne yerleştirilmiş kocaman bir çalışma masası, kitaplık, bilardo masası, dev ekran televizyon, alt kattakine benzeyen siyah camdan yapılmış bar, müzik setleri... Daha sayamayacağım bir sürü ayrıntı barındıran bu alan Alp'in kişisel zevklerini tamamen ele veriyordu. Beni yere indirdi yavaşça etrafı incelemeye başladım. Bir süre bana bir şey söylemeden etrafı gezmeme izin verdi. Boğazını temizleyerek sessizliği bozduğunda dev camlardan terasa bakıyordum.

"Burası benim kişisel alanım. Evde olduğumda genelde burada vakit geçiririm. Çalışırım, oyun oynarım, dinlenirim... Burası tamamen kadınlardan izole ettiğim bir yer sadece bana ait. Buraya gelen ilk kadın sensin..." Bunu duyduğuma çok şaşırmıştım. Gerçekten beni sadece Bay Mükemmel'e ait olan

bir alana getirmişti ve bu benim için çok büyük bir anlam ifade ediyordu. Arkamı dönüp ona doğru yavaşça yürüdüm, ellerimi göğsüne koyup yüzüne baktım.

"Çok güzel... Beni buraya getirdiğin için teşekkür ederim." Gözlerim dolmuştu ama kendimi hemen toparladım. Evet, sırılsıklam âşıktım, aşktan ağlamak istiyordum. Ama Bay Mükemmel'e bu kadar teslim olmaya niyetim yoktu. Hem hiç böyle yapış yapış bir kız olmamıştım. Her şeyi içimde yaşardım. Şimdi de bazı şeyler bana kalmalı diye düşünüyordum. Alp uzanıp yanağıma dokundu ve kafamın tepesine bir öpücük kondurdu. İlerde duran siyah dolaplara doğru yürüyüp kalın lacivert bir battaniye ile yastık aldı. Bende anlamsızca ona bakıyordum, yanıma doğru yaklaştı battaniyeyi orta yere serdi, yastığı da yerleştirdi.

"Alp ne yapıyorsun?" Bana bakarak o çapkın gülümsemesi ile kelebeklerimin kanatlarının çırpmasını sağladı.

"Seninle açık havada yıldızların altında sevişmek isterdim ama hava çok soğuk, Burada yıldızlar çok net ve sevişmek için yeterince uygun." Kaşlarımı kaldırıp gözlerimi ve ağzımı açarak bakabileceğim en şaşkın ifadem ile Alp'e baktım. Alp az önce Yıldızlar, açık hava, sevişmek kelimelerini kullanarak bir cümle mi kurdu? Yoksa ben hayal olayını abarttım mı? Alp'i tanıdığımdan beri ilk defa sevişmek kelimesini cümle içinde kullanıyordu. İki adım atarak yanıma yaklaştı, enfes dudaklarını duraklarıma değdirdi. İçimde bir şeylerin eridiğini hissettim. Mükemmel bir duyguydu, öpüşümüz derinleşince beni yere serdiği yumuşak battaniyenin üzerine yatırdı. Ellerini bütün bedenimde gezdirip kazağımı ve pantolonumu çıkardı. Mavi iç çamaşırlarım içinde kalmıştım bana iştahla baktı. Gömleğinin düğmelerini çözmek için bile vakit kaybetmedi gömleğini yırtar gibi açtı, etrafa dağılan düğmelerin sesi benim derin nefes seslerime karıştı. Pantolonunu çıkarmak için ayağa kalktığı sırada sehpanın üzerinde duran bir kumanda yardımıyla ışıkları kapattı. Karanlıkta Alp'in silueti kusursuz görünüyordu.

Yıldız ışıkları altında ki görüntüsünden daha güzel bir şey görmemiştim sihirli bir şeyleri anımsatıyordu. Kalçalarına yapışık duran bokserini çıkarmadan bana yaklaştı ellerimi başımın üzerine yerleştirdi, sert ellerini kollarımdan aşağıya yavaşça kaydırdı dokunuş ile aynı anda bedenime gönderdiği elektrik akımı titrememe neden oldu. Önden kopçalı sutyenimi kolayca açtı. Elleri göbeğimden aşağıya külotumun kenarlarına yavaşça indi. Ben nefes almak için çabalarken artık külotum yoktu, parçalanmış bir şekilde kenara atılmıştı. Adam sevişirken bile bir vahşiydi. Ama bu beni inanılmaz tahrik etmişti ıslaklığım bacaklarımdan akıyordu. Yıldızların ışığı üzerime yansıdığı için parlama yapıyordu Alp'in gözleri iştahla parladı. Kafası bacak arama yerleşti dilini ıslaklığımı temizlemek için kullandı. Başını kaldırıp yüzüme bakınca hala beni bıraktığı gibi ellerim başımın üzerindeydi nefes nefese kalmıştım. Dağılmış halimi görünce gülümseyerek bacak aramda ki tadım şenliğine geri döndü. Dili bir süre sakince vajinamda gezinirken kısa sürede vahşileşti ve işe dişler dudaklar yüksek güçlü emişler dâhil oldu, belirgin bir şekilde inliyor çoğu zaman ufak ufak çığlıklar atıyordum vakumlayarak emmeye başladığında tamamen raydan çıkmıştım. Tam o çok sevdiğim uçma hissini yaşamak üzereyken kafasını bacak aramdan çıkardı ve yüzüme yaklaştı.

"Hayır, daha değil... Bu kadar kolay olmayacak." Gözlerinin parıltısına kilitlenmiş şekilde nefes alıp verirken Alp'in beni becermesinin her zaman tatmin edici olduğunu düşündüm ama bu, bu yeni his tarif edemeyeceğim bir şeydi. Bu seferkin de başka bir duygu vardı. Adını koyamıyordum ama farklı olduğuna emindim. Dudaklarımda dudaklarını hissedince kendi tadımı onun ağzından almak kadar seksi bir şey olamayacağını düşündüm ve tadıma iştahla bakarken Alp'in parmaklarından iki tanesi vajinamdan içeri kaymıştı. Parmaklar beni inanılmaz gaza getiriyordu ama boşalmam için yeterli değildi. Ona ihtiyacım vardı, onu içimde hissetmeye ihtiyacım vardı.

"Alp... Sana ihtiyacım var... Lütfen!" Kesik kesik nefesim arasında cümlemi kurdum Alp'in parmakları içimden yavaşça çıktı. Beni tek hamlede kavrayarak kaldırdı ve sırt üstü uzandı, ikinci hamlede Alp'in üzerinde tam karnında oturuyordum, ereksiyonu popoma değiyordu.

ON BEŞİNCİ BÖLÜM

"Kontrol sende... Bunu yaparken, yıldızların ışığında seni izlemek istiyorum." Bu kelimeleri kısık sesle söylerken ona gülümsedim. Kalçalarımı kaldırıp benim için hazır olan ereksiyonunu girişime sabitledim yavaşça her zerresini hissederek kalçalarımı üzerine bastırdım. Vajinam bu mükemmel duygu karşısında tamamen esnemiş ve zorlanmadan Alp'in üzerine oturmuştum. Tamamen içimdeydi, tamamen onunla doluydum. Ne yapacağımı bilmiyordum ama içgüdülerim kalçalarımı hareket ettirerek vajinamı oynatmam gerektiğini söylüyordu bende öyle yaptım. Kalçalarımdan güç alarak yükseldim ve yumuşak inişler yaptım, her inişimde tamamen doluyordum.

"Harika hissettiriyorsun... Bu his mükemmel..." Alp'in soluk soluğa kalmış enfes dudaklarından beni iyice gaza getiren sözcükler dökülmüştü. Artık yavaş inişler beni tatmin etmiyordu bu yüzden tempomu hızlandırdım. Alp'in elleri belimi tutmuş her inişimde beni daha çok bastırıyordu. Daha fazla dayanamayacaktım sınırdaydım ve uçmak üzereydim. Biraz daha aynı tempoda devam edince dayanma gücümün son zerresini kullandığımı fark ettim sertliğine iyice yüklendim ağzımdan daha önce hiç çıkmamış olan iniltiler arasında doyuma ulaştım. Tam bu sırada Alp belime daha sıkı sarılıp kafasını yastıktan kaldırdı.

"Aferin benim kızıma..." diyerek benimle aynı anda spermlerini içime boşalttı.

***

Etrafın karanlığı beni boğuyor, nefes alamıyorum, nefes alamıyorum ve nasıl alacağımı bilmiyorum. Alnım boncuk boncuk ter içinde gözlerimi açıyorum. Yorgan, yorganın altındayım ve yorganı da başımdan atıyorum. Nefes alıyorum... Keskin soğuk havayı içime çekiyorum... Kâbuslarımdan birinin içinde olduğumun farkındayım ve on yaşında değilim... Ama nasıl kaçacağımı ne yapacağımı bilmiyorum... Bilinçsizce kapıya doğru yürüyorum... Kapıyı yavaşça açıyorum, etrafın yoğun sessizliği kapı gıcırtısı yüzünden büyük bir gürültü ile çınlıyor. Kapıdan dışarı adım atıyorum ve merdivenlere yöneliyorum. Merdivenlere ilk adımımı atınca silah sesi duyuyorum. Kurşunun silahtan çıkış sesi sessiz evde büyük bir patlama etkisi yaratıyor. İlk şoku atlatınca merdivenleri koşarak iniyorum geniş holden geçiyorum ve salonda gördüğüm manzara karşısında gözlerimden yaşlar oluk oluk akmaya başlıyor. Kan seçebildiğim tek şey krem rengi halıda bir göl oluşturmuş koyu kırmızı kan... Kandan gözlerimi ayırınca yerde yatan annemi ve başında bir elinde silah bir elinde kemer ile dikilen babamı görüyorum. Beyaz gömleğini annemin kafasından fışkıran kanlar kaplamış... O an nefessiz kalıyorum ve gözlerimi kapatıyorum uyanmak istiyorum... Uyanmak ve bu lanet kâbustan kurtulmak istiyorum. Uyanmış olma ümidi ile gözlerimi aralıyorum. Ama gördüğüm manzara çok daha kötü. Yerde kanlar içinde yatan kişi annem değil benim. Başımda siyah takım elbisesi ile dikilense benim Bay Mükemmel'im Alp...

***

Hıçkırıklarım ile gömüldüğüm sıcak ve sert beden beni sararken saçlarımı okşuyordu. Uyanmıştım. O saçma kâbustan kurtulmuştum ve Bay Mükemmel'imin kollarındaydım, güven içindeydim. Bir insan celladının yanında güvende olabilir miydi? Bence olabilirdi en azından celladımın niyeti belliydi ve ben ona idamını bekleyen mahkûm gibi teslim olmuştum.

"Nazenin, iyi misin?" Gözlerimden aktığını bile fark etmediğim yaşlarımı ellerimin tersi ile sildim. Alp'in yüzüne bakmadan; "İyiyim geçti." diyebildim. Çenemi kavrayıp, uykudan uyanmış olmasına rağmen harika görünen, yüzüne bakmamı sağladı. Gözlerimi ondan kaçırmak istesem de bunu yapamıyordum.

Geçen ne? Nazenin seninle her uyuduğumda kâbuslar içinde uyanıyorsun. Bu kâbuslar sana yaptıklarım yüzünden mi?" Yüzünde kesinlikle kahrolmuş bir ifade vardı. Dağılmış görünüyordu. Sanki beni üzdüğü için üzgünmüş gibiydi. Belimi tutan kolunun kasıldığını hissediyordum. Cılız, korkak, ürkek sesim ile ona verebileceğim en dürüst cevabı verdim.

"Bunun seninle ilgisi yok Alp. Ben bu kâbusları çok sık görüyorum. Tam on iki senedir." *Sadece seninle birlikteyken çoğalıyor ve değişiyorlar.* Tabii, bunu ona yüksek sesle söylemek istemiyordum. Onunla hastalıklı ruhum ile ilgili daha fazla şey paylaşamazdım. Zaten az önce ona çok büyük bir sırrımı söylemiştim. Bu öyle herkesle paylaşabileceğim bir şey değildi.

"Bunlar ailenle mi ilgili?" Gözlerini şefkat bürümüştü. Benimle ilgili şeyleri merak ediyordu. Gözlerinde şefkatin ardına saklanmış şey kesinlikle meraktı. Geçmişimi merak ediyordu, ama ben bunu onunla paylaşırsam benim gibi hastalıklı birini istemezdi.

"Evet, ama bunları konuşmaya hazır değilim. Şimdi değil

belki daha sonra." Hayal kırıklığı ile çenesi kasıldı. Ellerini dağılmış saçlarının arasından geçirdi konuştuğunda öfkesi ses tonuna yansımıştı. Genelde sakin kalmayı başarırken bu sefer öfkesine teslim olmuştu.

"Sen, benim hakkımda sorular sorabiliyorken, benim soramıyor olmam. Bu hiç adil değil Nazenin. Kahretsin! Sen farkında değilsin ama seninle yaşadığım bu şeyler. Bunlar çok özel, ben sana kendimi bu kadar açarken sen her seferinde kendini daha da kapatıyorsun." Yanımdan kalktı. Üzerinde boxerından başka bir şey yoktu ve enfes kaslarının hepsi karanlıkta gizleniyordu. Yanımdan kalktığı anda içimde bir sızı hissettim. Kendimi üşümüş gibi hissettim kollarımı çıplak göğüslerimde birleştirdim. Haklıydı, hem de çok haklıydı. Onunla ilgili her şeyi öğrenmek ve bilmek istiyordum. Ama onun benimle ilgili hiçbir şeyi bilmesini istemiyordum. Alp bara doğru yürüyüp mini dolaptan aldığı bir şişe suyu kafasına dikti. Sinirlenmişti bu hali ürpermeme neden oluyordu.

"Üzgünüm." Bana doğru hızlı adımlarla yaklaştı tam önümde durdu. Kafamı kaldırıp yüzünü görmeye çalıştım ama ifadesini göremiyordum. Bu söylediğim kullanmamam gereken kelimeydi fakat uyku sersemi olduğum için bunu düşünememiştim.

"Üzgün müsün? Lanet olsun, tek söyleyeceğin bu mu üzgünüm mü? Burada kaldığın her gece hıçkırıklar, çığlıklar ve gözyaşları içinde uyanıyorsun, tek söyleyeceğin sadece zayıfların kullanacağı bir kelime olan üzgünüm mü?" Kesinlikle sinirlenmişti. İlk defa bana bu kadar bağırıyordu ve bu az önce kuruyan göz pınarlarımı harekete geçirdi. Yataktan kalktım çıplak olmama aldırmadan bulabildiğim kıyafetlerimi toplamaya çabaladım. Kolumu yakalayan sert elin hissi ile irkildim, yüzüne bakamazdım ama Alp yüzüne bakmamı her defasında sağlardı.

"Ne yapıyorsun?" Gözlerine baktığım an da o koyu rengin gözlerini ele geçirdiğini fark ettim. O karanlık gözlerin-

den başlayarak yavaşça tüm bedenini sarıyordu bunu hissediyordum.

"Gitmek istiyorum... Hemen"' Ona karşı geldim ve sesimi yükseltebildiğim kadar yükselttim. Tabii bu sırada gözlerimden zayıflığımın sembolü olduğunu düşündüğüm yaşlar akıyordu.

"Gidemezsin. Ben izin vermeden hiçbir yere gidemezsin. Unutma benim kölemsin. Bunu kabul ettin." Eli boynumda sallanan kolyeye gitti. Onu tek eli ile kavradı ve konuşmasını sürdürdü.

"Sen bana aitsin. Unuttun mu? Bütün bedenin, sadece benim. Ama lanet olsun ki bu bana yetmiyor. Bana verdiklerinle yetinemiyorum. Daha fazlasını istiyorum Nazenin, senin derinlerine inmek, sırlarını bilmek, ruhuna ve kalbine sahip olmak istiyorum. Bunu delicesine arzuluyorum." O az önce kalbime sahip olmaktan mı bahsetti? Onu sevmemi mi istedi? İstediği bu mu? Kahretsin ki ben onu zaten deli gibi seviyordum. Kalbime, bedenime, ruhuma sahipti. Sırlarımı kendime saklamak istiyordum. Bari onlar bende kalsın istiyordum. Ama Alp'in bu konuda ısrarcı davranacağına emindim. Kolyemi tutan eli yavaşça kaydı gözlerimde ki yaşları sildi. Yüzümü ihtiyaçla güçlü avucunun içine yasladım. Beni kendine doğru çekerek dudaklarıma yumuşak ve sıcak öpücükler kondurdu. Gerçekten bu gece bana karşı inanılmaz farklıydı. İlk defa kendimi onun malı gibi değil de... Sevgilisi gibi hissetmiştim...

"Sabah senin okula, benim de işe gitmem gerekiyor. Bence uyumalıyız... Tabii bu konu kapanmadı, kendini biraz daha iyi hissedince bana anlatmanı istiyorum." Bir yanım ona her şeyi anlatmayı istiyordu, bir yanımsa bunun onu kaybetmeme neden olacağı için sessiz kalmamı söylüyordu. Buna zaman karar verecekti. İtaatkâr bir şekilde kafamı salladım. Elimden tutarak beni merdivenlerden aşağıya yönlendirdi.

"Alp! Çıplağım." Bunu söylerken gülüyordum. Alp'te bana bakarak gülmeye başladı.

"Kesinlikle farkındayım, merak etme evde çalışan tek kişi Leman abla, oda akşam evine gider. Yani evde sen ve benden başka kimse yok."

"Peki ya şoförün?" Merdivenlerden inmiş, Alp'in yatak odasına yönelmiştik.

"Engin korumam, şoförüm, sağ kolum. Arka tarafta müştemilatta kalıyor. Dediğim gibi sadece sen ve ben." Yatak odasının kapısını açıp beni yatağa doğru yönlendirdi.

"Evde benimle baş başa olmak seni korkuttu mu yoksa?" Bu soruyu sorarken dudakları muzipçe kıvrılmış, biçimli kaşları da yukarı kalkmıştı.

"Korkmalı mıyım?" diyerek ben de ona gülümsedim. Nedense çıplaklığım beni rahatsız etmiyordu. Alp'in karşısında hâlâ kızarıyordum ama onun karşısında çıplak olmak bana oldukça normal gelmeye başlamıştı. Yatağın örtüsünü toplarken bana çapkın bir bakış attı;

"Bence korkmalısın. Başından beri korkman gerekirdi." Evet, haklıydı. Korkmam gerekirdi ama korkmuyordum. Hatta garip bir şekilde onun yanında kendimi daha önce hiç hissetmediğim kadar güvende hissediyordum. Onunla olmak beni çok mutlu ediyordu. Korku en son hissedeceğim duyguydu. Ona karşı bu konuda dürüst olmaya karar verdim.

"En başından beri hiç korkmadım. Hatta garip bir şekilde kendimi senin yanında güvende hissediyorum." Yatağı açtıktan sonra yanıma geldi. Bana doğru yaklaşıp yüzümü ellerinin arasına aldı.

"Sana tam olarak hissettirmek istediğimde bu, sen benim için yaratılmış gibisin Nazenin." Sözleri beni çok mutlu etmişti. Hatta mutluluktan gözlerimin dolduğunu hissettim. Gözlerimi onun derin mavi gözlerine dikerek gülümsedim.

"Gülümsemeni seviyorum. Bunu daha sık görmek için

her şeyi yaparım." Burnuma öpücük kondurup, yatağa girmem için ellerini çekti. Yatağa çıkıp yerleşince Alp'te yanıma yattı. Sıcak kolları arasında çıplak vücudum güven içinde gevşedi.

***

Sabah çalan alarm sesi ile uyandım. Alp alarmı kapatıp yataktan kalktı. Tembelce yataktan kafamı kaldırdım ve Bay Yakışıklıya en uyku mahmuru sesimle;

"Günaydın." dedim. Beni alnıma kondurduğu bir öpücükle ödüllendirirken;

"Günaydın. Saat daha altı, benim erken saatte bir toplantım var. Sen biraz daha uyu. Okulun saat kaçta?" Kafamı tekrar yastığa düşürdüm. Dünkü kâbus uykumu böldüğü için kendimi çok uykusuz hissediyordum. Normalde bu saatlerde kalkmakta pek zorlanmazdım.

"İlk dersim on buçuk da." yataktan çıkıp dolabına yöneldi.

"Tamam, saat dokuzda seni alması için Engin'i yollarım. Sen biraz daha uyu. Bu arada kahvaltı yapmadan gidemeyeceğinden emin olabilirsin. Leman ablayı bu konuda tembihleyeceğim." Gırtlağımdan bıkkın bir inilti çıkardım. Ama şu an onunla tartışamayacak kadar yorgundum. Kendimi uykunun kollarına teslim ettim. Ne kadar zaman geçtiğinin farkında değildim ama çirkin bir alarm sesi ile uykumdan tekrar uyandım. Alarmı kapatmak için doğruldum saat sekizdi. Alarmı kapatınca komodinde bir not olduğunu fark ettim.

Çok derin uyuyordun. Alarmı senin için kurdum. Kahvaltı yapmadan çıkamayacağından emin olabilirsin. Sakın tekrar uyumaya kalkma, o güzel kıçını yataktan çıkar. Çatıda kalan eşyalarını senin için odaya getirdim, onları koltuğun üzerinde bulabilirsin.

Bay İç Çamaşırı Islatan :)

Ha ha gerçekten komik. Bay iç çamaşırı ıslatan diye sonlandırdığı nota bakarak gülmeye başladım. Yataktan çıkıp banyoya ilerlerken hala gülüyordum. Bu adam tam bir pislikti. Hızlıca bir duş alıp saçımı kuruttum. Kahvaltı yapmamı istiyorsa hazırlanmak için acele etmeliydim. Benim için hazırladığı dolaptan bir şeyler giymem gerekiyordu. Çünkü odaya getirdiği eşyalar arasında kıyafetlerim yoktu. Sadece çantam, montum ve ayakkabılarımı aşağıya getirmişti. Dolabı açarak hepsi yabancı marka olan iç çamaşırlarına baktım. Bunlara ilk gördüğüm anda hayran olmuştum. Sanki son gördüğümden beri yenileri eklenmişti. Siyah dantel bir iç çamaşırı takımı seçtim. Krem rengi ve yumuşaklığı ile beni benden alan bir kazak, koyu kahverengi kadife etek, yine kahverengi ve kalın bir külotlu çorap aldım. Hızlıca giyinip saçlarımı topladım. Montumu, çantamı da alarak odadan çıktım. Giriş kattaki salondan yemek odasına açılan kapıya yöneldim. Yemek odasından mutfağa açılan oldukça şık bir bar kapısı vardı ve o küçük bar kapısı dünyanın en büyük mutfağı olduğunu düşündüğüm güzelliğe açılıyordu. Bu mutfağı evi gezerken görmüş hayran olmuştum. Burcu bu mutfağı görse bütün gün yemek yapardı. Mutfak dolapları eskitme ahşaptı. Klasik ama şık, eskitme ahşap dışında kalan bütün aletler son modeldi. Ben hayranlıkla mutfağı incelerken fırından enfes kokunun sorumlusu börekleri çıkaran Leman abla dikkatimi çekti. Bana doğru en içten gülümsemesi ile bakıyordu.

"Günaydın canım, ne sevdiğini bilmediğimden börek yaptım. Umarım seversin, hadi geç otur bende servis hazırlayayım." Bende ona aynı şekilde gülümsedim. Çantamı ve montumu cam kenarında duran koltuğa bıraktım. Masaya değil de ona daha yakın olabilmek için, mutfağı ikiye bölen tezgâha sıralanmış bar taburelerinden birine yerleştim.

"Günaydın, böreklerin kokusu beni buraya getirdi zaten. Tadına bakmak için sabırsızlanıyorum." Gülümsemesi artık tüm yüzünü kaplıyordu. Çok sevimli bir kadındı. Ellili yaşla-

rında olduğunu tahmin ettim. Sıkıca topuz yaptığı saçları bir kaç tel beyaz saç harici simsiyahtı. Sevecenlikle bakan koyu kahverengi gözleri insanın içini ısıtıyordu. Daha önce Leman ablayı net inceleme fırsatım olmamıştı, keşke daha önce tanısaydım diye düşündüm. Ben onu incelerken bir dilim ıspanaklı bir dilimde peynirli börek dumanları tüterek önüme gelmişti. Benim için büyük bir servis tabağına kahvaltılıkta koymuştu. Dün gece fazla enerji sarf etmiş ve akşam yemeği de yememiştim. Yani kurt gibi açtım, kahvaltı yapmaktan ne kadar hoşlanmasam da bugünlük bunu umursamamaya karar verdim. Böreğimden kocaman bir parça ısırarak beğendiğimi belli edercesine *'ımmm'* sesi çıkardım. Bunu kesinlikle dikkat çekmek için yapmamıştım, bu börek en az annemin yaptığı börek kadar güzeldi.

"Bu börek harika! Bayıldım... Ellerine sağlık." dediğimde gülümseyerek önüme bir fincan çay bıraktı. Tomurcuk çayın mis gibi kokusu burnuma doldu.

"Beğenmene sevindim tatlım. Genelde bu börekleri yiyen olmaz, ama bu yapmama engel olamıyor tabii." Yiyen olmaz derken Alp'i mi kast etti acaba? Yoksa buraya benden önce gelen kızları mı? İnanılmaz meraklanmaya başlamıştım ufak ufak sohbet açmaya karar verdim.

"Ne kadar zamandır Alp için çalışıyorsun?" Ağzımda ki lokmamı yutmuş merakla gözlerimi ona dikmiştim.

"Amerika'dan döndüğünden beri, sekiz sene falan oldu sanırım. Alp Bey çok iyi kalpli ve çok cömert bir insandır," dedi. Onu sevdiği gözlerinden belliydi. Alp'in adını duymak bile bir anne şefkati ile gözlerinin parlamasına neden olmuştu.

"Evet, gerçekten öyle." Gözlerinin içi tekrar güldü ve börekleri özenle bir borcama dizmeye başladı. Sessizliği bozan bu sefer Leman abla oldu.

"Alp Bey adının Nazenin olduğunu söylemişti, çok güzel bir isim." Ah demek Alp ona benden bahsetmişti. Leman ablayı onaylarcasına gülümsedim.

"Teşekkür ederim." Haşlanmış yumurtamı soyarken bir soru daha sordum.

"Sizin çocuğunuz var mı?" Neşeli sesi ile "Ah, evet İngiltere'de okuyan yirmi üç yaşında bir oğlum var. Alp Bey eğitimi ile bizzat ilgileniyor." Gerçekten Alp'in harika bir kalbi vardı. Bundan kesinlikle emindim, parasını saklayan zenginler gibi değildi, nasıl harcaması gerektiğinin farkında olduğu da açıktı. Onu tanıdıkça daha fazla âşık oluyordum, sanki bundan fazlası mümkünmüş gibi... Tam daha fazla soru sormak için zemini hazırladığım an Alp'in şoförü mutfak kapısında belirdi.

"Nazenin Hanım, sizi okula götürmek için geldim. Kahvaltınız bittiyse çıkabiliriz." Ona doğru döndüm. Oldukça uzun bir adamdı. Hani şu enine boyuna dedikleri tiplerden... Geniş omuzları onu olduğundan da kalıplı gösteriyordu. Asker tıraşı yapılmış koyu kahverengi saçları ve ela gözleri vardı. İnce dudakları, sakallı suratıyla çok ciddi ifadeli bir tipti. Kırklı yaşlarında olması muhtemeldi.

"Evet, kahvaltım bitti, çıkabiliriz." Ona gülümsedim yavaşça bar taburesinden kaydım.

"Leman abla kahvaltı ve börekler enfesti. Teşekkür ederim, ellerine sağlık." Leman abla bana sıcacık ifadesi ile bakarak.

"Afiyet olsun tatlım. Beğenmene çok sevindim. İyi dersler." dedi. Engin abi kapıdan geçmem için yana çekildi böylece onun önüne geçerek kapıdan çıktım. Evin dış kapısından çıkınca siyah lüks arabanın kapıda durduğunu gördüm, enfes bir arabaydı. Engin abi nasıl yaptığını bile fark etmeden önüme geçerek arka kapıyı benim için açtı. Arabanın krem rengi deri koltuklarına yerleştim. Engin abi de şoför koltuğuna geçti ve arabayı çalıştırdı, yavaş bir kalkışla bahçe kapısına doğru hareket ettik.

"Bu arada merhaba, Alp isminizin Engin olduğunu söyledi. Daha önce tam manası ile tanışamadık, ben de Nazenin."

Aynadan bana doğru bakarken şaşkın bakışlarını gizleme gereği bile duymamıştı. Ne yani onunla konuştum diye mi şaşırıyordu? Birkaç saniyelik şaşkınlığın ardından gülümseyerek kalın sesiyle bana cevap verdi. Zaten böyle kalıplı bir adamdan daha ince bir ses çıksa sanırım çok gülünç olurdu.

"Biliyorum Nazenin Hanım. Tanıştığımıza memnun oldum." Nazenin Hanım mı? Sanırım bu lafa alışık olmadığım için bana çok garip geliyordu. İş hayatına girsem bile bana Nazenin Hanım diye hitap edilmesini istemeyeceğime eminim.

"Engin abi bana Nazenin diyebilirsin. Hanım kelimesi için fazla gencim." şirin bir gülümseme ile ona bakınca gözleri yumuşamıştı. O da bana gülümsedi.

"Peki, Nazenin Ben de Bey'li, Hanım'lı konuşmaktan pek hoşlanmıyorum fakat iş hayatının altın kuralı bu..." Engin abi ile de kesinlikle anlaşabilirdim. Oldukça sıcakkanlı bir adama benziyordu.

"Ben de, sen de patron değiliz. İş hayatında da değiliz. O halde Bey ve Hanım sıfatlarına ihtiyacımız yok..." Başını sallayarak beni onayladı. Bir süre aracın içinde gezinen sessizlik esnasında bir şeyler sormak için kendini hazırlıyordum.

"Engin abi ne zamandır Alp için çalışıyorsun?" Merak ettiklerimi sormak için daha fazla sabredemiyordum hem aramızda yeterli samimiyetin de oluştuğunu düşünüyordum.

"Sekiz sene kadar önce Amerika'dan döndüğünde onun için çalışmaya başladım. Daha önce babası rahmetli Mete Bey'in şoförlüğünü yapardım." bu adam Alp'i çok eskiden tanıyor olmalıydı.

"Ah demek Alp'i daha önceden de tanıyordunuz." tekrardan gülümsedi, sert ifadesi demek ki sadece dışarıya karşıydı.

"Tabii Alp Bey'i uzun zamandır tanırım. Babasının yanında ilk çalışmaya başladığımda Alp Bey liseye gidiyordu." Bu beklediğimden bile daha uzun zamandı. Alp'i herkesten daha iyi tanıdığı açıktı.

"O zamanlar da yakın mıydınız?" Aynadan bana baktı.

"Alp Bey evde pek kalmazdı. Yatılı okurdu, yani o zamanlar onu pek tanımazdım çok nadir görürdüm." Yatılı okulda mı okumuştu? Benim Bay Mükemmel'im de benim gibi aileden uzakta büyümüştü demek ki. Bir çocuk için aile sevgisinden uzak olmanın ne kadar kötü bir şey olduğunu sanırım benden iyi kimse bilemezdi. Zavallı Alp için içimde bir sızı hissettim. Tam sorularıma devam edecektim ki Engin abinin telefon melodisi arabanın içini doldurdu. Bir tuşa basınca Alp'in oldukça mesafeli ve sinirli sesi duyuldu.

"Engin, Nazenin yanında mı?" Arabanın içinde yankılanan ses nabzımı hızlandırmıştı. Engin abi oldukça resmi bir şekilde Alp'e cevap verdi.

"Evet, Alp Bey kendisini okula götürüyorum." Ne diyeceğini merak ederek arabanın ön konsoluna odaklanmıştım.

"Benimle Bluetooth'tan mı konuşuyorsun? Şu an beni duyabiliyor mu?" Engin abi teknoloji harikası arabanın ön panelinden sesi biraz daha açtı. Şimdi Alp'i rahatça duyabiliyordum.

"Evet, efendim. Sizi duyabiliyor." Boğazını hafifçe temizledi.

"Nazenin telefonuna ulaşamıyordum. Sebebini öğrenebilir miyim?" Telefonuma ulaşamıyor diye mi kızgın yani, bu çok saçma değil mi? Ona cevap vermeden önce çantamın ön gözünde duran telefonumu elime aldım, salak alet yine kapanmıştı. Miladını doldurmak üzere gibi görünüyordu.

"Evet, kapanmış. Bazen böyle kendi kendine kapanıyor. Söyleyeceğin bir şey mi var?" Alp telefonun diğer ucunda derin bir nefes çekti ve bir kaç adım sesi duydum.

"Sana istediğim zaman ulaşmak istiyorum, söyleyecek bir şeyimin olmasına gerek yok." Bazen ona deli gibi âşıkken bazen de nefret edebiliyordum. Sanırım aşk ile nefret birbirlerine yakın duygular derken bunu kastediyorlardı. Ne kadar

zorba, dediğim dedik, küstah bir adamdı. Hele bir başkasının yanında benimle bu şekilde konuşması sinirden saçlarımın bile elektriklenmesine neden oluyordu. Ona bir şey söylememe fırsat vermeden tekrar konuştu.

"Okuldan kaçta çıkıyorsun?" Ona bütün söylemek istediklerimi büyük bir yutkunma ile yuttuktan sonra sorusunu cevapladım.

"Bugün fazla dersim yok saat bir de çıkıyorum." Bir sandalyenin çekilme sesinden sonra tekrar Alp'in sesi duyuldu.

"Güzel, çıkışta Engin seni almaya gelir. Engin saat bir de Nazenin'i okuldan aldıktan sonra şirkete getir." Ben kendi içimde sorgulama yaparken Engin abi hemen Alp'i cevapladı.

"Peki, Alp Bey." Bir şey dememe bile fırsat vermeden telefonu kapattı. Kaba şey, öküz, odun...

ON ALTINCI BÖLÜM

Hakaretlerim daha tükenmemişti ama okula gelmiştik. Engin abi arabayı okulun en göz çıkaran yeri olan önüne yanaştırdı ve ben yerimden doğrulana kadar kapıma dolaşarak kapıyı açtı. İnerken ona doğru baktım.

"Benimleyken bunu yapmana gerek yok Engin abi. Dediğim gibi bizim aramızda iş ilişkisi yok. Ayrıca okul özel olabilir ama buraya kimse senin kadar fiyakalı bir şoför eşliğinde gelmiyor. Bu kesinlikle çok dikkat çekici." Yüzünde çok içten bir gülümseme belirdi.

"Bizim aramızda iş ilişkisi yok ama Alp Bey ile var. Alp Bey böyle şeylere dikkat eder. Ama yalnız olduğumuz zamanlarda, okulun önünde bunu yapmamaya çalışırım." Ben de ona içten bir gülücük ile karşılık verdim.

"Peki, o halde. Sonra görüşürüz, sana kolay gelsin." Başını bir onaylama ile eğdikten sonra arabaya binerek uzaklaştı bende okulun demir kapısından geçerek ilerledim. Bir yandan da telefonumun pilini çıkarıp takarak açmaya çabaladım sonunda başardım. Cevapsız aramalardan iki tanesi Alp'e aitti. Bir de mesajım vardı. Tabi ki Eylül'den.

Naz okula gelince kafeterya ya gel oradayız.

Saate baktım derse daha on beş dakika vardı. Okul binasına girince kafeterya kısmına doğru ilerledim. Eylül ve Bur-

cu camlı bölmede her zaman oturduğumuz masada sınıftan Sema ile oturuyordu.

"Selam kızlar, nasılsınız?" Yanlarına oturunca gülümseyen suratıma baktılar. Sema beni dikkatle inceledi.

"Biz iyiyiz de sende bu ara bir haller var. Ne bu neşe?"

"Ne haller olacak her zaman ki benim Sema." yüzümdeki şapşal gülümseme herkesi işkillendirebilirdi. Sema siyah gözleri ve uzun kirpiklerinin ardından bana bakarken kuşkusunun dinmeyeceği açıktı bunu yüzündeki abartılı ve çocuksu mimiklerinden anlayabiliyordunuz. Bir üniversite öğrencisine göre oldukça kısa boylu, ufak tefek bir kızdı tabii bu nedenle çocuksu hareketler ona çok yakışıyordu. Derse girme vakti gelene kadar havadan sudan konuları konuştuk ve ders vakti gelince beraberce dersin yapılacağı amfiye yürüdük. Son iki dersi hocamız blok ders yaptığı için okulum tahminimden erken bitmişti. Okul bahçesinden çıkış kapısına doğru yürürken saatin 12:30 olduğunu fark ettim sanırım biraz kapıda beklemem gerekecekti.

"Naz nereye gidiyorsun metro diğer tarafta." o kadar dalgındım ki Eylül'ün kolumu çekişini bile çok geç fark etmiştim. Çantamda telefonumu ararken ona cevap verdim.

"Kızlar ben eve gelmiyorum. Şey, Alp beni alması için şoförünü gönderecek. Şirkete gelmemi söyledi..." Eylül gözlerini çoğu zaman yaptığı gibi iyice açmıştı. İnce kavisli kaşları ise alnına kadar kalkmıştı. Burcu'nun yüzünde ise alaycı bir sırıtış vardı.

"Ve sen hala yaşadığınız şeyin aşk olmadığı konusunda ısrarcısın. Daha dün gece beraberdiniz ve seni görmek için akşama kadar bile dayanamadı. Söyler misin bu aşk değil de ne?" Eylül'ün söylediklerine inanmak isteyeceğim aklıma bile gelmezdi. Ama gerçekten inanmak istiyordum tabi bunu yaparken aynı zamanda kendime kızmadan da duramıyordum. Bu iç hesaplaşmalar beni bir gün yiyip bitirecekti.

"Sadece cinsel çekim Eylül. Sonra görüşürüz olur mu?" Kızlara sarılıp öptüm. Ben telefonumu elime alıp Alp'i arayana kadar sabah beni okula bırakan Mercedes tam önümde durmuştu. Engin abi arabadan inerek bana arka kapıyı açtı.

"Erken geldiğimi sanıyordum ama. Çok beklettim mi?" dedi. Engin abinin tuttuğu kapıdan arka koltuğa yerleştim.

"Yok dersim erken bitti, şimdi çıktım. Saat daha bir bile değil." Kapıyı kapatmadan önce bana gülümsedi.

"Alp Bey erken gelmemi istedi," demek Bay Otoriter öyle buyurmuştu. Erken çıkacağımı tahmin etmişti herhalde. Elimde öylece kalan telefonuma bir göz attım. Arama ya da mesaj yoktu tekrar çantama koydum, bu arada Engin abi arabayı çalıştırmış ve trafiğe karışmıştı.

"Engin abi, Alp beni neden şirkete götürmeni istediğini söyledi mi?" Bunu gerçekten merak etmiştim. Sonuçta Alp o şirketin patronuydu ve ben sadece seks partneriydim. Beni orada gördüklerinde ne düşünürlerdi? Engin abi aynadan benimle göz kontağı kurarak sorumu cevapladı.

"Alp Bey'e kimse hesap sormaz. Genelde bir şeyin yapılmasını isterse herkes onu sorgusuz sualsiz yapar. O yüzden hiç bir fikrim yok." dedi. Demek Alp çalışanlarına karşıda bana olduğu gibi otoriterdi. Bunu nasıl başarıyordu? Birilerine sözünü kayıtsız şartsız dinletmek, seni sorgulamamaları, her dediğini yapmaları nasıl bir gücün ürünüydü? Ben de Alp'in çekim alanına girdiğimden beri onu sorgulayamıyordum. Kendimde o gücü bulamıyordum, içimden de onu sorgulamak ya da itiraz etmek kesinlikle gelmiyordu. Yavaş akan trafikte devasa binaların göğe yükseldiği yere gelmiştik. Alp'in şirketi de bu dev binaların en büyüğüydü. En ortada en dikkat çeken binaya gözlerimi diktim. Heyecanlanmaya başlamıştım, onu göreceğim her an inanılmaz heyecanlanıyordum. Bunun sebebi onunla her seferin farklı olması olduğuna kesinlikle eminim. Siyah araba binanın önüne yanaştı,

Engin abi arka kapıya doğru hızlıca yürüdü, yağmur yağmaya başlamıştı. Nereden çıktığını bile bilmediğim bir şemsiye elinde duruyordu. Bana kapıyı açarken bir yandan da şemsiyeyi tuttu. Ona buna hiç gerek yoktu bakışımı atmayı ihmal etmeden arabadan indim. Devasa cam kapıya kadar Engin abinin eşliğinde ilerledim içeri girince şemsiyeyi kapattı.

"Sen en üst kata çıkabilirsin benim arabayı garaja almam gerekiyor. Sekreterin geleceğinden haberi vardı sana Alp Bey'in ofisine kadar eşlik eder." Ben daha cevap veremeden girdiğimiz döner kapıdan geri çıktı. Kapıda kalakalmıştım. Yukarı kadar kendi başıma çıkarak onun ofisine girmek istemiyordum bu bana çok yanlış geliyordu. Yapacak bir şeyimin olmadığını fark edince asansöre doğru ilerledim. Öğlen saati olduğu için etraf tenha görünüyordu, asansör de boştu. Geniş asansöre binerek en üst katın düğmesine bastım, güvenlik kapılarının kapanmasıyla asansörün belli belirsiz hareketini hissettim. Bu hareketle beraber karnımda bir hareketlenme oluştu, ağzımda inanılmaz kurumuştu. Onunla her buluşmama bu şekilde heyecanlı gitmek artık bana normal gelmeye başlamıştı. Ben heyecanımı bastırmaya çalışırken asansörün zil sesi ile kendime geldim. Açılan kapıdan kararsızlık içinde ilk adımımı attım. Şirketin tanıdık bölümüne ulaşmıştım birden eski anılarım beynime üşüştü. Buraya ilk geldiğim anı dün gibi hatırlıyordum, dizlerim yine ilk günkü gibi titriyordu. Beni bu kadar çabuk elde etmiş olmasına da şaşırmıyordum. Bu onun karakterinin ürünüydü. Alp Ataman bir şeyi isterse o şeyi daima alırdı. Sakinleşmek adına derin bir nefes çektim. Biraz ilerde duran danışma masasına doğru emin sayılabilecek adımlarla yürüdüm. Bankoda duran esmer kız beni görünce içtenlikle gülümsedi.

"Buyurun Hanımefendi, size nasıl yardımcı olabilirim." ince ses tonu ile ağzından sözcükler dökülürken beni şöyle bir süzmeyi ihmal etmedi. Cılız ve ürkek sesime kendimden emin bir hava katarak ona cevap verdim.

"Alp Ataman ile görüşecektim. Geldiğimden haberi var. Adım Nazenin." sekreterin kahverengi gözleri kocaman açıldı. Siyah saçlarından bir tutamı geriye atarken bana daha içten gülümsemeyi ihmal etmedi.

"Koridorun sonuna gidin, Alp Bey sizi bekliyor." Bana hemen sağ tarafında uzanan koridoru işaret etti. Yavaş adımlarla parlak granit zeminde ilerledim. Birkaç metre ilerledikten sonra nihayet koridorun sonuna ulaşmıştım. Kocaman aynalı camla çevrili bir ofis kapısının üzerinde *'Ataman Holding'* yazıyordu. Kapının kenarında ise altın rengi zemine işlenmiş Alp Ataman yazısı gözümden kaçmadı. Çift kanatlı cam kapıyı iterek açtım. Geniş bir alanda sağ cephede siyah bir banko duruyordu, bankonun üzerine yerleştirilmiş plazma televizyonda şirketin reklam filmleri oynuyordu. Sol cephede boydan boya siyah deri koltuklar vardı. Geri kalan duvarlar aynalarla kaplıydı. Gösteriş gözümü çıkarmıştı ama burasının bir bekleme alanı olduğunu biliyordum ve tam karşımda duran siyah kapının ardında muhtemelen Bay Mükemmel'in ofisi vardı. Bekleme alanı bu şekildeyse acaba ofisi nasıldı? Ufak bir öksürme sesi duyunca gözlerim bankoya kaydı. Etrafı incelemekle o kadar meşguldüm ki bankoda oturan ufak tefek kumral kadın dikkatimden kaçmıştı. Kadın gözlüklerinin üzerinden bana bakarken bende ona doğru yaklaştım. Yuvarlak sevimli suratı sıkıca topladığı saçlar sayesinde oldukça net gözüküyordu. Kahverengi gözleri gözlük camlarının arkasında parlıyordu. Çok sevimli bir kadındı tahminen yirmili yaşların ortalarında olmalıydı. Tam bankonun önünde durunca bana ilgiyle baktı.

"Ah, siz Nazenin Hanım olmalısınız. Alp Bey sizi bekliyor." Ona gülümserken bir şey söyleyemeyecek kadar heyecanlı olduğumu bildiğimden ağzımı açmadım. Şaşırmış görünüyordu, hatta şaşırmıştı kesinlikle ağzı bile açık kalmıştı. Sanırım buraya ilk gelen köle bendim. Bana siyah kapıya kadar eşlik etti. Kapının yanında bulunan panele numaralar gi-

rince kapı açıldı. Kapıyı iterek içeri ilk adımımı attım. Sevimli sekreter kapının dışında kalmıştı. Koyu renk ahşap zemine ilk adımımı atınca, karşıda, yüksek tavandan yere kadar uzanan camların önünde ki oldukça büyük siyah çalışma masasında diz üstü bilgisayarında bir şeylerle uğraşan Alp'in delici bakışları bana yöneldi. Şu an o masada o kadar güçlü ve hükmedici bir görüntüsü vardı ki dizlerim yeniden titremeye başladı bilgisayarın kapağını kapatırken bana ağzının kenarıyla bir gülücük gönderdi. Ona doğru yaklaşırken etrafı inceleyecek kısa bir zaman buldum. Masa o kadar büyüktü ki benim iri yarı diye tabir ettiğim Bay Mükemmel masanın arkasında küçük kalmıştı. Tabii bu ona heybetinden hiçbir şey kaybettirmemişti. Odanın sağ tarafında ayna camlı, siyah bir toplantı masası vardı. Sol tarafa doğru kafamı çevirdiğimde, siyah taş duvarın önüne yerleştirilmiş şömine ve kitaplıklar dikkatimi çekti. Yine şöminenin tam karşısında dev gibi siyah, deri koltuklar vardı. Alp'in arkasında tüm ofisi saran dev camlardan yüksek binalar ve İstanbul'un kuşbakışı hali göze çarpıyordu. Bu kadar yüksekte çalışmak nasıl bir duyguydu acaba? Adamın kendini kral gibi hissetmesi oldukça normaldi. Masasının önünde duran bordo renk tekli koltukların önünde duraksadım. Alp'in gözleri bana kilitlenmişti, yavaşça yerinden kalktı bir şey söylemeden bana doğru yürüdü. Üç parçalı takım elbise giymişti. Restoranda ilk karşılaştığımız günde üzerinde böyle üçlü takım elbise vardı. Takımın yelek ve pantolonu aynı renk ve desendi. Açık kahverengi üzerine lacivert ve beyaz çizgilerden oluşan kombini koyu lacivert bir ceket ve kravat ile tamamlamıştı. Ceketin laciverti gözlerini ortaya çıkarmıştı. Her zaman ki dağınık saçları ile kusursuz görünüyordu. Bana doğru yaklaşarak tam önümde durdu. Yüzünü görebilmek için kafamı iyice yukarı kaldırdım. Heyecandan kalbim ağzımda atıyordu. Onu her gördüğünde aynı tepkiyi vermese olmazdı sanki. Yüzümü ellerinin arasına alarak bana yaklaştı.

"Hoş geldin." sade, sert ve otoriterdi. Bu beni gülümsetti aklıma mesajlaşmamız geldi. Tek kaşını kaldırarak çapkın bir ifade ile bana baktı. Geçen günkü mesajlaşmamız onunda aklına gelmiş olmalıydı. Ofisteki masa üstü ile ilgili söyledikleri. Tekrar masasının oraya yürüdü ve bir düğmeye bastı kapının kilitlenme sesi, sessiz ofiste ufak bir gürültü çıkardı bana doğru yaklaşırken boynunda duran lacivert kravatı tek eli ile çözdü. Masaya bıraktığı kravata bakıyordum ki dudaklarımda Alp'in ıslak ve yumuşak dudaklarını hissettim. Diş darbeleri ile şişen dudaklarımdan dudaklarını dakikalar sonra ayırdı. Beni masanın diğer tarafına doğru yönlendirdi. Güçlü bir kol darbesiyle masanın üzerinde duran her şeyi yan tarafa kaydırdı. Beni kucaklayarak masaya oturttu. Ayaklarım yere değmiyordu, kendimi küçük bir kız gibi hissettim. Üzerimde ki taba rengi kaşe montu hızlıca çıkarıp, sandalyesinin üzerine attı. Sıra yumuşak kazağıma gelmişti, onu da kafamdan çekip çıkardı. Sabah giydiğim tamamen dantel sutyene bakarak gülümsedi. Arkada ki kopçasına büyük bir ustalıkla uzandı. Sutyenim şişmiş ve sızlayan göğüs uçlarıma temas ederek yavaşça tenimden ayrıldı. Sertleşmiş göğüs uçlarıma yaklaştı nefesini hissetmek bütün bedenimi uyarıyordu dişlerinin arasında alıp biraz daha sertleşip belirginleşmesini sağladı. Şimdi ihtiyaç ile kıvranıyordum Alp'in ofisinde yarı çıplaktım... Eteğimi aşağıya sıyırdı onu da yerden alarak kıyafet yığını olan sandalyenin üzerine attı. Külotlu çorabımı benimde yardımımla çıkardık. Şu an siyah dantel külotum bacaklarımdan sıyrılıyordu. Artık Alp'in ofisinde, çalışma masasının üzerinde tamamen çıplaktım... O ise kravatı haricinde tamamen giyinikti. Bu daha da edepsiz hissetmeme neden oldu. Masanın kenarında duran kilitli çekmeceyi açtı. İçinden kırmızı renk bir kutu çıktı. Kutunun içinde ne olduğunu merak ediyordum. Umarım boynumdakine benzer yeni bir hediye değildir. Açtığı anda kutudan anlamlandıramadığım bir nesne çıktı. Gümüş rengi zincirler ve iki ucunda pembe plastik bantlı

kıskaçlar vardı. Ne olduğunu düşünürken uzun süre Alp'in eline aldığı nesneye baktım. Bana açıklama yapma gereği bile duymadan zinciri boynumdan geçirdi. Aşağıya sarkan kıskaçlı uçlarından birini şişmiş meme ucuma tutturdu. Şaşkınlıktan ağzım açık kalmıştı. Meme kıskaçlarından ikisini de taktıktan sonra bir adım gerileyerek iştahla beni süzdü. Ben ise tamamen kızarmıştım. Kafamı eğerek nasıl göründüklerine bakmaya bile utanıyordum. Çünkü göğsümün ucundaki sürekli baskı beni inanılmaz tahrik etmişti bu his utanmama neden oluyordu. Meme başlarımdan yayılan zevk dalgası tüm bedenimde geziniyordu. Acı zevke, zevk acıya karışıyordu. Şimdiden ıslanmıştım. Masada duran kravatı eline altı ve bana bir bakış attı.

"Şu an ofisimdeyiz ve fazla ses çıkararak çalışanlarımın seks hayatım hakkında gereksiz dedikodular yapmasını istemiyorum. Ağzını kapatacağım." Kravatı yavaşça ağzıma yaklaştırırken başımla hafifçe onu onayladım. Ben de çığlıklarım ile Alp'in şirketini inletmek istemiyordum. Kravatı ağzımın içine yerleştirip kafamın arkasında sıkı bir düğüm yaptı. Dişlerimle sıktığım kravattan Alp'in parfümünün kokusu ve tadını alıyordum. Bana yaklaşarak kıskaçları iyice sıktı. Kravattan dolayı güçlü bir çığlık atamamıştım ama yine ona benzer bir ses çıkarmıştım. Bedenimi ters çevirerek dizlerimi masaya dayadı. Çömelmiş bir şekilde masasının üzerindeydim kafam kapıya bakıyordu, arkamda ise Alp'i çok net bir şekilde hissediyordum. Parmakları ensemden başlayarak aşağıya doğru kaydı omurgamdan aşağıya yavaş bir sürtünme ile inen parmakları daha çok hissetmek için kendimi yukarı doğru kaldırdım. Tam bu anda popoma çok sert bir şaplak yedim popomda ki yanma hissi ile ağzımdan kaçabildiği kadar sert bir çığlık kaçmıştı. Hemen yaptığım harekete son verdim ve yumuşak parmaklar omurgama geri döndü. Omurgamdan aşağıya popoma kayan parmaklar, aralığımın içinde gezinerek sızlayan kadınlığıma ulaştı. Sırılsıklamdım ve meme kıskaç-

ları yüzünden nereye odaklanacağımı şaşırmış durumdaydım. Acının oluşması gereken bölgemde inanılmaz bir zevk hissediyordum. O kadar hassaslaşmıştım ki bana biraz daha dokunursa zirveye ulaşacağıma emindim. Bir süre bekledikten sonra ihtiyaçla kendimi Alp'in bulunduğu yere, arkaya doğru ittirdim. Bu yaptığım hareketin sonucu olarak güçlü bir şaplak daha yedim o kadar güçlü ve sertti ki tenimde ki ateş dakikalarca kaba etimde dolaştı. Kravat ağzımda olmasa bütün şirket benim çığlığım ile yerinden sıçramış olurdu. Güçlü darbe gözlerimin yaşarmasına neden oldu.

"Sabretmeyi öğrenmelisin. Acele etme. Ben ne zaman istersem o zaman ihtiyaçların dinecek." Bu konuşan Bay Dominanttı. Bu genizden gelen erkeksi ses ona aitti. Hafif nefes nefese kalmış tını onun gücünün yankısıydı. Muhtemelen oda kendini kontrol ederken zorlanıyordu. Nefes alışverişinden bunu anlamak pek de zor değildi. Ah bir de o şaplakları sevdiğimi bilse, onları yine de ceza olarak kullanır mıydı acaba? Bir süre daha sabrettikten sonra hiçbir hareket hissedemedim. Onun ne yaptığına bakmak için kafamı yavaşça arkaya doğru döndürdüm, Bay Mükemmel öylece dikiliyordu ama tam manası ile ona bakamadan tekrar çok güçlü bir şaplak yedim.

"Daha değil Nazenin..." Derin bir nefes aldım ve içimi çektim. Kesinlikle bu yaptığı psikolojik şiddete giriyordu. Beklenti içinde ölmemi falan mı istiyordu? Zaten kıskaçlar yüzünden düşünce duyumu kaybetmiştim. Ne kadar öylece hareketsiz bekledim bilmiyorum ama Alp'in pantolonunun fermuar sesini duymak beni rahatlatmıştı. Birazdan ona kavuşacaktım, birazdan benimle bütünleşecekti. Saniyeler sonra Alp'in sertliğini popom da hissetmiştim. Hareket etmek, ona kendimi bastırmak istiyordum ama bunu yaparsam tekrardan bunu geciktirebileceği ihtimalini düşünüyordum en mantıklı olan uslu bir kız gibi efendimin uygun zamanını beklemekti. Popomda ki sertlik yavaşça kayarak, aşağıya sızlayan organımın üzerine geldi. Bir süre orada bekledi, artık dayanacak

gram gücüm kalmadığını hissediyordum. Tam buna itiraz etmek üzereydim ki Alp tek yüklenme ile tamamen içime girdi. Acıdan gözlerim yanıyordu çığlığım ağzımdaki kravat sayesinde bastırılmıştı. Uzanıp atkuyruğu yapmış olduğum saçımı kavradı ve kafamı geriye doğru çekti. Saçım vücudumun en hassas yerlerinden biri olmasına rağmen sesim çıkmadı, çünkü bu yaptığı beni inanılmaz tahrik etmişti. Şu an resmen sertçe beceriliyordum ve bundan tüm hücrelerime kadar keyif alıyordum. Alp'in sert ritmine daha fazla dayanamayacağımı anladığımda en uç noktadaydım. O mükemmel orgazm duygusu ile vücudumda ki ağırlıktan kurtulmak üzereydim. Alp'te benim çok yakın olduğumu fark edince elinde tuttuğu saçımı sertçe çekerek boynumu geriye doğru getirdi.

"Ben izin verene kadar boşalmayacaksın... Anladın mı?" Bu da neydi böyle, Dalga mı geçiyordu? Bunu nasıl engelleyebilirdim ki? Sert vuruşları yüzünden zevkten ölmek üzereydim, göğüslerime inanılmaz acı ve zevk karışımı elektrikler gönderen meme kıskaçlarından bahsetmiyordum bile. Olumsuz anlamda başımı iki yana sallarken gözlerim yaşarmıştı.

"Şimdi değil, şimdi değil Nazenin... Sadece bana konsantre ol. Başka bir şey düşünme... Sözlerime odaklan, beni hissetmemeye çalış." Ah onu nasıl hissetmezdim? İçimde ki sertlik ve doluluk hissi, canımı acıtıp aynı zamanda beni zevkten kıvrandıracak kadar yoğunken onu nasıl hissetmezdim... Düşüncelerimi başka yere odaklamaya çabaladım. Bana sonsuzluk gibi gelen bir zaman ondan başka şeyler düşündüm ve gevşedim. Alp tekrar saçımı tutarak geriye çekti. Nefes nefese kalmıştı, oda kendini tutmak için çabalıyordu ama daha fazla dayanamayacağını hissediyordum ona bu kadar büyük zevk verdiğimi bilmek mutlu olmamı sağlıyordu. Aleti içimde nabız gibi atarken bir yandan da daha önce hiç hissetmediğim kadar büyümüştü.

"Şimdi Nazenin... Şimdi gelmeni istiyorum, benimle birlikte..." Bunu söylediği an da içimde tuttuğum yoğunluk

hissini bedenimden attım. Bu öyle yoğun ve öyle ihtiyaç doluydu ki inlemelerim arasında kendimi ona iyice bastırdım. Tüm bedenim kavruluyordu, ellerim ile masayı iyice kavramıştım ve parmak boğumlarım bembeyaz olmuştu. Alp'inde eli hala saçımdaydı, acı verecek kadar güçlü bir şekilde saçımı çekiyordu. Onunda doyuma ulaştığını bacaklarımdan akan sıcaklıktan hissediyordum. Bir şeyler söylüyordu ama onu duyamıyordum. Duyularımı kaybetmiştim, sadece hislerim vardı. Alp'in içimden çıktığını hissettim. Beni belimden tutup çekerek masaya oturmamı sağladı. Ayağa kalkamazdım hala dizlerim titriyordu. Uzanıp ağzımda ki kravatı çözdü, meme kıskaçlarımı da çıkardıktan sonra şişmiş uçlarıma ufak öpücükler kondurmayı ihmal etmedi. Yüzü önemli bir toplantıdan yeni çıkmış gibi ciddiydi. Onun bu şekilde ciddi olması beni çok heyecanlandırıyordu. Yavaşça masadan inmeme yardım etti bende sandalyede duran kıyafetlerimi giymeye başlamıştım. Alp tamamen giyinikti, hatta saçları bile dağılmamıştı, ağzımdan aldığı kravatı boynuna bağlarken benim giyinmemi izliyordu. Bu daha çok utanmama neden oldu, muhtemelen saçlarım darmadağındır üstelik çırılçıplak olmamdan bahsetmiyordum bile...

"Banyoyu kullanmak istersen sağ tarafta." sağ tarafta köşede duran siyah bir kapıyı işaret ediyordu. Giyinmem bitmişti, çizmelerimin fermuarını çekerek banyoya doğru ilerledim. Bir ofis banyosu olmasına rağmen kocamandı. Tabii evindeki banyo ile kıyaslanamazdı ama en azından bizim evdekini iki defa içine alırdı. Beyaz lavaboda saçımı düzelttim, elimi yüzümü yıkadım. Yumuşatıcı kokan yumuşacık havluya yüzümü kuruladıktan sonra dışarı çıktım. Alp masasını toparlamış bilgisayarında bir şeyler yapıyordu. Ona doğru yürüdüğümü fark etti ama dönüp bana bakmadı. Neler olduğunu anlayamıyordum sanki az önceki mükemmel anlar hiç yaşanmamış gibi davranıyordu. Ona doğru ilerleyerek arkasına geçtim. Kollarımı boynuna doladım ellerimi sert göğüs kaslarında gezdirdim.

Bilgisayarda bir maili gönderdikten sonra ellerimi yavaşça üzerinden çekti. Döner koltuğunu bana doğru çevirdi.

"Engin'i aradım. Aşağıda seni bekliyor." Afalladım. Gitmemi istiyordu... Bir an havada kalan ellerim yavaşça iki yanıma düştü. Beni neden istemediğini düşünmeye çabaladım ama aklıma bir şey gelmiyordu, ona itaatsizlik etmemiştim. Beni ne şekilde becermek istediyse o şekilde becermişti. Bundan en ufak bir şikâyetim yoktu, çünkü gerçekten zevk alıyordum. Ona söyleyecek bir şey bulamadım ve kafamı sallamakla yetindim. Montumu ve çantamı ilerdeki koltuğun üzerine bırakmıştı, montumu giydim yavaş adımlarla kapıya ilerledim. Hala bir umut benim kalmamı istemesini bekliyordum. Ama kapıya uzanıp, açtığımda son umut kırıntımda paramparça olmuştu. Hayal kırıklığımı belli etmemeye çalışarak kapıdan dışarı çıktım. Sekreter kız kapının açıldığını duyduğunda ayağa kalktı bana sıcak bir gülümseme ile baktı. Ben de ona zoraki bir şekilde gülümsedim, yavaşça ofisten çıktım. Gözlerim yanıyordu ama ağlamayacaktım, bu en başından beri sadece seksti. Salak salak şeyler düşünerek kendimi üzmekten başka bir şey yapmıyordum. İş saati olduğu için kat oldukça yoğundu ve bir koşuşturma hâkimdi. Asansöre doğru hızlı hızlı yürüdüm, çağırma düğmesine basmak üzereydim ki biri benden önce davrandı.

ON YEDİNCİ BÖLÜM

Hafifçe kafamı kaldırarak asansörü kimin çağırdığına baktım. Fazlasıyla uzun boylu, atletik yapılı, esmer ve yakışıklı bir adamdı. Aslında yakışıklıdan önce karizmatikti etkileyici bir havası vardı. Çok büyük değildi, en fazla otuz olduğunu tahmin ettim. Bana dikkatle bakıyordu, ama onu umursayamayacak kadar üzgün, mutsuz ve yıkılmıştım. Asansör gelip kapılar açılınca yüzünde kocaman bir gülümseme ile bana bakarak; "Lütfen önden buyurun." dedi. Aslında asansörün kapısı ikimizin de yan yana rahatça geçebileceği kadar genişti.

"Teşekkür ederim." diyerek asansöre bindim. Hemen peşimden de o bindi. Takım elbisesi kaliteliydi, büyük ihtimalle şirkette önemli bir pozisyonda çalışıyordu. Yukarı doğru fönlenmiş kahverengi saçları yüzünün köşeli ve sert hatlarını daha da ortaya çıkarıyordu. Gözleri ise şuana kadar gördüğüm en koyu kahverengiydi. Bakışlarında yoğun çapkınlık ve o flörtöz tavır vardı.

"Kaçıncı kat?" Dalgınlıkla bakınırken sorusunu duyamamıştım. Anlamadığımı belli edercesine ona baktım. Eli tuşlarla dolu olan panelin üzerinde öylece kala kaldı. Tabii ben de bu arada sorusunu anlamıştım her ne kadar geç olsa da onu cevapladım.

"Ah, üzgünüm. Zemin kata ineceğim." Ufak bir gülümse-

me ile cevapladım o hala donmuş bir halde beni süzüyordu, birkaç saniye daha ağzı açık bana baktıktan sonra zemin katın düğmesine bastı. Kapılar ikimizi asansörde baş başa bırakıp kapanırken gözleri hala üzerimdeydi.

"Sizi bu binada ilk defa görüyorum. Burada çalışmıyorsunuz herhalde?" Yüzüne bakabilmek için kafamı biraz kaldırdım.

"Hayır, burada çalışmıyorum. Sadece... Bir arkadaşımı görmeye gelmiştim." elini saçlarında gezdirdi.

"Yönetim katında bir arkadaşınız var ve ben sizin kadar güzel bir kadını ilk defa görüyorum. Buraya ilk gelişiniz mi?" Güzel kadın ha! Açıkçası az önce deli gibi becerilmiş ve baştan savılmıştım. Bu kadar yakışıklı bir erkekten de böyle bir iltifat duymak içimi yumuşatmıştı.

"Şey, teşekkür ederim. Yeni tanıştığım biri, o yüzden buraya ilk gelişim." Kalın ve biçimli alt dudağını hafifçe dişlerken bana gülümsedi. Gerçekten Alp ile boy ölçüşecek kadar yakışıklı bir adamdı burada çalışmak için en önemli kriter yakışıklı olmak mıydı? Değişik bir tipi vardı ve kadınlarla nasıl konuşulması ya da onlara nasıl bakılması gerektiğini biliyordu. Hem oldukça sıcakkanlıydı...

"Umarım daha sık gelirsiniz. Arkadaşınız kesinlikle şanslı, sizin kadar duru güzelliğe sahip bir kadınla öğlen vakit geçirmek, herkese nasip olmaz." Ben şok olmuş şekilde öyle dikilirken asansörün geldiğini fark etmem haddinden uzun sürdü. Bana gülümseyerek tekrar önce benim asansörden inmemi bekledi. Ben de inince tam önümde durdu. Baştan çıkarıcı bir kokusu vardı, yalan söyleyecek değildim kesinlikle etkileyiciydi. Bugüne kadar hiçbir erkekten etkilenmediğim düşünülürse sanırım bu şirketin havasında suyunda bir şeyler vardı.

"Bu güzel gözlü kadının ismini öğrenmemde bir sakınca var mı?" Yüzüne bakmam için kafamı kaldırmam gerekliydi

bende bunu yaptım. Kalın kaşları yukarı doğru kıvrılmış yüzünde karizmatik bir ifade ile bana bakıyordu. . Ona kibarca elimi uzattım.

"Ben, Naz." Uzattığım elimi sıkmak yerine dudaklarına götürüp hafifçe öptü.

"Ben de Timur, sizinle tanıştığıma çok memnun oldum." Elimin üzerinde dudaklarını hissedince ürperme falan hissetmedim. Alp'in bana yaşattığı duyguların hiçbirini başkasıyla yaşayamayacağıma emin olmuştum. Çünkü bu adamda Alp kadar yakışıklı, etkileyici, göz kamaştırıcıydı fakat Bay Mükemmel değildi. Demek ki bu durumun dış görünüşle hiç bir ilgisi yoktu.

"Ben de memnun oldum." diyerek büyük döner kapıya doğru ilerledim. Timur'un bakışlarını bir süre daha arkamda hissettim, ama dönüp bakmadım. Şirketten çıktığım anda yağmurun altında bekleyen Engin abi gözüme çarptı ve Bay Pisliğe olan kızgınlığım tekrar gün yüzüne çıktı. Engin abinin yanına doğru yürüdüm aracın kapısını açarak binmemi bekledi fakat ben açtığı kapıdan içeri girip arabaya binmedim.

Merhaba Engin abi. Sanırım beni bekliyorsun ama benim başka işlerim var eve gitmiyorum. Gideceğim yer buraya yakın sen boşuna beni bırakmakla uğraşma." dedim. Aslında yalan söylüyordum. Akşam işe gidecektim ve eve gitmem gerekiyordu. Ama Bay Pisliğe deli gibi kızgındım ona itaatsizlik ederek basit bir intikam alma peşindeydim. Bu intikam durumunun nereden çıktığı hakkında en ufak bir fikrim bile yoktu. Daha önce hiç böyle duygular hissetmemiştim, genelde kendi halinde içine kapanık bir kız olduğumdan intikam pek aklıma gelen bir duygu değildi.

"Yapmayın Nazenin Hanım, Alp Bey'in kesin talimatı var. Sizi evinizin kapısına kadar bırakmamı söyledi." Talimatlarının canı cehenneme diye bağırmak isterdim, tabii hanımefendiliğimden ödün vermeyecektim.

"Ona benim istemediğimi söylersin." Kaldırımda yürümeye başladım. Islanıyordum ama umurumda değildi. Zaten yağmurda şiddetini kaybetmişti. Bir süre öylece kaldırım boyunca yürüdüm, eve nasıl gideceğim hakkında en ufak bir fikrim yoktu emimim bir yerde toplu taşıma aracı en kötü ihtimalle bir taksi bulabilirdim. Yanıma yanaşan araba ile irkilerek yola baktım. Gri lüks siyah spor arabanın camları ardında kim olduğunu bilmiyordum ama öğrenmem uzun sürmedi. Kapıdan hızlıca çıkıp yanıma gelen Timur'u görünce şaşkınlığımı gizleyemedim. Bu arabaya bindiğine göre demek ki Alp'in şirketinde tahminimden daha iyi bir pozisyonda çalışıyordu.

"Naz? Nereye gidiyorsun hadi daha fazla ıslanmadan binde seni bırakayım?" Normalde asla tanımadığım adamların arabasına binmezdim. Hatta tanıdık bile olsa yalnız başıma binmezdim ama bu aralar cesaretim had safhada olduğundan bunu yapmakta bir sakınca görmedim. Hem yağmur tekrardan hızlanmaya başlamıştı ve ben metro ya nereden bineceğimi bilmiyordum, daha bir tane taksi bile görememiştim. Arabanın diğer tarafına geçerek bindim. Timur da hızlıca şoför koltuğuna yerleşti.

"Teşekkür ederim. Beni metrobüs veya metroya bıraksan yeterli." Arabayı anayola çıkarırken bana kaşlarını çatarak baktı.

"Saçmalama, bu yağmurda asla seni bırakmam. Evini tarif eder misin? Yoksa evini bulmak için tüm semtleri tek tek gezeyim mi?" O kadar içten ve sıcakkanlıydı ki, ona gülerek evimi tarif etmeye başladım. Zaten oldukça merkezi bir yerde oturuyordum bu yüzden anlaması uzun sürmedi. Yağmurdan dolayı tıkanmış İstanbul trafiğinde yavaş yavaş hareket ediyorduk.

"Hep böyle sessiz misindir?" Sorusu ile camdan dışarıyı izlemeyi keserek ona döndüm. Kırmızı ışıklardan birinde takılı kalmıştık ve Timur'un gözleri bana kilitlenmişti.

"Genelde," ona cevap verirken hafifçe gülümsemeyi ihmal etmedim. Gülümsememden sonra konuşmamı sürdürdüm.

"Aslında böyle tanımadığım insanların arabasına binen biri değilim. Bunu ilk yapışım ve seninle ne konuşmam gerek bilmiyorum." Kocaman bir kahkaha atarken bana bakmayı sürdürdü. Söylediklerim onu neşelendiriyor gibi görünüyordu.

"Bende asansörde tanıştığım her kızı eve bırakan biri değilim. Sanırım ikimiz içinde değişik bir başlangıç oldu." Çok kibar ve komikti, Alp'e kızdığım için bütün yol ona somurtamazdım. Hem beni eve bırakmak zorunda değildi ama yine de bunu yapıyordu. Acaba işi falan var mıydı?

"Ataman Holding de mi çalışıyorsun?" Nedense orada çalışıp çalışmadığını, çalışıyorsa ne iş yaptığını merak ediyordum. İçimde ki itaatkâr taraf hala Alp'ten korkuyordu ve bu yaptığımı öğrenirse bana karşı pekte yumuşak davranmazdı.

"Evet, orada çalışıyorum, mimarım. Yani o koca şirkette gördüğün bütün güzellikler benim eserim, mütevaziliği pek sevmem. Tabii yaptığımız önemli bütün inşaatların görsel çekicilikleri de bana ait." İşte şimdi ilgimi çekmeye başlamıştı. Ataman Holding'in dekorasyonuna, yapısına, ciddiyeti ve şatafatına ilk gördüğüm an hayran olmuş hatta mimarı ile tanışmak istemiştim. İşte mimarı şu an tam yanımdaydı... Timur'a hayretler içerisinde ağzım beş karış açık bakarken çantamda telefonumun titrediğini hissettim. Hızlıca çantamdan telefonumu buldum. Salak telefonum muhtemelen yine kendi kendini sessize almıştı. Arayanın Alp olduğunu ve bunun ilk arayışı olmadığını görünce birden ayaklarımdan yukarı ateş bastığını hissettim telefonu kapatarak çantama geri attım. Tabii ki onunla şu anda konuşmayacaktım. Sanki hiçbir şey olmamış gibi Timur'la konuştum.

"Demek mimarsın ha, gerçekten çok şaşırdım. Şirketin her ayrıntısına bayıldığımı da söylemeden geçemeyeceğim. Çok başarılısın. Bende Mimarlık Fakültesinde okuyorum." Bana şaşırarak baktı.

"İşte şimdi ilgimi daha çok çektin Naz. Çizimlerini görmek isterim, kaçıncı sınıftasın?" Benimle ilgilenmesiyle birlikte az önce yaşadığım müthiş ezilme ve aşağılanma duygusunu neredeyse unutmuştum.

"Son sınıftayım..." İlgisini daha çok çekmiş olmalıyım ki kaşlarını kaldırırken beni süzüyordu.

"Herhalde Ataman Holding'e iş görüşmesine gelmedin." Yüzüne ifadesiz bir şekilde bakarken parmaklarımla oynuyordum.

"Pek sayılmaz," bir kırmızı ışıkta daha takılmıştık, Timur elini saçlarına götürerek bedenini bana doğru döndürdü.

"Pekala... O zaman şirkete ziyarete geldiğin arkadaş, erkek arkadaşın mıydı? Sanırım seni kızdıracak bir şey yaptı, asansörde burnundan soluyordun ve şimdi fazla durgun gibisin..." Gözlerimi kapatarak derin bir nefes aldım. Nasıl hissettiğim bu kadar belli oluyor muydu? Aslında hayatımda ilk defa birileriyle dertleşmeye ihtiyacım vardı ve bir daha görmeyeceğim bir yabancı dertleşme için bana oldukça cazip gelmişti. Tabii Alp'i tanıma ihtimaline karşı ona isim vermeyecektim.

"Tam olarak erkek arkadaşım değil aslında, yani ne olduğumuzu bende bilmiyorum. Bazen öyle gibi davranıyor bazen değil gibi." Kalın dudaklarını hafifçe büzerken elini çenesinde gezdirdi.

"Tam bir ahmakmış. Senin kadar güzel bir kadınla beraber ve böyle başıboş bırakıyor, ben olsam seni tüm Türkiye'ye göstermek için kolumdan çıkarmazdım." Ona sıcak bir gülümseme ile baktım. İnsanı en kötü hissettiği anlarda güldürecek bir yapısı vardı ve bu bir yetenekti.

"O pek öyle bir insan değil. Yani bana karşı bile soğukken beni koluna takmasını bekleyemem. Bazı şeyleri sadece ben hissetsem yeter." Alp aklımdan kısa bir anlığına çıkmıştı ve Timur'un bu kadar ilgiyle beni dinlemesine bayılmıştım.

Mutlaka bunda onun işine olan hayranlığımın da payı vardır diye düşündüm. İnsanlara böyle kolay ısınmazdım.

"Gerçekten bu bahsettiğin adamı çok merak ettim. Yönetim katından indiğine göre oradan biri olduğu kesin ama tahmin edemiyorum. Hadi bana isim ver senin kadar güzel bir kızı üzmenin dersini sağlam bir yumrukla ona ödeteyim." İşte şimdi uzun zamandır atmadığım kadar yüksek sesle bir kahkaha attım. Bu yanımda ki yakışıklı mimarı, patronuna yumruk atarken düşünemiyordum. İlgiyle bana bakarken oda gülmeye başladı.

"Gülünce ortama ışıklar saçtığını daha önce sana söyleyen oldu mu? Bir an gündüz vakti yıldızlar arabaya yağıyor sandım." Yanaklarım kızarmıştı ona kibarca gülümsedim. Evimin olduğu sokağa gelmiştik onu apartmana doğru yönlendirdim. Apartmanın önünde arabayı durdurdu.

"Gerçekten çok teşekkür ederim. Benim için bu havada buralara kadar geldin." Tekrar bana doğru dönerek kahverengi gözleri ile gözlerime odaklandı.

"Ne demek Naz, gerçekten her gün senin kadar güzel ve eğlenceli kızlarla karşılaşmıyorum. Asıl ben teşekkür ederim canım sıkkındı ve seninle bu yolculuk bana çok iyi geldi." Timur'a tekrar gülümsedim ve arabadan indim. Apartmana doğru girerken hala arkamdan bana bakıyordu. Eve girdiğimde kızların evde olmadığını fark etmek bünyemde müthiş bir rahatlama yarattı. Kendimi çok kötü hissediyordum. Alp'in beni bu şekilde aşağılaması canımı çok yakmıştı. Kendimi onun yanına sadece işini yapmaya giden bir fahişe gibi hissetmeme neden olmuştu, bunu nasıl affedebilirdim bilmiyorum. Evet, fiziksel cezalandırmalar, beni becermesi bana müthiş zevk veriyordu fakat bu yaptığı çok daha küçük düşürücüydü. Üzerimdeki kıyafetleri çıkarıp kirliye attım. Banyoya girip suyu açtım ve duşun altında öylece otururken gözyaşlarım akıyordu. Beni bu şekilde ezmesi kendimden nefret etmeme neden olmuştu. Banyoda ellerim buruş buruş

olana kadar kalmıştım uzanıp kendimi yumuşak bornozuma sardım kendimi biraz daha sakin hissediyordum. Yatağımın yanında duran alarmı kurarak bir saat uyumak için uzandım. Bir saat sonra alarmımın sesi ile uyandım. Üzerimde hala bornozum vardı ve üşümüştüm tabii ıslak bir şekilde yattığım içinde sırtımda ağrı hissediyordum kalbim kadar ağrımadığı kesindi ama yine de rahatsız hissettiriyordu. Yataktan kalkarak bornozumu çıkardım. İç çamaşırlarımı giydim hala ıslak olan saçlarımı kurutmaya başladım. Kendimi nedense güçlü hissediyordum. Sanki bu yaşadığım eziklik duygusu içimden bir güç çıkarmıştı. Saçlarımı kurutmayı bitirdikten sonra basitçe topuz yapıp giyindim. Çantamda kapalı bir şekilde duran telefonumu aldım ve açtım. Bir sürü cevapsız aramam vardı, tabii çoğu Alp'e aitti diğeri ise Eylül'dü bana mesaj attığını fark ettim ve mesajı okudum.

Naz neredesin? Ben dışarıdayım. Senin bay iç çamaşırı ıslatan beni tam dört sefer aradı delirmiş gibi seni arıyor. Mesajımı görünce beni ara!

Alp, Eylül'ü mü aramıştı? İyi de ona numarasını hiç vermemiştim ki. Gerçi neden şaşırıyorsam o mükemmel Alp Ataman'dı. Fazla önemsemeyerek Eylül'ü aradım. Telefon bir kaç kez çaldıktan sonra açıldı.

"Naz, neredesin? Meraktan öldüm." Sesi endişeli geliyordu.

"Merak etme, sadece uyuyakalmışım sorun yok. Telefonum bozuk biliyorsun." dediğimde sinirli bir şekilde oflayarak konuşmaya başladı.

"Bende telefonunun kapandığını tahmin ettim. Alp'e de öyle söyledim, ama onu arasan iyi edersin çok meraklanmıştı. Burcu ders çalışmak için kütüphanede ve telefonu o yüzden kapalı olmalı. Onu da aramış olabilir yani... Ona eve bakmasını söyledim ama nedense orada olmayacağını düşünüyordu." Engin abiye eve gitmeyeceğimi söylediğim için bu şekilde düşündüğünü tahmin ediyordum.

"Tamam canım merak etme ararım. Şimdi çıkmalıyım işe gideceğim sonra görüşürüz." Telefonu tekrar kapattım. Alp ile konuşmak için kendimi hazır hissetmiyordum. Hislerim resmen karman çorman olmuştu. Şu an düşünemiyordum bile o yüzden bu görüşmeyi biraz ertemeleye karar verdim hazır olunca onu arardım belki işten sonra kafam biraz dağılmış olurdu... Kendime son kez aynada baktıktan sonra saatin geldiğini fark ettim ve evden çıktım. İki dakika beklemeden sonra servis gelmişti. Servise binince her zaman Sinem'le benim oturduğum yerde oturan Doğukan dikkatimi çekti. Sinem ise hemen yan taraftaki tekli koltukta kitabını okuyordu. Kulağında ki kulaklığını çıkardı ve gülümsedi.

"Doğukan orada oturmak istedi." dedi. Bende ona gülümsedim ve Doğukan'ın yanına otururken, "Sorun değil." dedim. Tekrar kulaklığını kulağına taktı ve kitabına daldı. Doğukan'a kaşlarımı kaldırarak baktım.

"Servise binmişsin, arabana ne oldu?" Sıcak gülümsemesi ile gamzeleri ortaya çıkmıştı.

"Arabam bakımda, bugünlük alt tabakaya dâhilim." Nüktesi üzerine koluna hafifçe vurdum.

"Demek alt tabaka ha! Sırf senin müdürün olmak için mimarlık yapmayabilirim. Beni kızdırmak istemezsin." Kolu sanki çok acımış gibi ovalarken içten bir kahkaha attı.

"Bu seni restoranda her zaman görmemi sağlayacaksa, kabulüm." Buna verecek cevabım yoktu ve sessiz kaldım. Doğukan ise hâlâ bana bakmayı sürdürüyordu.

"Her şeyi bu kadar ciddiye alma Naz, arkadaşlar birbirine takılamaz mı?" Ona doğru gözlerimi kaydırarak baktım yüzü hala gülüyordu.

"Bugün havanda değilsin sanırım, bir sorun mu var? Konuşmak istersen arkadaşlar bugünler içindir." Yüzümdeki gülümseme solmuştu, ama Doğukan bunun Alp ile ilgili olduğunu hemen anlayacak kadar beni tanıyordu. Uzanıp eli-

mi tuttu, dostça bir dokunmaydı bu, sanki bana destek olmak istermiş gibi bir hali vardı.

"Sanırım bu o adamla ilgili. Neyse sormadım say, ama seni bu şekilde üzmesine dayanamıyorum haberin olsun. Sen de onun sana bu kadar acı çektirmesinden zevk alıyormuş gibi görünüyorsun. Siz kızların böyle sadist adamlara olan hayranlığınızı anlayamıyorum."

Kendisi fark etmese de tespiti kesinlikle doğruydu. Geri kalan konuşmalarımız sıradandı iki yakın arkadaşın sohbetinden bir farkı yoktu ve restorana her zamankinden kısa sürede gelmişiz gibi hissettim. Doğukan ile arkadaşça sohbet etmekten hoşlanıyordum. Hızlıca hazırlandıktan sonra yoğun iş temposuna girmeye hazırdım. Yoğunluktan dolayı zaman hızlıca geçti, kendimi inanılmaz yorulmuş ve bitmiş hissediyordum ama Alp'i düşünmemiştim bu iyi bir şeydi. Onu aramayacaktım, her çağırdığında öyle koşarak gitmekten de vazgeçmeliydim. Onun her dediğini yapıyor olmak artık bana zarar vermeye başlamıştı. Kendimden nefret etmeme neden oluyordu, fiziksel her şeye razıydım, ama psikolojimi allak bullak etmesine müsaade edemezdim. Sinem'le birlikte giyinme odasına gittik restoranda çok oyalandığımız için üstümüzü değiştirecek zamanımız kalmamıştı bizde çantalarımızı alarak giyinme odasından çıktık. Servise yetişmek için hızlı adımlarla yürüyorduk Doğukan'da bize yetişti. Restorandan dışarı çıkmış soğuk bir kış havasına kendimizi atmıştık. Ama kocaman bir vücut ve koyu mavi delici gözler tüm havayı buza çevirmişti. Onu gördüğüm an da bende buz kestim donup kaldım. Doğrudan bana bakıyordu bu soğuk havada montu bile yoktu, üzerinde sadece bugün ki takım elbisesi vardı. Beni gördüğü anda gözlerinde ki şimşekler yoğunlaşmış çenesi ise kasılmıştı. Yanımıza gelerek arkadaşlarıma doğru bir bakış attı. Bu bakıştan sonra Doğukan ve Sinem bana iyi akşamlar diyerek yanımdan uzaklaştılar. Onlar kendilerini kaçıp kurtarmışları şimdi ben ne yapacaktım? Ona

boyun eğmemeye kararlıydım umarım bu kararımı uzun süre muhafaza edebilirdim. Gözlerindeki şimşekleri görmek dizlerimi titretip dengemi kaybettirmişti. Topuklu ayakkabıların üzerinde bir denge kaybı yaşamıştım ama Alp hemen güçlü elleri ile kolumu kavramıştı. Canımı acıtacak kadar sertçe kolumu tutuyordu, ben ise kafamı kaldırarak ona boyun eğmeyeceğimi gösterircesine gözlerine bakıyordum. Beni çekerek tam önümüzde duran arabaya doğru götürmeye çalıştı. Ama hareket etmedim...

"Arabaya bin Nazenin!" sesi ürkütücüydü fakat ben direnmeye kararlıydım.

"Hayır, eve gitmek istiyorum. Servisi kaçırmak istemiyorum." Servise doğru yöneldim güçlü eli ile kolumu kavramıştı ve bırakmaya niyeti yoktu hızlıca kendine doğru çekti.

"Sana arabaya bin dedim." Gözlerini kapatmış derin derin nefes alıyordu. Çok sinirli olduğu belliydi. İyi de benim sinirlenmem gerekiyordu onun değil. Bana resmen fahişe muamelesi yapmış sonra da başından def etmişti.

"Seninle hiçbir yere gelmeyeceğim. Şimdi kolumu bırak Alp." Bende ses tonumu yükselttim, bu onu biraz afallatsa da kolumu sertçe tutuşundan geri adım atmayacağını anladım. Servise doğru başımı çevirdim hala hareket etmemişti Doğukan servisin kapısında durmuş bize bakıyordu. Alp onunla arabaya binmemekte kararlı olduğumu fark edince beni tek hamlede kaldırıp omzuna aldı. Tek eliyle popomu tutmuş eteğimin gereğinden fazla açılmasını engellemişti tek omuzun da hafif bir paketmişim gibi beni zorlanmadan taşıyordu. Ufak bir çığlık atıp ayaklarımı salladım fakat beni bırakmamakta kararlıydı. Servisin önünde dikilen Doğukan bile bize öylece bakakalmıştı. Tam bize doğru bir adım atıyordu ki Sinem yanına gelerek onu servise bindirdi. Buna sevinmiştim benim yüzümden Doğukan'a bir şey olmasını istemezdim. Alp beni siyah jeepe doğru götürüyordu çırpınıyordum ama kurtulmam imkânsızdı.

"Alp beni hemen yere indir. Ne yapmaya çalışıyorsun?" Popom da duran eli ile bana bir şaplak attı ve sesimi kesmemi sağladı. Bana cevap verme gereği bile görmemişti. Bu, bu çok küçük düşürücüydü. Beni arabanın ön koltuğuna atıp emniyet kemerimi sıkıca bağladı kendi kapısına geçene kadar arabayı kilitlemeyi ihmal etmedi. Demek ki kaçacağımı tahmin etmişti. Gerçi kaçsam da bu topuklularla beni yakalaması fazla uzun sürmezdi. Sürücü koltuğuna oturup kapıyı sertçe kapattı. Motoru çalıştırdı ve hızla arabayı çevirip restoranın çıkışına doğru sürdü. Bu sarsıntılı çıkış midemi bulandırmıştı kendimi güvene almak adına arabanın konsoluna sıkıca tutunmuştum.

"Bu yaptığın insan kaçırmaya giriyor. Beni hemen indir şu arabadan, seninle hiç bir yere gitmek istemiyorum." Tamamen yola odaklanmıştı bana bakmadan cevap verdi.

"Seni bıraktığımda en yakın karakola beni şikâyet edersin o zaman. İster iste, ister isteme benimle geleceksin." O kadar hızlı nefes alıyordu ki sinirinden ben gerilmiştim. Onu bu kadar sinirlendirecek ne yapmıştım ki? Beni becerip başından atan oydu. Telefonlarına bakmamakta kesinlikle haklıydım.

"Bana bu şekilde davranamazsın. Bu... Bu yaptığın çok pislikçe. Sana çok kızgınım ve biraz yalnız kalıp düşünmeye ihtiyacım var." Koyu mavi gözleri ile dikkatlice yüzüme baktı. Şimşeklerin sayısı artmıştı.

"Tam da söylediğin gibi ben bir pisliğim ve sende bu pisliğin malısın."

Biraz duraksadı öndeki aracı korkunç bir korna sesi ile solladı.

"Şu an sana olan kızgınlığımı tahmin bile edemezsin. Kızgınlık derecelerimizi karşılaştırmayalım istersen." Ona ters ters baktım bedenimi hafifçe ona doğru döndürdüm kafamı da kaldırdım.

"Bana neden kızdığını sorabilir miyim? Seni bir fahişe

gibi becerip sonra başımdan savmadım. Yanlış hatırlamıyorsam bunu yapan sendin. Mükemmel sahip..." Kaşlarını çatarak bana tüm hayat enerjimi emen bir bakışla baktı. Hem şaşırmış, hem kızmıştı yüzünde o iki ifadeyi de netçe görebiliyordum.

"Bana tanımadığın adamların arabasına binmenin hesabını vereceksin Nazenin."

ON SEKİZİNCİ BÖLÜM

Timur, Timur'u öğrenmişti. Evet, ama nasıl öğrenmişti? Bizi kimsenin görmediğine emindim. Timur'a da Alp'ten söz etmemiştim. Bu kızgınlığının sebebi şimdi anlaşılıyordu. Hâlâ bana kızmaya hakkının olmadığını düşünsem de içimde yeni ortaya çıkan bir güdü onun her şeye hakkı olduğunu söylüyordu. Bu güdüden hoşlanmıyordum zararlıydı bana büyük zararlar veriyordu ve vermeye de devam edecekti. Umursamaz davranmaya çalışarak rahat bir tavır takındım.

"Bunu nereden öğrendin?" Şu an ki durumda bu soruyu sormamın çok mantıklı olmadığının farkındaydım ama ona bir açıklama yapmakta istemiyordum. Haklı olduğumu düşünürken haksız durumuna düşmek beni daha da öfkelendiriyordu ama gördüğüm ve bildiğim bir şey vardı Alp benden çok daha sinirliydi. Alp'in öfkesi bir tür patlamaya hazır saatli bombaydı acı dolu bir şekilde güldü.

"Senin hakkında tahmininden fazla şey biliyorum." Bu da ne demekti şimdi, başka ne bilebilirdi ki? Onun bana kızacağı başka bir şey yapmadığıma kesinlikle emindim ve eğer beni takip ettiriyorsa bu hiç hoş bir davranış değildi.

"Nasıl yani? Anlamadım..." Tüm dikkatini yola odaklamıştı bana bakma gereği bile duymadı fısıltısı içimi ürpertti.

"Anlayacaksın..." ona başka bir şey sormaya korkmuş-

tum, zaten sorsam bile net yanıtlar alamayacağımı fark etmiştim. Çok sinirliydi ilk defa ondan korkuyordum... Yol boyunca aramızda başka hiçbir konuşma geçmedi. Ben oldukça gergindim ve onunda gergin olduğuna emindim. Tam iki defa kaza yapıyorduk ve Alp'i hiç böyle deli gibi araba kullanırken görmemiştim. Eğer bana bu kadar sinirliyken ceza vermek isterse işler hiçte yolunda gitmezdi. Evin yoluna girdiğimiz sırada telefonum çaldı. Arayanın Doğukan olduğunu görünce bir süre açıp, açmamak arasında tereddüt yaşadım. Alp arayanın kim olduğunu gördüğünde telefonu elimden alarak kapattı ve cebine koydu.

"Ne yaptığını sanıyorsun?" Bu yaptığı hiç doğru bir davranış değildi, kim oluyordu da telefonumu bu şekilde elimden çekip alıyordu? Bana cevap verme gereği bile duymadı arabayı hızla evin önüne sürdü ani bir frenle durdu, emniyet kemerim olmasa ön cama sinek gibi yapışırdım. Alp hızla arabadan indi. Evin bütün ışıkları sönüktü, evde kimse olmadığına emindim Engin abi de yakınlarda gözükmüyordu. Kendimi güvende hissetmiyordum ve arabadan inmeyecektim. Benim arkasından gelmeyeceğimi fark edince tekrar arabaya yaklaşarak kapıyı açtı. Emniyet kemerimi açarak bileğimi yakaladı. Beni tek hamlede arabadan indirirken tekrar omzuna attı. Bay Zorba iş başındaydı bağırarak ona itiraz etmeye çabaladım ama boşunaydı.

"Alp! Beni hemen yere indir. Seninle gelmek istemiyorum." Tabii bu itirazlarımın onun gözünde hiçbir ehemmiyeti yoktu. Beni duymazdan gelerek salonun karanlığına aldırmadan asansöre yöneldi. Asansörde de omzundaydım, birazdan gideceğimiz yerin neresi olacağını biliyordum. Bu gecelik o odadan zevk çığlıkları değil acı çığlıklarım yükselecekti. Alp'e başka bir şey söylemedim. Çünkü söylediğim her şeyi duymazdan geliyordu. Tek eli ile kapının şifresini girdikten sonra beni içeride yere bıraktı arkamızdan kapanan kapı çıkan bir kilit sesi ile kilitlenmişti. Kapıda kollarımı bağlamış

öylece dikiliyordum. Alp ise tam önümde durup beni izliyordu nefes alışverişi bile öfkeliydi içine çekip dışarı verdiği her hava burun deliklerini genişletiyordu. Ne söyleyeceğini ya da bana ne yapacağını bilmiyordum. Ağzından uzun zamandır tek kelime çıkmamıştı ve bu sessizliği içimi ürpertiyordu. O şekilde ne kadar dikildik bilmiyordum ama yeterince uzun olduğunun farkındaydım. Alp bana otoriter sesi ile emirlerini verecek kadar sakinleşmişti. Ya da ben sakinleştiğini ümit ediyordum.

"Soyun ve ilerideki banka yüz üstü yat." Bana fazla seçenek sunmuyordu. Bir onun kararmış gözlerine bir de ileride duran ahşap, üstü deri kaplı masa benzeri banka baktım.

"Hemen." diye ekledi. Başka şansım yoktu. Bu odadayken ben istemesem de onun hâkimiyetine giriyordum. Bu benim elimde olan bir şey değildi. Ona itaat etmeyi derinlerimde hissediyordum. Alfa kurda uymak zorundaymışım gibi hayvani bir güdüydü. Bunun kulağa ne kadar saçma geldiğinin farkındaydım, istesem ona itiraz edip buradan çıkıp gitmeyi deneyebilirim tabii ki ama yapamıyorum. Mazoşist dürtülerim ne yazık ki buna müsaade etmiyordu. Bütün kıyafetlerimi çıkararak yere bıraktım. Çırılçıplak bir şekilde bana gösterdiği banka yürüdüm öfke insanı daha cesur kılıyordu. Banka doğru baktım, benim belimden biraz daha yukarı gelecek yükseklikteydi. Ahşaptan yapılmıştı ve üst kısmı deriydi. Ön tarafı duvara dayalıydı duvardan sarkan zincir askılar ve kelepçeler bu beden eğitimi dersinde takla atmak için üretilen tarzdaki banka bir işkence aleti olma özelliğini kazandırıyordu. Bana ne yapacağını tahmin etmeye çalışıyordum ama aklıma bir şey gelmiyordu. Arkamı dönerek Alp'e baktım, kapının önünde öylece dikilmeye devam ediyordu ama o şimşekler çakan gözleri benim üzerimdeydi.

"Uzan, yüzüstü." dediğini büyük bir tedirginlik içinde yaptım ve banka yüzüstü uzandım. Deri minder serindi sıcak tenim temas edince ürperdim. Yavaşça kendimi banka bırak-

tım, sadece parmak uçlarım ahşap zemine değiyordu. Alp'e doğru bakmadım ama ayak seslerini duydum nefes sesleri ayak seslerinin arasında kaybolmuştu. Yavaşça bana doğru yaklaşıyordu. Adımları tereddütlüydü, ama neden tereddüt ettiğini bilmiyordum. Sadece bir şey biliyordum ki iliklerime kadar korkuyordum. Buraya ilk geldiğim bu aletleri ilk gördüğüm gün bile korkmamışken şimdi korkuyordum. Şu an tam arkamda duruyordu, ona bakmıyordum ama bunu hissediyordum. Bir şey söylemesini, bir şey yapmasını bekliyordum... Bir süre tamamen hareketsiz bekledim, kalbim o kadar hızlı atıyordu ki sesinin odada yankılanmasını duyuyordum. Alp'in nefes alışverişi hala çok hızlıydı, kendini kontrol edemiyormuş gibi bir hali vardı. Yavaşça bankın ön tarafına geçti.

"Kollarını öne uzat." Titreyen kollarımı öne doğru uzattım. Bileğimi kavradı ve zincirlerin ucunda ki metal kelepçeleri önce sağ sonra sol bileğime taktı. Kelepçeleri çok sıkmıştı fakat içimdeki korkunun şiddetinden bu acıyı o kadar umursamamıştım. Bankın üzerinde bacaklarım aşağıya sarkmış şekilde yüz üstü yatıyordum zincire ve kelepçeye vurulmuştum. Alp'in bu sefer bana insaf etmeyeceğine emindim. Önümde durmuş bana bakıyordu, banka yaslı olan yüzümü kaldırdım bakışlarında ki öfkeyi gördüm. O derin koyu mavi gözler fırtınalı bir gökyüzü kadar karanlıktı. İnce dudakları tek bir çizgi halini alıp kaybolurken, çenesi gerilmişti. Kollarını arkasında birleştirmiş öylece dikiliyordu.

"Neden onun arabasına bindin?" Sesinden bir şeyler anlamak mümkün değildi. Bir an gözlerimi kapattım.

"Bilmiyorum." Aslında neden bindiğimi bilmiyordum, o an çok sinirliydim düzgün kararlar veremeyecek kadar sinirli. Normal bir anımda asla böyle bir şey yapmazdım. Timur bana çok güvenilir gelmişti. Ona karşı içimde bir sıcaklık oluşmuştu bunu inkâr edemezdim. Cevabımdan sonra Alp bir süre hareketsiz kaldı.

"Bilmiyorum bir cevap değildir. Söyle bana onunla ne

yaptın, nereye gittiniz?" Bana bu saçma soruları neden soruyordu? Şaşırmış bir şekilde bakıyordum, Alp'in gözleri gözlerime kilitliydi.

"Onunla ne mi yaptım? Ne yapmış olabilirim Alp, sadece beni eve bıraktı." Yüzü buruştu.

"Bana bu odada efendim diye hitap edeceksin. Onu eve aldın mı?" Şu an burada bu şekilde bağlı olmak beni savunmasız kılıyordu. Ayakta olup onun yüzüne bakarak hesap sormak isterdim. Çünkü beni onu aldatmakla yargıladığına emin olmuştum. Suçum ihanetti...

"Sen neden bahsediyorsun, onu neden eve alayım? Sen beni küçük düşürmüştün, beni becerip yanından gönderdin. Ben de kendimi çok kötü hissettim ve Timur'la asansörde karşılaştım. Engin abinin arabasına binemezdim çünkü sana deli gibi kızgındım, onunla gitmeyip yürümeye başladım sonra Timur arabasını yanımda durdurdu beni eve bırakmayı teklif etti oldukça kibardı." Gözleri öyle bir şiddet ve öfkeye bürünmüştü ki bu ifade benim Alp'ime ait olamazdı. Bu adam benim Bay Mükemmel'im değildi.

"Bana bugün çok büyük bir itaatsizlik ettin Nazenin. Sen benim itaatkârımsın, başkasının seni benden almasına izin vermem..." Duraksaması beni sinirlendirdi.

"Ben sana itaatsizlik etmedim. Bu sadece dostça bir tanışmaydı hepsi bu, kendimi çok kötü hissediyordum. Öyle olmasa onun arabasına binmezdim." Bir şekilde kendimi ona inandırmak zorunda hissediyordum. Biliyordum kötü veya yanlış bir şey yapmamıştım, ama Alp'in yaptığımı düşünmesi bile kendimi kötü hissetmem için yeterli oluyordu.

"Sana ne söyledi Nazenin, ne konuştunuz?" Yüzü hâlâ acı ile doluydu. Artık yüzüme bakmıyordu yere odaklanmıştı, ben ise onun ifadesini izliyordum. Neden bu kadar öfkelendiğini ya da şu an gördüğüm kadarı ile neden acı çektiğini anlamaya çalışıyordum.

"Neden moralimin bozuk olduğunu sordu. Erkek arkadaşım olduğunu söyledim ama senin adını vermedim. Sadece sizin şirketten olduğunu biliyor. Mimarmış birazda onun hakkında konuştuk." Elleri yumruk olmuştu. Başını tekrar yerden kaldırıp gözlerimin içine baktı, sanki gözlerimde bir yalanın kırıntılarını arıyordu tabi bulamadı.

"Adi herif! Ona neden benden bahsetmedin Nazenin. O lanet herife benim adımı verseydin sana yaklaşmazdı. Kendine taze itaatkâr arıyor demek piç kurusu." dedi. İtaatkâr mı, Timur mu? Timur'un bir dominant olduğunu düşünemiyordum. Hiç öyle bir yapısı yoktu, tamam oldukça güçlü, sert, yakışıklı, zengin ama aynı zamanda kibar, romantik, kadınlardan anlayan bir adamdı. Nasıl dominant olabilirdi? Kafamdan bu düşünceler geçerken nefesimi tuttuğumun bile farkında değildim. Hayretler içinde kalmıştım. Demek Alp bu yüzden bu kadar sinirliydi, benim Timur'un itaatkârı olacağımı düşünmüştü. Ne kadar saçma bir düşünceydi oysaki... Ben ona âşık olduğumu itiraf etmiştim daha neyin kuşkusunu duyuyordu gerçekten anlamakta zorlanıyordum. Bu sadece bir sahip köle mevzusu değildi..

"Onun bir dominant olduğunu anlamadın mı?" Kafamı iki yana sallarken yüzüne bakmaktan kaçındım.

"Piç kurusunun masum kızlara yaklaşma taktiği. Deneyimli itaatkârlardan bıkınca gözünü masum kızlara dikti. Şimdi de bana ait olan bir şeye göz koydu." Kafamı kaldırarak ona baktım. Ellerini saçlarının arasından geçiriyordu, Hâlâ Timur'un bir dominant olmasına inanamıyordum. Hem de masum kızlardan hoşlanan bir dominant olması imkânsız geliyordu. O kadar kibar bir adam nasıl olurda bir kıza sert ve acımasız davranabilirdi? Tamam, Alp'te bana acımasızca ve sert davranıyordu ama bu benim hoşuma gidiyordu. Benden önce de benim kadar tecrübesiz kızlarla olmadığına emindim.

"Ben bilmiyordum... Onun dominant olduğunu bilmiyordum." Sanki bir şeylerle mücadele ediyor gibiydi. Neyle

mücadele ettiğini görmüyordum ama o mücadele ettiği her neyse birazdan zaferi kazanacak oydu. Çünkü bakışlarına o dipsiz karanlık tekrar çöktü.

"Bu yine de bana olan itaatsizliğini haklı çıkarmaz." Bu sert kelimeleri söylerken tek eli ile öğlen benim ağzıma bağladığı lacivert kravatı çözerek yere attı.

"Sen benim kölemsin, başka efendilerin sana yaklaşmasına müsaade edemezsin. Bana şu son günlerde yaptığın itaatsizlikleri söylemiyorum bile. Seni istediğim zaman istediğim yerde becermek benim hakkım... Bunlara böyle hissi tepkiler veremezsin." Beni yüz hatta bin kırbaçla kırbaçlasa canım bu kadar yanmazdı. Sıcak gözyaşlarım usulca yanaklarımdan süzüldü. Evet, hissi tepkiler veremezdim ne de olsa ben sadece bir köleydim. Hatta boynumda sallanan kilit benim köleliğimin sembolüydü. Bunlar nasıl aklımdan bu kadar kolay çıkabilmişti, ben nasıl bir anda Alp'e karşı bu kadar duygusal yaklaşmaya başlamıştım? Sanırım ona lanet aşk itirafımı yaptığım gece böyle olmuştu... Keşke, keşke o gece ona bu kadar açılmasaydım, keşke içimde saçma umutlar yeşermeseydi. Başka bir şey söylemeyecektim, uslu bir köle gibi cezamın verilmesini bekleyecektim. Alp uzanıp pantolonunun belindeki pahalı kemeri çıkardı. Kemerin tokası siyah ve ayna gibi parlaktı. Birinci sınıf deri kemerin yere düşmesini beklerken beklediğim olmadı. Alp kemeri eline alarak bir katını yumruğuna sararak boyunu ayarladı. Bana bakma gereği bile duymadı yavaş adımlarla arka tarafa geçti. Kemeri o şekilde eline dolamasını ve gözlerinde ki siyahlığı görmek midemde inanılmaz bir burkulmaya sebep oldu. Geçmişin tüm karanlığı benim üzerime çökmüştü, kalbimde bir sancı hissettim. Bir anda on yaşında bir kız çocuğuna dönüştüm, deli gibi titremeye başladım... Korkuyordum... Alp'ten ölesiye korkuyordum. Çünkü bu Alp değildi, bu karşımda ki çocukken babamın gözlerinde gördüğüm canavarın aynısıydı. Bu sefer canavar benim için gelmişti. Adımlar son bulmuş Alp tam ar-

kamda duruyordu. Gözyaşlarım deri bankın üzerinde bir göl oluşturmuştu. Bunu yaparsa ben biterdim, biz... Biz biterdik... O kadar korkuyordum ki cılız sesim odada titredi.

"Yapma!" Ama Alp beni duymadı transa geçmiş gibiydi nefes alışverişleri sıklaşmıştı. Ne yapacağımı bilmiyordum, bütün geçmişimdeki karabasanlar bir anda odaya hücum etmişti. Ne yaparsam yapayım ne kadar kendimi kandırmaya çalışırsam çalışayım geçmişimden sıyrılmam mümkün değildi demek ki... Demek bir zamanlar annemin çektiği acıları çekmek benim fıtratımda vardı. Ağlamaktan ve düşünmekten beynim uyuşmuştu. İlk darbe geldiğinde korku dolu bir çığlık attım ve hıçkıra hıçkıra ağlamaya başladım. Acı yoktu varsa da hissetmiyordum, hatta kırbaçlar daha çok canımı yakıyordu ama kemer, kemerin bendeki anısı tüm fiziksel acılardan daha yakıcıydı. O kemeri Alp'in elinde görmek bile benim canımı yakmaya yetmişti. İkinci darbe yine popom da başka bir noktaya geldi. Bu ilkinden çok daha sertti zincirleri çekiştirdim metal kelepçeler bileklerimi sıyırdı. Ağlamaktan başka bir şey yapamıyordum. Sadece ağlıyordum, darbeler geldikçe ben geçmişime bir adım daha yaklaşıyordum unutmak için yıllar harcadığım anılarım su yüzüne çıkıyordu... Üçüncü darbe geldiğinde artık buna daha fazla dayanamayacağımı hissettim. Alp'e dur demek istedim ama durmayacağını biliyordum. Onu bu transtan çıkarmanın tek yolu vardı. Çok bağlı olduğu kuralları... Son gücümü topladım nefesimi düzenledim elimden gelen en yüksek sesle feryat ettim.

"ÇİLEK!" Alp'in arkamda duraksadığını hissettim, nefes sesleri normale dönmüştü artık odada sadece benim yüksek sesli ağlamam vardı. Keşke bunu daha önce akıl etmiş olsaydım, bu kâbusu hiç yaşamamış olurdum. Geçmişimi tekrar yaşamamış, o acıları yeniden hatırlamamış olurdum... Alp bir anda kemeri yere bıraktı. Tokasının ahşaba çarpma sesi ile irkildim. Bana doğru yürüyerek kelepçelerimi çözdü. Bileklerim sıyrılmış ve kan oturmuştu, bileğime uzandı sıcak

eli bileğime deyince ürperdim hemen kolumu çektim. Bana dokunmasını istemiyordum iyi değildim neredeyse Alp'ten nefret etmek üzereydim. Ayaklarımı da bankın üzerine toplayarak cenin pozisyonunda bankın üzerine uzandım, ağlıyordum canım çok yanıyordu. Alp birkaç dakika hiçbir şey yapmadan beni izledi. Sanırım anlamaya çalışıyordu neden onu durdurduğumu, neden ağladığımı, neden bana dokunmasını istemediğimi... Ağlamaktan sarsılan omuzlarıma elini koydu, sıcaklığı beni rahatlatsa da hâlâ ondan korkuyordum. Bana dokunan sanki benim Alp'im değil gibi hissediyordum ama yine de dokunuşlarını kabullendim. O kadar yıkılmış bir sesle konuştu ki içim sızladı.

"Canını çok mu yaktım?" Evet, yakmıştı bunu inkâr edemezdim ama canım acıdığı için onu durdurmamıştım. O kemeri görmek bile beni alt üst etmeye yetmişti. Kafamı iki yana salladım ona bakmaya cesaret edemedim.

"Sorun ne Nazenin?" Benden cevap olarak birkaç hıçkırık ve omuz sarsıntısı aldı. Daha sabırsız bir sesle tekrar konuştu.

"Kahretsin! Nazenin şu an kendimden nefret ediyorum. Sorun ne lütfen söyle?" Bu sözler üzerine başımı yavaşça ona doğru döndürdüm. Gözleri bana kilitlenmişti ve o koyu renk durulmuş yerini üzgün ama derin bir mavi ton almıştı. Gözlerine bakınca sakinleştiğimi hissettim, bu adam bir canavar olamazdı, bir canavar böylesine güzel bakamazdı. Gözlerimiz dakikalarca birbirine kilitlendi. Sıkıntıyla alt dudağını dişliyordu, onu ilk defa bu kadar sıkıntılı görüyordum.

"Bu odada olmak istemiyorum..." diyebildim. Bir an duraksadı sonra bana yaklaşarak kucakladı. Bir bebek gibi beni kollarının arasına almış rahatça taşıyordu. Ona itiraz etmedim ve kafamı göğsüne gömdüm. Bana bu kadar acı çektirmiş olmasına rağmen acılarımı ondan başkası dindiremezmiş gibi hissediyordum. Beni şu an iyi edebilecek tek kişi oydu, her ne kadar beni dakikalar önce yerle bir etmiş olsa da ondan başkasının yanında olmak istemiyordum. Nereye gittiğimi-

ze bakmıyordum fakat Alp'in odasına gittiğimizi hissettim. Kapıyı tek eli ile zorlanmadan açarak beni yatağının üzerine yumuşakça yatırdı. Tek kelime etmeden odadan çıktı, kapının kapanma sesini duyunca arkamı döndüm ama oda boştu. Beni böyle yalnız mı bırakmıştı? Ona en çok ihtiyacım olduğu zamanda beni bırakması daha kötü hissetmeme neden oldu bir anlığına da olsa durmuş olan gözyaşlarım tekrar yanaklarımdan süzüldü. Çok kısa bir süre sonra kapı yumuşakça açıldı. Hemen kafamı kapıya doğru çevirdim, Bay Mükemmel elinde bir tepsi ile bana doğru yürüyordu. Tam yatağın yanına yaklaştı tepsinin içinde duran hapı bana uzattı ve kocaman cam bardakta ki suyu da elinde tutuyordu.

"İç!" Dediğini yaparak hapı içtim ve sudan da iki yudum aldım. Tepsinin içinde duran bir kremin kapağını açtı popoma yaklaşarak soğuk kremi nazikçe yanan cildime sürdü.

"Canım acımıyor." gerçekten oramda acı hissetmiyordum, sadece yoğun bir sıcaklık vardı ama beni rahatsız edecek boyutlarda değildi eğer kalp kırıklığı için bir merhem varsa ona hayır demezdim. Alp yine de kremi cildime yaydı, gözlerinde bir üzüntü vardı nedenini anlayamıyordum. Kremi sürmeyi bitirdiğinde yatağın kenarına oturdu yatak onun oturuşu ile sağ tarafa doğru çöktü. Benden bir açıklama bekliyordu bunu yapmak istemesem de sanırım artık ona gerçekleri anlatmam gerekiyordu. Sanki ne düşündüğümü anlamış gibi konuştu.

"Dinliyorum." yatakta biraz doğruldum. Çıplaklığım dikkat dağıtıcıydı Alp'in giyinik olması çıplaklığımı daha belirgin hale getiriyordu ince çarşafı üzerime çekerek çıplaklığımı örttüm.

"Timur'un dominant olduğunu bilmiyordum. Sadece sana kızgındım ve bir anlık sinirimden böyle davrandım." Bunu söylediğim an da gözleri koyulaştı.

"Timur'un canı cehenneme... Sana onu sormuyorum Nazenin. Neden güvenli kelimeyi kullandın, neden böyle

dağıldın? İleri gittiğimi biliyorum ama dayanırsın diye düşündüm." Hâlâ canımı acıttığını düşünüyordu. Demek ki bu üzüntüsü ondandı. İşte Alp'in babam olan canavara benzemeyen diğer mükemmel yanı da içinde merhamet, acıma, sevgi duyguları olduğuna emin olmamdı. Bundan emindim çünkü bir dominant olmadığı zamanlarda yüzüme ve gözlerime mükemmel bir âşık gibi bakıyordu, öyle olmadığını bilsem de bu bana kendimi iyi hissettiriyordu.

"Bunun canımı acıtmanla ilgisi yok. Bunu itiraf etmekten hoşlanmasam da bende acıdan zevk alıyorum." durup derin bir nefes aldım.

"Bunun o nesneyle ilgisi var." Anlamıyormuş gibi suratıma baktı. Gözlerinin rengi tekrar durulmuş ve beni inceliyordu.

"Kemer mi? Kemer seni neden rahatsız etti?" Gözlerimden yaşlar damlamaya başlamıştı. Ona anlatmaktan başka çarem yoktu ama anlatmaya nereden başlayacağımı bilmiyordum. Bu konu hakkında uzun zamandır konuşmayı bırak, düşünmüyordum bile.

"Evet... Bu benim geçmişimle ilgili." Kaşları çatılmıştı. Sıcacık elleri ile buz gibi olmuş ve titreyen ellerimi tuttu.

"Anlat," dedi. Onun bana güven veren sıcak ellerine bakarak konuşmaya başladım.

"Benim annem ve babam trafik kazasında ölmedi." Bu ona söylediğim ilk yalandı. Gözlerini kısarak bana bakmayı sürdürdü. Şaşırmışsa da bunu belli etmedi. Yüzüne bakmaktan kaçınarak devam ettim.

"Babam... Annemi, babam öldürdü..." Ellerini çekerek bir an geriledi ve ifademi inceledi.

"Bu... Bunu neden benden sakladın? Neden yalan söyledin? Kemerle olan bağlantısı ne?" Daha fazla sessiz kalmama dayanamadığı açıktı. Alp normalde bu kadar soru soran birisi değildi, meraklı hiç değildi. Ama şimdi merak ediyordu, ona

gerçekleri anlattıktan sonra beni ister miydi bilmiyordum. İstemezse de onunla yaşadığım hiçbir şeye pişman değildim.

"Alp, ben bunları on iki senedir kimseyle konuşmuyorum. Benim babam madde bağımlısıydı ve anneme işkence etmekten hoşlanırdı." Bana bakmayı sürdürüyordu. Gözlerini bile kırpmıyordu, konuşmamı bekliyordu.

"Kemer, annemi kemerle döverdi." bunu söylediğim anda yerinden kalktı, odada yürümeye başladı. Ellerini sıkıntılı olduğu zamanlarda yaptığı gibi saçlarından geçiriyordu. Ama hala buradaydı odadan gitmemişti, ya da benden gitmemi istememişti. İçimde o geceyi anlatmak için bir cesaret yükseldi.

"Annemin öldüğü gece on yaşındaydım. Daha önceden de babamın anneme işkence ettiğini biliyordum ama olanları anlamlandıramıyordum. Annemin vücudunun çoğu yeri morarmış ve yara bere içinde olurdu ama neler olduğunu anlayamazdım." Durup derin bir nefes aldım. Gerçekten öyleydi, annemin olanlara ne kadar süre maruz kaldığını bilmiyordum ama ben bir şeylerin farkına varmaya başladığımda altı yaşında falandım. Annemin beni odaya kilitlemesini o acı dolu çığlıklarını, ağlamasını. Uzun kıyafetlerinin altına sakladığı yaraları hatırlıyordum. Hatırladığım parça parça şeyler aklıma üşüşmüştü. Gözyaşlarımı koluma silerek Alp'e bakmadan konuşmama devam ettim.

"O gece babam her zamankinden kötüydü. Annemde her zamankinden daha çok ağlıyor ve bağırıyordu. Neler olduğunun farkındaydım... Korkuyordum..." duraksadım yutkunarak sesimi düzenlemeye çalıştım.

"Ama annemin bağırmasına daha fazla dayanamayarak odamdan çıktım... Aşağıya sesin geldiği yere yatak odasına gittim." Bunları en son polise ifade verirken anlatmış sonra bir daha kimseyle konuşmamıştım. Şimdi ilk defa Alp'e anlatıyordum her ayrıntısı hala gözümün önündeydi.

"Babam annemin elbisesinin sırtını yırtmış ve kemeriyle sırtına vuruyordu. Annemin sırtı kan içindeydi ama bu şiddetleri daha öncede gördüğü için onu ağlatan şey o kemer değildi. Babamın elinde bir silah vardı." Olanları kapının aralığından izlediğim o anları hatırladım. Ağlayamamıştım bile hiçbir şey yapamamıştım. Sadece donup kalmış şekilde olanları izlemiştim.

"Silahla annemi tehdit ediyordu. Ne için ettiğini bilmiyorum ama önce annemi sonrada beni vuracağını söylüyordu. Annem bir anda elinde ki silahı almak için atıldı. Silahın patlaması ile çığlık attım..." Bunu söyledikten sonra Alp'e doğru baktım. İleride ki koltuğa oturmuş öylece yere bakıyordu. Bana bakmıyordu fakat dinlediğini biliyordum. Beynim tekrar o geceye döndü.

"Son hatırladığım annemin yere düşüşü ve gözlerinde ki bakıştı. Babam da donup kalmıştı dakikalarca kıpırdamadan durdu. Hemen sonra zaten polis arabaları geldi. Komşular şikâyet etmiş, babamı kelepçeleyip götürdüler annemi ceset torbasında ambulansa koydular beni de sorgu için karakola..." Hıçkırığım kötü anılarımı böldü, kafamda o görüntü yer etti.

ON DOKUZUNCU BÖLÜM

Kapının aralığından annemin bedeninin yere düşüşünü yerde yatan cansız, kanlar içinde kalmış bedeni. Babamın gömleğindeki kan lekeleri. Keşke, keşke o kurşun anneme değil de babama isabet etmiş olsaydı. Keşke annem değil de yerde yatan babam olsaydı. On yaşında bir çocuk için çok kötü ve yaralayıcı bir görüntüydü. Polisler bile içerideki manzara karşısında şok olmuşlardı. Babam ise tamamen transa geçmiş gibiydi öylece duruyordu. Ne konuşuyor ne de tepki veriyordu. Bende aynı durumdaydım tek hatırladığım kıpırdayamadığım. Ağlayamamıştım bile... Karakolda beni konuşturmaları saatler sürdü. Orada bu olanları büyük bir soğukkanlılıkla anlattım. Ağlamadım... Sadece tüm gördüklerimi en ince ayrıntısına kadar üç polise anlattım. Benim söylediklerimi yazan bayan polis memurunun gözleri nemlenmişti. Bana sorular soran yaşlı polis memuru şok olmuştu. Sık sık bana nasıl olduğumu sordular ama cevap vermedim. O gece her zamankinden uzundu. İfademi aldıktan beni yan komşumuza verdiler. Yan komşumuz Hatice teyzeyi çok severdim. Beni eve götürdü ama içeri girmek istemedim. Bahçe kapısında öylece durdum. Hatice teyze de itiraz etmedi beni zorlamadı. Eve girerek odamdan kıyafetlerimi aldı ben bu süre içerisinde hep bahçe kapısında dikildim. O an ne düşündüm hatırlamıyordum sadece kocaman bir hiçlik hissediyor-

dum. Bana ne olacak nerede kalacağım ne yapacağım. Bunlar aklıma bile gelmiyordu. Hatice teyze annemin cenazesine kadar bana baktı. Sonra çocuk esirgeme kurumundan geldiler... Başta gitmek istemedim hatta Hatice teyze bana bakabileceğini söyledi fakat yaşlı olduğundan beni ona vermediler başka akrabam da yoktu. Yani onlarla gitmeye mecburdum. O eve bir daha hiç gitmedim. Çocuk esirgeme kurumunda benim gibi kimsesiz çocuklar vardı. Aslında oraya kolay alışmıştım, çoğu çocuk benim gibi üzgündü herkesin bir sıkıntısı vardı. Uzunca bir süre konuşmadım. Çocuk esirgeme kurumda ki psikolog bu konu hakkında bana sorular soran son kişiydi. Zaten ona da pek bir şey anlatmamıştım, bu yüzden dosyalarımı okuyarak bilgi edinmek zorunda kalmıştı. Bir gece bu trafik kazası hikâyesini uydurmuştum. Herkese annemin ve babamın trafik kazasında öldüğünü söylemeye başlamıştım. Bu şekilde olunca kendimi daha normal hissediyordum. Hatta bir süre sonra buna ben bile inanmıştım. Beni seven ama trajik bir şekilde trafik kazasında ölen annem ve babam... Keşke gerçekten böyle olmuş olsaydı diye düşünürdüm hep. Babamı ise bir daha hiç görmedim. Onunla ilgili hiçbir şeyden haberim yoktu. Sadece çok uzun yıllar orada kalacağını biliyordum. Zaten ölmüş kabul ettiğimden unutmakta kolay olmuştu. Düşüncelerimden sıyrıldım ve derin bir nefes aldım.

"Biliyorum... Yaşadıklarım normal şeyler değil. Ama sen... Sen bana iyi geliyorsun. Yaralarımı sarıyorsun Alp." onun olduğu tarafa döndüğümde kimse yoktu. Alp sessizce gitmişti ve son söylediğimi duymadığına emindim. Boş odada öylece kalakaldım. Ağlamam tekrar başlamıştı ve kendimi ayağa kalkamayacak kadar yıkılmış hissediyordum. Sanırım yaşadıklarım Alp'e ağır gelmişti. Benim kadar problemli birini istemiyor olabilirdi. Onun için doğru insan değildim biliyordum. Fazla yaralıydım, fazla zordum ama onu çok seviyordum. Artık bunu kendime söylemek kolay geliyordu çünkü emindim. Hislerim gerçekti, ona karşı hissettiğim tüm

duygular gerçekti. Bu anıları anlatmak vücuduma saplı kalan bir bıçağı atmak gibi geldi. İnanılmaz rahatlamıştım, Alp'in ne düşündüğünü bilmiyordum ama beni bırakırsa kaybolurdum. Kendimi bulmuşken kaybolurdum...

***

Karanlığın içinde birden gözümü açıyorum. İçimde nedenini anlamadığım yoğun bir korku hissediyorum. Yatağımdan çıkarak evin içinde geziniyorum. Ev boş kimse yok, ses duymak için çabalıyorum ama seste yok. Her şey normal, büyük bir sessizlik var bu beni rahatsız ediyor. Koridorun sonunda yatak odasının kapısının ardından ışık süzülüyor. Oraya doğru ilerliyorum. Ahşap zemin her adımımda gıcırdıyor ve sessiz evde dalga dalga yankılanıyor. Kapının koluna uzanıyorum yavaşça açıyorum. Annemle babamın yatak odası olması gereken yer birden Alp'in zevk odasına dönüşüyor. Küçük adımlarımla içeri giriyorum. Ama bir şeyler yanlış bunun farkındayım. Yerler ıslak... Yerler kan içinde... Küçük ayaklarıma bulaşan kana bakıyorum ve çığlık atıyorum. İleride Alp'in siluetini görüyorum elinde bir kırbaç ve kırmızı gül ile öylece dikiliyor...

***

Omuzlarımı tutarak beni uyandıran sert sıcak bir el ile gözlerimi açtım. Ter ve gözyaşı karışımı içinde ıslanmıştım. Alp gece lambalarını yakmış endişeli gözlerle bana bakıyordu. Gelmişti... Uyuyakaldığım için onun ne zaman geldiğini bilmiyordum hiç hissetmemiştim. Belki de çığlıklarımı duyunca yanıma gelmişti. Yanımda yatmış gibi değildi yan tarafımda ki örtü bozulmamıştı ve Bay Mükemmel'in üzerinde yatak kıyafetleri yoktu. Siyah bir gömlek koyu renk bir kot pantolon giymişti. Ayakları çıplaktı, yatağın yanına oturmuş sadece bana bakıyordu. Onu görmek bile rahatlamamı sağla-

mıştı. Yatağın yanında duran içi su dolu bardağı bana uzattı bir yudum aldım ve ona geri verdim.

"Ne görüyordun?" Sesi soğuktu, sanki ben bir yabancıymışım gibi konuşuyordu.

"Aynı kâbuslar... Geçmişle ilgili..." sesim titremişti. Sinirliydi ama nedenini anlayamıyordum.

"Sana bu yaptıklarım yüzünden kendimden nefret ediyorum. Ben pislik herifin tekiyim." Gözlerim bir anda kocaman oldu. Neden böyle düşünüyordu? Ben onun her şeyine bayılıyordum ve kâbuslarım için asla onu suçlamıyordum. Evet, belki bende normal bir kız olsaydım. Bu yaşadıklarımı yaşamamış olsaydım Alp'in bu yaptıkları bana yanlış gelebilirdi, ama gelmiyordu işte... Bir şey diyemiyordum uzun süre konuşmayınca Alp yavaşça yataktan kalktı. Onun kalktığını fark ettiğim an, "Gitme..."dedim. Sadece kafasını bana doğru çevirdi. Yatakta hala çıplak vaziyette yatıyordum. Alp tereddüt etti gitmek istediğini biliyordum. Israr etmeliydim gitmesine izin vermemeliydim.

"Lütfen! Gitme..." Gözyaşlarım yanaklarımdan yuvarlandı. Geri dönerek yatağın diğer tarafına geçti. Örtünün altına girmeden yanıma uzandı. Saatin kaç olduğu hakkında en ufak bir fikrim yoktu ama sabah olmak üzere gibiydi. Alp ise daha uyumamış gibi gözüküyordu, gözleri kızarmış altları çökmüştü. Onu hiç böyle yorgun ve bitkin görmemiştim. Tabii bu haliyle de çok yakışıklıydı ama bu hali onun için üzülmeme neden olmuştu. Benim yüzümden bu haldeydi.

"Alp, üzgünüm..." bu kelimeyi sevmediğini biliyordum fakat aklıma onu teselli edecek başka söz gelmiyordu. Yan tarafta yatıyordu, aramızda mesafe vardı. Ona iyice yaklaşarak kafamı göğsüne dayadım kokusu içime dolarken huzuru kokluyormuşum gibi hissettim. Benim için mutluluk ve huzur Alp'in yanında kolları arasında olmaktı.

"Biliyorum... Yaşadığım şeyler, çok korkunç. Ben ciddi bir vakayım çok yaralı, fazla sorunluyum. Benimle uğraş-

mak istemezsen anlarım. Ama burada, her zaman iyiydim... hâlâ iyiyim." Bir şey söylemiyordu ama kasıldığını hissediyordum. Aramızda duran elini tuttum sıcaktı beni yakacak kadar sıcak.

"Ben mutluyum Alp. Çok mutluyum çünkü sen varsın, sen varken zaman duruyor, mutluluk başlıyor." Zayıf sesi ile konuştuğunda neredeyse bana cevap vermeyeceğini düşünmeye başlamıştım.

"Ben bir canavarım Nazenin... Senin zaten var olan yaralarını deşmekten başka bir şey yapmadım. Kendi canice zevklerim için seni alt üst ettim." Bunu söylemesini beklemiyordum. Kafamı göğsünden çekerek yüzüne baktım. İfadesi çok ciddi, sözleri doğruydu farkındaydım ama ben iyiydim. Alp bana iyi gelecekti, belki de benim ilacım oydu. Benim bu yaralarımın böyle bir ilaca ihtiyacı vardı. Karşıma çıkması, beni seçmesi, benim ona aşık olmam. Bunlar basit tesadüfler değildi.

"Kaçma şansım vardı. Ama kaçmadım, kaçamazdım Alp... Bunun delice geldiğinin farkındayım ama ben kendimi iyi hissediyorum. Sen... Sen bana kendimi iyi hissettiriyorsun." Şu anda onu sevdiğimi haykırarak onu korkutup kaçırmak istemiyordum ama aklımda ki o cümleyi de söylemeden yapamayacaktım.

"İyi hissettiren insanlar bağımlılık yapar." ifadesinde belli belirsiz bir yumuşama oldu. Soğuk elim ile tıraşlı suratına dokundum. Avuç içimi yanağına koydum ve tenini hissettim. Kalbim deli gibi çarpıyordu. Doğrudan gözlerine bakıyordum, beni korkutan o gözler şimdi yorgun ve pusluydu. Onları öpmek isterdim ama bu kadarına cesaret edemiyordum. Alp karanlıkta yunan tanrıları kadar güzeldi. O benim için bir mit'ti.[1]

1 Mit: Kuşaktan kuşağa yayılan, toplumun düş gücü etkisiyle zamanla biçim değiştiren, tanrılar, tanrıçalar, evrenin doğuşu vb.ile ilgili, imgesel, alegorik bir anlatımı olan halk öyküsü.

"Beni bırakma." daha birkaç gün önce o bana beni bırakamazsın diye emirler veriyordu. Şimdi ben ona yalvarıyordum bir köle gibi. Sesim o kadar zayıf ve ağlak bir tondaydı ki Alp gözlerini benim dolu dolu olmuş gözlerime kilitledi.

"Seni bırakmamam için bir pislik olmam lazım. Bunu sana yapmamalıyım. Seni bırakmalıyım." Sanki kendine emir verir gibi kendiyle çelişir gibi bir hali vardı. Bir cesaret titreyen dudaklarımı onun dolgun ve gergin dudaklarına yaklaştırdım. Ufak ufak öpücükler kondurduğum dudakları gevşemiyordu ama beni durdurmak için bir hamle de yapmıyordu. Öpüşümü biraz daha yoğunlaştırınca bana karşılık vermek zorunda kaldı. Dakikalar süren yoğun öpüşmemiz sonunda birbirimizden ayrıldığımızda ben nefes nefese kalmıştım. Alp'te hiçbir şey yoktu. Başparmağı ve işaret parmağı ile çenemi kavradı. Gözlerini gözlerime sabitledi. Gözleri alev almıştı...

"Ama... Ben bir pisliğim... Ve lanet olsun ki seni bırakamam..." Bu kesik kesik kendinden emin olmayan cümleler beni inanılmaz mutlu etmişti. Gözümden düşen tek damla yaşı yakaladı. Gözlerimiz uzunca süre birbirinden ayrılmadan kilitlendiler... Sanki uzun süredir birbirimizi görmemiş gibi inceledik. Dudaklarına tekrar yaklaşarak öpmeye başladım. Bir yandan da kucağına tırmanıp oturdum. Başta hareketsiz kalan elleri öpüşüme karşılık vermeye başladığı anda sırtıma dokundu kor gibi sıcak elleri tenimi dağlayıp beni iyileştiriyordu. Sert elleri sırtımda ve belimde masaj yapar gibi gezinirken kendimi dokunuşlara bırakmıştım. Çıplak göğsüm onun gömleğinin altından bile sertliği belli olan göğsüne dayanmıştı. Onu öpmeye devam ederken ellerimi acemice gömleğinin düğmelerine götürdüm. Titreyen ellerimle düğmelerini tek tek açtım. Bu süre içinde bana engel olmadı, gömleğini çıkarırken bana yardım etti. Çıplak göğsüne öpücükler kondurdum, ifadesi hala sertti ama hoşuna gittiğini kasıklarımın altında pantolonunu zorlayan erkekliğinden anlıyordum. Tüm kontrol bendeydi, sevişiyorduk ve bunu ben yönlendiriyordum. Yavaşça kot pantolonunun düğmesine

uzandım düğmeyi çözerek fermuarını açtım. Pantolonu kalçalarından ve bacaklarından çıkarırken bana yardım etti. İçinde iç çamaşırı yoktu. Devasa boyutlara ulaşmış erkekliğine yaklaşarak ucuna ufak bir öpücük kondurdum. Karşılığında genizden gelen bir inleme ile ödüllendirildim. Dilimin ucuyla aletinin tadına baktım tadı enfesti, inleyerek Alp'in aletini ağzıma aldım. Yavaşça emdim ve her emmemde daha ileri giderek onu gırtlağıma kadar dayadım. Alp'in inlemeleri yoğunlaşmış gözleri kapanmıştı. Ona çok büyük zevk veriyordum bunun farkındaydım ona bunu yapan bendim, devam ettim bir süre sonra gözlerini açarak onu izleyen yüzüme baktı. Gelmek üzereydi benden bir onaylama bekliyordu. Bunu anlayacak kadar iyi tanıyordum onu emmemi hızlandırarak cesaretlendirdim çok geçmeden sıcak sıvısı boğazımdan aşağıya aktı. Boşalırken onu izlemek çok zevkliydi, gözlerinde ki o güzel mavilik, dudaklarının kızarması... Ağzından dökülen inlemeler... Beni omuzlarımdan tutarak kendine çekti. Dudaklarımı ihtiyaç dolu bir öpücükle kutsarken elleri uzun öpüşmemiz boyunca uçları sertleşmiş göğüslerimde ve kalçalarımda gezindi. Artık içimde ki yoğunluğa daha fazla dayanamayacağımı fark ederek konuştum.

"Alp..." adını söylediğim anda gözlerini bana kilitledi. Elleri ise rahat durmuyordu.

"Söyle, söyle Nazenin. Söyle benim güzelim..." Sıcak bir tavırla güzelim demesi içimi mutluluk ile doldurdu. Aidiyet hissi bedenimi sarmış kalbimi yumuşatmıştı.

"Sana ihtiyacım var." Bunu her iki anlamda da söylemiştim. Hem cinsel olarak Alp'e ihtiyacım vardı. Hem de hayatımdan çıkmasını istemiyordum. Alp cinsel ihtiyacımı gidermek için kalçalarımı hafifçe kaldırarak beni yeniden yükselen sertliğinin üzerine yavaşça oturttu. İçimde ki doluluk ile ağzımdan ufak bir zevk çığlığı çıktı. Ses çıkarmam Alp'i heyecanlandırıyordu bunun farkındaydım. Gözlerimi yavaşça kapattım...

"Gözlerini aç Nazenin... Gözlerini görmek istiyorum." İçimi kıpır kıpır eden sözleri üzerine gözlerimi açtım ve onun güzel yüzüne baktım. Sert hatlarına bakarak erkekliğinin üzerinde yükseldim. Tam sınırdaydım ki Alp sert bir hamle ile pozisyonumu değiştirdi. Beni güçlü ve kaslı bedeninin altına alarak üste çıktı. Ellerimi sırtına götürdüm sert sırt kaslarını küçük avuçlarım altında hissettim. Alp içimdeki darbelerini hızlandırdı, şimdi bana karşı oldukça sertti. Ama bu sertlik beni zevkten kıvrandırıyordu. Yine sınıra yaklaşmıştım, içimde büyük bir doluluk vardı kendimi orgazm dalgalarına bırakırken tırnaklarımı Alp'in sırtına geçirdim. Alp'te aynı anda inleyerek güçlü bir şekilde içime boşaldı.

***

Bana ahtapot gibi sarılmış kollar ve bacaklar içinde uyandım. Ter içinde kalmıştım, yavaşça gözlerimi açıp bu ağırlık ve sıcaklığın sahibi olan Alp'i görünce gülümsedim. Beni sıkıca sarmış bedenlerimizi birbirine kilitlemişti, sanki beni kaybetmekten korkar gibiydi. Bir süre yüzünü inceledim. Tam bu yüze doyamayacağımı düşünürken iğrenç alarm sesi odada yankılandı. Alp bir anda gözlerini açtı ona yakalandığım için kızardım, gülümseyerek "Günaydın." dedim. Doğrularak alarmı kapattı. Yatağın içinde bana arkası dönük oturuyordu. Çıplak bedeni bir heykel gibi güzeldi.

"Günaydın, ne zamandır uyanıksın?" Hâlâ yüzüme bakmamıştı ama ben ona yakın davranmaya kararlıydım. Arkadan güçlü sırtına sarıldım.

"Bir süredir." bana doğru dönerek hınzır bir gülümseme ile yüzüme baktı.

"Demek bir süredir beni izliyorsun... Bu pek hoş bir davranış değil." Bakışlarımı ondan kaçırdım.

"Uyurken de çok yakışıklısın." Bunu söylerken yanakla-

rımın kızardığına emindim. Kafamı tekrar kaldırıp ona bakmaya cesaret ettiğimde kalbimin kanatları çıkmıştı. Alp bana dişlerini göstererek gülümsüyordu gözleri ise üzerine yakamoz vuran bir denizi anımsatıyordu.

"Kızarmana bayılıyorum." Bu bakışı çok sevmiştim artık izlemeyi en sevdiğim şeydi.

"Alarmı neden kurdun, bugün cumartesi çalışacak mısın?" Yataktan kalkarak bana elini uzattı. Elimi onun sıcak avucuna koyarak yataktan kalktım.

"Evet, şirkette halletmem gereken işler var. Senin yapacak işin yoksa burada kal öğlen gelirim." Bunu söylerken banyoya doğru ilerliyordu. Muhtemelen beraber banyo yapacaktık, acaba burada kalsam mı diye düşündüm. Ama iş kıyafetlerimi değiştirmem gerekliydi ve kızlara alışveriş sözü vermiştim. Banyonun kapısından içeri girerken; "Bugün kalamam kızlarla alışverişe çıkmam lazım. Söz verdim... Bu seferde senin için onları ekersem kızabilirler. Dudaklarının kenarları hafifçe kıvrıldı.

"Peki, güzel ünümü kaybetmek istemem. Pazar günü izinli misin?" Bay iç çamaşırı ıslatan lakabından bahsediyordu sanırım. O lakabı kaybetmesi imkânsızdı, hala ona bakınca iç çamaşırım ıslanıyordu. Bir hafta cumartesi bir hafta pazar izinliydim. Geçen hafta cumartesi izin kullanmıştım evet bu hafta pazar günü evdeydim.

"Evet, pazar günü izinliyim, neden sordun?" Alp küvete sıcak ve soğuk su ayarını yaparak su dolduruyordu. Bende tam arkasındaki dolaba yaslanmış enfes manzaranın tadını çıkararak onu izliyordum. Geniş omuzları, kaslı sırtı, hafif bronz teni ve dar kalçaları ile hiçbir yerde görülemeyecek bir yakışıklılığı vardı.

"Şehir dışında bir çiftlik evim var. Bu akşam restorandan çıkınca seni almaya gelirim oraya gideriz. Pazar günüde vakit geçirir at bineriz. Pazartesi sabah derse yetiştirim seni." Her

zamanki gibi bana gitmek isteyip istemediğimi sormamıştı. İşte Alp'in baskın dominant yanı böyle olur olmaz yerlerde ortaya çıkmaya meyilliydi.

"En azından gitmek isteyip istemediğimi soramaz mısın?" Suyun sıcaklığını ayarlamış küvetin su ile dolmasını bekliyordu. Arkasını dönerek bana doğru ilerledi ve yüzümü avuçlarının arasına aldı.

"İstediğim cevapları almayı severim ama işimi de şansa bırakacak bir adam değilim. Ben istediğini her zaman almak isteyen bir adamım..." benim şakayla karışık söylediğim şeyi gördüğüm kadarıyla Alp ciddiye almıştı. Gülümseyerek cevap verdim.

"Biliyorum... Ben de bu adamı seviyorum." Söylediğim anda bundan pişman olmuştum ama artık çok geçti. Ağzımdan çıkmıştı bir kere Alp'in ne tepki vereceğini beklerken rengi kırmızıdan mora döndü. Uzunca bir süre öylece kalakaldık ben durumu toparlamak için hemen küvete doğru ilerledim ve ılık suya yavaşça oturdum. Alp hâlâ olduğu yerde öylece duruyordu.

"Hadi, gelmiyor musun? Tek başıma yıkanmam için beni banyoya getirmedin herhalde." Küvete doğru gelerek arka tarafıma oturdu ve beni bacaklarının arasına aldı. Erkekliği sırtıma değiyordu, bundan etkilenmemek mümkün değildi tabi meme uçlarım şimdiden tepki vermeye başlamıştı. Alp'le banyo faslımız bir süre sonra okşama ve yalamalarla dolu bir seks oyununa dönüştü. İkimizde banyodan çıktığımızda tatmin olmuş ve banyoda fazladan yarım saat geçirmiştik. Alp hızlıca hazırlanırken bende üzerime dolaptan bir şeyler giydim. Saçımı kurutmaya vaktimiz olmadığından toplayıp şapka taktım. Alp giyinme odasından çıktığında üzerinde çok şık koyu renk bir takım elbise vardı her şeyi mükemmeldi. Ben ise şapka takmış küçük bir kız çocuğu gibiydim. Alp'in yanına kesinlikle yakışmadığımı düşünüyordum ama o benim bu halime bakarken dünyanın en güzel kadınına bakıyormuş ha-

vasındaydı. Yaklaşarak şapkamı düzeltti, dudaklarıma sıcak bir öpücük kondurunca kızardım. Kızardığımı görünce beni sevimli bir gülümseme ile ödüllendirdi.

"Hadi çıkalım." evden çıkarken elimi tutmayı da ihmal etmedi. O odada olmadığımız zamanlarda kendimi resmen onun aşığı gibi hissediyordum ve bu his kendimi mutlu hissetmeme neden oluyordu. Her ne kadar bir yalana inanıyor olsam da bu bana iyi geliyordu, Alp gerçekten bana iyi geliyordu... Aşağıya indiğimizde Engin abi arabanın önünde bizi bekliyordu. Arka kapıyı açtı önce ben, sonra da Alp arabaya bindi. Arabaya bindiğimiz anda beni kendine doğru çekerek sıcak bedenine yasladı. Sanki bana dokunmadan duramıyormuş gibiydi.

"Engin önce Nazenin'i eve bırakalım." Sert erkeksi sesi baş göstermişti. Gerçekten iç çamaşırımı ıslatan bir ses tonuydu. Engin aynadan bize bakarak.

"Tabii Alp Bey." dedi. Araba belli belirsiz bir hareketle çalıştı ve yola koyuldu.

"Bu gece gidiyoruz değil mi?" Omzuna yasladığım kafamı kaldırarak güzel yüzüne bakarak gülümsedim.

"Bana sormadığını sanıyordum." Kaşlarını çattı ve çenemi tutarak yüzümü iyice yüzüne çekti.

"Sormuyorum... Bu bir soru değil, onaylama bekledim diyelim." Bay Mükemmel kesinlikle kendinden ödün vermezdi. Onu tanıdığımdan beri bunun az çok farkına varmıştım. Başımı sallamakla yetindim onunla bir çiftlik evinde baş başa kalma fırsatını tepecek değildim. Bir an bana sarılmayı bıraktı cebine uzandı. Cebinden kartların durduğu deri bir cüzdan çıkardı ve siyah bir kartı bana uzandı. Ona tek kaşımı kaldırarak baktım.

"Alışverişe çıkacağını söylediğini sanıyordum." Ne yani bana alışverişte harcamak için kredi kartını mı veriyordu? Bu hareketi beni kızdırmıştı ve kaşlarımı belirgin bir şekilde çattım.

"Senden para istemiyorum." Kartı bana iyice yaklaştırdı.

"Gördüğün gibi bu bir para değil, kredi kartı." Gözlerimi devirdim. Bazen gerçekten tam bir öküz olabiliyordu...

"Bunu görebiliyorum ama onu istemiyorum. Bu... Bu biraz fazla..." Şimdi oda bana kaşlarını çatmıştı çenesi de sinirlendiğinde olduğu gibi gerilmişti.

"Fazla, bu aralar her şey biraz fazla zaten Nazenin. Sende benim gibi akışına bırak." Bunu ne için söylediğini düşünürken aklıma bir sürü farklı seçenek üşüştü. Bu seçeneklerin çoğu beni umutlandıran seçeneklerdi. Fazla, bu aralar her şey biraz fazla... Evet, gerçekten de bu duygular, bu yaşananlar çok fazlaydı. Acaba aramızdaki duygulardan mı bahsediyordu? Keşke onunda bana karşı duyguları olma ihtimali olsaydı, küçücük bir ihtimal bile olsa bana yeterdi. Ama o benim imkânsızımdı, bunun farkındaydım. O bana çok fazlaydı.

"Alp, o kartı istemiyorum." derken sesimin kararlı çıkmasını sağlamıştım.

"Bende bu kartı almanı istiyorum. Çiftlikte at binmek için uygun kıyafetler al, tamam mı? Yeterinde param var merak etme ne kadar uğraşırsan uğraş bitiremezsin." Karta doğru hamle yapmayınca Alp beni sertçe kendine çekti bedenlerimiz birbirine temas ediyordu.

"Sözümü dinle ve kartı al. Yoksa seni şaplaklarım ve emin ol istediğim zaman çok utanmaz olabilirim." Engin abinin önünde beni saplaklamakla mı tehdit etmişti az önce? Piç kurusu... Kartı elinden alarak çantama koydum. Bunu yaparken ona ters ters bakmayı da ihmal etmedim. Kulağıma doğru eğilerek sıcak nefesini kulağıma üfledi.

"Kartın limiti yok, istediğini almaktan çekinme ve kesinlikle bir şeyler al. Eğer o kartı kullanmamış olursan cezan için hazırlıklı ol. Şifresi 7825" diye beni uyardı. Tekrar ona doğru gözlerimi kısarak baktım. Bunun üzerine ufak çaplı bir kahkaha attı. Alp'in kahkahası kulakları bir müzikal ile doldurur-

ken Engin abinin gözleri aynadan bize kilitlendi şaşırdığını fark ettim. Sanırım Alp'i hiç böyle gülerken görmemişti bu suratından çok belliydi. Onu güldürebildiğim için mutluydum. Evin önüne geldiğimizde Alp dudaklarıma sıcak bir öpücük kondurdu.

"İş çıkışı seni almaya gelirim, doğrudan çiftliğe geçeriz ona göre hazırlan." Öpücüğünün etkisiyle başım dönmüştü. Engin abi arabadan inmiş arka kapıya yaklaşmış benim tarafımda dikiliyordu. Hava soğuktu ve onu daha fazla bekletmek istemiyordum.

"Tamam, akşam görüşürüz."

YİRMİNCİ BÖLÜM

Eve doğru ilerlerken beni izliyordu. Onu şimdiden özlemem ne kadar garipti? Siyah camların arkasından apartman kapısından girişimi izlediğine emindim çünkü araba hâlâ hareket etmemişti. Apartmandan içeri girip kapıyı kapattıktan sonra arabanın motor sesini duydum. Evin kapısından içeri girdiğimde Eylül'le burun buruna geldim. Giyinmişti ve muhtemelen alışveriş için beni bekliyordu.

"Pencereden geldiğini gördüm de, vakit kaybetmeden çıkarız diye düşündüm." Tek başına beni beklemesine şaşırdım.

"Burcu nerede?" Omuzlarını silkti.

"Bir sevgili krizi yaşıyor yine Ankara'ya gitti," Burcu her zaman böyleydi. Uzatmalı sevgilisi ile tam anlamıyla fırtınalı bir aşk yaşıyordu genelde kavgalarının ardından polar pijamaları ile yere saçılmış sümüklü mendil yığınının içinde ağlardı. Bu sefer farklı bir şekilde olmasını diledim. Hazırlandıktan sonra Eylül'ün favori alışveriş merkezine gitmek üzere yola çıktık.

"Sen alışverişten pek hoşlanmazsın. Kendine bir şeyler alacak mısın?" Evet, aslında öyle çok alışveriş manyağı bir kız değildim. Sadece lazım olan şeyleri alır kafa dağıtmak için alışveriş yapmazdım.

"Evet. Hafta sonu Alp beni çiftliğe götürüyor. At bine-

cekmişiz, binici pantolonu ve çizme almam için kredi kartını verdi." Ceketimin cebinde duran kartı ona doğru salladım. Ufak bir çığlık attı.

"İnanmıyorum! Naz, adam sana alışveriş yapman için kredi kartını mı verdi?" Başımı sallayarak onu onayladım. Nedense bu kartı kullanmam Alp'i memnun edecekmiş gibi hissediyordum ve onu memnun etmeyi her şeyden çok istiyordum.

***

Alışveriş merkezinin yürüyen merdivenlerinden çıkıyorduk Eylül etrafa bakınırken benim ilgimi çeken bir şey yoktu. Ben genelde böyle yerleri çok sıkıcı bulurdum ama ne yazık ki benim çok sevgili arkadaşım Eylül beni her fırsatta buralara getirmeye çalışırdı. Mağazaların vitrinlerine bakarken acaba binici kıyafetlerinin satıldığı bir mağaza var mıdır diye düşündüm.

"Eylül, binici pantolonu ve çizmeyi nereden alabiliriz?" Nadirde olsa Eylül babası ile at binmeye giderdi. Sanırım kıyafetleri nereden alacağını bilirdi.

"Alt katta spor kıyafetleri ve malzemeleri satan bir mağaza var. Oradan bakabiliriz. İstersen gel önce onları alalım. Benim işim biraz uzun sürebilir." Bana göz kırparak aşağıya doğru inen yürüyen merdivene doğru çekiştirdi. Bir kat aşağıya indik ve gösterişli bir spor mağazasının önünde durduk. Eylül haklıydı burada binicilik ile ilgili malzemeler vardı. Lüks mağazanın kapısında bizi spor kıyafetleri içinde bir adam karşıladı.

"Hoş geldiniz." ağzını yayarak konuşması oldukça sinir bozucuydu. Ona gülümseyerek karşılık verdik ve ileride gözümüze çarpan binici kıyafetlerine doğru yürüdük. Adamda birkaç adım gerimizden bizi takip etmeye başladı. Ben binici

pantolonlarını incelerken Eylül içlerinde benim için en son tercih olanını sallıyordu. Siyah deri pantolon resmen bakanın gözünü çıkarıyordu.

"Asla..." dedim. Somurtarak pantolonu aldığı askıya geri astı ve diğerlerini karıştırmaya başladı. Fiyatları çok yüksekti, tamam Alp'in kartını kullanacaktım ama bir defa giyeceğim bir pantolona bu kadar para vermek bana pek akıl kârı gelmiyordu. Pantolonların arasından bir tanesini seçtim. Koyu mavi ve açık kahverengi kareli pantolonun diz kapakları kahverengi deridendi. Oldukça güzel görünüyordu. Pantolonu Eylül'e gösterdim ve bana gözlerini devirdi. Tabi bu benim pek umurumda olmadı kendi bedenimi bulup satıcı adama döndüm.

"Kabin ne tarafta?" Bana ilerde duran kovboy bar kapısı tarzı büyük kapıları gösterdi. Kapıdan içeri girdim ve arkadan sürgüledim. Pantolonumu çıkarıp binici pantolonunu giymek için büyük bir çaba sarf ettim. Pantolon o kadar dardı ki kalçalarımın olduğu yerden patlayacakmış gibi duruyordu. Aynada popoma baktım çıkık küçük popom kalkık ve seksi görünüyordu. Alp beni bu pantolonun içinde görünce ne yapacaktı acaba? Kapıyı yavaşça açıp dışarı çıktım Eylül kapıda kollarını bağlamış dikiliyordu. Beni görünce kollarını çözdü ve kocaman gülümsedi.

"Naz çok seksi olmuş, tam anlamıyla afetsin tatlı." Allahtan satıcı adam ilerde duruyordu onun sözlerini duymadı. Bende ona gülümsedim.

"O zaman bunu alalım ve buna uygun çizme bakalım." Kabine geri dönüp pantolonu çıkardım. Satıcı adam pantolonu kasaya götürmek üzere benden aldı. Eylül beni arka tarafta duran ayakkabı reyonuna yürüttü. Binici ayakkabıları köşede sıralanmıştı. Fazla çizme çeşidi yoktu gözüme ilk çarpan kahverengi deri çizmeleri aldım. Ayak numarama uygununu bulmamda uzun sürmedi. Fiyatlar yine dudak uçuklatıyordu. Sanırım bunlar kendim için aldığım en pahalı şeylerdi. Ayak-

kabıların devamında sıralanmış kırbaç ve kamçıları görünce terlediğimi hissettim. Alp'in çiftlikte benim için oldukça acı verici planları olacaktı. Kırbaçlara öylece bakarken korkudan titremem gerekirdi ama benim içimde bir memnuniyet vardı. Bunları görmek beni ürkütmüyordu aksine aklımda Alp ile ilgili güzel görüntüler oluşturuyordu.

Alacaklarımızı almış mağazadan çıkmıştık. Alışverişimizin kalanında Eylül deli gibi ayakkabı ve çanta aldı. Bende kenarda oturdum. En son durağımız iç çamaşırı mağazasıydı. Buradan Alp'i memnun edecek bir şeyler almayı planlıyordum tabii bunu kendi paramla yapacaktım. Değişik şeyler arayışındaydım onu şaşırtmak istiyordum. Eylül peşimde geziniyor ve çamaşır takımlarını inceliyordu.

"Anlaşılan bu hafta sonu bay iç çamaşırı ıslatanında gözleri bayram edecek." Onun koluna ufak bir çimdik attım.

"Susar mısın Eylül... Biri seni duyabilir." Etrafına bakınarak gülümsedi.

"Baksana herkes kendi kafasında takılıyor. Hem duysalar ne olacak iç çamaşırları erkekleri memnun etmek içindir. Ben hiç iç çamaşırı giyip aynada kendini tatmin eden bir kadın görmedim." Tamamen ahlaksız bir kız olduğunun farkındasınız değil mi? O sinsi sinsi gülümserken bende fantezi kıyafetlerin olduğu bölüme ilerledim. Hemen ilk bakışta siyah, deri ve zincir detaylı bir kostüm dikkatimi çekti. Göğüs kısmı deri bir banttan oluşuyordu, boyun kısmında deri bir tasma vardı. Tasma ince bir zincir ile göbekten geçerek deri tangaya bağlanıyordu. Tasmanın arkasından sarkan boşta bir zincir daha vardı. Zincirin ucundaki yuvarlak muhtemelen bir sahibin tutması için tasarlanmıştı. Tam anlamıyla bir köle kostümüydü. Kıyafetinin kutusuna uzanıp aldım. Eylül kutunun üzerinde ki resme bakarak ufak bir ıslık çaldı.

"Naz, sen kendini iyice aştın, bunu mu alacaksın?" Gözleri kocaman açılmıştı. Ona bakmadan cevapladım.

"Evet, bunu alacağım. Amacım onu şaşırtmak Eylül. Hem bence çok seksi sence de öyle değil mi?" Kutuyu elimden alarak konuştu.

"Bdsm sapkınlıklarından hoşlananlar için ideal." Demek kıyafetin amacı o kadar açıktı. Ben kutuyu elinden alarak alışveriş sepetime atarken Eylül konuşmasını sürdürdü.

"Aslında Alp Ataman'da tam dominant tipi var. Gerçi onu yakından hiç görmedim sadece o şekilde bir izlenim uyandırıyor." Suratıma acele bir gülümseme kondurdum. Eylül'ün bugün doğru tespit yapası tutmuştu ve bu konuşma beni daraltmaya başlamıştı. Onun bir şeylerden şüphelenmesinden korkarak konuyu toparladım.

"O dediklerin sadece kitaplarda olmuyor mu? Evet, Alp biraz otoriter ama dominant olduğunu düşünmüyorum." Tabii söylediklerim çok kendinden emin bir hava oluşturmamıştı ama Eylül bunun farkına varmadı.

"Zaten şu kitaplardaki erkek baskısında ve şiddetinde yaşanan cinselliklere anlam veremiyorum. Bir insan acıdan nasıl zevk alabilir ki? Bu düpedüz sapkınlık. Seks iki kişi arasında yoğun duygudan oluşmalı. Acı ve eziklik duygularından oluşan şey birine nasıl zevk verebilir?" Eskiden olsa kesinlikle bu söylediklerini desteklerdim ama şu an bunu yapamıyorum. Bu yaşadığım yoğun zevklerin tadına vardıktan sonra bu konu hakkında ona katılmam mümkün değildi. Şiddet ile ilgili yaşadığım onca kötü olaydan sonra Alp'in bana yaptıklarından zevk almam tamamen benim sapkınlığımdı, bundan emindim. Zaten hiçbir zaman normal bir kadın olamayacağımı biliyordum. Alp'in bana acı vermesine bayılıyordum kendimi tazelenmiş ve arınmış hissetmemi sağlıyordu.

"Kurt gibi acıktım Naz. Ne yiyelim?" Yiyecek kokularına doğru yaklaşmamızla birlikte benimde midem isyan edercesine guruldamıştı. Üst kata çıkarak yemek yiyebileceğimiz yerlere göz attım. Benim seçimim aslında belliydi.

"Gerçi seninle yemeğe çıktığımızda ne yiyeceğini kestirmek çok zor olmuyor. Söyle bakalım hamburger mi, pizza mı?" Karşımda duran kırmızı mekândan yükselen enfes kokular beni oraya çağırıyordu.

"Bu bakışına bakılırsa ateş yine seni çağırıyor." dedi. Ufak bir kahkaha attıktan sonra hamburgerciye doğru yürüdük. En köşede duran herkesten izole masayı seçerek paketlerimizi boş sandalyelerin üzerine koyduk.

"Senin self servisten hoşlanmadığını biliyorum ben alırım merak etme." Eylül bunun üzerine derin bir oh çekti. Genelde siparişi masaya gelen garsonlara vermeye alışık olduğu için bu tarz sipariş yöntemlerinde başarısızdı. Arkamı dönmeden önce çantamda cüzdanımı ararken Eylül yüksek bir sesle öksürmeye başladı. Oldukça sahte bir öksürüktü nedenini anlamak için ona baktım Eylül doğrudan benim arkama kilitlenmişti. Arkamda duran kimse Eylül'ün büyük bir şok yaşamasına neden olmuşa benziyordu. Arkamı döndüğüm an devasa bir vücutla karşılaştım. Şık takım elbisesi boyunca kafamı kaldırdım, gördüğüm bir çift koyu mavi göz bütün vücuduma güçlü elektrikler gönderdi. Gözlerimi gözlerinden ayırdığımda sırıtan dudakları hafifçe aralandı. Buradaydı... Şu an bu enfes görüntüyle o kadar buraya ait değildi ki bu durum beni de gülümsetti. Gülümsemesini bozmadan hafifçe kaşlarını çattı ve kulağıma doğru zarif bir hareketle eğildi.

"Seni bu kadar şaşırtan ne?" Hain bir sırıtış tüm yüzüne yayılmıştı. İlk şoku atlatmam bir kaç dakika sürdü, yüzünde ki gülümseme genişlemişti.

"Buradasın... Bura da olduğumuzu nerden bildin?" Gerçekten şaşkındım beni falan mı takip ediyordu? Tek elini belime koyarak beni kendine yaklaştırdı. İçimi gıcıklayan kokusunu burnuma çektim, kokusu mükemmeldi. Tekrar kulağıma eğildi bu sefer daha yakındı nefesinin sıcaklığını tenimde hissettim.

"Seni her zaman bulurum Nazenin. Benim yörüngemden çıkman imkânsız." Sözleriyle başımı döndürmüştü. Masada oturmuş şaşkın şaşkın bizi izleyen Eylül'e elini uzattı. Bunu yaparken inanılmaz nazik görünüyordu.

"Merhaba, Alp Ataman." yüzünde en ufak bir tebessüm ya da sıcaklık yoktu. Ben hariç herkese karşı yüksek duvarlarla çevirmişti kendini. Kimsenin benim gördüğüm Alp'i görmesine izin vermiyordu, sadece bana özel olması güzeldi ama onu benim tanıdığım şekilde tanımalarını da istiyordum. Bu soğuk buzdan adamın içinde iyi ve sıcakkanlı biri olduğunu bilmelerini istiyordum. Eylül hala şaşkınlığını üzerinden atamamıştı ve Alp'in havada kalan elini sıcakkanlı bir şekilde sıkarak; "Merhaba, Alp Bey... Ben de Eylül," Alp Bey mi? Vay canına Eylül'ü ilk defa böyle heyecanlı görüyordum. Alp'in buz tavrı dünyanın en sıcakkanlı insanı olan Eylül'ü bile germişti. Bu Eylül'ün tavırlarından belliydi. Ben Alp'in en yakın arkadaşım ile tanışmasına konsantre olmuştum ki Alp konuştu.

"Sadece Alp lütfen, tanıştığımıza memnun oldum."

"Bende memnun oldum. Sonunda en yakın arkadaşımın ilk aşkı ile tanışabildim." Sürtük... O şom ağzını açmasa o gün ölürdü eminim. Bu lafının Alp üzerindeki tepkisini incelemek için kafamı kaldırıp onu süzdüm. Kızgın değildi hatta dudakları hafifçe kıvrılmış bir şekilde bana baktı. Bir şey söylemeden beni sandalyeye oturttu.

"Ne yiyorsunuz hanımlar?" derken bana çapkın bir şekilde göz kırpmayı ihmal etmedi. Eylül ve ben şaşkınlık içinde ona bakıyorduk, buraya hiç ait değildi ama sanki tek hâkim oymuş gibi rahat bir tavrı vardı. Biz cevap vermeyince boğazını hafifçe temizledi.

"Size katılmamda bir sakınca yok değil mi?" Benim konuşmayacağımı anlayan Eylül lafa girdi onu konuşturmak büyük bir hataydı.

"Tabii ki yok. Zaten gelmeseydin Naz ne yaptığını düşünmekten kafayı yerdi. Senden ayrı duramıyor arkadaşımı bu kadar etkilemek için ne yaptın çok merak ediyorum." derken bana bakarak gülümsüyordu. Eve gidince onu sağlam azarlamam gerekecekti. Aklı sıra Alp'e benim onu ne kadar sevdiğimi söylemeye çalışıyordu. Alp'in bunu duymak istemeyeceğini bilmiyordu. Benim pollyanna arkadaşım onunda bana âşık olduğunu düşünüyordu. Masanın altından Eylül'e ufak bir tekme atıp yerinden hafifçe sıçramasını sağladım, Alp'in bu sefer sinirleneceğini düşünüyordum ki öyle olmadı aksine halinden gayet memnundu.

"Özel bir şey yaptığımı sanmıyorum ama onu etkiliyorsam bundan mutlu olurum." Şu andan itibaren nabzım doğal enerji kaynağıydı bir yere bağlayın ve sonsuz elektrik üretsin!

"Eee o zaman ne yemek istersiniz?" Ne yani sıraya girip bize self servis bize burger menü mü alacaktı? Alp Ataman'ı bu şekilde hayal edemiyordum acaba hiç bu şekilde yemek yemiş miydi? Ona yardımcı olmak için ayağa kalktım ve sipariş vereceğimiz yere doğru yürümeden önce ona bir bakış attım.

"Bu ortama fazla yabancı olmalısın. Ben alırım sen otur." Ama Bay Mükemmel'i 'yine' sinirlendirmiştim. Neden benim her söylediğime böyle sinirleniyordu ki? Bileğimi kavradı bana iyice yaklaştı.

"Sadece ne yemek istediğini söyle." Gözlerimi kocaman açarak ona baktım. Bileğimi güçlü ellerinden kurtardım, cılız sesim ile ne yemek istediğimizi söyledim.

"İki Whoopper menü." bir şey söylemeden siparişlerimizi almaya giderken arkasından bakakaldım. Beni her zaman şaşırtıyordu. Sıraya girerken bile hala onu izliyordum. Şaşkınlığım Eylül'ün hafifçe öksürmesi ile dağıldı. Yavaşça karşısındaki koltuğa yığıldım.

"Dominant değil ha!" Bana alay eder gibi bakıyordu. Ona

cevap vermedim bunun yerine Alp'in rahat tavrını izlemeye koyuldum.

"Naz gözünü çıkarmışsın. Adam resmen bir buz kalıbı, dayanılmaz göründüğünün farkındayım ama aynı zamanda insanın içini ürpertiyor." Tespitleri doğruydu dikkatimi ona vermemi sağladı.

"Biliyorum... Ama onu seviyorum." Kısık bir sesle bu kelimeleri mırıldandım. Eylül uzanıp elime dokundu ve onu dostça sıktı.

"Biliyorum tatlım. Bunu görebiliyorum, sadece seni üzmesine izin verme." diyerek ellerini ellerimden çekti. Herkes benim Alp'e dikkat etmem gerektiği konusunda hemfikirdi sanırım. Ama nedense ben kendimi onun yanında dünyanın en güvenli yerinde hissediyordum. Onun kollarının arası benim için en sağlam kalelerden daha korunaklıydı. Her şey bu kadar kısa bir sürede nasılda değişmişti? Onunla sadece aramızda saçma cinsel bir çekim olduğunu düşünmüştüm. Hatta onunla yatarak bundan kurtulabileceğime inanmıştım tabii onunla yatmak daha doğrusu onun hâkimiyetine girmek beni ona daha da bağlamıştı. Bana yaptığı şeylerden ölesiye korkmam ve ondan kaçmam gerekirken bütün o yaptıkları beni iyileştiriyordu sanki. Ben onun olduğu tarafa doğru iç çelişkilerime kapılmışken Alp plastik tepsilerle bize doğru yürüyordu. Bu görüntü beni gülümsetti. Hatta uzun süredir gülmediğim kadar içten şekilde güldüm. Alp bana doğru bakarak önce kaşlarını çattı sonra o da hafifçe gülümsedi. Tepsilerimizi özenle önümüze yerleştirirken konuştu.

"Bu size komik mi geliyor Nazenin Hanım?" Tekrar kıkırdadım.

"Aslında seni böyle sıradan insanlar gibi görmek garip geldi." Kaşları havaya kalkarken benim yanıma yerleşti ve kolunu koltuğumun arkasına attı.

"Bende sıradan bir insanım. Self servisten yiyecek alabile-

cek kadar sıradan bir insan." Hamburgerimin paketini benim için açtı. Ona gülümserken bana uzattığı hamburgeri aldım ve zevkle tadına baktım.

"En son ne zaman self servis hamburger yedin? Sıradan insan..." Suratımdaki o şapşal gülümseme hala oradaydı. Onu bu şekilde ulaşılabilir görmek nefes kesiciydi, etrafına ördüğü devasa duvarlarının ardını görebiliyormuş gibi hissediyordum. Alp kısa bir süre düşünür gibi yaptıktan sonra cevapladı.

"Sanırım üniversite yıllarında." sesi durumdan gayet memnundu. Kendine de bizimle aynı menüden almıştı. Hamburgerinden ilk ısırığı aldı. Adam hamburgeri bile kusursuz şekilde yiyebiliyordu. Benim ikinci ısırıkta her yerim mayonez olmuştu.

"Yani yıllar önce..." Alp kaşlarını yukarı kaldırırken bana bakıyordu ben ise kıkır kıkır gülüyordum. Beni tek kolu ile yakalayarak yanına yaklaştırdı. Gerçek bir sevgili gibi davranıyordu ve ben mutluluktan ölmek üzereydim.

"Şimdide benim yaşlı olduğumu mu ima ediyorsun?" Kulağıma doğru eğilip Eylül'ün duyamayacağı bir sesle fısıldadı, "Sanırım o güzel popon cezalandırılmak istiyor." Gülümsemem birden tutkulu bir hal aldı ve yanaklarım kızardı. Bu Alp'i memnun etmişti o da gülümsedi. Alp sık gülümsemiyordu ama bu iyi bir şeydi. Çünkü insanın dengesini bozan bir gülüşü vardı bembeyaz dişleri biçimli dudaklarının arasından görünürken o güzel mavi gözleri ışıl ışıl parlarken ondan başka bir şeye konsantre olmak imkânsızdı. Ben ona dalmış bir şekilde dünya ile ilişkimi kopardığım sırada Eylül'ün sesi duyuldu.

"Birbirinize şu romantizm gösterilerinizi yalnızken yapamaz mısınız?" Alp kolunu çekerek beni kendinden uzaklaştırdı ama hâlâ kokusunu duyabilecek kadar yakınındaydım. Eylül kolasından bir yudum aldıktan sonra ciddi konuşmalar yaparken yaptığı gibi parmak uçlarını masanın üzerine birleştirdi.

"Alp, gördüğüm kadarıyla Naz'ı çok mutlu ediyorsun. Ama onun sahipsiz olduğunu düşünmeni istemem, eğer ona zarar verecek herhangi bir şey yaparsan yakana yapışırım. O benim için bir arkadaştan çok daha fazlası bunu unutmasan iyi edersin." Eylül'ün bu söyledikleri beni çok duygulandırdı. Her zaman ben onu korumak için çırpınırken şimdi o beni korumaya çabalıyordu.

"Emin ol Nazenin'in mutlu olması tek isteğim. Onu üzmek, isteyeceğim son şey bile olamaz." Yine Bay Mükemmel ses tonu ile konuşmuştu ve bu ses tonu ister istemez her insanı ikna ederdi. Eylül'ün aksine Alp *'zarar'* kelimesi yerine *'üzmek'* kelimesini kullanmıştı. Bana zarar vermeyeceğine söz vermiyordu, çünkü verecekti. Bunu o da bende biliyorduk. İşin ironik kısmı benimde bu zararlara ihtiyacım olmasıydı. Ama kesinlikle beni üzmesine katlanamazdım... Üzeceğini bilsem de bu yoldan sapmaya niyetim yoktu, onsuzluk beni yok ederdi. Şimdi aşk için yapılan her şey gözüme çok normal görünüyordu. Şu an onun için her şeyi yapardım. Eylül aldığı cevaptan memnun bir halde gülümsedi parmaklarının arasında tuttuğu patates kızartmasını Alp'e doğru sallarken beni utandıran o sözler ağzından çıktı.

"Güzel... Elimi, Naz'ın Bay Mükemmel'inin kanına bulamak istemem." Masanın altından ona güçlü bir tekme atarken, Alp'in neşeli gülümsemesi kulaklarımda çınlıyordu. Bu kızın kesinlikle kocaman bir çenesi vardı. Alp koltuğa yaslanarak, kendini beğenmiş bir edayla elini saçlarının arasından geçirirken gerindi.

"Demek Bay Mükemmel... Nazenin'in Bay Mükemmel'i." Yüzüm alev alev yanıyordu ve muhtemelen kıpkırmızıydım. Eylül kızardığım için eğlenmiş görünüyordu Alp'i cevapladı.

"Evet, Naz sana öyle diyor, seni ilk gördüğünden beri." Onlara bakmıyordum tamamen yemeğime konsantre olmaya çabalıyordum ama Alp'in bakışlarını üzerimde hissediyordum.

"Lakabımın Bay İç Çamaşırı Islatan olduğunu sanıyor-

dum." İşte şimdi şuracıkta yerin dibine girmek istiyordum. Eylül yine beni utandırmak için cevap vermekte gecikmedi.

"Ah o lakabı sana Burcu ve ben verdik. Burcu da ev arkadaşımız şimdi Ankara'da. Naz'ı biraz derinden etkilemişsin. Ama o sana Bay Mükemmel demekten hoşlanıyor." Alp iyice neşelenmiş ve kahkahaları kulaklarımda çınlıyordu.

"Eylül yeter! Kızlar arasında konuşulanlar kızlar arasında kalır. Bunları onun bilmesine gerek yoktu." Eylül'ün gülmekten gözlerinden yaş geliyordu ve Alp'te yüzünde hain bir sırıtış ile bana bakıyordu.

"Bilmem hiç fena olmadı. Koltuklarım kabardı bebeğim." Evet, *'bebeğim'* dedi. Bütün bedenime garip bir sıcaklık hücum etti ve ağzıma attığım son lokma boğazıma takıldı. Öksürmeye başlayınca Alp sırıtmayı keserek bana kolamı uzattı. Birkaç yudumdan sonra öksürmem kesilmişti.

"Nazenin iyi misin?" Ah evet az daha senin yüzünden boğuluyordum... Ona basitçe gülümsedim ve kafamı salladım. Yemeğimiz bitmişti Alp kolunda ki Rolex'e bakarak bana döndü.

"Buradan başka bir yere gidecek misiniz?" Eylül'de saate bakarak yerinden fırladı.

"İnanmıyorum saat 2 olmuş. Benim randevum vardı." Bende son lokmamı yutup yerimden kalktım. Alp Eylül'e bakarak derinden gelen sesi ile konuştu.

"Sen gidebilirsin. Nazenin'i eve ben bırakırım." Bu kesinlikle bir rica değildi. Beni eve bırakacaktı o kadar. Eylül bana bakarak onaylama bekledi, bende ona kafamı salladım.

"Peki, o halde." elini Alp'e uzatarak, "Tanıştığıma memnun oldum. Dediğim gibi Naz benim kardeşim bunu unutma." dedi. Alp bu söylediğinden pek etkilenmemişti ama yine de Eylül'e nazikçe gülümseyerek elini sıktı.

"Bende memnun oldum ve unutmam." derken ses tonu oldukça ciddiydi.

YİRMİ BİRİNCİ BÖLÜM

Eylül bana sarılıp öptükten sonra hızlıca yanımızdan ayrıldı. Alp uzanıp sandalyenin üzerinde duran poşetlerimi aldı elini uzatarak belime sardı.

"Aldıkların bu kadar mı?" Bunu sorarken elinde duran üç torbaya bir bakış attı. Ayağımda düztaban çizmelerim vardı yüzünü görmek için boynumu iyice kaldırdım.

"Şey, evet. Sadece ihtiyacım olanlar."

"Sana kredi kartımı veriyorum sadece binici pantolonu ve çizme alıyorsun. İstediğini almanı söylemiştim." Bu adam bazen gerçekten beni korkutuyordu.

"Dediğim gibi Alp bana bir şey almanı istemiyorum. Buna gerek yok." Oldukça kendimden emin konuşmuştum. Ama bu kendimden emin tavırlarım Alp'i kızdırıyordu.

"Ben gerek olduğunu düşünüyorum. Ne istiyorsan almanı istiyorum, sana verebileceğim her şeyi vermek istiyorum Nazenin..." *Senden istediğim şey senin bana verebileceğin bir şey değil. Keşke bu mümkün olsa ama değil işte.*

"Bana ihtiyacım olandan fazlasını veriyorsun zaten." Yürüyen merdivenler ile otopark katına ulaşmıştık.

"O zaman daha da fazlasını vermek istiyorum. Sesindeki gizemli havaya anlam veremedim ama tüm vücudum karın-

calanmıştı. Arabasına doğru yürüdük. Bagajı açıp poşetleri bagaja attı. Hızlıca dolaşıp ön kapıyı binmem için açtı. Arabanın diğer tarafına geçerek yerine oturdu. Onu ilk gördüğümde merak ettiğim soruyu sormaya karar verdim.

"Burada olduğumu nereden bildin?" Dudağının kenarı belli belirsiz kıvrıldı. Bana doğru yaklaştı nefesini yüzümde hissediyordum. Kısık sesle;

"Nereye gidersen git seni bulurum bebeğim." dedi. Bunu ikinci söyleyişiydi ve bu sefer yanımızda Eylül yoktu. Yani kimseye karşı rol yapmak zorunda değildi ama yine de bu hitap şeklini kullanmıştı. Kalp krizi geçirmek üzereydim.

"Bu beni ürkütüyor." Bunu ne için söylemiştim bilmiyordum ama onu böyle aniden görmeye o kadar alışmıştım ki benden sıkıldığında ne olacağından korkuyordum.

"Seni ürküten ne? Etrafında olmam mı?" Yüzü ciddileşmiş ve çenesi gerilmişti. Kafamı iki yana salladım.

"Hayır. Etrafımda olman hoşuma gidiyor. Sana bu şekilde alışmışken gittiğinde..." cümlemi bitirmeme izin vermeden otoriter sesi ile konuştu.

"Şimdilik öyle bir planım yok Nazenin." Şimdilik... Bu belirsizlik canımı yakıyordu. Ben beraber geçirdiğimiz her saniye ona böylesine bağlanırken her şeyin böyle belirsiz olması içimi acıtıyordu. Ne olduğumuzu ya da ne olacağımızı bilmiyordum. Benden ne zaman sıkılacak diye beklemek zordu... Bunun olmasını istemiyordum ama olacağını biliyordum. Bana hiç gelecek vaat etmemişti, bende böyle bir vaat beklemiyordum ama kendimi düşünmekten alamıyordum. Onun hakkında sadece bana anlattıklarını ve gösterdiklerini biliyordum. Kadınlardan ne kadar sürede sıkılırdı? Onlarla zevk oyunları haricinde neler yapardı? Nasıl davranırdı? Benim farklı olduğumu söylüyordu, ona inanmak istiyordum ama bu benim için bir bilinmezlikti ve hep de öyle kalacaktı.

"Aslında buraya gelmeyecektim ama yine sana ulaşama-

dım." Hemen çantama uzanıp telefonuma baktım. Kapanmıştı... Bana ulaşamayınca ne kadar sinirlendiğini düşündüm ve içim ürperdi.

"Kapanmış." Derin bir nefes çekti. Bana doğru yaklaşıp arabanın torpido gözünü açtı. İçinde beyaz bir kutu duruyordu. Kutuyu bana uzatana kadar ne olduğunu fark etmemiştim. Kucağımda duran son model telefon kutusuna bakakalmıştım.

"Sana istediğim her an ulaşmak istiyorum..." Ne diyeceğimi bilemiyordum. Bana aldığı pahalı hediyeler beni inanılmaz rahatsız ediyordu ama onları bana kabul ettirme şekli her zaman içimi eritiyordu. Ona hayır diyemiyordum ve artık bundan nefret etmeye başlamıştım.

"Hadi aç..." Uzanıp beyaz kutunun kapağını açtım telefona mor renk bir kılıf almayı da ihmal etmemişti bu beni gülümsetti. Telefonu açmak için tuşuna bastım ve açıldı.

"Sim kartını kopyalattım, diğerini telefonla beraber atabilirsin." Gözlerim bir anda kocaman açıldı. Az önce sim kartımı kopyalattığını mı söylemişti? Bensiz... Bunu nasıl yapabilirdi?

"Sim kartımı mı kopyalattın?" Gülerken arabayı çalıştırdı ve hızlı bir manevrayla park halinde ki arabayı döndürdü.

"Evet, neden bu kadar şaşırdın?" Artık telefonla değil tamamen onunla ilgileniyordum. Bu adamın yapamayacağı ya da gücünün yetmeyeceği bir şey var mıydı?

"Bu yasal mı?" Bana ufak bir bakış attı. Gözleri çok berraktı... Durgun, mutlu, güneşli bir gökyüzü gibi.

"Sanmıyorum." Bir süre duraksadı çocuksu bir edayla omzunu silkti. "Kimin umurunda." Gözlerinin bende yarattığı o sıcak etkiden kurtulur kurtulmaz yüksek sesle konuştum.

"Benim umurumda. Böyle şeyler yapmandan hoşlanmıyorum." Otopark parasını ödemek için durdu aramıza bir süre sessizlik geldi. Alp yine dış dünyaya karşı takındığı ciddi ifadeyi takınmıştı. Parayı ödedikten sonra otoparktan çıka-

rak trafiğe karıştık. Bana doğru döndüğünde cevap bekleyen yüzümle ve çatılmış kaşlarımla karşılaştı.

"Neyi yapmamdan hoşlanmıyorsun?" Sesi çok sakindi. Hatta neredeyse benimle dalga geçer gibi bir havası vardı.

"Bu, bu yaptıklarından. Kartımı kopyalatmandan, olduğum yerlerde birden belirmenden, yaptığım her şeyi bilmenden." Duraksadım ve derin bir nefes çektim.

"Peşime adam falan mı taktın?" Alp bana hiç bakmadan cevapladı.

"Hayır, Nazenin peşine adam takmadım. Buna gerek yok, seni kontrol etmekten zevk alıyorum." Kontrol? Bu yaptıklarına kontrol demeyi mi tercih ediyor yani. Bu resmen insan hayatına müdahale ve özgürlük kısıtlaması. Gözlerimi devirerek kollarımı bağladım, kafamı arabanın koltuğuna yasladım bir süre camdan dışarıyı izledim. Alp sessizliği bozduğunda evime yaklaşmıştık.

"Kızdın mı?" Bunu sorunca ona baktım. Bana bakmıyordu ama her hareketimi izlediğinin farkındaydım.

"Evet, kızdım. Özel hayatımın gizliliğine müdahale ediyorsun." Yüksek sesle bir kahkaha attı. Bunu yapınca bir tutam saç alnına düştü ve tek eliyle o saçı geriye attı. Bu hareket resmen ağzımın suyunu akıttı.

"Özel hayatının gizliliği mi?" Tekrar bir kahkaha attı. "Nazenin, senin benim dışımda özel bir hayatın olamaz. Tabii bir özel hayatın olamayacağı gibi bunun gizliliğinin de sözünü etmek biraz saçma." Bu adam çoğu zaman tam bir hayvan gibi davranabiliyordu. Yemekteki Bay romantik aramızdan ayrılmıştı. Şimdiki Alp beni çıldırtıyor vücudumdaki tüm tüyleri diken diken ediyordu. Ona cevap bile vermeden hızla emniyet kemerimden kurtulup arabadan indim inerken güzel arabasının kapısını o kadar hızla çarptım ki resmen araba sallandı. Arkama bile bakmadan apartmana girerek asansörü çağırdım. Asansör geldiği anda kendimi içeri attım tabi Alp

arkamdaydı beni yalnız bırakmaya niyeti yoktu, asansöre benimle birlikte bindi. Onunla konuşmamaya kararlıydım çünkü beni çıldırmanın eşiğine getiriyordu. Asansör oturduğum katta durduğunda indim çantamı karıştırıp anahtarımı bulmaya çabaladım. Uzun süre çantamı kurcalayınca Alp dayanamayıp elimden çantayı aldı çok kısa bir sürede anahtarımı buldu. Kapıyı hiç zorlanmadan açarken içeri girmem için bir adım geri çekildi. Ona gözlerimden püsküren ateşlerle bakarak; "Hayret anahtarımı kopyalatmamışsın." Bir şey söylemeden anahtarı bana verdi içeri girerek kapıyı kapattı.

"Buna gerek duymadım... Henüz." Şaşkınlıktan ağzım beş karış açık kaldı ve gözlerimden çıkan ateşi ben bile hissedebiliyordum.

"Bu yaptıkların çok zorbaca. Hayatıma bu şekilde müdahale edemezsin, beni kontrol etmen sadece yatakta hoşuma gidiyor Alp. Bu yatak arkadaşlığını özel hayatıma taşıma. Ayrıca sen benim neyimsin ki böyle..." daha fazla konuşmama müsaade etmedi beni kavrayıp duvara yasladı. Sırtım duvara o kadar hızlı çarptı ki çıkan ses beni ürküttü. Ağzımı tekrar açmama fırsat vermemek için dudaklarımı vahşice istila etti. O kadar sert öpüyordu ki sanki sözlerimin cezasını vermek niyetindeydi. Bu bile bana inanılmaz haz veriyordu. Beni öpmeye ara vermeden elini ceketimin fermuarına götürdü hızlıca açarak üzerimden çıkarıp yere düşmesine izin verdi. Elleri kazağımın üzerinden göğüslerimi bulup sertçe sıktı. İçimde destekli sutyen olmasa bu bana çığlık attırabilirdi. Diğer eli pantolonumun üzerinden bacaklarımın arasına kaydı ve müthiş bir baskı ile varlığını hissettirdi. Soluklarım sessiz evde yankılanıyordu ama Alp oldukça sakin çıt çıkarmıyor, sadece beni esareti altına alıyordu. Bacak aramda ki baskısı beni çıldırtacak seviyedeydi onu istiyordum şu an burada bu duvara dayalıyken onun olmak onunla bütünleşmek istiyordum. Kot pantolonumun düğmesini açarak aşağıya indirdi. Pantolon ayak bileklerime düşmüştü müthiş bir hızla panto-

lonumdan tamamen kurtulmamı sağlamıştı. Eli külotumun üzerinden klitorisime baskı yapıyordu öpüşürken dudaklarımı ısırıyordu alt dudağımı sertçe ısırınca ağzıma demir tadı geldi dudağımın kanamasını umursamadan öpüşüne devam ediyordu. Külotumun yanlarına sertçe asıldı yırtılma sesi çok geçmeden duyuldu. Artık Alp'in mükemmel parmakları ile aramda engel kalmamıştı onu deli gibi arzuluyordum. Alp arzumu anladı klitorisimi okşamaya devam etti dayanamıyordum onu içimde istiyordum... Düşüşün eşiğindeyken Alp'in iki parmağı içime girdi bu beni uçuruma daha da yaklaştırdı. Konuşamıyor, düşünemiyordum dudaklarım acıyor ve kanıyordu, titriyordum... Alp için tir tir titriyordum. Parmakları ile beni sertçe becerirken diğer eli kalçama gitti. Kalçamın arasına orta parmağını soktu ve deliğime baskı uygulamaya başladı. Çift taraflı istila edilmiştim, arzudan kıvranıyordum. Dudaklarımdan ayrılıp kulağıma eğildi ve fısıltıyla;

"Çok yakında sana buradan da sahip olacağım. Güzel kıçının tadına bakacağım bebeğim." dedi. Erimiştim. Lanet olası beni her seferinde eritmeyi başarıyordu, parmaklarının etrafında kasılarak boşaldım. İnlemelerim bütün evde yankılanıyordu ama hala o rahatlama hissini hissedememiştim. Alp'e ihtiyaç duyuyordum onun içimde olmasına ihtiyaç duyuyordum. Onun varlığına ihtiyacım vardı Alp bunun farkındaydı. Beni tek hamle ile kaldırarak kucağına aldı sırtım hala soğuk duvara dayalıydı Alp'in sert penisinin üzerindeydim. Aramızdaki tek engel onun pantolonuydu. Pantolonunu çıkarmaya gerek duymadan sadece fermuarını açtı. Boxerının düğmesini de açarak sertleşmiş penisini yangın yeri gibi alev alev yanan girişime yasladı. İçime öyle sertçe girdi ki dudaklarımdan derin bir çığlık duyuldu. Beni o kadar sertçe beceriyordu ki dayanmakta güçlük çekiyordum. İçime her giriş çıkışında duyulan sesler ritmik bir gürültü oluşturmuştu çok erotikti. İçimde ki volkan tekrar patlamak üzereydi gözlerimden yaş geliyordu tükenmişliğin kıyısındaydım.

"Şimdi Nazenin." Uçurumdan aşağıya kendimi bıraktım ve aynı anda Alp'in sıcak sıvısını da içimde hissettim. Mükemmel bir histi, hala kucağındaydım kafamı omzuna yasladım. Nefes alışverişlerimin düzene girmesini beklerken kulağıma eğildi ve o çekici ses tonu duyuldu.

"Şimdi kim olduğumu anladın mı Nazenin?" Cevap veremedim zaten oda cevap vermemi beklemiyordu. Sadece bana kim olduğunu hatırlatmak istemişti. Bunun için seksi seçmesi benim kim olduğumu hatırlamama yardımcı oldu. Onun gönüllü kölesi ve fahişesiydim. Beni sadece bedenim için istiyordu. Beni yere indirdiğinde dengede kalmak için duvardan destek aldım, Alp ayakta durmama yardımcı olduktan sonra üzerini topladı ben dağılmış ve yarı çıplak şekilde becerilmiş haldeyken onda hiç böyle bir durum yoktu. Hatta nefis takım elbisesinin ütüsü bile bozulmamıştı. Bu beni daha da utandırdı yanaklarım alev alev yanmaya başladı. Elini yanağıma götürünce dokunduğu yer yandı, parmakları yavaşça dudağıma dokundu canım çok yanıyordu dudaklarımı yaladıkça o demir tadını hissediyordum. Onun ellerinden kurtulur kurtulmaz pantolonumu giydim, kendime gelmek için derin bir nefes çektim. Hâlâ önümde dikiliyor beni izliyordu. Sanırım ne hissettiğimi anlamaya çalışıyordu ama hislerimi her zamanki gibi anlayamayacaktı. Ben bile nasıl hissettiğimi anlayamıyordum. Bir yanım deli gibi mutluyken, kalbim onun için çarparken bir yanım aşağılanmanın ve değersizliğin acısını yaşıyordu. *"Aşk'ın ve nefretin."* en dibine vuruyordum.

"İyi misin?" Gözleri şefkatle bakıyordu. Az önceki Alp'ten eser yoktu. O duygusuz Alp gitmiş yerine başkası gelmişti sanki. Onun bu ani değişimlerine alışmam lazımdı ama bunu bir türlü kabullenemiyordum.

"Evet, bir fahişe gibi becerilmek beni kendime getirdi, efendim." Kolumu o kadar sertçe sıktı ki parmaklarının izi orada uzun süre kalacaktı. Gözlerindeki ateşler içimi ürpertti.

"Bir daha kendinden o şekilde bahsedersen seni ceza-

landırırım." Cezalarının en kötüsünü görmüştüm zaten bunun dışındakilerin beni korkutmaması lazımdı fakat nedense Alp'in söyleyiş tarzı ve içimdeki köle içgüdüsü buna engel oluyordu. Bir yanım ondan korkuyordu bunu biliyordum diğer yanımda bana vereceği cezanın ne olduğunu merak ediyor ve üzerimde uygulayacağı acıyı düşünerek heyecanlanıyordu. İki tarafımda beni rahatsız ediyordu psikolojimi anlamakta zorlanıyordum nereye sığınmam, ne yapmam gerek bilmiyordum. Kaçsam mı daha çok üzülürüm, kalsam mı? Artık emin değildim. Gitsem de, kalsam da yaralarım iyileşmeyecekti bunu biliyordum. Ama gitmek beni paramparça edecekti bunu derinlerimde hissediyordum. Ona teslim olmak vereceğim kötü kararlar arasında en iyi gözükeniydi sanırım. Ben onun mükemmel suratına öylece bakarken Alp uzanıp dudaklarıma ufak ama tutkulu bir öpücük kondurdu.

"Gitmem lazım. Akşam seni restorandan alırım hazır ol." Başka bir şey söylemeden ya da benim söylememe fırsat vermeden kapının kapanma sesini duydum.

Gitmişti ve yoksunluk her yerime çökmüştü. Duvar boyunca yavaşça kendimi yere bıraktım. Başımı dizlerime koyarak içimdeki sıkıntıdan kurtulmak için ağladım. Kendimi hiç sıkmadan gözyaşlarımın hıçkırıklarım arasında akıp gitmesine içimdeki sıkıntıyı, üzüntüyü, derdi almasına izin verdim. Bir süre sonra kendime gelmiştim, yavaşça yerimden kalkarak banyoya doğru ilerledim. Bacaklarımın arasındaki tatlı acı Alp'i hatırlatıyordu. Kendimden hem nefret ediyor hem de bu duyguya hayran kalıyordum. Çelişkilerim bitmek bilmiyordu. Duşa girerek bedenimi dayanabileceğim en sıcak suyun altına attım. Bir saat kadar sonra işe gitmeye hazırdım. Kendime Alp ile gideceğim ufak tatil için spor bir çanta bile hazırlamıştım yanıma sadece gerekli şeyleri almayı ihmal etmemiştim fazla eşya taşımayı sevmezdim. Aynada kendime bakınca dudaklarımın hala kıpkırmızı ve şiş olduğunu fark ettim. Kapatmak için bulabildiğim en koyu renk rujumu sür-

düm. Pembe rujum makyajsız suratımda gözlerimi ve dudaklarımı belirginleştirmişti. Aynadaki görüntüm fena değildi en azından deli gibi becerilmeden önce dudaklarımın hırpalanmış görüntüsü kaybolmuştu bu iyiydi. Aşağıya inerek servisi beklemeye başladım çok geçmeden servis kapıya geldi. Sinem'e selam vererek yanına oturdum o da bana aynı sıcak tavırla gülümsedi kendini tekrardan kitabına kaptırdığı sırada bende yeni telefonumu çantamdan çıkararak müzik dinlemek için kulaklıklarımı taktım. Bu telefon harikaydı ama çözmek için biraz kurcalamam gerekecekti. Kendimi sevdiğim şarkılardan birinin ritmine kaptırdığım sırada telefonuma bir mesaj geldi.

Telefonu kullanmaya başladığını söyle bana. Bu hafta sonu seninle ilgili güzel ve acı dolu planlarım var ama cezalandırılmanı kapsamasını istemiyorum!

Başımı iki yana sallayarak ona cevap yazmak ve yazmamak arasında kaldım. Benim için düşündüğü planları merak ediyordum ve sanırım benimde değişik planlarım vardı.

Telefonu kullanmaya başladım efendim! Size minnettarım ve bu minnetimi hafta sonu göstermek istiyorum.

Kendi kendime çapkınca gülümsedim vereceği cevabı beklemeye koyuldum, beklediğim cevap çok geçmeden geldi.

Güzel... Bunun için sabırsızlanıyorum.

Sabırsızlanıyor muydu? Daha bir saat kadar önce evimin duvarına dayayıp beni beceren o değildi sanki. Bu adam tam bir aygırdı. Gülümseyerek dinlediğim müziğe konsantre oldum. Ona kızgın olamıyordum ve bu beni delirtiyordu. Restorana varmamız her zamankinden uzun sürdü artık serviste oturmaktan sıkılmıştım. Servisten inerek Sinem ile beraber büyük binaya doğru ilerlediğimiz sırada aynı yönde yürüyen Doğukan'ı fark ettik. Bizi gördüğü anda gülümseyen bir ifade ile yanımıza geldi. Elini geçirdiği açık renk saçları dağılırken konuşmaya başladı.

"Kızlar haftaya cumartesi benim doğum günüm ve arka-

daşlarım bir parti organize ediyorlar. Yani tabii böyle şeylerin sürpriz olması lazım ama maalesef böyle şeyleri ayarlamayı pek becerebilen tipler değiller." Yeşil gözleri bize sevimli bakışlar atıyordu. Sözlerine hemen devam etti. "Yani sizde gelir misiniz? Hem haftaya cumartesi üçümüzde izinliyiz. Gelirseniz buna çok sevinirim." Sinem sevinçli bir şekilde olduğu yerde zıpladı.

"Tabii ki de geliriz Doğukan." Sonra bakışlarını bana çevirdi, o sırada Doğukan da onaylamamı bekliyormuş gibi bana bakıyordu.

"Daha bir hafta var Doğukan, o zamana kadar ölmez sağ kalırsam gelirim tabi." Gülümseyerek elini dostça omzuma koydu ve konuştu.

"Biliyorum tatlım, sadece hafta içi izinliyim bir iş için Kıbrıs'a gidiyorum. Zamanım olmaz diye şimdiden söyledim. Bu arada Eylül ve Burcu'da gelsin." Ben bir şey söyleyemeden Sinem araya girdi.

"Ayrıca ölmez sağ kalırsam nedir ya? Kaç yaşındasın sen altmış falan mı?" derken bana hayretle bakıyordu. Ona gülümseyerek kafamı iki yana salladım, beraber kol kola girip giyinme odalarının olduğu kata indik. Akşam her zamanki yoğun tempoda geçtiğinden zamanın nasıl aktığının farkında bile değildim. Her boş anımda Alp'i ve çiftlik evini düşünüp kendi kendime kızarmıştım. Salonda ki son misafirlerde kalktığında hızlıca restoranı toplamaya başladık heyecandan dizlerim titriyordu.

"Birilerinin çıkışta yakışıklı bir bekleyeni var herhalde." Sesin sahibi olan Sinem'e doğru baktım. Ellerini beline koymuş bana doğru sırıtıyordu Doğukan da yanımızdaydı bu sözler üzerine tüm dikkati bana yoğunlaşmıştı.

"Bunu da nereden çıkardın Sinem?" Ama her halimden belli ediyordum sanırım. Kalbim aşktan ve arzudan deli gibi çarpıyordu.

"Şu haline baksana heyecandan uçuyorsun resmen bi-

razdan kanatlanmandan korkuyorum." Üçümüzün arasında tek gülen oydu Doğukan bir şey söylemiyordu ama gerilmişti bunu hissediyordum. Sanki Alp'ten hoşlanmamasının başka nedenleri de varmış gibiydi.

"Saçmalama sadece Alp gelecek." Ufak çaplı şuh sayılabilecek bir kahkaha atıp yüzüne düşen kırmızı bir saç tutamını geriye attı.

"Zengin, yakışıklı, mükemmel Alp Ataman... Adam resmen ayaklı cazibe ve sen hâlâ ondan sadece Alp gelecek diye bahsedebiliyorsun." Son söylediğini benim ses tonumun kötü bir taklidini yaparak söylemişti. Ona ters ters baktım ve Doğukan lafa girdi. Ses tonu çok tekdüzeydi.

"O zaman biraz hızlanalım mükemmel Bay Alp Ataman bekletilmekten hoşlanmaz." Yeşil gözleri bana bakıyordu. Hızlıca ortalığı topladık, giyinme odasına giderek üzerimi değiştirdim kot pantolonumu, siyah çizmelerimi ve kalın siyah gömleğimi giydim. Üzerime siyah montumu giyerek spor çantamı aldım. Sinem çantamı yeni fark etmiş gibi bakarak alaycı bir ifade takındı.

"Birileri bir yere mi gidiyor yoksa?" Sinem çoğu yönden Eylül'e benziyordu aslında. Gerçekten ikisi de bir insanın sahip olabileceği en iyi arkadaşlardı ama bazen insanı boğabiliyorlardı.

"Şey, Alp ile ufak bir kaçamak yapacağız." Çünkü ona istediği cevapları vermediğim takdirde yüzündeki o alaycı ifade silinmiyordu. Sinem'in kıkırdamaları ve harika tespitleri eşliğinde lobiye doğru yürümeye başladık. Lobiye çıkar çıkmaz Alp'i fark etmem uzun sürmedi. Üzerinde geniş omuzlarını saran siyah kaşe bir mont vardı ve harika görünüyordu. Arkası bize dönüktü ama sanki geldiğimin farkına varmış gibi birden bana doğru döndü. Gözlerimiz birbirine kilitlendi koyu mavi gözleri dünyanın en güzel bakan gözleriydi ifadesi yine sertti. Toplum içinde kullandığı sert ve buz adam maskesi suratındaydı. Hızla bize doğru yürüyerek yanımıza geldi. Sinem ürkmüş olmalı ki iyi akşamlar diyerek ve bana

imalı şekilde göz kırparak yanımızdan uzaklaştı. Alp yanağıma içimi titreten bir öpücük kondurduktan sonra elimde duran çantayı aldı. Centilmenlikte sınır tanımıyordu kusursuz görünüyordu.

"Nasılsın Nazenin?" Kapıya doğru yürürken ona cevap verdim.

"İ-iyiyim," neden onun yanına böyle kekeliyordum? Belli belirsiz bir şekilde sırıttı döner kapıdan geçerken elini belime koymayı da ihmal etmedi.

"Umarım fazla yorulmamışsındır." O bakışlarda ve bu sözde bir ima mı seziyordum? Sanırım bu akşam Alp tarafından sağlam şekilde becerilecektim. Belirgin bir şekilde yutkundum ve Alp tekrar gülümseyerek belimde duran eli ile belime baskı uyguladı, ne düşündüğümü anlamıştı. Dışarıya çıktığımız anda ilerde duran jeepi gördüm gözlerim az daha yuvalarından fırlayacaktı. Harika bir arazi aracıydı ve biz ona doğru yürüyorduk. Kocaman tekerlekleri olan koyu gri jeep bu karanlıkta bile parıl parıl parlıyordu Alp jeepin anahtarına basınca üst kısmında bulunan ışıklar yanıp söndü. Arabaya hayranlıkla baktığımı fark etmiş olacak ki merakımı gidermek için markasını söyledi.

"Bu bir Wrangler Rubicon." kapıyı açtığında ben nasıl bineceğimi düşünüyordum ama buna pekte fırsat vermedi. Çevik bir hareket ile belimden kavrayarak aracın ön koltuğuna bir çeşit oyuncak bebek gibi yerleştirildim. Hızlıca diğer tarafa geçip bindiğinde aracın güçlü motorunu çalıştırmış bu harika canavarı trafiğe karıştırmıştı. Bir süre sessiz kaldık, daha İstanbul trafiğinden çıkamamıştık, ben Alp'in her ayrıntısını izlemeye dalmıştım. Adam bir heykel kadar güzeldi kesinlikle bir müzeye falan kaldırılmalıydı gözlerimi ondan ayıramıyordum. Saçları dağınıktı arabaya binerken kaşe montunu çıkarmıştı, üzerinde tüm kaslarını belli eden beyaz bir gömlek vardı. Kesimi dardı ve kol düğmeleri karanlıkta bile parlıyordu.

YİRMİ İKİNCİ BÖLÜM

Onu izlediğimi fark etti, ellerinden birini bana uzatarak bacağıma dokundu. Dokunuşu tüm tenime ani bir elektrik akımı gönderince sarsıldığımı hissettim. Bana defalarca dokunmuştu ama hâlâ aramızda ki gerilim had safhadaydı. Dizime koyduğu eli yavaş ama yakıcı bir yoğunlukla yukarı baldırlarıma doğru hareket etti. Nefesimi tutmuştum, gözlerimi kapatarak başımı geriye doğru yasladım. Eli tekrar tembelce hareket etti tüm tenime sürtünerek daha yukarı çıktı tam kasıklarımda durdu, kadınlığım etkiye tepki olarak zonklamaya başlamıştı. Kasıklarımı tatlı tatlı okşayarak bedenime elektrik dalgaları göndermeye devam ediyordu, sanki bana işkence eder gibi o kadar yumuşak dokunuyordu ki aramızdaki müthiş elektrik olmasa dokunduğunu hissetmeye bilirdim. Pantolon giymemeliydim kesinlikle etek giymeliydim, pantolonumdan onun dokunuşunu hissedemiyordum ve çıldırmak üzereydim. Kasıklarımda duran güçlü el yavaşça bacak arama kaydı, tam kadınlığımın üzerinde durdu. Hareket etmiyordu öylece duruyordu. Gözlerimi açarak ona baktım, bana bakmıyordu ama yüzünde hain bir gülümseme vardı. Benimse arzudan gözlerim alev alev yanıyordu.

"Pantolonunun fermuarını aç ve biraz aşağıya kaydır." Hemen dediğini yapmak için harekete geçtim pantolonumun fermuarını açarak kalçalarımdan aşağıya doğru kaydırdım.

Tamamen inik değildi tam kalçamın üzerinde duruyordu ve altımda yeni aldığım siyah dantel çamaşırım vardı. Elini çamaşırımın üzerinde gezdirdi içim ürperirken derinden bir sesle inledim. Elini bir an çekti gözlerimi açarak ona baktım.

"Gözlerini kapat ve açma." Oh bay dominant... Hangi hali daha seksi karar veremiyordum, bu adam resmen beni azgın bir sürtüğe dönüştürmüştü. Gözlerimi kapattım eli tekrar sıcaktan, bir lav gibi yanan kadınlığımın üzerine döndü. Bir süre çamaşırımın üzerinde elini gezdirdi, artık dayanamıyordum daha fazlasına ihtiyacım vardı. Bunu belli etmek için kalçamı kaldırarak eline doğru ittim. İşe yaramış olmalı ki eli yavaşça alt tarafa indi deliğime yaslanan parmaklar ile tekrar inledim. Aramızda külot olmasa benden mutlusu olmazdı sanırım çıldırmıştım evet... Eli klitorisimi buldu, nefesimi tutmuştum yavaş okşayışlarına kendimi teslim ederek aracın deri koltuğuna yapıştım, ter içindeydim. Derin nefeslerim arabayı sarıyordu, Alp'te çıt yoktu lanet herif beni arzudan kıvrandırırken o sakin sakin araba kullanmaya devam ediyordu bana bakmadığına emindim sadece çıldırmam için elinden geleni ardına koymuyordu. Aramızdaki külot engeli beni sinir etmeye başlamışken Alp engeli aştı elini iç çamaşırımdan içeri soktu. Derin bir nefes daha çekerek nefesimi tuttum. Maharetli parmaklar klitorisimin üzerinde ritmik bir şekilde dans ediyordu hızlı değildi ama onun bana dokunuyor olması bile beni orgazma ulaştırmaya yeterdi. Çok yaklaşmıştım resmen uçurumun kenarında ellerimi iki yana açmış kendimi aşağıya bırakmak üzereydim, o müthiş rahatlamayı kazanmak üzereydim ki Alp'in elleri yok oldu sanki hiç olmamış gibi geri çekildiler. Çıldırmıştım, gözlerimi açarak ona baktım. Hınzır gülümsemesi tüm suratındaydı bana bakmadan

"Daha değil bebeğim." dedi. Ah, kahretsin! Bilerek yapmıştı, beni çıldırtmak için yapmıştı ve başarılı olmuştu buna inanamıyordum. Yüzümdeki şaşkın ifade nasıl bir hayal kırıklığına uğradığımı anlatırcasına suratıma asılı kalmıştı ve

hâlâ pantolonum inikti. Bunun intikamını alacaktım daha önce bana yaptığı şeylerin intikamını almamıştım ama bunun alacaktım ve intikamım en az bana yaptığı kadar acı dolu olacaktı. Bunun düşüncesiyle içten içe gülümseyerek dudaklarımı ısırdım pantolonumu hızlıca çekerek bir şey olmamış gibi görünmeye çalıştım. İntikam soğuk yenen bir yemekti ve ben doğru zaman gelene kadar onu dolapta saklayacaktım. Alp dişlerini göstererek gülümsedi.

"Bir şey mi oldu?" Adi herif bu sorusunu sorarken yüzünde hâlâ o gıcık sırıtma vardı. Aynı sırıtışın benzerini suratıma yerleştirdim, kafamı kaldırdım doğrudan yüzüne bakarak konuştum.

"Hayır, bir şey olmadı. Acaba yolumuz çok uzun mu?" Tekrar yola odaklanırken bana cevap verdi.

"Biraz uzun, neden sordun?" Gözlerimi bir an bile ondan ayırmadan

"Hiç, sadece merak ettim." dedim.

"Yorgunsan uyuyabilirsin varınca seni uyandırırım." Düşünceli erkek imajına geri dönmüştü. Ama uykum yoktu ve onu araç kullanırken izlemek çok seksiydi hem belki bu yolculuk biraz konuşmamız için bize fırsat verebilirdi, onunla neredeyse hiç konuşamıyorduk ve bu da onun hakkında merak ettiğim şeylerin sayısını arttırıyordu.

"Hayır, yorgun değilim. Uyumak istemiyorum, biraz müzik açabilir misin?" Arabasında hiç müzik çaldığını duymamıştım aslında ne tür müzikler dinlediğini merak ediyordum ben müzik dinlemeye bayılırdım onun sevdiği şarkıları saatlerce dinlemek hepsini ezberlemek istiyorum.

"Ben müzik dinlemem Nazenin, pek benlik değil." Ne yani müzik dinlemiyor muydu? Hiç mi? Bir insan nasıl hiç müzik dinlemezdi.

"Hiç mi dinlemiyorsun?" Gülerek başını iki yana salladı. Bu kadar şaşkın olmam onu güldürüyordu.

"Hiç..." hâlâ şaşkındım bu inanılır gibi değildi.

"Radyo açabilir miyiz peki?" Benim için ön konsoldan düğmelere basarak radyoyu açtı. Dokunmatik panelde ki tuşları göstererek

"Sanırım kanallar buradan değişiyor. İstediğini aç." dedi. Uzanıp paneldeki tuşlara bastım dinlemeye değer bir şeyler aramaya başladım. Ne dinlediğimiz onun için önemli olmadığından kendime uygun bir şarkı seçtim. Sevdiğim radyolardan birinde yeni keşfettiğim bir şarkı çalıyordu sözleri hoşuma gidiyordu. Şarkının adı "İstemem söz sevmeni." idi. Radyonun sesini biraz açtım tekrar arkama yaslandım. Sözleri beni içine çekiyordu. Alp kafasını çevirerek bana baktı ve kaşlarını yukarı kaldırdı.

"Ne? Ben müzik dinlemeye bayılırım. Senin dinlemiyor olman çok garip." İfadesiz yüzü ile bana bakmadan konuştu.

"Sadece hayalleri olan insanlar müzik dinler." Düşününce mantıklı geldi müzik eşliğinde hayallere dalardım. Ama her insanın hayali vardır değil mi? Sanırım Alp hariç her insanın...

"Her insan hayal kurar. Ayrıca müzik ruhun gıdasıdır." Soğuk ses tonu bedenimde ki olmayan tüyleri titretti.

"Benim ruhum müzik ile beslenmiyor." Kısacık bir cümleyle yine her yeri karartmayı başarmıştı. Bu kadar mükemmel bir insan nasıl her yanı kapkaranlıkmış gibi davranabiliyordu? Onu böyle olmaya neyin ittiğini merak ediyordum.

"Neden böyle yapıyorsun?" Sanki anlamamış gibi bana baktı.

"Ne yapıyorum?"

"Kötü ve karanlıkmışsın gibi bir izlenim yaratıyorsun." Acı dolu bir gülümseme ile konuştu.

"Çünkü öyleyim Nazenin. Ben senin masallarındaki beyaz atlı prens değilim." Kafamı iki yana sallayarak camdan dışarı baktım uzun süre bir şey söylemedim daha sonra konuştum.

"Benim masallarımda hiçbir zaman beyaz atlı prens olmadı. Ama olsaydı senden başkası olmazdı." Donuk ve genizden gelen sesi ile cevap verdiğinde buz kestim.

"Ben beyaz atlı prens olamam Nazenin, benden olsa olsa cellat olur."

"Neden böyle düşünüyorsun Alp. Bence... bence sen mükemmelsin. İyi kalplisin, cömertsin." Onun kendini böyle görmesine sinirlenmiş ve üzülmüştüm, gözlerim dolmuştu. Koyu mavi gözleri ile gözlerime kilitlendi elini uzatıp buz gibi olmuş elimi tuttu, dudaklarına götürerek avucumun içine en güzelinden bir öpücük kondurdu. Karnımda ki kelebekler kanat çırpmaya başlamıştı.

"Keşke... keşke beni hep böyle görmeni sağlayabilsem." Neden bahsediyor ki? Onu her zaman böyle görecektim.

"Seni hep böyle göreceğim Alp." Bana cevap vermedi sadece gülümsedi ama gülümsemesi öyle tüm yüzüne yayılan türden değildi sanki bana inanmıyormuş gibiydi. Bir saattir yoldaydık. Alp ile bir daha konuşma girişimim olmamıştı. Radyodan çalan şarkılara konsantre olmuştum başımı koltuğa yaslamış öylece camdan dışarıya izliyordum. Birden yerimden sıçradım dinlediğim şarkılara eşlik ediyordum içimden ettiğimi sanıyordum ama hayır dışımdan mırıldanıyordum. Dönüp Alp'e bakınca tam anlamıyla pismiş kelle gibi sırıttığını gördüm. Ah kahretsin! Yüzüme bir sıcaklık yayıldı ve yanaklarımın kızardığını hissettim.

"Bebeğim, sanırım artık şarkı dinlemeyi seviyorum." derken hâlâ gülüyordu. Ve ben daha da çok kızardım.

"Utanmana gerek yok. Bu hoşuma gitti, hadi devam et." Ah hayır eğlence bitmişti ve şarkı mırıldanmaya devam etmeyecektim. Başımı gülerek iki yana salladım

"Hayır..." dedim. Alp'in kahkahaları büyüdü ve bir anda en sevdiğim melodi oluverdi.

"Beni çok sık güldürüyorsun. Birinin beni bu kadar gül-

düreceğini hiç düşünmezdim." Buna sevinmiştim toplum içinde gülmemesi daha iyiydi resmen kalp sancısı yapıyordu.

"Beni komik mi buluyorsun?" İfadem birden ciddileşmişti hatta kaşlarımı bile yalandan çatmıştım. Elimi elinin içine aldı.

"Sen hayatımda tanıdığım en komik kadınsın bebeğim." Ah, şakadan bile olsa ona kızamıyordum aman ne harika! Yüzümde sapşal âşık kız gülüşü belirdi yanaklarımın kızardığını hissettim. Elini yanağıma koyup yumuşakça dokundu.

"Bence sık gülmemen iyi bir şey. Başka kadınların seni gülerken görmesini istemezdim." Aman Allah'ım ne diyordum ben... Bir an kendimi romantik bir konuşmanın içine atmıştım. Alp'i korkutarak kendimden uzaklaştırmak istemiyordum.

Ama beklemediğim bir şey oldu bu söylediğime güldü burnumun üzerine işaret parmağı ile dokunarak. "Çok kıskançsın Nazenin. Hem merak etme beni gülerken gören ilk ve tek kadın sensin." dedi. İşte artık tam anlamıyla mest olmuştum. Kızardım ve ona gülümsedim, başka bir şey söylemedim çünkü bu harika anı saçmalayarak mahvedemeyecek kadar değerli buluyordum. Onu gülerken gören ilk ve tek kadındım şu an deli gibi zıplayıp dans etmek istiyorum ama yapmayacaktım, en azından yalnız kalana kadar. Bir süre daha sessizce oturduk. O araba kullandı ben de radyoda çalan şarkılar eşliğinde onun mükemmelliğini izledim. Bazen onu hayran hayran izlerken yakaladı ve gülümseyerek elime, yüzüme, bacağıma dokundu. Harikaydı onu böyle sonsuza kadar izleyebilirdim. Şehir dışına çıktığımız için aracın hızını arttırmıştı. Hava çok karanlıktı çok hızlı gittiğinden dışarıda pek bir şey göremiyordum. Bana bakmadan konuştuğunda onun ellerini inceliyordum. Güzel, büyük, güçlü ve erkeksi ellerini...

"Pazartesi günü Amerika'ya gidiyorum." Kalbim kulaklarımda atmaya başlamıştı. Amerika'ya gidiyordu benden

çok uzağa Handan'ın ise çok yakınına... Yaşadığım üzüntü ile sessiz kaldım. Benim cevap olarak tek kelime etmemem üzerine devam etti.

"Halletmem gereken önemli işlerim var. Bu hafta oradayım." İkinci darbede gelmişti bana bunu çiftlik evinde geçireceğimiz harika dakikalardan sonra söyleyemez miydi? Bunları hazmetmem günler sürecekti. Koskoca bir hafta benden çok uzakta Handan'ın ise çok yakınında olacaktı. Cılız sesimle;

"Bütün hafta mı?" diyebildim. Bana baktı ve tekrar yola döndü.

"Evet, bütün hafta."

"Hafta sonu burada olacağım. Pazar günü bir yardım balosu var, katılmam gerekiyor." Bir yardım balosuna katılacaktı ve muhtemelen Handan ile beraber olacaktı. Yani hafta sonumu da onu göremeden kıskançlık krizleri geçirerek tüketecektim. Bir şey söyleyemezdim çünkü göz yaşlarım, göz pınarlarımda hazır ol da bekliyordu.

"Cumartesi dönmeye çalışacağım ama yetişemezsem alışveriş için birini yollarım. Cumartesi sabah senin için uygun olur mu?" Bir an da kafamı çevirerek anlamsız anlamsız ona baktım. Ne diyordu?

"Ne için?" dedim. Kaşlarını yukarı doğru kaldırarak; "Balo için. Merak etme hafta sonu izinlisin." Hafta sonu için izinli miydim? İyide bana kim izin vermişti? Neden izin vermişti?

"Hafta sonu izinli miyim? Neden?"

"Balo için bebeğim, söyledim ya yardım balosu Pazar günü." Bir dakika, bir dakika... Sanırım baloya benimle gitmek istiyordu. Ne yani baloya beni mi götürecekti? Alp Ataman ve ben... Beni cumartesi balo için alışverişe çıkaracaktı, hafta sonu da benim için izin almıştı...

"Benim için nüfuzunu kullanıp işimden izin alamazsın

Alp." Evet bu şu an tartışılması gereken en son konuydu. Ama sürekli hayatıma böyle müdahale etmesini istemiyordum. Ben kendimi bildim bileli yalnızdım ve bu peri masalı son bulduğunda tekrar yapayalnız olacaktım. Çalışmam içinde bir işe ihtiyacım vardı Alp böyle yaparak iş yaşamımı kötü etkiliyordu.

"Alırım ve aldım. Bunu daha önce konuşmuştuk senin için istediğim her şeyi yapabileceğim konusunda karar kılmıştık." Dünya üzerinde yaşayan en küstah adam olabilirdi ve kesinlikle öyleydi.

"Hayır, öyle bir karar almadık." Almadığımız konusunda ısrarcıydım. Alp uzanıp elimi tuttu.

"Seni bugün evinin duvarına dayayıp becerdim ve sende kim olduğumu öğrendiğini söyledin Nazenin. Tamd a o sırada böyle bir karar aldık. Sen bana aitsin senin ile ilgili her şeyde ben söz sahibiyim." Çıldırmak üzereydim. Ben onu, onun için söylediğini anlamamıştım ki. Ne yani her söylediğinin altında başka anlamlar mı aramam gerekiyordu? Cevap vermeyecektim olumlu ya da olumsuz bir şey söylemeyecektim çünkü her söylediği şey farklı anlamlar taşıyordu neyi onayladığımı bilmeden her söylediğini onaylıyordum kendimi müdafaa etme hakkımı kaybediyordum.

"Cumartesi sabah alışveriş için uygun mu?" Israrcıydı ve beni sinir ediyordu.

"Evet, sabah uygun." Çünkü akşam gitmem gereken bir doğum günü partisi vardı ama bunu Alp'in bilmesine gerek yoktu. Upuzun bir orman yolunda ilerliyorduk nerede olduğumuz hakkında en ufak bir fikrim yoktu ama şehirden bayağı uzaklaşmıştık. Alp arazi aracını orman yolundan sağa doğru giden bir patikaya soktu. Araç bu arazi de bile en ufak bir sarsıntıya mahal vermeden ilerliyordu. Etrafta görebildiğim tek şey karanlık göğü bir mızrak misali delen ağaçlardı. Vardığımız geniş yeşil alan ve yeşil alan boyunca etrafı çevreleyen beyaz çitler vardı. İleride bahçe ışıklarının

aydınlattığı geniş bir alana yayılmış iki katlı kocaman taş evi gördüm. Ev inanılmazdı filmlerde görülebilecek büyüleyici bir yapısı vardı. Bu kesinlikle sıradan modern bir taş ev değildi. Hikâyesi olduğuna emin olduğum kadar eski ama bakımlı bir evdi. Bahçeden üç basamak kadar yüksekte duran evin tamamını tek bakışta görmek imkânsızdı o kadar geniş bir alan kaplıyordu. İki katlı yapının yeşil renk ahşap bir çatısı vardı. Renkleri tam anlamıyla seçemiyordum bunun için gün doğumunu beklemem gerekliydi, güneş doğar doğmaz evi dıştan inceleyip bir iki resmini çekmeye karar verdim çizimini yapmak istiyordum. Evin içinde yanan ışık yoktu kimse olmadığını düşünüyordum ki birden bahçe ışıkları aklıma geldi mutlaka burayla ilgilenen birileri olmalıydı. Alp aracı evin önüne yanaştırdı kapıda bizi bekleyen bir adam olduğunu gördüm. Yaşlı adamın üzerinde uzun bir ceket ve ayaklarında sarı renk balıkçı çizmesi benzeri çizmeler vardı. Biz arabadan inerken hemen yanımıza koşturdu resmen Alp'in karşısında el pençe divan duruyordu. Herkesten nasıl böyle bir saygı kazanıyordu merak ediyordum. Alp kesinlikle iyi bir patrondu. Benim arabadan inmeme yardım ettikten sonra elimi tutarak yaşlı adamın yanına yürüdü. Adam bize özellikle de bana dikkatlice baktı ve gülümseyerek "Hoş geldiniz." dedi. Sevinmiş görünüyordu dudakları bıyıkları ile birlikte yukarı kıvrılmıştı.

"Hoş bulduk Hasan. Gelmeyeli uzun zaman oldu ama gördüğüm kadarıyla buralara iyi bakmışsın." İsminin Hasan olduğunu öğrendiğim güler yüzlü amca memnuniyetle başını salladı.

"Elimizden geldikçe ilgileniyoruz Alp Bey." Eliyle evi işaret ederek, "Benim hanım sizin için evi temizledi, yemekte yaptı. Bir şeye ihtiyacınız olursa telefon edersiniz hemen gelirim." Alp adamın omuzuna dokundu.

"Teşekkür ederiz. Elinize sağlık, saat çok geç oldu sen git artık." Demek ki adam burada yaşamıyordu. Ev kapkaranlı-

ktı etrafta bir ışıkta göremiyordum nerede yaşıyordu acaba. Adam bize iyi geceler diyerek yan tarafa uzanan taşlı patika boyunca yürüdü ve geldiğimden beri dikkatimi çekmemiş olan küçük bir traktöre binerek çalıştırıp gözden kayboldu. Karanlıkta bir süre traktörün gözden kayboluşunu izledim. Alp kolunu bana sararak vücudumu bedenine yasladı.

"Ve küçük masum kız, kötü kurt ile ormanın ortasında bir evde yalnız kalır." Kafamı kaldırarak yüzüne baktım gülüyordu bende gülerek; "Hala beyaz atlı prenste ısrarcıyım." Arabadan spor çantamı aldı ve eve doğru ilerlemeye başladık.

Basamakları çıkarken; "Ben olsam ısrarcı olmazdım. Hele sana yapacaklarımı düşününce." Bana şeytani bir gülümseme ile bakarken popoma da beni yerimden zıplatacak bir cimcik atmayı ihmal etmedi. Heyecandan ağzımın kuruduğunu ve vücudumdan istemsiz bir titremenin geçtiğini hissettim. Evin ahşap camsız bir giriş kapısı vardı, Alp kapıyı yavaşça ittirdi ve kapı kolayca açıldı önce benim girmem için geri çekilirken ben de önümdeki yüksek basamaktan içeri ilk adımımı attım.

Yerdeki taş zemin evin girişine bir bahçe havası vermişti. Taş zeminin bittiği yerden iki basamak aşağıya iniliyordu ve bu alana eskitme ahşap zemin hakimdi. Eski ve büyük bir taş şöminenin önüne krem rengi köşeli bir koltuk yerleştirilmişti. İleride bahçeye bakan camların önünde ahşap tekli koltuklar vardı. Büyük ve oldukça eski bir kütüphane yine ahşap barın ve bar taburelerinin devamında duruyordu. Tavandaki ahşap kirişler krem renk duvarda modern bir kulübe tarzı oluşturuyordu. Çok fazla boş alan olduğundan burası çok ferah aynı zamanda bu mobilyalar sayesinde çokta sıcak bir alandı. Evi ve ofisi oldukça modernken burası tamamen eski ve yeninin uyumu ile oluşturulmuştu sanki geçmişin üzeri kapatılmaya ve şimdinin hâkimiyeti kurulmaya çalışılmıştı. En azından bende böyle bir izlenim uyandırıyordu. Ben odanın her detayını incelerken Alp elinde benim spor çantam ile taş zeminin kenarından yukarı uzanan beyaz taş merdivenlerin

önünde dikiliyordu. İfademe o kadar dikkatli bakıyordu ki sanki ne düşündüğümü anlamaya çalışıyordu. Ona suratıma kocaman bir gülümseme yerleştirerek baktım.

"Alp, burası mükemmel. Bayıldım! Kesinlikle mimarını ve dekoratörünü tanımak isterdim." Alp'in suratı bir an hüzün bulutu ile kaplandı, başını yere eğdi.

"Korkarım onu tanıman mümkün değil. Burayı annem yaptırmıştı ufak tefek dokunuşlar dışında tamamen onun eseri." Bu Alp'in bana ailesi ile ilgili söylediği ilk şeydi. Annesinin öldüğünü internetten okumuştum ama o bana bunlar ile ilgili tek bir şey söylememişti. Ne annesinden ne de babasından bahsetmişti. Oysa şimdi benimle bu küçücük bilgiyi paylaşması bile içimde bir umut yeşermesine neden olmuştu. Belki hemen değil ama Alp benimle yavaş yavaş paylaşımlarda bulunacaktı buna inanıyordum. Alp'in yüzünde hüzün bulutu dolaşıyordu yanına giderek elini tuttum. Ona iyice yaklaşarak parmak uçlarımda yükseldim ve yanağına yumuşak bir öpücük kondurdum.

"Onu gerçekten tanımak isterdim sadece burayı böyle mükemmel dekore ettiği için değil, senin annen olduğu ve senin kadar mükemmel bir insanı yetiştirdiği için..." Alp acı dolu bir şekilde bana bakarak kısık bir tonda konuştu.

"Annem hayatta olsaydı ve bu yaptıklarımı bilseydi benimle asla konuşmazdı, tabii eğer kahrından ölmezse." Ona şaşkın bir ifade ile baktım.

"Alp böyle düşünme hiç bir anne çocuğunun cinsel zevkleri yüzünden ona sırtını dönmez. Emin ol annen seni yine çok ama çok severdi. Seni sevmemek o kadar zor ki." Bana bakarak elini yanağımda gezdirdi, hüzün bulutu hâlâ aynı yerde benim Alp'imin yüzündeydi.

"Nazenin bu benim yaşam biçimim... benim için sadece bir yatak odası fantezisi değil. Kontrol ve güven bunlara ihtiyaç duyuyorum aynı uykuya ve yemeğe duyduğum gibi ihtiyaç duyuyorum. Karşımdaki kişinin acısını hissederken

bendeki güce tanık olmaya ihtiyaç duyuyorum." Bunları öyle bir şekilde söylemişti ki resmen kanım donmuştu. Anlayamıyordum bunlara neden ihtiyaç duyduğunu neler yaşadığını anlamaya çalışıyordum ama anlayamıyordum.

"Benimde acı duymaya ihtiyacım var." Yine bir acı dolu gülüşten sonra kafasını iki yana salladı.

"Hayır, bebeğim senin acıya ihtiyacın yok sadece kendini buna inandırıyorsun. Benim yaptıklarımı haklı çıkarmak için iç dünyanda buna inanmaya çalışıyorsun ama ben senin beyaz atlı prensin değilim. Olamam." Ona bir adım daha yaklaştım artık aramızda mesafe namına hiçbir şey yoktu. Ellerimle yüzüne dokundum ve güzel suratını avuçlarım arasına aldım.

"Sende sadece kötü olmaya çabalıyorsun. Bunu neden yapıyorsun bilmiyorum ama sanki sana kötü biri olduğunu söylesem mutlu olacak gibisin. Neden kötü olmak istiyorsun Alp, öyle olmadığın halde böyle hissetmen çok saçma. Kaldı ki diyelim kötüsün, belki bende hayatımda beyaz atlı prens değilde bir kara şövalye istiyorumdur. Nasıl olsa normal olmaktan tamamen uzak bir kızım." Alp'i güldürmeyi başarmıştım ve bu gülüş ufak bir denge kaybı yaşamama neden oldu. Belimden tutarak beni sertçe bedenine yasladı.

YİRMİ ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

"Kara şövalye ha! İşte bunu sevdim." Bende güldüm ve dudaklarımız birleşti. Alp elindeki çantayı çoktan yere bırakmıştı beni kavrayarak bir bebek gibi kucakladı ufak bir çığlık eşliğinde kıkırdamaya başladım. Kucağında sanki ben yokmuşum gibi merdivenin basamaklarını çıktı. Üst kattaki trabzanlardan salon gözüküyordu ama inceleyecek durumda değildim çünkü Bay Mükemmel'in kucağında muhtemelen yatak odasına taşınıyordum. Uzun koridorun sonunda duran bir odanın kapısını açarak yatak odasına girdik. Beni yere indirmeden özel yapım olduğu belli olan kocaman ahşap yatağa attı. Yatağın dört tarafında ahşap direkler vardı ve direklerden aşağıya sarken beyaz tüller çok egzotik görünüyordu. Alp beni yatağa yatırdıktan sonra uzanıp çizmelerimi çıkardı pantolonumda neredeyse aynı saniyelerde ayak bileklerimden aşağıya sıyrıldı. Daha şimdiden ıslanmış ve beklenti içindeydim. Alp ayakkabılarını çıkararak yatağa çıktı yatağa çıkmasıyla birlikte üzerimde ne var ne yoksa bir anda kayboldu. Şu an sadece siyah dantelli bir sütyen ve ona takım bir külot ile karşısındaydım, Bay Mükemmel elini göğüslerimde ve karnımda gezdirirken gözlerinde alevler dans ediyordu. Önden kopçalı sütyenimi kolayca açarak ondan kurtuldu arzudan dikilmiş memelerimin başlarına büyük bir açlıkla bakıyordu. Eğilerek ağzını memelerime yaklaştırdı sıcak nefesini memelerime üfle-

di ve meme başlarım daha da dikildiler. Meme uçlarımdan biri Alp'in sıcak ağzı ile buluştu dişlerinin arasında ezdiği meme ucum tatlı bir acı hissi ile daha da büyüyordu. Ağzı meme ucu istilasına devam ederken eli külotumdan içeri kaydı, dokunuşu ile güçlü bir şekilde inledim. Parmağı klitorisimin üzerinde duraksadı, okşamıyordu ama eli oradaydı bu bile beni çıldırtmaya yetmişti. Kendimi arsızca parmağına doğru bastırıyordum ama istediğim sürtünmeyi sağlayamıyordum çıldırmanın eşiğindeydim. Alp ağzını memelerimden çektiğinde her ikiside emilmekten kıpkırmızı olmuş beyaz memelerime kan oturmuştu. Şaheserini inceler gibi bir süre öylece baktı sonra külotumun içinde duran eli daha aşağıya tam deliğimin olduğu yere kaydı. İşaret parmağı girişimde öyle duruyor ufak bir baskı uygulayarak varlığını hissettiriyordu. Alp'in gözleri gözlerime kilitlenmişti.

"Sırılsıklamsın bebeğim. Benim için sırılsıklamsın." Birşey söylemeden dudaklarımı dişledim, diğer elinin baş parmağını dişlediğim dudağıma götürerek dokundu. Ama bu temaslar yeterli gelmiyordu daha fazlasına ihtiyacım vardı. Ağzımı açarak başparmağını ağzıma aldım güçlü bir şekilde emdim. Alp derinden gelen bir sesle inleyerek diğer eli ile külotumu parçaladı. Bunu artık çok sık yapıyordu böyle devam ederse birkaç ay sonra giyecek çamaşırım kalmayacaktı. Tabii yinede bunun hoşuma gittiğini inkar edemezdim sert davranması beni kendimden geçiriyordu. Parmakları tekrar deliğime döndü. İki parmağı ile girişimde biraz oyalandı ikisinide içeri yavaşça soktu. İnleyerek ağzımda emdiğim baş parmağını ısırdım. Alp'in genizinden zevk dolu bir inilti çıktı içeri giren iki parmağa üçüncüsü katıldı. Parmakları ritmini hızlandırdı ben kendimi güçlü bir orgazmın kollarına bıraktım, bu sırada Alp'in hâlâ ağzımda duran başparmağını orgazm gücününde etkisiyle kuvvetlice ısırdım. Orgazmım bitipte parmağını ağzımdan çekince başparmağının etrafında ki diş izlerime kan oturmuş olduğunu gördüm. Gerçekten baya

güçlü ısırmıştım ama Alp çıtını bile çıkarmamıştı. Parmağına bakarken bana sırıttı.

"Sen çok yaramaz bir kız oldun Nazenin. Ehlilleştirilmeye ihtiyacın var ve yarın bunu ayarlayacağım." Mahçup bir gülümseme ile yakışıklı yüzüne baktım. Eğilip dudaklarıma yumuşak bir öpücük kondurdu. Ben çoktan orgazm olmuştum ama Alp tamamen giyinikti yatakta doğruldum gömleğinin düğmelerine ellerimi götürdüm. Düğmeleri yavaşça açarken onun biçimli dudaklarından öpmeye başladım. Alp öpüşlerime sertçe karşılık verirken bir yandanda eli ile kalçalarımı okşuyordu. Son düğmeyi çözdüğümde gömlek engelini aşmıştım Alp'in erkeksi tüylerle çevrelenmiş kaslı göğsüne bakıyordum. Pantolonunu çıkarmak için kemerine uzandım ama Alp benden önce davranarak hızlıca pantolonundan kurtuldu. Siyah bokserinide aynı hızla çıkararak beni kucağına aldı devasa ereksiyonu kalçama değerken Alp ateşli bir şekilde beni öpüyor ve elleri popomu okşuyordu. Beni kaldırarak ereksiyonunun üzerine oturttu. Artık vücudum ona tamamen alışmıştı, kolayca içime kaydı onun erkekliğinin tüm gücünü içimde derinlerimde hissettim. Bu his beni kendimden geçiriyordu içim onunla dolu olduğunda kendimi buluyordum. O içimdeyken tüm kötü şeyleri unutuyordum sadece mutluluk hissediyordum. Alp'in kucağında bacaklarım iki yana açıktı elleri sırtımda duruyordu beni sıkıca kavramıştı, bende ellerimi onun boynuna dolamış dudaklarını emiyordum. İçimdeki ritmi oldukça yavaş ama bir o kadar da tatmin ediciydi. Dudaklarını dudaklarımdan ayırdı.

"Yüzüme bak Nazenin." İki çift mavi göz birbirine kilitlenmişti. O kadar güzel bakıyordu ki kalp atışımın ritmini kulaklarımda hissedebiliyordum. Gözlerini gözlerimden ayırmadan aynı ritimde içime girmeye devam ediyordu ellerim saçlarına gitti güçlü bir şekilde saçlarını geriye doğru çektim. İnleyerek beni sertçe kaldırıp tekrar oturttu.

"Harikasın bebeğim. Seni izlemeye bayılıyorum." Ah

ağzından bu güzel sözcükleri duymak inleyerek ona daha çok yüklenmeme neden oldu.

"Seni becermeyede, seninle sevişmeyede bayılıyorum. Of... Bebeğim çok güzelsin." O ağzı beni baştan çıkarıyordu gelmek üzereydim. Şu an içimde olmasa konuşarak beni orgazm edebilirdi darbelerini iyice hızlandırdı artık sevişme boyutundan becerme boyutuna geçmiştik, tırnaklarımı sırtına bastırdım kafamı tekrar omuzuna yasladım. İnlemelerim bütün odada yankılanıyordu çok yakındım.

"Her zerrene sahip olmalıyım Nazenin. Buna ihtiyacım var... ve her zerren benim olacak." Durakladı ve güçlü bir şekilde inleyerek beni tekrar bastırdı.

"Şimdi benim için gel bebeğim. Adımı haykırarak benim için boşal Nazenin." Saçımı kavrayıp başımı geriye doğru çekerken, kendini içime bastırdı. Güçlü bir çığlık ile Alp'in adını haykırarak boşaldım. Alp'te aynı anda benim adım dudaklarından dökülürken sıcak sıvısını içime akıttı. Bir bütündük ve bunu hissetmek mükemmeldi. Kendini yastığın üzerine atarken benide üzerine çekti hala içimdeydi, ikimizde kıpırdamayacak kadar yorgun ama birbirindende ayrılamayacak kadar tutku doluyduk. Elleri saçlarımı okşarken kafamın tepesine bir öpücük kondurdu.

"İyi geceler Nazenin."

***

Gözümü açtığımda güneş yeni doğuyordu, saatin kaç olduğunu bilmiyordum ama oldukça erken bir saat olduğunu tahmin ediyordum. Uyku problemim yine başlamıştı sanırım kabus görüp görmediğimi hatırlamıyordum ama genelde uyku problemlerim kabus gördüğüm gecelerde olurdu. Alp bana arkadan sımsıkı sarılmıştı, yavaşça kollarından kurtuldum biraz kıpırdandıktan sonra derin uykusuna geri

döndü. Uyurken onu izlemeye bayılıyordum korkmadan dilediğim kadar izleyebiliyordum bu harikaydı. Bir süre erkeksi hatlarını inceledim, ben çırılçıplaktım ama anlaşılan Alp ben uyuduktan sonra bokserini giymeye vakit bulmuştu. Yataktan yavaşça kalktım yerde duran kıyafetlerimi alıp. Odanın tam karşısında duran kapının banyo olduğunu düşünerek parmak uçlarımda oraya yöneldim. Banyo tamamen cottage tarzı yapılmıştı kusursuzdu. Küvetin yanındaki havlulukta iki kişilik havlu oluşu gözümden kaçmadı. Demekki Alp biz gelmeden önce hazırlık yapılmasını istemişti. Kapıyı arkamdan kapattım ve elimde duran kıyafetleri kapının arkasında ki askıya astım. Küvete doğru yürüyüp suyu ayarladım küvete girmek için bacağımı kaldırdığımda bacak aramdaki hassasiyeti hissettiğimde bu bana dün geceyi hatırlattı. Çok kısa bir sürede banyomu yaptım giyindim ve her zaman pantolonumun cebinde tuttuğum lastik bir tokayla saçlarımı tepeden atkuyruğu yaptım. Kapıyı yavaşça açarak yatak odasından çıktım. Aslında kapalı olan kapılar ve çatıya çıkan merdiven bana oldukça gizemli görünüyordu ama nasıl olsa etrafı gezmeye vaktim olacaktı şimdi aşağıda olduğunu düşündüğüm mutfağa giderek kahvaltı hazırlamak istiyordum. Basamakları indim, ileride taş zemin ile kaplanmış koridor boyunca ilerledim uzun koridorun sonunda ki çift kanatlı ahşap kapıyı iterek açtım. Evet, hayatımda gördüğüm en güzel manzaraya sahip mutfak karşımdaydı. Mutfak bahçeye baktığından iki cepheside tamamen camlarla çevriliydi yeni doğan güneş ışığı cılızda olsa mutfağa giriyor ve insanı mutlu ediyordu. Krem renk mutfak dolapları şahaneydi, evde herşey biz cottage tarzının en iyi örnekleriyiz diye bağırıyordu. Tam karşımda duran çift kapılı beyaz buz dolabına ilerleyerek *'evde elektronik eşyalar haricinde her şey antika ya da eskitme gibi duruyordu'* kapısını açtım. Şanslı günüm buzdolabı doldurulmuştu. Dolapta fazla seçenek vardı ne yapacağımı düşünürken bir süre öylece dikildim ve pişi yapmaya karar vererek dolaptan gerekli malzemeleri çıkardım. Pişi hamurunu yapıp

ankastre ocakta yağı kızdırdım. Aspiratör o kadar güçlü ve sessizdi ki hayran olmuştum etrafta en ufak bir yağ kokusu hissedilmiyordu her kadının hayalindeki mutfakta sevdiğim adama kahvaltı hazırlıyordum rüyamda görsem kıçım açık kalmış derdim herhalde. Yüzümde kocaman mutlu bir sırıtış ile pişileri kızgın yağa attım. O sırada dolaptan kahvaltılıkları çıkararak camların önüne yerleştirilmiş kahvaltı masasına taşıdım. Pişiler olmak üzereyken annemin bir zamanlar yaptığı domates rendesini yaparak üzerine zeytinyağı, kekik ve tuz ilave ettim. Çocukken buna bayılırdım ama bana geçmişi hatırlattığı için yapmazdım. Şu anda bana geçmişi hatırlatmıyordu bu çok ilginçti bunu Alp için yapıyordum yaparken bile mutluydum. Pişileri ve domatesi de masaya yerleştirerek Alp'i uyandırmak için yatak odasına çıkmaya karar verdim. Tabii Bay harika vücut ve nefis adonis kası ile mutfak kapısında çarpıştım. Üzerinde sadece gri renk bir eşofman altı vardı. Düşmemem için beni belimden sıkıca yakalayarak kendine daha çok yaklaştırdı.

"Tüm evde seni aradım Nazenin, burada ne yapıyorsun." Sesinde meraklanmış bir hava vardı. Onu bırakıp bu dağ başında nereye gidebilirdim ki? Bir süre cevap veremeden endişelenmiş mavi gözlerine baktım sonra gülümseyerek kahvaltı masasını gösterdim.

"Sadece kahvaltı hazırlıyordum." Önce özene bezene hazırladığım masaya sonra bana baktı.

"Ah! Nazenin saat kaçtan beri uyanıksın? Gece seni yeterince yormadım mı yoksa?" Gülerek parmak uçlarımda yükseldim ve yanağına ufak bir öpücük kondurdum.

"Yeterince yorulmuştum aslında ama pek uyuyamadım." Dudaklarımdan öpmek için beni kendine çekti. Ateşten uzak ama yinede yakıcı bir öpücüktü.

"Gecede pek uyuyamadın bugün seni yormayı planlıyordum." Tekrar kıkırdadım.

"Yorgun değilim Alp." beni bırakarak masaya ilerledi

özenle hazırladığım kahvaltı sofrasına baktı sonra tam arkasında duran bana baktı. Ne diyeceğini merak ediyordum onu memnun etmek istiyordum.

"Aç mısın?" Dudaklarımı güçlü bir şekilde ısırdı.

"Kurt gibi."

"Alp karnından bahsediyorum. Karnın aç mı?" Hâlâ kıkırdıyordum hayatımda hiç onun yanında olduğum kadar mutlu olduğumu hatırlamıyordum.

"O da aç sayılır." Masayı işaret ettim.

"Hadi otur o zaman çayları getiriyorum. Seni bilmem ama benim karnım bunları hazırlarken inanılmaz acıktı."

"Kahvaltı yapmadığını sanıyordum,"derken baş tarafta duran sandalyeye oturdu.

"Evet kahvaltıdan hoşlanmıyorum, genelde sabah aç olmuyorum. Ama dün gece yemek yememiştim ve fazla enerji harcadım beyefendi." Alp sırıtırken pişilerin durduğu borcama uzandı bir tanesinden büyük bir ısırık aldı.

"Sana iyi bakamadığımı mı ima ediyorsun bebeğim?" Ah resmen denge kaybına yol açıyordu. Bu *bebeğim* lafına bayılıyordum. Normalde böyle şeyler bana çok yapmacık geliyordu ama sonuçta bunu söyleyen Alp'ti yapmacık olmasının imkanı yoktu. Çayları dolapta bulduğum havalı fincanlara doldurdum ve Alp'in gözleri üzerimdeyken masaya bıraktım. Tam karşısına oturdum tabağıma bir şeyler aldım. Bay Mükemmel hâlâ bana bakıyordu.

"Bir şey mi oldu?" Tekrar gülümsedi;

"Hiç bir şey yok. Eline sağlık." gerçek sevgililer gibi kahvaltımızı yaptık bol bol gülüştük, kahvaltı boyunca birbirimizi izledik en azından ben öyle yaptım. Artık Alp'e bakmaya çekinmiyordum onu doya doya izlemeye bayılıyordum. Bana çok güzel bakıyordu bu bakışları içimi ısıtıyordu. Kahvaltımız bittikten sonra ben sofrayı toplamak için hareketlendim ama

Alp buna izin vermeden beni tezgâha dayadı ellerini kenarlara koyarak sıkıştırdı. Gözlerimiz birbirine bir süre kilitlendi.

"Alp sofrayı toplamalıyım." İşaret parmağını dudağıma götürerek beni susturdu.

"Gerek yok birilerini çağırır toplatırım. Yukarı çık ve giyin at binmeye gidiyoruz." İtiraz hakkım yoktu maalesef, Alp böyleydi etrafındaki insanlara ne söylerse yaptırıyordu. Onu arkamda bırakarak yatak odasına doğru ilerledim. Yatak toplanmıştı spor çantam ileride camın önünde yerde duruyordu. Çantamı açarak içinden binici pantolonumu, çizmelerimi, koyu mavi spor gömleğimi ve kahverengi deri ceketimi çıkardım. Giyindikten sonra Alp kapıda belirdi. İştahla beni incelerken boğazından dökülen ses gördüklerinden memnun kaldığını belirten kanıt oluyordu. Bana doğru yürüdü tam arkama geçerek bedenimi kendine çekerek kollarını etrafıma doladı. Bu yaptığı ile arsızlaşarak kalçamı onun ön kısmına sürttüm.

"Bebeğim kendimi zor tutuyorum."

"Tutma," diyerek onu cesaretlendirdim.

"Bende tutmak istemiyorum ama seninle ilgili daha güzel planlarım var. Bana hazırladığın harika kahvaltı için sana teşekkür edeceğim." Derinden bir iç çektim. Alp beni azat ederken gülüyordu. Karşıda duran eskitme ahşap dolaba giderek binici kıyafetlerini çıkardı. Bende tuvalete girmek üzere odadan çıktım. Banyodan çıktığımda resmen nefesim kesildi. Alp son derece şık binici kıyafetleri içindeydi. Hardal rengi pantolon, açık mavi gömlek ve üzerine lacivert bir ceket giymişti. Ceketinin cebinde hardal rengi bir mendil vardı. Kahverengi binici çizmeleri ve dağınık saçları bacak aramda bir elektriklenme yarattı. Bir insanın bu kadar yakışıklı olması hiç ama hiç adil değildi. Yanıma küçük adımlar atarak ilerledi önümde durdu. Bir anlık şaşkınlık içinde;

"Çok yakışıklısın." dedim hemen dediğim şeyin farkına vardım ama çok geçti. Alp'in tepkisini ölçmek için yüzüne

baktım her zaman olduğu gibi ifadesizdi. Gözlerimi yere indirerek ayaklarıma bakmaya başladım ama Alp çenemi kavrayıp yüzümü yüzüne sabitledi. Ağzının kenarı yavaşça yukarı doğru kıvrıldı gözlerinde müthiş bir parlamayla baktı. Elinde duran deri ceketimi bana uzattı ve giymeme yardımcı oldu. Tabii her zamanki gibi bir şey söylemedi. Belimi kavrayarak beni odadan çıkardı. Merdivenlerden inerek dış kapıdan geçerek kendimizi temiz havaya attık. İçime derin bir nefes çektim, kış mevsiminde olmamıza rağmen hava çok güzel ve güneşliydi. Kiremit rengi parke taşlı patika yolu izleyerek ileride gözüken çitlerle çevrili at binme alanı ve tek katlı ahırların olduğu alana doğru yürüdük. Alp bu süre boyunca elimi tuttu o mükemmel his yine bedenimdeydi. Uzunca bir yolun sonunda at binme alanına ulaştık. Çitler ikiye bölünmüş şekildeydi, ikinci çit bölümünde atların gezmesi için kocaman bir alan vardı. Bizim bulunduğumuz alan daha çok yürüyüş parkuru gibiydi. Buradan bakınca arka tarafta bir köy olduğunu görebiliyordum baya uzaktı ama tüten dumanlar ve evlerin çatıları netçe seçilebiliyordu. Dün gece bizi karşılayan yaşlı adam yanında neredeyse yarı yaşında olan başka bir adamla dikiliyordu. Doğrudan adamların yanına gittik Alp adamları içtenlikle selamladı. Bana dönerek;

"Hasan'la dün tanışmıştın bu da onun oğlu Burak." dedi. İkisine de sıcak bir şekilde gülümsedim. Alp tekrar onlara döndü ve beni biraz daha kendine çekerek konuştu.

"Nazenin de benim kız arkadaşım. Daha önce hiç at binmediği için bizim uslu atlardan biriyle başlasın Burak sen yardımcı olursun." Burak gülümsedi, gerçekten çok hoş bir çocuktu, yani böyle köy yerinde bile resmen parıldıyordu. Şehirde falan olsa bütün kızlar peşinden koşardı. Boyu Alp kadar uzundu, esmerdi ve esmerliğine yakışır siyah gözleri vardı. Uzun siyah saçları ensesine iniyordu. Suratını çevreleyen hafif bir kirli sakalı yumuşak yüz hatlarını belirginleştirmişti. Fiziği de spor yaptığını belli edercesine çok atletikti.

"Merak etme Alp, bu konuda ki yeteneğimi biliyorsun." Herkes ona Alp Bey derken Burak'ın Alp demesine şaşırmıştım. Alp adama tepki vermedi. Karşıda duran bir atı gösterdi.

"Burak, Nazenin ilk denemesini Esmer ile yapsın." At sanki bunu duymuş gibi bize doğru bakarak uzun kahverengi yelelerini savurdu. Diğerlerinden daha kısa ve zarif bir attı. Yüzünün burun kısmı beyazdı, diğer yerleri hoş koyu bir kahverengiydi.

"Tabii Esmer iyi seçim. Zümrüt'ü de hazırladım. Hünerlerini görmeyeli uzun zaman oldu." İleriden bize doğru gelen ata bakakaldım. Kocamandı, üzerinde durmayı bırak binmek bile imkânsız görünüyordu. Çok ama çok siyahtı gözleri, bedeninde siyahtan başka hiçbir renk yoktu. Alp çitin kapısını açarak içeri girdi isminin Zümrüt olduğunu öğrendiğim siyah ata iyice yaklaşarak kafasını okşadı. Atta sanki onu özlemiş gibi burnunu Alp'in omuzuna dokundurdu. Ben şaşkın şaşkın onları izlerken Alp atın üzerinde ki eyer den sarkan ayak basma yerine basarak tek hamlede atın üzerine çıktı ve koşum takımlarını tek eli ile kavradı. Gerçekten hafta sonumu enfes göz banyoları yaparak geçirecektim Alp bu şekilde iç çamaşırımı şimdiden ıslatmıştı. O kadar güçlü ve karizmatik görünüyordu ki ağzım açık kalmıştı. *'Kara Şövalye'* kesinlikle ona uygundu. Benim Kara Şövalyem... Alp atı çitlere doğru sürdü ve tam önümde durdu bana bakarak;

"At üzerinde durmaya alışınca beraber bineriz. Ben biraz bu kızın bacaklarını açayım," dedi. Ona gülümseyerek;

"Tamam." dedim. Yanımızdan uzaklaştı ve arazide gözden kayboldu. Burak önümüzde duran kapıyı açtı önden geçmem için kenara çekildi. Burak'ta kapıdan geçerek atlara doğru yürüdü ama ben geride kalmayı tercih etmiştim çünkü bir sorun vardı... Ben daha önce bir kediye bile elimi sürmemiştim. Hayvanlardan korktuğumu söylemiyordum ama ne bileyim at, kediden daha büyük bir hayvandı sonuçta... Burak aramızdaki mesafeyi birkaç adım kadar açınca arkasına döndü.

"Nazenin hadi." dediğinde elimi atkuyruğu yaptığım saçlarımdan geçirdim.

"Şey... O kadar yakınlaşmam şart mı?" Burak kafasını geriye atarak kahkahalarla gülmeye başladı.

"Ne yani korkuyor musun?" Alp yakınlarda mı diye etrafı kolaçan ettim ama görünürlerde yoktu. Burak ileride duran askılardan bana bir kask alarak uzattı ve başıma taktı. Çenemin altından kayışları geçirirken gözlerimin içine bakıyordu, gerçekten sevimli çocuktu hala yüzünde bir gülümseme vardı.

"Bak kaskını da taktım. Hem ben de yanındayım yani seni ısırmasına izin vermem ya da düşmene." Bileğimden tutarak beni atın yanına yaklaştırdı. At bizimle pek ilgilenmiyordu ama ben hâlâ tereddüt içindeydim. Burak elimi tutarak atın yelelerine doğru yaklaştırdı. Atın yumuşak yelelerine yavaşça dokundum. Ama Esmer'in hala umurumda değildi. Burak'ın eli hâlâ elimdeydi ve atın ön tarafına doğru yürüyerek burnuna dokunmam için elimi yönlendirdi.

"Bunu yapamam." Elimi geri çekmek üzereyken Burak tekrar yakaladı.

"Yaparsın, merak etme sadece ufak bir dokunuş senin ona alışman için." Burak elimi hayvanın burnunun üzerinden yukarı doğru devam eden beyaz kısmına götürdü. Yavaşça dokundum ve okşadım. Esmer gözlerini dikmiş bana bakıyordu ama bir tepki vermedi. Gerçekten uslu bir attı.

"Dokunduğum ilk hayvan." Burak gülerken elini elimden çekti şimdi ata kendim dokunuyordum çok güzel bir histi ama ben hâlâ gergindim.

"Sevimli bir ev kızısın demek, daha önce hiç at görmedin mi?" Gülüşü tüm yüzüne yayılmıştı, dişleri esmer teninin aksine bembeyazdı.

"İlk defa bu kadar yakından görüyorum." Beni belimden tutarak atın yan tarafına yönlendirdi.

"Hadi bakalım şimdi binebilirsin." Başımı iki yana salladım.

"Hayır, bunu yapamam. Onun üzerinde durabileceğimi sanmıyorum. Görmüyor musun kocaman?" İtirazlarıma kulak asmadan beni belimden tutarak kaldırdı ve atın üzerine yerleştirdi ufak bir çığlık atarak atın yelelerini yakaladım.

"Oradan tutmasan iyi edersin, tabii seni üstünden atmasını istemiyorsan." dediğinde hemen koşum takımına yapıştım. Ayaklarımı tutarak ayak basma yerlerine yerleştirdi bunu yaparken acele etmemesi de gözümden kaçmadı.

"Dik dur Nazenin, sırtını dikleştir." O ana kadar atın üzerinde iki büklüm durduğumun farkında değildim.

"Bunu yapamam... Kendimi hiç güvende hissetmiyorum." Tekrar elini bacağıma koyarak.

"Yanındayım, düşmene asla izin vermem dediğimi yap ve karşıya bak yavaşça atı yürütmeye başlayacağım. Seni tutuyorum tamam mı?" dedi. Başımı sallayarak onu anladığımı onayladım. Çok komik görünüyordum ve kıkırdamaktan kendimi alamıyordum. Bir an gözüme bir karaltı takıldı resmen güneş ışığı kesildi. O yöne doğru baktım, Alp'in siyah atının üzerinde bizi izlediğini gördüm. Uzaktaydı ama uzun süredir bizi izliyor gibi duruyordu, atı son hız yanımıza sürdü. O kadar hızlıydı ki benim bile izlerken nefesim kesildi. Yanımıza gelerek attan hızla indi, *'daha doğrusu atladı'* Burak elini bacağımdan çekerek bir adım geriledi bir terslik vardı çünkü Alp'in gözleri tamamen kıvılcımların esiri olmuş durumdaydı. Burak'ın bulunduğu tarafa geçerek koşum takımını tuttu.

"Sen biraz dinlen Burak gerisini ben hallederim." Sesi sakindi ama yüz hatları tam tersini söylüyordu yine neye kızmıştı bu adam... Burak gülümseyerek başını salladı.

"Sonra görüşürüz Nazenin." dedi ve yanımızdan ayrıldı. Alp'in ise çenesi kasılmıştı.

"Attan korkuyor musun?" Başımı salladım ama bir şey söylemedim. Tek hareketiyle beni attan indirdi ama hâlâ ku-

cağında tutuyordu. Kendi atına doğru ilerledi *'evet hala kucağındayım'*

"Alp ne yapıyorsun?" Tabii cevap alamadım. Devasa atının yanına yaklaştıkça bacaklarımı savuruyor çığlık atıyordum fakat bu Alp'in umurunda değildi. Kapkara ve kocaman olan atın yanına geldik beni atın üzerine oturttu.

"Sıkı tutun." Çığlık atarak atın eyerinde bulunan tutunma yerlerine sımsıkı tutundum. Alp ayak basma yerine tek ayağını basarak kendini atın üzerine attı şimdi arkamda duruyordu beni belimden kavradı ve sırtımı dikleştirdi kulağıma doğru eğildi nefesini kulağımda hissetmek biraz olsun sakinleşmemi sağlamıştı.

"Korkma Nazenin yanındayım. Bana güveniyor musun?" Ona güveniyor muydum? Belki kendimden bile çok güveniyordum.

"Güveniyorum." Tek eli ile beni tutarak göğsüne yasladı diğer eli atın tutma yerindeydi. Ben de bir elimle atın eyerine diğer elimle Alp'in eline yapışmış vaziyetteydim ama eskisi kadar korkmuyordum Alp bana bir şey olmasına izin vermezdi. Ata hafif bir komut verince yavaşça ilerlemeye başladık yavaş olmamıza rağmen içimde bir heyecan vardı.

"Hazır mısın?" dedi.

YİRMİ DÖRDÜNCÜ BÖLÜM

"Neye?" diye bağırdım ama Alp cevap vermeden ayaklarını vurarak koşum takımını sertçe çekti. At birden hızlandı. O kadar hızlı gidiyorduk ki hiçbir şey göremiyordum içimde salıncakta çok hızlıca sallanıldığında olan o değişik histen vardı ve bağırıyordum. Ben bağırdıkça Alp biraz daha hızlanıyordu.

"Alp! Yavaş lütfen." dediğimi yapmak bir yana bana cevap verme gereği bile duymadı bile.

"Gözlerini kapat Nazenin... Sakin ol ve atın ritmini hisset." Sakin ol ve gözünü kapat mı diyor bu adam? Hayatımda kediye bile dokunmamış olan ben kocaman bir atın üzerinde son sürat gidiyorum ve adam bana gözünü kapat, sakin ol diyor. Kalp krizi geçirmek üzere olduğumu hissediyordum.

"Alp korkuyorum." Beni tutan elini biraz daha sıktı.

"Bana güvendiğini söylemiştin? Şimdi dediğimi yap!" Ses tonunu yükseltmiş oldukça ciddi bir sesle konuşmuştu. Onun emirlerine uyma içgüdüm dediklerini yapmak üzere harekete geçti derin bir nefes çekerek sakinleşmeye çabaladım ve gözümü kapattım. Birkaç defa bisiklete binmiştim hızlı gitmeye bayılırdım onu düşünmeye başladım. Devasa bir hayvanın sırtında değil de kendimi bir bisiklette hayal ettim. Biraz daha sakinleşmiştim, gerçekten bu his harikaydı

adrenalini tüm vücudumda hissediyordum neredeyse Alp'in beni kırbaçladığında hissettiğim kadar yoğundu. Bu yüzden ata binmeyi ve hızlı gitmeyi seviyordu, adrenalinden hoşlanıyordu... Tamamen sakinleşmiş hıza ve içimdeki duyguya uyum sağlamıştım. Alp hala sessizliğini koruyor hiçbir şey söylemiyordu. Atın yavaşladığını hissedince gözlerimi açtım. Çitlere yaklaşmıştık Burak çitlere tek ayağını dayamış bizi izliyordu. Bizim de ona yaklaştığımızı fark edince hemen kapıdan geçerek yanımıza geldi atı tuttu ve Alp atlayarak attan indi. Burak beni attan indirmek için hareketlendi bana doğru uzandı eli belime değdiği anda Alp'in kıvılcım saçan gözleri ile karşılaştı.

"Çek elini... Nazenin'i ben indiririm." Neye uğradığımı şaşırarak Burak'ın yüzüne baktım ama sırıtıyordu. Çok saçma neden sırıtıyordu ki? Alp resmen beni kıskandığı için saçma bir koruma tavrı içindeydi. Burak geri çekilirken Alp beni kucaklayarak attan indirdi. Kaskımı çıkararak Burak'a verdi.

"Burak ben Nazenin'e ahırları gezdireceğim." dedi. Cevap ya da onaylama beklemeden elimden tutarak ileride duran beyaz ahşap binalara doğru yürütmeye başladı. Binalar bakımlı görünüyordu yeni boyandığı belliydi. Atlarla ilgilenen etrafı temizleyen birkaç işçi vardı ama Alp onları görmezden gelerek sadece gitmek istediği noktaya konsantre olmuştu. Beyaz yapıları geçerek en arkada köşede diğer binalardan izole duran kırmızı ahşap binaya yürüdük. Alp ahşap çift kanatlı kırmızı kapıyı açtı ve beni içeri soktu. Bir şey söylemeden kapıyı arkamızdan kapattı kapının arkasına geçen tahtayı da yerleştirdi. Resmen ikimizi buraya kapatmıştı, içeride loş bir ışık vardı, o ışığında kaynağı tepedeki üç adet pencereden gelen güneşti. Etrafa biraz bakınınca burasının bir samanlık olduğunu fark ettim. Yüksek ahşap tavana kadar çıkan saman balyaları vardı, yerler ahşaptı çoğunlukla temiz bir zemindi ama bazı yerlerde samanlar etrafa saçılmıştı, ilerde duran ahşap askılar ve banklara baktım. Askılara düzenli bir şekilde

eyerler, koşum takımları asılmıştı. Bankların arka tarafında başka askılar da vardı bunlarda asılı duran şeyler nefesimin kesilmesine neden oldu. Boy boy ve çeşit çeşit kırbaçlar, kamçılar sıralanmıştı. Ağzım beş karış açık kalmıştı ne diyeceğimi bilmiyordum yine bir adrenalin dalgası tüm bedenimi kaplamış içimi yakıyordu. Bir yanım bunu yapmayı deli gibi isterken bir yanım korkudan titriyordu. Ama bunun beni mutlu edeceğini biliyordum başından beri istediğim bu değil miydi zaten? Etrafı dikkatle inceledikten sonra Alp'e döndüm, tamamen ifadesiz bir şekilde kollarını göğsünde bağlamış bana bakıyordu.

"Samanlık fantezisi biraz eski değil mi?" Alp bir süre bana bakmayı sürdürdü tam onu sinirlendirdiğimi düşünmeye başlamıştım ki gülümseyerek bana yaklaştı. Bedenimi bedenine yaslayarak gözlerime baktı.

"Ne varsa eskilerde var." Kıkırdayarak kollarından kurtuldum ilerde duran kırbaçların olduğu tarafa doğru yürüdüm. Yürüyüşüme zeminin gıcırtısı ve Alp'in nefes sesi eşlik ediyordu. Boyutlarına göre duvara asılmış olan kırbaçların üzerinde elimi gezdirdim deri kokularını burnumda hissettim. Arkamı dönünce Alp'in tam arkamda durduğunu görerek irkildim. Kolumu tutarak yüzüme baktı.

"Korkuyor musun?" Gözlerine koyu bir renk hâkim olmuştu. Sanki bir yanı korkmamı isterken diğer yanı korkmamdan korkuyormuş gibiydi. Kafamı iki yana sallayarak;

"Korkmuyorum..." dedim. Kolumu tutan elini biraz daha sıktı canımın acısıyla derin bir nefes çektim dudakları dudaklarımdan sadece birkaç santim uzaktaydı soluğumu hissedince gözlerinde bir kıvılcım parladı.

"Bence korkmalısın," diyerek beni yan tarafta duran tahta banka yönlendirdi. Bank üzerine at eyerlerini asmak içindi, boyu göğsüme geliyordu Alp beni biraz eğdi.

"Ellerini uzat." dediğini heyecan içinde yaptım

"Nazenin şimdi kemerimi çıkaracağım ama korkma sana onunla bir daha asla vurmam sadece bileklerini bağlamak istiyorum." Ona doğru baktım onaylama beklercesine bana bakıyordu kafamı aşağı yukarı sallayarak bunu yapmasına izin verdiğimi belirttim. Alp belindeki kahverengi kemeri yavaşça çıkardı yanıma doğru eğildi bileklerimi kemer ile banka bağladı kemerin kopçasını da sıkarak hareketimi kısıtladı. Alp'in önünde eğilmiş ve deri kemeri ile bağlanmıştım tamamen savunmasız bir şekilde bana vereceği acıyı ve bundan alacağım zevki bekliyordum. Kalbim deli gibi çarpıyordu nefes seslerim çok şiddetliydi nabzım öylesine yükselmişti ki zor yutkunuyordum. Alp'in gözleri kararmamıştı sadece arzu doluydu işte bu hali mükemmeldi. Arkama geçerek pantolonumun üzerinden kalçalarıma dokundu tamamen giyiniktim oda öyleydi *'kemeri dışında'* ve giyinik olmamız beni daha çok heyecanlandırdı.

"Bu pantolonu ilk gördüğümden beri üzerinden sıyırıp seni sertçe becermek istiyordum." Sesi şehvetli bir tonda çıkmıştı. Pantolonumu sertçe aşağıya doğru indirerek ayak bileklerime düşmesine izin verdi. Aynı şekilde eli iç çamaşırıma gitti ama onu çıkarmak yerine parçalara ayırdı. Bir inleme ile kafamı arkaya çevirerek ona baktım. Alp arka tarafa doğru yürüdü bir süre bir şey göremedim kırbaçlara baktığını biliyordum Bir süre sonra Alp'in varlığını arkamda hissettim ona baktım sadece yüzünü görebiliyordum. Hangi kırbacı seçtiğini görmek için biraz kıpırdandım ama göremedim.

"Hareket etme." dediğinde. İstediğini yaparak hemen önüme döndüm beklemek beni öldürüyordu. Bacaklarımın arasında güçlü bir darbe hissettiğimde yerimden sıçrayabildiğim kadar sıçradım aynı anda güçlü bir çığlık attım. Kadınlığıma vurduğu darbe beni tetiklemiş derinlerimde büyük bir kasılma yaratmıştı. Bir süre bekledi bu sefer kalçama art arda üç darbe indirdi ama bunlar bana çok büyük acılar verecek darbeler değillerdi sadece beni zevke getirecek darbelerdi.

Duraksadığında nefes nefese kalmıştı... Nefes sesleri benim nefes seslerime karışıyordu. Aralıklı olarak yaklaşık yirmi darbe yedim popom inanılmaz sızlıyor ve yanıyordu ama bu aldığım zevki gram azaltmıyordu. Acı bana iyi geliyordu belki de bana Alp iyi geliyordu kim bilir? Alp elindeki kırbacı yere bıraktı ellerini acıdan yanan popomda gezdirdi. Nasıl kızardığımı tahmin edebiliyordum tenim çok hassas fazla beyazdı. Her oturamadığımda ya da kıyafetlerim sürtündüğünde Alp'i ve şu anı hatırlayacaktım. Enfes...

"Şimdi bebeğim, seni çok ama çok sertçe becereceğim." Bu söylediğine sadece inleyerek cevap verdim, nefesim kesilmişti. Alp'in pantolonunun fermuar sesini duydum sonra arkamda sıcaklığını ve varlığını hissettim. Sertleşmiş penisini kadınlığımın girişine dayayarak tek hamlede sertçe içime yüklendi. Eliyle sırtıma uzanan atkuyruğumu kavradı eline dolayarak arkaya doğru çekti. Başım geriye doğru, ellerim kemerle bağlı ve Alp'in fena halde sertleşmiş aleti içimdeydi. Hızlıca gidip geliyor her darbede sonuna kadar içimden çıkıp tekrar yükleniyordu. Bunu yaparken kendini mümkün olduğunca bana sürtüyordu. İçimde bir noktaya yaptığı baskı gözlerimden yaşlar gelmesine neden oluyordu zevkten çıldırmak üzereydim. Beni becermeye devam ederken kafamı iyice geriye çekerek kulağıma doğru yaklaştı.

"Benimsin Nazenin, benim olduğunu söyle." İnleyerek kelimeleri topladım ve;

"Seninim Alp." dedim. Gidiş gelişlerine devam ederken nefes nefese kalmış bir şekilde kulağıma tekrar fısıldadı.

"Benimsin ve hep benim olacaksın. Sadece bana aitsin." Sanırım zevkten çıldırmıştı hep onun olamazdım ama olmak isterdim hem de her şeyden çok... Bu söylediği beni alevlendirdi defalarca adını tekrar ederek büyük bir patlama yaşadım. Alp'te neredeyse aynı anda yüksek sesle inleyerek içime boşaldı. Saçımı bırakarak pantolonunun fermuarını çekti. Ben hala bağlıydım ve alt tarafım çıplaktı ellerimi çözdü kemer-

leri bileklerimden çıkarınca bileklerimde oluşan izlere baktım. Kıpkırmızı olmuşlar hatta elime doğru bazı yerlerine kan oturmuştu. Ellerini bileklerime götürdü üzerlerinde gezdirdi nefesimi tutunca ellerini çekti. Ceketimin kollarını indirerek kolumdaki izleri kapatabildiğim kadar kapattım. Ayakta durmakta güçlük çekiyordum yaşadığım efsane orgazmın etkisi ile bacaklarım tam manası ile jöle kıvamındaydı. Az önce bağlandığım banka tutunarak ayakta duruyordum. Pantolonum hala ayak bileklerimdeydi iç çamaşırım ise yoktu. Yavaşça eğilerek pantolonumu çektim iç çamaşırım olmadığından kendimi garip hissettim. Kolumu tutarak beni kendine çekti diğer elini belime koyarak dudaklarımızı birleştirdi. Beni o kadar güzel öptü ki resmen eridim.

"Beni mahvediyorsun Nazenin. Seninleyken kendime hâkim olamıyorum." Gözlerine baktım, derin mavi gözleri bana kilitlenmişti. Çok ama çok yakışıklıydı tek bir saç teli bile dağınık değildi.

"Sanırım kendine hâkim olamamandan memnunum." Ufak bir gülümseme ile ödüllendirilirken çeneme de bir öpücük daha almıştım. Bu öpücükleri seviyordum, biraz toparlandıktan sonra Alp samanlığın kapısını açtı ve dışarı çıktık. Etrafta kimse gözükmüyordu elimi tutarak ata bindiğimiz yere doğru yürüdük. Hasan'ın orada olduğunu gördüm ama Burak ortalarda yoktu. Alp ile birlikte Hasan'ın yanına yürüdük.

"Hasan şu tadilat işleri için seninle eve gidelim. Yaz gelmeden halledilmesini istiyorum daha fazla gecikmesin." dedi. Hasan başını salladı. Alp bana dönerek konuştu.

"Sen etrafı gezebilirsin Nazenin istersen eve gelip orada da oturabilirsin." Aslında biraz dolaşsam fena olmazdı hem havada harikaydı eve tıkılmak ahmaklık olurdu ayrıca kızları aramam gerekiyordu muhtemelen meraktan çatlamış olmalıydılar.

"Etrafı gezmek kulağa hoş geliyor. Kaybolmam değil mi?" Gerçekten kaybolmak istemiyordum alan çok genişti ve çoğu ormanlıktı. Alp kulağıma doğru eğilerek;

"Nereye gidersen git seni bulurum," dedi. Ona şok olmuş bir şekilde gülümsedim adam resmen beni yörüngemden çıkarıyordu. Onun bu dominant, gizemli, Bay Mükemmel tavırlarına bayılıyordum. *'beni deli ettiği zamanlar haricinde'* İçimi eritiyordu. Alp yol boyunca yürüyüp gözden kaybolana kadar arkasından bakmaya devam ettim ne oluyordu bir aptal gibi davranıyordum. Bazen davranışlarım karşısında ben bile hayrete düşüyordum. Etrafıma bakınarak önce nereyi gezeceğime karar vermeye çalıştım ve at ahırlarının arasında dolaşmaya karar verdim. Ellerimi deri ceketimin cebine sokarak yürümeye başladım. Gerçekten çok büyük bir alandı çalışan insanlara hafifçe baş selamı vererek her yeri gezmeye çabalıyordum. Atların bulunduğu bir ahırın önüne gelince arkamda birinin varlığını hissettim Alp'i görmeyi umut ederek arkamı döndüm. Karşımda beni inceleyen Burak'ı görünce irkildim. Elini omzuma koyarak konuştu;

"Üzgünüm seni korkuttum mu? Yalnız dolaşıyordun ve sana etrafı gezdirebilirim diye düşündüm." Ona gülümseyerek kafamı salladım.

"Yok korkmadım sadece dalmışım. Aslında nereyi gezeceğimi bilmiyorum ve bir rehber fena olmaz." Ellerini saçlarının arasından geçirdikten sonra bana içeriyi işaret etti.

"Alp'in atları burada duruyor görmek ister misin?" Şakamı yapıyordu çok yakınlaşmadıktan sonra tabii ki de görmek isterdim.

"Evet isterim." Beni içeriye yönlendirdi yarım kapıların arkasında on adet at vardı ve hepsi mükemmeldi. Çoğu internette falan gördüğüm cins atlardı Burak bana hepsini tek tek anlattı. Nerden geldiklerini, ne kadar hızlı olduklarını atlar hakkında çok bilgisi vardı hepsini sıkılmadan anlatıyordu. İçeride ki turumuz bitince;

"İstersen diğer at haralarını da gezebiliriz burası sadece Alp'in cins atlarının durduğu bölüm bunun gibi dört hara daha var ileride." İleride duran binalara baktım.

"Neden olmasın. Aslına bakarsan yakınlarda bir köy var sanırım oraya da gitmeyi düşünüyordum." Burak tekrar gülümsedi.

"Evet, benim köyüm istersen gezdirebilirim ama yürümek için biraz mesafe var ata binmeye ne dersin? Bende Alp kadar iyi biniciyimdir." Bir an düşündüm Burak'la ata binsem Alp'in içindeki korumacı efendi açığa çıkabilirdi sanırım yürüyüş yapsak daha iyi olabilirdi böylece aramızda ki mesafeyi korumuş olurdum.

"Aslında yürüyüş yapsak daha iyi olur. Atlar hala beni ürkütüyor." Burak ellerini cebine sokarak bana baktı.

"Peki, o halde yürüyelim." Beraber at binme kısmından çıkarak ormanlık patikaya doğru ilerledik. Hava serindi ama rüzgâr yoktu hatta azda olsa güneş vardı yani tam yürüyüş havasıydı. Sessizce yürüyüşümüze bir konuşmayla devam etmek istedim çünkü böyle sessizce yürümek çok can sıkıcıydı.

"Burada mı yaşıyorsun?" Burak ellerini cebinden çıkararak yüzüne düşen bir tutam saçı düzeltti.

"Hayır, yani burada doğdum büyüdüm ama İngiltere'de yaşıyorum." deyince şaşırdım yani o zaman burada çalışmıyordu...

"Burada çalıştığını düşünmüştüm." Burak inci gibi dişlerini göstererek güçlü bir kahkaha attı.

"Bir zamanlar evet. Artık sadece arada kaçamak yapmak için geliyorum." Tatillerinde İngiltere'den buraya Alp'in çiftliğin de çalışmaya mı geliyordu? Orman yolunda yürümeye devam ediyorduk ve çam havası nefisti içime derin bir nefes çektim.

"Eskiden de Alp için mi çalışıyordun?"

"Aslında onun için çalışmıyorum. Babam, Alp'in babası için çalışırdı. Biz de çocukluğumuzdan beri tanışırız. Hatta abim ve Alp çok yakın arkadaşlardır. Bende çocukken burada babama yardım ederdim hâlâ tatillerimde geliyorum burası

insanı dinlendiriyor." Alp'i çocukluğundan beri tanıyor muydu? Hiç arkadaş gibi durmuyorlardı demek ki Alp arkadaşlarına karşı bile soğuktu. Ben bir şey diyemeden Burak konuşmasına devam etti.

"Alp'i ilk defa sevgilisi ile görüyorum, o yüzden hâlâ biraz şaşkınım." Alp'in sevgilisi olduğumu düşünmesi beni çok mutlu etti dışarıdan herkese karşı böyle bir izlenim uyandırıyorduk ama gerçek bundan çok farklıydı tabii.

"Aslına bakarsan Alp'in çok çapkın olduğunu söyleyip duruyorlar onu başkasıyla görmemiş olman çok ilginç." Yani sonuçta ben bile onun kadınlarla boy boy resimlerini Google aracılığı ile görmüştüm. Burak bana bakarak siyah kaşlarını hafifçe havaya kaldırdı.

"Onlar gerçek sevgililer değil bunu biliyor olmalısın. Alp'in ilişki tarzı biraz farklıdır yoksa bunu bilmiyor musun?" Alp'i biliyor olmasına çok şaşırdım demek ki o kadar yakınlardı. Yine benim cevap vermeme fırsat vermeden Burak konuşmaya başladı.

"Bileğindeki izlere bakılırsa bunu biliyorsun." İşte şimdi gerçekten şaşırmıştım, yanaklarıma alev bastığını hissediyordum bakışlarımı yere indirdim ceketimin kollarını çekiştirerek onları kapatmaya çalıştım. Belki Burak'ta bir dominanttı ve Alp o yüzden onun benimle ilgilenmesine tepki göstermişti. Bunu düşününce ürperdim Burak'la orman yolunda yürüyordum ve Alp kesinlikle bunu hoş karşılamazdı. Bir anda bu düşüncemden sıyrıldım onun her düşüncesini neden bu kadar umursuyordum ki benim hayatıma böyle korku salarak beni manipüle edemezdi.

"Şey... Sende mi? Yani." Daha cümlemi bitirmeden Burak kahkaha attı.

"Ah hayır güzelim. Ben romantik bir adamım bu işler bana göre değil. Alp ile çocukluğumuzdan beri tanışırız önceden böyle değildi çok içine kapanık bir çocuktu." Aklına

bir şey gelmiş gibi gülerek kafasını iki yana salladı. "Hatta abim onun beğendiği kızları hep elinden alırdı. Alp pısırık olduğundan kızlarla iletişim kuramazdı." Alp ve pısırık aynı cümle içinde kesinlikle bu imkânsızdı. O kadar kendine güvenen, mükemmel bir adam nasıl olurda çocukluğunda pısırık olabilirdi ki? Orman yolunun kenarında akan bir çeşme görünce Burak duraksadı.

"Dağ suyu. Alp'in babası yaptırdı, içebileceğin en lezzetli sudur." derken çeşmeye doğru yöneldi. Bende peşinden onu takip ettim ceketimin kollarını sıvayarak avuçlarımı akan buz gibi suyun altına tuttum. Sudan anca birkaç yudum içebildim o kadar soğuktu ki dişlerim uyuşmuştu.

"Çok soğukmuş." Burak başını sallayarak çeşmeye eğildi birkaç yudum su da o içti.

"Abim var demiştin o nerede İngiltere'de mi?" Yürümeye devam ediyorduk ve köye baya yaklaşmıştık.

"Alp'in seni abimle tanıştırmamış olmasına şaşırmadım. Aramızda kalsın ama çocukluğundan beri abime kin besliyor." Kahkahalarla gülünce bende ona eşlik ettim.

"Abim Timur, Alp'in yanında çalışıyor. O da Alp gibidir yani bileğindekine benzeyen izlerden hoşlanır." Ah işte şimdi şok olmuştum. Timur, Burak'ın abisi miydi? Alp'inde çocukluk arkadaşı burada öğreneceğim başka haberler var mıydı acaba?

"Timur, senin abin mi?" Burak'ı şöyle bir dikkatli süzünce gerçekten Timur'a çok benzediğini fark ettim. Kaşları, gözleri, gülüşleri aynıydı.

"Evet, onu tanıyor musun?" Başımı yukarı aşağıya salladım. "Bir kere karşılaştık." Köyün içine girmiştik taşlı yollar ve ahşap evler ormanın içinde mükemmel görünüyordu. Evlerin çoğunun arka tarafları meyve ve sebze bahçeleri ile çevriliydi. Sokaklarına hayran olmuştum hayatımda hiç bu kadar temiz ve düzenli bir köy görmemiştim. Ben köyün her ayrıntısını incelerken Burak'ta yanımda sessizce yürüyordu.

"Alp seninle çok farklı onu ilk defa böyle mutlu görüyorum." Bu söylediği üzerine ona baktım. Salak âşık yanım bunun doğru olmadığını bile bile ona inanmak istiyordu.

"Bende onun sıradan bir ilişkisiyim diğer kızlardan farkım olduğunu sanmıyorum." Burak duraksadı ve tekrar beni süzdü.

"Emin ol farklısın. Onu çocukluğundan beri tanıyorum ama bugün her zaman olduğundan çok farklıydı resmen âşık bir adam gibi davranıyordu. Hatta seni benden kıskandı kendimi kahkahalarla gülmemek için zor tuttum." ona hiç bakmadan yürümeye devam ettim.

"Keşke dediğin gibi olsa." Burak duraksayarak doğrudan gözlerimin içine baktı.

"Onu seviyorsun değil mi?" Ne diyeceğimi bilemeyerek bakışlarımı kaçırdım.

"Sevdiğin her halinden belli güzelim. Ona sırılsıklam âşık olmuşsun asla vazgeçme ne olursa olsun. O iyi biridir mutlu olmayı hak ediyor ve sen de onu mutlu ediyorsun." Gerçekten Burak'ın, Alp'i düşünen biri olduğu belliydi bunları içten gelerek söylediğine emindim. Gülümsedim.

"O benden vazgeçmedikçe ben ondan vazgeçmem." Burak gülümseyerek kolunu omzuma koydu. Timur gibi gizemli yakışıklılıktan uzak sıcak ve sevecendi. Birden birinin bizi izlediği hissiyatına kapılarak yan tarafıma doğru döndüm. Koyu mavi gözler tam yanımızdaydı gözünü kırpmadan bana bakıyordu. Acaba ne kadar zamandır orada diye düşünürken öylece ifadesini izledim. Alp hızlı adımlarla yanımıza yaklaştı, Burak'a bakıyor ama benim yanıma yürüyordu. Elini belime dolayıp beni tek hamlede kendine çekerken Burak'a bakmaya devam ediyordu.

"Onun burada ne işi var?" Bu soru bana değil tamamen Burak'a sorulmuş bir soruydu.

"Sadece ona köyü gezdiriyordum Alp." Burak rahatça

ona cevap vermişti. Ama ben nedense Alp bu haldeyken kendimi inanılmaz tedirgin hissediyordum. Alp bu sefer bana dönerek; "Sana köyü ben de gezdirebilirdim Nazenin." dedi. Burak benim cevap vermeme müsaade etmeden araya girdi.

"Alp, ben senin arkadaşınım sevgilini elinden alacak ya da ona asılacak halim yok. Ayrıca onu tüm erkek ırkından uzak tutamazsın bunun için kafese falan kapatman lazım." dedi. Alp, Burak'a sertçe bakarak elimi tutup beni aşağıya doğru yürüttü. Burak'a bir şey dememe bile fırsat vermemişti. Köşeyi dönünce siyah bir ATV motor gördüm. Alp motora bindi ve bana bir kask uzattı. Dört tekerlekli bir araçta kask takmak bana biraz saçma gelse de ona itiraz etmeden kaskı kafama geçirdim. Sinirli olup olmadığını anlayamıyordum bu sinirli halinden bile daha ürkütücüydü. Alp hızlı bir manevra ile motoru döndürdü arkamızda koca bir toz bulutu bırakarak ilerlemeye başladı.

Eve doğru gitmeyi beklerken evin yoluna değil de tam ters istikamete girince şaşırdım tepeye yönelmiş son hız gidiyorduk, nereye gidiyoruz diye sormaya cesaret edemediğimden etrafı izlemeye başladım. Çam ağaçları tepeye çıktıkça sıklaşıyordu orman yolu boyunca ilerlemeye devam ettik. Alp hızını biraz düşürdü yolun sağ tarafında uzanan bir patikaya saptı.

Patikanın bitiminde çam ağaçları yolu kapatıyordu motoru ani bir frenle durdurdu. Motordan inerek beni de belimden tutarak kucakladı ve yere indirdi, kaskımı çıkarıp motora astı. Elime uzanıp tuttu ve ağaçların arasındaki bir açıklıktan geçtik. Ağaçların arasından geçtiğimiz anda resmen şok olmuştum. Yemyeşil bir alan alabildiğine uzanıyordu. Ufak ufak tepeler yeşillik alanı sarıyordu. İlerde ürkütücü bir uçurumun aşağısından deniz görünüyordu.

Alp elimi bırakarak uçurumun kenarına doğru yürüdü, bir süre arkasından gitmek istesem de gidemedim hayatımda gördüğüm en güzel manzaraya bakıyordum. Sert esen rüzgâ-

rın sesi insanın içini ürpertiyordu, esen rüzgârın soğukluğu da buna eklenince iyice büzüşerek ellerimi ceplerime soktum. Alp'in peşinden yavaş adımlarla yürüdüm. Tam uçurumun ucunda durmuş ileride beyaz köpükler ile kabaran mavi denize bakıyordu gerçekten insana huzur veren bir manzaraydı. Ona baktım ama bana bakmıyordu yüzünde ki ifadeden de hiçbir şey anlaşılmıyordu.

YİRMİ BEŞİNCİ BÖLÜM

Buraya neden geldiğimizi merak ediyordum ona sormak için boğazımı hafifçe temizledim.

"Alp, buraya neden geldik?" Güzel ve durgun yüzünü çevirerek bana baktı. Gözleri aşağıdaki deniz kadar maviydi bir insanın gözleri aynı anda hem sertliği, hem şefkati nasıl sağlayabilirdi aklım almıyordu. Uzunca bir süre bir şey söylemeyince bana cevap vermeyeceğini düşündüm ama bana bakarak konuştu.

"Etrafı dolaşmak istediğini sanıyordum." Kaşlarımı çatarak gözlerine bakmayı sürdürdüm en etkili cevabı vermek için derin bir nefes çektim temiz hava ciğerlerimi yakıyordu.

"Evet, ama daha köyü gezmeyi bitirmemiştim hem Burak'a da çok ayıp oldu. Sadece bana etrafı gezdiriyordu arkadaşına bu şekilde kaba davranman hiç hoş değil." Alp gözlerini benden ayırarak denize bakmaya başladı. Bu bana karşı umursamaz tavırları canımı sıkıyor ve içimden onu iterek uçurumdan yuvarlama gibi saçma düşünceler geçmesine neden oluyordu. Yine uzun bir süre bir şey söylemedi ama sonra sessizliği bozdu.

"Sana köyü ben de gezdirebilirim Nazenin." Belirgin bir şekilde derin bir nefes daha çektim ve bende ona bakmayı keserek konuştum.

"Gezdirebileceğini biliyorum. Burak sadece kibar olmaya çalışıyordu benimle her konuşan ya da arkadaşlık etmek isteyen karşı cinse böyle yaklaşmandan artık sıkıldım." Bir an şaşkın şaşkın bana baktı ve bir adım atarak bana iyice yaklaştı.

"Onlarda seninle konuşmasınlar o zaman. Bana ait olduğunu daha ne kadar açık belli etmem gerekiyor." Gözlerimden ateşler saçarak kafamı ona çevirdim gerçekten sinirden ateş basmıştı.

"Sana ait bir mal olduğumu açıkça belli ediyorsun Alp. Daha fazla açık etmene gerek yok. Sayende herkes benden kaçıyor kimse ile iletişim kurmama izin vermiyorsun." Uzanıp ellerimi tuttu benim buz gibi ellerime nazaran onunkiler ateş gibi yanıyordu tüm vücudumda bu küçücük sıcaklığı hissettim.

"Sen benim malım falan değilsin bu şekilde kendini aşağılamana sinirleniyorum. Sadece seninle flörtleşmelerinden hoşlanmıyorum." Ellerimi istemeyerek de olsa sıcak avuçlarından çektim. Tamam, onun bu baskın beni kontrol eden tavırlarını seviyordum. Çünkü ben hep yalnızdım ve hep kendimden sorumluydum kimse beni korumamıştı kimseye güvenmemiştim Alp'in bu eksik duygularımı tamamlayıp beni kontrol altına alması bana kendimi güvende hissettiriyor ve bu güveni seviyordum ama bazen gerçekten çok ileri gidiyordu şu anda o ileri gittiği anlardan bir tanesiydi. Bende artık beni kısıtlaması ve etrafımda ki insanlara kaba davranmasından sıkılmıştım.

"Kimsenin benimle flörtleştiği falan yok arkadaşça iletişimden zerre kadar anlamıyorsun. Ayrıca benimle flörtleşseler bile ben sınırlarımı biliyorum Alp bana güvenmeni beklerim, yaşadığımız bunca şeyden sonra sen benden her konuda güven beklerken aynı güveni neden bana göstermiyorsun." Gözlerini kapattı ve öylece durdu boşta kalan ellerini saçlarının arasından geçirdi derin derin nefes aldığını duyuyordum.

"İnan sana hayatımda kimseye güvenmediğim kadar çok güveniyorum. Ama başka kimseye güvenemiyorum Nazenin.

Seni herkesten her şeyden koruma güdüme söz geçiremiyorum." Sözleri beni biraz yumuşatmıştı ona doğru yaklaştım ve ellerimi kollarına koydum.

"Bende sana çok güveniyorum. Sana her konuda itaat etmek istiyorum ama bazen gerçekten gereksiz davranıyorsun benim tek istediğim sensin Alp. Keşke başka bir şekilde benim olabilseydin bende sadece beni sevdiğin için kıskandığını düşünseydim ama beni değerli bir malmışım gibi kendine saklaman canımı acıtıyor." Alp sözlerimi bitirir bitirmez gözlerini açtı kor gibi bakışları ile bana baktı. Artık canıma tak etmişti içime çektiğim bol oksijenin etkisi ile tüm cesareti içimde hissediyordum onun konuşmasına izin vermeden konuşmaya devam ettim.

"Ben seni istiyorum Alp. Ama bu şekilde değil bu artık bana yetmiyor..." derin bir nefes daha çektim gözlerine kilitlenmiştim Alp'te gözlerini bir an ayırmadan bana bakmayı sürdürüyordu.

"Ben ya seninle yaşamak ya da sende yok olmak istiyorum." Artık tüm gemileri yakmıştım çünkü dayanamıyordum her an gidecek olmasına beni bir mal gibi görmesine dayanamıyordum. Ne söyleyeceğini tahmin ediyordum bunu yapamayacağını ve benim onu böyle gördüğüm için beni bırakması gerektiğini söyleyecekti. Mutlu hayaller kurmak istemiyordum çünkü canım daha çok yanacaktı o kadar uzun zaman geçmişti ki artık gözyaşlarım gözlerimden dışarı taşmak için kapıda hazır bekliyordu içim cayır cayır yanıyordu Alp gözünü bile kırpmadan bana bakıyordu. Gözlerimi ondan ayırıp yere indirdim bir anda kendimi ona yapışmış halde buldum güçlü eli beni kavrayarak kendine yapıştırdı yüzüne bakmam için çenemi tutarak başımı kaldırdı.

"Senin istediğin gibi olduğunda, benim senin istediğin adam olmadığımı anladığında ne olacak?" Ben söylediğini anlamaya çalışırken Alp tekrar konuşmaya başladı.

"Ne olacak biliyor musun? Beni bırakıp gideceksin sonra

ne olacak Nazenin? Ben mahvolacağım..." Derin bir nefes çekti. "Eski iğrenç günlerime geri döneceğim beni paramparça edeceksin o zaman yok olan sen değil ben olacağım." Benim onu bu kadar sevdiğimi göremeyecek kadar kör müydü? Hâlâ onu bırakıp gideceğim gibi saçma sapan senaryolardan bahsetmeyi sürdürüyordu. Böyle bir şey asla olmayacaktı... Onu bırakırsam yok olurdum bunu biliyordum. Güzel yüzünü karanlık bir gölge kaplamıştı tekrar bir cesaret ile konuştum.

"Alp biliyorsun sana daha önce söyledim. Ben seni se..." Cümlemi tamamlamama izin vermeden beni susturdu.

"Kast etmediğin bir şeyi söyleme Nazenin. Sen o duygunun ne olduğunu bilmiyorsun bana karşı duyduğun hayranlık ve itaat güdüsünü onunla tanımlayamazsın." Onu sevdiğime nasıl inanmazdı? Lanet duygu her yerimden fışkırıyordu bunu görmediğine inanamıyordum beni yine sinirlendirmeyi başarmıştı. Ağlamaya başladım çocuk gibi onun karşısında yaşlar gözlerimden oluk oluk akıyordu. Nasıl ve neden olduğunu bile anlayamamıştım onun karşısında yaşadığım ezilme yüzünden mi, hislerimi küçümsemesinden mi, onlara inanmamasından mı bilmiyordum ama ağlarken resmen içim çıkıyordu. Alp beni kendine çekerek sarıldı ama hemen kendimi geri çektim ve ondan uzaklaştım.

"Beni buradan götür. İstanbul'a dönmek istiyorum." dediklerimi anlamıyormuş gibi gözlerini kıstı. Tekrar yaklaşarak kollarımı tuttu.

"Seni hiçbir yere götürmüyorum. Bana her sinirlendiğinde benden kaçamazsın." Güçlü bir şekilde onu iterek kollarımı kurtardım ve bağırarak konuştum.

"Sana sinirlendiğim falan yok sinirlendiğim kişi kendimim. Tamamen kendime sinirliyim ve İstanbul'a dönmek istiyorum anlıyor musun? Beni götür buradan yoksa kendim giderim kaç gün sürer bilmiyorum ama yemin ederim ki giderim Alp!" Uçurumdan aşağıda uzanan enfes deniz manzarasına bakarken;

"Çocukken ne zaman üzülsem, sıkılsam buraya gelirdim. Burasının büyülü olduğunu ve insanın tüm dertlerini aldığını düşünürdüm. Seni burada ağlattığım için özür dilerim. Oysa burası ile ilgili güzel planlarım vardı. Seni onlardan bahsetmek için buraya getirdim ama yine her şeyi bok ettim ben gerçekten umutsuz bir vakayım." dedi. Ne anlatmaya çalıştığını anlayamıyordum ve benden özür dilemesi içimi sızlatmıştı ağlamam durmuştu kolumun tersi ile gözümdeki yaşları sildim. Bende onun baktığı manzaraya bakmaya başladım insanın içini bir sakinlik kaplıyordu. Uzunca bir süre ikimizde dalgaları izledik.

"Gerçekten işe yarıyor insan sakinleşiyor." Evet, ben sakinleşmiştim ve bunu da Alp'i sakinleştirmek için söylemiştim, işe de yaradı çünkü suratına belli belirsiz bir rahatlama yerleşti bana dönerek sarıldı.

"Gitme... Lütfen..." İlk defa onun ses tonunun bu kadar çaresiz bir tınıda çıktığını duyuyordum. Başımı göğsüne gömerek kokusunu içime çektim beni sakinleştirmek için bu manzaraya gerek yoktu Alp'in kokusu beni sakinleştirmek için yeterliydi.

"Peki. Ama bana daha net cevaplar vermelisin. Az önce söylediğim şeylerin üstünü bu şekilde örtemezsin bunları bir daha söylemeye cesaret edemem bu şekilde cevapsız kapanırsa içim çok yanacak." Saçlarımı kokladı ve kısık bir tonda cevap verdi.

"Bunları konuşacağız. Sana söz veriyorum ama bana biraz zaman ver her şeyi netleştireceğim senden sadece biraz zaman istiyorum." Tamam, en azından olumsuz bir şey söylemiyordu sadece biraz zaman istiyordu buna ihtiyacı vardı ve ona ihtiyacı olan zamanı verecektim. Beni geldiğimiz yöne yönlendirerek motora bindirip kaskımı taktı. Çiftlik evine doğru yola çıktık. Eve vardığımızda yıkanmak için kendimi hemen banyoya attım, Alp'te yiyecek bir şeyler ayarlayacağını söyleyerek beni yalnız bıraktı. Küvette oturmuş düşünür-

ken kapı açıldı. Çırılçıplak bir Alp tüm düşüncelerimi bıçakla bir şeyi keser gibi ikiye ayırdı. Küvete doğru yürürken gözlerimi onun mükemmel bedeninden bir saniyeliğine bile ayıramıyordum.

"Yemek hazır." diyerek dudaklarını yalaması içimi titretti.

"Yemekten önce yıkanmak istiyorum. Orada benim için de yer var mı?" Onu kafamı sallayarak onayladım. Küvete girdiğinde suyun bir kısmı dışarı çıkmıştı. Sırtını mermere yaslayarak beni kendine çekti. Alp'in tam önünde oturuyordum ve bu yakınlık aklıma yaramaz düşünceler getiriyordu, düşüncelerin etkisi ile yanaklarım kızardı. Arkamda sırtımı sabunlayan Alp'in sesini duyunca düşüncelerimden sıyrıldım.

"Aklından o düşünceleri çıkar hemen. Önce banyo sonra yemek ve sonra o aklından geçenleri uygulamaya koyabiliriz." Söyledikleri benim daha çok kızarmama neden oldu. Yumuşak yumuşak yıkanıyordum ve arkama yaslandım rahatlamayı tüm vücudumda hissediyordum. Avucuna döktüğü şampuan ile saçlarımı yıkamaya başladı, ah keşke bu an hiç bitmese... Banyomuzu yaptıktan sonra eşofmanlarımızı giyip yemek yemek için aşağıya indik. Salonda şöminenin kenarında kurulmuş olan sofrayı görünce ağzım açık kaldı. Şöminenin önünde, postun üzerinde ki sofrada yok yoktu. Alp beni sofraya doğru yönlendirdi ve yere oturmama yardım etti. Şöminenin alevleri yeni yeni yanıyordu ama yine de sıcaklığı insanı ısıtmaya yetiyordu. Ben rahatça bağdaş kurup oturdum ve Alp'te yanıma oturup yerleşti. Gerçekten sırıtmaktan yanaklarım acımıştı hayatımda hiç böylesine mutlu olmamıştım. Alp ile geçirdiğim her an çok ama çok mutluydum. O da bana gülümserken tabağıma yemek servis etti, kendine de yemek alınca şarap servisi için buz dolu kovadan şarabı çıkararak bardaklarımıza doldurdu.

"Bana şarap verme konusundan emin misin?" Geçen sefer yaşadığım rezillikleri düşününce utanıyordum. Alp en güzel kahkahalarından biri ile gülerek konuştu.

"Sadece birkaç yudum. Tabii daha fazlasını içmek istersen de bana uyar gerçekten sarhoş halin harikaydı." Utançtan kızarmış yüzümü ellerimin arkasına gizleyerek bende gülmeye başladım. Ellerimi yüzümden çekerek bana baktı.

"Hayatım boyunca gördüğüm en güzel gülen kadın sensin kendini gizleme bunu izlemek istiyorum," deyince şaşkınlıktan az daha tükürüğüm ile boğulacaktım, öksürmeye başlayınca hemen bana su uzattı bir iki yudumda kendime geldim. Yemeğin harika kokusu ile karnım guruldadı.

"Hadi artık bir şeyler yiyelim bende çok acıktım. Hem *'tatlı'* içinde sabırsızlanıyorum." Ah yine şu tatlı mevzusu... Gerçekten şu bel altı esprileri yüzünden utançtan ölecektim. Aslında içten içe bende sabırsızlanıyordum çünkü Alp'in tatlısı için güzel planlarım vardı. Aldığım kıyafeti bu gece giyecektim. Son gecemiz de Alp'e unutulmaz saatler geçirtecektim. Yemeğimden ilk lokmayı ağzıma atıp çiğnemeye başladım Alp hâlâ dalgın dalgın bana bakıyordu. Benimde ona baktığımı fark edince o da yemeğine odaklandı. Bir süre sessizlik içinde yemeğimizi yedik sıcaktan mayışma durumuna geçmiştim ve şaraptan her ne kadar iki yudum almış olsam da başım dönüyordu. Alp için planlarım vardı daha da kendimden geçmeden hazırlanmam gerekiyordu. Sessizce beni izleyip şarabını yudumlayan Alp'e bakarak konuştum.

"Benim hazırlanmam gerekiyor." Alp anlamıyormuş gibi bana bakarken kırmızı şarabından bir yudum daha aldı. Koca şişeyi kendi başına içmişti.

"Ne için?" Çapkınca gülümserken yerimden kalktım.

"Senin için..." diyerek onu anlamsız bir şekilde arkamdan bana bakarken bırakıp merdivenlere yöneldim. Odaya girdiğimde kapıyı arkamdan kilitledim. Spor çantamdan kıyafeti ve ayakkabıları çıkardım soyunarak kıyafeti nasıl giyeceğimi anlamak için incelemeye başladım. Gerçekten bunu giymek inanılmaz karışık gibi duruyordu. Mayo giyermiş gibi önce tanga parçasını bacaklarıma geçirdim, deri parçasını da gö-

güs kısmına yerleştirince zincirlerin klipslerini birbirine taktım. Deri tasmayı boynuma bağlayınca kıyafeti giyme işi zorda olsa bitmişti. Bir çift siyah topuklu ayakkabıyı da ayağıma geçirerek boy aynasına doğru ilerledim. Gördüğüm şey karşısında nefesim kesildi gerçekten çok ama çok seksi görünüyordum daha önce böyle görüneceğim aklıma bile gelmezdi her zaman masum bir güzelliğim olduğunu düşünürdüm. Fakat bu karşımda gördüğüm kadın masumiyetten tamamen uzaktı. Tepemde toplu olan saçlarımı açtım ve kafamı iki yana sallayarak dağılmalarını sağladım. Çantamdan makyaj çantamı aldım biraz parfüm sıktım, makyaj yapmam saçmaydı çünkü nasıl olsa dağılacaktı. Dudaklarımı dişleyerek doğal bir kırmızılık almalarını sağladım, yanaklarım zaten heyecandan kıpkırmızıydı. Ben aynada öylece kendimi izlerken kapının kolu aşağı yukarı hareket ediyordu, Alp kapıyı açamayınca bana seslendi.

"Nazenin kaç saattir içeri de ne yapıyorsun? Kapıyı açar mısın?" Gülümseyerek odanın ışıklarını kapattım ve yatağın yanındaki gece lambalarının ışıklarını yaktım, sonra kapıya ilerleyerek açtım. Alp loş ışıkta beni öyle görünce dondu kaldı. Yani resmen dondu kaldı tepki vermiyor, gözünü kırpmıyor hatta ve hatta nefes bile almıyordu. Beğenmediğini düşünerek hemen bakışlarımı ondan ayırdım. Evet, bu çok aptalcaydı bunu yapmamam gerekiyordu hem adam iç çamaşırı giymemi bile istemiyordu ben gidip salak bir köle kostümü almıştım ve bunu beğeneceğini düşünmüştüm. Aptal, aptal, aptal... Alp ufak bir denge kaybı yaşayarak kapının pervazına tutundu. Hemen kafamı kaldırarak ona baktım koyu mavi gözleri arzu dolu bakıyordu.

"Sen beni öldürmeye mi çalışıyorsun?" Genizden gelen seksi ses tonunu ortaya çıkarmıştım. Neşem tekrar yerine geldi ve ona gülümsedim.

"Kesinlikle öyle bir niyetim yok. Niyetim sadece zevk vermek." Belimi kavrayarak beni vücuduna yasladı başımı

kaldırıp ona baktım aramızda hiç mesafe yoktu nefesini üzerimde hissediyordum bedenimi şimdiden ateş sarmıştı. Alp yakışıklı suratını yüzüme daha da yaklaştırarak dudaklarıma doğru konuştu.

"Sen her halinde bana inanılmaz zevk veriyorsun bebeğim." Ah şimdi denge kaybı yaşama sırası bendeydi ama Alp'in güçlü kolları sayesinde yere yığılmadım. Beni bırakarak boynumdaki tasmadan sarkan zinciri yakaladı, zinciri çekerek beni odadan dışarı çıkardı. Nereye gittiğimizi merak ederek ona sordum.

"Nereye gidiyoruz?" Arkasında durduğum için ifadesini göremiyordum ama sırıttığını hissediyordum.

"Gidince görürsün benim küçük kölem." Heyecandan ağzım kurumuştu ve merak içindeydim. Upuzun koridoru yavaş yavaş yürüyerek geçtik koridorun sonunda duran beyaz kapıyı açarak beni önden içeri soktu. İçerisi hayatımda gördüğüm en klasik şekilde döşenmiş odaydı. Sanırım Alp'in eli bu odaya hiç değmemişti hiçbir modernlik yoktu. Yerler koyu renk cilalı bir parke ile kaplıydı, ahşap ve taş detaylı duvarlar tepede yine aynı ahşap kolonlar vardı. Tam ortadan kristallerle süslü bir avize odanın ortasında duran klasik bilardo masasının üzerine sarkıyordu. Bilardo masasının karşısında ormana bakan kocaman bir pencere vardı. Bu odada ne aradığımızı merak ederek arkamı döndüm Alp'e soran gözlerle baktım zincirimi bırakmış beni izliyordu.

"Seninle burada oynamak istediğim bir oyun var." diyerek tekrar zincirimi tuttu ve beni bilardo masasına yönlendirdi. Gerçek bir oyun oynamayacağımızı biliyordum ve bir bilardo masası ile gerçek bir oyun dışında nasıl bir oyun oynayacağımızı merak ediyordum. Bilardo masasının tam önünde dikiliyordum heyecandan bacaklarım titriyordu Alp ise tam arkamda durmuş tasmamdan sarkan zinciri tutuyordu sıcak nefesini ensemde hissediyor tatlı bir ürperme ile tüm vücudumun sızladığını hissediyordum."

"Kulağıma doğru eğildi ve fısıltıyla konuştu."

"Masanın üzerine eğil." dediğine hemen itaat ederek masanın üzerine doğru eğildim. Yüz üstü masaya doğru uzandım topuklarım ahşap zemindeydi bacaklarım resmen jöle kıvamındaydı buz kesmiştim. İkinci komutunu da verince tuttuğum nefesimi verdim.

"Ellerin ile masanın kenarlarına sıkıca tutun." Ellerimi ahşap kabartmalı bilardo masasının yanlarına koyarak dediği gibi sıkıca tutundum. Eğilerek bacaklarımı açtı, tekrar doğrulurken kenarları açıkta kalmış olan popoma bir şaplak attı.

"Şimdi Nazenin beni bu şekilde beklemeni istiyorum. Sakın kıpırdama yoksa sana yapacaklarımdan mahrum kalırsın." Beni orada o şekilde bırakarak odadan çıktı. Nereye gittiğini deli gibi merak ediyordum ama oyunu buydu benim sabrımı ölçüyordu, kıpırdarsam kaybederdim. Gözlerimi kapatarak bir şey düşünmemeye çabaladım. Oda yeteri kadar serindi ama ben terliyordum topuklarımın üzerinde durmaktan ayaklarım acımıştı, bacaklarım karıncalanıyordu, masanın kenarına o kadar sıkı tutunmuştum ki ellerimin acıdığını hissederek tutuşumu gevşettim. Aradan ne kadar zaman geçtiğini bilmiyordum ama geçen zaman beni çıldırtmaya yetmişti. Kapının açılma sesini duyunca kafamı kaldırarak kapıya baktım. Bay Mükemmel'im binici kıyafetlerini giymişti ama bu sabah giydiklerinden farklıydı. Siyah askılı binici pantolonu beyaz bir gömlek, siyah kadife bir ceket. Ceketinin cebinde beyaz bir mendil vardı. Tam bir beyefendi kostümü içindeydi. Gözlerimi kıyafetinden ve dizine kadar uzanan siyah binici çizmelerinden ayırınca elinde duran saçaklı siyah kırbacı fark ettim. Alp'in saçları dağınık yüzü ise ifadesizdi. Çizmelerinin ahşap zeminde çıkardığı ses eşliğinde bana doğru yürümeye başladı, artık ona bakmıyordum çünkü baktıkça heyecandan zavallı mideme kramplar giriyordu. Birkaç adım sonra tam arkamda durdu nefes sesleri onun da heyecanını ele veriyordu. Her sefer sanki ilkmiş gibi hissediyordum heyecanımı bir an

bile azaltamıyordum. Merakla beklemeye başladım, yere eğildiğini hissettim ama arkama bakmıyordum çünkü bakmamı istese bakmamı söylerdi. Ellerini ayak bileklerimde hissettim yumuşak hareketler ile ayak bileklerimden yukarıya kasıklarıma doğru ellerini kaydırdı, kalçama sağlam bir şaplak daha yedim kırbacın saçakları ellerinin gezdiği şekilde ayak bileklerimden yukarı çıkıyor ve iniyordu. O kadar yavaş yapıyordu ki bunu bir süre sonra isyan noktasına gelmiştim. Alp bunu fark ederek; "Şimdi çok ama çok sıkı tutun." dedi. Beklenti ile bilardo masasına sımsıkı tutundum. Saçlarım bilardo masasının üzerine yayılmış nefes alışverişimden göğsüm masaya baskı yaparak inip kalkıyordu. İlk darbe beklediğim kadar sert geldi masayı o kadar sıkı tutuyordum ki parmak boğumlarım uyuşmuştu. Topuklu ayakkabılarımı yere daha çok sabitlemek amacı ile tüm gücümü bacaklarıma verdim. Çünkü titremeye başlamıştım dengemi kaybedip Alp'in ayaklarının dibine yığılmak istemiyordum. Birkaç darbe kalçalarıma sağlı sollu gelirken sadece inliyor ve bilardo masasının üzerine ter gözyaşı karışımımı döküyordum.

"Popon morarmış Nazenin önünü dön." Nefes nefese kalmış genizden gelen sesi ile konuştuğu anda dediğini yapmaya çalıştım ama dengemi kaybetmiştim zemin resmen ayaklarımın altında hareket ediyordu. Beni kavrayarak doğrulmama yardım etti.

"Masanın üzerine sırt üstü yat." dediğinde onun terlemiş alnına ve karman çorman olmuş saçlarına bakıyordum dediğini yapmak için harekete geçmediğimi fark edince beni belimden kavrayarak bilardo masasının üzerine çıkardı. Masanın üzerine boylu boyunca uzanmıştım kollarım iki yana açıktı.

"Şimdi kenarlara tutun." Ona itaat ettim. Ceketini çıkararak koltuğun üzerine attı pantolon askılarını kollarından indirdi askılar pantolonun iki yanından sarkıyordu. İnanılmaz yakışıklıydı... Yakışıklılığı ve muhteşem dağılmış görüntüsü karşısında inledim. Dudaklarının kenarları belli belirsiz yu-

karı doğru kıvrıldı ama hemen kendini toparlayarak ifadesiz yüzüne geçiş yaptı. Kırbacı eline alarak bir süre saçaklı uçlarını üzerimde dolaştırdı. Hafif bir gıdıklanma ve beklenti ile gelen bir heyecan dalgası tüm bedenimi sarmıştı, titriyordum. Alp hiç acele etmiyordu tüm vücuduma kırbacı özenle değdiriyor ifademi izliyordu.

YİRMİ ALTINCI BÖLÜM

İlk darbe göbeğime indi, çok canım acımamıştı ama kırbacın yoğun sesi dudaklarımdan istemsiz bir çığlık dökülmesine neden olmuştu. Alp beni inceleyerek birkaç darbe daha aynı noktaya art arda indirdi. Masada kıvranıyor ufak iniltilerle karışık çığlıklar atıyordum. Darbeler hızlandı karın kısmımda kırbacın yoğun yakıcı hissini ve ihtiyacımın karşılanmasının rahatlığını yaşıyordum. Karnımda kırmızı izler oluşmuş tenimde kırbacın sıyrıklarını taşıyordum. Uzanıp kıyafetimin göğüs bölündeki deri bandın zincirlerini açtı. Deri bandı aşağıya çekerek arzu içinde şişmiş pembe göğüs uçlarımı açığa çıkardı. İki parmağı arasına sıkıştırdığı göğüs ucumu sertçe çekti aynı şeyi diğer göğüs ucuma da yaptı anlık çığlığım odayı sarmıştı. Arzudan ölmek üzereydim. Kırbaç bu sefer göğüs uçlarımda gezinmeye başladı. Saçaklar göğüslerimi gıdıklıyordu. İlk darbe fazla sert değildi ve sol mememin üzerinde şaklamıştı. İnleyerek sırtımı gerdim göğüslerimi dışarı doğru çıkardım. Bu sefer darbenin aynısı sağ mememin üzerindeydi. Sırtımı iyice geriyor hafifçe doğrularak memelerimi dışarı doğru çıkarıyordum. Alp memelerime o kadar çok vurmuştu ki karnımdakinden daha yoğun izler oluşmuştu. Bunun onu heyecanlandırdığı her halinden belliydi. Saçları karışmış birkaç isyankâr tutam terleyen alnına yapışmıştı. Gözlerinde ki koyuluk ve dudaklarının daha da

dolgunlaşması zevk aldığının işaretleriydi. Ona zevk veriyordum. Ayrıca o kabaran şeyin pantolonunda yaptığı baskıyı söylemeye bile gerek yok. Pantolonun dikişleri sanki patlayacak gibi gerilmiş. Ben mi? Ben tamamen dağılmıştım. Bedenimde ki izlerin dışında, saçlarım bilardo masasının üzerine yayılmış, ter içinde yapış yapış bedenime değen birkaç tutamı biraz rahatsız etse de o an başka şeylere odaklandığımdan umursamıyordum. Yüzümün alev alev yandığını hissediyordum aynada kendime bakamasam da suratımın kızardığını biliyordum. Alp göğüslerimdeki işkencesini bitirince kırbacı yere bıraktı. Elini bana uzatarak bilardo masasından kalkmama yardımcı oldu. Doğrularak masanın kenarına tutundum, bacaklarım titriyordu ve destek almadan dikilecek durumda değildim. Bir süre öylece beni izledi, nefes seslerimiz normale dönünce.

"İyi misin?" diye sordu. Bunu niye soruyordu ki? Harikaydım, iyi de laf mıydı şimdi. Ona başımı olumlu anlamda sallayarak cevap verdim çünkü sesimin hâlâ titreyeceğini biliyordum.

"Güzel..." diyerek beni kendine çekti.

"Şimdi arkanı dön, masaya doğru eğil." Bunu söyledikten sonra dediğini yapmama yardım ederek beni masanın üzerine yerleştirdi. Topuklarım yere basıyordu. Ama karnımdan yukarısı tamamen bilardo masasına dayanmıştı, yükümü o şekilde masaya bıraktım. Alp kollarımı iki yana açarak saçlarımı düzeltip kenara çekti. Artık etrafımı daha net görebiliyordum ellerini bacaklarıma sürterek yere arkama eğildi. Bacaklarımı iki yana iyice açtı. Tangamı kenara kaydırarak kadınlığıma doğru üfledi. Tüm vücudum çözülmüştü dengemi kaybedip önüne yığılamamak için bilardo masasına sıkıca tutundum. Dudaklarını oraya yaklaştırarak yumuşakça öptü, inleyerek ona karşılık verince dudaklarının baskısını daha çok hissettim. Kadınlığımla çılgınca öpüşüyordu ve ben eriyordum. İnlemelerim şiddetlenmiş kendimi onun o güzel

ağzına doğru bastırmaya başlamıştım. Dilini de olaya dâhil ederek içime kaydırmaya başlayınca hepten çıldırmıştım rahatlamaya ihtiyacım vardı kendimi daha fazla tutamazdım. Kadınlığımı onun ağzına doğru bastırıp adını defalarca haykırarak orgazmın yoğunluğuna kapıldım. Alp ayağa kalkarak üzerime eğildi, bu sırada pantolonunu açtığını hissettim erkekliği tam kalçama temas ediyordu. İpeksi hissini popomun üzerinde hissetmeye bayılıyordum sıcak, sert ve ipek gibi... Kulağıma eğilerek fısıltıyla konuştu,

"Amını yalamaya bayılıyorum bebeğim." Alp ve terbiyesiz ağzı beni inletti ve kızardım. Kızardığımı görünce güldü ateş basan yanaklarımda elini gezdirdi.

"Hala benden utanıyor musun? Am demem mi seni utandırdı?" Cevap vermek yerine kulaklarıma kadar kızararak başımı iki yana salladım.

"Yalan söyleme Nazenin. Utandığını anlayabiliyorum. Ah bebeğim şimdi o amını becereceğim." Sadece cılız bir inleme ile ona karşılık verdim. Alp derin bir nefes aldı kalın aletini kalçamdan kaydırarak girişime doğru ilerletti. Tam kadınlığımın girişindeki baskısını hissettim, birden güçlü bir şekilde tamamen içime gömüldü. İnleyerek kalçalarımı ona biraz daha dayadım bu hissi en dipte yaşamaya bayılıyordum. Gidiş gelişleri çok sertti canımı yakıyordu ama verdiği zevk kesinlikle bunu telafi edecek düzeydeydi. Bir eli ile beni kendine çekerken diğer elini ön taraftan klitorisime götürdü. Yumuşak dokunuşlar ve sert girişler birbirine karışmıştı. Yoğun bir zevk dalgası tekrar bedenimi ele geçirdi çok yakındım bunu hissediyordum. Tekrar kulağıma eğildiğinde nefesini hissettim.

"Çok darsın Nazenin." dedi ve derin bir nefes çekti. "Amın beni inanılmaz sıkıyor patlamak üzereyim. Hadi şimdi benim için gel." Başından beri bu komutu bekliyormuşum gibi kendimi iyice eline bastırırken çığlık attım. Adı yine yüksek tonda dudaklarımdan döküldü buna bayıldığını biliyor-

dum. Zaten o da adını duyar duymaz güçlü bir sesle içime iyice yüklenip sıcak sıvısının tamamını içime akıttı. Onunla dolu olmaya bayılıyordum, o beni hiç geri dönmek istemeyeceğim yerlere götürüyordu ve bu harikaydı... Alp üzerime yığılmıştı ben ise tükenmiştim. Nefesi düzene girince üstümden kalktı ve pantolonunu kapattı. Evet, her zamankinden fazla dağılmıştı ama bana nazaran hala kusursuzdu. Üzerimden bir tır geçmiş gibi hissediyordum tüm eklemlerimde tatlı bir ağrı vardı. Beni kucaklayarak bilardo masasının üzerinden kaldırdı. Yine kucağında yatak odasına kadar taşıdı, camın kenarına yerleştirilmiş beyaz koltuğa bırakarak banyoya yöneldi. Suyun sesini duyduktan birkaç dakika sonra Alp çırılçıplak bir şekilde tüm heybetiyle karşımda dikiliyordu. Yanıma gelerek kıyafetimin zincirlerini açmak için eğildi. Benim giymek için dakikalarca mücadele ettiğim kıyafeti saniyeler içinde çıkarmıştı. Pelteleşmiş bedenimi kucakladı ve banyoya taşıdı. Küvet suyla ve köpükle doldurulmuştu bedenimi ılık suyun içine bırakınca rahatlayarak iç geçirdim. Alp'te küvete girerek arkamda ki yerini aldı. Önce yumuşak dokunuşları ile o beni yıkadı, sonrada ben onu büyük bir zevkle yıkadım. Banyodan çıktığımızda su soğumuştu. Alp önce beyaz bir havluyu beline sardı sonra yumuşak bir bornoza beni sararak kucağına aldı. Bembeyaz cibinlikli yatağa yumuşakça yatırdı. Daha önce hiç bu denli şımartılmamıştım. Üzerimden beyaz bornozu alarak koltuğun üzerine koydu sıcak sudan çıkmamla soğumaya başlayan vücudumu yorganın altına sokarak kendi de çırılçıplak bir şekilde yanımdaki yerini aldı. Beni göğsüne doğru çektiğinde kafamı ona yasladım yorgunluğum kendini hissettirmiş ve gözlerim kapanmak üzereyken Alp konuştu.

"Nazenin senin için doktor bir arkadaşımdan yardım almak istiyorum." Ne dediğini anlamayarak ona bakmadan konuştum.

"Ne doktoru Alp?" Bir süre bir şey söylemedi sonra beni saran kollarını biraz gevşetti.

"Psikiyatrist, seninle uyumaya başladığımdan beri sürekli kâbus görüyorsun. Uykunda ağlıyorsun, sayıklıyorsun, uyanıyorsun ve saatlerce uyumuyorsun. Bunların çoğunda kendinde değil gibisin." Derin bir nefes alarak kafamın tepesine bir öpücük kondurdu.

"Bunu beraber halledebiliriz. Bu arkadaşımın zor dönemlerimde bana çok yardımı dokunmuştu, sana da yardımcı olabilir." Durumum bu kadar kötü müydü? Yetimhaneden ayrılınca kâbuslarımın azaldığını düşünüyordum sanki artık eskisi kadar sık uyanmıyordum. Ama demek ki uyanıyordum sadece ben farkında değildim. Çocukluğumdan beri psikolog ve psikiyatristler ile çok zaman geçirmiştim ve olanları tekrar tekrar anlatmaktan hoşlanmıyordum, olanları tamamen unutmak hafızamdan silmek istiyordum bir psikolojik tedavi süreci yaşadıklarımı tekrar anlatıp gün yüzüne çıkmasını sağlamak demekti bu beni ürkütüyordu. Benim cevap vermemem üzerine Alp endişeli bir şekilde yüzümü yüzüne doğru çevirdi. Gözlerimiz birleşti benim için endişeliydi...

"Lütfen Nazenin, bunu benim için yapmanı istiyorum." Artık hayır deme hakkım kalmamıştı çünkü onun için her şeyi yapardım ve gözlerindeki endişeyi görmek içimi acıtıyordu. Başımı olumlu anlamda sallayınca yüzünde ki rahatlama belirgindi.

"Teşekkür ederim bebeğim." diyerek dudaklarıma sıcak, yumuşak bir öpücük kondurdu. Kollarını bana sımsıkı sardı.

Nefesi belli bir ritme girince uyuduğunu anladım ve ben de yüzünü inceleyerek uykuya daldım.

***

Aşkın Nur Karataş

Dışarıda hava daha yeni aydınlanıyordu saat altıydı. Yola sabah erken çıkacaktık. Alp'in Amerika'ya gitmek için erkenden havaalanında olması gerekiyordu. Benim de öğleden sonra girmem gereken önemli derslerim vardı. Yatakta doğruldum ve Alp'in olması gereken yerde olmadığını fark ettim, yatağın yan tarafı boştu. Yataktan çıkarak üzerime koltuğun üzerinde duran bornozu geçirdim. Banyoya doğru yürüyerek kapısını çaldım ses gelmeyince içeri girdim ama orada değildi sabahın bu saatinde nerede olabilirdi, kapıdan dışarı çıkarak aşağıya doğru bağırdım ama ses yoktu. Demek ki evde değildi. Tam odaya geri dönüp giyinmeye başlayacaktım ki çatı katına giden ahşap merdivenler dikkatimi çekti. Oraya doğru yöneldim ve ahşap merdivenlerin tırabzanlarına tutunarak çıkmaya başladım. Çıplak ayaklarım altında ahşap merdiven gıcırdıyordu, sesi azaltmak için parmak uçlarıma bastım. Merdivenlerin bitiminde kare şeklinde küçücük bir alan vardı ve tam karşımda koyu mavi renk üstünde kırmızı uçak resminin asılı olduğu bir kapı duruyordu. Kapıya yaklaştım ve kulpunu çevirerek açtım. Oda oldukça büyüktü tam kapının karşısında çatı çıkıntılarından verev şekilde yere doğru uzanan pencerenin önüne yerleştirilmiş koyu kahverengi ahşap bir yatak konumlandırılmıştı. Gökyüzünü izlemeyi seven biri için ideal bir yataktı. Yatağın üzerinde koyu mavi, turuncu tren resimlerinin olduğu bir nevresim takımı seriliydi. Bir battaniye ayakucunda katlanmıştı. Burası geçmiş zamanda sıkışıp kalmış bir çocuk odasıydı. Geçmiş zamanda sıkışmış gibi görünmesinin sebebi odanın düzeninin hiç bozulmamış olmasıydı. Oyuncaklar bile en son oynandıkları yerde duruyordu. Sanki bu oda buraya gelip oynayacak o çocuğu bekliyordu. Tam karşımdaki duvarda hayal gücü geniş bir çocuğun elinden çıkma resimler asılmıştı. Duvara doğru yürüdüm ve resimleri inceledim. Yeşillikte otlayan at resimle-

ri, büyük mavi traktör, kapıdakine benzeyen kırmızı bir uçak gökyüzünde süzülürken, bahçede oynayan üç erkek çocuğunun resimleri o kadar güzel ve ayrıntılı çizilmişti ki ellerimi üzerlerinde gezdirsem hikâyelerini anlayabilecekmişim gibi hissettim. Halının bir köşesinde oyuncak tren rayı kurulmuş öylece bırakılmıştı. Bu oda hala o çocuğu bekliyordu. Oyuncaklardan gözlerimi ayırınca yatağın hemen yanında duran konsolun üzerinde ki fotoğraflar dikkatimi çekti Odanın diğer ucuna yürüdüm konsolun üzerine dizilmiş fotoğraf çerçevelerini inceledim. Fotoğraflardan birinde ata binen küçük bir oğlan çocuğu vardı. Ürkmüş gözlerle fotoğrafı çeken kişiye bakıyordu, sanki fotoğraf çekilmeden önce ağlamış gibi koyu mavi gözleri sulanmıştı. Diğer fotoğrafta kol kola girmiş ve sırıtan üç oğlan çocuğu vardı, arkada ise devasa çiftlik evinin giriş kısmı gözüküyordu. İki esmer oğlan çocuğunun ortasında duran koyu mavi gözlü çocuğun öndeki dişlerinden ikisi eksikti kırmızı gözlük çerçeveleri ile daha önce böylesine sevimli bir çocuk görmemiştim. Gülümseyerek fotoğrafa dokundum. Daha dikkatli bakınca fotoğraftaki çocukların Timur ve Burak olduğunu fark ettim. Birbirlerine ikiz gibi benziyorlardı ve hepsi bir örnek binici kıyafetleri içindeydi. Hemen yanında duran fotoğrafta bir tahtta oturan, sünnet kıyafetleri içinde koyu mavi gözlü çocuğun saçları ensesinden aşağıya kadar iniyordu. Tüm resimlerde o güzel düz ve yumuşak saçlarının ensesinden aşağıya olması çok hoştu. Büyük mavi çerçevenin içindeki bir fotoğrafı elime aldım. Bu fotoğraftaki çocuk çok mutlu görünüyordu, annesi ile sarılmış ve fotoğraf makinasına kocaman bir gülümseme ile bakıyorlardı. Yakından incelemek için iyice yüzüme yaklaştırdım. Kadın çok güzeldi, uzun ince bir fiziği vardı, kumral saçları küt kesilmiş ve ince yüzüne çok yakışmıştı. Koyu mavi gözleri buradan bile parıl parıl parlıyordu. Yüzünde çiller vardı sanki tam seçemiyordum ama çok ama çok sevimli bir kadındı. Alp kesinlikle annesine benziyordu... Elimden fotoğrafı bıraktım ve odadaki yaşanmışlığa bakmak için arkamı döndüm. Bu oda

gerçekten çok dokunaklıydı çocukluğunu eksik yaşamış bir çocuğun odası gibiydi. Alp'in de dokunaklı bir hikâyesi olduğuna emindim. Tekrar konsola döndüm fotoğraflara bakmaya devam ettim. Hiç babası ile fotoğrafı yoktu, tekrar tekrar bakmama rağmen görememiştim. Nedenini merak ederek fotoğrafların yanında duran kırmızı çerçeveli gözlüğü fark ettim. Bir iki fotoğrafta Alp'in gözünde bu gözlükler vardı. Gülümseyerek gözlüğü elime aldım, gözlerimin dolduğunu hissediyordum. Alp'in savunmasız hallerini de görmüş olmak içimi sızlatmıştı. Elimdeki gözlükten gözlerimi ayırarak konsolun üzerinde asılı duran aynaya bir anlık gözüm takıldı ve kapının ağzına yaslanmış hüzünlü bakışlarla odaya ve bana bakan Alp'i fark ederek yerimden sıçradım. Onu birden karşımda görmek beni ürkütmüştü. Ayrıca izinsiz buraya girip etrafı karıştırdığımı görmesi karşısında da utanmıştım. Elimdeki gözlüğü yerine bırakarak arkamı döndüm. Tepkisiz bir şekilde öylece duruyordu. Yanına doğru yürüdüm, onunla konuşmak kafamda ki soruları sormak istiyordum... Alp duş almış, tıraş olmuş ve giyinmişti. Üzerinde o sevdiğim üç parçalı takım elbiselerinden biri vardı. Saçlarını geriye doğru şekillendirmiş, yüzü traşlı olduğundan gözleri tamamen açığa çıkmıştı. Yakışıklılığı karşısında dilim tutulmuştu. Ellerimi göğsüne koyarak; "Uyandığımda yatakta değildin. Bende seni aradım ama bulamadım, sonra merdivenleri fark ettim ve buraya çıktım." Durdum ifadesini inceledim ama bir şey belli değildi. Bana kızmış mıydı acaba? Kızgın gibi de durmuyordu kızgın değil gibi de. Onun bu ifadesizliği beni endişelendiriyordu. Bir şey söylemeyince ellerimi göğsünden çektim ve kendi göğsümde birleştirdim.

"Bana kızdın mı?" Bir süre cevap vermeden bana bakmaya devam etti sonra beni kendine çekerek konuştu.

"Hayır, Nazenin sana kızmadım." Gözlerine baktım gerçekten kızgın durmadıklarını fark ettim. Kızgınlıktan başka bir duygu içindeydi ama duyguyu anlamlandıramıyordum.

"Burası senin odan değil mi?" Dudakları hafifçe yukarı kıvrıldı ama sanki biraz zoraki bir gülümseme gibiydi.

"Evet, burası benim odamdı." Yüzünü ellerimin arasına aldım, bakışlarımız birbirini delip geçiyordu. Alp benim nabzımı aynı anda hem hızlandırıp hem de yavaşlatabiliyordu.

"Çok güzelmiş, ama biraz hüzünlü bir havası var. Hiçbir şeye dokunulmamış sanki yeniden buraya gelip oynayacak çocuğu bekliyor gibi." Gözlerini çok kısa bir an için kapatıp yine açtı. Beni belimden tutarak kapının dışına doğru yönlendirirken; "O çocuk artık asla eskisi gibi olmayacak." Bunu çok kısık bir sesle sanki kendi kendine söyler gibi söylemişti ama ben duymuştum. Onun için çok üzülüyordum bana anlatmasını istiyordum ama anlatmıyordu bu daha çok canımı sıkıyordu.

"Neden böyle söyledin? Alp biliyorsun benimle konuşmak istersen konuşabilirsin, yani seni sıkboğaz etmek istemem ama benimle bunları paylaşırsan sevinirim." Merdivenlere yönelmiştik ve Alp'in eli hala belimdeydi.

"Anlatılacak bir şey yok Nazenin. Sadece o çocuk artık büyüdü. Hadi hazırlan çıkalım, geç kalmayalım." Bu konuşmanın bittiğinin işaretiydi başka soru istemiyordu. Daha fazla üstüne gitmek istemediğimden odaya girdim. Spor çantamdan iç çamaşırlarımı, kot pantolonumu, kazağımı ve ceketimi çıkardım. Hızlıca üzerimi giyinirken Alp aşağıda telefonla konuşuyordu. Banyodaki işlerimi de hallettiğimde gitmeye hazırdım, bir yanım burada kalmak istese de gerçek yaşama geri dönmem gerekiyordu. Alp'i bir hafta boyunca göremeyeceğim bir yaşama, onun Handan'la aynı ülke ve aynı şehirde olacağı bir yaşama... Siktir... Banyodan çıkınca Alp ile burun buruna geldim. Bana bakarak; "Hazır mısın? Hazırsan hadi çıkalım, araba hazır." dedi. Gülümsemeye çalışarak başımı salladım.

"Hazırım, çıkalım." Yanından geçerek, yerde duran spor çantamı aldım. Ellerini ceplerine sokmuş bana bakıyordu.

"Bir şey mi oldu?" Bir şey söylemeden başımı öne eğdim. Eli ile çenemi kavrayıp başımı yukarı kaldırdı ayağımda ayakkabı olmadığı için kafamı iyice yukarı kaldırmam gerekiyordu boyu çok uzundu. Omuzlarımdan aşağıya kalçalarımın üzerlerine doğru uzanan saçlarımı arkaya doğru itti. Onlara dokunmayı seviyordu bunu hissediyordum. Konuşmamı bekliyordu bende konuştum.

"Gideceksin." Sadece bunu söylemiştim, gitmesini hiç ama hiç istemiyordum bir hafta boyunca ne yaptığını düşünerek içim içimi yiyecekti. Bana sarılınca yüzümü göğsüne gömdüm o güzel erkeksi kokusunu içime çektim. Baharatlı bir parfüm, yeni alınmış duş ve Alp karışımı kokuyordu bu koku bile insana güven veriyordu.

"Gitmek zorundayım. Ama en kısa zamanda işlerimi halledip dönmeye çalışacağım." Anladığımı belirtircesine başımı salladım, elimi tutarak beni evden çıkardı. Spor çantamı da elimden almayı ihmal etmemişti. Kapıda Hasan, Burak ve Alp'in şoförü Engin dikiliyordu. Engin abiyi görünce şaşırdım acaba ne zaman buraya gelmişti? Engin abi hemen Alp'in elindeki çantaları aldı bana gülümseyerek selam verdi bende ona gülümsedim. Alp, Hasan abiyle vedalaştı bende ona teşekkür ettim. Burak ve Alp tokalaşırken onları izliyordum.

"İngiltere'ye yolun düşerse beklerim, ikinizi de..." Burak hem bana, hem Alp'e bakarak konuşmuştu.

"Yolumuz düşerse uğrarız." Oldukça soğuk bir kibarlıkla Burak'a cevap vermişti. Burak bana dönerek vedalaşmak için sarıldı. Bu sırada Alp'in eli belimdeydi ve bu yakınlıktan gerildiğini hissediyordum eli belimde kaskatı olmuş canımı acıtacak kadar sıkı tutuyordu. Alp sertçe öksürünce Burak benden uzaklaştı yüzünde yine gülümseme vardı.

Seninle tanışmak harikaydı Nazenin. En kısa zamanda tekrar görüşelim." Ona kibarca gülümsedim ve "Seninle tanışmakta güzeldi. Görüşürüz." dedim. Alp beni hızla uzaklaştırıp jeepin arka koltuğuna binmeme yardımcı oldu. Engin

abi diğer tarafın kapısını açmıştı, Alp yanıma oturunca Engin abi de şoför koltuğuna geçti. Aracın arka koltuğu yumuşak ve rahattı, Alp beni kendine çekerek elini belime sarmayı da ihmal etmedi. Engin abi arabayı çalıştırarak evden uzaklaşmaya başlayınca camdan arkaya eve doğru baktım. Alp kulağıma doğru eğildi.

"Merak etme yakında tekrar geliriz." Bazen aklımı okuduğunu falan düşünüyordu. Ama sadece bazen gerçekten aklımı okuyor olsa eminim benden koşarak uzaklaşırdı. Yolculuğumuz fazla eğlencesiz geçti aslında Alp sürekli telefonla iş görüşmesi yaptı bende kulaklıklarımı takıp telefonumdan müzik dinlerken Eylül ile mesajlaşıp olan şeylerin özetini geçtim. *'Yani özetinin özetini'* Ona her şeyi anlatamazdım ne kadar yakın arkadaşım olursa olsun bu doğru değildi. Hem yaşadıklarıma ben bile daha alışamamıştım, Eylül büyük ihtimal beni bir daha Alp ile görüştürmezdi. Burcu ise hâlâ eve dönmemiş bir krizin ortasında olmalıydı. Yol gelirken sürdüğünden daha kısa sürmüştü sanki. Engin abi geçerken önce Alp'i şirkete bırakacak oradan da beni eve götürecekti. Şirkete yaklaştıkça Alp'ten ayrılacağım için içimi bir sıkıntı sarıyordu. Tamam, hayatımın bundan önceki bölümünde o yoktu onsuzdum ama artık vardı ve her an onu yanımda istiyordum. Telefon konuşmasını yaparken onu izlemeye başladım. Son derece ciddi bir tavır takınmıştı, hatta çenesinde hafif bir kasılma oluyor, sert erkeksi sesi arabayı dolduruyordu. Gücü, erkeksiliği, yakışıklılığı, ulaşılmazlığı her şeyi beni etkiliyordu. Alp telefonunu kapatıp ceketinin cebine koyunca geldiğimizi anladım, Engin abi arabadan çıktı ve kapıyı açmadan bekledi. Alp bana doğru dönerek tek eli ile kendine çekti. Dudaklarıma doğru eğilip çok ama çok tutkulu bir şekilde öpmeye başladı, dayanamayarak ellerimi saçlarına götürdüm kendime çekerek onu daha da arsızca ağzımın içine kabul ettim. Benden ayrıldığında gülümsüyordu, ben ise arzu dolmuştum derin derin nefes alıyordum. Ellerini saçlarının arasından geçirip eski haline getirirken konuştu.

"Sen benim gitmeme mani olmaya mı çalışıyorsun?" Gözlerimi ondan ayırmadan cevap verdim ses tonum gerçekten acınasıydı.

"Keşke mani olabilsem." Bu sefer aldığım öpücük çok daha masumdu.

"Söz veriyorum gelebildiğim kadar çabuk geleceğim." Başımı salladım ve Engin abinin açtığı kapıdan inerek kapıda onu bekleyen iki takım elbiseli adamın eşliğinde şirkete doğru ilerledi. Engin abi tekrar arabaya binerek bana gülümsedi. Bende ona gülümseyerek üzüntümü gizlemeye çalıştım. Tabii Engin abi üzüntümün sebebini anlamıştı, teselli etmek amacıyla aynadan bana bakarak konuştu.

"Merak etme, işlerini halleder halletmez dönecektir." Onu sadece kafamı sallayıp, kibarca gülümseyerek cevapladım. Çünkü konuşursam hüngür hüngür ağlardım ve bunu yapmak istemiyordum. Eve gidene kadar yolu izliyormuş gibi yapıp Alp'i düşündüm. Daha şimdiden özlemiştim. Evin önüne gelince Engin abi arabadan inerek hemen kapımı açmak için yöneldi. Araçtan inerken;

"Buna gerek yok Engin abi kendim inebilirim." dedim.

Ama bu söylediğimi dikkate almayacağını biliyordum, işinde çok iyiydi. Apartman kapısından içeri girene kadar da beklemeyi ihmal etmedi tabi. *'Alp'in talimatıydı muhtemelen'* Oturduğumuz kata çıkarak, kapıyı açtım. Daha kapıdan içeri giremeden Eylül uykulu gözleri ve mavi saten pijamaları ile karşımda dikiliyordu.

"Hemen tüm ayrıntıları istiyorum." derken zaten büyük olan gözleri iyice açılmıştı. Ona bakarak başımı iki yana salladım.

"Sana zaten mesajla her şeyi yazdım. Öğleden sonraki sınav için biraz çalışmam lazım. Bu arada Burcu hala gelmedi mi?" Gerçekten çalışmam lazımdı çünkü hafta sonu enfes bir tatil yapmış tabii ki de çalışamamıştım.

"Mesaj sayılmaz ayrıca çok yüzeysel anlattın. Ayrıca Burcu az önce geldi uyuyor..." derken dudaklarını hafifçe büküyordu. Odama doğru ilerlerken peşimden geldiğinin farkındaydım.

"Anlattığımdan başka bir şey olmadı." Olmuştu ama onun bilmesi gerekli değildi. Birlikte sınava çalışmak için salona geçtik bir camış gibi yatan Burcu'yu da uyandırıp bize katılması için zorladık. Öğleden sonraki sınava sabahtan ne kadar çalışılabilirse o kadar çalışmaya çalıştık. Öğlene yakın bir şeyler atıştırarak okula gitmek üzere yola çıktık.

YİRMİ YEDİNCİ BÖLÜM

Sınavım fena geçmemişti hatta beklediğimden çok daha iyiydi. Eylül dönemin son sınavını atlatmamızı kutlamak için kızlarla bir sinema günü organize etti, okuldan sonra doğrudan sinemaya gittik. Saçma bir korku filmine gitmiştik ve az daha sıkıntıdan bayılacaktım. Hem korku filmine gidiyor hem de çığlık atıyorlardı, nasıl insanlarla arkadaştım böyle? Sinema çıkışında Alp'ten bir aramam ya da mesaj var mı diye telefonumu kontrol ettim, gün boyu beni hiç aramamıştı. Telefonumda tanımadığım bir numaradan arama olduğunu görerek geri aramaya bastım, ben kenarda telefonla konuşurken kızlar hemen karşıda bir kafeye girmiş oturuyorlardı. Aramam ikinci çalışta hoş bir kadın sesi tarafından cevaplandı.

"Merhaba Nazenin Hanım, ben Alp Bey'in asistanı Lale. Umarım yanlış bir zamanda aramamışımdır," dedi. Şok olarak bir kaç saniye cevap veremedim. Alp'in asistanı beni neden arıyordu ki?

"Yo-yok yanlış bir zaman değil. Bir sorun mu var?" Zarifçe güldü, Neden aradığı hakkında en ufak bir tahminim yoktu ve gerçekten meraklanıyordum.

"Hayır, sorun yok. Sadece Doktor Can Yılmaz'dan sizin için randevu alacağım. Acaba yarın için hangi saatlerde müsait olursunuz? Tabii yarın müsait değilseniz başka bir gün-

de ayarlayabilirim." Doktor mu? Ah tabii ya şu çiftlik evinde Alp'in bahsettiği psikiyatrist. Demek ki unutmamıştı ve beni oraya göndermekte kararlıydı. Yapacak bir şeyim yoktu çaresiz gidecektim. Cevap vermeden önce bir süre düşündüm ve sonra konuştum.

"Tamam, yarın uygun. Sabahtan ya da öğlen saatlerinde olursa iyi olur akşam çalışıyorum." Son sınavıma bugün girdiğim için dönem bitmişti ve bir ay kadar gündüzleri boşta olacaktım. Tabii bu öyle bol bir boşluk değildi, bir dahaki dönem için yapmam gereken çizimler ve yılsonunda teslim etmem gereken bir proje vardı.

"Tamamdır o zaman yarın sabah saat 10 olarak alıyorum randevunuzu. Sizi evinizden Alp Bey'in şoförü alacak." Sabah on uygundu ama bunu yapma tarihinin bu kadar yakın olması midemin burulmasına neden oldu. Yarın tüm hayatımı tanımadığım birine tekrar anlatmam gerekecekti ki bu beni haftalarca etkisi altına alacak bir süreçti. Bunlar hakkında konuşunca uzun süre kendime gelemiyordum. Sadece Alp'e yaşadıklarımı rahatça ve tüm ayrıntıları ile anlatabilmiştim. Keşke bunu yaparken benim yanımda olabilseydi.

"Teşekkür ederim Lale Hanım. İyi akşamlar," diyerek telefonu kapattım ve kızların yanına ilerledim. Sema ve Gizem kaşlarını kaldırmış şüphe ile beni süzüyorlardı. Eylül ise ne sipariş edeceğini düşünür gibi yaparak menüye bakıyordu. Burcu telefonunda sinirle mesaj yazarken dünya ile olan bağlantısını koparmıştı. Bana bir şey sormalarını beklerken tahmin ettiğim gibi bu vazifeyi Sema üstlenerek konuştu.

"Naz, sevgilin olduğunu biliyoruz. Bizimle ne zaman paylaşacaksın acaba?" Hemen ardından Gizem araya girerek,

"Ayrıca çocuk kim? Kaç yaşında, yakışıklı mı? Resmi varsa görebilir miyim?" dedi. Aynı anda bu kadar çok soruya maruz kalınca afallamıştım. Yerime yavaşça oturdum menüyü elime alarak onlara bakmadan konuştum.

"Yani görüştüğüm biri var ama sevgili sayılmayız." Ger-

çekten sevgili olup olmadığımızı ben bile bilmiyordum. Artık bu bilinmezliğin çözülmesi gerekiyordu.

***

Eve gittiğimizde kızlara Doğukan'ın doğum gününden bahsettim. İkisi de gitmek için çok istekliydi ben de gitmekte bir sakınca görmedim haber vermediğim sürece Alp bunu bilemezdi. Cumartesi planımızı netleştirdikten sonra onlara Pazar gün ki balodan bahsettim. Sevinçten deliye döndüler ve Alp'in beni herkese tanıştıracağını artık resmi sevgilisi olduğumu söyleyerek bir sürü senaryo yazdılar. Erken yatmaya karar vererek odama geçtim. Yatağa uzanırken telefonumda elimdeydi ve hiçbir şey yoktu. Ne bir arama ne de bir mesaj, kaçta yola çıktığını bilmediğimden vardı mı, varmadı mı? Bilmiyordum. Arasam mı diye elim kaç sefer rehberdeki ismine gitmişti ama vazgeçerek telefonun tuşlarını kilitlemiştim. Aklımın bir köşesinde o Handan denen kadın vardı aklımdan atamıyordum. Onunla görüşecekti, o kadının Alp'e olan bakışları bile tüylerimi diken diken ediyordu. Telefonu yatağımın yanındaki komodine koydum sesini sonuna kadar açtım belki gece beni arardı. Sabah çalan alarmın sesi ile uyandım. Doktor randevusu için alarmımı kurmuştum ve kalkma zamanıydı. Yataktan kalkarak banyoya girdim elimi yüzümü yıkadım. Giyinmek için dolabıma gittiğim sırada telefonum çalmaya başladı. Arayanın ismini görünce dizlerim çözüldü, yatağımın üzerine otururak telefonu açtım.

"Günaydın." karşıda bir süre sessizlik oldu. Sonra Alp midemi düğümleyen sesi ile konuştu.

"Maalesef benim için daha gün aymadı. Burada gece ve yatmaya hazırlanıyordum." Kahretsin doğru ya unutmuştum. Aramızda yedi saatlik falan bir fark vardı. Gülerek, "Doğru ya unutmuşum. İyi geceler demem gerekiyordu."

"Doktor randevusu için aradım. Gidiyorsun değil mi?" Alp'in de haberi olduğuna göre bu işten kaçışım yoktu.

"Evet, uyandım ve hazırlanıyordum. Sen iyi misin? Yolculuğun nasıldı?" Sesi oldukça yorgun geliyordu.

"Yorucu, çok yorgunum uyumaya hazırlanıyordum. Sabah erkenden toplantılarım başlıyor yani yoğun bir gün beni bekliyor." O konuştukça tüm vücudum onun özlemi ile sızlıyordu.

"Peki, sana iyi uykular bende hazırlanayım."

"Sana da iyi günler ve doktorda bol şans." diyerek telefonu kapattı. Çok mu soğuk konuşmuştu bana mı öyle geliyordu? Of saçmalıyordum bu adam her Amerika'ya gittiğinde paranoyaklaşıyordum. Hemen kafamdaki düşünceleri dağıttım. Apartmandan çıktığımda kapıda siyah lüks araç ve başında dikilen Engin abinin beklediğini fark ettim. Beni görünce hemen gülümsedi.

"Engin abi, günaydın. Seni beklettim mi? Çok üzgünüm." Kapıyı benim için açmasına fırsat vermeden ön koltuğa geçtim. Hemen emniyet kemerimi bağladım Engin abi de arabaya binerek; "Günaydın. Yok, ben de geleli çok olmadı." dedi. Yolculuğumuz sessizlik içinde geçti, zaten gittiğimiz yerde çok uzak değildi. Beş katlı gösterişli beyaz bir binanın önünde durdu.

"İşiniz bitince beni arayın numaram telefonunuzda kayıtlı." Hadi ya rehberime hiç dikkat etmemiştim Alp ve her şeyi düşünen halleri... Ona gülümsedim beni almasına gerek yoktu buradan eve kolayca dönebilirdim. Hem muhtemelen doktor da işim bittiğinde tamamen dağılmış bir halde olacaktım kimsenin beni o halde görmesini de istemiyordum.

"Gerek yok Engin abi teşekkür ederim. Eve kendim döneceğim." İtiraz etmek üzereyken onu arkamda bırakıp binaya doğru yürüdüm. Restore edilmiş çok şık bir binaydı. Binanın dışında altın rengi bir kapı vardı. Sanırım içeri girmek için

kapı zilini çalmalıydım zillerin üzerine bakınca en üstte kocaman altın yaldızlı şekilde Can Yılmaz yazısını görerek zile bastım. Kısa bir süre sonra kapının otomatiği açıldı, içeri girdim. Apartmanın girişi beyazdı saf beyazdan başka bir renk yoktu. Beş katlı binanın her katında bir ofis vardı, beşinci kata çıkmak için asansöre bindim. Gerginliğim hat safhadaydı yukarı çıkarken hissedilen hafif sarsıntı bile midemin bulanmasına neden olmuştu. Asansörün çınlama sesi ile indim, yine beyaz bir girişteydim tam karşımda koyu yeşil çelik bir kapı vardı. Kapının yanında Psikiyatrist Can Yılmaz'ın altın yaldızlı tabelası duruyordu. Kapıyı daha çalmadan orta yaşlı bir kadın tarafından açıldı. Kadının siyah saçları omuzlarına uzanıyordu, kahverengi gözlerini çevreleyen kırışıklıkların aynısından dudaklarının kenarlarında da vardı, sanırım bunlar tebessüm kırışığıydı. Kadının inanılmaz içten bir gülümsemesi vardı. Beni süzerek;

"Hoş geldin canım, içeri geç Can Bey seni bekliyor." dedi. Şaşkın şaşkın bakınarak içeri girdim. Giriş bölümü yine tamamen beyazdı, karşıda beyaz bir masa ve yeşil renk oturma alanı göze çarpıyordu. Duvarlarda insana huzur veren manzara resimleri asılıydı, bir psikiyatrist muayenehanesine göre çok şık görünüyordu, sanırım insanları rahatlatmak için böyle ferahtı. Sağ taraftaki kemerli alandan bir adam içeri girdi. Adam en fazla ellili yaşlarındaydı ama gerçekten göz kamaştırıcı bir adamdı. Hafif kırlaşmış kumral saçları geriye doğru taranmıştı, ela gözleri kalın çerçeveli siyah gözlüklerinin arkasından parlıyordu. Traşlı yüzü ve koyu renk takım elbisesi ile ciddi görünse de gülümseyen yüzü bu ciddiyete sempati katıyordu. Adam bana doğru yürürken gülümsemesi daha da genişledi.

"Hoş geldin Nazenin. Bende seni bekliyordum." Elini sıkmam için uzatarak, "Ben Can Yılmaz." dedi. Bende ona kibarca gülümsedim.

"Memnun oldum." demekle yetindim hala gergindim.

Kadın bana doğru bakarak; "Montunu alayım canım, bir şeyler içmek ister misin?" Diye sordu. Montumu çıkarıp ona verdim ve kibarca teşekkür ettim.

"Teşekkür ederim, bir şey almayayım." dedim. Doktor Can Yılmaz elini zarifçe belime koyarak beni odanın ilerisindeki kemerle ayrılmış bölüme doğru yönlendirdi.

"İstersen başlayalım... Çok gergin görünüyorsun korkma daha önce hiç insan yemedim." O gülümseyince ben de ona gülümsedim. Bu alanın uç kısmında duran çift kanatlı cam kapıya doğru yöneldik. Muayenehane kısmı camdan oluşuyordu ama renkli cam olduğu için içeriyi göremiyordum. Doktor kapıyı açarak önce benim geçmemi işaret etti. İçeride dışarısı gibi beyazdı, yere kadar inen camlardan boğaz manzarası görünüyordu. Doktor ilerleyerek masasının yanına gitti ben manzaradan gözlerimi ayırınca kibarca gülümsedi ve kanepeyi işaret ederek oturmamı söyledi. Ben kanepeye oturunca o da yerine geçti ellerini masanın üzerine birleştirerek benimle konuşmaya başladı.

"Alp ile biraz senin hakkında konuştuk. Yani çok fazla bir şey anlatmadı aslında ama sana değer verdiği belli," derken beni rahatlatmaya çalıştığı anlaşılıyordu.

"Buraya sanki zorla getirilmiş gibi bir halin var Nazenin. Unutma iyileşmek istiyorsan... Bunu gerçekten istemelisin." Sözleri çok içtendi yutkunarak ona gülümsedim.

"İstiyorum. Sadece tekrar hatırlamak istemediğim şeyler var."

"Bir şeyin üstüne ne kadar gidersen onu yenmen o kadar kolay olur. Hem ayrıca acısı çok olan insanlar her zaman güçlü insanlardır. Şimdi ben seni bir süre dinleyeceğim, sadece anlatmak istediklerini anlat seni ilk seferde sıkmak istemiyorum." Bir süre onun ifadesini izledim. Alp bu adamın kendisine de yardım ettiğini söylemişti. Kimseye açılmayan Alp bile bu adama açılmıştı demek ki. Bende bunu yapabilirdim, iyileşmek istiyordum her şeyi unutmak normal biri ol-

mak güzel rüyalar görmek, uzun uzun uyanmadan uyumak istiyordum. Bunu yapmak içinde bu adamla konuşmalıydım bana yardım edebilirdi gerçekten insana güven veren bir tavrı vardı. Çocukluğumdan beri psikologlar ve psikiyatristler ile görüşüp duruyordum ama kendimi daha önce hiç bu kadar rahat hissetmemiştim. Bir saat belki daha üzün süre ben anlattım o dinledi çoğu zaman bana yorum yaptı nasıl hissettiğimi sordu. Anlatırken ağlamaya başladığım zaman bana bir kutu peçete ve su verdi. Sıcak tavırları sayesinde neredeyse her şeyi ona anlattım. Neler hissettiğimi söyledim. Bu seansta sadece geçmişten bahsetmiştim ama kendimi hafiflemiş hissediyordum. Seansımız bitince bana ilaç yazdı. Bundan sonra bir süreliğine uyku ilacı kullanacaktım ne harika uyumak için bile ilaca ihtiyaç duyacak kadar vahim bir durumdaydım demek ki. Apartmandan çıktığımda gözlerim ağlamaktan kızarmıştı, başım ağrıyordu ama yine de tahmin ettiğim kadar kötü değildi. Karşıya geçerek deniz kenarından yürümeye başladım, soğuk hava iyi geliyordu. Bir marinanın önünden geçerken birinin bana seslendiğini duydum arkamı dönünce Timur'u gördüm. Timur yanında oldukça güzel bir kızla beraber marinadan çıkıyordu. Burası benim Alp ile geldiğim marinaydı. Kadının beline sarılmıştı ve bana doğru yürümeye başladılar. Esmer kadının belinden elini çekerek bana yaklaştı sarılıp yanağımdan kibarca öptü.

"Naz seni görmek ne güzel. Burada ne yapıyorsun?" Zoraki bir şekilde ona gülümsedim. Onun dominant olduğunu öğrendiğimden beri hakkında eskisi gibi düşünmüyordum ve varlığı beni rahatsız ediyordu.

"Seni görmek de güzel. Bir işim vardı ve biraz da yürümek istedim." Yanındaki kadınla beni tanıştırma gereği duymamıştı kadın öylece ikimize bakıyordu. Kadına dönerek;

"Senin için taksi çağırmamı ister misin? Ben biraz daha buradayım, sonra görüşürüz." dedi. Kadına kibarca gitmesini söylemişti. Kadın gülümseyerek cevap verdi ama bozuldu-

ğu çok belliydi. Ayrıca kadının yüzünde yorgun bir ifade ve ince çoraplı bacaklarında ip izleri göze çarpıyordu sanırım Timur'un yatı vardı ve onu aksiyon amaçlı kullanıyordu, acaba Alp'te kendi yatını bu amaçla kullanmış mıydı? Kadın birden gözüme çok ucuz göründü bende insanların gözünde böyle ucuz görünüyordum. Ağlama isteğim tekrar baş gösterdi ama derin bir nefes çekerek bu isteğimi dizginledim.

"Ben taksi bulurum teşekkür ederim. Daha sonra görüşürüz." Benim suratıma tehditkâr bir şekilde bakarak yanımızdan uzaklaştı. Timur gözlerini dikmiş beni izliyordu.

"Anlat bakalım neyin var?" Ah gerçekten hiç onunla konuşma havasında değildim. Kollarımı göğsümde bağladım yüzüne bakmadan cevap verdim çünkü büyük ihtimal gözlerim hala kırmızıydı.

"Bir şeyim yok. Dedim ya biraz boğaz havası almak istedim hepsi o." Elini omzuma koyarak yüzüne bakmam için diğer eli ile başımı kaldırdı.

"Hadi ama moralin bozuk bu açık. Tıpkı o gün asansörde olduğu gibi ama bu sefer ağlamışsın. Hadi gel biraz konuşalım." diyerek belimden tutup beni marinaya yönlendirdi. Ona itiraz ettim ama beni umursamıyor gibi görünüyordu tipik gıcık dominant tavırları. Beni marinanın içindeki restorana götürdü. Restoran denizin resmen içindeydi ve pek kimse yoktu oldukça sakin görünüyordu. Cam kenarına yürüdük, oturmam için sandalyeyi çekti ben oturunca Timur da karşımda ki sandalyeye oturdu. Yakışıklı yüzüne düşen saçlarını geriye doğru itip bana kaşlarını kaldırarak baktı.

"Ee ne yiyoruz." Hayret bana mı soruyordu? Daha cevap veremeden telefonumun titreyişini duyarak irkildim Acele ile çantamın içinde telefonumu aramaya başladım umarım düşündüğüm kişi değildir derken telefonda yanıp sönen isim bacaklarımı titretti. Korku ile Timur'a bakıp telefona tekrar baktım. Alp arıyordu... Telefonu açtım ona ne söyleyeceğim hakkında en ufak bir fikrim yoktu, yaptığım tamamen yanlıştı.

"Efendim Alp." Alp endişeli bir sesle konuşunca daha da korktum.

"Nazenin, sen hangi cehennemdesin? Engin'e haber vermeden nereye gidiyorsun ve şu telefonuna neden bakmıyorsun?" Sesi o kadar endişeli ve sinirliydi ki sesim tamamen titriyor ve gözlerim yaşarıyordu.

"Sadece... Bak Alp bu benim için biraz zordu bir doktorla konuşmak tüm o yaşadıklarımı tekrar hatırlamama neden oldu ve biraz yalnız kalmak istedim. Temiz havaya ihtiyaç duydum. Ona yalan söylemekten nefret ediyordum ama buna mecburdum ona Timur'dan bahsedemezdim. Biraz sakinleşmiş gibi geldi nefes sesleri düzene girmişti bir süre bir şey söylemedi daha sonra daha sakin bir tonla konuştu.

"Kolay olmadığını biliyorum Nazenin. Ama senin için endişeleniyorum uzaktayım ve sen hiç söz dinlemiyorsun. Of... Şimdi neredesin?" Timur'a baktım pür dikkat bizi dinliyordu.

"Sadece yürüyorum, birazdan eve gideceğim. Lütfen benim için endişelenme." dedim.

"Senin için endişelenmemem gibi bir seçenek yok Nazenin. Ben senin için hep endişeleneceğim. Neredesin eve gitmen için Engin'i göndereyim." Birden panikledim gözyaşlarım yavaşça yanaklarımdan yuvarlanıyordu.

"Gerek yok Alp, bende eve gidiyorum tamam mı? İyiyim... Lütfen!" diyerek onu geçiştirdim. Alp derinden bir of çekip telefonu kapattı. Bende böylece nefes alabilmiştim. Timur hiç kıpırdamadan ve tepki vermeden beni izliyordu.

"Ona benden bahsetmemekle iyi yaptın ve yalan söylerken senin kadar endişelenen bir kadın görmemiştim. Gerçekten itaat etmek için yaratılmışsın." Bana bakarak gülümsüyordu.

"Ona senden bahsetmedim çünkü uzakta ve endişelenmesini istemedim, ayrıca itaat konusuna gelince, sadece Alp için geçerli," diyerek onu tersledim. Timur gülerek ellerini teslim oluyormuş gibi havaya kaldırdı.

"Tamam, Naz sakin ol... Alp'e ait olduğunu biliyorum. Bunu bana çok net ifade etti." Alp ona benden mi bahsetmişti? İşte şimdi ağzım açık kalmıştı.

"Yemek konusunda karar verdin mi? Benim mi sipariş etmemi istersin?" Ona kaşlarımı çatarak baktım.

"Bir şey yemek istemiyorum. Beni buraya neden getirdin? İnsanları öyle sürekli kolundan tutup bir yerlere götüren bir tip olduğunu biliyorum ama... Bak ben gerçekten sana göre bir kız değilim." Yerimden kalktım ama Timur güçlü ellerinden biri ile bileğimi yakaladı.

"Naz bunların hepsini biliyorum. Bak, seninle konuşmak istiyorum sadece. Sana asılmıyorum tatlım, yani eğer Alp'in olmasaydın sana kesin asılırdım ama şu an bunu yapmıyorum. Sadece konuşacağız hepsi bu Alp'in bilmesine gerek yok. Bileğimi bırakmayacağını fark edince yerime geri oturdum. Timur gülümsedi ve garsona seslendi, bizim için yiyecek bir şeyler sipariş etti. Ben hala ona bakarak konuşmasını bekliyordum. Benim dikkatle ona baktığımı fark edince konuşmaya başladı.

"Söyle bakalım neden böyle dağılmış bir haldesin?" Ellerini masanın üzerinde birbirine kenetleyerek bana bakmaya başladı.

"Beni konuşmak için buraya geldiysek buna gerek yok. Kendimden bahsetmekten hoşlanmam." Timur gülerek ellerini saçlarından geçirdi.

"Gerçekten de pek itaatkâr değilsin Alp seninle nasıl baş ediyor?" Ona cevap vermeden gözlerimi devirdim.

"Bak Naz, seni asansörde ilk gördüğümden beri Alp'e ait olduğunu biliyordum. Yani sana asılmak ya da seni itaatkârım yapmak gibi bir niyetim yok. Sadece seni biraz tanımak istedim. Yani nasıl diyeyim sen Alp için çok farklısın. Onun genel tercihlerinin çok ama çok dışındasın." Bu sırada konuşmasına ara vererek masada duran şişeden bardağa su doldur-

du ve birkaç yudum aldı. Ama ben onun konuşmasına izin vermeden araya girdim.

"Evet, bunları söylemene gerek yok. Alp'e uygun olmadığımı biliyorum. Onun nasıl güzel kadınlarla olduğunu internette gördüm. Ben... Ben o kadınların yanından bile geçemem." Söylediğim sözler içimi acıtmıştı ama doğruydu ona uygun değildim, hatta yanında bana en ufak benzerliği olan bir kadın bile görmemiştim. Genel tercihi sarışın ve uzun bacaklı kadınlardı. Ben hem kumraldım hem de bacaklarım o kadar uzun değildi. O kadınların sadece bacakları neredeyse benim boyum kadardı. Timur şaşkın şaşkın bana bakıp sonra güldü.

"Söylemek istediğim bu değil. Bana karşı ne kadar ön yargılısın, seni Alp mi böyle doldurdu?" Sonra tekrar güldü. "Sen farklısın ama bahsettiğim böyle bir farklılık değil. Bak Alp masum kızlara yaklaşmaz, işyerine hiç bir kölesini çağırmaz, onları kıskanmaz yani sana karşı inanılmaz koruyucu beni neredeyse ikiye ayıracaktı görsen çıldırmış gibiydi." Kahkaha atarak kafasını iki yana salladı. Bu sırada garsonun yemeklerimizi getirmesi ile ikimizde sustuk. Garson yemeklerimizi ve içeceklerimizi servis ederek yanımızdan ayrılınca ilk konuşan ben oldum.

"Yani sana benden mi bahsetti?" Evet, şu an belki de en son sorulması gereken soruydu ama merak ediyordum.

"Beni alenen tehdit etti. Sana yüz kilometreden fazla yaklaşmamamı söyledi. Biz önceden sık sık dışarı çıkardık ve artık tek bahanesi Nazenin'i alacağım... Nazenin gelecek... Nazenin'le olacağım." Öğlen yemeği için iyi bir seçim olmasa da balık sipariş etmişti ve konuşmasına ara vererek önündeki ızgara balığa limon sıktı. "Emin ol her gün seninle olmak istiyor ve Alp asla böyle yapmaz. Haftada bir gün onun için her zaman yeterli olmuştur ama artık utanmasa seninle yaşayacak." Tekrar güldü. Söyledikleri midemde kelebeklerin uçuşmasına neden oldu. Ah hep o kelebekler yüzünden olu-

yordu zaten Alp ile ilgili her şey kelebekler yüzündendi... Balığından büyük bir lokma alarak çiğnedi ve bir yudum su içti sonra bana bakarak yemeğimi işaret etti. Ben de balıktan ufak bir çatal alarak ağzıma attım. Gerçekten güzeldi.

"Timur benimle neden konuşmak istedin?"

"Naz, Alp'i sevdiğini görebiliyorum. Onu çok seviyorsun bu sevginin her zaman arkasında dur. Alp seni kaybederse yolunu kaybeder." Duraksayarak nefes aldı. Neden Alp dâhil herkes onu bırakacağımı düşünüyordu ki? Mükemmel Alp Ataman'ı kim bırakmak isterdi?

"Alp çok zor dönemlerden geçti. Çok zor ergenlik ve gençlik yılları geçirdi. Çok hata yaptı ve seninle tanışana kadar da çoğu hatasını sürdürüyordu. Yani onu geçmişte yapmış olduğu hatalarla yargılama. Aslında bana kalsa sana her şeyi anlatırım ama eminim bunu yaparsam Alp beni dörde ya da beşe ayırır ve bedenim bunun olması için fazla güzel." O bana içten bir şekilde gülümserken ben de söylediklerini düşünüyordum. Alp ne gibi hatalar yapmış olabilirdi ki bunu deli gibi merak ediyordum. Sanki bir kusuru varmış gibi konuşuyorlardı anlayamıyordum o mükemmeldi...

"Alp muhtemelen sana benimde onun gibi baskın karakter olduğumdan bahsetmiştir ama ben onun gibi değilim. Yani senin anlayacağın şekilde özetlersem evet baskın olmayı, kontrolün bende olmasını, ufak tefek acılarla zevki kamçılamayı seviyorum ama bunlar benim için sadece bir yatak odası fantezisinden ibaret ama Alp bunu tamamen yaşam biçimi yapmış durumda. İlişkilerini sadece o çizgide yürütüyor. Bu onun için kontrol ve en önemlisi güven meselesi. Tek istediği karşıdaki kişinin ona koşulsuz ve şartsız güvenmesi." Evet, bunun güvenle ilgili olduğunun farkındaydım Alp sürekli ona güvendiğimi görmek ve bilmek istiyordu. Ama buna neden ihtiyaç duyduğunu anlayamıyordum.

"Seninle konuşmak için biraz geç kaldım aslında, her şey

artık daha da yoğunlaştı. Senden tek istediğim ne olursa olsun ne duyarsan duy Alp'i sonuna kadar dinlemen, bir karara varmadan önce her şeyi iyice düşünmen bana bunun için söz verebilir misin?" Timur'un neden bahsettiği hakkında en ufak bir fikrim yoktu ama Alp'i bırakmaya ya da onu üzmeye niyetim yoktu o yüzden Timur'a böyle bir şeyin sözünü en azından kendimden yana verebilirdim.

"Timur dediklerinden bir şey anlamıyorum ama Alp'i ne olursa olsun bırakmaya niyetim yok. Onun ne yaşadığı ya da ne yaptığı umurumda değil. Ben tamamen biz ile ilgileniyorum, benimle paylaştığı her saniyeyi seviyorum ve bunun için söz vermem gerekiyorsa söz veririm," dedim. Bunun üzerine Timur gülümseyerek bana teşekkür etti.

YİRMİ SEKİZİNCİ BÖLÜM

Mesleğimiz hakkında konuşarak yemeğimizi yedik ona Burak'tan bahsettim ve onunla tanıştığıma çok şaşırdı. Alp'in onu kıskandığını hemen tahmin etti ve bende ona aramızda olanları anlattım. Timur gülerken az daha boğuluyordu. Gerçekten Burak kadar sıcakkanlı ve neşeli biriydi. Yemeğimiz biter bitmez müsaade isteyerek yanından kalktım Alp tekrar ararsa durumu idare etmem zor olabilirdi. Timur beni eve bırakmak istedi ama ona karşı çıkarak metro ile eve gitmek istediğimi söyledim bu seferde beni en azından metroya bırakmak konusunda ısrar etti ve ona karşı gelmedim beni metroya bıraktı sarılarak vedalaştık. Birbirimizin telefon numaralarını aldık böylece çizdiğim proje ödevini ona gönderip fikir alacaktım. Bana yardım edeceğini söylemişti ve bu beni inanılmaz mutlu etmişti. Onun gibi başarılı bir mimarın yardımını almak harika olabilirdi.

Bundan sonraki günlerim çok sıradandı. İş yeri Doğukan olmadığı için çok yoğundu ve gerçekten her akşam eve bitmiş vaziyette geliyordum, sabahta proje ödevim için çizim yapıyordum. İlaçlarda işe yaramaya başlamıştı geceleri kafamı yastığa koyar koymaz uyuyor ve sabahları dinlenmiş kalkıyordum. Perşembe gecesi Sinem'i bize davet ederek kızlar gecesi yapmıştık, korku filmi izleyip bol bol kızsal mevzu konuşmuştuk konu her Alp'e geldiğinde ben renk değiştir-

miştim ve onlarda kahkahalara boğulmuştu. Bu yüzden cuma günü hayatımda ilk defa öğlene kadar uyumuştum. Uyandığımda kızlar hala uyuyordu laptopu mu alıp mutfağa geçtim. Bir yandan kahvaltı hazırlarken bir yandan da yabancı dizi izliyordum. Kahvaltıyı hazırlayınca oturup Google'a Alp'in adını yazdım bunu yapmam bir hataydı daha önce de yaşamıştım ama yine de kendime engel olamamıştım. Çıkan haberlerin en başında duran haber tüm tüylerimi diken diken etti. Haberin başlığında KUSURSUZ ÇİFT yazıyordu. Bu başlığın hemen altında Alp'in ve Handan'ın bir yemekte çekilen resimleri vardı. Alp siyah bir takım elbise giymişti, gömleği ve kravatına kadar siyahlar içindeydi. Handan'da sanki özellikle giyinmişler gibi tamamen siyah bir mini elbise giymişti. Alp'e sarılmış ve kulağına bir şey fısıldıyor gibi duruyordu, Handan oldukça mutlu görünüyordu, Alp ise her zaman ki gibi ifadesiz bir şekilde duruyordu. Çıldırmak üzereydim o kadının saçlarını yolup eline vermek istiyordum. Kıskanmak iğrenç bir duyguydu. Hele sana ait olmayan birini kıskanmak en zoruydu, yapabileceğim hiçbir şey yoktu. Ne kızabiliyorum, ne hesap sorabiliyorum ne de boş verebiliyorum her durumda içim cayır cayır yanıyordu. Haberin devamını okumak için aşağıya doğru indim. Alp Ataman ve Handan Uca'nın Amerika da bir araya geldiği, bir aile yemeği yenildiği ve kısa zamanda düğün olacak sinyalleri verdikleri yazıyordu. Midem burkuldu ve inanılmaz bir kusma güdüsü hissettim. Geçen seferki gibi fevri davranmak istemiyordum, bu habere inanmamak istiyordum ama içim içimi yiyordu. Sinirle Laptopun kapağını çarptım ve bu sırada kapıda dikilen Eylül ile göz göze geldim.

"Sorun ne Naz?" diyerek karşımdaki sandalyeye oturdu. Laptopun kapağını açarak ona haberi gösterdim. Tüm yazılanları okurken kaşları yukarı doğru kalktı, sonra Laptopu tekrar kapatıp bana gülümsedi ve elimi tuttu.

"Naz biliyorsun bu daha önce de olmuştu ve sen Alp'in

açıklamalarına inanmayı seçmiştin. Ona güvenmeyi seçmiştin. Şimdide bunu onunla konuşmalısın seni ondan başkası inandıramaz ya da yatıştıramaz." dedi. Gerçekten Eylül ilişki uzmanı falan olmalıydı. Tavsiyeleri bana iyi geliyordu ama yine de içimdeki kızgınlığı atamıyordum. Handan'dan nefret ediyordum. Ben o kızacak diye Doğukan'la ya da Timur'la konuşmaya korkarken o Handan ile aile yemeklerine gidip samimi pozlar veriyor ve kendi hakkında evlenilecek haberleri çıkacak kadar o kadınla samimiyet kuruyordu. Bende bundan sonra onun için kendimi kısıtlamayacaktım, Doğukan benim arkadaşımdı ve o doğum gününe gidecektim. Bu kadar itaat etmekte fazlaydı artık.

Eylül'e gülümseyerek Laptopu kaldırdım. Sinem ve Burcu'yu uyandırarak beraber güzel bir kahvaltı yaptık. Sonrada hep beraber Doğukan'a hediye bakmak için dışarı çıktık. Ne alacağımız hakkında hiçbir fikrimiz yoktu ve bir erkeğe hediye almak gerçekten inanılmaz zor bir işti. Hediyemizi seçmemizin mutluluğu ile bir kafeye oturduk. İçecek bir şeyler sipariş ederek klasik kız dedikodularına başladık. Telefonumun çalmasıyla çantamdaki kargaşanın içinde onu aramaya başladım ama tabii ben telefonu bulana kadar kapanmıştı ki hemen ardından tekrar çalmaya başladı. Ekranda Alp'in mide düğümleyen ismi yanıp sönüyordu. Kızlara müsaade isteyen bakışımı atıp yanlarından kalktım ve telefonu açtım. Daha açar açmaz Alp telaşla konuştu.

"Nazenin! Neredesin seni kaçıncıya arıyorum. Aklıma bir sürü şey geldi çıldırmak üzereydim," dedi. Sanki hiçbir şey olmamış gibi ona cevap verdim.

"Kusura bakma kızlarla alışverişe geldik ve kargaşanın içinde duymamışım. Sen iyi misin?" Alp telefonun diğer ucunda bir süre afalladı ve cevap veremedi daha sonra ifadesiz ses tonuna büründü.

"İyiyim... Seni merak ettim. Bazı haberler çıkmış sen onları görmeden önce konuşmak istedim." Ona son derece

umursamaz davranmaya kararlıydım beni kenarda duran hazır lokma olarak görmesinden artık sıkılmaya başlamıştım. Ne olduğumu bile bilmiyordum, o haberleri gördüğümde ona arayıp hesap bile soramamıştım canımı en çokta bu yakıyordu. Kim olarak onu kıskanmam ya da karışmam gerektiğini bilmiyordum. Yazılanların doğru olmadığını hissediyordum ama tamamen inanamıyordum. Ona cevap vermeden biraz uzun süre duraklamıştım ve Alp'in telefonda ki endişeli sesi tekrar duyuldu.

"Nazenin... Beni duyuyor musun?" Hafifçe boğazımı temizleyerek onunla konuşmak için derin bir nefes çektim.

"Haberleri gördüm Alp!" Alp'in endişeli ses tonun yerini bu sefer şaşkınlık almıştı.

"Neden beni aramadın?" Düşünmeden cevap verdim.

"Çünkü gerek görmedim. Ne istersen yapabilirsin Alp, ben artık yoruldum yani geçen sefer çok yıkılmıştım ve bu sefer daha güçlü olmam gerektiğini düşündüm. Ben sana aitim ama sen bana ait değilsin ve sana ait olmayan bir şeyi sahiplenmeye de kıskanmaya da hakkın yoktur." Sinirli sinirli nefes alışları dışında bir şey duyamıyordum. Bir kaç saniye sessizce nefes alıp verdi, şükürler olsun ki şu an yanımda falan değildi. Sert bir ses tonuyla;

"Bu da ne şimdi Nazenin? Söylemek istediğin ne?" Ona her karşı geldiğimde kendimi kötü hissediyordum, bu his beni çok sıkmaya başlamıştı. Dudaklarımın içini kemirmeye başlamıştım ve Alp'e cevap vermek için buna ara verdim.

"Ne dediysem o, Alp." Şu an kesinlikle çenesi kasılmış ve gözleri kararmıştır.

"Bunu geldiğim zaman konuşacağız. Pazar sabahı dönmüş olacağım." dedi. Ses tonunda hala yüksek dozda sinir vardı. Bu olayın üstüne daha fazla giderek günümü mahvetmek istemiyordum.

"Tamam, gelince konuşuruz." diyerek telefonu kapattım.

Restoran her cuma akşamı olduğu gibi bu akşamda bir hayli yoğundu. Giyinme odasına geri döndüğümüzde üstümü değiştirmeden önce dolapta duran telefonumu kontrol etmek için elime aldım. Telefonda tanımadığım bir numaradan üç cevapsız arama vardı. Bir de mesaj olduğunu görünce önce mesajı açtım.

*"Nazenin Hanım merhaba; Ben Lale, Alp Bey'in asistanıyım. Alp Bey yarın için alışverişe çıkacağınızı bildirmişti. Sizi aradım fakat ulaşamadım. Yarın sabah dokuz sizin için uygun mudur? Eğer uygun değilse mutlaka bildiniz. "*yazıyordu.

Ah nasılda unutmuştum, bir de şu saçma alışveriş işi vardı. Bakalım bunu nasıl atlatacaktım. Tabii beni asıl endişelendiren alışveriş değildi, pazar günü yapılacak olan baloydu. Şu Alp ile katılacağım ve herkesin orada olacağı balo. İnsanlar benim hakkımda kim bilir ne düşüneceklerdi? Saat akşam on olmuştu. Bu saatte arayarak onu rahatsız etmek istemediğimden bende mesaj atarak cevap verdim.

Teşekkür ederim. Sabah dokuz uygun.

Telefon saniyeler içinde tekrar titredi. Lale mesaj atmıştı.

Harika, sizi sabah dokuzda almaya geleceğiz.

Ne yani oda benimle alışverişe mi gelecekti. Bunu Eylül ve Burcu ile yapmak daha az eziyetli olabilirdi ama ona kaba davranmak istemiyordum sonuçta daha yüz yüze tanışmamıştık bile. Hazırlanarak servise bindim biraz olsun dinlenmek için bir an önce eve gitmeyi diledim, yorgunluktan bayılmak üzereydim ve Alp beni hala aramadığı için salak kalbimde saçma bir boşluk vardı. Adamı hem tersliyor hem de onu terslediğim için kendime kızıyordum ne saçma bir kız olmuştum ben böyle. Evde güzel bir duş alıp ayıcıklı pijamalarımı giyerek yatağıma girdim. Uyumak istiyordum, tek istediğim buydu sanırım şu ilaçlar işe yarıyordu kitap bile

okuyamadan uyuyordum ve kesinlikle kâbus görmüyordum. Telefonumun alarmı ile yataktan kalktım Eylül'ün odasına ilerledim, benimle gelmesini ona söyleyecektim dün akşam geldiğimde evde değildi ve onu bekleyemeyecek kadar yorgundum. Eylül sızmış gibi uyuyordu onu dürttüm ve hı gibi bir ses çıkararak bana tepki verdi.

"Eylül, hani şu pazar günkü davet vardı ya? Alp ile katılacağım, onun için bugün kıyafet almam gerekiyor, sende benimle gelir misin? Birazdan burada olurlar," dedim. Daha cümlemi tamamlamadan Eylül gözlerini açmıştı. Bu bir mucizeydi, akşamdan kalmaydı ve daha ilk cümlemde gözlerini açmış hatta yatakta hafifçe doğrulmuştu.

"Alışveriş mi?" Yerinden fırlayarak bana baktı. "Ah, o şık davet için sana kıyafet seçeceğiz ve bana gelip gelmeyeceğimi mi soruyorsun? Aklını mı kaçırdın sen tabii geliyorum. Hadi git hazırlan ben hemen hazırlanacağım." Alışveriş gerçekten sihirli bir cümleydi. En azından Eylül için öyleydi, gülümseyerek odadan çıktım ve kendi odama giderek giyip çıkarması kolay olacak bir şeyler giydim. Siyah bir tayt, kalçalarımı örten kırmızı bir kazak, montum ve siyah çizmelerim hazırdım. Ben kapıda beklerken Eylül de hayatının hazırlanma rekorunu falan kırmış olmalıydı. Hazırlanmıştı ve elinde ki toka ile saçlarını toplamaya çalışıyordu. Burcu dün gece Ankara'ya gittiği için o gelemeyecekti. Apartmandan çıktığımızda siyah araba yine kapıdaydı ve Engin abi yine dışarıda beni bekliyordu. Birilerini bu şekilde bekletiyor olmak beni çok rahatsız ediyordu. Arabanın içinde oturan kadın bizi görünce dışarı çıktı. Bu kadını tanıyordum, Alp'in ofisine gittiğimde bekleme salonunda duran kadındı bu. Demek Alp'in asistanı Lale buydu. Oldukça sevimli ufak tefek bir kadındı. Kot pantolon, hardal rengi süet topuklu ayakkabılar ve lacivert bir palto giymişti, paltosu dizlerinin üzerine kadar iniyordu. Açık kumral saçlarını şık bir topuz ile tepede toplamıştı. Gözlükleri gözündeydi, yüzünde çok hafif bir makyaj vardı. Bizi

görünce gülümseyerek yürüdü. Dostça kollarını açarak sarıldı ve yanaklarımdan öptü. Aynı şeyi Eylül içinde yaptı.

"Özür dilerim kendimi tanıtmadım. Ben Lale, Alp Bey'in asistanıyım." dedi. Gerçekten fazla sıcakkanlı olması beni şaşkınlığa uğratmıştı. Sanırım onunda Alp gibi soğuk tavırlı olmasını beklemiştim ama tam tersiydi. Ona fazla kabalık yapmadan hemen gülümseyerek konuştum.

"Merhaba Lale Hanım, memnun oldum, bu arkadaşım Eylül. O da bizimle gelecek." Lale gülümseyerek bize arabayı işaret etti Engin abi hemen arka kapıya atılarak bizim için açmıştı. Eylül ağzı açık bir şekilde arabaya bindi. Hemen arkasından da ben bindim, Lale de ön koltuğa geçti ve başını zarifçe bize çevirerek ince ses tonu ile "Lütfen bana sadece Lale deyin." dedi. Ona gülümsedik, çok tatlı bir kadındı kesinlikle. Telefonda Alp'in asistanı olduğunu söylediğinde onu birazcık kıskanmış olabilirdim ama şu anda kıskandığım için utanma evresindeydim.

"Tamam Lale ama sende bana Nazenin dersen çok mutlu olurum." Lale'nin gülümsemesi tüm yüzüne yayıldı, mutlu olmuştu. Sanırım benimle arkadaş falan olmak istiyordu. Tabii isterdi kahretsin patronuyla yatıyordum... Yanaklarım hafifçe kızardı. Araç hareket ederek trafiğe karıştığında Eylül hala konuşmadan yanımda oturuyordu, sanırım sabah mahmurluğu üzerindeydi. Lale ve Eylül arasında kısa sürede moda üzerine sıkıcı bir sohbet dönmeye başlamıştı ben bu sohbete katılmadan yola bakıyordum, gözüm arada elimde duran telefonuma da kayıyordu. Hala aramamış ya da mesaj atmamıştı, belki de bu alışverişe gerek yoktu geldiği zaman beni sepetleyecek olabilirdi. Bunları hemen zihnimden uzaklaştırarak aradığında duymak için telefonumun sesini açarak çantama koydum. Sıkıcı sohbete katılarak kafamı dağıtmaya çabaladım. Uzun bir yolculuğun ardından araba İstanbul'un en lüks semtlerinden birinde bir binanın önünde durmuştu. Bina boğazın tam karşısında üç katlı ve son derece eski ol-

masına rağmen harika restore edilmişti. Engin abi arabadan inerek kapıyı açtı, önce Eylül sonra ben arabadan indik. En son Lale inerek yanımıza geldi. Burası her neresiyse Eylül'ün ağzı beş karış açıktı.

"İnanmıyorum... Elbisesini buradan mı alacağız?" Sesi inanılmaz heyecanlı geliyordu. Lale gülümseyerek binaya doğru ilerledi.

"Evet, Alp Bey buradan alınmasını istedi. Nazenin buradan kendine ne istersen alabilirsin. Alp Bey'in kesin talimatı." dedi. Ben hâlâ buranın özelliğini anlamamıştım evet fazlasıyla şıktı ama Eylül'ü bile şaşırtacak nesi vardı ki? Lale'nin peşinden yürümeye başladık. Ayrıca ne istersem almayacaktım sadece o gece giymek için bir elbise alacaktım.

"Sadece bir elbise, davet için." diyerek Lale'ye baktım. Gülümsedi ve başını salladı.

"Naz, tatlım buranın ne olduğunu bilmiyorsun değil mi? Bu saf tavırların yüzünden seni İstanbul boğazında boğmak istiyorum. Burası ünlü bir modacının yani Türkiye'de görüp görebileceğin en ünlü modacının butiği. Sadece kişiye özel tasarımlar bulabileceğin yer. Yani giydiğin kıyafetin bir eşi daha olmayacak." Vay canına bu gerçekten lükstü, tabii ben Eylül kadar etkilenmemiştim ama yine de kendimi özel hissettirmişti. Lale kapıyı çalarak bize doğru döndü.

"Hazır mıyız Hanımlar?" Son derece neşeliydi, neden tanıdığım her kadın alışveriş manyağı olmak zorundaydı. Eylül neşe ile ellerini çırpmaya başlamıştı bense sadece gülümseyerek başımı salladım. Kapıyı manken fiziğine sahip esmer bir kız açtı gülümseyerek bizi içeri davet etti. Giriş son derece gösterişliydi altın ve bej renkleri hâkimiyetine bol bol orkide eşlik ediyordu. İçerisi çiçek bahçesi gibiydi, manken fizikli kadın bizi kibarca selamladı montlarımızı aldı ve üst kata kadar eşlik etti. Üçüncü katta geniş bir alan ve bir sürü gece kıyafeti vardı camdan boğaz manzarası görünüyordu. Camın kena-

rında yerleştirilmiş altın varaklı koltuklarda oturan bir adam bizi görünce ayağa kalktı yanımıza hızla yürürken gülümsüyordu.

"Kızlar, hoş geldiniz. Ben Egemen İpek kısaca Ege diyebilirsiniz." Hepimize sarılarak zarifçe öptü. Fazla zarif bir adamdı aynı zamanda insanın içinde gereksiz bir neşe de oluşturuyordu. Üzerinde dar bir kot pantolon ve önü açık kivi yeşili bir gömlek vardı. Bronz ten rengi ve gömlek çok çarpıcı görünüyordu. Alnına düşen kahverengi saçlarına açık renk gölgeler eklenmişti. Hepimiz onun öpüşüne karşılık verirken kendimizi tanıttık. Adam gözlerini bana dikti.

"Naz, yanılmıyorsam elbise senin için olacak siz gelmeden birkaç bir şey düşündüm ama tabii son kararı seninle birlikte veririz. Bu arada kırmızı kesinlikle senin rengin tatlım." Bunu üzerimde ki kırmızı kazağa bakarak söylemişti bana hangi rengin yakıştığını falan hiç düşünmemiştim yani en sevdiğim renk mordu tabii ama kırmızı fazla iddialı değil miydi? Hele bir gece elbisesi için umarım bana kırmızı bir şeyler giydirmezdi. Ona kibarca teşekkür ettim. Adam bizi yan tarafta tamamen boğazı izleyen bir odaya aldı ve krem rengi koltuğa oturmamızı işaret etti, bu sırada bize eşlik eden esmer kadın ne içeceğimizi sordu. Lale ve Eylül Türk kahvesi isterken ben sadece su istedim neden bilmiyorum ama gergindim. Ege ortadan kaybolarak kısa sürede elinde elbise çantaları ile geldi. Birkaç modeli açarak bize gösterdi benim için hepsi fazla abartılı ve renkliydi ama kızlar bayılmıştı. Ege neşeyle ellerini birbirine kenetleyerek konuştu.

"Biliyorum tatlılar hepsi harika ama Naz için değiller sanki. Onu görmeden seçmemem gerekiyordu. Kırmızı bir şeyler denemeliyiz." dedi. Kızlarda keyifle onu onayladı. Ege beni elimden tutarak kaldırdı ve odanın köşesinde duran aynalı paravanın arkasına sürükledi. Paravanın iç kısmı da aynalar ile bezenmişti.

Paravanın arkasında ter dökerek kaç saat harcadım bilmiyorum ama burada ki tüm kırmızı elbiseleri denediğime emindim. Önce kızlarla beraber neremi açacaklarına karar verdiler. Kızlar bacaklarım da ısrarcıydı onlar için kesinlikle mini elbise giymeliydim ama Ege göğüs dekoltesinde kararlıydı hayatımda hiçbir erkek göğüslerime bu kadar iltifat etmemişti. Gerçi o zararsızdı ama yine de kızarmama neden oluyordu. Saatler sonunda Ege bana şifon bir elbise giydirdi. Kırmızı elbise göğüslerimi, boynumu ve omuzlarımı açıkta bırakıyordu. Omuzlarımdan kayan kırmızı askıları kışkırtıcı görünüyordu. Tabii kalp şeklinde memelerimin gerekli bölümlerini ortaya seren dekoltesinden bahsetmek bile istemiyordum. Kırmızı renk benim beyaz tenime harika bir tezat oluşturuyordu. Üst kısmı belimin inceliğini ortaya çıkaracak şekilde dardı ve belimden aşağısı hafifçe genişliyor, uçuşan etekler yerlere dökülüyordu. Daha giydiğim anda kendimi tanıyamamıştım harikaydı... Paravanın arkasından eteklerimi toplayarak çıktım, kızlar ellerinde ki dergileri bırakarak bana kilitlenmiş ve kocaman olmuş gözler ile bakıyorlardı. Kesinlikle beğenmişlerdi, harika ilk defa bir elbise konusunda ortak kararımız olmuştu Ege'nin de beğenmiş olmasını umarak ona doğru döndüm. Beyaz dişlerini göstererek sırıtıyordu, o da beğenmişti.

"İnanılmaz, bu gerçekten kusursuz oldu sanki senin için tasarlamışım gibi." Bende gülümseyerek beğendiğimi ifade ettim. Bir süre de ayakkabı ve çanta konusunda seçim yapmak için uğraştık en sonunda altın rengi topuklu ayakkabılar ve altın rengi ufak bir çanta da karar kıldık. Havanın soğuk olduğunu en azından davetin yapılacağı yere kadar giymem için bir ceket almamı önerdim ama Ege bunun bir intihar olduğunu elbisemi mahvedeceğimi söyleyerek kesinlikle karşı çıktı. Uzun uzun saçlarımı nasıl yapacağımı da konuştuktan sonra

ödemeyi yapmak için aşağıya indik. Lale bana dönerek; "Alp Bey, ödemeyi sizdeki kredi kartı ile yapmamızı istedi." dedi. İnanmıyorum o kartı tamamen unutmuştum. Ah öyle bir kartı nasıl unutabiliyordum ki, pislik herif bilerek benden almamıştı. Onun parasının ya da kartının her neyse bende olması bana kendimi çok rahatsız hissettiriyordu, kartı esmer kadına uzatarak çekim yapmasını bekledik. Post cihazından çıkan fişi bana uzattı ve üzerinde yazan bol sıfırlı rakamı görünce gözlerim yuvalarından fırladı. Alp benim için resmen bir servet harcıyordu. Ödemeyi yapmış elimizdeki kutular ile sonunda çıkabilmiştik. Engin abi koşturarak elimizden paketleri alarak bagaja yerleştirdi. Saat öğlen olmuştu hepimiz açlıktan ölmek üzereydik. Lale ve Eylül ile beraber boğazda şık bir restoranda oturarak enfes bir öğle yemeği yedik. Sanırım lükse çabuk alışabilirdim harika bir yerden özel tasarım bir elbise almış ve Alp'in hala bende olduğunu unuttuğum kredi kartı ile güzel bir yemek yemiştik. Umarım böyle har vurup harman savurduğum için paragöz bir kız olduğumu düşünmezdi.

Lale ile gerçekten iyi anlaşmıştık ve eve dönüş yolunda daha sonra tekrar buluşmak üzere sözleştik. Eve erken dönmemiz gerekiyordu çünkü gitmemiz gereken bir doğum günü partisi vardı. Bu konudan Lale'ye bahsetmemiştik çünkü Alp'in en azından bu doğum günü işi bitene kadar haberi olmayacaktı. Sonra belki ona söylerdim ama şimdilik bilmese herkes için daha iyiydi. Çok uzakta olabilirdi fakat yine de ondan korkuyordum o kadar uzaktayken bile ondan habersiz bir şeyler yapmak kalbimin hızlanmasına neden oluyordu. Üzerimde nasılda bir hâkimiyet kurmuştu böyle. Hazırlanmamız tam bir kaostu. Eylül bu doğum günü partisinde giymek için kendine elbise almıştı ama yine de ne giyeceği konusunda kararsız kalmayı başarmıştı. İki buçuk saatlik bir hazırlanma maratonunun ardından hazır vaziyette Sinem'i bekliyorduk.

Eylül'ün bana Avm'ye gittiğimizde zorla aldırdığı kire-

mit rengi mini eteği giymiştim. Üzerime ise krem rengi kadife bir kazak uydurmuştum. Siyah parlak külotlu çoraplarım siyah bilek boy topuklu botlarım kıyafetimi tamamlıyordu. Eylül saçlarıma üşenmeden dalgalı fön çekmiş gayet havalı bir görüntü elde etmişti. Alp'in aldığı kolye yakamdan netçe görünüyordu tek aksesuarım oydu. Tabii bu kolye Alp'in hala beni aramadığı gerçeğini de hatırlamamı sağlıyordu. Kapımızın çalınması ile paltolarımızı giyerek evden çıktık. Çok geçmeden bize oldukça yakında bulunan kafeye gelmiştik Kafenin siyah film kaplı camlarından içerisi görünmüyordu ama müzik sesi daha kapının önünde duyuluyordu. Biz taksiden inerken Doğukan kapıda belirdi, bizi nazikçe karşılayarak içeri kadar eşlik etti gelmemize sevindiği çok belliydi. Oldukça da yakışıklı görünüyordu. İçeride restorandan birkaç kişi, Doğukan'ın üniversiteden arkadaşları ve çocukluk arkadaşları vardı. Herkes çalan müzik eşliğinde bir köşede sohbet ediyor ve bir şeyler yiyip içiyorlardı. Doğukan bizi tanımadığımız herkesle tek tek tanıştırmayı da ihmal etmemişti.

Doğukan'ın arkadaşlarının organize ettiği parti mükemmel hazırlanmıştı. Gitar çalıp şarkı söyleyerek canlı müzik yapan bir arkadaşı bile vardı. Daha önce hiç böyle sıcak bir parti de bulunmamıştım. Herkes fazlasıyla rahat ve anlaşılabilir tiplerdi. Kafenin en dip tarafında duran köşeli koltuğa sıralanmıştık. Restorandan bir kız ve iki erkek daha vardı, tanıdığımız için onların yanına oturarak sohbet etmeye başladık. Doğukan içmemiz için bize bira getirmişti ama ben benimkinin yarısını zor içebilmiştim. Eylül halinden gayet memnun görünüyordu, herkesle sohbet ediyor bira içiyordu. Sinem ise ileride hoş bir çocukla sohbet ediyordu oldukça mutlu olduğu yüzündeki kocaman sırıtıştan belliydi. Benim kafam inanılmaz dolu olduğu için sohbetlere pek katılamıyordum aklım Alp'te ve suçluluk duygumdaydı. İçimde ki suçluluk duygusu midemi buruyordu beni hem arasın istiyor hem de bundan ölesiye korkuyordum. Üzerinde yirmi sekiz

tane mum olan bir pasta içeri girerken tüm ışıkları kapanmıştı. Doğukan'ın arkadaşı gitarı ile doğum günü şarkısı çalıyor bizde alkışlarımız ile ona eşlik ediyorduk. Pastanın üzerinde Doğukan ve arkadaşlarının resmi vardı. Doğukan'ın gözleri dolmuş ve herkese yüzünde kocaman bir sırıtış ile bakıyordu. Duygulandığı her halinden belliydi. Pastasındaki o kadar mumu tek seferde söndüremeyince herkesin gülmesi eşliğinde birkaç defa üfledi. Pastanın başında herkesle fotoğraf çektirmeyi de ihmal etmedi. Ben, Eylül, Sinem ve Doğukan yan yana sevimli bir pozda buluştuk. Doğukan fotoğraf sırasında elini belime koymayı da ihmal etmemişti. Hâlâ bana yakınlaşmaya çalışıyordu ama onun arkadaşlığını sevdiğim için bunu fazla önemsemiyordum. Ya da en azından önemsememeye çalışıyordum.

YİRMİ DOKUZUNCU BÖLÜM

Eylül, Sinem ve ben bir köşede pastalarımızı didiklerken yanımıza Doğukan geldi. Yumuşak ifadesi ile bana bakarak konuştu;

"Naz, biraz konuşabilir miyiz?" Benimle yine şu hoşlanma meselesini konuşmasını istemiyordum. Onu başımla onaylayarak yerimden kalktım birlikte kafenin arka kapısına ilerledik. Arka kapıdan balkona çıktık kapalı balkonda kimse yoktu ve kapıyı kapatarak müzik sesini engelledi. Burası içeriye göre biraz daha serin olduğundan kollarımı önümde bağlayarak ona doğru baktım. Düşünceli ve gergin görünüyordu, nasıl durması gerektiğini bile bilmiyordu kıpır kıpırdı. Bana karşıda ki hasır bahçe koltuğunu göstererek oturmamı söyledi, topuklu ayakkabılar üzerinde durmaktan hoşlanmadığım için ilerleyerek koltuğa oturdum. Doğukan ise kapıya arkası dönük şekilde tam karşıma dikilerek ellerini cebine soktu.

"Naz hâlâ onunla beraber misin?" diye sordu. İşte yine başlıyorduk benden hoşlandığını hatta daha fazlasını olduğunu itiraf edecek ve bende onu kırmadan nasıl reddedebilirim diye beynimin son kırıntılarını tüketecektim. Onu üzmemeye çalışarak yumuşak bir sesle cevap verdim.

"Evet, Doğukan hala Alp ile beraberim." Doğukan'a bunu söyleyebiliyordum çünkü Alp söylememi istiyordu,

başkasına bunu söylerken kendimi kandırıyormuş gibi hissediyordum. Doğukan'ın kaşları belli belirsiz bir şekilde çatıldı.

"Sana onun hakkında anlatmam gereken şeyler var." dedi. Acaba yine haberleri mi görmüştü? Maalesef bu sefer ben ondan önce görmüştüm yani bu durumda geçen seferki kadar hüsrana uğramayacağım kesindi.

"Bak Doğukan, eğer haberleri gördüysen yani onlardan haberim var. Alp ile konuştum." Kim bilir şu an ne kadar acınası görünüyordum. Alp'in her söylediğine inanan salak kız imajım üstüme tam uyuyordu. Doğukan acı dolu bir gülüşle kafasını iki yana salladı.

"Hayır, söyleyeceğim şey o değil. Bilmene ve seni kandırmış olmasına şaşırmadım tabii, gerçekten ikna konusunda eline kimse su dökemez." Dişleri ile üst dudağını yakalayarak ısırdı, gergindi bana ne söyleyecekti şimdi merak etmeye başlamıştım.

"Seni dinliyorum." diyerek araya girdim. Tekrar kaşlarını çatarak bana baktı.

"Bunu neden yaptığını hala anlayamıyorum ama sanki seninle bir tür oyun çeviriyor gibi." Nabzım hızlanmış ve kanımın vücudumda güçle aktığını hissediyordum.

"Naz, sen restoranda çalışmaya başlamadan önce Alp ile tanışıyor muydun?" Bu sorusu bana saçma gelmişti. Onu nereden tanıyor olabilirdim ki? Restoran da onu gördüğüm akşamı hatırladım öyle birini tanımış olsam bunu unutmam mümkün değildi. Afallamış bir şekilde Doğukan'ın sorusunu cevapladım.

"Hayır, onu tanımıyordum. Sana söylediğim gibi ilk iş günümde ona çarptım ve sonra ona vip de servis yaptım onu daha önce hiç görmemiştim." Yüzünde ben biliyordum ifadesi vardı ama nereye varmaya çalışıyordu?

"Naz, onun hakkında bilmediğin şeyler var. Seni bu şekilde kandırarak aptal bir masala inandırmasına dayanamıyo-

rum. Kıbrıs'ta başka bir iş buldum turizme yoğunlaşacağım ve isterse beni kovabilir artık umurumda değil. Bunları sana anlatmalıyım." Derin bir nefes çekti. Doğukan kolay kızan sinirlenen biri değildi ve bu kadar sinirli olmasının sebebini deli gibi merak etmeye başlamıştım. Bir şey söylemeden ona bakmayı sürdürdüm.

"Sen onu tanımıyordum ama o seni tanıyordu." Yutkunarak ifademe baktı. "Nasıl ve nereden bilmiyorum ama sen işe daha başlamadan önce gelerek senin işe alınman için Mehmet Bey ile konuştu." Düşünmem için bana vakit tanıyarak susmuştu. Beni nereden tanıyor olabilirdi ki? Daha önce onu tanımadığıma hatta görmediğime emindim. Aklım Doğukan'ın söylediklerini anlamakta zorlanıyordu... Nedenler, nasıllar, niçinler beynimin içinde uçuşuyordu.

"Bunu nereden biliyorsun?" Sonunda konuşabilecek kadar kendimi toparlamıştım. Doğukan gözlerini bir süre benden ayırdı sanki benden çekiniyormuş gibi bir hali vardı.

"Sen işe başlamadan bir hafta kadar önce Alp Ataman geldi. Mehmet Bey ile senin işe alınman için konuşmuş, sonra Mehmet Bey beni çağırdı benim vardiyamda çalışacaktın bu yüzden ayarlamaları yaptık." Bu seferde alt dudağını ısırarak dişlerinin arasında kaydırdı.

"Bu kadar da değil. Senin onunla çarpıştığını söylediğin gece restorana yemek yemeye gelmemişti. Buna eminim vip den başka yerde yemez ve onu hiç görmedim. Yani bilinçli olarak oraya seni görmek için gelmişti." İfademi inceliyordu sanki tepkimi ölçüyor gibi bir hali vardı. Şu an gerçekten tepki bile veremiyordum bunları söylemesi üzerine şoka uğramıştım. Ben daha söylediklerini sindirememiştim ki devam etti.

"Senin ona ve yanındaki kadına servis yaptığın akşamı hatırlıyor musun?" Yüzüme tekrar utangaç bir şekilde baktı. Bir açığını yakalamışım gibi bir ifade vardı suratında. Hatırladığımı belirtir gibi kafamı salladım.

"O akşam senin servis yapmanı bizzat Alp Ataman istedi. Ben birbirinizi tanıdığınızı falan düşündüm aslında ama sonra seninle konuşunca onu restorandan başka yerde görmediğini öğrendim. Bu bana fazla gizemli geldi." Elimi kaldırarak konuşmasını durdurdum. Tüm vücudumda bir sıcaklığın dolaştığını hissediyordum.

"Dur, dur bir dakika yani Alp beni işe aldırdı, sonra benimle bilerek karşılaştı, sonra ona servis yapmamı istedi. Bunlar çok anlamsız Doğukan, neden böyle bir şey yapsın ki? Bunu yapması için benim bildiğim bir neden yok." Doğukan kaşlarını çatarak bir süre düşündü. Ben ise Eylül'ün özenle oje sürdüğü tırnaklarımı kemiriyordum.

"Belki de bilmediğin nedenler vardır Naz." Sonra bir süre kafasını balkon camından dışarı çevirdi.

"Gelip beni tehdit edecek kadar korkmasının bir sebebi olmalı. Demek ki bunları senin öğrenmeni istemedi," derken bana bakmıyordu. Tırnaklarımdaki ojeleri yolmayı bırakıp kafamı kaldırıp ona baktım. Alp, Doğukan'ı tehdit mi etmişti? İyi de neden? Hiçbir şey anlayamıyordum başım çatlayacak gibi zonkluyordu.

"Alp seni tehdit mi etti?" deyince bana bakmadan kafasını salladı. "Peki neden? Sana ne söyledi?" Kafasını tekrar bana çevirdi.

"Sana Handan ve Alp'in haberini gösterdiğim gün restorana geldi. Beni kenara çekerek her şeye burnumu soktuğumu, senden uzak durmamı ve sana bu anlattıklarımı asla anlatmamı söyledi. Eğer anlatırsam beni kovmakla tehdit etti. Ama gerçekten umurumda değil ne isterse yapabilir." Şu an aklımdan farklı farklı yüz tane soru geçiyordu. Hepsinin cevabını öğrenmek istiyordum ama cevapları alabileceğim tek kişi kilometrelerce uzaktaydı. Yakın olsa bile bana cevapları vereceğinden şüpheliydim. Doğukan'ı tehdit etmiş olmasına inanılmaz sinirlenmiştim ve beni nereden tanıdığını da çok

merak ediyordum. Ne çeşit bir iş çevirdiğini Alp bana anlatacaktı beni geçiştiremezdi. Doğukan'da, bende oldukça sessizdik aramızda çıt çıkmıyordu. Benim bakışlarım yerde ayaklarımdaydı, Doğukan'ın ise bana baktığını hissediyordum. Ne düşüneceğimi bilemiyorum aklım karmakarışık olmuştu. Balkon kapısının açıldığını duydum ama kafamı kaldırmadım. Doğukan sert bir tonda.

"Özel bir şey konuşuyoruz. Kimsen sonra gelebilir misin?" dedi. Ama kapıdakinin kim olduğuna bakmamıştı. Kapıdaki her kimse gitmek yerine kapıyı arkasından sertçe kapatarak konuştu.

"Sana ondan uzak durmanı söylemiştim!" Tanıdık ses tüm vücudumun istemsiz titremesine neden oldu. Ses tonundan son derece sinirli olduğu belliydi.

Doğukan hızla arkasını döndü, ben ise oturduğum yerde öylece kalakaldım. Bay Mükemmel'im her zamanki gibi takım elbiseler içinde değildi. Koyu renk bir kot pantolon, açık kahverengi bir kazak ve haki yeşili mont giymişti. Ayağında botları vardı ve kot pantolonunun paçalarını botlarının içine sokmuştu. Montunun önü açıktı boynunda atan damarı görebiliyordum. Alp hızlı adımlarla Doğukan'a doğru yürüdü. Doğukan daha ne olduğunu anlamadan kendini balkon camına yapıştırılmış olarak buldu. Alp, Doğukan'ın boğazını kavramış ve onu balkon camına yaslamıştı. Kolu Doğukan'ın boğazına dayalıydı, burnunun nefes alırken genişlediğini görebiliyordum. Doğukan'dan zaten uzun olmasına rağmen yine de horoz gibi kabarma ihtiyacı duymuştu. İnsanı ürperten bir tonda konuştu.

"Sana ona yaklaşma ve onunla konuşma derken ciddiydim. Ona ne anlattın?" Doğukan kendini Alp'ten kurtarmak için eli ile boğazında ki kolu itmeye çalıştı ama gücü buna yetmedi. Ben hâlâ yerimde oturuyordum ne yapmam gerektiğini bilmiyordum. Kısık bir sesle Doğukan, Alp'e cevap verdi.

"Her şeyi... Bilmesi gereken her şeyi ona anlattım. Bunları bilmeye hakkı vardı." Alp daha da kızmış tüm suratı kızarmıştı, bu sefer Doğukan'ın boğazındaki kolunu daha da sıkarak dişlerinin arasından konuştu.

"Sana kimin neye hakkı olduğunu göstereyim." diyerek yumruğunu havaya kaldırdı tam o sırada yerimden fırlayarak bağırdım.

"Yeter!" Onlara doğru yürüdüm. Alp bağırmam üzerine yumruğu havada bana baktı, Doğukan'ın boğazına dayalı olan kolunu tutarak oradan çektim ve kolu kolayca Doğukan'ın boğazından çekildi, yumruğunu da indirerek onun gözlerine baktım. Yanan alevleri görebiliyordum. Doğruydu... Doğukan'ın söylediği her şey doğruydu, bunu Alp'in gözlerine bakarak anlamak mümkündü. Bir süre sessizlik içinde birbirimize baktık, Doğukan gömleğinin yakasını düzeltti ve sessizce bekledi. Alp bakışlarını benden ayırarak tekrar Doğukan'a döndü,

"İşinle vedalaşsan iyi olur. Sana hayatıma burnunu sokma demiştim." diyerek Doğukan'ı tehdit etti. Sinirlenerek derin bir nefes aldım ve bağırarak konuştum.

"Böyle bir şeyi asla yapmayacaksın Alp. Anlıyor musun?" Ama o beni pek umursuyor görünmüyordu Doğukan'da Alp'e bakıyor ve son derece sinirli görünüyordu ikisi de tam anlamıyla horoz gibi kabarmıştı. Aralarına girerek ellerimi Alp'in göğsüne koydum. Dokunuşum ile gözlerini bana çevirdi. Aralarında küçücük kalmıştım.

"Çekil Nazenin. Seninle sonra konuşacağız." Ellerimi çekmeden onu tutmaya devam ettim. Doğukan'a zarar verecek gibi duruyordu ve kesinlikle buna izin vermeyecektim.

"Hayır, Alp, çekilmiyorum. Bana ne yapıp ne yapmayacağımı söylemenden bıktım." Kaşlarının ikisi de havaya kalkmıştı hayrete düşmüş ifade yüzündeki yerini almıştı ama boynundaki damar sinirinin devam ettiğinin göstergesiydi.

"Şimdi konuşmak istiyorum ve konuşacağız bana yapman gereken açıklamalar var." dedim. Gözlerini kapatıp derin bir nefes çekti ellerini saçlarının arasından geçirdi. Beni bileğimden yakalayarak kapıya doğru döndü. Doğukan tam bu sırada uzanıp diğer elimin bileğini yakaladı. Yüzünde bana gitme dermiş gibi bir ifade vardı. Alp bunu görünce tekrar Doğukan'ın üzerine yürüdü.

"Sakın... Sakın ona bir daha dokunayım deme!" Bende bileğimi çekerek Doğukan'dan kurtardım. Ona üzgünüm bakışı atarak, sinirli bakışlarımı Alp'e çevirdim. Alp kapıyı açarak yürümeye başladı. Eli hâlâ bileğimdeydi. Oturduğumuz koltuğa yönelerek koltukta duran montumu ve çantamı aldı. Kızlar oturmuş bira içiyorlardı. İkisi de aynı anda bana ve Alp'e baktılar onlara doğru düzgün iyi geceler dememe bile fırsat vermeden dış kapıya doğru resmen sürüklendim. Jeep'i farları yanık bir şekilde kapıda duruyordu. Arabadan acele ile indiği belliydi, beni tekrar aynı acele ile arabaya sürükledi. Arabanın kapısını açarak beni bindirdi hızla yan tarafa geçerek oda bindi. Araç güçlü bir sesle çalıştı sertçe dönerek hızla ilerledi. Koltuğa yapışmıştım resmen.

"Kemerini tak Nazenin!" Emniyet kemerine uzanarak bağladım. Çok sinirliydi ve arabayı böyle çılgınca kullanmaya devam edeceği belliydi. Tam konuşmak için ağzımı açıyordum ki beni susturdu.

"Sakın! Şimdi değil. Eve gidene kadar bekle." İnanılmaz sert ses tonu, susarak söyleyeceklerimi yutmama neden oldu. Alp yol boyunca delirmiş gibi araba kullandı ve büyük bir sessizlik içindeydi. Bende öylece oturdum ona söyleyeceklerimi kafamda toparladım. Bana açıklama yapması gereken birçok konu vardı. Evin önünde acı bir fren sesi ile durduk, arabadan indi ve benim kapımı açtı. Bende arabadan indim, beraber eve yöneldik. Etrafta kimse yoktu anlaşılan, ev kapkaranlıktı bahçe ışıkları bile yanmıyordu. Alp girişin ışıklarını açarak salona yöneldi, salonunda parlak ışıklarını açtı araba-

nın anahtarlarını sehpanın üzerine attı. Cam sehpanın üzerine atılan anahtarlar büyük bir gürültü çıkardı. Üzerinden montunu çıkararak onu da tekli koltuğun üzerine fırlattı. Ben hâlâ salonun giriş kısmında ayakta dikiliyor onun sinirli halini izliyordum.

"Orada ne işin vardı? Benden habersiz oraya nasıl gidersin?" diyerek bana döndü. Ne yani ona gerçekten cevap vermemi falan mı bekliyordu? Şu anki konumumuzda en son değerlendirilmesi gereken şey oydu. Nasıl onun benden sakladığı şeyler varsa benimde ondan sakladığım şeyler olması gayet doğaldı. Ona doğru yürüdüm tam önünde dikildim ve sinirden cayır cayır yanan gözlerimi onun içimde fırtınalar kopan gözlerine kilitledim.

"Şimdiki konumuz bu değil Alp." Sinirle gülümsedi.

"Söyle bakalım, konumuz neymiş? Senin mini etekler ile konuşmanı bile istemediğim, daha önce seni öpmüş benim olana el sürmüş bir çocuğun doğum günü partisinde olman dışında başka ne konumuz var? Ah birde bana haber vermediğin var tabii..." deyince zaten atık olan tepem hepten attı. Suratına sağlam bir yumruk indirme isteği ile baş başaydım gözleri üstümdeki kıyafeti süzerken eteğimde uzun süre duraksadı ve sonra tekrar gözlerime baktı.

"Hayır, konumuz bu değil. Konumuz Doğukan'ın anlattıklarının doğru olup olmadığı beni nereden tanıdığın ve nasıl bir iş çevirdiğin." Sinirle ona bağırıyordum. Alp bağırmam karşısında bir an afalladı ama hemen kendini toparladı.

"Bağırma Nazenin!" dedi. Ama o da bağırıyordu.

"Bana ne yapıp ne yapmayacağımı söyleyemezsin. Bana her şeyi anlatacaksın." Gözlerini benden kaçırarak sehpanın üzerinde ki televizyon kumandasına uzandı. Gayet sakin bir tonda.

"Sana anlatacağım bir şey yok." dedi. Lcd televizyonu açarak koltuğa yayıldı. Kafamın tepesinden ateş çıktığını

hissediyordum. Ev erkeği gibi koltuğa kurulmuş kanalları geziyordu çıldırmak üzereydim. Yanına yürüyerek elinden kumandayı hızla aldım ve televizyonu kapattım. Tam karşısında durdum, oturduğu için ona tepeden bakabiliyordum bu bana psikolojik üstünlük sağlıyordu.

"Evet, var ve anlatacaksın. Doğukan'ın bana söyledikleri doğru mu? Beni nereden tanıyordun? Neden işe soktun? Bunların cevaplarını almaya hakkım var." Hiç tepki vermeden suratıma bakıyordu. Gözlerimiz dakikalarca birbirini tarttı. Sessizlik çıldırtıcıydı, elle tutulurdu. Alp kabahat işlemiş bir çocuk gibi görünüyordu, fazla masumdu.

Bu daha çok meraklanmama neden oluyordu, bu ifadeyi görmek bile Doğukan'ın haklı olduğunun kanıtıydı. Açıklamasını deli gibi merak ediyordum. Ama bir şey demeden onun bakışlarına karşılık vermeyi sürdürdüm.

Yavaşça ayağa kalktı nefesini yüzümde hissediyordum çok yakındı. Vücudunun tüm sıcaklığı bana çarpıyordu, sanki doğal bir ısı ve ışık kaynağı gibiydi. Ellerinden birini sanki beni kırmaktan korkarmış gibi yanağıma götürdü. Elinin yakıcı hissini sol yanağımda hissediyordum derin bir nefes aldım. Hisler çok yoğundu, resmen hislerimde boğulmak üzereydim. Fazla korku dolu bir ses ile konuştuğunda yanağımdaki eli tüm bedenimi tepkisiz ve hissiz bırakmıştı.

"Bunu öğrenmen gerçekten gerekli mi? Öğrenmesen ve böyle devam etsek?" Benimle ilgili bir şeyin gerekliliğini mi sorguluyordu? Kahrolası konu benimle ilgiliydi ve benimle ilgili olan her şeyi bilmek en doğal hakkımdı. Hem benden bir şey sakladığını bile bile nasıl bir şey yokmuş gibi devam etmemi beklerdi. Elinin yanağımda yarattığı baskıdan kurtulup konuşup, rahatça nefes almak için bir adım geriledim. Eli bir süre havada kaldı ve indirerek kendini toparladı.

"Alp, bu benimle ilgili ve ne olduğunu öğrenmeden hiçbir şey yokmuş gibi nasıl devam etmemi beklersin benden?"

Kafası önüne düştü, ne söyleyeceğini kafasında toparlıyormuş gibi görünüyordu.

"Bu konuşmayı şimdi mi yapmak istiyorsun?" Tabii ki de şimdi yapmak istiyordum. Kafamda bir sürü farklı senaryo vardı ve çıldırma noktamdaydım gözüm bir an kolundaki saate gitti. Oldukça gösterişli ve güzeldi bunu daha önce taktığını görmemiştim. Aslında dikkatimi çeken şey saat değildi. Saatin üstüne taktığı siyah bileklikti, boncuklardan oluşuyordu muhtemelen oldukça pahalı taşlardan yapılmıştı ama asıl önemli olan siyah taşların tam ortasına yerleştirilmiş anahtar sembolüydü. Bu anahtarı hatırlıyordum bu anahtar boynumda ki kolyenin anahtarıydı. Nerede olduğunu hep merak etmiştim, Alp anahtarı bir bilekliğe ekleyip bileğinde taşıyordu bunu yeni yapmış olmalıydı daha önce takmış olsa mutlaka dikkatimi çekerdi. Elim istemsizce boynumda ki asma kilit şeklinde ki kolyeye gitti. Alp bu hareketimi fark edince bilekliği gördüğümü anladı ve daha iyi görmem için kolunu bana doğru uzattı. Siyah yuvarlak taşların arasında kolyemin anahtarı parlıyordu. Yutkundum. Açıklama yapmak için konuştuğunda boğazım kurumuştu.

"Amerika'da yaptırdım. Bende bana seni hatırlatan bir sembol taşımak istedim. Anahtar ve kilit... Senin bana ait olduğunu hatırlamama yardımcı oluyor." demek yeni yaptırmıştı, ona beni hatırlatması için. Nefes alamıyordum heyecandan ölmek üzereydim. Tamam, belki küçük bir şeydi ama benim için anlamı ifade edilemez derece de büyüktü. Evet, ben ona aitim hem de tüm kalbimle...

"Ve sendeki kolyede benim sana olan aidiyetimi ifade etmek için. Kilit olmadan anahtara, anahtar olmadan da kilide ihtiyaç yoktur." diyerek ellerimi tuttu, buz gibi olmuş küçük ellerim onun büyük ve sıcak elleri içinde hallerinden son derece memnunlardı.

"Yani bana söylediğin gibi benim sana ait olmamam gibi bir şey söz konusu değil. Ben seni ilk gördüğümden beri sana

aitim. Sadece senin kendini bana ait hissetmen biraz zaman aldı bebeğim." Ayaklarım birden üzerlerinde beni taşıdıklarını unutarak kendilerini bıraktılar. Alp beni tutarak kendine yasladı, kalp atışım odanın her yerinde yankılanıyordu. Alp bana aitti... Beni koltuğa oturtarak o da yanıma yerleşti, kafam göğsüne yaslanmıştı kalp atışı insanı sakinleştiriyordu. Elleri saçlarımda geziniyordu. Birden ona sormam gereken şeyler yine kafama üşüştü hâlâ merakımı gidermemiş sorularımı cevaplamamıştı. Yerimden hafifçe doğrularak suratına bakmak için kafamı kaldırdım.

"Beni ilk ne zaman gördün Alp?" dedim. Bu şekilde sorumun yanıtını almaya başlayabilirdim. Çünkü ben restoranda çalışmaya başlamadan önce onu görmediğime emindim onu ilk kez restoranda görmüştüm. Bir süre sessizce yüzüme baktı sonra bana cevap verdi.

"Eylül ayının ikinci haftası." Kaşlarımı çatarak düşündüm bu ben işe başlamadan önceydi. Eylül sonunda işe başlamıştım ve Eylül'ün ikinci haftası Antalya'da çalışıyordum. Ona bir soru daha sormak için hazırlandım.

"Beni nerede gördün." Yine uzun dakikalar cevap vermeden sadece bana baktı. Konuştuğunda başım dönmeye başlamıştı.

"Antalya'da." Tek kelime başımı döndürmeye yetmişti. Beni garson olarak çalıştığım otelde görmüştü bu durumda Doğukan haklıydı. Alp beni işe aldırmıştı iyi ama neden? Neden beni işe aldırmış sonrada tanışmıştı?

"Neden Alp?" Bana anlamıyormuş gibi bakarken çenesi kasılmıştı.

"Ne, neden Nazenin?"

"Neden beni işe aldırdın? Neden benimle karşılaşmak için restorana geldin? Neden vip salonda size servis yapmamı istedin?" Sorularımı tek nefeste arka arkaya sıralamıştım. Cevabı beni inanılmaz endişelendiriyordu. Ne duyacağımı ya

da ne duymak istediğimi bilmiyordum, ama benim bir cevaba ihtiyacım vardı bu kesindi. Kalbim şu an resmen içimde değil de vücudumun dışında atıyordu. Yine Alp uzun bir bekleme süresi ile benim vücuduma türlü işkenceler yapmayı sürdürdü. Ondan gelecek cevabı büyük bir merakla bekliyordum.

"Bunların hepsinin cevabı ortak." Beni yine düşüncelerimle baş başa bırakmayı seçmişti. Neden düzgün ve tatminkâr cevaplar veremiyordu. Çıldırmak üzereydim inatla onun gözlerine bakmayı sürdürdüm, cevabın beni tatmin etmediğini biliyordu ama konuşmamakta ısrarcıydı.

"İyi de bunların cevabı ne? Ben... Ben ne düşünmem gerek bilmiyorum. Yani bu durumla ilgili hiç bir tahminim yok." Çenemi tutarak suratımı iyice kendine yaklaştırdı burnu burnuma değiyordu ve güzel dudaklarına ulaşmam için ufak bir hareket yapmam yeterliydi.

"Yanımda olmanı istedim. Yanında olmak istedim ve bunun için yapabileceğim şeyi yaptım." Kalbim dörtnala bilmediğim bir diyara koşuyordu ve artık dizginleri bende değildi. Bu his beni ölesiye korkuturken aynı zamanda hayatımda hiç olmadığım kadar mutlu ediyordu. Ben âşık olmuştum bu düşündüğümden daha da yoğun bir şeydi ve sanırım umut edebilirdim. Bu sözler umut etmeme neden olacak kadar içimi okşuyordu. İkimizde bir şey söylemeden bir süre sadece birbirimizi izledik.

OTUZUNCU BÖLÜM

Aramızdaki tek ses titrek nefes sesleriydi. Alp'in konuşmasını beklemiyordum ama sessizliği bozan o oldu.

"O gece, yani Antalya'da ki restoranda çok dalgındın. Mutsuz görünüyordun, kafan dolu gibiydi. İki masanın servislerini karıştırmış ve kıpkırmızı olmuştun." Gülümsedi. O günü hatırlıyordum. Eğer yanılmıyorsam beni gördüğü doğum günümdü. Yalnız olmamam gereken bir günde her zaman olduğu gibi yalnızdım ve her yıl olduğu gibi yine içimde bir burukluk vardı. Kendimi ne kadar işime vermek istesem de başaramıyordum. Ben bunları düşünürken Alp konuşmaya devam etti.

"Beni fark edemeyecek durumdaydın. Zaten bana servis yapmıyordun ben üst taraftaydım. Ama bütün akşam seni izledim." O otelde restoran kısmı iki kademeden oluşuyordu ben o akşam alt kısımdaydım. Demek benden etkilenmişti şu an kalkıp deli gibi zıplayıp bağırmamak için kendimi zor tutuyordum.

"O akşam neden o kadar kötü görünüyordun?" deyince birden afalladım şimdi elleri yüzümün iki yanındaydı ve hafifçe başımı tutuyordu.

"Sadece doğum günümdü doğum günümde yalnız olmaktan hiç hoşlanmadım." Yüzünü bir hüzün kapladı. Bu-

nun bir hüzün olduğundan emindim çünkü onu ve ifadelerini artık tanıyordum, beni göğsüne yaslayıp çenesini kafamın tepesine koydu. Elleri yumuşakça saçlarımı okşuyordu beni teselli eder gibiydi.

"Demek o günü kutlamak için artık iki iyi nedenimiz var." Gülümsedim ve ona bakmadan.

"Öyle mi? Neymiş onlar?" dedim. Kafamın tepesine güzel küçük bir öpücük kondurdu.

"Bir doğum günün ki bu çok önemli bir olay. İkincisi de seni görmem ki bu da oldukça önemli." Bu sefer kıkırdamaya başladım. Bu adam beni aşktan öldürmeye mi çalışıyordu? Kalbimin kanatları uzak diyarlara doğru yola çıkmıştı.

"Teşekkür ederim." Benden uzaklaştı ve gözlerime baktı. Yüzünde anlamadığını gösteren bir ifade vardı Alp'in bu şapşal ifadesi kesinlikle inanılmaz tatlıydı.

"Ne için?" Gülümsedim dudaklarını güzel ve en içten şekilde öptüm. Ondan ayrılınca derin bir nefes aldım çünkü nefesimi kesiyordu. Bu küçük kız artık kendini bulmuştu, ben ona aittim...

"Beni bulduğun için." Derin mavi gözler bana kilitlenmişti. Mutlu görünüyordu...

"Asıl sen beni buldun Nazenin. Ben kayıptım ve beni bulan sendin."

Boğazıma takılan büyük bir şeyi yutuyormuş gibi güçlükle yutkundum. Bu gerçekten Alp miydi? Karşımda bana bunları söyleyen kişi Alp miydi gerçekten? Yoksa ben yine bir rüyanın ortasında mıydım? Tam dibimde duran dudaklarına doğru eğildim ve resmen onlara yapıştım. Onu içercesine öpüyordum içimdeki kelebekler tüm bedenimde coşku ile dans ediyorlardı. Öpüşmemiz bir süre sonra vahşi bir hal aldı, dudaklarım Alp'in güçlü dişleri tarafından sıkıştırılıyor son derece kışkırtıcı şekilde çekiliyordu. Elleri kalçalarımda, belimde, göğüslerimde bir alev topu gibi tüm bedenimi ya-

karak geziniyordu. Benim ellerim çoktan kazağına gitmiş alt kısımları kavrayarak üzerinden çıkarmaya çalışıyordum. Bu isteğimi karşılıksız bırakmadan dudaklarını benden ayırdı ve kazağından kurtuldu. Vücudunun her ayrıntısı gibi geniş kaslı göğsü de mükemmeldi. Tekrar öpüşmeye başladık bu sefer tırnaklarım ile sırtında yumuşakça çizikler oluşturuyordum. Özellikle dövmesinin olduğu yere tırnaklarımı güçlü bir şekilde geçiriyordum. Alp benden tekrar ayrıldı ama bu kısa süreli bir ayrılıktı kazağımı tutarak başımdan geçirip çıkardı. Önünde krem renk dantelli sutyenim ile duruyordum.

"Of... Nazenin seni çok özledim." Eriyordum... Allah'ım resmen eriyordum. Beni tekrar dudaklarına yaklaştırmak üzereydi ama onu durdurdum. Gözlerim yaramaz bir şekilde kot pantolonunu zorlayan kabarıklığına gitti. Alp hafifçe kaşlarını çattı ne yapmak istediğimi anlamamıştı ama umurumda değildi. Koltuktan kalktım bacaklarının arasında diz çöktüm. Derin bir nefes alarak başını geriye yasladı. Pantolonunun fermuarını ve düğmesini açarak kalçalarından hafifçe kaydırdım tabii bunu yaparken bana yardımcı oldu. Kahretsin! İç çamaşırı yoktu... Devasa erkekliği şaha kalkmış resmen bana susamıştı. Önce yumuşakça dilimi ucuna değdirdim Alp beni güçlü bir inleme ile cesaretlendirdi. Elimi aletinin başlangıç kısmına koydum nabız gibi atışını avucumun içinde hissettim. Önce suratındaki zevk ifadesini görmek için başımı kaldırdım nefesini tutmuş beni izliyordu. Kafamı tekrar eğerek kasığındaki doğum lekesini öptüm. Bir leke insanı nasıl böylesine seksi gösterebilirdi bu lekeye bayılıyordum... Dilim ile bu sefer Alp'in erkekliğinden akan zevk suyunu yaladım. Sonra kafamı tekrar kaldırıp ona bakarken dudaklarımı iştahla yaladım. Alp güçlü bir şekilde inledi kafasını tekrar geri yasladı. Aletinin başını ağzımın içine aldım. İpeksi hissi, tadı, kokusu mükemmeldi ve benimdi. Bu mükemmel adam bana aitti. Bu beni heyecanlandırdı hepsini tek hamlede ağzıma aldım. Alp güçlü bir inleme ve küfür savurdu. Onu çıldırtmak güzeldi. Böylesine kontrollü ve güçlü bir adam benim yaptık-

larım ile savunmasız biri oluyordu. Ağzım yaramazlıklarını derinleştirdi çok geçmeden Alp'in özü boğazımdan aşağıya kaydı. Alp'i tamamen emip tüketmiştim ki elimden tutarak beni yerden kaldırdı, O da benimle birlikte ayağa kalkarak mutfak tarafına doğru ilerledi.

"Alp nereye gidiyoruz?" diye sordum. Üstüm sutyenim haricinde çıplaktı ve ağzımda hala onun kalıntıları vardı. Tam arkasında duruyordum ama yine de gülümsediğini hissettim.

"Mutfağa gidiyoruz. Şekerim düştü ve tatlı yemeliyim." diyerek beni cevapladı. Acaba hangi tür tatlıdan bahsediyordu. Mutfağa gittiğimize göre gerçek bir tatlı olma olasılığı yüksekti ama tabii konu Alp olunca değişik şeylere de açık olmalıydım. Beni gerçekten de mutfağa götürerek ışıkları açtı. Mutfak oldukça aydınlık ve şıktı, camdan arka bahçede ki ağaçlar görünüyordu. Beni kucaklayarak ortadaki tezgâha oturttu, ne yapmaya çalıştığını hala anlayamamıştım. Kalçalarımda ki külotlu çorabı aşağıya doğru sıyırdı ve yere eğilerek ayakkabımla beraber çorabımı da çıkardı. Şimdiden titremeye başlamıştım. Güçlü kollarını belime sararak eteğimin arkasında ki fermuarı açtı etekte çorabım gibi zemindeki yerini aldı. Krem renk iç çamaşırı takımıma iştahla baktığını fark ettim ve suratına hemen çapkın bir gülümseme yerleşti. Elleri şimdi sutyenimin kopçasını açıyordu, tüm tüylerim diken diken olmuştu. Sıra külotuma gelmişti ama Alp bu işi son derece ağırdan almaya kararlı gibiydi önümde hafifçe eğilerek külotumun üstünden ufak öpücükler ile kadınlığımı şımarttı. Gevşemiş, gerilmiş, terlemiş ve üşümüştüm. Ne kadar saçma ve birbirinden uyumsuz duygu, his varsa hepsini yaşıyordum. Külotum yırtılmadan yavaşça ayaklarımdan kaymış ve yok olmuştu. Tamamen çıplak, beklenti doluydum. Alp beni öylece bırakıp buzdolabına yöneldi. Ciddi miydi? Beni böyle bırakıp tatlı yemeyecekti herhalde? Buzdolabına öyle boş boş bakarak bir süre sırıttı, buzdolabının kapağını kapattığında elinde bir kutu çikolata sosu vardı. Hani şu dondurmaların ve

tatlıların üzerine gezdirilen çikolata sosundan. Ah bayılmak üzereydim planı neydi? Çapkın gülümsemesi vücudumdaki her hücreye zevk dolu titreşimler göndermek için yeterli oluyordu.

"Şimdi tatlı zamanı..." dedi ve çikolata sosunun kapağını açarak doğrudan gözlerime baktı ama heyecandan dilim tutulduğu için ona bir şey söyleyememiştim. Çikolata sosunu göğüslerimin üzerine sıktı, soğuk his ile irkildim ve iniltili bir ses çıkardım. Alp, göğüslerimi yeterli miktarda sos ile kapladığından emin olunca yavaşça göğüslerime doğru eğildi. Dilininufak bir dokunuşu ile çikolata sosunun bir kısmını yaladı. Ellerimle tezgâhı kavradım daha şimdiden ölmek üzereydim, nabzım coşmuştu. Göğüslerimdeki çikolata sosunu iştahla yalamaya başlamıştı. Ben ise tezgâha tutunmuş kendimi de biraz geri yaslamıştım. Nefeslerim öyle derin ve içtendi ki ben her nefes aldığımda Alp yalayışına ısırıklarını da katıyordu. Aşırı şehvet ile beraber tatlı bir acı dalgası göğüslerimden tüm vücuduma yayılıyordu. Göğüslerimdeki tüm çikolatayı yalamıştı ve ağzının kenarında kalanları da onu öperek ben yaladım. Şimdi çikolata sosunu tezgâhtan tekrar alarak eğilmişti. Hayır, hayır bunu yapmasın... Ölmek üzereydim birazdan aşırı ateşli seks yüzünden kalp krizi geçirebilirdim. Acaba bu bir ilk falan olur muydu?

"Alp... hayır...." diyerek onu engellemeye çalıştım. Gerçi içimdeki şehvet düşkünü kız bunu yapmasını deli gibi istiyordu ama mantıklı sayılabilen diğer kız bunu yaparsa benim kalp krizi geçireceğimin farkındaydı. Alp itirazımı kabul etmedi. Ne zaman kabul etti ki? Çikolata sosunu zaten ateşler içinde kavrulan kadınlığa sıktı. Soğuk his bu bölgemde daha yoğundu güçlü bir şekilde inledim ve kafamı geriye attım.

"İzle!" diye sert bir komut geldi. Bunu yaparken onu izleyemezdim, bana bunu yapamazdı. Ama komut katı ve netti izlemem gerekiyordu. O efendiydi ben zaten istemeden de olsa ona itaat ediyordum. Dilini dışarı çıkararak üstten

aşağıya doğru akan çikolata sosunu yaladı izliyor muyum diye bana bakmayı da ihmal etmedi. Yüzümden ve kulaklarımdan ateş çıktığını hissediyordum. Alp halinden son derece memnundu. Ağzını kocaman açarak iştahla sosu ve beni yemeye devam ediyordu. Uzunca bir süre çikolata sosunu yemek için bana işkence ettikten sonra artık içimdeki orgazm hissini dizginleyemiyordum. Tam sınıra yaklaşıyordum ki Alp o edepsiz ağzını benden ayırarak peçeteyle sildi.

"Tatlı güzelmiş ama sanırım yeterli." Ona ve yüzündeki hınzır sırıtışa küfürler savurarak öylece kaldım. Hayal kırıklığına uğramış suratıma bakarken oldukça eğleniyormuş gibi görünüyordu. Ellerini saçlarının arasından geçirdi beni ne kadar hayal kırıklığına uğratırsa uğratsın bu mutlu ifadeyi görmek her şeye bedeldi. Alp'in güçlü kolları beni kucakladı ve mutfaktan çıktık.

"Şimdi nereye gidiyoruz?" diye sordum. Bacaklarım iki yana açık şekilde onun beline dolanmıştı kollarım ise boynuna sarılmıştı. Alp beni popomdan ve belimden kavrıyordu. Dudaklarıma küçük bir öpücük kondurdu.

"Şimdi seninle banyo yapacağım sonra ise istediğini alacaksın. İstediğini sana verirken de oldukça sert olacağımdan emin olabilirsin." Gülerek başımı göğsüne yasladım sert beceriliekten yana bir sıkıntım yoktu doğrusu. Alp beni çikolata sosundan tamamen sıyrılana kadar yalamıştı. Vücudumda çikolata sosundan tek kırıntı kalmamıştı ama yine de üzerimde ki yapışkan his kötüydü, o histen tamamen kurtulmuş sıcak banyo ile gevşemiştim. Alp'te yıkanarak beni banyodan çıkardı. Yatağına doğru götürdü, soğuk saten nevresim nemli bedenimde ürperme hissi yarattı. Şu an tek düşündüğüm Alp ile tek vücut olacağımız andı. İhtiyacım tarif edilemezdi onu gerçekten çok özlemiştim. Bunu ona söyleme isteği ile doldum.

"Seni özledim." dedim. Memnuniyetle gülümsedi.

"Bu sevimli sözlerin sana merhametli davranmamı sağlamayacak. Biliyorsun değil mi?" Fark etmez ben Alp'in her

türlüsünü seviyordum sanırım merhametsiz olana da katlanabilirdim. Beni yatakta arkam dönük şekilde konumlandırdı ve kalçalarımı havaya kaldırdı. Çıplak bedenini ile oda yatağa çıktı. Heyecandan dilim damağım kurumuştu. Oldukça hazır olan aletini tam arkamda hissediyordum, ona temas etmek için kalçamı geriye doğru yasladım sadece ufacık bir temas istedim ama Alp buna izin vermedi kalçama güçlü bir şaplak indirdi. Daha şaplağın sıcak yakıcı hissi bedenimden geçmeden tek hamle ile güçlükle içime yüklenen Alp'in yoğun varlığı karşısında çığlık attım. O kadar hızlı gidip geliyordu ki gözlerimden yaşlar akıyordu bilinçsizce inliyordum. Yatak örtüsünü ellerim arasına almış sıkıyordum, Alp'in parmaklarından biri arka tarafıma dayandı. Islaklığımı arkada ki deliğime yayıyordu ve yavaşça parmağını arka tarafımdan içeri kaydırdı. Bunu yaptığı anda gözyaşlarım daha da çok akmaya başladı. Keskin nefes sesleri ile iyice kendimden geçmiştim çok yakındım. Ama bu kadar kolay olmayacağını biliyordum. İçimden çıkarak geri çekildi ama popomda ki parmak hala oradaydı.

"Belki de bu küçük deliği benim için biraz gevşetmeliyiz." diyerek bir parmağını daha popoma kaydırdı. Biraz zorlandım ama ikisini de içime almıştım. Parmaklar yavaşça arka tarafımda gidip geliyordu. Tarif edilemez bir histi, fazla edepsiz, fazla yoğun, fazla acılı benim için mükemmel... Aletini tekrar içime soktu, parmakları arka tarafımı becerirken devasa aleti kadınlığıma gömülüydü ve resmen ağlıyordum.

"Ben şimdi deyince boşalacaksın. Benimle beraber...." Fısıltılı sözler beni gaza getirmişti. Birkaç defa daha sertçe içimde gidip geldi ve resmen kükreyerek.

"Şimdi bebeğim..." dedi. Bu komut ile beraber dağılarak boşaldım. Birkaç sert hamleden sonra Alp'te içime akmış bana bedenime karışmıştı. Bitmiş bir vaziyette kendini sırt üstü yatağa attı beni de göğsüne çekmeyi ihmal etmedi. Kollarında o kadar huzurluydum ki sanki bulutların üzerin-

de yatıyordum. Ona karşı hissettiğim duygu gün geçtikçe ve onu tanıdıkça daha da artıyordu. Şimdi yanımda yatarken, kokusunu duyarken bile onu özlüyordum. Bana hala borçlu olduğu cevaplar vardı ama artık bunların cevapları benim için önemli değildi. Bu akşamki konuşmada duymak istediklerimi duymuştum ve bu benim için yeterliydi. Çiftlik evindeki kaçamak cevaplarından sonra bu akşam bana ait olduğunu söylemesi umut etmem için yeterliydi. Yataktan kalkarak benimde kalkmam için elimden tuttu ve banyoya sürükledi. Tekrar sıcak bir banyo yaptık banyoda da yaramazlık yapmayı ihmal etmemiştik. Alp'in bedeni bana benimki de ona acıkmıştı. Bedenlerimiz her ne kadar birbirlerini çok iyi tanıyor olsa da her seferleri sanki ilk buluşmalarıymış gibi aramızda yoğun bir etki yaratıyordu. Ona dokunmadan ya da temas etmeden ne kadar dayanabilirdim bilmiyordum. Uzunca süre sonra banyodan çıktık. Alp kendi dolabından siyah renk bir pijama altı giydi ve yatağı açarak içine girdi. Bende Alp'in benim için hazırladığı dolaptan kırmızı saten pijamalar buldum gerçi pek tarzım değildi ama yumuşacık ve çok rahattı. Alp çoktan yatağa tekrar yerleşmişti ben de yanına kıvrılmıştım ona sımsıkı sarıldım yorgun görünüyordu, gözaltları çökmüş ve tamamen bitikti. Onun bu uyku ile uyanıklık arasındaki halinden istifade ederek kulağına yaklaşarak fısıldadım..

"Seni seviyorum..." Bunu neden yaptığımı bilmiyordum ama içimden bir anda ona söyleme isteği geçti. Bana inanmadığını biliyordum, gerçi neden inanmadığını da anlayamıyordum. Bu o kadar barizdi ki bedenim ona olan aşkı ile kendi içine sığmakta zorlanıyordu. Cevap vermesini beklemiyordum... böyle bir beklentim de yoktu sadece onun bilmesi benim için yeterliydi.

"Biliyorum." dedi. Bu ufacık ve kimse için bir şey ifade etmeyecek olan kelime benim için öyle güzeldi ki. Bana inanması bile yeterliydi. Gözlerimin dolduğunu hissettim gözyaşlarım yanaklarımdan aşağıya süzülmeye başladı, tuttuğumu

bile fark etmediğim nefesini verdim. Kalbim göğüs kafesimde çırpınıyordu.

"Artık bana inanıyor musun?" Çatlamış ve titreyen sesim ile zorlukla konuşmuştum. Bana iyice sarıldı yüzüne bakmam için beni doğrulttu. Yanaklarımda ki yaşları öptü.

"İnanmak istiyorum." Elleri gözyaşlarımı siliyor ve gözleri gözlerimde geziniyordu. Bunu öyle içten bir şekilde söylemişti ki, sanki benim onu sevmeme ihtiyacı varmış gibiydi. Benim onu sevmemi istiyordu... bunu anlayabiliyordum bu yüzden benim sürekli gideceğimi düşünüyordu ve gidersem mahvolacağını söyleyip duruyordu. Benim sevgime ihtiyacı vardı benim her şeyimi istiyordu... Alp bir an karşımda sevgisiz kalmış ve ilgiye muhtaç bir çocuk gibi göründü. O kırmızı gözlüklü çocuğun benim sevgime ihtiyacı vardı ne olursa olsun onu bırakmadan sevecektim. Hiçbir şey umurumda değildi. Dünya yansa yine onu sevmeye devam edecektim, kendimi geri çekmeden Alp'e bırakacak onu yaşayacaktım. O yaşanmayı hak edecek kadar mükemmel bir adamdı.

***

Sabah üzerimde Alp'in ağırlığı ile uyandım. Sabah ereksiyonunu karnımda ve çok geçmeden de içimde hissettim. Ah, uyanmak için harika bir şeydi. Her sabah böyle uyandırılsam asla hayır demezdim. Bir süre sonra ikimizde tatmin olmuş ve tamamen uyanmıştık, uzun bir banyo faslından sonra üzerimde havlu ile Alp'in koltuğuna yayılmıştım Alp ise tıraş oluyordu. Bana içeriden seslendiğinde Eylül ve Burcu ile mesajlaşıyor dün olanların kritiğini yapıyorduk.

"Saat dört uygun mu?" dedi. Ne için sorduğunu anlamadığım için yerimden kalkarak banyoya doğru ilerledim. Aynanın karşısında belinde havlusu ile tıraş olması dünyanın en baştan çıkartıcı görüntüsüydü herhalde.

"Ne için uygun mu?" Ona artık nasıl bir iştahla baktıysam benim bakışım karşısında gülümsedi.

"Kuaför gelecek... Saç ve makyaj için. Akşam balo var. Seni gerçekten aklını başından alana kadar becermişim bebeğim." Gülüşü ile resmen içim eridi. Dengemi sağlamak için kapının pervazına tutunmak zorunda kaldım.

"Alp evde hazırlanmalıyım. Kıyafetim evde. Bana bakmadan suratındaki sakalları elindeki tıraş bıçağı ile keserken konuştu.

"Engin kuaförü almaya giderken kıyafetini de getirir. Böyle küçük şeyleri dert etmesen, unutma oldukça güçlü bir adamla berabersin." Hımmm! Kendini beğenmiş Bay Mükemmel ha! Çok karşılaşmadığım ama insanın bacaklarını titreten haline bürünmüştü. Yanına yaklaşarak tıraş olurken onu izledim. Her hali, her hareketi beni büyülüyordu. Tıraşı bittikten sonra yumuşak bir havlu ile yüzünü kuruladı lavaboya yaslanarak çapkın bir şekilde bana baktı. Ben ise kıkırdadım.

"Ne o size komik mi geldim Nazenin Hanım? Efendinize mi gülüyorsunuz?" Sabah seksi sırasında ona efendim demem çok hoşuna gitmişti ve aniden yüzüme vurunca kızardım. Pislik... Alp ile gerçekten harika bir Pazar günü geçirdim. Leman ablanın bize kapalı bahçe de hazırladığı enfes kahvaltı eşliğinde uzun uzun sohbet ettik. Onu ilk defa böylesine konuşup, gülerken görüyordum. Ona saçma sapan ne kadar komik davranışım varsa hepsini anlattım bunu yapmamın tek nedeni onu gülerken izlemekti. Kahvaltıdan sonra beraber Alp'in kişisel odasına çıkarak *Yağmur Adam* filmini izledik. Alp'in film arşivinde bulduğumuz benim izlemediğim eski filmlerden biriydi. Fazla film izleyen biri olmadığımdan bu filmi de izlememiş olmama şaşırmadım. Tabii harikaydı ve daha önce izlemediğim için pişman olsam da ilk defa Alp ile izlemek çok iyiydi. Bu bizim yaptığımız en sıradan şeydi sıradan bir şey yapmış olmak sıradan bir çift olabilmek adına attığımız ilk adımdı belki de. Filmden sonra

Alp bana bilardo öğretmeye çalıştı ama pek başarılı olamadı ilk denememde az daha gözümü çıkarıyordum pek benlik bir iş değildi. Günün nasıl geçtiğini anlamadan Engin abi kuaförler *-ler diyorum çünkü tam üç kişilerdi-* ile birlikte geldi. Benim elbisemi, ayakkabılarımı ve çantamı da almayı unutmamıştı. Tatlı arkadaşım Eylül, Engin abi ile beraber makyaj çantamı da yollamıştı. Gerçi kuaförler yanlarında her türlü malzemeyi getirmişlerdi ama yine de çantamın içinde parfümüm, roll-on um, kremlerim gibi şahsi ıvır zıvırım vardı ve onlar yanımdayken daha iyiydim. Hazırlanmam için Alp ikinci kattaki misafir odasını ayarladı üç kuaföre rağmen beni hazırlamaları tam iki saat sürdü. İki saat sonunda aynanın karşısında bambaşka bir ben vardı bu ben bu akşam gerçekten bir sınavdan geçecekti. Baloya hazırdım... Boy aynasında kendimi alıcı gözü ile süzdüm. Kırmızı elbise ilk denediğimden de güzel duruyordu vücudumun her hattını sarıyordu. Süper destekli sutyen takmıştım göğüslerim elbisemden fışkırıyordu inanılmaz çekici bir görüntüsü vardı. Bembeyaz gerdanım ve boynum nefes kesici görünüyordu. Saçlarım boynumu ve göğüslerimi açıkta bırakmak için dağınık bir topuz yapılmıştı fazla uzun olduğundan bunu yapmaları çok uzun sürmüştü saatlerce saçıma maşa yapmakla ve düzgünce toplamakla uğraşmışlardı. Şimdi dalgalı bir iki bukle omuzlarıma düşüyordu gerisi güzelce toplanmıştı, kâküllerimi alnımdan çekmiş ve yanlara doğru ayırmışlardı kafamın tepesinde de güzelce yana doğru örülmüş taç gibi görünen bir örgü vardı. Makyajımda harikaydı. Dumanlı göz makyajı ve takma kirpikler ile gözlerim hiç olmadığı kadar güzel görünüyordu. Beyaz tenim allık ve pudralar ile hafifçe renklendirilmiş, koyu kırmızı bir rujla dudaklarım ben buradayım diye çığlık atıyordu. Hiç böylesine güzel olabileceğimi düşünmezdim. Tırnaklarımda ki french ojeleri bozmamaya özen göstererek en sevdiğim pudra kokulu hafif parfüme bulandım kuaförler çıkarken onlara kibarca teşekkür ettim. Alp hâlâ ortada yoktu acaba beni görünce tepkisi ne olacaktı? Beğeneceğini düşünüyordum beni daha

önce hiç böyle güzel görmemişti. Ama elbiseden görünen cesur göğüslerim muhtemelen onu çılgına çevirecekti sinsice kendi kendime güldüm, hâlâ aynada kendime bakıyordum. Kapının açılmasıyla kapıya doğru döndüm. Alp üzerinde siyah bir smokin ile kapıda duruyordu. Saçları geriye doğru yatırılmış yüzü ise tıraşlıydı nefesimin kesildiğini hissettim çok yakışıklıydı. Ufak bir denge kaybı yaşadım ama kendimi hemen toparladım. Orada durmuş öylece bana bakıyordu, uzun dakikalar boyunca da öyle ifadesiz bir şekilde bakmayı sürdürdü. Sessizliği birinin bozması gerekiyordu beni beğenip beğenmediğini deli gibi merak ediyordum. Kıyafetimin göğüs kısmının izin verdiği ölçüde derin bir nefes aldım.

"Eee, ne düşünüyorsun." Suratıma da sevimli bir gülümseme yerleştirip kendi etrafımda bir tur dönerek durdum. Hâlâ ağzı açık bana bakıyordu. Konuşması baya uzun bir zaman aldı.

"Nefes kesiyorsun." Bana doğru hızlı adımlarla yaklaşarak tam önümde durarak ellerini kollarıma koydu.

"Sana bu elbiseyi seçerlerken akıllarından ne geçiyordu bana kalp krizi falan mı geçirtmek istiyorlar?" Kıkırdayarak güldüm ama makyajımı bozmak istemediğimden oldukça tatsız bir gülüş olmuştu Alp'in ifadesi hala aynıydı. Birden telaşla konuştu.

"Nazenin herkes sana ağzının suyunu akıtarak bakacak seni herkesten korumak için kendime kelepçelemeliyim. Of ayrıca seni şimdi bile becermek isterken bu akşamı nasıl atlatırım bilemiyorum." Bu sefer cidden kocaman bir gülücük ile ona baktım. Bu mükemmel adam beni şımartacak şeyler söylüyordu ben de inanılmaz derecede şımarmıştım. Ellerimi güzel yüzüne götürerek yanaklarını avuç içime aldım.

"Sanırım eve geri dönene kadar beklemelisin." dedim. Eve dönünce bana yapacaklarını düşünerek gözlerimi bir anlığına kapattım.

"Eve dönene kadar bekleyebileceğimi hiç sanmıyorum

ama denerim." Ah ona güvenmiyordum bakışları fazla vahşiydi sanırım her an her yerde bir atraksiyon için hazırlıklı olmalıydım. Alp'in tutkulu halleri başımı döndürüyordu. Göğsümde Alp'in simgesi olan asma kilit şeklinde kolyem parıldıyordu. Elimi ona götürdüm bu sırada Alp konuştu.

"Ah, neredeyse unutuyordum." diyerek elini ceketinin iç cebine götürüp siyah renk bir mücevher kutusu çıkarıp kapağını açtı. İçinde ışıl ışıl parlayan bir takı seti vardı. Küpeler, gerdanlık, bileklik o kadar güzel görünüyordu ki. Elmaslar su damlası şeklindeydi. Ayrıca boynumdaki kolyeye de oldukça uyumlu görünüyordu. Kolyeyi boynumdaki kolyenin üzerine taktı. Çünkü onu çıkarma gibi bir lüksüm yoktu sadece Alp'in bilekliğindeki anahtar ile klipsi açılıyordu. Küpelerimi de özenle kulağımdaki deliklere taktı. Bilekliğimi de takarak bileğimin içine bir öpücük kondurdu. Bu öpücük kan akışımı arttırdı.

"Hadi hazırsan çıkalım." diyerek bana kolunu uzattı.

OTUZ BİRİNCİ BÖLÜM

Koluna girerek bir prenses edasında evden dışarı çıktım. Kapıda bizi bekleyen şeyi görünce gözlerim yerinden fırladı. İnanmıyorum bir limuzin! Kapıda bizi bir limuzin bekliyordu. Hayretler içerisinde Alp'e baktım. Şaşkınlığım karşısında gülümseyerek beni limuzine yönlendirdi. Kapıyı benim için açarak içeri girmeme yardımcı oldu. İçerisi bir arabadan çok bir otel odasına benziyordu. Krem rengi deri koltukların üzerinde yastıkları bile vardı. Işıklı bir bar, kocaman bir televizyon, devasa bir müzik seti. Daha önce hiç böyle lüks bir şey görmemiştim. Yanıma oturan Alp'e odaklanarak şaşkın şaşkın konuştum.

"Bu, senin mi?" Gülerek beni kendine çekti.

"Şirketin." Yani onundu... Serveti dilimin tutulmasına neden oluyordu. Araç hareket edince karnıma ağrı girdi. Gerçekten çok heyecanlıydım onunla ilk defa insan içine çıkacaktım. Neler yaşayacağımı, neler yaşayacağımızı inanılmaz merak ediyordum. Ama mutluydum artık bana karşı farklı olduğunu biliyordum, dün gece birçok şeyi açıklığa kavuşturmuştuk. O artık bana aitti ve bu benim için yeterliydi. Yüzüne bakmam için kafamı kaldırdı.

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu. Nasıl hissedebilirdim ki nefes alamıyordum.

"Heyecanlıyım." ki bu zaten oldukça bariz bir şekilde belli oluyordu.

"Rahat ol, yanında ben varım bana güven. " Ona güvenmeme her şeyden çok ihtiyacı olduğunu biliyordum gülümsedim ve rujumu bozmadan dudağına küçük masum bir öpücük kondurdum.

"Sana hep güvendim ve güveneceğim." Sarılması daha da sıkılaştı onu mutlu etmiştim onu mutlu ettiğim zamanlar bende dünyanın en mutlu kızı oluyordum. Uzun bir yolculuğun ardından balonun yapılacağı yere gelmiştik. Boğazın kenarında eski bir yapıydı oldukça ünlü olduğunu biliyordum. Genelde çok zengin kişiler düğün organizasyonlarını burada yapardı. Beyaz bina ışıklandırmalar ile parlıyordu Alp sanırım burayı kapatmıştı çünkü kapıda kocaman ***ATAMAN HOLDİNG*** yazıları vardı içerisi kalabalıktı. Engin abinin bizim için açtığı kapıdan önce Alp indi ve smokinin düğmelerini ilikleyerek bana elini uzattı. Ona tutunarak bende indim gülümseyerek uzattığı koluna girdim. Mükemmel görünüyor olmalıydık çünkü herkes bize bakıyordu. Kırmızı halı çift kanatlı merdivenler boyunca uzanıyordu. Birkaç gazeteci bizim fotoğraflarımızı çekmişti flaşlar patlıyordu ama onları umursamamıştık. Herkes bizi öğrenecekti. Onun bana ait olduğunu öğreneceklerdi bu düşünce ile gülümsemem genişledi. Soğuk hava açıkta olan tenime değdikçe ürperiyor ve titriyordum. Merdivenlerden dikkatlice çıktık Alp bana sıkıca sarılarak düşmemi engelledi. Bana öyle güzel bakıyordu ki resmen kendimden geçmiş durumdaydım. Lüks ve şatafatlı bir saray dekorasyonun içine düşmüştük merdivenler her yerden uzanıyordu. Büyük salon hemen karşımızda duruyordu oraya doğru ilerledik etrafta dolaşan beyaz smokinli garsonlar ve birbiriyle konuşan insanlar vardı. Alp yanlarından geçerken onlara sadece baş selamı verdi. Salona girdik daha önce hiç böylesine gösterişli bir yer görmemiştim. Denize bakan salon bir sürü yuvarlak masa ile doluydu. Yemek masalarının

üzerinde beyaz güller ve altın rengi şamdanlar vardı. Her yer çok güzel ışıklandırılmıştı, duyulan hoş müzik sesinin geldiği yerde piyano ve keman çalan müzisyenler hoş bir ezgiyle insanı rahatlatıyordu. Biz içeri girer girmez herkes bakışlarını bize yöneltti. Masamız en baş taraftaydı ve oraya doğru ilerlerken bir sürü insan tarafından durdurulmuştuk. Alp hepsi ile kısaca sohbet etmiş beni tanıştırmıştı. Sevgilim ya da kız arkadaşım dememişti sadece Nazenin diyordu ama herkes ne olduğumuzun gayet farkındaydı çünkü Alp elini belimden bir saniyeliğine bile çekmiyordu. Masamız üzerinde Ataman Holding afişlerinin asılı olduğu konuşma alanı olacak platformun tam önündeydi. Yuvarlak masanın etrafında oturanlar hemen ayağa kalkarak bizi selamladı. Bu masa da oturanların üst düzey yöneticiler olduğu açıktı. Tanıdık bir yüz görünce gülümsedim kahverengi gözlerde beni süzerken gülümsedi. Timur, Alp ile el sıkıştıktan sonra uzattığım elimi kibarca öptü. Alp'in belimdeki elinin gerildiğini hissettim, gerçekten beni Timur'dan kıskanıyordu.

"Nasılsın, Nazenin?" Timur sesine sıcak bir ifade ekleyerek benimle konuşmuştu. Bende ona kibarca gülümsedim ve cevap verdim.

"İ-iyiyim, sen nasılsın?" Kekelemiştim çünkü Alp'in gözleri bana kilitlenmişti.

"Bende iyiyim. İnanılmaz güzel görünüyorsun resmen akşamı aydınlattın." Bu Timur'un çok çapkın bir ağzı vardı. Şu an bu yaptığı ona komik geliyordu çünkü gülüyordu. Ama Alp'e hiç komik gelmediği açıktı beni iyice kendine çekti.

"Çok güzel ve benim." diyerek Timur'a cevap veren Alp nabzımı yükseltti. Gereksiz kıskançlıklar adamı Bay Mükemmel. Birbirimize gergince bakarken çınlayan bir kadın sesi duyunca direk o yöne doğru odaklandım. Onu gördüğüm anda tüm neşem, yaşam hevesim gitmişti resmen. İçimden yoğun bir nefret dalgası geçti. Handan hızlı adımlarla bize doğru yaklaşırken yüzünde büyük ve sahte bir sırıtış vardı.

Üzerine altın rengi balık etek uzun bir gece elbisesi giymişti. Elbisenin üst kısmı balık eteğin başladığı yere kadar parlak taşlar ile bezeliydi. Göğüs dekoltesi fazla cesurdu, balık model elbise kalçalarını belirginleştirmişti. Ayrıca gördüğüm kadarı ile elbisenin arka kısmı neredeyse kıç çatalına kadar açıktaydı. Saçları sağ tarafına doğru bir atkuyruğu yapılmıştı. Makyajı göz çevresinde yoğunlaştırılmış dudaklarında sadece parlatıcı vardı. Çok güzel görünüyordu kıskançlık hissim daha da arttı. Yanımıza gelerek Alp'in yanağına bir öpücük kondurdu. Alp'in eli hala belimdeydi ama ben resmen kaskatı olmuştum. Benim Alp'imi öpmüştü, kaltak diye naralar atarak o sarı saçlarını yolmak istiyordum. Timur ona çapkın bakışlar atarak elini öptü. Birbirlerini tanıdıkları belliydi ikisi de gülümsüyordu. Beni de tek yanağını yanağıma değdirerek fazla samimiyetsiz bir samimiyetle öptü.

"Nasılsın canım." Gerçekten gereksiz samimiyet ifadeleri canımı sıkmıştı. Ona ters ters baktım, belki gereğinden fazla kaba davranıyordum ama ondan hoşlanmıyordum ne yapabilirdim?

"Teşekkürler, siz nasılsınız?" Aramızdaki duvarı ona göstermek adına sizli bizli konuşmaya karar vererek onu cevapladım ama ifadesini bozmadan güldü.

"Harikayım... her zamanki gibi." Bunu söylerken Alp'e göz süzmüştü. Pis yelloz... hepten çirkefleşmiştim ki Alp ona bir baş selamı vererek.

"Artık masamıza geçelim." dedi. Tam isabet yoksa kaltağı öldüreceğim. Alp sağ tarafındaki sandalyeyi çekerek oturmama yardımcı oldu. Bu sırada Timur hemen Alp'in yanındaki sandalyeyi o kaltak için tutuyordu. Kadının yanı dolu olduğu için Timur benim yanıma oturmak üzere yaklaştı. Alp'in gerildiğini hissettim ama umurumda değildi. Handan onun dibinde otururken Timur'u kıskanmaya hakkı yoktu. Handan elini Alp'in koluna koyarak bir şeyler anlatmaya başladı. İşle ilgiydi ama yine de gözüm üzerindeydi. Varlığı bile beni

rahatsız ediyordu. Timur yan tarafında oturan bir adamla konuşmaya dalmıştı ben ise sıkıntıdan patlamak üzereydim. Başlangıç servisleri yapılmaya başladığında Timur bana döndü ve kulağıma doğru eğilip, "O surat ifadende ne öyle? Hemen toparlan bu kadar belli etme." dedi. Surat ifadem nasıldı ki? Ona tek kaşımı kaldırıp baktım.

"Neyi belli etmeyeyim?" dedim. Esmer teninde tezat oluşturan beyaz dişlerini göstererek gülümsedi.

"Handan'ı öldürmek istediğini." Ah! O mesele demek o kadar belli oluyordu ha, hemen ifademi topladım.

"Onu tanıyor musun?" diye sordum. Zaten bizi duyamayacak kadar konuşmaya dalmışlardı. Başını olumlu anlamda salladı. Bir yudum su içmek için su bardağını ağzıma götürdüm.

"Onun için endişelenmene gerek yok oda bizden. Dominant... Yoksa onu çoktan becermiştim." Bunu söyler söylemez su boğazıma kaçtı öksürmeye başladım. Alp ve Handan dikkatlerini bize yöneltmişti. Alp hemen elini sırtıma koydu.

"Ne oldu Nazenin, iyi misin?" Öksürmemek için kendimi sıkarken bir yudum daha su içtim ve ona kafamı salladım.

"İ-iyiyim. Bir şey yok." Alp'in bakışları Timur'a kilitlendi çenesini sıkarak ona gözdağı veren bir bakış attı. Ne yani Handan dominant mıydı? Tamam, bunu tahmin etmiştim öyle bir görüntüsü vardı ama ne bileyim. Anlayamıyordum... Alp'e duyguları olduğuna neredeyse emindim. Bir dominant başka bir dominantı sevemez diye bir kural var mıydı acaba? Ama sevemezlerdi değil mi tamamen farklılardı sonuçta. İkisi de emir vermeyi severken nasıl anlaşabilirlerdi. Olabilir miydi yoksa? Çıldırmak üzereydim birden her şey anlamını yitirmişti. Alp hâlâ endişeli bir şekilde bana bakıyordu aklımdan ne geçtiğini anlamaya çalışır gibi bir hali vardı. Onun kulağına doğru eğildim.

"Alp tuvalete gitmem lazım." dedim. Gerçekten biraz

uzaklaşmaya ve nefes almaya ihtiyacım vardı kafamı toplamalıydım.

"Seninle geleyim." deyince onu durdurdum.

"Gerek yok. Merak etme hemen gidip gelirim." Masadan yavaşça kalkarak dışarı doğru ilerledim. Lavaboyu bir garsona sorarak buldum. İçerisi boştu bunun rahatlığı ile derin bir nefes aldım. Aynaya baktım, yüzüm kireç gibi görünüyordu ve gözlerim de bir şok yaşamış gibi boş bakıyordu. Suyu açarak ellerimi yıkadım ellerimde kalan ıslaklığı alnıma sürdüm. Şu an makyajımı bozmaktan korkmasam yüzümü bol su ile yıkardım ama bunu yaparsam muhtemelen maymuna benzerdim. Tuvaletin kapısı yavaşça açılınca bende çıkmak için oraya yöneldim ama içeri gelen kişiyi attığım ufak bir çığlık ile karşıladım. Alp içeriye dalarak bir çılgın gibi bana bakarken tam dibime girdi. Nefesi yüzüme çarpıyordu.

"Alp, burası kadınlar tuvaleti sen ne yapıyorsun?" Birisi içeri girebilirdi ve bu rezil olmamız demek olurdu. Belimi eli ile kavrayarak beni kendine yasladı.

"Sana ne söyledi?" dediğinde ona şaşkın şaşkın baktım.

"Kim ne söyledi?" soruma dişlerini göstererek sert bir tonda cevap verdi.

"Timur, Timur sana ne söyledi ve rengin böyle uçtu?" Ah, evet ona söylemek zorunda mıydım? Ne düşündüğümü bilmek ona ne hissettirirdi acaba?

"Sadece, onun bir dominant olduğunu söyledi." Gözlerini bir anlığına kapattı sonra tekrar açtı.

"Yani? Bu bir sır değil, zaten apaçık ortada davranışlarını görmüyor musun? Rengini uçuran bu değil... Söyle!" Bu bir emirdi ve söylemek zorunda kalıyordum.

"Onu düşündüm... Seninle o şekilde yani seni ona itaat ederken düşündüm." Gözlerim dolmuştu. Alp beni hızla iterek tuvalet kabinlerinden birine soktu kapıyı arkamızdan kilitledi, gözlerinden alevler çıkıyordu. Ne yapacağını me-

rak ederek korku ile titredim. Beni tuvaletin kapısına doğru hızla çevirdi ve kapıya dayadı. Pantolonunun fermuarını açtı eteğimi hızlıca kaldırarak tek hamle ile kucakladı. Erkekliği ile aramızdaki engel olan külotumu parçalayıp kenara fırlattı zaman kaybetmeden içime girdi. O kadar hızlı ve aniydi ki dudağımı ısırdım çığlık atma hissimi bastırmaya çalıştım.

"İstediğim bu Nazenin... İstediğim bana itaat edecek her şeyi ile benim olacak biri. İstediğim bir dominant değil. İstediğim o ya da başkası değil. İstediğim Sensin... Sadece sen, hep sen..." Her kelimenin sonunda kendini içime hızlıca ittiriyordu çok geçmeden içime boşaldı bende onunla beraber rahatlayarak gevşedim. Alnıma bir öpücük kondurdu ve içimden çıktı.

"Sana bunu netçe anlatabildim mi? Seni istiyorum, sadece seni... Senden başka kimse umurumda bile değil." Evet, gayet netçe anlamıştım sağlam bir şekilde becererek beni her zaman ikna ediyordu... Hem de en iyi şekilde başarıyordu bunu.

"Şimdi gidiyorum o yüzündeki deli gibi sikildim ifadesini silerek sende salona gel." Evet, deli gibi sıkılmıştım ve bundan memnundum. Kafamı onaylarcasına salladım ve Alp tuvaletten çıktı. Bir iki derin nefes alarak kapıyı açarak tuvalet kabininden çıktım. Ellerimi yıkamak için suyu açınca yandaki kabinden çıkan kişi şok geçirmeme neden oldu yanaklarıma hızla kan hücum ederken kalbimde delicesine çarpmaya başladı. Handan yüzünde iğrenç bir gülümseme ile zümrüt yeşili gözlerini bana dikmiş bakıyordu. Lavaboya benim olduğum tarafa doğru topuklarını yere vurarak yaklaştı.

"Gerçekten fena halde sikilmiş gibi görünüyorsun." dedi. Sesi dişlerinin arasından tıslar gibi çıkmıştı. Ona sadece bakıyordum ne diyeceğimi bilemiyordum.

"Sana söylediği şeylere gerçekten inanıyor musun canım?" deyince beynimdeki bütün sinirleri harekete geçirmişti. Ellerimi bir mahalle karısı gibi belime koyarak boyumu ondan uzun göstermek adına kafamı kaldırıp omuzlarımı dikleştirdim.

"Evet canım. İnanıyorum. Çünkü hepsi gerçek. Bu seni rahatsız mı etti?" Çınlama gibi bir kahkaha ile gülerek gözlerini devirdi.

"Bu umurumda olmayacak kadar basit bir şey. Sen beni rahatsız edemezsin tıpkı onun diğer itaatkârlarının rahatsız etmediği gibi." Yüzünü bana iyice yaklaştırarak kısık bir sesle konuşmaya devam etti.

"Siz birer evcil hayvansınız. Benim oyuncaklarım olduğu gibi onunda oluyor. Bu gayet normal çünkü ikimizde hükmetmek için yaratılmışız. Bunu anlayabiliyoruz... Sizler bu yüzden varsınız bizim bazı duygularımızı kamçılamamız için." Duraksayarak gözlerini gözlerime dikti. Bu kaltak ne zırvalıyordu böyle. O kafasındaki sarı tüylerini yolmak istiyordum. İçimde üzerine saldırmak gibi dehşet verici bir arzu uyanıyordu. Ne dediğini anlayamıyordum sanki Alp ile aralarında bir şey varmış gibi konuşuyordu. Tüm tüylerimi diken diken ediyordu.

"Seni becermediği için mi böylesine hınç dolusun?" dedim. Yüzü birden değişse de kendini toparladı. Tekrar insanı gıcık edecek şekilde güldü.

"Senin bildiğin manada yapmıyor bunu." Ne yani onu beceriyor muydu? Bana bunu hiç yapmadığını söylemişti birden gardım düşer gibi oldu ama hemen toparladım.

"Onu bu şekilde bana asla yapamaz. Yani ben senin gibi bir tuvalette öylesine becerebileceği bir kadın değilim. O kadar ucuz değilim," dediği anda yaptığımdan utandım. Gerçekten o kadar ucuz muydum? Bunu yapması beni mutlu etmişti ama bu şekilde düşününce gerçekten kötüydü.

"Beni asla o şekilde beceremez." Alp bana yalan söylemezdi. Onu becermiyorum dediyse becermiyordur. Ona diklenerek konuştum.

"Seni asla becermedi." Tekrar güldü.

"Ben olsam bu kadar emin olmazdım. Kasığı ile siki ara-

sında bir doğum lekesi var değil mi? Tam başlangıç noktasında bir bulut şeklinde." Bunu söylediği anda resmen kendimi felç geçirmiş gibi hissettim. Bir an zaman durmuştu nefes almıyordum, nabzım atmıyordu. Ben yok olmuştum sanki... Kafamı iki yana salladım ama konuşamadım.

"O benden vazgeçemez. Sadece bu oyunlar ilişkimizi diri tutuyor. Seni ona kim buldu sanıyorsun? Sen sadece bir oyuncaksın güzelim. Kendini böylesine önemseme..." Tekrar beyaz dişlerini göstererek gülümsedi. Ben artık duyuyor ama dinlemiyordum.

"Onu sadece kendini sana tanıttığı kadarı ile tanıyorsun. Biz ise çok uzun zamandır beraberiz. Onu çok uzun zamandır tanıyorum, yakında evlenecek kadar uzun zaman." Hayır... Hayır yalandı bunlar. Ondan uzaklaşmak için bir adım attım ama kolumu tutarak kalmamı sağladı.

"Bu bir oyun güzelim. Alp kadınlar ile oyun oynamayı sever... Kadınları buluruz, onları eğitir, acıtır, kendine güvenmelerini sağlar, onları kontrol eder istedikleri kıvama gelip canı sıkıldığında başından atar." Kolumdaki elini bıraktı ama ben hâlâ orada duruyordum. Beynim ayaklarıma yürü komutu vermeyi reddediyordu.

"Bu oyunlara bende dâhil oluyorum tabii. Senin gibi zayıf karakterli kızların Alp'in önünde nasıl el pençe divan durup o kadar acıya nasıl göğüs gerdiklerini görmek ilgi çekici bir belgesel izlemek gibi." Tekrar duraksayarak aklına bir şey gelmiş gibi güldü.

"Ama sen gerçekten farklısın. Daha önce hiç senin kadar tecrübesizi ile oynamamıştık. Hep tecrübeli itaatkâr ile oynamayı severiz ama Alp artık değişik bir şeyler istediğini söyleyip duruyordu. Sonra Antalya'da seni gördük, seni çok saf buldu iyi bir itaatkâr olacağını söyledi. Böylece oyun başladı." Beynim resmen çalışmayı tamamen durdurmuştu. Bunu gerçekten yapmış mıydı? Beni gerçekten Handan'la

beraber bir oyuncak olmam için mi seçmişti? Bunu yapacak kadar aşağılık olabilir miydi? Düşününce gerçekten onu hiç tanımadığımı fark ettim. Paylaştığımız hiçbir şey yoktu, dışarı çıkmamıştık, flört etmemiştik, arkadaşlarını veya çevresini tanımıyordum... Aramızdaki şey sadece seksti. Seksimiz bile normal değildi... Onu tanımıyordum onunla ilgili hiçbir şey bilmiyordum. Ama bunu yapması için gerçekten bir şerefsiz olması gerekiyordu, olabilir miydi? Restorandaki o günü düşündüm. Handan ile geldiği gün, beni özellikle servis yapmam için istemişti o zaman Handan'da yanındaydı. Yani bunu birlikte yapmış olabilirlerdi, hem Antalya'yı da biliyordu... Gözlerim dolmuştu yaşlarım yavaşça yanaklarımdan yuvarlandı.

"Ah ağlama ama... Bu kadar zayıf olma. Sen bizim için bir denektin ne var bunda. Ama gerçekten eğlenceliydin seni videoya alıp bana izletiyordu. Gerçek bir itaatkârsın. Ama kabul edeyim bakire çıkmanı hiç beklemiyordum." deyince kan beynime çıktı. Yüzüne doğru sağlam bir tokat atarak oradan koşarak çıktım. Attığım tokat ile avuç içim cayır cayır yanıyordu. Kendimi serin havaya atarak derin bir nefes çektim. Ciğerlerim yanıyordu, öyle bir raddedeydim ki nefes almak bile içimi yakıyordu. Gözlerimdeki yaşlar yüzünden bir şey göremiyordum. Ama buradan hızlıca gitmek istiyordum. Merdivenlerden hızlıca inerek yola doğru koştum, gelen ilk taksiyi durdurarak bindim ve ev adresimi söyledim. Çantam masada kalmıştı ama umurumda değildi eve gidince taksiye parasını verebilirdim. Ağlamalarım arasında kısa bir an yakalayarak taksiciye.

"Çantam baloda kaldı. Eve gidince arkadaşımdan alıp size paranızı ödesem olur mu?" dedim. Adam acı dolu bir bakış ile bana baktı. O bile halime acımıştı. Kafasını salladı.

"Olur tabii ki," dedi. Tekrar kafamı cama yasladım ve ağlamamı sürdürdüm. Bana bunu nasıl yapardı, benimle böylesine bir oyun oynayacak kadar karaktersiz bir insana nasıl

âşık olurdum? Beni videoya mı çekmişti, ondan iğreniyordum tekrar kusma hissim baş gösterdi. Bu iğrençlik midemi bulandırıyordu ondan, Handan'dan, her şeyden, herkesten nefret ediyordum. Kendimden iğrenmemi sağlamıştı beni salak yerine koymuştu. Her şeyin amacı aptal bir oyundu, sadece bir denektim. Laboratuvar da üzerinde ilaç denenen bir fareydim onlar için. Taksi evin önünde durunca zile basarak megafondan Eylül'e biraz para ile aşağıya gelmesini söyledim. Çok geçmeden Eylül elinde cüzdanı üstünde pijama takımı ile aşağıya indi. Beni görünce şok geçirircesine baktı ama ona bir şey söylemeden taksiye parayı ödemesini istedim. Hemen araca yöneldi ve parayı verdi.

"Naz! Ne oldu? Neyin var?" Oldukça telaşlanmıştı beni ilk defa böylesine dağılmış görüyordu. Kafamı iki yana salladım.

"Sonra..." dedim. Daha fazla konuşamıyordum. Hıçkırmakla meşguldüm çünkü. Eylül bana sarılıp destek olarak apartmana yönlendirdi. Asansöre binmeme yardımcı oldu ve evin kapısını açarak beni içeri soktu. Çıt çıkarmıyor, bir şey sormuyordu. O benim sahip olabileceğim en iyi arkadaştı. Ben hıçkıra hıçkıra ağlarken omuzlarım sarsılıyordu. Bana sarıldı ve önüme düşen saçları yumuşakça çekti. O sırada Eylül'ün telefonu çalmaya başladı cebinden çıkarıp ekrana baktı sonra bakışları bana odaklandı.

"Alp..." Bir an şok ifadem ile ona baktım ağlamayı keserek.

"Burada olduğumu sakın söyleme. Evde yok de ve telaşlanmış gibi yap ki sana inansın." Kafasını onaylarcasına salladı telefonu açtı. Sadece tek tarafı duyabiliyordum Eylül'ün konuşmalarına odaklandım umarım inandırıcı konuşurdu ve buraya gelmezdi.

"Efendim..." Bir süre duraklayan Eylül ifademi inceledi. Alp'in sakin sesini duyuyordum.

"Yok gelmedi. Senin yanında olduğunu sanıyordum?

Nereye kaybolur Alp?" Dedi. Sesine oldukça ciddi ve telaşlı bir ton oturtmuştu kesinlikle herkesi ikna edebilecek bir tondu umarım Alp inanırdı.

"Onu bulunca bana haber ver mutlaka eve gelirse ben de sana haber veririm. Tamam... mutlaka ara." diyerek telefonu kapattı.

Cevap bekler gibi suratıma bakıyordu ne anlatacaktım ki? Ona ne anlatabilirdim, sanırım her şeyi anlatmalıydım birileri ile konuşmaya ihtiyacım vardı.

"Eylül önce şu kıyafetten kurtulmak ve kısa bir duş almak istiyorum sonra sana her şeyi anlatacağım." Sesim korkunç derecede titriyordu kendimi kaybedip bayılmamak için mücadele ediyordum.

"Tamam, şu an deli gibi endişeliyim Naz. Sana yardım edeyim kıyafetini çıkaralım." Beraber odama ilerledik üstümdeki elbiseden kurtularak derin bir nefes aldım. İçimde don yoktu ama umurumda değildi Eylül ile ağda partisi yaptığımız zamanlarda bol bol görmüştü beni zaten bunun için endişelenecek durumda değildim. Saçlarımı da çözdü ve duşa girdim. Makyajım akmış ve tam anlamıyla korkunçtum. Üzerimde bornozum ile banyodan çıktığımda odamda makyaj temizleyici jeller ile beni bekleyen Eylül'ü buldum. Konuşmadan yatağa oturmamı işaret etti dediğini yaparak yatağa oturdum. Makyaj temizleme pamuklarına sürdüğü jeller yardımıyla yüzümü boyalardan arındırdı. Gözyaşlarım artık benden bağımsız olarak akmaya devam ediyorlardı. İşini bitirince elindekileri bırakarak beni dinler pozisyon alarak yanıma oturdu. Alp'e yaşadığımız şeyi kimseye anlatmayacağımı söylemiştim ama artık umurumda değildi. Bu onun saçma bir porno film çeker gibi beni videoya almasından önceydi. Lanet olsun aklıma geldikçe midem bulanıyordu. Eylül bana destek olur gibi elimi tuttu.

OTUZ İKİNCİ BÖLÜM

"Sana ne yaptı?" Yüzümü kaplayan yaşları silerken konuştu.

"Eylül o beni mahvetti. Bunu yapacağını biliyordum ama ona âşık olmuştum ve bu kadar kötü olacağını düşünemedim." Hıçkırığımı yutarak devam ettim. "Alp farklıydı Eylül bunu sana nasıl anlatacağımı bilmiyorum ama bizim aramızdaki şey seksin biraz üst boyutuydu diyebilirim. O sertti." Duraksayarak anlıyor mu diye yüzüne baktım. Sadece kaşlarından biri havadaydı.

"Nasıl Naz? Nasıl sert? Lütfen düşündüğüm şey olmadığını söyle." Sanırım tam da düşündüğü şeydi. Gözlerimi kapatıp gözyaşlarımı durdurmaya çalıştım ama işe yaramadı.

"Sanırım düşündüğün şey. Alp sert oyunlardan hoşlanıyordu." Endişeli gözlerle bana bakarken yüzümün yanlarını tutup kendine baktırdı.

"Naz, sana istemediğin bir şey mi yaptı? Canını mı acıttı?" Evet, canımı zaten acıtıyordu ama hoşuma gidiyordu çünkü ben kahrolası bir mazoşisttim. Canımı yakmasını istiyordum ama şu an içimdeki şey tüm beden acılarını ezer toz ederdi.

"Fiziksel değil. Bunu sana anlatmak zor ama fiziksel olarak bana çektirdiği acılar hoşuma gidiyordu." İçim yanıyordu ve bir hıçkırık daha geldi. Gözyaşlarım durmuyordu. "Alp

beni kandırmış Eylül, bunca zaman bana yalan söylemiş hem de umut etmeme izin verirken yapmış bunu." Bana sarılarak göğsüne yasladı elleri ıslak saçlarımda dolaşıyordu. Devam etmemi büyük bir sessizlik içinde bekledi.

"Ben... Ben bir oyuncakmışım Eylül! Handan'ı hiç becermediğini söylerken onu beceriyormuş. Handan ile ilgili şeylerin yalan olduğunu söylerken meğer hepsi doğruymuş onunla evlenecekmiş. Handan ile ikisi benimle oyun oynamış. Beni bulmuş sonrada Alp ile..." devam edememiştim hıçkırıklarım izin vermiyordu.

"Bunu sana kim söyledi?" Sanki şüphelendiği bir şey var gibiydi. Ama Handan bana neden yalan söylesin ki? Söylese bile bu kadar ayrıntıyı bilemezdi. Antalya'yı, Alp'in doğum lekesini, benim bakire olduğumu hepsini biliyordu.

"Handan söyledi. Yalan değil Eylül... Her şeyi biliyor, A-Alp beni videoya almış." Ağzından ufak çaplı bir çığlık kaçtı ama hemen toparlanarak bana daha sıkı sarıldı. Bu iğrençliği düşünmeye bile tahammül edemiyordum. Bundan ne tür bir insan zevk alabilirdi? Tamam, her şeyi kabulümdü. Sertliği, beni kontrol altına alması ve kölesi olmamı istemesi. Her şey tamamdı ama bu yaptığı çok iğrençti. Acaba neleri filme almıştı? Hangilerini çekip ona izletmişti? İlk seferimizi izlettiği kesindi, Kahretsin inanamıyordum. O gece kemerli görüntü gözümde canlandı. Alp'in elinde kemerle bana vururken benim aciz görüntüm çılgına dönmüş halim. Güvenli kelimeyi haykırmam... Onu da mı çekmişti? Ölmek istiyordum şu an. Soluğumun kesilmesini istiyordum. Ciğerlerim artık yetersizmiş gibi her nefes alışımda batıyordu. Eylül yanımdan kalkarak içeri gitti. Bende yerimden kalkarak eşofmanlarımı giydim. Saçlarımın suyunu havlu ile alarak havluyu kafama doladım. Bunları yaparken ağlamaya devam ediyordum. Eylül içeri elinde bir bardak su ve bir hap ile geldi.

"Al canım, sakinleştirici. İyi gelir." Hapı bana uzatınca su ile beraber içtim. Yatakta karnımı dizlerime çekmiş ağlayarak

oturuyordum. Eylül endişeli gözlerle bana bakarken sessizliğini koruyordu. Daha sonra dayanamayarak.

"Naz, ben... Ben çok endişeleniyorum daha önce seni hiç böyle görmedim." dedi. Ağlamamdan dolayı ona cevap veremedim. O sırada telefonu çalmaya başladı Alp yine arıyordu telefonu açtı ve sakin bir şekilde kulağına koydu.

"Hayır, hâlâ gelmedi. Arkadaşlarımızı arıyorum ama onlara da gitmemiş. Sorun ne, neden yanından birden kayboldu?" Alp'in söylediklerini dinlerken bana bakıyordu.

"Tamam, endişeleniyorum beni mutlaka haberdar et." diyerek telefonu kapattı. Sonra bana baktı.

"Naz, o kadın yani yalan söylüyor olamaz mı? Alp'in senin neden gittiğinden haberi bile yok çıldırmış durumda." Belki haberi vardı ve bunu sadece Eylül ile paylaşmıyordu. Ona artık inanmayacaktım.

"Kadın her şeyi biliyordu Eylül. Tüm ayrıntıları..." Sustum. Eylül tekrar ellerimi avuçlarının arasına aldı. Güven veren gözleri gözlerimdeydi.

"Naz, böyle olmaz. Onunla konuş... İçini dök, bağır, kır, dök ama yüzleş bunu kendine yapma. Bu her şeyden çok sana haksızlık kaçarak olmaz." Onunla yüzleşmeye cesaret edebilir miydim? Onu tekrar görmeyi kaldırabilir miydim? Vücudum, ruhum, hislerim binlerce küçük parçaya ayrılıp etrafa dağılmıştı ve toparlanamıyordum. Bir yanım ona bunu neden yaptığını sormak istiyor, diğer yanım bana söyleyeceklerinden deli gibi korkuyordu. Doğru ya da yalan onun ağzından hiçbir şey duymak istemiyordum. Eylül'ün elleri saçlarıma gitti saçlarımı okşarken konuştu.

"Naz, sana baskı yapmak istemem ama ona âşıksın bu görebiliyorum. Bu benim basit erkek arkadaşlarımın beni şutlaması gibi bir şey değil. Hislerin o kadar yoğunki sanki elimi uzatsam onlara dokunacağım. Eğer ondan bir şeyler duymazsan kafayı yersin. Ne olacak sanıyorsun seni arayıp

bulamayınca bakmak için yine buraya gelecek... Eninde sonunda onunla yüzleşmek zorundasın." Düşünceler beynimi kemiriyordu. Ne yapmalıydım? Eylül doğru söylüyordu beni arayıp bulamayınca mutlaka gelirdi telefonumda çantamın içinde masada kalmıştı. Arayıp bulması da imkânsızdı.

"Ya yüzüme baka baka bana her şeyin doğru olduğunu bunun bir oyun olduğunu söylerse? Bunları onun ağzından duymaya katlanamam Eylül..." Bu doğruydu en çok korktuğum şey Handan'ın ağzından duyduğum şeyleri Alp'in ağzından duymaktı. Bu beni yıkardı parça parça ederdi.

"O zaman onun yüzüne tükürmek için eline bir fırsat geçmiş olur. Unutma insanı kendine acımak bitirir... Kendine acıma Naz! Bunları sana yaptıysa o piç kurusunun canına okursun ama açıklama yapması şart böyle olmaz." Eylül her zaman benim düşüncelerimi yüz seksen derece değiştirmek zorunda mıydı? Birden içimde onunla konuşmak ve doğruları ondan duymak gibi bir his yeşerdi. Aslında Handan'ın söylediklerinin yalan olduğunu düşünmüyordum ama belki Alp'in bunları bana söylemesi ondan daha da nefret etmemi sağlar ve böylece onu unutmaya başlayabilirdim. Yüzümdeki yaşları sildim berbat görünüyordum ama onunla konuşacaktım. Tam da o sırada Eylül'ün telefonu yine çaldı ve yine Alp arıyordu.

"Efendim Alp." Eylül bir süre onu dinledi.

"Tamam, sakin ol. Burcu Ankara'da oraya gideceğini sanmıyorum. Mutlaka haber çıkacaktır. Görüşürüz." dedi ve telefonu kapattı. Sonra bakışlarını bana çevirdi.

"Evdeymiş adamları her yerde seni arıyorlarmış. Sesi berbat geliyordu." Yataktan hafifçe doğruldum. Altımda siyah renk eşofman altım üzerimde ise koyu mavi bir polar vardı. Ayaklarıma çorap giydim ve dolaptan montumu aldım.

"Seninle geliyorum. Bekle üzerimi değiştireyim." Aslında buradan Alp'in evine tek başıma taksi ile gitmek istemiyordum bu yüzden teklifini kabul ederek ona başımı salladım.

Eylül hazırlanma rekorlarından birini kırarak eşofmanlarını giymişti. Evden hızlıca çıkarak ana yola taksi bulmak üzere çıktık ve şansımıza dakikalar içinde bir taksi bulduk. Eylül asansörde Alp'i aramamızı teklif etti ama bunu reddettim. Onunla yüz yüze konuşacaktım ararsam bir sürü saçma soru ile beynimi uyuşturacaktı ve üzerimde o hoşlanmadığım baskıyı kuracaktı. Yolu taksiciye tarif ettim gözlerimden akan yaşları ellerim ile silerken yolu izledim. Bu kadar güçsüz olmaktan nefret ediyordum Kafamda ona soracağım soruları düşündükçe daha çok ağlıyordum. Hepsinin yalan olmasını ve mantıklı birer açıklaması olmasını öyle çok isterdim ki gerçi bu saatten sonra inanmam imkânsızdı. En azından bu gece kötü bir kâbus olarak kalsa bu daha mümkündü sanki. Bitmek bilmeyen yolun nihayet sonuna gelmiştik. Alp'in devasa evinin bahçe kapısındaydık güvenlik bizim için kapıyı açtı ve bahçe yolunda yavaşça ilerledik evin ışıklarını görebiliyordum bahçe ışıkları da yanıyordu. Taksi evin tam önünde durdu Eylül; "Ben en iyisi burada bekleyeyim sen git ve içini dök..." dedi. Ona kafamı sallayarak arabadan indim tam kapıya doğru yönelirken kapı açıldı. Alp dağılmış bir haldeydi. Smokinin papyonu ve ceketi yoktu, gömleğinin kolları sıvanmış saçları ise muhtemelen ellerini sürekli içinden geçirdiği için darmadağınıktı. Bana bakarken gözlerindeki endişe birden öfkeye dönüştü. Kararmış gözler bana kilitlenmişti onu öylece incelerken arkadan gelen kişi kalbime binlerce bıçak sapladı. Handan, Alp'in evindeydi hem de şu an suratında şeytani bir ifade ile bana bakıyordu. Ne yani ben gider gitmez özlem mi gideriyorlardı? Handan Alp'in sırtına elini koydu

"Alp, ben artık gideyim." diyerek Alp'in önünden çekilmesi ile kapıdan dışarı çıktı. Alp ona bir şey söylememişti gözleri benim üzerimdeydi bense kapının önünde öylece duruyordum. Handan arabasına doğru yürürken bana gülümsedi. Kaltak! Ondan nefret ediyordum en çokta onun bana bu şekilde bakmasına neden olan karşımdaki adamdan nefret

ediyordum. Handan arabasını çalıştırarak gözden kaybolurken çenesi kasılan Alp bana içeriyi işaret etti.

"İçeri gir!" Sesi fazlasıyla sertti. Ona itaat ettiğimden falan değil sadece konuşmak istediğim için içeri girdim. Kapıyı kapatarak bana doğru yürüdü evin girişinde duruyorduk. Alp derin derin soluyarak dibimde durmuş bana bakıyordu bense gözyaşlarımı daha yeni kontrol altına almıştım.

"Neredeydin?" Sakin kalmaya çalışıyordu ama kalamadığı belliydi ben cevap vermeden eli yüzüme gitti.

"Sen ağladın mı? Neden?" Yüzüme dokunması ile irkilerek geri çekildim.

"Bana sakın dokunma." diyerek geriledim. Kaşlarını çatarak açıklama beklercesine yüzüme bakıyordu. O an aklımdan geçenler yüzünden kendimden nefret ettim nasılda güzeldi, nasıl mükemmel... Benim olamayacak kadar mükemmeldi. Onun üstünde nasılda hak iddia edip kendimi kaptırmıştım. Her kadın onu isterdi ben kimdim ki?

"Nazenin, konuş, ben delirmeden önce konuş..." derin bir nefes aldım karşısında ağlamak istemiyordum.

"Her şeyi biliyorum." Gözlerini bir boşluğa dikti düşünüyor gibi görünüyordu. Kafasını yavaşça sola doğru yatırıp bana bakmaya başladı.

"O pis oyunu biliyorum." Şu anki ifade için hangi tanımı kullanmam gerektiğini bilmiyordum. Bay kalbime binlerce bıçak batıran bakışı olabilirdi. Bu ifadesi binlerce bıçağı kalbime saplamış ve hepsini kalbimi yerinden sökmek ister gibi çevirmişti. Doğruydu... Ben bir oyuncaktım hatta daha da kötüsü bir evcil hayvandım. Üzgünce dişlerinin arasından fısıltı ile konuştu

"Nazenin..." elimi havaya kaldırarak onu susturdum.

"Sakın, daha fazla seni dinlemek istemiyorum senin sesini duymaya tahammülüm yok senden iğreniyorum." Sanki ona söylediklerimi duymamış gibi

"Kim söyledi?" dedi. Handan'dan başka bilende mi vardı? Lanet olsun, hepten aşağılanmıştım bağıra bağıra ağlamak istiyordum ama yapmayacaktım.

"O orospudan başka kim biliyor? Allah senin belanı versin Alp, başka kimlere anlattın benimle oynadığın oyunu?" Ellerim titriyordu gözlerimden yaşlarım boşalmaya başladı onları daha fazla durduramıyordum. Ona bakarak konuştum.

"Sadece tek soru Alp, beni gerçekten videoya aldın mı?" En çok midemi bulandıran konu buydu. Beni o şekilde görüntülemiş ve bunu Handan'a izletmiş olması iğrençti. Beni izlerken ne düşünmüşlerdi? Handan'dan başka kim izlemişti? Yoksa Handan ile Alp birlikte izleyip bana gülmüşler miydi? Ağzını açmak üzereyken tekrar konuştum.

"Sadece evet ya da hayır... Ve lütfen dürüst ol sadece doğruyu söyle. Daha fazla yalan duymaya tahammülüm yok." Sertliğim karşısında bocaladı. İki defa bir şey söyleyecekmiş gibi ağzını açıp kapattı. Sonra gözlerini yere indirdi. Karşımda kabahatli bir çocuk gibi boynu bükük duruyordu.

"Evet, ama..." Evet, mi? Bunu duyacağımı biliyordum ama bir an tökezledim dengemi kaybettim beni yakalamak için bir adım yürüdü hemen kendime gelerek toparlandım ve aramızdaki mesafeyi açtım.

"Ama falan yok Alp. Açıklama duymak istemiyorum. Böyle bir şeyin açıklaması olamaz." Yutkundu adem elması yukarı çıktı ve aşağıya indi. Onu acıtmışım gibi görünüyordu sanki bu mümkünmüş gibi.

"Na-Nazenin... Özür dilerim, ben..." onu tekrar susturdum. Özür mü diliyordu? Böyle bir şeyin özrü olabilir miydi?

"Sana açıklama istemiyorum dedim. Ağzından çıkan başka bir şeyi duymak istemiyorum Alp. Senin sesini daha fazla duymak istemiyorum senden nefret ediyorum." Söylediklerim karşısında gözlerini kocaman açarak gözlerime dikti. Bir bulut o derin maviliklerin arasında dolaşıyordu bakışlarımı ondan koparark devam ettim.

"Ruhuma açtığın yaralar Alp... Onlar binlerce defa özürde dilesen, ayaklarıma kapanıp yalvarsan da asla geçmeyecek ve ben seni asla affetmeyeceğim. O yüzden nefesini hiç yorma seni bir daha görmek istemiyorum, asla ama asla karşıma çıkma." Elimi boynumda ki kolyeye o saçma sembole götürdüm artık ona ait olmak istemiyordum.

Kolyenin zincirini iki elim ile kavradım oldukça sağlam bir şey olduğu belliydi. Klipside olmadığı için tüm kuvvetimle asılarak koparttım. Kolye boynumda derin sıyrıklar bırakarak koptu. Alp yüzünü buruşturdu ama ben acısını hissetmemiştim bile... Yere düşmesine izin verdim.

"Artık kendimi azat ediyorum. Oyun bitti." Kapıya doğru yönelerek yanından hızla geçtim. Öylece duruyordu başka bir şey söylemedi. Zaten ne söyleyebilirdi ki? Ondan iğreniyordum, nefret ediyordum. Deli gibi ağlarken Eylül'ün telaşla içinde beni beklediği taksiye doğru koştum. Koştum çünkü ona geri dönmekten korkuyordum. İçimdeki bu lanet duygudan nefret ediyordum. Benim hayatımın içine etmişti yine de ona koşmak teselliyi onda aramak istiyordum. Seni nefessiz kalana kadar ağlatan, tüm benliğini parça parça eden kişiye yine de ihtiyaç duymak, varlığını istemek en büyük çaresizlik en büyük mazoşistlikti ne kalbime, ne beynime anlatabiliyordum ikisine de sözüm geçmiyordu. Arabaya bindim ve Eylül'e bakmadan.

"Eylül, lütfen hemen gidelim buradan." dedim. Başka bir şey söyleyemedim o da bana bir şey sormadı sadece taksiciye gitmemizi söyledi. Kafamı cama yaslayarak ondan ve onun varlığından uzaklaşırken sadece ağladım. Başka yapacak bir şeyim yoktu. Beni inandırdığı tüm o şeyler birer yalandı, bana oynadığı bu oyun bir insanın başka bir insana yapabileceği türden bir şey değildi. Onun bu kadar kötü olduğuna inanmak istemiyordum... Ama hepsi doğruydu bunların doğru olduğunu anlamam için her şeyi ağzından en ince ayrıntısına kadar duymaya ihtiyacım yoktu bu yüzünden açıkça belli

oluyordu. Evin önüne geldiğimizde Eylül beni yavaşça dürttü uyuya kalmıştım. Uyanarak arabadan indim ve eve girdik. Bana hiçbir şey sormadı neler olduğunu az çok tahmin ediyor olmalıydı. Odama girerek kapıyı kapattım. Üzerimdeki eşofmanları çıkarıp dolaptan pijamalarımı aldım. Kolyenin boynumda bıraktığı derin sıyrık izlerine baktım kanamıştı ama geçecekti. Her şey geçecekti geçmesi lazımdı. Yarın işten istifa edecektim buradan bir süre uzaklaşacaktım nereye gideceğimi bilmiyordum ama gitmezsem kafayı yiyecektim. Peşime düşüp eve gelmeyeceğini biliyordum ama eğer böyle bir şey yaparsa diye de düşünmeden edemiyordum. Onu bir daha görmemeliydim... Yatağa girerek uyumak için saatler harcadıktan sonra bol kâbuslu bir gece geçirerek uyudum. Bu sefer kâbuslarım geçmişle ilgili değildi. İlk defa başka şeylerin kâbusunu gördüm ve ilk defa büyüdüğümü hissettim. Ben büyüyordum...

Gece uyanarak ağlamaktan sırılsıklam olan yastığıma baktım. Yastığı ıslanmadan hiçbir kadın büyümezdi ve ben bu gece yastığımı bir daha ıslatmamaya karar verdim. Büyümüştüm ve akıllanmıştım. Alp bana yaptıkları ile yeni bir ben ortaya çıkarmıştı. Bu yeni ben zayıf olmayacaktı, daima güçlü kalacak ve bir daha asla hiçbir erkeğe güvenmeyecekti. Kimseyi kendinden çok sevmeyecek, önemsemeyecekti. En önemlisi bir daha asla kimseye ***GÜVENMEYECEKTİ.***

SON SÖZ

İşten istifa ettim artık onun bana aldığı ya da yaptığı hiçbir şeyi hayatımda istemiyordum. Beni ya da kızları aramadı demek ki oda bu oyunun bitmesini önemsememişti. Ben istifamı verip eve döndükten sonra Alp'in şoförü Engin abi gelerek Alp'te kalan eşyalarımı getirmişti. O da beni hayatından çıkarıyordu sadece kişisel çantamı aldım içinde kimliğim paralarım ve bana ait olan şeyler vardı gerisini götürmesini söyledim. Tam itiraz etmek üzereyken bakışımı görerek kafasıyla onayladı. Engin abi de üzgün görünüyordu zaten konuşkan bir adam olmadığından bir şey sormadı. Telefonumu da almayı reddederek Engin abi ile göndermiştim artık ona ihtiyacım yoktu. Tüm günü güçlü olmak için kendime telkinlerde bulunarak geçirdim Eylül ve Burcu'da benimle beraber eve hapsolmuştu. Her ne kadar kızlar internete bakmamam için uğraşıp dursa da benden saklamaya çalıştıkları haberleri görmüştüm. Dün akşamın haberleri yayınlanmıştı. Alp ve ben kırmızı halının üzerinde yürüyorduk suratımda da o aptal sırıtık ifade vardı. Yanında güzel göründüğümü düşünmüştüm ama basittim. Hatta o kadar basittim ki Alp'in güzelliği yanında görünmüyordum bile. O smokinin içinde sert ifadesiyle doğruca karşıya bakıyordu fotoğraflardan birinde bana attığı o seni beceririm bakışı vardı fakat bu bakışta bir

şey ifade etmiyordu. Benim ona hayran bakışlarım ise her fotoğrafta aynıydı hatta hayranlığım fotoğraflar arasında daha artarak ilerlemişti. Aptalım ben... Aptal! Aptal! Bu bir gazete olsa paramparça ederdim haberin başlığında ***'BÜYÜK AŞKA GÖLGE DÜŞTÜ. ATAMAN'IN YENİ GÖZDESİ'*** yazıyordu. Haberin içeriği sinir eden düzeydeydi. Alp ile Handan'ın büyük aşklarının arasında giren zengin avcısı kız olarak bana bir sürü eleştiri yapılmıştı. Handan'ın ise bu durumu soğukkanlılık ile karşılayarak baloya geldiği aşkına sahip çıktığı gibi şeyler yazıyordu hemen bilgisayarı kapatarak ağlamamak için kendimle savaştım. Burcu yanıma gelerek saçlarımı okşadı onun anne şevkati beni bir nebze olsun rahatlatıyordu kafamı omuzuna dayadım.

"Geçecek Naz." Burcu'ya baktım yaşlı gözlerim zayıf karakterimin yansımasıydı. Nasıl bu kadar çabuk inanabilmiştim? Nasıl beni seveceğini düşünebilmiştim?

"Çok acıyor Burcu." Başını salladı.

"Biliyorum..." Eli yine beni sakinleştirmek istercesine saçlarımda gezindi.

"Doğru adam olduğunu düşünmüştüm. Beni sevdiğini sevmese bile seveceğini düşünmüştüm ne kadar aptalım." Yüzünde güçlü kadın ifadesi vardı tıpkı o erkek arkadaşıyla kavga ettiğinde benim yüzüme takındığım ifadeye benziyordu. İnsanın böyle arkadaşlarının olması çok güzeldi. Kendimi daha güçlü hissediyordum. Eğer Eylül ve Burcu olmasa tamamen bitmiş olacağıma emindim.

"Başta hepsi doğru adammış gibi gelir..." Belki de haklıydı. Etkilendiğim ilk erkeğin bana doğru adammış gibi gelmesi çokta anormal değildi. Alp'e kapılmakta oldukça kolaydı bunu inkâr edecek değildim. Asla pişman olmayacağımı düşünerek de büyük bir yanılgıya düşmüştüm. Pişmandım... Alp'e bedenimi vermiş olmaktan falan değil. Ona kalbimi vermiş olmaktan dolayı pişmandım.

Ertesi gün Doğukan telaşlı bir şekilde zile basıyordu. Benim halimi görür görmez çılgın gibi ne olduğunu, neden istifa ettiğimi sormuştu. O da bu sabah istifa etmeye gittiğinde benimde istifa ettiğimi öğrenmiş ve hemen buraya gelmişti. Ona üstü kapalı bir şekilde olanları anlattım gerçek bir arkadaş gibi ben sana demiştim demek yerine beni teselli edecek şeyler söyleyip her zaman arkamda olacağına dair garanti verdi. O gittikten sonra Sinem geldi ve neden işten ayrıldığım ile ilgili konuştuk. Beni bu kadar seven ve iyiliğimi düşünen insanların arasında olmak kendimi iyi hissettiriyordu. Gece kızlar ile otururken artık daha fazla bu şehirde olmaya dayanamayacağımı fark ettim.

"Kızlar, benim bir yerlere gitmem lazım. Kafayı yemek üzereyim." dedim. Eylül yanıma gelerek ellerimi avuçlarının arasına aldı. Burcu dudağını dişleyerek bana bakıyordu.

"İstersen annemin yanına İzmir'e gidelim hem okulların açılmasına da bir ay var." Burnumu elimin tersi ile silerken kafamı iki yana salladım.

"Annenin yanında kendimi pek rahat hissedeceğimi sanmıyorum." Burcu araya girdi.

"Bize gel. Ankara'ya gidelim." Kimsenin ailesinin yanına gitmek istemiyordum bakışlarımı kaçırdım.

"Belki de sezon dışı çalışan otellerden birinde bir iş ayarlayabilirim." Eylül ayağa fırladı ve bana bağırmaya başladı.

"Hayır! Naz, o piç yüzünden okula ara falan vermeyi düşünme sakın." Salonun içinde bir tur attı ve tam önümde durdu.

"Tamam, planımız şu... Anneanneme gideceğiz. Biliyorsun rahat bir kadındır hem uzakta yaşıyor yani buradan yeterince uzaklaşmış olursun." Başka yere gitmeme izin vermeyeceği şu anki çıldırmış tavrından belliydi. Ayrıca Eylül'ün anneannesi çok tatlı bir kadındı biraz çılgındı ama insanları gereksiz sorgulama gibi huyları yoktu sadece canın isterse bir

şeyler anlatırdın o da sana duyabileceğin en mantıklı ve aynı zamanda komik cevapları verirdi. Sanırım buna itiraz etme şansım yoktu. Kafamı salladım. Bilgisayarı açarak konuştu.

"Tamam, o zaman yarın sabah için hemen uçak bileti alıyorum. Muğla'ya gidiyoruz." Çok geçmeden uçak biletlerimizi almıştı. Burcu'da beni yalnız bırakmak istemediğini söylemişti. Sabah yedi uçağı ile Muğla'ya gidiyorduk buradan bir süre uzaklaşmaya ihtiyacım vardı ya da sonsuza kadar... Okul işini ne yapmalıydım bilemiyordum sonuçta yarım dönemim kalmıştı okulu bırakamazdım ama eğer kendime gelemezsem dondurmak zorunda kalabilirdim. Alp'in bir daha beni aramayacağını tahmin ediyordum o aptal oyun bitmişti. Ama ben bir daha kendimi toparlayabilir miyim bundan emin değildim. *Bu benim ne ilk ne de son ağlayışımdı. İlk acımda değildi belki ama en büyük acımdı...*

ALP

İki saatten beri ortada yoktu. Neredeydi? Çantasını ve telefonunu bile masada bırakmıştı, en azından telefonu yanında olsaydı onu takip ettirebilirdim. Kahretsin! Resmen nefesimin kesildiğini hissediyordum çıldırmış gibiydim. Eylül eve de gelmediğini söylemişti bu beni daha da telaşlandırmıştı. Bir saat kadar sokaklarda gezinerek onu aramıştım ama bir iz yoktu. Evde beklemek daha kötüydü. Acaba polise mi gitmeliydim? Adamlarım hala onu arıyordu ama belki de polise gitsem daha kısa sürede bulabilirlerdi. Handan elinde bir bardak içki ile yanıma geldi ayakta gezinip duruyordum elini omzuma koyana kadar onu fark etmedim.

"Alp, bence biraz oturup sakinleşmelisin. Kocaman kız nereye gidecek belki bir arkadaşını falan görmüştür." Elimdeki içkiyi öfke ile duvara fırlattım. Duvara çarpan bardak güçlü bir şekilde parçalara ayrılıp etrafa dağıldı tıpkı benim Nazenin'i bulmadan önce olduğum haldeydi fazlasıyla dağılmış. Yine o şekilde olamazdım bunun için ona ihtiyacım vardı.

"Arkadaşıyla falan bir yere gidemez. O bana ait Handan anlıyor musun?" Handan bağırışım üzerine bir adım geriledi ama korkmuş gibi görünmüyordu. İlerleyerek beyaz koltuğa oturup bacak bacak üstüne attı içkisinden bir yudum alarak konuştu.

"'Belki de artık sana ait olmak istemiyordur Alp." İşte bu canımı her şeyden çok yakardı. O bana aitti ve hep öyle kalacaktı başka bir seçenek yoktu. Tekrar bağırarak konuşmaya başladım.

"Öyle bir seçenek yok Handan! Bunu sana daha öncede söyledim. O bana ait, benim ve öyle kalacak." Smokinimin ceketini çıkararak gelişigüzel fırlattım. Boynumdaki papyonu da hızla çıkarıp cekete yaptığımın aynısı yaptım. Ellerimi sürekli saçlarımın arasından gezdirerek yürüyordum. Cep telefonum çalmaya başlayınca kimin aradığına bakmadan açtım. Şuan iyi bir habere her şeyden çok ihtiyacım vardı. Arayan kapı görevlisi Çetin'di. Mutlaka biri gelmişti yoksa beni aramazdı.

"'Efendim." Ses tonumun sertliğinden bir duraksama yaşasa da hemen toparlayıp konuştu.

"Alp Bey, bir taksi geldi efendim içinde iki bayan var. Biri Nazenin Hanım." deyince hayatımda hiç hissetmediğim kadar yoğun bir rahatlama hissettim. Cevap bile vermeden telefonumu kapattım. İçimde sevinç dalgası dolaşıyordu gelmişti bana gelmişti. Onu kaybettiğimi sanmıştım az daha ölüyordum. Handan bana bakıyordu.

"Nazenin. Geliyor..." dedim. Dudakları tek çizgi halini alırken hafifçe başını salladı. Kadınsı hislerini kontrol edemediğinin farkındaydım Nazenin'i kıskanıyordu ama artık eskisi gibi beni sevmiyordu bunu sadece bir çeşit güç gösterisine çevirmişti. Hızlı adımlarla salonu geçerek ara yere çıktım. Bunu yaparken gömleğimin de kollarını sıvadım. Ona kavuşmak için sabırsızlanıyordum. Gerekli cezayı vermeden önce onu dinleyecek, kokusunu o cennet kokusunu içime çekecek ona sımsıkı sarılacaktım. Ceza kısmı daha sonraydı... Çok daha sonra... Dış kapıyı açtım. Nazenin'in o kocaman mavi gözleri ile göz göze geldim. Bu gözlere bakmak bile insana tüm dertlerini tüm sıkıntılarını unutturabilirdi. Öyle derin öyle anlamlı öyle hisliydi ki. Tüm hisleri gözlerinden bir ayna gibi yansıyordu. Şuan üzgün görünüyordu. Neden üzgündü? Onu

kim üzmüştü? Bu kadar saattir neredeydi? Beni çıldırtmaya çalışıyorsa gerçekten başarılı olmuştu. Binlerce soru cevapsız bir şekilde kafamın içinde gezerken Handan'ın dokunuşu ile irkilerek kendime geldim.

"Alp, ben artık gideyim." dedi. Onu duyunca Nazenin'den gözlerimi ayırmadan kenara çekildim. Bence de gitmesi iyi olurdu. Nazenin'le yalnız kalmalıydım. Daha fazla orada durmasına dayanamıyordum artık sorularımı cevaplamalıydı.

"İçeri gir!" Sesim isteğim dışında fazlasıyla sert çıkmıştı ama bu Nazenin'i etkilemiş gibi görünmüyordu acele etmeden yavaş adımlarla bana doğru yürüyerek yanımdan geçip içeri girdi. Kokusu tüm benliğimi sardı ve kalbim daha önce hiç atmadığı gibi atmaya başladı. Bu Nazenin ritmiydi sadece onun yanında böyle atıyordu. Kapıyı kapatarak girişin ortasında duran Nazenin'e doğru yürüdüm. Çıldırmışlığımı gizlemeye çalışarak mümkün olan en sakin sesle konuştum.

"Neredeydin?" Ve birden yüzünde görmekten hoşlanmadığım bir şey dikkatimi çekti bir hüzün. Dünyanın en mavi gözlerinde ufak kristal parçaları vardı ve altları kızarmıştı. Hayır, hayır ağladığını düşünmek bile kalbimi söküp atıyordu. Ağlamış mıydı? İyi ama neden? Ellerimi yumuşakça yüzüne götürdüm.

"Sen ağladın mı? Neden?" Dokunduğum yerler yanmışçasına yüzünü buruşturarak geriledi. Benden kaçmıştı en çok korktuğum şey olmuştu Nazenin benden kaçmıştı. Birden ağzından acı dolu feryatlar gibi o kulaklarımı tırmalayan sözler döküldü.

"Bana sakın dokunma." Neden? Neden ona dokunmamı istemiyordu ona dokunmadan duramıyordum ki. Bu kadar şok olmuş olmasaydım umursamadan onu kucaklardım. Kaşlarımı çatarak doğrudan yüzüne baktım neler oluyordu?

"Nazenin, konuş, ben delirmeden önce konuş..." Gerçekten biraz daha karşımda bu şekilde bir şey söylemeden du-

rursa delirebilirdim. Onu bu şekilde görmek canımdan can gitmesine neden oluyordu etim kemiğimden ayrılıyormuş gibi bir acı hissediyordum. Derin bir nefes aldı sanki söyleyeceklerinin ağırlığını hafifletmek ister gibiydi.

"Her şeyi biliyorum." Neyi biliyordu? Onun bilmesini istemediğim o kadar iğrenç şeyim vardı ki hangisini öğrenmişti? Öğrendiği şey neye yol açacak kadar önemliydi. O şey bizi bitirecek kadar kuvvetli miydi? Benden uzunca süre ses çıkmayınca tekrar konuştu.

"O pis oyunu biliyorum." Kahretsin! Siktir! Siktir! Öğrenmiş olamazdı değil mi? Yaptığım pislikleri biliyor olamaz! Hayır, hayır öğrenmemesi gerekiyordu öğrenmeyecekti! Onu ördüğüm kozanın içinde saklayacak ve öğrenmesini engelleyecektim öyle de yapıyordum... Peki, ama nasıl, nasıl öğrenmişti? Yıkılmışlığımı anlatacak tarif yoktu daha önce hiç böylesine üzüldüğümü böylesine kaybetmekten korktuğumu hatırlamıyordum. O maddeyi kullanırken bile kendimi böylesine çaresiz hissetmiyordum. Nazenin benim en mükemmel uyuşturucumdu ve onu kaybedemezdim. Benim bokluklarım yüzünden gidemezdi. Gitmesini engellemek istercesine elimi havaya kaldırdım güçsüz sesim ile

"Nazenin..." dedim. Ama bunu söylediğim anda Nazenin'in zarif bileği büyük bir güçle havaya kalktı ve beni susturdu. Bu benim Nazenin'im miydi? Benim küçük itaatkârım efendisini mi susturuyordu?

"Sakın, daha fazla seni dinlemek istemiyorum senin sesini duymaya tahammülüm yok senden iğreniyorum." Bunları benim Nazenin'imin söylemesine imkân yoktu. Onun bana aşkla bakan gözleri neredeydi? Şimdi baktığım gözlerde ona benziyordu ama içi daha önce görmediğim şekillerle bezeliydi. Bunu kimden duymuştu? Handan söylemezdi onunla bu pis sırlara ortaktık ve bu iğrenç oyunlar onun fikriydi. Bunlar onun oyunlarıydı kesinlikle gizli kalacağı konusunda ikimizde hem fikirdik. Timur? Timur söylemiş olabilir miydi?

Sürekli Nazenin'e bunları anlatmam gerektiğini söyleyip duruyordu. Belki de bizi ayırıp Nazenin'i benden almak için o söylemişti. Onu istiyordu. Piç kurusu baştan beri ona gözünü dikmişti zaten.

"Kim söyledi." diye sorduğum anda yüzü yine değişti. Nazenin'in bilmediğim ifadelerini öğreniyordum ve bu ifade hiç hoşuma gitmemişti.

"O orospudan başka kim biliyor? Allah senin belanı versin Alp, başka kimlere anlattın benimle oynadığın oyunu?" Handan! Handan mı söylemişti? Böyle bir şeyi nasıl yapardı kurallarımız vardı ve bunu yapmaması gerektiğini bilmeliydi. Nedeni neydi? Onu sevdiğimi ve oyunun bittiğini söylemiştim bitti demiştim. Kahretsin! Ağlıyordu Nazenin'in ağlamasına dayanamıyordum onu alıp kucaklamak saçlarını okşamak ve gözünden akan her damla kristali öpmek istiyordum ama dokunsam kırılacakmış gibi görünüyordu.

"Sadece tek soru Alp, beni gerçekten videoya aldın mı?" Hayır, hayır bebeğim bunu bana sorma. Her şeyi sor ama bunu sorma. Cevabını sevmeyeceksin yaptığımdan ben bile iğrenirken senin bunu duyman iyi değil. Ona açıklamalıydım evet o lanet videoyu çektim ama yanlış olduğunu fark etmiştim. Nazenin birden düşüncelerimi bölerek konuştu

"Sadece evet veya hayır ve lütfen dürüst ol sadece doğruyu söyle. Daha fazla yalan duymaya tahammülüm yok." İki cevap hakkı yeterli değildi anlatmam açıklamam gereken bir sürü şey vardı. Ama nasıl yapmam gerektiğini nasıl açıklamam gerektiğini bilmiyordum. Onu böyle görmek tüm dengemi alt üst ediyordu. Açıklamamı dinlemesini ümit ederek o kopasıca ağzımı açtım

"Evet, ama..." Dünyanın en güzel gözlerinde ki o yıkılmışlık bir an bocalamamı sağladı ve Nazenin konuşmak için fırsat buldu.

"Ama falan yok Alp. Açıklama duymak istemiyorum.

Böyle bir şeyin açıklaması olamaz." Doğru açıklaması olamazdı yaptığımla gururda duymuyordum. Boğazımda ki yumruyu yutmaya çalıştım. Önemli olan amacımdı ve amacım başta gerçekten çok kötüydü. Ne diyeceğimi bilemiyordum Nazenin tüm silahlarımı etkisiz hale getirmişti. Onsuzluğu düşünmek bile ölüm gibiydi nefes alamıyordum.

"Na-Nazenin... Özür dilerim, ben..." Özür dilememe bile izin vermedi. Özür dileyip yalvarmalı her şeyi ona açıklamalı ve beni affetmesi için elimden gelen her şeyi yapmalıydım ama yapamadım. Lanet olsun ki içimdeki suçluluk duygusu tüm duyularıma kelepçe vurmuştu.

"Sana açıklama istemiyorum dedim. Ağzından çıkan başka bir şeyi duymak istemiyorum Alp. Senin sesini daha fazla duymak istemiyorum senden nefret ediyorum." Nefret mi? Benden nefret mi ediyordu? Hayır, bu doğru değildi. O beni seviyordu beni sevdiğine inandırmıştı benden nefret edemezdi. Ben ona hiçbir şey vaat etmediğim halde beni sevdiğini söylemişti. Şimdi ona istediği her şeyi verebilirdim ama o benden nefret mi ediyordu? Buna inanmam mümkün değildi...

"Ruhuma açtığın yaralar Alp, onlar binlerce defa özürde dilesen, ayaklarıma kapanıp yalvarsan da asla geçmeyecek ve ben seni asla affetmeyeceğim. O yüzden nefesini hiç yorma seni bir daha görmek istemiyorum, asla ama asla karşıma bir daha çıkmanı istemiyorum." Asla... Asla... Bu ufacık ama sarsıcı kelime kulaklarımın içinde çınlıyordu. Elini tekrar kaldırıp enfes beyaz boynunda parlayan kolyeye götürdü. Bizim simgemize bizim işaretimize ve onu minik avucu ile kavrayarak çekti. Kolyenin zinciri boynunu sıyırıp kanatarak koptu ve yere düştü. Onun o zarif, beyaz boynunda oluşan kesik canımı yakmıştı.

Zaman durmuştu ve yer ayaklarımın altından kayıyordu. Beni terk ediyordu...

"Artık kendimi azat ediyorum. Oyun bitti." dedi ve kapı-

ya doğru hızlıca ilerleyerek gitti... Gitmesi ile soğuk taş zemine çöktüm. Beni terk etmişti hayatımın tek ışığı da sönmüştü. Artık bundan sonra tek bir yolum vardı ben onsuz bir yola devam edecek kadar güçlü değildim. Ben çok güçsüzdüm... Ben bir zavallıydım... Hayatının anlamını kaybetmiş bir zavallı. Nazenin'in gitmesi ile aylardır anlamlandıramadığım şeyi anlamlandırdım. Hissettiğim şey aşkmış. Ne kadar basit değil mi sadece üç tane saçma harften ibaret olan duygu... Aşk... Aşk'ın ne olduğunu da gidişinde anladım. Biri sizden nefret ettiğini bağıra çağıra dile getirirken kalbinizin binlerce parçaya bölünmesiymiş ve arkasına bakmadan giderken gitme bile diyememekmiş...

EYLÜL AYI -ANTALYA

Şu Amerika'da ki ihale işi de bir terslik olmadan halloldüğüna göre artık rahat bir nefes alabilirdim, sanırım. Gerçekten uzun zamandır beynimi meşgul ediyordu. Doğru zamanda doğru işler ve doğru yatırımlar yaparak babamın batıramadan öldüğü Ataman Holding'i ayağa kaldırmış hatta ayağa kaldırmakla kalmayıp dünya çapında adının duyulmasını sağlamıştım. Başarı benim göbek adımdı... Uca şirketler grubunun yüzde ellilik hissesini almamda Amerika'da ki işleri daha rahat takip etmemi sağlamıştı. Başarımı, yaptıklarımı ve yapacaklarımı düşünürken özel uçağım ile Türkiye'ye dönüyordum. Yanımda saçma bir moda dergisi okuyan Handan bana bakarak gülümsedi.

"Beni kırmadığın için teşekkür ederim. Gerçekten ikimizin de ufak bir tatile ihtiyacı var. Hem Antalya bu aylarda harika oluyor fazla kalabalıkta değil tamamen bize göre." Aslında katılmam gereken çok önemli toplantılarım vardı ve tatile zamanım yoktu ama Handan dominant genleri yüzünden itiraz dinlemeyen bir yapıya sahipti. Üniversiteden beri çok yakın arkadaşımdı her konuda birbirimize benziyorduk. Handan'ın amcasına bir nevi vefa borcum vardı. Beni uyuşturucu batağından kurtarmış bağımlılığımı şekillendirerek şimdiki kontrollü, güçlü, güven duyulan adamı yaratmıştı.

Çoğu insan bizi "Sadist." diye tanımlayabilirdi ama bu tez kesinlikle doğru değildi. Biz güçlü karaktere sahip baskın insanlardık tamam, belki biraz sapıkça zevklerimiz vardı gücü ve korkuyu elimizde tutmaktan bunu hissetmekten hoşlanıyorduk. Bu benim için gücün yanında biraz da güven meselesiydi aslında. Çocukluğunda gençliğinde hayatının hiçbir alanında güven duyulmamış bir çocuğun bunu hissetmek istemesi en doğal hakkı değil miydi?

Tamamen savunmasız, zincire vurulmuş bir kadın bile ne yapacağımdan en ufak bir fikri olmadığı halde bana güvenmeyi seçerdi. Bu hisse sahip olmak kesinlikle tarifsiz bir duyguydu. Elimde ki alet ne olursa olsun onu kullanmama izin verirlerdi. Gözlerinde korkuyu görürdüm, hissederdim ama yine de beni durdurmazlardı. Üniversite yıllarından beri bir Dominantım ve daha hiç güvenli kelime kullanan bir itaatkârım olmadı. Hem de gerçekten çok sert oyunları bile oynamama rağmen. Ayrıca diğer güzel yanı da sizi bir güç sembolü olarak görüp size tapmaları, sözünüzü dinlemeleri, size koşulsuz itaat etmeleri. Bu duyguları kazanmak için bu oyunları oynamak size zayıflık gibi gelebilir ama yaşamayan bilemez... Pilot Antalya Havalimanına iniş yapmak üzere olduğumuzu anons edince Handan camdan bakmaya başladı. Üzerinde vücudunu sergilemekten başka bir boka yaramayan açık mavi mini etek ve kolsuz ipek bir gömlek vardı. Bakışlarını bana çevirdi ve elini omzuma koydu. Yeşil gözleri ile gözlerimin içine bakarak

"Sadece bir gün kalacağından emin misin? Bence hava enfes ve biraz gevşemeyi hak ediyorsun. Bir haftadır şu ihale ile uğraşmaktan uyuyamadın bile." Aslında haklıydı çoğunlukla çalışırken kendimi kaybederdim. Beynimi bir şeylerle meşgul tutmanın bir yoluydu çünkü düşüncelerim her an ara sokaklara dalarak beni yoldan çıkarabiliyordu.

"Söylediğim gibi önemli bir toplantım var." Handan kaşlarını çatarak önüne düşen saçlarını arkaya doğru ittirdi. Ta-

nıyabileceğiniz en havalı kadındı ama bana göre değildi. Ben daha çok itaatkâr roldeki kadınları tercih ederdim zaten Handan'da itaatkâr erkeklerden hoşlandığı için iyi arkadaş olmaya karar vermiştik. Hatta saçma bir oyun bile oynuyorduk itaatkârlarımızı birbirimiz seçiyorduk. Yani ben Handan'a, Handan'da bana itaatkâr seçiyordu ve böylece oyun başlamış oluyordu. Kimin itaatkârı daha uzun dayanırsa o kazanıyordu. Tabi itaatkârlarımıza yaptığımız vahşiliği kameraya almayı da ihmal etmiyorduk. Bu oyun başta iddia şekilde başlamıştı ve uzun süredir devam ediyordu. Kabul çok gurur duyulası bir şey değildi ama zaten bu tarz ilişkilerin hiçbirinin gurur duyulacak tarafı yoktu. Herkes kendi egosunu, zevklerini tatmin ediyordu. Olay buydu... Amerika'da gittiğimiz bir bdsm kulübünde Handan'a Eric adında bir itaatkâr seçmiştim. Şimdi Handan bana bir tane seçecekti ben Türkiye'den olmasını istemiyordum aslında ama Handan biraz farklılık arayışındaydı. İddia büyüktü bu işlerden anlamayan biri ile olmam konusunda ısrar ediyordu çünkü artık tecrübeliler beni tatmin etmiyordu eksik bir şey vardı ne olduğuna dair bir fikrim olmasa da bir şeylerin eksik olduğunun farkındaydım. Belki de yaşlanıyordum kim bilir?

Uçak iniş yapar yapmaz havalimanına bizi almaya gelen araca binerek otele doğru yola çıktık. Uzun zamandır tatil yapmıyordum bu bir günlük tatil bile benim için bir lükstü açıkçası. Handan, Eric ile bir süre telefonda konuşarak bazı seksi talimatlar verdi. Bu kadın gerçekten de çok ama çok tehlikeliydi. Emir verirken oldukça doğaldı aslında hangimiz değildik ki? Bizim yapımız buydu uzun zamandır boştaydım ve emir vermeye acıkmıştım doğrusu. En son itaatkârım fazla azimli bir Amerikalıydı benden üç yaş büyüktü ve inanılmaz seksiydi.

Ama dediğim gibi ben bazen sadece seksteki itaat ile yetinemeyebiliyordum bana daha fazlası gerekliydi gerçek hayatta da benim kontrolümde olmalıydı ve böyle bir kadın bulmak

neredeyse imkânsızdı. Kadınlar ya sadece sekste itaate uyum sağlıyor ya da tam bir ilişki istiyordu ortasını bulduğumdaysa ben sıkılıyordum. Bir türlü dikiş tutturamıyordum. Handan telefonunu kapatarak bakışlarını bana odakladı

"Nasıl bir şey istediğine karar verdin mi? Yoksa seçimi tamamen bana mı bırakıyorsun?" Ah asla vazgeçmiyordu. Ama gerçekten birine ihtiyacım vardı tam olarak üç aydır boştaydım. Ona bakmadan konuştum

"Emin değilim ama farklı bir şeyler peşindeyim Handan. Artık eskisi kadar hevesli değilim bu işlerde sanırım yaşlanıyorum." Çınlayan sesi ile güldü kahkahası fazla abartılıydı.

"Sen yaşlanırsan bende yaşlanıyor olurum ve bu hiç hoşuma gitmez. Aynı yaştayız ama senin ruhun ellilerinde bir adama aitken benimki daha on sekizinde..." dedi. Biraz abartmıyor muydu? Tamam, daha otuz beş yaşındaydık ama on sekiz de fazla iddialıydı sanki. Ona ilgisizce gülümsedim zaten pek gülümsemeyi becerebilen bir insan değildim. "Tamam, senin için farklı bir şeyler bulacağız o zaman. O eski hevesli Alp'i görmek için ölüyorum." Yanağıma ufak bir öpücük konduraraak geri çekildi. Daha ne istediğimi neye ihtiyacım olduğunu ben bile bilmezken o nasıl bulabilirdi? Ona bir şey söylemeden cep telefonuma ve elektronik postalarıma odaklandım.

Handan elimden cep telefonumu çekince otele vardığımızı anladım. Telefonumu onun elinden geri alarak ceketimin cebine koydum. Valeler Handan'ın valizlerini araçtan alırken otelin lobisine doğru yürüdük. Paranın gücü böyle yerlerde daha belirgin şekilde açığa çıkıyordu. Otelde ki iki süit bizim için rezerve edilmişti ve iki adam eşliğinde odamızın olduğu kata çıkmak için asansöre bindik. Handan koluma girmiş burnu yarım metre havada yanımda yürüyordu. Gerçekten bu kadınla nasıl arkadaş olabildiğime ben bile bazen inanamıyordum. Sanırım tek cevabı ortak zevklerimizin olmasıydı. Asansör camdan yapılmıştı ve üst kata yolculuk yaparken otelin tüm şatafatını görebiliyordunuz. Yan yana duran kapı-

lara geldiğimizde Handan valizleri eşliğinde odaya giriş yaptı benim ise sadece ufak bir çantam vardı ve çantamı valenin elinden alarak eline biraz para sıkıştırıp odama girdim mahremiyete ihtiyacım vardı.

Otel odası her kral dairesi diye tabir edilen odadan beklenildiği gibi büyük ve olabilecek en lüks şekilde dekore edilmişti. Girişe kocaman altın kabartmalı bir ayna ve aslan bacaklı krem renk dolap ona uygun bir ayakkabılık yerleştirilmişti. Gösterişli bir alçı kemer ile giriş kısım ayrılmıştı. Otelin denize bakan süiti olduğu için ön tarafı komple camdan yapılmıştı. Büyük yatak pencerenin tam karşısına konumlandırılmış oturma alanı ise sağ tarafta terasa açılan kapının olduğu yerde kalıyordu. Çantamdan kırışabilecek birkaç parça kıyafeti çıkarıp dolaba astım. Elim ilk olarak ceketime gitti cebimden cep telefonumu çıkarıp komodinin üzerine koyup ceketimi de dolaptaki askıya güzelce astım. Kravatımı da kravat çekmecesine yerleştirdim biraz alkole ihtiyacım vardı şu lanet baş ağrım geçmiyordu. Bara yönelerek içecek sert bir şeyler aradım ve aradığımı da buldum. Ufak bardaklardan birine votka koyarak koltuğa yığıldım. Sek votka tüm dertlerimin dermanıydı...

Sarhoş olmadan önce can dostum votka ile vedalaştım. Çünkü sarhoş olmak pek benlik değildi beni hissizleştirecek çakır keyif yapacak kadarı yeterliydi. Bu konuda kontrolümü uzun zamandır muhafaza ediyordum. Soyunarak banyoya girdim soğuk suyun altına girerek rahatladım. Aletimdeki doluluk canıma okuyordu kaç aydır kendime bir itaatkâr bulamamıştım ve sikim elimde gezmem an meselesiydi. Soğuk suyu orama tutarak koca adama sakin olmasını ona en kısa zamanda birini bulacağımı söyledim. Belime doladığım havlu ile banyodan çıkarken kapı tıklatıldı. Kapıya yönelerek hangi münasebetsiz olduğunu öğrenmek için açtım ve tabi ki Handan'dı...

"Hala hazır değil misin?" Onu içeri davet etmemi bile

beklemeden krem renk topuklu ayakkabılarının dayanılmaz sesi eşliğinde içeri girdi. Peşinden ilerlerken elimde ki baş havlusu ile saçlarımı kuruluyordum.

"Ne için hazır değil miyim?" Doğrudan bara yöneldi kendine bir kadeh şarap doldurup tekli koltuğa oturarak bacak bacak üstüne attı.

"Akşam yemeği için tabi ki... Alp aklın nerde senin?" Gözü bir an votka şişesine takıldı sonra bakışlarını bana çevirdi. "Yemek yemeden içki içmemelisin." dedi. Ona ters ters bakarken dolaba ilerledim.

"Birincisi ben senin itaatkârın değilim Handan bana karışma. İkincisi elinde ki bir şarap ve sende yemek yemedin. Üçüncüsü giyinmeliyim." Çıplak bedenimi süzerken dilini kırmızı boyalı dudaklarının üzerinde gezdirdi.

"Korkma dominant yemiyorum." Kaşlarımı kaldırarak ona baktım

"Bundan pek emin değilim. Bir kadın dominant a asla güvenmem." Handan güçlü bir kahkaha patlatırken bana oldukça sağlam bir bacak arası frikiki vermişti. Bu akşam otelde yemek yiyecek zavallı erkeklere acıyordum. Yerinden kalkıp teras kapısına doğru ilerledi. "Tamam, terastayım ve arkam dönük olacak namusunu lekelemek istemem." diyerek ellerini gösterişli bir şekilde havaya kaldırıp terasa çıktı.

Aslında beni çıplak görmesini falan dert ettiğimden değildi. Bunu umursamıyordum çünkü defalarca görmüştü zaten. Her video da epey ayrıntısı ile hem de tüm pozisyonlarda. Ama canlısı başkaydı tabi, yani sanırım... Hızlıca giyinerek terasın camını tıklattım Handan bana doğru dönerek kadehini tek dikişte bitirdi. Yine koluma girerek yanımda havalı yürüyüşlerinden biriyle yürümeye başladı. Bu şekilde yapmaya bayılıyordu bu onun için gösterişle ilgiliydi yoksa benimle ilgilendiğini falan düşünmüyordum. Biz birbirimiz için şu arkadaş olabiliriz ama sevgili asla tarzı çiftlerdendik.

Tabi medya bunu umursamadan devamlı bizim hakkımızda yakıştırmalar yapmaya devam ediyordu. Handan'da bu gösterişli haberlere bayılıyordu bende ses etmiyordum.

Hava yeni kararmış ve otelin enfes ışıklandırması beni gerçekten etkilemişti. Koyu mavi spor bir pantolon, açık mavi bir gömlek ve kahverengi ayakkabılarım ile oldukça sadeydim ama Handan tam anlamıyla ayaklı abartıydı. Yine de bana beğenerek baktığını fark ettim. Birlikte vip bölüm diye adlandırılan restoran kısmına geçtik ve denizi tepeden gören manzaranın en dibine oturtulduk. Handan muhtemelen bunu ayarlamıştı her zaman her şeyin en iyisini isterdi ve alırdı. Aşağıya doğru bakınca havuz kenarında bir restoran daha olduğunu fark ettim. Başlangıç servisimiz yapılmış Handan'la Amerika'da ki inşaat ihalelerinden bahsederken içkilerimizi içiyorduk. Handan'ın babasının şirketinin yarı yarıya ortağı olmuştum ve batmak üzere olan şirketi kısa zamanda ayağa kaldırmıştım diğer yüzde ellilik dilim ise hala Handan'ın babasınındı. Gerçi bu biraz riskli bir yatırım olmuştu Handan'ın babasının Vegas kumar dünyasına olan düşkünlüğü düşünüldüğünde şirket hisselerini kaybetmesi öngörülebilir bir şeydi. Tabi ben bunun için önlem alarak babasını kendime borçlandırıyordum en azından şirketi güvende tutmak adına bu yapabileceğim tek şeydi. İçkimden bir yudum aldığım sırada alt kattan gelen sesler dikkatimi çekti ve aşağıya doğru gelişigüzel baktım. Tam kafamı çevirmek üzereyken görüş alanıma giren biri yüzünden çeviremedim. Bir kadın... Fazlasıyla dalgın ve mutsuz görünen bir kadın. Çok zarif hareket ediyordu adımları küçük ve ürkekti. Neden böyle kendine güvensiz ve korunmaya muhtaç görünüyordu ve benim içimde neden onu korumak gibi bir güdü yükseliyordu? Aslına bakılırsa genel tercihimin tamamen dışındaydı. Benim favorim her zaman sarışınlardı. Sarışın, uzun bacaklı ve gösterişli kadınlar tıpkı Handan gibi Handan'a benzeyen ama Handan dışında olan kadınlar...

Seksi kadınları severdim bana seks ve acıyı çağrıştıran kadınları. Ama bu kadın masum görünüyordu, ürkekti benim üzerinde hâkimiyet kurmak isteyeceğim türden değildi. Ürkek kadınları sevmezdim kararlı itaatkârlar ile sınırlar daha net olurdu. Benim olacak kadın tüm sınırlarını neyi isteyip istemeyeceğini bilmeliydi. Ama bu kız daha kendini tanımıyor gibi görünüyordu. Ben ne düşünüyordum böyle? Tabi ki de garson kızı becermeyecektim. Ah sanırım uzun zamandır koca oğlanı sokacak bir deliğim olmadığı için her kadın bana çekici gelmeye başlıyordu.

Kafamı çevirdim ama yine ona bakma güdüm galip geldi. Üzerinde dar paçalı siyah renk bir pantolon ve ayağında siyah renk düztaban babetler vardı. Beyaz gömleği ve fırfırlı eteği pantolonuna kadar uzanan su yeşili önlüğü ona sevimli bir görünüm kazandırmıştı. Hayatımda gördüğüm en uzun saçlara sahipti. Tepeden sıkıca toplanmış ve örülmüş olmasına rağmen neredeyse beline uzanıyordu. Biçimli suratı küçücüktü, belirgin elmacık kemiklerinin üstleri yaz sıcağından kırmızı kırmızıydı, Antalya gibi bir yerde olmasına rağmen süt gibi beyazdı onu kızarttığımı düşündükçe pantolonumda ki canavar hareketleniyordu. Kocaman gözleri ve dolgun kırmızı dudakları ile onu fark etmemek imkânsızdı. Evet, belki seksi ya da çekici değildi ama onda başka bir şey vardı. Ne olduğunu bilmiyordum fakat bir su saflığı vardı o suratında. Birden neden dalgın neden mutsuz olduğunu merak ettim ki bu benim pekte ilgilendiğim konular arasında değildi.

Kızı uzun süre izledim ne kadar uzun süre izlediğimin farkında bile değildim. Her hareketi çok yumuşak fazlasıyla kararsızdı. Ürkek bir ceylan gibiydi ah evet bu tanım ona uygundu. Az önce iki masanın servisini karıştırmış ve beyaz teni olduğu gibi kızarmıştı. Acaba utançtan mı yoksa kızgınlıktan mı neden kızarmıştı? Kendini sürekli bir şeylerle meşgul etmeye çalışıyordu bu açıktı hiç boş durmuyordu hemen hemen her şeye o koşuyordu oda benim gibi çalışmayı bir

şeylerden kaçmak için bir geçit olarak kullanıyordu. İlginç, bir kadını kendime mi benzetiyordum yani? Oldukça sıradan olan bu kadını neden hala ilgi ile izlediğimi bile bilmezken Handan hafifçe boğazını temizledi bakışlarımı ona çevirdim. Handan'ında şeytani bakışlarla o kızı süzdüğünü fark edince kafamı iki yana salladım.

"Hayır Handan!" Onu sertçe reddetmiştim bunu kafama sokamazdı olmazdı.

"Hadi ama Alp yemeğin başından beri onu izliyorsun belli ki ilgini çekti. Neden olmasın al sana farklılık." dedi. Evet, neden olmasın ki? Hem farklı olabilirdi belki de aradığım farklılık buydu sonra aklımdan bunu sildim.

"Hayır dedim. O fazla... Fazla masum." Gülerken şarabından bir yudum aldı.

"Alpcim masum kız diye bir şey kalmadı artık. Sadece tecrübesiz... Bence eğlenceli olacaktır. Bakalım senin sertliğine ne kadar dayanacak, acı eşiği ne? Ben ona bir ay veriyorum." Bana bir ay dayanacak ha! Hem de tecrübesiz biri bu imkânsızdı bana dayanamazdı büyük ihtimal daha ilk gün ağlayarak kaçacaktı.

Saat oldukça geç olmuş restoranda ki kişi sayısı azalmıştı biz Handan ile içkilerimizi yudumlarken sürekli gözüm aşağıya kayıyordu. Hala orada olan birkaç müşteriye hizmet ediyordu yorulduğu belliydi yürürken ayağını sürüyordu. Bakışlarımı Handan'a çevirince belli belirsiz ince kaşlarını havaya kaldırmış bana baktığını gördüm.

"Sana hayır dedim Handan olmaz." Tecrübesiz biriyle uğraşmak eminim çok zorlu olurdu ve benim böyle şeyler için vaktim yoktu. Timur tecrübesiz kızlarla bunu yapıyordu ama sonuçta bu onun için bir yatak odası fantezisinden ibaretti kızlarda onun fantezilerini karşılıyordu hepsi bu. Hem belki de o benim kadar sert oyunlar oynamıyordu ben gerçekten çok ama çok serttim.

"Neden olmasın? Tecrübesiz itaatkârlar gerçekten eğlenceli." Gözlerim tekrar ona kaydı. Beyaz boynu, dolgun dudakları, gömleğini zorlayan fiziğine göre oldukça iri olan memeleri, yuvarlak harika kalçaları... Kafamı tekrar iki yana salladım.

"Bu onun için pek güvenli olmayabilir." Gerçi ben her zaman dikkatliydim asla kimsenin hayatını riske atmazdım her zaman önlemlerimi alır oyunlarımı ona göre oynardım.

"Yapma Alp, sen fazla dikkatli ve tecrübelisin. İdare edersin... Hem yemek başından beri gözlerini dikmiş ona bakıyorsun kabul et onu beğendin." Haklıydı gözlerimi ondan ayırmakta zorlanıyordum.

"Ne yapmamı bekliyorsun gidip ona seni becerip kırbaçlamak istiyorum mu demeliyim? Yapma Handan böyle bir şeyi o kıza nasıl teklif edebilirim." Tecrübesiz birine yapacaklarımı anlatmak berbat bir durum olabilirdi. İstediklerim hiç normal değildi ve normal bir kızın ağzımdan çıkanlardan sonra çığlık atarak kaçması gerekirdi. Handan gülerken şarabından büyük bir yudum aldı.

"Her şeyi ben ayarlayacağım. Sen sadece bana onun videosunu ver bende sana o çok istediğin videoyu çekeceğim." Hangi videodan bahsettiğini anlayınca başımı geriye atarak güldüm.

"Bunu yapmayacağını sanıyordum." dedim. Handan ciddi bir ifade takıldı.

"Bir kadını domine etmemi istiyorsan edeceğim ve bu iğrenç lezbiyen ilişkiyi kameraya alacağım. Hatta iki lezbiyen olsun ama o kızında sana bir ay katlanması gerekli." O kızın bana bir ay katlanması zayıf bir ihtimaldi sanırım başlarda ona biraz yumuşak davranmalıydım.

"Peki ya kaybedersem?" Handan hınzır bir şekilde sırıtırken şarap kadehinin etrafında parmağını gezdiriyordu.

"Kaybedersen seninle beraber bdsm kulübünde ki seks

odalarından birine gireceğiz." Ah buna imkân oldu beni asla domine edemezdi.

"Bunu yapmayacağımı biliyorsun. Beni kırbaçlamana asla izin vermem ucunda ne olursa olsun." Kocaman bir sırıtışı suratına yerleştirdi.

"Seni kırbaçlamayacağım korkma. Sadece seni canlı izlemek istiyorum." Kaybımda elimden gidecek fazla bir şey yoktu beni canlı izlemek istiyorsa izlerdi. Kıza bakmak bile aletimi sertleştiriyordu kaybetsem de kazansam da cinsel açıdan her saniyesinden zevk alacağım kesindi.

"Ben kız hakkında biraz bilgi toplayıp ne yapabileceğime bakacağım. Sende keyfine bak." dedi ve masadan kalktı. Bende odama gitmek için yerimden kalktım. Daha sonra bundan vazgeçerek yüzmeye karar verdim sanırım bu yangınımı ve ele avuca sığmaz azgınlığımı anca geçirirdi. Otelin yirmi dört saat açık alışveriş bölümünden kendime uygun bir deniz şortu ve havlu aldım. Kasiyer kızın göz süzmeleri ve sırıtmaları eşliğinde paramı ödeyerek yüzmek için sahile doğru yürüdüm. Sahilde kimse yoktu bu saatte plaj kapalı olduğundan ışıkta yanmıyordu tam benlik bir atmosfer vardı yüzmek için mükemmeldi. Kimsenin görmesinden endişelenmeden iskelede kıyafetlerimi çıkararak şortumu giydim. Zifiri karanlıkta pek bir şey seçilmiyordu. İskeleden soğuk denize kendimi attım, yaptığım balıklama dalış ile suyun soğukluğunu bedenimde hissederek rahatladım. Bir süre yavaş tempoda yüzerek tekrar iskeleye geldim merdivenlerden çıkmadan önce bir ses duyarak durdum.

Bir melodi gibi rahatlatıcı ve oldukça sevimli ses tonu kulaklarımda çınladı. Merdivenden hafifçe uzandım ve kim olduğunu görmek için baktım. Yine oydu garson kız. İskeledeki şezlonglardan birine oturmuştu kısa mor bir şort giymişti ve üzerine giydiği omuzlarını açıkta bırakan beyaz bluzu ikinci bir ten gibi görünüyordu. Beyaz gerdanı gece karanlığında bile seçiliyordu. Bacakları da aynı beyazlıkta parlıyordu, bir

otelde çalışarak nasıl bu kadar beyaz kalmıştı gündüzleri hiç dışarı çıkmıyor muydu acaba? Teninin rengi beni çok etkilemişti ve sertleştiğimi hissettim. Kırbacım ile her darbede kızaran pembeden kırmızıya dönen tenini hayal ettim. Konuşmasına kulak kabarttım sanırım bir arkadaşı ile konuşuyordu.

"Yok, ben doğrudan İstanbul'a gideceğim orada görüşürüz. Hayır, Eylül İzmir'e uğrayamam evi toplayıp temizlerim ve yerleşirim okulların açılmasına az kaldı. Burcu seninle aynı gün gelecek sanırım. Evet, tamam, sonra görüşürüz." diyerek telefonu kapattı. İstanbul'da mı oturuyordu? Ah işte bu iyiydi onu becermek için Antalya'ya gelmeme gerek yoktu. Acaba sudan çıkıp onunla konuşsam çok mu korkutucu görünürdüm? Muhtemelen isteklerimi ona söyleyince benim bir sapık olduğunu söyleyerek giderdi. Galiba Handan'dan haber beklemek en iyisiydi. Haklıydı bu kadını deli gibi istiyordum acaba adı neydi? Kesin güzel bir ismi vardır güzel kadınların her zaman güzel ismi olmalı.

Yavaşça yerinden kalkarak yuvarlak kalçalarını sallayarak iskelede ilerleyip gözden kaybolana kadar arkasından baktım. Daha sonra sudan çıkarak kurulandım ve sadece gömleğimi giyip otele doğru ilerledim. Doğrudan odaya çıkarak kapıyı arkamdan kapatıp ışıkları yaktım. Aletim kalkmış vaziyette olduğundan odaya çıkana kadar havluyu önümde tutmaya özen göstermiştim. Neden böyle ergen tepkileri veriyordum kahretsin rahatlamam lazımdı. Banyoya girdim ve jakuziyi çalıştırdım bu iyi gelebilirdi soyunarak içine oturdum. İyice arkaya yaslanarak başımı jakuzinin kenarına yasladım ağırlığı giderek artan aletimi avucumun içine alarak okşamaya başladım. Bu pek yaptığım ve yapmaktan hoşlandığım bir şey değildi ama şu an gerçekten başka şansım yoktu seksi garsonu aklını kaybedene kadar becermek istiyordum. Onu düşünerek sıvazladığım erkekliğimden çıkan dölümü serbest bıraktım. Anlık rahatlamanın ardından banyodan çıkıp kendimi yatağa attım. Pencereden görünen yıldızları izleyerek uykuya daldım.

Sabah yine kapımı çalan bir münasebetsiz yüzünden uyandım ve kapıya yöneldim. Tabi yine Handan'dı üzerine içindeki siyah bikinileri gözler önüne seren beyaz bir plaj elbisesi kafasında da hasır bir şapka vardı içeri girerken beni süzmeyi ihmal etmedi çünkü sadece bokserim ile uyumuştum.

"Hadi giyin kahvaltı yapalım." dedi ve yatağımın üzerine oturdu.

"Tamam, beni aşağıda bekle giyinip geliyorum." dedim omzunu silkerek yataktan kalktı kapıya doğru ilerlerken bana gülümsedi.

"Acele et anlatacaklarımı seveceksin" diyerek kapıyı arkasından kapattı. Kesin kızla ilgili bir şeylerdi ve ben meraklı bir insan olmamama rağmen söyleyeceklerini duymak için acele ederek hızlıca giyindim.

Kahvaltı salonunda Handan'ı bulmam uzun sürmedi tüm erkeklerin bakışlarını takip etmek Handan'ı bulmam için yeterliydi. Sandalyemi çekerek karşısına oturdum beni görünce gülümsedi.

"Bu ne hız... Merak mı ettin yoksa Alp Ataman." Kinayeli sözlerini umursamadan garsona kahvaltı siparişimi verdim. Ona anlatması için tek kelime etmedim zaten garson gider gitmez hemen konuşmaya başladı.

"Hoşuna gidecek şeyler öğrendim. İlki İstanbul'da yaşıyor." Bunu bende öğrenmiştim zaten ilgisizce onu dinlemeye devam ettim. "Bir üniversite öğrencisi ve bu çok heyecanlı." O zaman kız fazla gençti yirmi, yirmi üç yaşları arasında olmalıydı bu benim için kötü, koca oğlan için iyi haberdi. Handan hevesle devam etti. "Ve büyük bomba da şu ki bu benim mükemmel fikrimdi yani bana bir teşekkür borçlusun. Kız okuldan sonra garson olarak çalışıyormuş ve ben ona bir iş ayarladım." Ona anlamsızca baktım.

"Ne işi ayarladın?" Cevabı muhtemelen benim hoşuma gitmeyecekti bunu hissediyordum.

"Okuldan sonra Mavi Palmiye'de garsonluk yapacak. Yani tabi kabul ederse." Sinirlenerek ona suratımı iyice ona yaklaştırdım.

"Ne yaptın? Gidip ona bana ait olan bir yerde iş mi teklif ettin? Etrafımda ki kadınları becermiyorum Handan unuttun mu? Bu bana büyük bir sıkıntı çıkarabilir." O her şeye burnunu sokan sürtüğe bu konuda güvenmemeliydim. Kesinlikle her şey boka saracaktı.

"Hemen kızma senin olduğunu bilmiyor ki. Hem ona ben teklif etmedim. Şef garsona biraz para verdim ve kıza İstanbul'da ki Mavi Palmiye'nin müdürünü tanıdığını söylemesini söyledim ona restoranın adresini telefonunu ve müdürün ismini verdim. Senin yapacağın tek şey İstanbul'a gider gitmez müdür ile konuşmak." Bu iş umarım beni batırmazdı ona doğru başımı salladım kıza olan hastalıklı ilgim galip gelmişti.

"Kızın ismi neymiş?" Sanırım en çok merak ettiğim şey buydu. Handan umursamazca omuz silkti.

"Nazenin Eren. Kızın ismi müdüre de söylersin umarım kız müdürü arar." Nazenin... Tahmin ettiğim gibi onun kadar güzel ve ilgi çekici bir kız için tam ona uygun güzel ve ilgi çekici bir isim... İnce, narin...

Gün boyunca kızı bir daha görmedim otelin özel aracı ve şoförü ile havalimanına gidiyordum. Handan biraz daha kalıp İstanbul'a uğrayacak oradan tekrar Amerika'ya geçecekti. Özel uçağım hazır bir şekilde beni bekliyordu İstanbul'a olan yolculuğum maillerimi kontrol etmekle geçti. İstanbul havaalanında beni Engin karşıladı ve aracıma binerken çantamı elimden aldı.

"Hoş geldiniz Alp Bey." diyerek beni selamladı. Engin'i çok uzun zamandan beri tanırdım hatta benden önce de babam için çalışırdı belki de onu yanımda tutmamın nedeni buydu. Benim başarılı olduğumu babamın zamanını bilenlerin görmesi. Babam tarafından sevilmeyen, hiçbir konuda se-

çim şansı olmayan ve kesinlikle güvenilmeyen bir çocuktum. Zaten babam kimseye güvenmezdi sadece kendine güven duyardı hastalıklı şüpheleri annemi hep mutsuz etmiş beni ise sürekli kendimi ona kanıtlama savaşına sokmuştu. Hayatımdaki her şeye o karar veriyordu okuyacağım okuldan, oynayacağım oyuncağa hatta arkadaşlarımın kimler olacağına. Çocukluğumda kendime güvensiz ve pısırık biri olduğumdan hiç arkadaşım yoktu sadece Timur ve Burak onlarda bizim çiftliğimizde çalışan kâhyanın çocuklarıydı. Lise de işler daha da bok oldu ben artık bıkmıştım Amerika'da yatılı okuyordum her şeye babam karar veriyor ve durmadan beni yaptıklarım ile suçluyordu. Hatta yapmadığım şeyler için bile suçlamayı sürdürüyordu. Bende büyüdüğümü hissetmek ve ona bir kere olsun karşı gelmek adına bir şey yaptım. Sadece tek seferlik bir eğlence amacı ile uyuşturucuyu denedim. Tabi bu tek seferle kalmayan kocaman bir serüven oldu benim için. Zamanla hayatımın içine ettiğim bir serüven...

Şirketteki işleri kontrol altına almış birkaç toplantıya girmiştim. Asansöre doğru ilerlediğim sırada birinin arkamdan seslendiğini duydum. Tabi kim olduğunu tahmin etmek zor değildi Timur hızlı adımlarla yanıma geldi.

"Sonunda dönmüşsün dostum. Amerika'yı yeniden keşfettin sanırım artık dönmeyeceğini sanıyordum. Yoksa Handan'ın keşfimi demeliydim." Gülerken elini çenesinde gezdirdi.

"Kes zevzekliği Timur. Onunla işim olmayacağını biliyorsun." Sırıttı.

"O piliçle benim harika işlerim olabilir." Elini kemerine götürerek kemer tokasını hafifçe havaya kaldırdı.

"Siktir! Gerçekten rezil ibnenin tekisin." Birlikte asansöre bindik.

"Akşam için planın var mı? Elimde harika iki fıstık var ve itaat etmeye gönüllüler." Ona bakmaktan kaçınarak saatime göz attım. Buradan restorana gidip müdür ile konuşmalıydım.

"İkisini de sana bırakıyorum dostum. Bu aralar o işler için zamanım yok." Omuzuma yumuşak bir yumruk attı. Bu kadar başarılı bir mimar olmasa ve işime yaramasa ve en yakın arkadaşım olmasa onun kıçına tekmeyi basabilirdim.

"Hadi ama biraz rahatlamayı hak ediyorsun." Kapı tam zamanında açılarak beni Timur'dan kurtardı yakamdan tamamen düşmesini sağlamak için hızla çıkış kapısına ilerledim. Engin yanıma gelerek çantamı aldı ve bagaja koydu binmem için arka kapıyı açtı. Şoför koltuğuna yerleşince aynadan bana baktı.

"Eve mi gidiyoruz Alp Bey?" Telefonumla uğraşarak kafamı iki yana salladım.

"Hayır, Mavi Palmiye'de ufak bir işim var." Kafasını salladı ve restorana doğru arabayı sürdü. Restoranın önünde durduk Engin'in kapımı açmasını beklemeden arabadan indim acele etmezsem vazgeçebilirdim ve vazgeçmek istemiyordum. İçeriye girerek doğrudan yönetim katına doğru ilerledim daha restoran açılmadığı için içerisi fazla kalabalık değildi. Danışmadaki kız Mehmet Bey'e haber vermiş olmalı ki ben daha koridorun sonuna ulaşamadan adam kapıda beni karşıladı.

"Alp Bey, Hoş geldiniz. Geleceğinizden haberim yoktu kusura bakmayın." Onunla tokalaşarak açık kapıdan içeri girdim. Bunu gerçekten yapıyor muydum? O kızı işe mi aldıracaktım? Deri koltuğa rahatça kuruldum adam önümde ayakta dikiliyordu.

"Bir şey içer misiniz Alp Bey." Adamın heyecanlandığı belliydi evet buraya yemek için sık gelirdim ama ofisini bu şekilde ilk basışımdı sanırım. Hayır, anlamında adama başımı salladım karşımda ki koltuğu işaret ettim. Adam ürkek adımlarla koltuğa ilerleyerek oturdu.

"Mehmet Bey gelmeden önce haber vermediğim için üzgünüm zamanım olmadı." Adam ağzını açmak üzereyken

onu umursamadan devam ettim. "Sizden bir ricam olacak onun için geldim." Adam ellerini çenesinin altında bağlayarak ne söyleyeceğimi merak içinde beklemeye başladı. İsteyeceğim şey gerçekten çok saçmaydı konuya nasıl gireceğimi bilemiyordum ki ben böyle durumlarda kalacak bir adam değildim her zaman ne söyleyeceğimi bilirdim. Hafifçe boğazımı temizleyerek konuşmaya devam ettim.

"Bir tanıdığım benden bir ricada bulundu ve onu kırmam mümkün değil." Yutkundum, adamda benimle aynı anda yutkundu cümlemin devamını düşünüyordum.

"Bir arkadaşına iş bulmam konusunda benden yardım istedi ve bende düşündüm ki..." Devam edemeden Mehmet Bey heyecanla araya girdi.

"Tabi, tabi Alp Bey. Siz hangi pozisyonda isterseniz nerede olursa hemen ayarlayalım." Adam gerçekten heyecanlanmıştı sanırım ilk defa benden bunları duyduğu içindi. Ayağa fırlamamak için kendini zor tutuyordu.

"Kendisine restoran bölümünde garson kadrosunda yer ayarlamanızı rica ediyorum yakın zamanda sizi arayacaktır ismi Nazenin Eren." Kızın ismi dudaklarımdan çok hoş bir tınıda dökülmüştü ismi mükemmeldi söylemesi bile güzeldi onu kırbaçlarken ve becerirken defalarca adını tekrarlamak istiyordum. Sanırım uzun bir aradan sonra ilk defa bana da heyecan veren bir oyun oynayacaktım. Kameraya aldıktan sonra onu defalarca izlemek bile isteyebilirdim sapık ruhum rahat durmayacaktı.

"Efendim garsonluk pozisyonunda mı? İsterseniz danışmada ya da müşteri ilişkilerinde ayarlayabiliriz." Evet, garsonluk işi pek benim gibi adamların yakınlarına talep edeceği tarz bir iş değildi ama kızın şüphelenmemesi için garsonluk olması şarttı.

"Hayır, garson olarak çalışacak. Ayarlamaları yaparsanız sevinirim sizi aradığı zaman haberim olsun." Tam o anda

kapı yavaşça çalındı Mehmet Bey kibarca "Gel." diye seslendi içeriye gençten bir adam girdi şef garson falandı sanırım. Beni görünce gözleri büyüdü başı ile selam verdi. "Ah Doğukan bende seni çağıracaktım. Alp Bey'in bir yakını için senin vardiyanda bir boşluk açmanı istiyorum." Adının Doğukan olduğunu söylediğim çocukta birden şaşırdı.

"Garsonluk pozisyonu mu?" Bunda ne vardı evet lanet olası garsonluk pozisyonu canım garson fantezisi yapmak istiyordu ve istediğimi her zaman alırım. Çocuğa daha fazla tahammül edemeyerek ayağa kalktım bakışlarım Mehmet Bey'in üzerindeydi.

"Mehmet Bey, bu konu aramızda kalırsa sevinirim." Çocuğa da tehditkâr bir bakış atarak kapıdan hızla çıktım. Kahretsin ben gerçekten ne bok yiyordum böyle? Çıkış kapısına doğru ilerledim Engin aracın kapısında bekliyordu arabaya öfkeyle bindim.

"Eve gidelim Engin." dedim. Engin onaylayarak başını salladı sanırım en iyi yanı fazla konuşmamasıydı.

Evin kapısında beni Leman abla karşıladı. Bu kadın beni gerçekten seven tek kadındı herhalde annemden sonra bir kadının beni sevdiğini hiç hissedememiştim. Beni oğlundan ayırmıyordu yüzünde ki kocaman gülümsemeye bende mümkün olan en güzel şekilde gülümseyerek karşılık verdim.

"Hoş geldin oğlum en sevdiğin yemekleri yaptım. Açsın değil mi?" O kadar güzel bakıyordu ki aç olmasam bile onu kırmamak için bir şeyler yerdim. Başımı olumlu anlamda salladım ve asansöre ilerledim. Odama çıkarak kısa bir duş aldım bir kot ve gömlek giyip aşağıda inip enfes kokuyu takip ettim. Yemeklerde koku gibi harikaydı hatta sanırım biraz fazla kaçırmıştım. Leman ablaya teşekkür ederim çatı katına çıktım, zamanımı o odada boşa harcayarak çabuk geçmesini sağlayabilirdim.

Sonuç olarak boş vakit geçirmek için en uygun yolun çalışmak olduğuna karar vererek çatı katında ki köşeli koltuğu-

ma oturup kendime biraz içki doldurdum ve dizüstü bilgisayarımdan ben yokken yapılanların raporlarını incelemeye başladım. Kontrolü asla elden bırakmazdım bu işle ilgilenen ne kadar insan olursa olsun, sanırım korktuğum başıma geliyordu gün geçtikçe babama benziyordum. Kimseye güvenim kalmamıştı güvendiğim tek insan bile yoktu sadece kendim. Bu da babamın en iğrenç özelliğiydi. Annemi ve beni o çiftlik evinde kilit altında tutardı ben anneme göre daha şanslı sayılabilirdim okul zamanları yatılı okulda kilit altında tutulurdum ama tabi şansta göreceli bir kavramdı. Annem için hayat daha berbattı beni bile koruyamazdı ve sürekli babamın paranoyalarıyla başa çıkmaya çalışırdı. Çiftlik evinden dışarı adım atamayan annemi hep gizli sevgilileri olduğuyla ilgili suçlardı. Sevgi duygusunu sadece annemin bana gösterebildiği kadarıyla tatmıştım onun dışında sevgi diye bir şey benim bildiğim duygular arasında değildi. Lise zamanlarında zengin arkadaşlarım ile okuldan kaçmaya eve gitmemeye içki ve uyuşturucuya başlamıştım. Uyuşturucu bana iyi geliyordu büyüdüğümü hissediyordum ve o madde bana güven duygusu veriyordu. Kendime kısa zamanlıda olsa güveniyordum. Bir insanın başına gelebilecek en kötü şey kendine duyduğu güveni yitirmiş olmasıydı. Düşüncelere daldığım sırada kapı hafifçe çalındı Engin olduğunu düşünerek.

"Efendim?" dedim. Kapı açıldı ve Timur içeri girdi yüzünde kocaman bir sırıtış vardı yumruğunuzu yüzüne indirmek isteyeceğiniz tarzda ama ne yazık ki en iyi arkadaşımdı yani bunu yapamazdım.

"Dostum ne yapıyorsun? Yine o siktiğimin raporlarına mı gömüldün?" Yanıma gelmeden önce köşede duran bara ilerledi ve kendine içki doldurdu. Sonra yanıma kurularak kravatını çıkarıp koltuğun koluna astı.

"Şirket yönetmek ciddi bir iş Timur birkaç hatun becermeye benzemez." Benim taklidimi yaparak söylediklerimi tekrarladı.

"Daha otuz beş yaşındayız. Becerildiğimiz kadar kadın becermeli ve kırkı bulmadan düzgün bir hatunla evlenmeliyiz." dedi. O az önce evlilik mi dedi gerçekten? Bu adam benden daha hızlı yaşlanıyordu sanırım evliliğin düşüncesi bile midemi bulandırıyordu.

"Evlilik gibi bir niyetim yok Timur. Şimdi müsaade edersen çalışmalıyım." Timur bilgisayarımın kapağını kapattı.

"Bence şu gerginlikten kurtulmak için birkaç hatun kırbaçlamalısın yüce efendi." Gevrek gülüşü suratındaydı ve beni sinirlendiriyordu.

"Ne kadardır bir itaatkârın yok Alp artık birini bulmalısın." İçkimden bir yudum alarak arkama yaslandım.

"Bir itaatkâr buldum yani sanırım..." Timur bana bakarak kaşlarını çattı.

"Sanıyor musun?" Gözlerimi bir anlığına kapattım ve yine o garson kızın büyük mavi gözlerini beyaz ipeksi tenini gördüm.

"Önce onu ikna etmem gerekecek." Timur ağzı beş karış açık bana bakıyordu.

"Tecrübesiz mi?" Başımla onu onayladım.

"Onlarla işin olmayacağını söylemiştin." Oynadığım iğrenç oyunlar düşünüldüğünde bu hep bana kötü gelmişti tecrübesizlerle oynamak tehlikeli olabilirdi ama istiyordum işte o kızı istiyordum.

DEVAM EDECEK!

BU HİKÂYEYE İLHAM VEREN ŞARKILAR...

Yael Naim – Toxic

Far – Pony

Groove Armada – Thik Twice

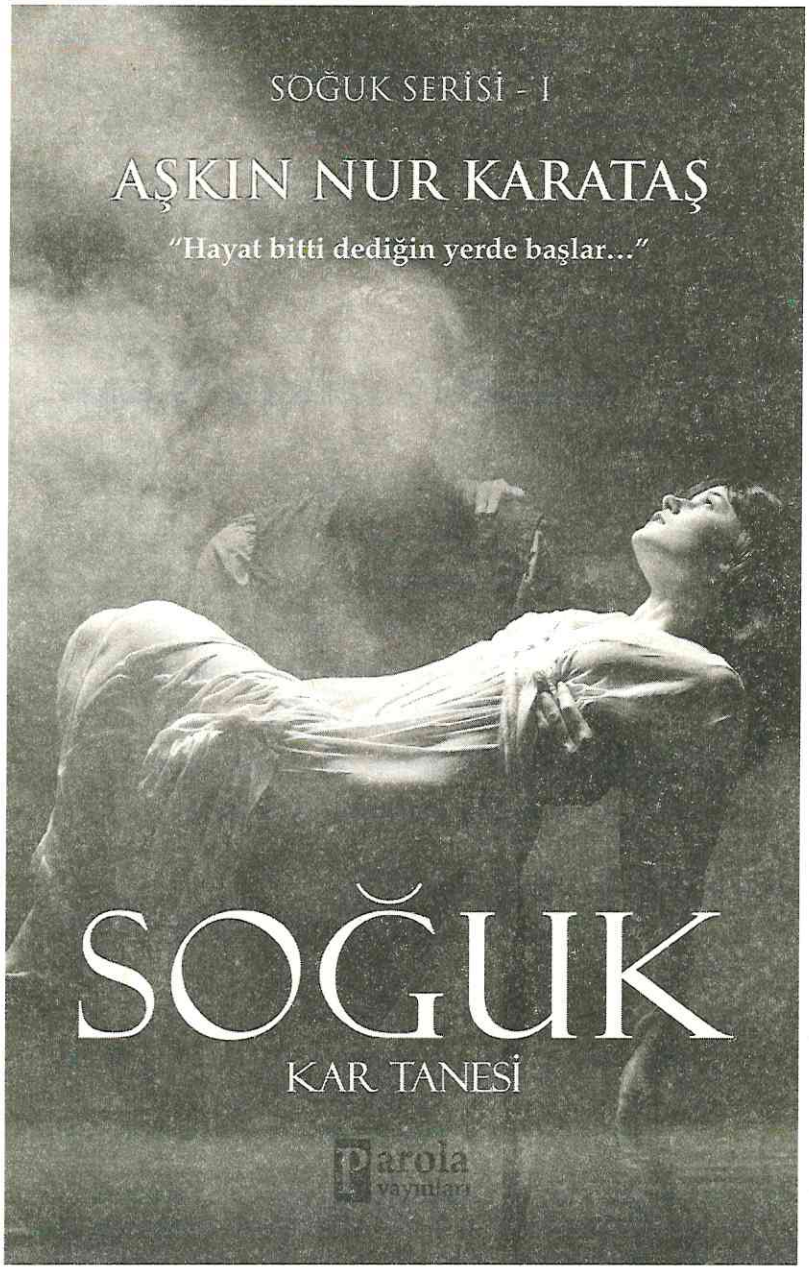
Simon Curtis – Flesh

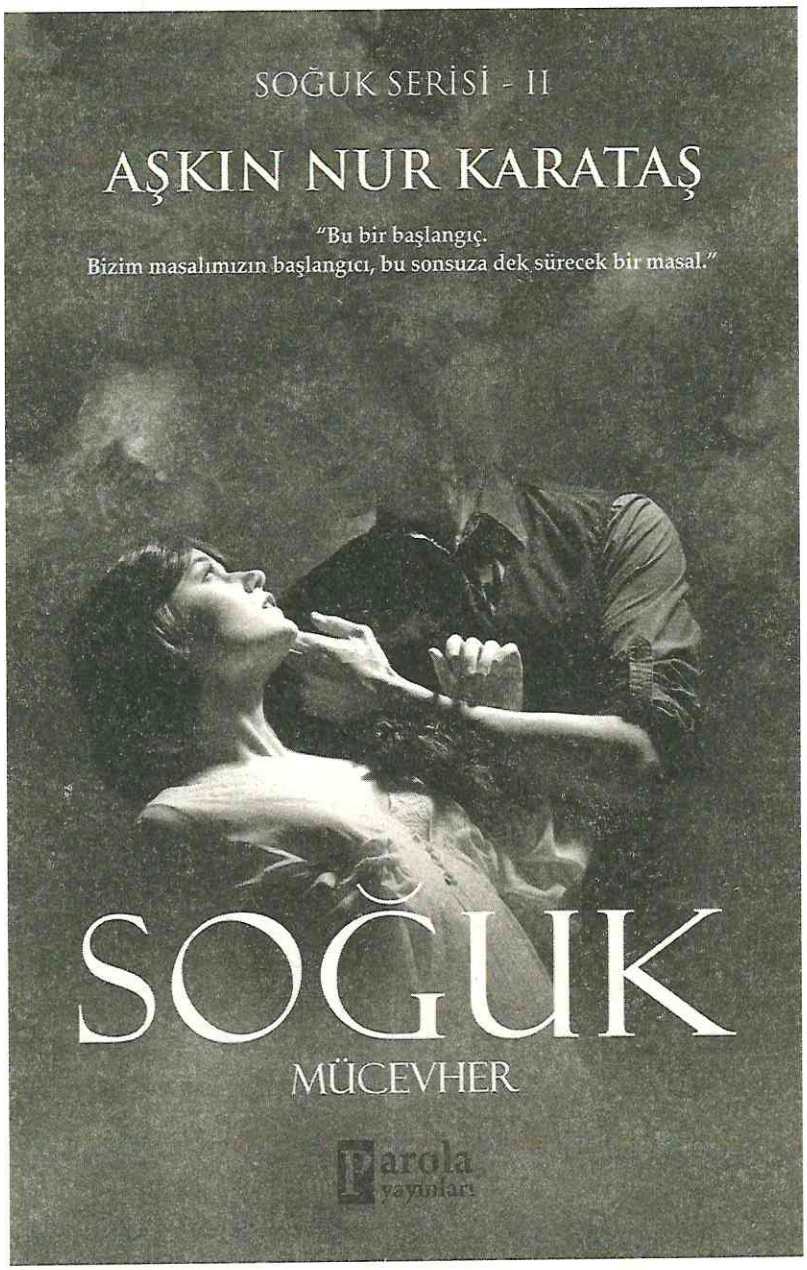
Ferman Akgül – İstemem Söz Sevmeni

Kalben – Haydi Söyle

Yüzyüzeyken Konuşuruz – Gel Demedim Ki

Badem – Bir An İçin Ümitlendim

SOĞUK SERİSİ - I
AŞKIN NUR KARATAŞ
"Hayat bitti dediğin yerde başlar..."
SOĞUK
KAR TANESİ
Parola
yayınları

SOĞUK SERİSİ - II
AŞKIN NUR KARATAŞ
"Bu bir başlangıç.
Bizim masalımızın başlangıcı, bu sonsuza dek sürecek bir masal."
SOĞUK
MÜCEVHER
Parola
yayınları